

អាជ្ញាធរមហាសិទ្ធិ
និងអភិវឌ្ឍន៍

បច្ចេកទេស - គ្រឹះស្ថាន

បទបញ្ជាគ្រឹះស្ថាន

ក្នុង-ខ្មែរ

តារាងមាតិកា

មាតិកា - ទ្រង់

បទដ្ឋានក្រុមការងារ

ពង្ស-ខ្មែរ

រៀបចំនិងឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ពដោយអង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា (អាយស៊ីស៊ី)

បោះពុម្ពលើកទី១ ឆ្នាំ២០១២ ចំនួន ២០០ច្បាប់

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

លសខអ ៩៧៨-៩៩៩៦៣-៧៦៣-០-៦

សម្រាប់ព័ត៌មានលំអិត

សូមទាក់ទងមកកាន់អាសយដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

ភូមិចម្ការតែ សង្កាត់ស្ពានមានជ័យ ក្រុងសែនមនោរម្យ ខេត្តមណ្ឌលគិរី

ទូរសព្ទលេខ៖ ០៧៣៦ ៣៤៤ ៧៧៧

អ៊ីមែល៖ read.pm@icc.org.kh

ICC Head Office

International Cooperation Cambodia

P. O. Box 612

Phnom Penh, Cambodia

Email: info@icc.org.kh

Website: www.icc.org.kh

“chhapao m’blang nao moh Bunong-Droun”

“Bunong-Khmer Bilingual Dictionary”

First Trial Edition

Copyright © 2012, 200 copies

All Rights Reserved

ISBN 978-99963-763-0-6

For more information or copies please contact us at:

Tel: 0736 344 777

Email: read.pm@icc.org.kh

The production of this book was made possible through grants
from the Finnish Evangelical Mission Lutheran.

លោកនាវងកិច

មាតិកា

នតីមនាវងកិច	ក
អារម្ភកថា	ខ
នាវមមើសទាន់លាសអ្វែស.....	ង
សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ	ច
មពោលជានការនទ្រាប់ឆាដោមម្លាងនាវមិស	ឆ
ក្រុមការងាររៀបរៀងបទានុក្រម	ជ
នាវតីមរាង្គបនាវមិសមូនិង.....	ញ
សេចក្តីណែនាំអំពីការប្រកបពាក្យក្នុងភាសាព្នង.....	ថ
នាវទិដ្ឋភាពម្លាងនាវមិស	ប
របៀបប្រើប្រាស់បទានុក្រម.....	ម
នាវញ្ញត្តិសក្តិស / អក្សរសង្ខេប	ឈ
មម្លាងនាវមិស មូនិង-ទ្រោន/បទានុក្រម ភាសាព្នង-ខ្មែរ.....	១
នាវនតិប ១ ៖ ជិយនាវមិស នាវងើយទ្រោន-មូនិង	
ឧបសម្ព័ន្ធ ១៖ បញ្ជីស្វែងរកពាក្យ ភាសាខ្មែរ-ព្នង	១៩៣
នាវនតិប ២ ៖ នាវមិសនៃទិដ្ឋភាពនៃនាវងើយមូនិង	
ឧបសម្ព័ន្ធ ២៖ ពាក្យប្រើប្រាស់ញឹកញាប់ក្នុងភាសាព្នង	៣២៨
នាវនតិប ៣ ៖ តារាងញ្ញត្តិសក្តិសក្តិ នាវងើយមូនិង	
ឧបសម្ព័ន្ធ ៣៖ តារាងអក្ខរាវិរុទ្ធ ភាសាព្នង	៣៣៣
នាវនតិប ៤ ៖ តារាងឆាត់ព្រះតា	
ឧបសម្ព័ន្ធ ៤៖ តារាងសទ្ធាតា	៣៣៦

នតើមនារវងកិច

នារងើយមូនិងជេងទូមពោលនារងើយតាខែតមុនដោលកិរី ។ តឹងនារមូនតុមអិន់តា
នាមបុត មហា ២៦៩៦ ជាននារទី ២៥ ខែផាម នាម២០០៣ ក្រិណោងនតុមនតីអិន់ទិង
រាវិទ្រោនញូចីសជីតនារងើយមូនិង ។ តែសនាដោមម្លាងនារមិសអ្សា យិរមាតែសនារ
ញូស្រោយកើលជានមើសមពោលជានការតាអាយឆីឆី មពោលជានការតាមើសអង់កាវាទិក
ញូជេងអេងៗដង ។ នារអ្សាជេងនារញូហើអិន់គីតឆែមើសនារអុចនត្រង់ជានមពោលអ្សាញូតីស
ទីតាក្រិណោងនតុមនតី មពោលអ្សាញូតីសទីរាវិទ្រោន ។ នទ្រែលមាសារអុចទិងបិនលានមូនិងអីតុ
តាមើទ្រោន ។

មពោលអ្សាញូតីសទីនារជាននាដោមម្លាងនារមិស មូនិង-ទ្រោន នទ្រែលមាមពោលកិប
កើលញូច្រាៈនារតាអង់កាអាយឆីឆី លែរមាញូស្រោយអ្សាញូនតីលនារតីសទី កើយជានអិន់
អ្វែស នទ្រែលមានតិបនារមិសមហេតាសាដោមម្លាងនារមិស មូនិង-ទ្រោន-អង់ត្នេ អីលែៈ
តែសបិសពុមមើសខែផាមនាម២០០៥នើសដង ។

តាសាដោមម្លាងនារមិសអ្សា តែសមើនារមិស ៣៨៤២ អីកិននារមិស ១៦៦៥ ។ នារ
ខ្លែអុចនត្រង់ជានតាសាដោអ្សាតែស ៤ នតីលនារកើតលាស ៖ (១) កើលនហារនារនតុមនតី
មារនារងើយអិន់ជេង (២) អិន់មពោលមូនិងជាននារតីមរាង្គាប់នារមិសអិន់តីមទី (៣)
តែសនារខ្លែមាសើមអុចគីតវិចមើសនារងើយមូនិង (៤) កើលមិចរាបែនារងើយមូនិងអិន់ហោម
តែសនហិរី ។

តាខែតមុនដោលកិរី នារងើយមូនិងតឹងនតុកវៃតុតែស ៥ មពោល កើតលាស ៖
មូនិងមូនិវ ម្សាត់ ព្រែស រាអោង នទ្រែលមា កាជាង ។ នារងើយមូនិងមូនិវ ជេងនារ
ងើយមូនិងតាត់ងើយអិករាលោមូ នទ្រែលមាពាងតែសនារខ្លែងាន់មាសារតីមជុតីមខិល ។ កើត
នទ្រីទីងតែសអិកមើនារមិសនារងើយមូនិងមូនិវតាសាដោមម្លាងនារមិស មូនិង-ទ្រោន អីលែៈ
ជេសនទ្រាប់អ្សា ។

ទាច់មាទុតនារវងកិចមើសលើអ្សា ហេនទាន់ទោយ្យលិរមាមិសបាៈៗនារតីសហេនអីតែស
ជានតាសាដោមម្លាងនារមិសអ្សា នទ្រែលមាហេនតែសន្ទុយ្យនហិមរាមមអាកដង កិបអ្សាត់នារ
មីចរាមិចមើសអិសនោកោញ្យា តែមាកើលអិន់ហេនកើយជានលើអ្វែសជីត ។

ខែតមុនដោលកិរី នារ២១ ខែជីតមាមារ នាម២០១២

អង់កាអាយឆីឆី

មពោលនទ្រាប់ជាននាដោមម្លាងនារមិស

អារម្ភកថា

ភាសាព្នងជាភាសារបស់ជនជាតិដើមភាគតិចមួយក្រុមនៅក្នុងខេត្តមណ្ឌលគិរី។ យោងតាមសេចក្តីណែនាំ លេខៈ២៦៩៦ អយក.សគ. ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៣ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានអនុម័តយល់ព្រមឱ្យប្រើប្រាស់អក្សរខ្មែរដើម្បីសរសេរ ឬកត់ត្រាភាសាជនជាតិដើមភាគតិចព្នង។ បទានុក្រមពីរភាសា (ព្នង-ខ្មែរ) គឺជាលទ្ធផល ដែលបានពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់បុគ្គលិកជាតិនិងបុគ្គលិកដៃគូអភិវឌ្ឍ ហើយក៏ឆ្លុះ បញ្ចាំងពីការសម្រេចចិត្តរបស់ គណៈកម្មការអក្ខរាវិរុទ្ធនៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា គណៈកម្មការអក្សរសាស្ត្រព្នង និងការបន្តប្រើប្រាស់ក្នុងសហគមន៍ជនជាតិដើមព្នងនៅ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

គណៈកម្មការរៀបរៀងបទានុក្រម និង ទីប្រឹក្សានៃអង្គការសហការអន្តរជាតិ កម្ពុជា (អាយស៊ីស៊ី) បានខិតខំប្រឹងប្រែងពិនិត្យ និង កែតម្រូវយ៉ាងស្របក់ស្រប ដោយបន្ថែមទៅលើសទ្ទានុក្រមភាសាព្នង-អង់គ្លេស-ខ្មែរដែលបានបោះពុម្ពកាលពីខែ សីហា ឆ្នាំ២០០៥។ បទានុក្រមនេះ មានមេពាក្យចំនួន ៣៨២២ពាក្យ និងអនុពាក្យចំនួន ១៦៦៥ពាក្យ។ គោលបំណងសំខាន់ៗ នៃការបង្កើតបទានុក្រមនេះឡើងមាន៤ចំណុច គឺ៖ (១) ជួយលើកស្ទួយការអប់រំពីរភាសា (២) មានការប្រកបមួយច្បាស់លាស់និងត្រឹម ត្រូវសម្រាប់ជនជាតិដើមព្នងប្រើប្រាស់ (៣) ជាប្រយោជន៍ដល់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ភាសាជនជាតិដើមភាគតិចព្នង (៤) ជួយអភិរក្សភាសាព្នងឱ្យបានស្ថិតស្ថេរគង់វង្ស។

គ្រាមភាសានៃភាសាព្នងមានចំនួនប្រាំដូចជា៖ ព្នរ ព្នាត់ ព្នែស ព្នែអូង និងស្បៀង ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងតំបន់ផ្សេងពីគ្នាក្នុងខេត្តមណ្ឌលគិរី។ ព្នរជាគ្រាមភាសាចម្បងមួយ ដែលមានជនជាតិដើមព្នងនិយាយច្រើនជាងគេ ហើយសំខាន់សម្រាប់ការទំនាក់ទំនង ក្នុងតំបន់ ដូច្នេះបានជាមេពាក្យភាគច្រើនក្នុងបទានុក្រមនេះជាគ្រាមភាសាព្នរ។

ជាមួយគ្នានេះដែរ យើងខ្ញុំសូមអភ័យទោសរាល់កំហុសដែលបានកើតឡើង និង រង់ចាំការរឹតត្បិតក្នុងន័យស្ថាបនាពីអស់លោកអ្នកបងប្អូនដោយក្តីសោមន្សីរិករាយ។

ខេត្តមណ្ឌលគិរី ថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា
ក្រុមការងាររៀបរៀងបទានុក្រម

នារីមមើសទាន់លាសអ្នែស

ទាន់មមើសនារីលាសអ្នែសមាលៃៈនូយ្យនហិមមាមពោលកើលជាននាផៅរាម្លាងនារីមិស
មូនិង-អិងត្នេ-ទ្រាន យិរមាទាន់ខាន់ពាង់ញត្រាយ្យជានលៃៈមើសនូយ្យនហិម លៃៈមើស
នហិមឆាននតើមមើសនារីនទ្រាប់បិសពុមនុកអាណិរ នទ្រៃលមាកើលកើយជានមហៃអិន់អ្នែស
ដឹង ។ មពោលកើលជាននៃរាញាមើសទិង់អ្សា ៖

កោញ ដីដី ខាន់ជាន់

កោញ ប្រេដីន ផាយុអិត

យើ បែខី បើខេត

កោញ ក្រិយ លិញ

កោញ ព្រប់ ពុច

នអិបមាមពោលជានការ នទ្រៃលមាទើមអេងៗអីតែសកើលជាននាផៅអ្សាដឹង ។

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

សូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅចំពោះក្រុមការងារធ្វើសទ្ទានុក្រម ព្នង-
អង់គ្លេស-ខ្មែរ ដែលបានលះបង់កម្លាំងកាយចិត្តក្នុងការរៀបចំបោះពុម្ពក្នុងគ្រាមុន និង
កែសម្រួល ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម៖

លោក ឌីឌី ខាន់ចាន់

លោក ប្រេឌីន ភីរីដ

អ្នកស្រី វេបេកា ប៊ីយែត

លោក ក្រោយ ឡូញ

លោក ព្រប់ ព្យូច

ព្រមទាំងបុគ្គលិក និង អ្នកដទៃទៀតទាំងអស់ដែលរួមចំណែកក្នុងការងារនេះ។

មពោលជានការនទ្រាប់ភាផៅមម្លាងនាវមិស

នោ មាលី លីន នើមនាក់កប់កើលញ្ច្រោះនាវ
នោ ជើន តែម នើមនាក់អ្នាញ់ពីសទីនទ្រែលមាភើយជាននាវញ្ចចីសរាធិបូនិង
កោញ ថិត បើខេត នើមនាក់កើលនាវមីនញ្ច្រោះនាវរាទិក់ញ្ចជេង
នោ ឆុខ មា:កាវា នើមនាក់អ្នាញ់ពីសទី នទ្រែលមាភើយជាននាវញ្ចចីសរាធិទ្រោន

មពោលអ្នាញ់ពីសទីនាវមិសតាផៅមម្លាងនាវមិស

យើ ចៃ ឆាវីន
កោញ តើប ផើត
នោ ញីល លេ:
កោញ តើប រានី
កោញ ស្រីប ក្រុន

មពោលនាក់អ្នាញ់នាវពីសទីតានាវញ្ចចីស

នាវងើយបូនិង ៖ មពោលជានការបូនិង

នោ សើន ផ្សុត
នោ បីល រីតធី
នោ ព្រប់ ព្យុច
កោញ ក្រិយ លិញ

នាវងើយទ្រោន ៖ មពោលជានការតាមុនពីអ៊ប់រុម

កោញ តឹម ឆិងវាត កោរាញមុនពីនតុមនពីតាខេតមុនដោលកិរី
កោញ បុន ជើន កោរាញតានិមកោរាញមុនពីនតុមនពី
កោញ ចាន់ វាន់នា កោរាញការិយាលែនតុមនពីមើសទីសឆាលា
កោញ តូច បុនឆើន កោរាញតានិមកោរាញការិយានតុមនពីមើសទីសឆាលា

នាវងើយទ្រោន ៖ មពោលជានការតាអ៊ងកាអាយឆីឆី

យោស ញៀន កឹម ឆាន
នោ វាន់ បុនអាង

ក្រុមការងាររៀបរៀងបទានុក្រម

លោក ម៉ាលី លិន	អ្នកសម្របសម្រួល
លោក ភើន តែម	អ្នកពិនិត្យ និង កែតម្រូវអក្ខរាវិរុទ្ធភាសាព្នង
លោក ថត ប៊ីយែត	ទីប្រឹក្សាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍
លោក សុខ មករា	អ្នកពិនិត្យ និង កែតម្រូវអក្ខរាវិរុទ្ធភាសាខ្មែរ

គណៈកម្មការពិនិត្យពាក្យក្នុងបទានុក្រម

អ្នកស្រី ជ័យ សារិន
 លោក តៃប ភើត
 លោក ញ៉ាល ឡី
 លោក ទើប វ៉ានី
 លោក ស្រប ក្រិន

អ្នកផ្ទៀងផ្ទាត់អក្ខរាវិរុទ្ធ

ភាសាព្នង៖ បុគ្គលិកជនជាតិដើមភាគតិចព្នង
 លោក សៀន ភាត
 លោក ប៊ីល វុធី
 លោក ព្រប់ ព្យុច
 លោក ក្រោយ ឡូញ

ភាសាខ្មែរ៖ បុគ្គលិកមន្ទីរអប់រំ

លោក ទឹម សង្ហាត	ប្រធានមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខេត្តមណ្ឌលគិរី
លោក ប៊ុន ជឿន	អនុប្រធានមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា
លោក ចាន់ វណ្ណា	ប្រធានការិយាល័យអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ
លោក ទូច ប៊ុនសៀន	អនុប្រធានការិយាល័យអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ

ភាសាខ្មែរ៖ បុគ្គលិកអង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា

កញ្ញា ញាណ គឹមសាន
 លោក វ៉ាន់ ប៊ុនអាង

២. រាព្វរាសីមូល

១. រាព្វរាសី តែស ២៧អី តែសនទ្រាប់កើតអ្នក ៖

ក ខ គ ឃ

ច ឆ ជ ញ

ដ ត ថ ទ ន

ប ផ ព ម

យ ឃ្យ រ ល វ

ម ស ហ អ អ្យ

គិតនាសៈ រាព្វរាសី “ស” ជាស “ឃ្យ” គុថើសចោងនាវមិស ។

២. រាព្វរាសី តែស ១៥អី^២ តែសនទ្រាប់កើតអ្នក ៖

៣ ិ ី ឺ ឺ ឺ ុ ូ ើ ឿ ឿ េ ៃ ៃ ោ ៅ ិ

គិតនាសៈ នាវតីមរាសីរាសីជាសរាព្វរាសី “ស” អីអីកំទីងជាស រាព្វ ៩អី
កើតលាសៈ ៣ ិ ី ឺ ុ ើ េ ៃ ោ ិ ។ នតីតលាស កាស ឆ្លីស ទីស
កុស តើស ញចេស តែស ទោស មិស ។

៣. ជងរាព្វរាសី តែស ៥អី នទ្រាប់កើតអ្នក ៖ ្យ ្រ ្ល ្វ ្ត

៣.១. ជង ្រ ្ល ្ត មោទើយរាសីរាសីជាសរាព្វរាសីឆ្យាឈតាចោងត្រាមមុស
ង ញ ន ម តានតុកតើមនាវមិស ។ ទាន់អ្នាញ់នាវនតីតតាត្រាមតាវង់
ថើសទីងអ្នក ។

នាវរាសីរាសី	នាវរាសីរាសី
រាសី	រាសី
រាសី	រាសី
រាសី	រាសី
រាសី	រាសី
រាសី	រាសី

^២ តែសនាវមិសអាសេង ទីងជាសរាព្វរាសីរាសី ៣: ី: េ: ៃ: ោ: ិ: នទ្រាឈមា ឿ ។

៣.២. តែសនាវមិសបាបាៈទើយទង់ជង់រាព្រួរាវិរាទាបំហរ នតីតលាស ៖ ឃ្មៅ ប្លែ រាប្បាច ។

៤. នទើតីតនាវតីមរាង្គាបំ ៖ ៉ ះ ។

៤.១. នទើតីតនាវនាវនទាន់ហេក (៉) ទង់ដាសរាង្គរាង្គាបំ ា ដាស ិ តែមាអិន់ត្រែសនាវនតែស ។

នាវតែសជិង	នាវនតែសត្រែស
នាល ងម	នាល់ ងម

៤.២. នទើតីតនាវនតិបំហរ (ះ) ទង់ដាសរាង្គរាង្គាបំ ា ី េ ៃ ោ ិ តែមាអិន់ត្រែសនាវនតែស នតីតលាស ៖ ាៈ តីៈ ងលៃៈ កោះ តិៈ ។

៤.៣. នទើតីតនាវរាខិច (ៗ) ទង់ដាសនាវមិស មោលាស នត្រិង តែមាបី អិន់តែសរាខិចហរតីឆ្កែសរាលៅលើនមាញចីសរាលិកំហរតី នតីតលាស ៖ ទ្រើនៗ (វៈលាស “ទ្រើនទ្រើន”) តេសប្រីៗ (វៈលាស “តេសប្រី តេសប្រី”) ។

គ. នទើតីតនាវអេងៗ ៖

១. នទើតីតនាវនទ្រិតំ (!)
២. នទើតីតនាវនាវអោប (?)
៣. នទើតីតនាវនាវរាទុត (។)
៤. នទើតីតនាវនាវទុត (។)
៥. នទើតីតនាវនាវងក្វាសហរ (៖)
៦. នទើតីតនាវនាវឆេកនៃ (អាៈផ្ទិន់តារាៈ) “...”នទ្រែល «...» ។

សេចក្តីណែនាំអំពីការប្រកបពាក្យ

ក. ពាក្យព្នង៖ ពាក្យក្នុងភាសាជនជាតិដើមព្នងអាចមាន មួយព្យាង្គ មួយព្យាង្គកន្លះ ពីរព្យាង្គ ឬ ពាក្យផ្សំ។

១. ពាក្យមួយព្យាង្គ៖

- ពស ឧទា. រី
- ពសព ឧទា. មិន
- ពពស ឧទា. ថ្ងៃ
- ពពសព ឧទា. ព្រឹត

២. ពាក្យមួយព្យាង្គកន្លះ^៣៖

- ព.ពស ឧទា. មថី
- ព.ពសព ឧទា. ងលាប
- ព.ពពស ឧទា. នទ្រី
- ព.ពពសព ឧទា. ញច្រឹង

៣. ពាក្យពីរព្យាង្គ៖

- ពស.ពស ឧទា. រាងា
- ពស.ពសព ឧទា. រាងក
- ពស.ពពសព ឧទា. កាច្ឆាក
- ពសព.ពសព ឧទា. រាម្យាង់, រាញែល

៤. ពាក្យផ្សំ៖

- កា + រាតិង់ > កាភតិង់
- មីរ + នទ្រីស > មីរនទ្រីស
- មូ + ញោត + នទុល > មូញោតនទុល
- មូ + មុញ + មូ + រាញ > មូមុញមូរាញ

^៣ ពាក្យទាំងនេះតែងនាំមុខដោយព្យញ្ជនៈខ្យល់ច្រមុះដូចជា៖ ង ញ ន និង ម។

ខ. តួអក្សរព្នង៖

១. ព្យញ្ជនៈមាន ២៧តួ តម្រៀបតាមលំដាប់ដូចតទៅនេះ៖

ក ខ គ ឃ

ច ឆ ជ ញ

ដ ត ថ ទ ន

ប ផ ព ម

យ ឃ្វ រ ល វ

ម ស ហ អ អ្ស

ចំណាំ៖ តួអក្សរ “ស” និង “ឃ្វ” តែងតែនៅខាងចុងពាក្យ។

២. ស្រៈមាន ១៥តួ^៤ តម្រៀបតាមលំដាប់ដូចតទៅនេះ៖

ា ិ ី ឺ ឺ ុ ូ ើ ឲ្យ េ ែ ៃ ោ ៅ ិ

ចំណាំ៖ ការប្រកបពាក្យនឹងតួអក្សរ “ស” ភាគច្រើនអាចប្រកបនឹងស្រៈ ៩តួ

ដូចជា៖ ា ិ ី ឺ ុ ូ ើ េ ែ ៃ ោ នឹង ិ ឧទា. កាស ឆ្លឹស ខិតយឹស កុស
តើស ញចេស តែស ទោស មិស។

៣. ជើងព្យញ្ជនៈមាន ៥តួ តម្រៀបតាមលំដាប់ដូចតទៅនេះ៖ ឲ្យ ្រ ្គ ្ឃ ្ង

៣.១. ជើង ្រ ្គ ្ឃ មិនអាចប្រកបជាមួយនឹងព្យញ្ជនៈខ្យល់ច្រមុះ ង ញ ន
ម បានទេ នៅដើមពាក្យ។ សូមមើលឧទាហរណ៍ក្នុងតារាងខាងក្រោម។

ពាក្យប្រកបខុស	ពាក្យប្រកបត្រឹមត្រូវ
ង្រាង	ងរោង
ង្រាប	ងលាប
ញ្ជូ	ញហូ
ន្រាច	នហាច
ម្រោ	មរោ
ម្រិ	មលិ

៣.២. មានពាក្យខ្លះអាចប្រើជើងព្យញ្ជនៈត្រួតគ្នាពីរ ឧទា. ឃ្លៅ ថ្លៃ រាប្បាច។

^៤ពាក្យមួយចំនួនប្រើស្រៈ៖ ា: ឺ: េ: ែ: ោ: ិ: និង ឲ្យ ។

២. សញ្ញាប្រកប៖ ៉ ៖ ០ៗ

២.១. សញ្ញាបន្តក់ (៉) ប្រើជាមួយស្រៈ ៣ និង ិ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានសំឡេងខ្លី។

សំឡេងវែង	សំឡេងខ្លី
នាឈ ងម	នាឈ់ ងម់

២.២. សញ្ញាចុចពីរ (៖) ប្រើជាមួយស្រៈ ៣ ី េ ៃ ោ ិ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានសំឡេងខ្លី ឧទា. ព័: តី: ងលៃ: កោ: ពិ:។

២.៣. សញ្ញាលេខទោ (០ៗ) ប្រើជាមួយពាក្យ ឬ ឃ្លា ដើម្បីធ្វើឱ្យផ្លូវពីរដង ជាជាងការសរសេរពាក្យដដែលៗ ឧទា. ទ្រើនៗ (អានថា “ទ្រើនទ្រើន”) តេសប្រីៗ (អានថា “តេសប្រីតេសប្រី”) ។

គ. សញ្ញាផ្សេងៗ៖

១. ឧទាន (!)

២. សួរ (?)

៣. ខណ្ឌ (។)

៤. ខណ្ឌចប់ (។)

៥. ចំណុចពីរគូស (៖)

៦. វង់ក្រចក (...)

៧. អព្ពន្ធរ “...” និង «...» ។

នាវទិដ្ឋមម្លាងនាវមិស

ទីងលែ: ៥ នតុកមើសទិដ្ឋ ទើយកើលអែមើតឹមនាវទិដ្ឋឆាដោមម្លាងនាវមិស មូនិង-
ទ្រោន ៖

១. រាព្រៃរាទិដ្ឋមនាវងើយមូនិង

- o អិន់អែមើតឹមមើសរាព្រៃរាទិដ្ឋនាវងើយមូនិង តែមាទើយទិដ្ឋឆាដោនាវមិសអ្យា
(ទាន់អ្នាញ់នាវមើសតា នាវតឹមរាង្គាប់នាវមិសមូនិង) ។
- o តានាវទាបមិស នាវមិសរាង្គាប់ដាសរាង្គាប់រាង្គាប់ តេ:លិវ ជេសរីមើទីងនាវមិស
រាង្គាប់ដាសជីងរាវិ។ នតឹតលាស រាងតិលំ នទ្រែល រាង្គាចំ នតើម មើស
នាវតនៃសតឹម្យាយ រាង- កើតហាល់ យើនមាមោតែសតុតឹមចិយហាល់អោស
តេ:នាវមិសអីរាង្គាប់ដាសរាង្គាប់រាង្គាប់ទីងលែ: នតើមមើស រាងា តិត រាងៈ
ជេសរីជីតនាវមិស រាង្គាចំ ។
- o នទើតឹតនាល់តឹមរាង្គាប់តែសកើតលាស ៖ នទើនាល់នាវនទាន់ហោក "៉"
នទើនាល់នតិបំហាវ "ៈ" នទើនាល់រាខីច "័ៗ" ។ នាវមិសអីតែស នទើ
រាង្គាប់ ទាបតឹមចិយមើសនាវមិសអីមោតែសនទើរាង្គាប់នទាន់ហោក
នតឹតលាស តិប ជេសរីជីត តិប ។

២. លាសជិយមោឆែនាវមិសម្យាយអីអែមើអុចជិយរី អិន់អែមើ ៖

- o ងក្លិននាវមិសទូតឹជីត (ទាន់អ្នាញ់ នាវតឹមរាង្គាប់នាវមិសមូនិង)
- o រាតិលំរាង្គាប់ ៖ ជេវយិវមាសាវងើយតឹងនតុក នទ្រែលនាវញ្ញចិសបីអិន់
តែសមាសាវជេវមិសរាង្គាប់អីអុចឆិ:មាសាវតឹមរាង្គាប់ ។ រាង្គាប់តែសពៃ
មើសទិដ្ឋបីអិន់តែសនាវរី ៖

ុ / ឺ/ នទ្រែល ោះ / ៉/

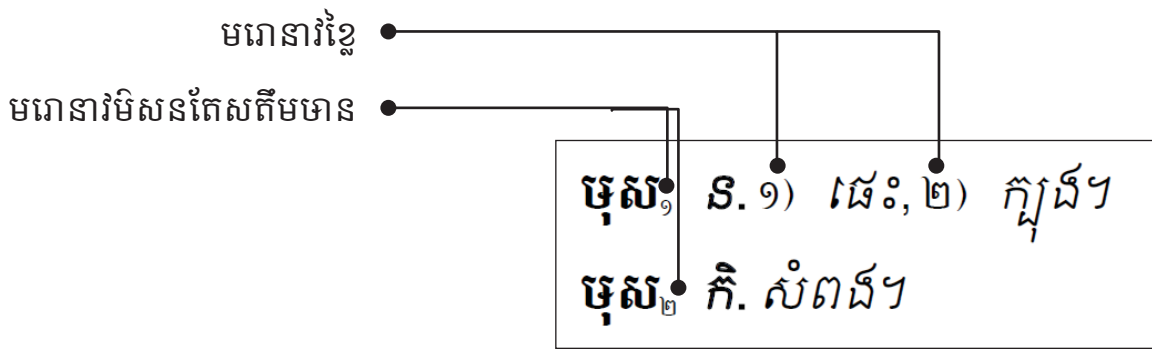
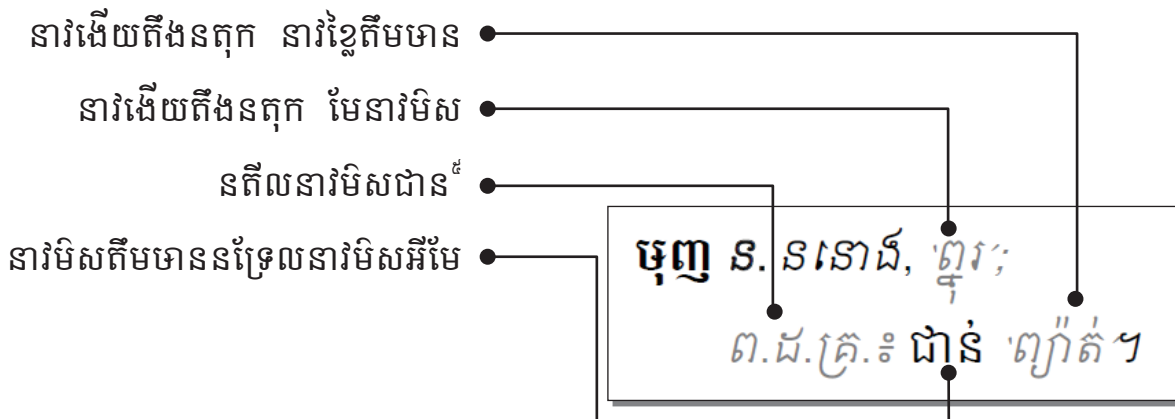
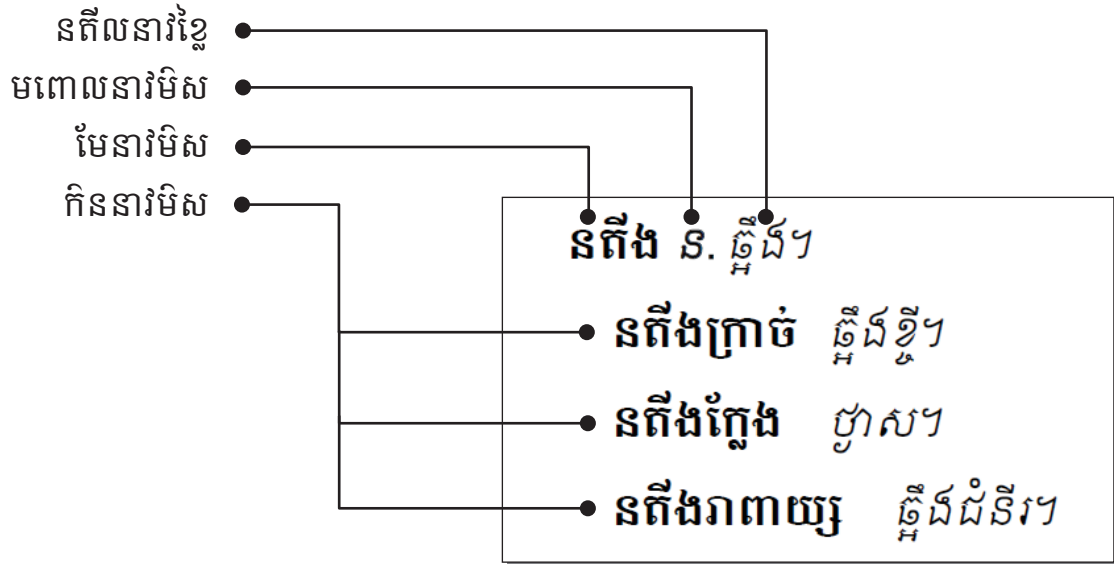
ី / រ/ នទ្រែល ើ / ម/

ា /a/ នទ្រែល ិ /o/

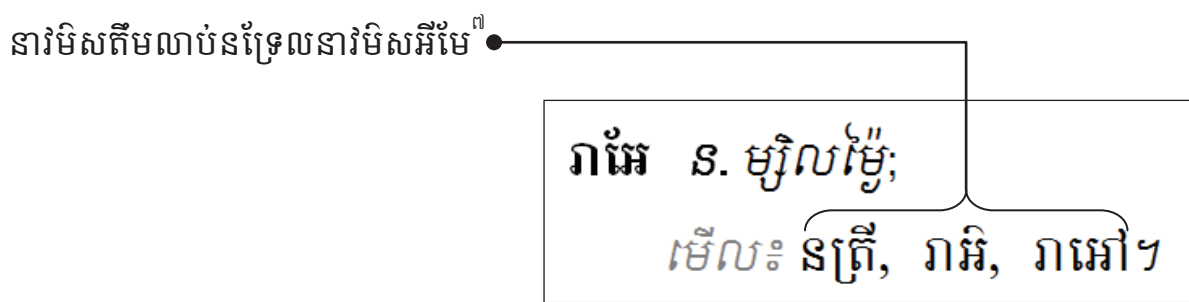
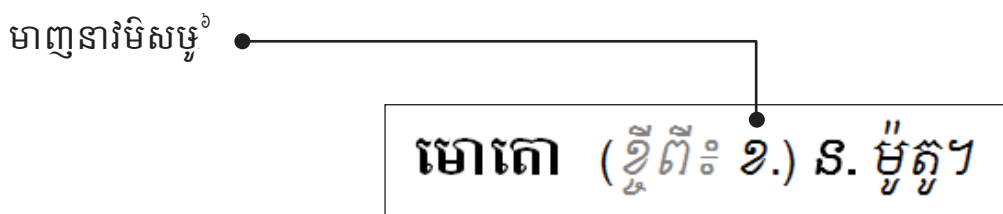
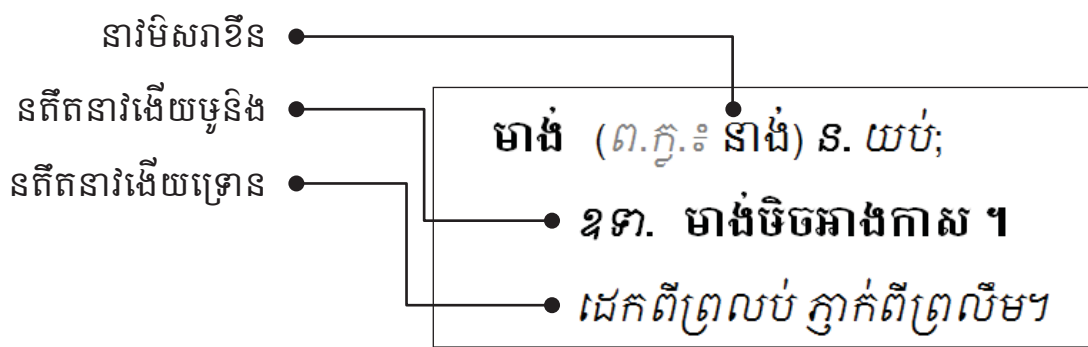
- ៣. មើនាវមិស នទ្រែល អីកិននាវមិសអីកំតែសមម្លាងមមើសងកិចអាប់ នទ្រែល
មមើសនាវអីតែសតឹមត្រុបហាល់ រាង្គាប់ទីង ៖ មពោលនាវមិស នាវមិសរាខិន
មាញ់នាវមិសមូ កិននាវមិស នាវមិសតឹមមាន នាវមិសរាលី នាវមិស
នតែសតឹមមាន តឹងនាវមិសអីកំ នាវមិសម្យាយតែសនាវខ្លែអីកំ ងើយតឹងនតុក
នទ្រែលមា ត្រិងនាវតឹមនតឹតជេងនាវងើយមូនិងដាសទ្រោន ។

៤. មែនារមិសតាត្រាមឆាដោមម្តងនារមិសអ្សា ជេងនារវាង្ខាប់ពីមទី នទ្រែលមា វែទង់ ។

៥. នតីលអេងៗ តាត្រាមមែនារមិសម្វាយៗ ៖

^៥ នតីលជាននារមិសកើតលាស ៖ ព.ផ្ទ. ព.ដ. ព.ដ.គ្រ. ព.ដ.គ. ព.ស្រ. ព.ផ្ស. ក. ព.ប្រ.ដ. ដ.ក. មោលាស

^៦ នារមិសបាតែសមាញមើសនារងើយ ទ្រាន អង្គក្នុង មោលាស បារាំង ។

^៧ តែសនារមិស ខ្មែរតឹមត្រុបមាស មោលាស ទើយទង់តឹមរាង្គាបន់ហាញ ។

របៀបប្រើប្រាស់បទានុក្រម

ចំណុចទាំង ៥ ខាងក្រោមអាចជួយអ្នកក្នុងការប្រើប្រាស់បទានុក្រមពីភាសា ព្នង-ខ្មែរ៖

១. អក្ខរក្រមក្នុងភាសាព្នង

- អ្នកត្រូវដឹងពីលំដាប់នៃតួអក្សរក្នុងភាសាព្នងដើម្បីអាចប្រើប្រាស់បទានុក្រមនេះ (សូមមើល សេចក្តីណែនាំអំពីការប្រកបពាក្យ)។
- ក្នុងការតម្រៀបពាក្យ ពាក្យប្រកបជាមួយស្រៈ រៀបដាក់មុន បន្ទាប់មកគឺ ពាក្យ ប្រកបជាមួយជើង។ ឧទា. រាងតិលំ និង រាង្គាច់ ចាប់ផ្តើមដោយព្យាង្គទី មួយ រាង- ដូចគ្នាតែមិនស្ថិតនៅបន្តបន្ទាប់គ្នាទេ គឺដាក់ពាក្យដែលប្រកបជាមួយស្រៈទាំងអស់ ចាប់ពី រាង្គា រហូតដល់ រាងៈ ហើយបន្ទាប់ទៀតគឺពាក្យ រាង្គាច់។ល។
- សញ្ញាប្រកបមានដូចជា៖ សញ្ញាបន្តក់ “៉”, សញ្ញាចុចពីរ “ៈ” និង សញ្ញាលេខទោ “ៗ” ។ ពាក្យដែលមាន សញ្ញាប្រកបតម្រៀបបន្ទាប់ពីពាក្យដែលគ្មានសញ្ញាប្រកប ឧទា. តិប បន្ទាប់មកគឺ តិប៉ ។

២. ប្រសិនបើរកមិនឃើញពាក្យដែលអ្នកចង់រកទេ អ្នកត្រូវ៖

- វិភាគសំណង់ព្យាង្គឡើងវិញ (សូមមើល សេចក្តីណែនាំអំពីការប្រកបពាក្យ)។
- ប្តូរស្រៈ៖ បញ្ហាគ្រាមភាសានិងក្បួនអក្ខរាវិរុទ្ធជឺឱ្យមានការលំបាកក្នុងការសម្រេចថាត្រូវប្រើស្រៈមួយណាក្នុងការប្រកប។ ស្រៈបីគូខាងក្រោមធ្វើឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ៖

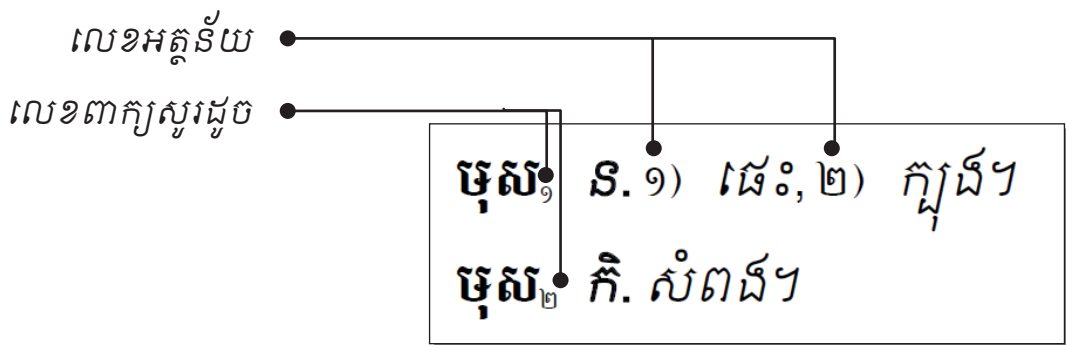
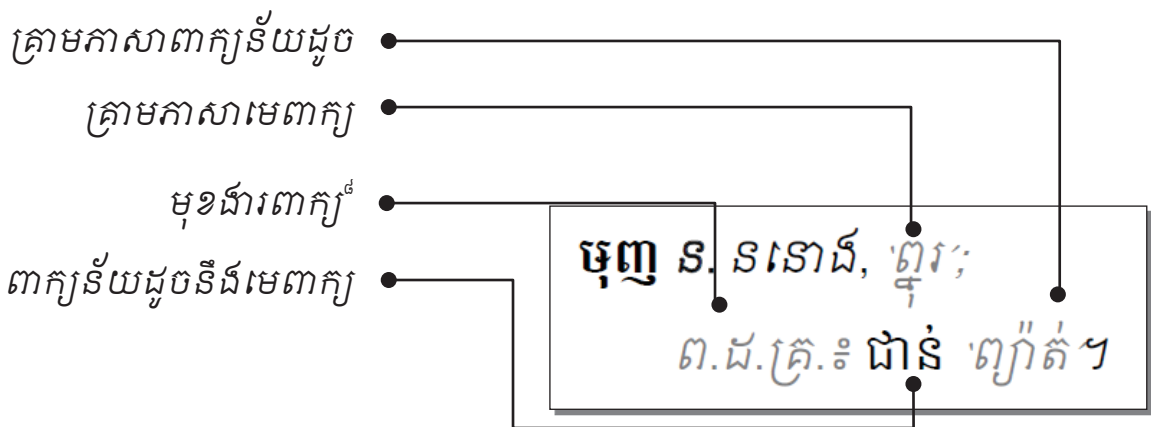
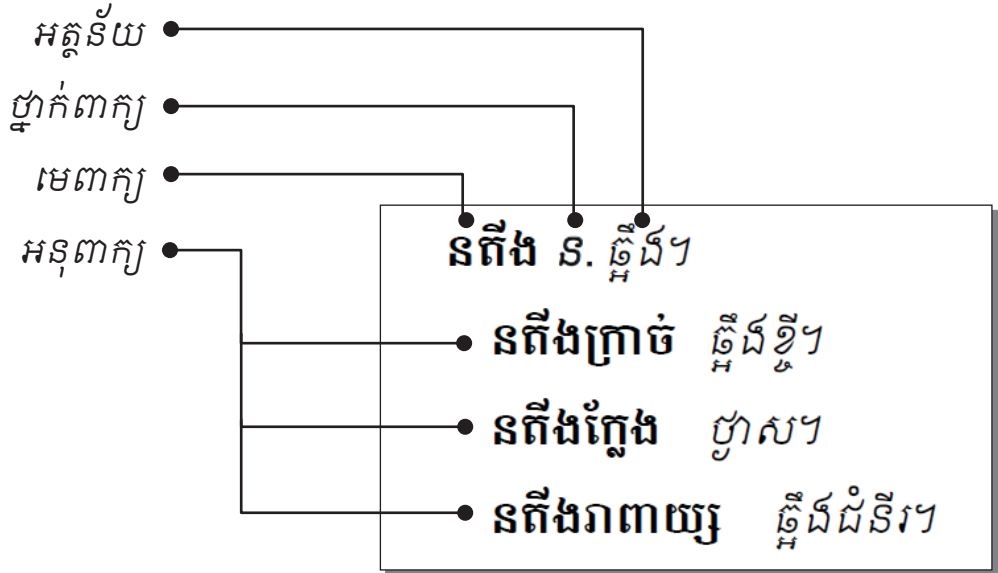
- ១ /ឃ/ និង ចោះ /ច់/
- ២ /អ/ និង ចើ /ច់/
- ៣ /ា/ និង ិ /ា/

៣. មេពាក្យ និង អនុពាក្យភាគច្រើន ព្យាយាមផ្តល់នូវសេចក្តីពន្យល់គ្រប់គ្រាន់ និង ប្រាប់ពីពាក្យដែលមានទំនាក់ទំនងគ្នា រួមបញ្ចូលទាំង៖ ថ្នាក់ពាក្យ, ពាក្យក្លាយ, ពាក្យកម្ចី, អនុពាក្យ, ពាក្យន័យដូច, ពាក្យន័យផ្ទុយ, ពាក្យសូរដូច, យោងធ្វើ,

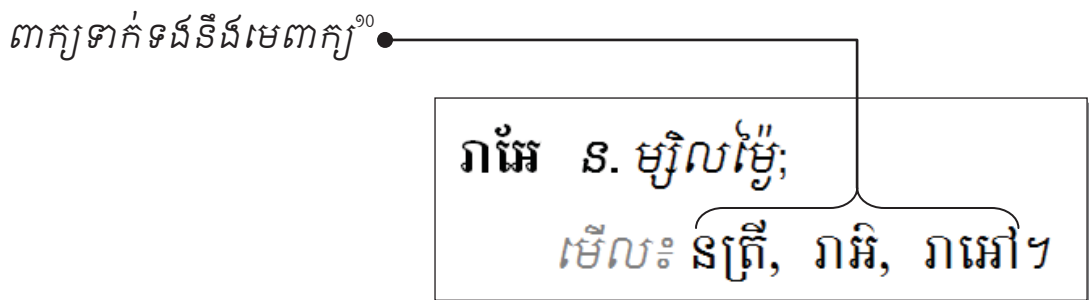
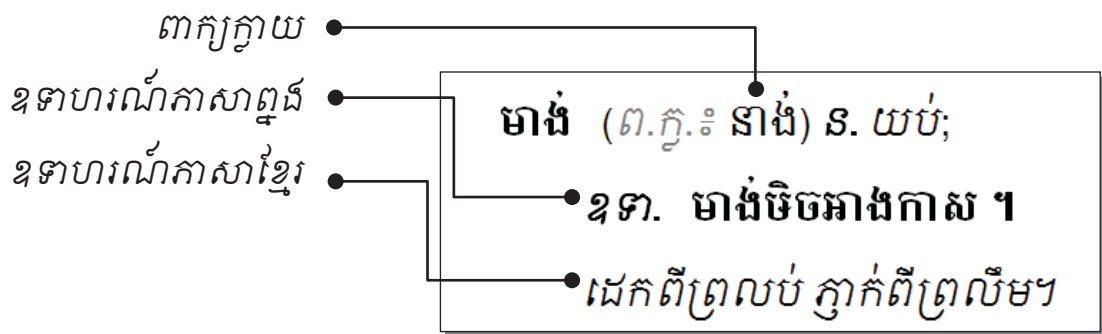
ពាក្យពហុអត្ថន័យ, គ្រាមភាសា, និង ប្រយោគឧទាហរណ៍មួយចំនួនជាភាសា
ព្រងនិងខ្មែរ។

៤. មេពាក្យនៅក្នុងបទានុក្រមនេះជាការប្រកបដែលត្រឹមត្រូវ និងនិយមប្រើប្រាស់។

៥. ផ្នែកផ្សេងៗ ក្នុងមេពាក្យនីមួយៗ៖

^៨ មុខងាររបស់ពាក្យមានដូចជា៖ ព.ផ្ទ. ព.ដ. ព.ដ.គ្រ. ព.ដ.គ. ព.ស្រ. ព.ផ្ស. ក. ព.ប្រ.ដ. ដ.ក. ឬ ប.។

^៩ ពាក្យខ្លះបានខ្ចីពីភាសាខ្មែរ អង់គ្លេស ឬ បារាំង។

^{៩០} អាចជាពាក្យមានអត្ថន័យស្រដៀងគ្នា ឬ អាចប្រើផ្សំជាមួយគ្នាបាន។

នាវញ្ញចីសត្តេស

អក្សរសង្ខេប

ក.	គី	កម្ម
កិ.	"	កិរិយាស័ព្ទ
កិ.វិ.	"	កិរិយាវិសេសន៍
គុ.	"	គុណនាម
ឈ.	"	ឈ្មោះ
ដ.ក.	"	ដំណាក់កាល
ធ.	"	ធ្លាក់
ន.	"	នាម
ប.	"	បរិវាស័ព្ទ
ព.	"	ព្យញ្ជនៈ
ព.ភូ.	"	ពាក្យក្លាយ
ព.ដ.	"	ពាក្យន័យដូច
ព.ដ.គ្រ.	"	ពាក្យន័យដូច គ្រាមភាសា
ព.ដ.គ.	"	ពាក្យន័យដូច គោរព
ព.ប្រ.ដ.	"	ពាក្យប្រើជាមួយគ្នា ន័យដូចគ្នា
ព.ផ្ទ.	"	ពាក្យន័យផ្ទុយ
ព.ផ្ស.	"	ពាក្យផ្សំ
ព.ស្រ.	"	ពាក្យស្រដៀង
ល.រ.	"	លេខរៀង
ស.	"	ស្រៈ
សព្វ.	"	សព្វនាម
ឧ.	"	ឧទានស័ព្ទ
ឧទា.	"	ឧទាហរណ៍

ក

ក ន. ត្រី។

កក្ករ ត្រីទឹកសាបមួយប្រភេទ
សណ្ឋានត្រីធំៗ កន្ទុយក្រហម។

កក្រប ត្រីក្រាញ់។

កងកាញ់ ត្រីអណ្តែង;

ព.ដ.៖ ការនាង។

កងខិន ត្រីវ៉ស់;

ព.ដ.៖ ការចិស។

កងឈាយ ត្រីធ្នូញ។

កងេត ត្រីដៀត។

កចែប ត្រីទឹកសាបមួយប្រភេទ។

កឆរ ត្រីទឹកសាបមួយប្រភេទដូច
ត្រីផ្ទុក់ តែច្រមុះឈយទៅមុខ។

កឆរ ត្រីទឹកសាបមួយប្រភេទដូច
ត្រីស តែមានស្រកាអុចៗ ពណ៌
ក្រហម។

កជីស ត្រីចេកទុំ;

ព.ដ.៖ កាពីអ៊ង។

កញ្ចុត ត្រីខ្យាន។

កតុក ត្រីទឹកសាបមួយប្រភេទដូច
“កមែ” តែមានឆ្មាតកាត់ទទឹង

ខ្លី។

កានតីរ ត្រីអណ្តែងទន់។

កានតោមុត ត្រីចាប។

កានហាវ ត្រីស;

ព.ដ.៖ ការលាត។

កាពាត ត្រីស្វាត។

កាពារ ត្រីមួយប្រភេទ។

កាពីអ៊ង ត្រីចេកទុំ;

ព.ដ.៖ កាជីស។

កាពុក ត្រីក្រពត។

កាញីរ ត្រីកំផ្លៀវ។

កាមពោង ត្រីឆ្កោ។

កាមព្យាត់រាពូ ត្រីអណ្តាតឆ្កែ។

កាមើក ត្រីទឹកសាបមួយប្រភេទ
ដូចត្រីចង្វា។

កមែ ត្រីទឹកសាបមានស្រកាមួយ
ប្រភេទដែលធំជាងគេនៅតំបន់
ព្រៃភ្នំ។

ការិញ ត្រីល្អិតៗ មួយប្រភេទមាន
ពណ៌លឿង គ្មានស្រកា ចូលចិត្ត
រស់នៅក្នុងអូរដែលមានខ្សាច់។

ការាចិស ត្រីវីស;

ព.ជ.៖ ការាខិន។

ការាតិង ត្រីចង្វា;

ព.ជ.៖ ការាលិង;

ប.៖ ការាតេ។

ការាណាង ត្រីអណ្តែង;

ព.ជ.៖ ការាកាញ់។

ការាពុល ត្រីក្រុស។

ការាលេង ត្រីត្រសក់។

ការាលាត ត្រីស;

ព.ជ.៖ កានហាវ។

ការ៉េសត្នៃ ត្រីកញ្ចុះ។

ការាង ត្រីឆ្មាំង។

ការ៉េត ត្រីបណ្តាលចេក។

ការេស ត្រីខ្លីង។

ការេបេល ត្រីបែល។

កាក ខ. សំឡេងសត្វ ឬ មនុស្សស្រែក
។

កាក (ខ្លីពី៖ ខ.) ន. កាក។

កាកាត់ កិ. រងា; ព.ជ.៖ ជីកាត់។

កាង ន. ចង្កា។

កាងនាវ ងឿងសន្ធឹច។

កាងនែស មាត់ច្រាំង (ដី)។

កាងយោក ចង្កេះភ្នំ។

កាងលុ មាត់ច្រាំង (ថ្ម)។

កាងហាវ ងឿងព្រួញ;

ព.ជ.៖ ប្រាស។

កាច កិ. គូស។

កាច់, ន. ១) ពិស, ២) ថ្នាំពុល,

៣) ជាតិញៀន; ឧទា. ពាងលែ:

លាបកាច់នទ្រាញ់ ។ គាត់ញៀន
ស្រា ។

កាច់ហាត់ អាចម៍ខ្សៀ;

ព.ជ.៖ កាច់ហិត។

កាច់, កិ. បូត; ឧទា. កាច់មា បូត

ស្រូវ។

កាចញច្បាវ គុ. កណ្តៀរចេញពី

សម្បក។

កាចវែល ន. ក្រឡាម្យ៉ាង។

កាចុត កិ. ប្តឹង, រ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ផង ព្រុវ។

កាចិក ន. កែវ។

កាច្បាត់ កិ. រមាស់; ព.ជ.៖ ច្បាត់។

កាច្ចេល កិ. ភ្លេច, រ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ច្ចេល ព្រុវ។

កាត្វ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. កៅស៊ូ។

កាត្វង ន. ដីធ្លី, ព្យាបាល;

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆ្ងល់ ព្យាបាល។

កាត្វេត ន. ផ្សិត, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆ្ងល់ ព្យាបាល។

កាត្វរ កិ. ញ័រ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញ័រ ព្យាបាល។

កាត្វាក់ កិ. ក្អក, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆ្ងល់ ព្យាបាល។

កាត្វង់ ន. ស្បែក (ជនជាតិភាគតិច

មួយក្រុមអម្បូរឆ្មង)។

កាត្វល់ កិ. ១) បង្ខំ, ២) រីងរួស, ចចេស,
វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជិល ព្យាបាល។

កាត្វច់ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ស្តេច;

ព.ស្រ.៖ ឆាមដាច់។

កាត្វរ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ក្តារ។

កាត្វុស កិ. ធ្លាក់, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ដុស ព្យាបាល។

កាត្វាយ ឈ. ១) ក៏បាន...,

ក៏ដោយ...,

– ខ. ២) អ៊ីចឹងក៏បាន! (យល់
ព្រម)។

កាត់ កិ. ចង, ព្យាបាល;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាត់ ព្យាបាល។

កាតាង គុ. ល្អឆ្ងល់។

កាតាច កិ. ដាច់; ខ. តិចបំផុត

រាងកាតាច ។ ខ្ញុំទាញខ្សែដាច់។

វ៉ាអូង; ព.ជ.គ្រ.៖ តាច ព្យាបាល។

កាតាត កិ. ខ្ពស់; ខ. តិចតាំងអ្នក

កាតាត ។ ខ្ញុំមានខ្ពស់។

កាតាប៉ា ន. ពង, ស៊ីត, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ តាប៉ា ព្យាបាល។

កាតាវ ន. អំពៅ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ តាវ ព្យាបាល។

កាតិស កិ. វិ. ខុស; ខ. តិចពេញ

ចាយកាតិស ។ ខ្ញុំបាញ់ដីខុស។

វ៉ាអូង; ព.ជ.គ្រ.៖ តិស ព្យាបាល;

ព.ផ្ទ.៖ ទី។

កាតុយ្យ ន. ផ្កាក៏, ព្យាបាល;

ព.ជ.គ្រ.៖ យែស វ៉ាអូង;

ព.ជ. តុយ្យ។

កាតុល ន. ដំបូក។

កាតិសិក ន. កមរមាស; ខ. កិន

តិចកាតិសិក ។ កូនរបស់ខ្ញុំ

អេះរមាស។ វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ តិសិក ព្យាបាល។

កាតាក កិ. ចាក់ (អាវ)។

កាតាង គុ. ១) រឹង, ២) ខ្លាំង, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាតាង ព្រះ។

កាតិម ន. ឈ្មួសប្រែង (ពពួកខ្លាប្បូ),

ស្បែង; ព.ជ.គ្រ.៖ កាតិម ព្រះ។

កាតិម (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ខ្ចីម។

កាតុន ន. មេស្រមោច។

កាតោស គុ. ក្តៅ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាតោស ព្រះ។

កាន, ន. ការងារ, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាន ព្រះត្រៃ;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាហៈ ណាង។

កាន (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. កាន។

កានឆ្លើយ កិ. ទុកចោល, លែងលះ,

បោះបង់ចោល, លាលែង,

វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ងឆ្លើយ ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ចាលើយ ព្រៃស;

ព.ជ. នត្ថយ, នទ្ធិច។

កានទី កិ.វិ. អនាគតកាល, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាន់ទី ព្រះ។

កានហុរ ន. ខ្នុរ; ព.ជ.៖ ដុរ។

កានហើយ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ខ្ចើយ។

កានរ, ន. ព្រះអាទិត្យ, ថ្ងៃ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាន ព្រះ។

កានរ, ន. ស្លាប, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាន ព្រះ។

កានើម កិ. ទុកចិត្ត, សង្ឃឹម, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កានើម ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កានើម ព្រះ។

កានៃ ន. កណ្តុរ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កានៃ ព្រះត្រៃ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ដៃ ព្រះ។

កានោត (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. កាណ្ឌាត។

កានិង, ន. ទ្រង់មាន់, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កានិង ព្រះ។

កានិង, ន. ពួង, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ មូនិង ព្រះ។

កានិង, ន. គ្រាប់ផ្លែឆ្នាំង។

កានិង ឈ. មានតែ; ឧទា. កានិង

ទូហ្វ មានតែម្នាក់។

កាប់ កិ. ខាំ។

កាប់ក្រិច ខាំគ្រឹប។

កាប់ហ្វាត ខាំឱ្យកញ្ចាត។

កបី គុ. ខ្លើម; វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កបី ព្រះ។

កាព្វៈ កិ. និយាយលេង,
 កំប្លែងលេង, វ៉ាអូង;
 ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកិច្ចកាព្វៈ ព្នុរ។

កាបៗ ឧ. កាបៗ។

កាពាល់ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. យន្តហោះ។

កាម កិ. ខ្លាចរអា, ញញើត។

កាមា (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ក្រមា។

កាមាក កិ. អាណិត, វ៉ាអូង;
 ព.ជ.គ្រ.៖ យោ: ព្នុរ។

កាមាស (ព.ក្វ.៖ កាមុនកាមាស) ន.
 មេរោគ។

កាមែ ន. ស្រ្តី; ព.ជ.៖ មូអូរមែ។

កាម៉ក់ ន. ជង្គង់, វ៉ាអូង;
 ព.ជ.គ្រ.៖ កោះម៉ក់ ព្នុរ។

កាម៉ល់ គុ. ល្ងង់, វ៉ាអូង;
 ព.ជ.គ្រ.៖ ម៉ល់ ព្នុរ។

កាយ្យ កិ. កកាយ, កាយ។

ការ, ន. កិច្ចការ, ការងារ, ព្នុរ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ រាហិ: ណាង;
 ព.ជ.គ្រ.៖ កាន ព្រៃស។

ការ្ម ន. បោយ, កាទឹក។

ការ្ន កិ. ជីកលុះ។

ការ្រ, គុ. ចំណាប់, ពូកែ; ឧទា. ពាង់
 ការ្រហារតើមនី ។ គាត់ពូកែឡើង
 ដើមឈើ។

ការ្រ្ម កិ. ចាំ; ឧទា. រិះការ្រមាមប្លង ។
 ទន្ទេញចាំមាត់។

ការ្រន្រ្ទេង កិ. ជាប់គ្រោះកាចស្លាប់
 តាយហោង។

កាល គុ. សឹក, រេច; ឧទា. តិប្បហាន់
 តាត្រឹងអ្សាវៃ:កាលងាន់ ។ ខ្ញុំ
 ដើរផ្លូវនេះសឹកអស់ហើយ។

កាល់ កិ. កាប់រំលំ។

កាល់តី ន. ត្រើយម្ខាង;
 ព.ផ្ទ.៖ កាល់អា;
 មើល៖ កាល់តេះ។

កាល់តេះ ន. ត្រើយម្ខាង (ប្រើក្នុង
 កំណាព្យ); មើល៖ កាល់តី។

កាល់ទី កិ.វិ. អនាគតកាល, ព្នុរ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ កានទី ព្រៃស;
 ព.ជ.គ្រ.៖ កាទី ព្យាត់។

កាល់អា ន. ខាងនេះអូរ។

កាល់អែ កិ.វិ. កាលពីដើម។

កាលាវ ន. ម្រាម, វ៉ាអូង;
 ព.ជ.គ្រ.៖ លាវ ព្នុរ។

កាណាជិង ម្រាមជើង, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ លាវជិង ព្នុរ។

កាណាតី ម្រាមដៃ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ លាវតី ព្នុរ។

កាណាស កិ. ស្តី, ថា, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ លាស ព្នុរ។

កាណុ ន. ថ្ម, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ លុ ព្នុរ។

កាណុត កិ. ក្រឡាប់; ឧទា. តិប័នៃ

កាណុតនទេសតាត្រិង ។ ខ្ញុំបាន

ឃើញឡានក្រឡាប់តាមផ្លូវ។

កាណើ ឆ. ខាងលើ។

កាណើប កិ. ចាំដ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ លើប ព្នុរ។

កាណោក ន. អំពិលអំពែក។

កាវ ន. ផ្កា។

កាវរកឹម ផ្កាព្រាត។

កាវររិន ផ្ការឹកស្កុះស្កាយ។

កាមាង់ ន. មឈូស, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ មាង់ ព្នុរ។

កាមី ន. បុរសរៀបការហើយ។

កាស គុ. ឆ្ងាញ់។

កាស្ម កិ. ភ្ញាក់។

កាសគីត នឹកឃើញ; ឧទា. កាស

គីតងកុរវេស ។ នឹកឃើញចុង

ផ្លូវ។

កាសគីតតោរ ជឹងគុណ។

កាសប្លី ដឹងខ្លួន,

ព.ផ្ទ.៖ ខិតឃើស។

កាសប្លីស ភ្ញាក់ព្រើត។

កាសមិច ភ្ញាក់ពីដេក។

កាសគីតជ្រឹង នឹកឃើញអតីតកាល។

កាសមា ឈ. ហេតុតែ...;

ឧទា. កាសមាញចរងាច់អីរ

នៃទីងព្រាស! ហេតុតែជិះ

លឿនពេក អញ្ចឹងបានដួល!

កាហាន ន. ទាហាន។

កាហាវ កិ. ១) ឡើង, ព.ជ.៖ ហាវ,

២) ពាក់គ្នា។

កាហុក កិ. កំពប់, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ហុក ព្នុរ។

កាអុប ន. ក្អែប, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ អេប ព្នុរ។

កាអេរ គុ. លឿង, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ អេរ ព្នុរ។

កាណាម ន. ១) ប្រហុក,

២) ត្រីស្អុយ។

កី ន. ល្អ។

កឹក ន. ទា; ៧.៨.៖ ពេប។

កឹង កិ. ឃាំង។

កឹងឯតាង រក្សា, ការពារ។

កិរ កិ. ញញើត។

កិលកាល កិ.វិ. ប្រតាយប្រតប់។

កិលោ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. គឺឡក្រាម។

កិរី ន. សំឡេងដែលធ្វើនៅពេលហៅ
នរណាម្នាក់។

កិត, ន. កង្កែប។

កិតកាងត្នាមែ មច្ឆជាតិ។

កិតឆាង កង្កែបអូរ។

កិតព្រុត កង្កែបមួយប្រភេទ។

កិតរាកែ កង្កែបអូប។

កិតនទ្រាត គីងក្ប។

កិត្យ កិ. សិត។

កិតនិកកិតនី សិតសក់។

កិន (ខ្ចីពី៖ ខ.) កិ. កិន។

កិរ គុ. សំរូប; ឧទា. ផែនរាគរហោ
ងាន់ ។ អង្គនេះសំរូបច្រើន
ណាស់។

កុ, ន. ផ្ទឹមកន្លែងចាំបាញ់សត្វ។

កុ, ន. បុក្ខៈ (ដំឡូងរលួស)។

កុក ន. ដឹងសម្រាប់ចាំងឈើ។

កុញ កិ. ឱន។

កុញរាញោន ឱនលំទោន។

កុប កិ. គ្រប។

កុបរោបទោប គ្របជិត។

កុបរេបម្រេប គ្របជិត។

កុបម្រេប គ្របជិតល្អ។

កុយ្យ កិ. ដឹក (រណ្តៅ)។

កុល, កិ. ចំហុយ; ៧.៨.៖ នហោល។

កុល, ន. ស្បូន; មើល៖ រានាន់។

កុស, ន. ស្រែង។

កុស, គុ. ឥតពាក់អាវ;
មើល៖ លាហោក។

កូ, គុ. កោង។

កូ, គុ. ពូត។

កូអុញ ពូតភ្លើង។

កូក ន. ដំបូលញ័ងដំរីឬរទេះគោ។

កូកូ ឧ. សំឡេងសត្វម្យ៉ាមយ៉ា។

កូង ន. កន្ទុយ។

កូងកឹម ន. មេអំបៅ។

កូតកូកូស ឧ. សំឡេងលលកយំ។

កើញ កិ. ស្រឡាញ់, ចង់បាន។

កើត ឈ. ដូច។

កើតមាត់ គុ. ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា,
ដូចគ្នា។

កើន, ន. ពាក្យសម្រាប់រាប់ចំនួនតំណ;

ឧទា. ទូកើន ។ មួយតំណ។

កើន, គុ. គង់វង្ស; ឧទា. កើនងាន់មថិ

ខាន់អែ មេតែសទោកឆា!

ពោតនាងនៅគង់វង្ស មិនមានស្វា

ស៊ីសោះ!

កើប កិ. រាប់; ឧទា. កើបព្រាក់ ។

រាប់លុយ។

កើយ កិ.វិ. កែ, បន្ថែម។

កើយអិន់ ឱ្យថែម; ឧទា. តិចតិបញ្ជី

តែតិបកើយអិន់រឹងមាមៃ ។ ពេល

មកវិញ ខ្ញុំនឹងឱ្យថែមទៀត។

កើយ្យ កិ. ជ្រើសរើស;

ព.ជ.៖ ឆាច់។

កើរ គុ. ខ្ជិល, ណាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ប្លាវ ឬរ;

ព.ជ.៖ រាវែស។

កើល កិ. ជួយ; ឧទា. កើលរាមមអាក

នទ្រែលមាតិប ។ ជួយអបអរ

ជាមួយនឹងខ្ញុំ។

ព.ជ.៖ ក្លែល។

កើលងកាស ជួយរំលឹក។

កើលត្រង ជួយសោហ៊ុយ។

កើលរាទង ជួយទប់។

កើស ន. ដីគោក, ទួល, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ យោក ឬរ។

កើសទាក ដីកោះ។

កេង កិ.វិ. ក្បែរ។

កេងពីត នៅក្បែរ។

កេងបាបិតអាង ទៀបភ្លឺ។

ទាច់កេង នៅក្បែរ។

កេងមាង កិ.វិ. ពេលល្ងាច។

កេងមាទុត (ព.ភ្ល.៖ កេងអាទុត)

កិ.វិ. ចុងបញ្ចប់, ទីបំផុត។

កេងអាង ន. ជិតភ្លឺ។

កេងអោយ ន. ពេលព្រឹក។

កេត កិ. ជាត់។

កេតព្យាត់ ជាត់បាយ។

កេប (ព.ភ្ល.៖ នហិយ) ន. ស្លាបព្រា។

កេបកុក វែកបាយ។

កេបដូង វែកសម្ងាត់។

កេបញ្ច្រាយ្យ ន. សម។

កេរ, កិ. កោស។

កេរ, ន. ត្រដេវ។

កែ ន. ឈ្មោះស្រូវមួយបែប;

មើល៖ មាតិកា។

កែក, ឧ. សំឡេងសត្វយំ។

កែក, កិ. និយាយដើម។

កែកនត្រាក កិ. បាញ់មិនផ្ទុះ។

កែត កិ. កោស។

កែប កិ. ខ្ចិត; ឧទា. ឆុតអ្សាលែះបូ

កែប ។ ឃុំនេះមានគេខ្ចិត
ហើយ។

កែវ ន. សារិកាកែវ; ព.ជ.៖ អែង។

កែស, កិ. ស្មោះសម្បកឈើចំណាំ។

កែស, កិ. ប្រណែន;

មើល៖ ត្រាង។

កែស, ន. សត្វកែះ។

កែស, ន. កែ, គន្លឹះ (អន្ទាក់);

ព.ជ.៖ កែសទាក់។

កែសផាវ កែកាំភ្លើង។

កែសកិស (ព.ភ្ល.៖ កែសរកិស)

គុ. ចង្អៀតចង្អល់។

កែះ ន. ពាងមួយប្រភេទតូចជាងគេ។

កោ ន. តា, ជីតា;

ព.ជ.៖ ចៃ។

កោក ឧ. សំឡេងកង្អែបយំ។

កោកែក កិ. ចាក់ក្រឡេក, រ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កោលែក ព្នុរ។

កោក្រែវ ន. រំពេ។

កោង ន. ១) កង, ២) កង។

កោងពី កងដែ។

កោងជង កងជើង។

កោជិយ្យ ន. សត្វក្តាន់ញ៉ែង, រ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញ៉ែង ណង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញ៉ែង ព្នុរ។

កោញ ន. ព្នុរ។

កោន ន. បត់ជើង; មើល៖ កោន ។

កោនអាក្រ អង្គុយឱបក្បាល
ជង្គង់។

កោយ្យ កិ. បិត (ផ្តៅ, ឫស្សី ។ល។)។

កោរ កិ. ១) រុក, ២) កោស,

៣) ប្រោះ។

កោរញ ន. ប្រធាន, អ្នកធំ;

ព.ជ.៖ ហោក។

កោរញបិន ចាស់ទុំ, ព្រឹទ្ធាចារ្យ។

កោរញម្រាស់ ព្រះអង្គ, ព្រះជា
ម្ចាស់, ព្រះអាទិករ។

កោលេង (ព.ភ្ល.៖ កាលេង) ន. សង្ហារ;

ព.ជ.៖ ងិញលេង។

កោលែក កិ. ចាក់ក្រឡេក, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កោកែក រ៉ាអូង។

កោស កិ. ១) សងជំងឺចិត្ត (ជាទ្រព្យ
សម្បត្តិ), ២) ទារសំណង។

មូកោសមូរាត់ ប្រកាន់ទោស។

កោសមមាស កិ. ស្វាគមន៍,

ឧទា. ទានកោសមមាសអិសនោ ។

ស្វាគមន៍អ្នកទាំងអស់គ្នា។

ឧទា. កោសមមាសមាតីមាជិង ។

ស្វាគមន៍ជានិច្ច។

កោះ ន. ១) ថ្នាំង, ២) ក្រញូរ, ឧទា.

កោះតី ក្រញូរដែរ។

កោះមីកំ ន. ជង្គង់, 'ព្នុរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាមីកំ វ៉ាអូង។

កៅ, ន. ខ្លាប៉ុ។

កៅ, ន. ខ្វែវ; ឧទា. ជីករបមកៅ

ជម្រះស្មៅនឹងខ្វែវ។

កៅចិប ចិបកាប់, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ចិប 'ព្នុរ'។

កិ ន. ក; ព.ជ.៖ តឹងកិ។

កិង ន. សត្វមួយប្រភេទពពួកបង្ក្រួយ។

កិច កិ. បង្វែរ, ; ព.ជ.៖ កិរ។

កិត កិ. ចង, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាត់ 'ព្នុរ'។

កិតរឹប ចងរឹប។

កិត កិ. កក។

កិន ន. កូន។

កិនឆៃ កូនក្មេង។

កិនកាហាន កូនទាហាន, អ្នកក្រោម
បង្គាប់ចៅហ្វាយ។

កិនតីរ កូនអត់ខាន់ស្នា;

មើល៖ វ៉ាងតីរ។

កិននឆើយ កូនកំព្រា។

កិនពេ ក្មេងក្មាង។

កិនមពុត កូនពៅ,

ព.ជ.៖ កិនមោកទាក។

កិនមែត្តោរាល់ កូនប្រកបដោយ

គន្ធន៍ធម៌; ព.ជ.៖ កិននទ្រង់។

កិនរាសកិនតូង បុរសពេញកម្លាំង

(ច្រើននាក់)។

កិនមារ កូនភ្លោះ (ពីរ)។

កិនមេ ទារក, កូនងើត,

ព.ជ.៖ អិសមេ។

កិនមោកទាក កូនច្បង;

ព.ជ.៖ កិនមពុត។

កិន កិ. ឃាត់; ឧទា. មពោលអិសមិន

នៃកិនពាង ។ គេឃាត់ព្រះអង្គ។

មើល៖ ងកិន។

កិនព្រាក់ ន. ការប្រាក់។

កិប, ន. គ្រុន; ឧទា. ជីកិប ជំងឺគ្រុន។

កិប, ន. អណ្តើក។

កិប, កិ. ចាំ។

កិប្បឃើប រង់ចាំត្រៀបត្រា។
 កិប្បរហើប រង់ចាំដោយសង្ឃឹម។
 កិប្បគីន រង់ចាំយូរ, ព្រៃស;
 ៣.៨.គ្រ.៖ កិប្បគីន ឮរ។
 កិប្ប ន. គោមួយ។
 តើមកិប្ប ដើមគោមួយ។
 កិប្បប្រាប់ ន. គ្រុនធ្លាក់អណ្តើក។
 កិប្ប ន. រុក្ខជាតិដែលមានគ្រាប់ល្អិត
 ដូចគ្រាប់ពោតសំឡី។
 កិប្ប កិ. បង្កូរ; ៣.៨.៖ កិប្ប។
 កិប្ប កិ. ស្ទុះ។
 កិប្ប កិ. ទុកសម្រាប់ខ្លួនឯង។
 កិប្ប ន. អណ្តើកសង្កល់។
 កិប្ប ន. អាចម៍ក្របី ដែលនៅក្នុង
 នោះមានកណ្តៀរតូចៗ។
 កិប្ប កិ. កាត់
 កិប្បក្រែក កាត់ត្រឹម។
 កិប្បទង់ កិ. កាន់ជើង។
 កិប្ប, ឈ. ក៏, ផងដែរ។
 កិប្ប កិ. ១) ទើសទែង, ទើសទាល់,
 ២) នៅតែ។
 កិប្បន្ទុយកិប្បនិហម ទើសទាល់ចិត្ត,
 ចង្អៀតចង្អល់។
 ក្រា គុ. ក្តាំង។

ក្រាព្យាង បាយក្តាំង;
 មើល៖ ព្យាងក្រា។
 ក្រាក់, គុ. ខ្មៅ។
 ក្រាក់ខែរ ខ្មៅព្រឹក។
 ក្រាក់ ន. ខ្លឹម។
 ក្រាជង់ ន. ដីជាប់បាទជើង។
 ក្រាញ គុ. ចាស់ (ផ្ទៃឈើ);
 ៨.ក.៖ ញែរ, ក្រាញ, នទ្រី
 'ខ្លឹ, ចាស់, ក្រៀមស្លឹក។
 ក្រាញ់ គុ. កណ្តាញ់, ក្រញាញ់។
 ក្រាប កិ. ពួន; មើល៖ នទ្រីប។
 ក្រាបរាញោន ពួនកំប្រោន។
 ក្រាប់ កិ. ស្អិត។
 ក្រាម គុ. រឹង, ស្អិត;
 ៣.៨.៖ នអើច។
 នពោក្រាម ស្បែកស្អិត។
 ក្រាម ន. សង្ឃឹម។
 ក្រាយ ន. ដើមឈើមួយបែប។
 ក្រាយ្យ ន. កង្កែប។
 ក្រាល, ន. ស្វែង។
 ក្រាល គុ. ក្លៀន។
 ក្រាវ កិ. បំពុល; ឧទា. មពោលបិន
 លានហាន់ក្រាវកា ។ អ្នកភូមិទៅ
 បំពុលត្រី។

ក្រាស់ ន. កណ្តូប។

ក្រាស់នទ្រាច កណ្តូបមួយប្រភេទ
ហើរមិនសូវបានឆ្ងាយ។

ក្រាស់នទាង កណ្តូបមួយប្រភេទ។

ក្រាស់ពុ ន. កណ្តូបស្មៅ។

ក្រីក្រា គុ. ព្រោងព្រាត។

ក្រឹង ន. កេងកង។

ក្រិត កិ. ញញើត; មើល៖ នាវក្រិត។
ក្រិតមបិត វេទនា។

ក្រុ គុ. ក្រវៀន។

កោនអាត្រ អង្គុយក្រវៀន។

មិចអាត្រ ដេកក្រវៀន។

ក្រុក ខ. សំឡេងមេមាន់ហៅកូន។

ក្រុង កិ. ដាក់ក្នុងទ្រូង, ដាក់គុក។

ក្រុនចាញ់ (ខ្ចីពី៖ខ.) ន. គ្រុនចាញ់។

ក្រុប, កិ. ដាក់តម្រៀបឈើ។

ក្រុប្ប ន. ទន្សោង។

ក្រុល កិ. ស្ទុះ, ថប់។

ក្រូក ខ. សំឡេងឮដោយស្រូប
ចូលតាមបំពង់ក។

ក្រូកក្រឹក ខ. សូរសំឡេងឮដោយខ្យល់
ចេញចូលតាមបំពង់កពេលជិត
ដាច់ដង្ហើម;
មើល៖ នហរិនហិម។

ក្រូកក្រឹក ខ. សូរសំឡេងឮដោយ
ស្រមុក។

ក្រូង ខ. ប្លង់។

ក្រើបៗ ខ. កុបៗ; ឧទា. គិប្បតាងជំងឺ
នទ្រោកមើសឆ្ងក្រើបៗ ។ ខ្ញុំឮ
សំឡេងគោនៅខាងក្រោមកុបៗ។
មើល៖ ក្រេបក្រើប។

ក្រេង ន. ឫស្សីត្រាច់។

ក្រេប កិ. ជាប់, ស្អិត។

ក្រេបក្រើប ន. សំឡេងរទេះគោ
ជីតៗ; មើល៖ ក្រេបៗ។

ក្រេបៗ ខ. ជីតៗ;
មើល៖ ក្រេបក្រើប។

ក្រេស កិ. ចងក្លាប់គ្នា, ចងស្រាក់គ្នា។

ក្រែក កិ.វិ. ត្រឹម; មើល៖ វាន, លាប់,
វាស, កិស, រាតាន់។

ក្រែង ន. ព្រីង។

តើមក្រែង ដើមព្រីង។

ព្រែក្រែង ផ្លែព្រីង។

ព្រែក្រែងជូន ផ្លែព្រីងដោះក្របី។

ព្រែក្រែងអិល ផ្លែព្រីងបាយ។

ព្រែក្រែងលោត ផ្លែព្រីងមួយប្រភេទ
មិនអាចហូបបាន។

ព្រៃក្រែងអែកឆុរ ផ្ទៃព្រីងមួយ

ប្រភេទ។

ក្រែប កិ.វិ. ត្រៀប។

ក្រែម (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ក្រែម។

ក្រែវ ន. កង្វេរ។

ក្រែស កិ.១) កាត់សក់, ២) កាត់

ស្មៅ។

ក្រែ កិ. ទាមទារ; ព.ដ.៖ ត្រែ។

ក្រោ គុ. កោង។

ក្រិ គុ. ក្រៀម; ព.ដ.៖ នទ្រី។

ក្រិង់ ន. ព្រៃដែលមានដើមឈើធំៗ,

ព្រៃស្រោង។

ក្រិង់រាញឹប ព្រៃស្រងាត់។

ក្រិង់រាអុត ព្រៃស្រងាត់។

ក្រិច ន. ក្រូច។

ព្រៃក្រិច ផ្ទៃក្រូច។

ក្រិត គុ.១) ក្នុង; ឧទា. អុញឆាក្រិត

ជង់ ។ ភ្លើងឆេះក្នុងជើង។

២) រូញ; ឧទា. នហាត្រាវិលៈ

ក្រិត ។ ស្លឹកបន្លែរូញអស់។

ក្រិស គុ.១) ស្លូត, ២) ហួតហែង។

ក្លាក់ កិ.វិ. ឈឹង;

ព.ដ.៖ ក្លេក;

មើល៖ យិត, រិស, នទិប័,

លាប់, អិន់។

ក្លាក់ក្លេម សូន្យឈឹង។

ចិចក្លាក់ ដេកភ្លឹង។

ក្លាង ន. ខ្លែង; ឧទា. ឆ្ងុមក្លាង សត្វ

ខ្លែង។

ក្លាងកោ មៀម។

ក្លាងកិក កុក។

ក្លាងនតើប ស្នាំង។

ក្លាងផាន អក;

ព.ដ.៖ ក្លាងលេល។

ក្លាងលេល អក;

ព.ដ.៖ ក្លាងផាន។

ក្លាច កិ. ខ្លាច។

ក្លាចច្របំរំលំលំ ខ្លាចតក់ស្លុត។

គីតក្លាច ចេះខ្លាច, កោតក្រែង។

ក្លាច់, ន. អង្គញ់; ព.ដ.៖ រាកាយ។

ក្លាច់, ឧ. តក់ៗ (សំឡេងទឹកស្រក់);

មើល៖ ព្រោស។

ក្លាន់ ន. ថ្នាន់។

ក្លាន់រាអាង ពស់ថ្នាន់រមៀត។

ក្លាប់ កិ. ប្រកាន់។

ក្លាប់នទាង ប្រកែប្រកាន់។

ក្បាច់លាស កិ.វិ. ប្រហែល;

ឧទា. ក្បាច់លាស ១០នេតី ។

ប្រហែលជា ១០នាទី។

ព.ជ.៖ នឹងអាយ។

ក្បាយ កិ.១) រួច, ឧទា. ក្បាយទឹក

រួចពីត្រណម, ២) រត់គេច។

ក្បាវ ន. ក្អ, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ លិស ណាង។

ក្បាស កិ. រយះ។

ក្បាសនទ្រើង អស់លក្ខណ៍។

ក្បាសប្អូក រយះប្រាវ។

ក្អី ឧ. ម៉ាច់; ឧទា. ទីន្ទយ្យនហិមក្អី!

ត្រូវចិត្តម៉ាច់!

ក្អឹង កិ. នឹក, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ក្អឹង ព្យាត់។

ក្អិន, គុ. ត្រដោល; ព.ជ.៖ ងូក, ជ្ជិន,

លុស, លីន។

ក្អិន្ធ ន. គ្រឿងឥស្សរិយយស។

ក្អុ កិ.វិ. សំឡេងដាក់ចុះ;

មើល៖ ញុយ្យ។

ក្អុក កិ.វិ. ទុកដាក់; មើល៖ ព្រាប់។

ក្អុន ន. ក្អក។

ក្អុប កិ. គប់។

ក្អុយ កិ.វិ. រុយ;

មើល៖ ញុចាត់។

ក្អួ កិ. បី, ត្រកង, ទ្រដោយដៃទាំង

ពីរ។

ក្អួក កិ.វិ. ប្អូក។

ក្អួង កិ.វិ. ប្រុង;

មើល៖ ញុឆាត់, ងក្អាច់។

ក្អើក ន. ត្រដោក (ជនជាតិព្នងតែងតែ

ដាក់ក្នុងចម្ការ កុំឱ្យសត្វស៊ីស្រូវ)។

ក្អើត កិ.វិ. ប្អូក; មើល៖ លាប់។

ក្អើម ន. ថ្លើម។

ក្អើមរិស ន. ស្លាត។

ក្អើក, កិ.វិ. ស្ងាត់ច្រៀប;

មើល៖ អ្សាត់។

ក្អើក្អ កិ.វិ. ឈឹង;

ព.ជ.៖ ក្អាក;

មើល៖ ង។

ក្អើង, កិ.វិ. សូន្យសុង; មើល៖ ង។

ក្អើង្ធ ន. ខ្លែង; ឧទា. នតាឈោះក្អើង

បង្កើរខ្លែង។

ក្អើង្ន កិ. ជាប់ខ្លោះជើង;

មើល៖ ងក្អើង។

ក្អើត (ព.ក្អ.៖ រេតក្អើត) កិ.វិ. ម៉ាច់;

មើល៖ លាប់។

ក្មេរ ន. ជួរដាវ

ក្មេរទាសក្មេរទាង ន. ផ្ទាំងជួរដាវ

ក្មែក, គុ. ភ្នាវ

ក្មែក្ម ឧ. សំឡេងខ្យងក្អក់

ក្មែង ន. ថ្ងាស

ក្មែប កិ. តស៊ូ

ក្មែរ គុ. ល្មោភកាម; ព.ជ.៖ ខ្មែរ

ក្មែស កិ. កេះទៅមនុស្សម្នាក់ឱ្យដឹង

ក្មែ៖ ន. មើមក្អួច

ក្មែ (ព.ក្វ.៖ ក្មួយ) ន. កូនប្រសាប្រុស,
ប្អូនថ្ងៃប្រុស;
ក.៖ ពិ; ក.៖ បាត់;
មើល៖ ដែរ, បែរ

ក្មោ (ព.ក្វ.៖ ម្លូក្មោ) ន. មនុស្សប្រុស,
បុរស

ក្មោច កិ.វិ. ប្អូក; មើល៖ លាប់

ក្មោន កិ.១) មូរ, ស្រាវ; ២) ពែនភ្លើង;
ឧទា. តុក្មោន អង្គុយពែនភ្លើង;
ព.ផ្ទ.៖ រីករ
មើល៖ កោន

ក្មោយ្យ ន. ជីវនាងវង់

ក្មិន ន. ខ្យង

ក្មិនី ន. ខ្មៅ

ក្មិន្យ ខ្យងធំ

ក្មិន្យ ខ្យងអូរ

ក្មិកាតិរ ខ្យងមួយបែបរស់នៅលើ
គោកមានច្រើនពណ៌

ក្មិក្មេងក្មេង ខ្យងមួយបែបរស់នៅ
លើគោកមានរាងមូល

ក្មិកែប គ្រំ

ក្មិក កិ.វិ. ប្អូក, សម្លេងខោក, ប៉ះ;
មើល៖ តឹង, លោច, តោប

ក្មឹង ន. កន្ទុះ; ឧទា. ក្មឹងមាត់
កណ្តាលយប់

ក្មឹង, ន. អន្ទង់; ព.ជ.៖ រាង

ក្មឹង្ម កិ. នឹក, សោកសៅ

ក្មឹង្ម កិ. នឹក, ព្យាបាត់;
ព.ជ.គ្រ.៖ ក្មឹង ព្យាបាត់

ក្មិញច្រើន ន. ដីសសរសេរ

ក្មិត ន. វល្លិមួយប្រភេទដែលដើមនិង
ផ្លែមានជាតិពុល

ក្មិប កិ.វិ. ជួប; មើល៖ ចោក

ក្មិវ កិ. កូតករ, កុហក;
ព.ប្រ.ជ.៖ មរោស;
មើល៖ មនុស្ស

ក្មិស កិ. ជ្រុះ, ច្បាស់

ក្មិសរាសវាស ភ្លឺច្បាស់

ក្លិះ១ កិ.វិ. សូរ្យដោយធ្លាក់អ្វីតូចក្នុង
ទឹក ឬក៏ៗ; មើល៖ នតុប។

ក្លិះ២ ន. ផ្លិត។

ក្លាក កិ.១) ដង, ២) កើប,
ព.ជ.៖ ខិម, ៣) អេះ;
ព.ជ.៖ ក្លាច។

ក្លាកចាយ ដងដី។

ក្លាង ន. ប្រឡោះភ្លៅ។

ក្លាច កិ. អេះ; ព.ជ.៖ ក្លាក។
ក្លាចចារ កកាយ។

ក្លាញ់ ន. ទោច (ឈ្មោល);
មើល៖ ហ្វា។

ក្លាត់នត្រាយ ន. គូដណ្តឹង។

ក្លាន់ កិ. កាន់, ព្យួរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ ក្លិន ព្យាត់។

ក្លាន់មោក គ្រប់គ្រង។

ក្លាយ កិ. កាយ; មើល៖ ក្លាស។

ក្លាយ្យ កិ. សម្អាត។

ក្លាយ្យងក្រា ន. ពិធីរំដោះគ្រោះ។

ក្លាស់ កិ. ហៅ។

ក្លាស១ កិ. ដួស។

ក្លាស២ កិ. ក្រញៅ, ខ្លាច។

ក្លឹក កិ.វិ. ខ្វាក់; មើល៖ វែក, វែក។

ក្លិល ន.១) កន្ទុកកន្ទៀត, ២) របត់ (ផ្លូវ
ទឹក); ឧទា. ទូក្លិលទាក របត់ផ្លូវ
ទឹកមួយ។

ក្លើយ កិ. ឈោងចាប់; ឧទា. រាវិស
ក្លើយងតឹងរឹតមុតព្នៃទុម ។ ដំរី
ឈោងចាប់មែកឈើណាដែល
មានផ្លែទុំ។

ក្លេត គុ. កោងចូលគ្នា (ស្នែងសត្វ)។

ក្លេល (ព.ក្ល.៖ កេល) កិ. ជួយ, រ៉ាអូង;
ព.ជ.គ្រ.៖ កើល ព្យួរ។

ក្លៃ គុ.១) ទុច្ចរិត; ឧទា. មពោល
ជានការក្លៃ ។ ពួកធ្វើការទុច្ចរិត។
២) វៀច។

ក្លែក ឧ. សំឡេងជ្រូកស្រែក។

ក្លែត គុ. ពិការ (ដៃ ឬ ជើង);
មើល៖ រាវិន។

ជីក្លែត ជំងឺទូទៅ។

ក្លែន កិ. ខៀន។

ក្លែនរីនខ្លិន ខៀនក្រវៀន។

ក្លឹក ឧ. សំឡេងសត្វគូកស្រែក។

ក្លិង (ព.ក្ល.៖ ក្លាង) គុ. ជំ, ព្យួរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ តេស ព្រៃស។

ក្លិងៗ ជំៗ។

ក្នុង

ក្នុង

ក្នុង កិ. កាន់, 'ព្យាបាល';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាន់ 'ព្យាបាល'។

ក្នុង កិ. ស្រែកហៅ; ព.ជ.៖ កាន់។

2

ខាង ន. ម្រាម។

ខាចរាខែ គុ. ល្អិតល្អន់, គ្រប់ជ្រុង
ជ្រោយ។

ខាត (ខ្ចីពី៖ ខ.) កិ. ខាត;
ព.ជ.៖ វិស។

ខាត់ កិ. ចាក់សំណាញ់។

ខាន កិ. ១) ជាប់, ២) សល់។
ឧទា. ឆិចហោមខានម្ខាយអោស ។
អត់មានសល់មួយសោះ។

ខានមម្តែង ជាប់គាំង។

ខានរានិន ជាប់បំណុល។

ខាន់បែ សព្វ. ពួកគាត់ (ខ្ចីពួកម្តាយ
ភ្នែក), 'ព្យាត់';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខិនបែ ព្យា។

ខាន់ពាង (ព.ភ្ល.៖ ខិនពាង) សព្វ. ពួក
គេ, ពួកគាត់; ឧទា. ឆាផៅខាន់
ពាង សៀវភៅរបស់ពួកគាត់។
ឧទា. បិនឈានខាន់ពាងហាន់អា
មីរ ។ អ្នកភូមិពួកគាត់ទៅចម្ការ។
ព្យាត់,
ព.ជ.គ្រ.៖ ខិនពាង ព្យា។

ខាន់មង្គែ សព្វ. របស់អ្នករាល់គ្នា
(ប្រុស), 'ព្យាត់';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខិនមង្គែ ព្យា។

ខាន់មែ សព្វ. អ្នករាល់គ្នា (ប្រុស),
'ព្យាត់'; ព.ជ.គ្រ.៖ ខិនមែ ព្យា។

ខាន់អែ សព្វ. ពួកនាង ពួកគាត់ (ស្រី),
'ព្យាត់';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខិនអែ ព្យា។

ខាន់អែទែ សព្វ. របស់នាង, របស់គាត់
(ស្រី), 'ព្យាត់';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខិនអែទែ ព្យា។

ខាន់អែមែ សព្វ. អ្នករាល់គ្នា (ប្រុស
និងស្រី), 'ព្យាត់';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខិនអែមែ ព្យា។

ខាប ន. ស្នាម។

ខាបឆោត ស្នាមរបួស។

ខាយ ន. ១) ប្រដាប់ភេទស្រ្តី,
២) កណ្តាយ។

ខារ គុ. ១) រសជាតិខារ, ២) ខះ។
ខារកិ ខះក។

ខាង, កិ. ទៅសួរសុខទុក្ខ, ទៅលេង,
'ព្យា';

ព.ជ.គ្រ.៖ ខ័ណ្ឌ 'ព្យាត៌';
ព.ជ.គ្រ.៖ ជុំ 'ព្រៃស'។

ខាង២ ន. ផ្តល់។

ខាៈ ន. ចម្រូង។

ខី កិ.វិ. សំឡេងយំឮហ៊ីៗ;
មើល៖ ញុម។

ខីវ កិ.វិ. សម្លេងសត្វបញ្ចេញខ្យល់ឮ
ស៊ីត...។ (សត្វពស់);
មើល៖ ងក្រោង។

ខីស កិ. ពុល, 'ព្យាត៌';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខេស 'ព្យាត៌'។

ខិត កិ. ស្លាប់, ងាប់។
ខិតខ្មើង ស្លាប់ភ័យ។
ខិតងកិរ ស្លាប់មួយរំពេច។
ខិតនតឹងអ្រឿង ស្លាប់ប្រកាច់។
ខិតនទ្រែង ស្លាប់តាយហោង។
ខិតរចោន ស្លាប់ក្រវៀនៗ។
ខិតរទឹត ស្លាប់ស្លក។
ខិតរឺលី ស្លាប់រដូករណែល។

ខិតយឺស កិ. សន្ទប់, 'ព្រៃស';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខិតយឺស 'ព្យាត៌'។

ខិតយឺស កិ. សន្ទប់, 'ព្យាត៌';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខិតយឺស 'ព្រៃស';
ព.ផ្ទ.៖ កាស។

ខិតមូនាច់តាច់នៃងរិ ន. ជនជាតិព្នង
ដែលស្លាប់នៅស្រុកភូមិព្នង
ផ្សេងៗ

ខិតអោមលោមលាៈ កិ. សូមមេត្តា;
ឧទា. ខិតអោមលោមលាៈ ទាន់
មែកើលពាង ។ សូមមេត្តាជួយ
គាត់។

ខិនម៉ែ សព្វ. របស់អ្នករាល់គ្នា
(ប្រុស), 'ព្យាត៌';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខាន់ម៉ែ 'ព្យាត៌'។

ខីម កិ.វិ. ហំហែង, ហំហាន;
មើល៖ តុ។

ខុង ន. ក្រពះ។

ខុន គុ. ស្តុកស្តម្ភ, សម្បត្តិ
សម្បត្តិ។

ខុប កិ.វិ. រឹប; មើល៖ ញុប។

ខុម (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ឃុំ, សង្កាត់។

ខុរ កិ. ស្រមុក; ឧទា. ពាងមិចហាក់
ខុរ ។ គាត់ដេកស្រមុក។
មើល៖ មិច។

ខុស ឧ. សំឡេងភ្លេចព្រៃស។

ខូក, កិ.វិ. ឈូ; ឧទា. ជេសរឺយៅហិក
ខូក ។ បន្ទាប់មកខ្លាភ្នំឈូ។
មើល៖ ហិក។

ខូក្ម កិ.វិ. ឈូ; មើល៖ មីស។

ខើម, កិ.វិ. ជ្នឹង; ព.ស្រ.៖ ទើម។

មើល៖ តុ។

ខើម, ខ. ឈ្លើយ; ឧទា. មែមោធិៈ

ខើម! ឈ្លើយ បើមិនយក!

ព.ដ.៖ ផាលាស។

ខើស គុ. ល្មោភកាម;

ព.ដ.៖ ក្លែង។

ខេក កិ. សក។

ខេកាខិក កិ.វិ. សំឡេងឈូក;

មើល៖ ចិត្ត។

ខេប, ន. សំណាង។

ខេប, កិ.វិ. ញ៉ាប់; ឧទា. តឹមមិបំ

ខេប ។ ជួបគ្នាញ៉ាប់។

ខេស ន. ពុល; ព.ដ.៖ ខ្លឹស។

ខែត, គុ. ខ្មោច, វ៉ាអូង;

ព.ដ.គ្រ.៖ អោ: ណាង;

ព.ដ.គ្រ.៖ អៀស ព្យាត់។

ខែតព្យាត់ បាយខ្មោច។

ខែត, (ខ្លឹម៖ ខ.) ន. ខេត្ត។

ខែរ កិ.វិ. ព្រឹក; មើល៖ ក្រាក។

ខែ ន. ១) ខែ, ២) ព្រះចន្ទ, លោក

ខែ។

តើមខែ ដើមខែ។

ខែតាមីស រដូវវស្សា, ខែវស្សា។

ខែមង្គ ន. ខែពេញបូណ៌មី, ព្រះចន្ទ

ពេញវង្ស។

ខែអាកើយ កិ.វិ. នៅខែក្រោយ។

ខោម កិ. ផ្គុំ; ឧទា. ឆ្ងាយខោម ។

ខ្យល់បក់។ ឧទា. ខោមអុញ ។

ផ្គុំភ្លើង។

ខោមមព្រាត ផ្គុំវ័រ។

ខោមត្រូតត្រូត ផ្គុំភ្លើង។

ខោស, កិ.វិ. ខៀវខ្មៅ, អ្នកអរ។

ខោសរាឡា: សប្បាយខៀវខ្មៅ។

ខោស, កិ. ពុះ។

ខោសទាក ទឹកពុះ។

ខិ ន. ខោ។

ខិន, សព្វ. ម៉េច; ឧទា. ខិនមាព្រាប់?

ម៉េចមិនទុក?

ខិន, ខ. ក៏បាន។

នទ្រីខិន អីចឹងក៏បាន!

ខិបំ កិ.វិ. គ្រឺប; មើល៖ បិស។

ខិម កិ. កើប; ព.ដ.៖ ក្លាក។

ខិវ កិ. រុក។

ខិល កិ. ទៅសួរសុខទុក្ខ, ទៅលេង,

ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជុំ ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ខាង ព្រៃ។

ខិស កិ. បុកអង្គរសម្រិត។

ខិអាវ ន. ខោអាវ។

ខិអាវអ្យាស់ ន. ខោអាវជដុះ។

ខ្លី (ខ្លីពី៖ ខ.) ន. ឃ្មី។

ខ្លែ, គុ. សំខាន់។

ខ្លែ ន. តម្លៃ។

ខ្វាក់ (ខ្លីពី៖ ខ.) កិ.វិ. ខ្វាក់;

មើល៖ ទ្រើស។

ខ្វាង កិ. ព្រុស, ព្រុះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ គ្រិស ព្យាត់។

ខ្លីខ្លា: គុ. ស្រលន។

ខ្លី កិ.វិ. ផ្ទោះ; មើល៖ ញាត់។

ខ្លឹង កិ.វិ. ក៏ង;

មើល៖ មិច, ចោត, ខ្លឹត។

ខ្មៅ កិ.វិ. ក៏ល; ព.ជ.៖ ប្លែ;

មើល៖ មពាវ។

ខ្មៅ កិ.វិ. រុយ; មើល៖ ហាន់។

ក

តាត់ កិ. មុតៗ

តាប័ គុ.១) ល្មម, ២) បានហើយ។

តាម័ ន. ថ្កាម; មើល៖ ឆេក។

តាវ ឈ. ប្រសិនបើ, បើសិនជា;

ព.ជ.៖ តើលាស, លាស។

តាវ ន. គ្រាប់, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ងតាវ 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ គ្រាប់ 'ស្បែង'។

តាវ កិ.វិ. ហួសពេល, យឺតពេល,

'ព្រៃស';

ព.ជ.គ្រ.៖ លាន់ 'ព្រះ'។

តិច កិ. កាច់។

តិញ កិ. ទំពា។

តិញឆា ទំពាស៊ី។

តិវ ន. ជីវណារ។

តិសតិង់ កិ.វិ. ស្រឡាងកាំង, ងីងើរ។

តី ន.១) ស្មៅតាមវាលចម្ការ,

'ព្រៃស'; ព.ជ.គ្រ.៖ រេប 'ព្រះ'។

— កិ. ២) ជាប់ (ចងឱ្យជាប់, ឬ
កាន់ឱ្យជាប់), 'ព្រៃស';

ព.ជ.គ្រ.៖ និប័ 'ព្រះ'។

តីត, ឧ. (ពាក្យស្នូរបញ្ជាក់);

ឧទា. តីតមាតីពាញ់ឆ្មុន?

គាត់បាញ់ជ្រូកនោះមិនដឹង?

តីត្ប កិ. ដឹង, ចេះ; ឧទា. តីតនហេល

នានេះ ។ ដឹងពិតប្រាកដ។

តីតនាល់ ស្គាល់។

តីតនាវ ដឹងក្តី។

តីតមមេន ចេះកត់សម្គាល់។

តីតអែស ឧ. ដឹងអី!

តិន កិ.វិ. នឹងច្អល់, នឹងមួយកន្លែង,

'ព្រះ'; ព.ជ.គ្រ.៖ តិន 'ព្យាត់'។

តិប សព្វ. ខ្ញុំ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ តិប 'ព្យាត់'។

តិវ, ន. ស្ករធំ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ តិវ 'ព្រះ'។

តិវ្ប កិ. ជញ្ជាត់។

តីយ ឧ. ពាក្យប្រើនៅខាងចុងល្បះ

បញ្ជា; ឧទា. លាសពាងមោឃុចឆា

រាពុងនៃ មែនើមឆាតីយ ។

ប្រសិនបើគាត់មិនចង់ហូបត្រសក់

នោះ អ្នកហូបខ្លួនឯងទៅ។

តីល ន. វត្ថុ។

គុ កិ.១) នៅ; ឧទា. គុរាវាច់អេង ។

នៅឯកោ។ ២) អង្គុយ។

គុកិបំ អង្គុយចាំ។

គុកិបំបូតប្បិត អង្គុយចាំត្រមង់
ត្រមោច។

គុក្លានជិង អង្គុយពែនក្លែន។

គុខីម អង្គុយហាំហែង, អង្គុយហាំ
ហាន។

គុខីម អង្គុយជ្ជឹង។

គុតិសគុតិង ឈរស្រឡាំងកាំង។

គុងារ រស់នៅ; ឧទា. ពាង់គុងារ

អាបំនារជានមីរទើម ។ គាត់រស់

នៅរាល់ថ្ងៃធ្វើតែចម្ការប៉ុណ្ណោះ។

គុជើច អង្គុយច្រហោង។

គុញច្រែងនារ អង្គុយហាលថ្ងៃ។

គុនតុនចុន អង្គុយក្រញោន។

គុនទ្រែល ១) នៅជាមួយគ្នា,

២) សុំស្នាក់អាស្រ័យ។

គុរាតីប អង្គុយច្រងោ។

គុរាតូ អង្គុយជ្ជឹង។

គុរាតើប អង្គុយអណ្តែតអណ្តូង។

គុរាងៈ នៅស្ងៀម;

ព.ក្វ.៖ គុអ្យាត់ឆាក។

គុរាចោន អង្គុយសម្ងំ;

ព.ក្វ.៖ គុរាជោន។

គុរាញោន អង្គុយកំប្រោន។

គុរើមខើម អង្គុយមានមនុស្សច្រើន
(ពេលរួចរាល់ពីកិច្ចការ)។

គុអូរឆាយ រស់នៅជាប្តីប្រពន្ធ។

គុអិស កើតកូន, ឆ្លងទន្លេ, ប្រសូត្រ
បុត្រ, សម្រាលកូន;

ព.ដ.៖ ទែស។

គុអ្រឿង នៅស្រណុក។

គុច កិ. អាំង។

គុចពុរ នាំរឿងនាំហេតុ;

ឧទា. ពាង់គុចពុរមែមមី ។

វានាំរឿងនាំហេតុដល់ឪពុក
ម្តាយ។

ព.ដ.៖ មព្វម។

គុចមលិម ដុតទាំងមូល។

គុន (ព.ក្វ.៖ គុននាម) ន. ប្រទាល;

ឧទា. ខោមមាគុន ដប់នឹង
ប្រទាល។

គុនតិង ប្រទាលមួយប្រភេទ។

គុនឆើយ្យគុនអ្យាង ន. ប្រទាល

ដាក់ស្នេហ៍មុខ, ប្រទាលសណ្តាឱ្យ
បំភ្លេចអ្វីៗទាំងអស់។

គុនគាន់ កិ.វិ. ងងុះងងុល។

គុនរាលីមាត់ (ព.ក្ខ.៖ គុនរាលើតមាត់) ន.

ប្រទាលឆ្អិនភ្នែក។

គុម កិ. អុំ; ព.ស្រ.៖ ញាញង់។

គុយ្យ ន. ឈ្មោះផ្លែឈើម្យ៉ាង។

តើមគុយ្យ ដើមឈើម្យ៉ាង។

គុរ គុ. ក្រហម; ឧទា. ហិរៈគុរ ។

ក្រហមហើយ។

គុរមហាម ក្រហមឆេះ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ គុររាអីញ វ៉ាអូង។

គុររាអីញ ក្រហមឆ្នៅ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ គុរមហាម ព្យាត់។

គូង ន. ជណ្តើរ។

គូម កិ. ប្រមូលផ្តុំ; ព.ជ.៖ រាគូម។

គូយ ន. ១) រូបភាពធ្លុះក្នុងកញ្ចក់,

២) ស្រមោល; ឧទា. ឆើមមា

តែសគូយពាងអែងមានហិមតា

មពោលមូនុយ្យជីវី ។ ឱ្យតែបាន

ស្រមោលដើម្បីជាម្ចប់ដល់អ្នក
ជំងឺ។

គូស គុ. ពណ៌ដី, ប្រផេះ។

តើ កិ. ដាក់ (លើចង្រ្កាន); ឧទា. តើ

គ្នាសតាលុនាក់ ។ ដាក់ឆ្នាំងលើ

ចង្រ្កាន។

តើញ កិ. ប្រញាប់, ឆាប់។

តើម កិ. សើច។

តើមងត្រើស សើចចំអក។

តើមញុត សើច (សមមុខ

ហើយ!)។

តើមនតើរ កិ. សើចក្តាកក្តាយ។

តើមមីច សើចមើលងាយ។

តើមរាអ្យៈ សើចទាំងអស់គ្នា។

តើមរូម ញញឹម; ប.៖ ម្រូញ។

តើមរូមម្រូញ ញញឹមញញែម។

តើមហើក សើចចំអក។

តើយ កិ.វិ. ពាក្យប្រើនៅខាងចុង

ប្រយោគដើម្បីបង្ហាញពីការ

អញ្ជើញដោយសុភាពរាបសារ;

ឧទា. ហាន់តឹងហេនតើយ! មក

តាមយើងមក!

តើយ្យ ន. ឧស្សាហ៍។

តើស កិ. គាស់; ព.ជ.៖ រាដើក។

តែ កិ. បែរ។

តែស កិ. ១) មាន (ពណ៌នា);

២) មាន (កម្មសិទ្ធិ);

ព.ជ.៖ មុត។

តែសគុនតែសនាមម្លូ ត្រូវអំពើគេ។

តែសជេង មានបាន។

តែសជិងតែសតីនហាញ ជាប់ពាក់
ព័ន្ធជាមួយ, ចូលដៃជើងជាមួយ។

តែសឆាក ១) បានខ្លួនប្រាណ,
២) មានរដូវ;
៣.ដ.៖ ហោមឆែឆាក;
៣.ផ្ទ.៖ វិសខែ។

តែសនតី ជួនកាល។
តែសនាវឆែសតីមឆាក មាន
សុខភាពល្អ។
លិចតែស មិនមាន, គ្មាន;
៣.ដ.៖ មោតែស។

តែសញ្ញាប័ ខ. ត្រូវម៉ាច់។
តែ (៣.ក្ល.៖ តែមា, មា) ឈ.ដើម្បី។

តោ ន.១) កុយ, ២) បូគ។
តោរមីស កុយរមាស។
តោនទ្រោក បូគគោ។

តោក កិ. ដេញ។
តឹងតោក ដេញតាម។

តោង ន. អង្គប៉។
តោម (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. គោម។
តោល, ន. ដីចម្ការនៅក្បែរអូរ។
តោល, ន. កោះ។

តិ ន. គ។
តើមតិ ដើមគ។

តិកំ ន. ស្វាកន្ទុយស។

តិង ន. គង។

តិងរង ឧបករណ៍ភ្លេងរបស់ជន
ជាតិព្នង ធ្វើពីឫស្សី និងខ្សែ
ល្អស។

តិង់ កិ. ឆ្អើរ។

តិនំ កិ.វិ. នឹងច្បល់។

តិបំ សព្វ. ខ្ញុំ, 'ព្យាត់';
៣.ដ.គ្រ.៖ តិប 'ព្យាត់'។

តិបំបែ គុ. របស់ខ្ញុំ, 'ព្យាត់';
៣.ដ.គ្រ.៖ តិបំបែ 'ព្យាត់'។

តិមំ កិ.១) ស្មោរ, ២) ដាំ (ក្រៅពី
បាយ)។

តិរ ន. ផ្លូវរាងខ្នងអណ្តើក។

តិរំ, ន. ស្តរ, 'ព្យាត់';
៣.ដ.គ្រ.៖ តិរ 'ព្យាត់'។

តិរំ, កិ. ហូរ។

តិលំ, ន. កំណាត់ (ឈើ)។

តិលំ, កិ. ដូរ, ប្តូរ; ឧទា. តិលំនទើ ដូរ
របស់។

តិស កិ. វាយ (ស្តរ ឬ គង);

ឧទា. ចែតាយពាងតិសតិងមមាង

មាមិង ។ ដីតាតាយគាត់វាយឃ្មោះ។

តិ: កិ. ប៉ះ; ៣.ដ.៖ ពាស។

ត្រាង កិ. ការពារ, ប្រថ័ណ្ឌ;

ឧទា. មែនត្រាងកិន ។ មេត្តែ

ការពារកូន។ ឧទា. មែនត្រាងអូរ

មែនសាតិបំ? អ្នកប្រថ័ណ្ឌប្រពន្ធ

របស់អ្នកជាមួយខ្ញុំ។

មើល៖ កែស។

ត្រាប់ ន. គ្រាប់, ស្បែង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ពារ ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ងពារ ព្រះ។

ត្រាយុ ន. កមរមាស់; ព.ជ.៖ អិក

មើល៖ ឆោត។

ឆោតត្រាយុ ដំបៅ, ព.ជ.៖

អិកត្រាយុ។

ត្រា៖ កិ.វិ. គគ្រឹកគគ្រង;

មើល៖ រែក។

ត្រិ កិ.វិ. សន្សឹមៗ; មើល៖ តិច។

ត្រឹង កិ.វិ. សន្ទោសន្ទោ;

មើល៖ ហិត។

ត្រឹង កិ.វិ. គ្រាំង។

ត្រុ កិ.វិ. សម្លេងជ្រុះផ្ទៃទាំងចង្កោម

បាក់មែកឈើ ឬមនុស្សច្រើននាក់

វាយម្នាក់; មើល៖ រាលិម។

ត្រុង កិ.វិ. ឈូរឆ; មើល៖ ប្រោះ។

ត្រូ (ខ្លីពី៖ ខ.) ន. គ្រូ។

ត្រូង កិ.វិ. ច្រូងច្រាង។

ត្រូនតិបំទាកនី ន. គ្រូពេទ្យ។

ត្រើប កិ.វិ. មើកៗ។

ត្រៃ ន. គ្រៃជនជាតិព្នងដែលធ្វើនៅ

ជាប់នឹងដី មិនអាចប្តូរទីតាំងបាន

សម្រាប់ទទួលភ្ញៀវ។

ត្រៃៗ កិ.វិ. យឺតៗ, សន្សឹមៗ។

ងត្រុនត្រៃ៖ សង្កត់យឺតៗ

ត្រៃ កិ. ទាមទារ;

ព.ជ.៖ ក្រែ។

ត្រិ កិ. រឹបអូស។

ត្រិច កិ.វិ. ហូរហែ; មើល៖ លាប់។

ត្រិត ន. គ្នាត។

ត្រិម កិ.វិ. ស្តុះគ្នា, ចោមរោម;

មើល៖ ជាន, ឆោង, គុ, រាជ្ជ,

តឹង, ឆីត។

ត្រិយ កិ. តាមប្រកិតពីក្រោយ;

ឧទា. មែត្រិយតិបំមើសកើយ

ហាន់អាច្រើ ។ អ្នកតាមប្រកិតពី

ក្រោយខ្ញុំទៅព្រៃ ។

អិសត្រិយ បួនបន្ទាប់។

ឧទា. អិសត្រិយតិបំ បួនបន្ទាប់

ខ្ញុំ។

ត្រិស កិ. ព្រុស, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ ខ្លាស់ ព្យាត់។

ធ្លាត់ កិ. ធ្លង់, ធ្លង់កាត់; ឧទា. ពាង

ហាន់ធ្លាត់រិះបិនក្លង់ ។ គាត់ដើរ

ធ្លង់កាត់ទីក្រុង។

មើល៖ ច្រាស, រាតាន់, ហាន់។

ធ្លាន់ (ព.ភ្ជ.៖ ធ្លាន់ពី) ន. កង្វែរ។

ធ្លាវ គុ. ផ្អើល (ចំពោះសត្វ), ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ ងារ វ៉ាអូង។

ធ្លាស ន. ឆ្នាំង។

ធ្លាសខាង ឆ្នាំងខ្លះ។

ធ្លាសបុង ខ្លះភ្លោត។

ធ្លាសមមិយ កំសៀវ។

ធ្លាសអ្នក ឆ្នាំងដី, ក្អម។

ធ្លូ ន. ឈើធំ។

ធ្លុងទូងបិនមែ ន. ស្រុកភូមិរបស់អ្នក។

ត្រៃ ន. ឫស្សីឃ្មុំ។

ត្រែង កិ. ពាំ។

ត្រែត កិ. គ្រុច។

ត្រែស គុ. ខ្លី។

ត្រង់ ន. មាន់ទោរ។

ត្រម កិ. ពម; ឧទា. ត្រមទូតិងលែ: ។

ពមម្តងអស់រលីង។

ត្រាច់ កិ. ទាក់។

ត្រាម, កិ. ស្រៀវ; ឧទា. ត្រាមម្រូង ។

ស្រៀវធ្មេញ។

ត្រាម, កិ. ខ្មាស, អៀន; ឧទា. លើយតា

ដីតលើយតាត្រាម ។ កុំខ្មាសកុំ

អៀនអី។

ត្រាសត្រាន់ ន. ប្រដាប់បញ្ឆោតព្រាយ

មានចលនារស់រវើក;

ព.ជ.៖ ចិសតិស។

ត្វីល ន. កន្ទុកកន្ទៀត, កៀនកោះ។

ង

ឯកាង ន. ផ្ទាំង; ព.ដ.៖ រាងកាយ។

ឯកាប់ ន. ដង្កាប់ (សម្រាប់កាន់ដៃ ដៃក)។

ឯកាប់ កិ. កៀប។

ឯការ ន. ឫស្សីថ្ម។

ឯកាស កិ. រំលឹក ឬ រំលឹក។

ឯកាសពោរ កិ. ភ្ញាក់រលឹក ឬ រំលឹក;
មើល៖ កាសពោរ។

ឯកឹង កិ. បង្ខំ។

ឯកុម, កិ. ប្រក់។

ឯកុម, កិ. គ្រប។

ឯកុមឯកឹង គ្របបាំង។

ឯកុរ (ព.ភ្ល.៖ កុរ) ន. គ្រួយ, ចុង ។

ឯកុរវែស ចុងផ្តោម្មយប្រភេទ។

ឯកុរមុត ចុងផ្តោម្មយប្រភេទ។

ឯកុរ, កិ. ហៅមាន់ឱ្យមកដោយប្រើ
សំឡេង។

ឯកុរ, កិ.វិ. ស្រឡះ (ខ្ពស់ស្រឡះ);
មើល៖ ព្រៃស។

ឯកើង ន. ខ្ទម។

ឯកើចឯកើរ គ. មានចិត្តរីករាយ។

ឯកើន កិ. គន្ធាក់; មើល៖ លោក។

លោកឯកើន ខ្លងជាគន្ធាក់។

ឯកើប ន. ខ្ទមតូច។

ឯកេង កិ. ផ្អៀង។

ឯកែ ន. ស្មែងសត្វ។

ឯកែង កិ. អាំងភ្លើង (ស្រ្តីទើបសម្រាល
កូនរួច)។

ឯកែលោ ន. ស្មែងទន់។

ឯកោង, កិ. ដាក់ខ្មោះ។

ឯកោង, ន. ដើមឈើមួយប្រភេទ។

ឯកោន, ន. ពង្រួល។

ឯកោន, ន. របាំង (ដៃដៃក)។

ឯកោះ ន. ជំពូក។

ឯកិ ន. ថ្ម។

ឯកិង ន. ១) ស្នូល; ឧទា. ឯកិងមមិ ។

ស្នូលពោតៗ ២) ទង; ឧទា. ការ

នីទូឯកិង ។ ផ្កាមួយទង។

ឯកិងតាលិង ន. ធាងល្អង, វ៉ាអូង;

ព.ដ.គ្រ.៖ ឯកិងមហុង ព្នា។

ឯកិច កិ. និទាន, រៀបរាប់, រាយ
ការណ៍។

ឯកិចឯក្លា: ១) និយាយលេង,
កំប្លែងលេង, ព្នា;

៣.ដ.គ្រ.៖ កាច្ឆា: វ៉ាអូង។

២) រៀបរាប់បំផ្លើស។

ឯកិចនទ្រិង និទានរឿងព្រេង។

ឯកិចនាវ រៀបរាប់រឿងរាវ។

ឯកិចនាវនាក់នើម រៀបរាប់អំពី

ប្រវត្តិរូប។

ឯកិចយោទែស រៀបរាប់អំពី

ពង្សាវតារ។

ឯកិចថ្ងៃ ប្រាជ្ញ; ឧទា. ខាន់ពង្សតិម

ឯកិចថ្ងៃអីលែ:នាវតែសនៃ ។

ពួកគាត់ប្រាជ្ញរឿងទាំងប៉ុន្មាន

ដែលបានកើតឡើង ។

៣.ក្វ.៖ ឯកិចថ្ងៃឯកិចទាក។

ឯកិចថ្ងៃហឺយោ រៀបរាប់ពី

ពង្សាវតារ។

ឯកិចថ្ងៃលោកា កិ.ព្រោកប្រាជ្ញ ។

ឯកិចថ្ងៃលោយោ កិ. ប្រាជ្ញរឿង

ផ្សេងៗ។

ឯកិន័ កិ. ឃាត់; ៣.ដ.៖ កិន័។

ឯកិវ័ កិ.វិ. មួយរំពេច; មើល៖ ខិត។

ឯកិល (៣.ក្វ.៖ កិល) កិ. សច្ចា, សន្យា,

ដាក់លក្ខខណ្ឌ (រវាងប្តីប្រពន្ធ),

ព្រៃស;

៣.ដ.គ្រ.៖ តិន ព្នុរ។

ឯកិះ, ន. កន្ទេលរំចេក។

ឯកិះ, ន. រំចេក។

ឯកិះចិច ន. កន្ទេលដេក។

ឯក្រា កិ. ជួសជុល, រៀបចំឡើងវិញ។

ឯក្រាង គុ. កខ្វក់។

ឯក្រីត កិ. ធ្វើទារុណកម្ម។

លើសឯក្រីត វាយដំធ្វើទារុណកម្ម។

ឯក្រូម កិ. ឃុំ។

ឯក្រេប កិ. ភ្ជាប់; ៣.ផ្ទ.៖ ឯខាក។

ឯក្រេស កិ. ដេញ (ហ្គីតា)។

ឯក្រៃ, កិ. ឆ្លៀងចូល; ឧទា. តិបំហាន់

អាមីងក្រៃមាហាន់អាញ់តុត

ដឹង ។ ខ្ញុំទៅចម្ការហើយឆ្លៀង

ចូលទៅមើលឃ្មុំផង។

ឯក្រៃ, កិ.វិ. រហូត; ឧទា. ឯក្រៃពិតមា

ព្រឹត្តិតតែបានទ្រុឃ្យនៃសដឹង ។

រហូតដល់ក្លាយជាធូលីវិញ។

៣.ដ.៖ នហិ។

ឯក្រៃមាឆឹង រហូត។

ឯក្រៃត កិ. ស្ទោរ, រំងាស់។

ឯក្រៃស កិ. ដេញ។

ឯក្រឹង ន. ឈូសយក្ស (សត្វនេះដូច

ឈូលធម្មតា តែមានមាឌធំ)។

ឯក្លាង កិ.វិ. កណ្តាល។

ឯក្លាងនាវ កណ្តាលថ្ងៃត្រង់។

ឯក្ខរៈ កិ. ទម្លាក់; ព.ដ.៖ នតុប។

ឯក្ខន្ធ កិ. សង្កត់; ឧទា. តើមនីចោត

ឯក្ខន្ធ ។ ដើមឈើដួលសង្កត់។

ព្រះ;

ព.ដ.គ្រ.៖ ឯក្ខន្ធ ព្យាត់។

ឯក្ខៈ កិ. ពន្លឺស; ព.ដ.៖ ញាចើត។

ឯក្ខី កិ. ប្រាន។

ឯក្ខិន កិ. គិត, ព្រះ;

ព.ដ.គ្រ.៖ ឯក្ខិន ព្យាត់។

ឯក្ខើយ កិ. ទុកចោល, លែងចោល;

ព្រះ;

ព.ដ.គ្រ.៖ កានក្ខើយ, នតូល,

នទ្ធិច វ៉ាអុង;

ព.ដ.គ្រ.៖ ចាលើយ ព្រៃស។

ឯក្ខេង កិ. ដាក់ខ្នោះជើង;

មើល៖ ក្លេង។

ឯក្ខេស កិ. កេះកែ។

ឯក្ខៈ កិ. ថ្លក់។

ឯក្ខន្ធ, កិ. ១) គិត, ព្យាត់;

ព.ដ.គ្រ.៖ ឯក្ខិន ព្រះ;

២) ព្រួយ, នឹកព្រួយ។

ឯក្ខន្ធពីត ចងចាំ, នឹកចាំ។

ឯក្ខន្ធអារិ សញ្ជឹងគិត។

ឯក្ខន្ធ, កិ. សង្កត់ (ដើមឈើដួលលើ);

ឧទា. លាសនទ្រីមនុយ្យអីជីតមា

ផាមមនុយ្យខិតដៃព្រេសនីលិម

ឯក្ខន្ធនៃ ។ ចុះមនុស្ស១៨នាក់

ដែលបានស្លាប់ដោយប៉ម

ស៊ីឡោមរលំសង្កត់លើ។ ព្យាត់;

ព.ដ.គ្រ.៖ ឯក្ខន្ធ ព្រះ។

ឯក្ខម៍ (ព.ភ្ល.៖ ក្លិម៍) កិ. វេច, ខ្ចប់។

ឯក្ខាត កិ. ក្របួច។

ឯក្ខាស កិ. ១) ចុះហត្ថលេខា, ស៊ីញ៉េ,

២) ខ្ចាច ។

ឯក្ខៃ កិ. ពត់ឱ្យវៀច។

ឯក្ខៃក្ខាត វៀចវេរ។

ឯក្ខៃ ន. បង្គុយ។

ឯក្ខង់ ន. ឈ្មោល។

ឯខាក កិ. កន្លែក (ធ្វើឱ្យញែកឃ្លាតពី

គ្នា); ព.ផ្ទ.៖ ឯក្រប។

ឯខាង កិ. បង្ហាត់។

ឯខាច កិ. ប្រឡែងគ្នា, លេងសើច;

ព.ដ.៖ ឯខើង។

ឯខាស កិ. បំបែក;

ព.ដ.៖ ញាចាស។

ឯខិត កិ. សម្លាប់។

ឯខុត កិ. ចាក់ចោល។

ឯខួរ កិ. រុក្ខ។

ឯខ្នើង កិ. ធ្វើផ្ទុយ។

ឯខ្នើង កិ. រំដែ, និយាយលេង;

ព.ជ.៖ ឯខាច។

ឯខ្នើត កិ. បញ្ជាក់។

ឯខ្នើយ កិ. បន្ថែម។

ឯខេក កិ. ហែក។

ឯខេប ឈ. ក្រែងលោ; ឧទា. ឯខេប
លាសពាងជានមាសចូនយូរជិត
នារាយណ៍ ។ ក្រែងលោព្រះអង្គ
ប្រោសអ្នកជំងឺនៅថ្ងៃសប្បន្ត។
ព.ជ.៖ បារនា។

ឯខែង ឈ. ១) ទៅជា, ២) មិនថ្វីទេ;
ព.ជ.៖ អាវើស។
៣) បែរជា។

ឯខែ: កិ. ផ្គិះ។

ឯខោម កិ. ឱ្យរង្វាន់, ឱ្យឈ្នួល។

ឯខិប ន. សម្បក។

ឯខិបធី សម្បកឈើ។

ឯតាង កិ. ការពារ, ព្រៃស;
ព.ជ.គ្រ.៖ ក្តឹង ព្រៃ។

ឯតាងមុត ន. ត្រតាក។

ឯតាប កិ. ស្លាប់។

ឯតារ ន. របង, ក្រាល។

ឯតារ, ន. គ្រាប់, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ តារ ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ គ្រាប់ ស្បៀង។

ឯតារតាប់ ពងស្វាសបុរស ឬ សត្វ
ឈ្មោល។

ឯតារបិម (ខ្ចីពី៖ អ.) ន. គ្រាប់បែក។

ឯតារ, កិ. រញ្ជួយ, រង្វើរ។

ឯតារអ្សរ រញ្ជួយខ្នុរ។

ឯតិច កិ. ១) កាច់, ២) កាច់ជាពីរ។

ឯតឹង ន. មែកឈើ។

ឯតឹង (ព.ក្វ.៖ ឯតឹង) ន. បង្គោល។

ឯតិន កិ. ១) ចត, ២) ដាក់ឱ្យនឹងថ្កល់;
ព្យាត់;
ព.ជ.គ្រ.៖ ឯតិន ព្យាត់។

ឯតិរ ន. ដង (កាំបិត);
ព.ជ.៖ ឯតិរ។

ឯតិរតុយ្យ ដងផ្កាក។

ឯតិល កិ. ងាក។

ឯតិលប្លិស ងាកទៅ។

ឯតុស កិ. ងក់; ឧទា. ពាងឯតុស
ហោកមព្ពន ។ នាងងក់ក្បាល
យល់ព្រម។
មើល៖ ឯតុសហោក, មព្ពន។

ឯកត្ត (ព.ក្ខ.៖ យោកឯកត្ត) ន. គល់ឈើ,
'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ យោកឯកត្ត 'ព្រះ'។

ឯកត្ត កិ. រុំខ្លួននឹងក្រណាត់។

ឯកត្ត គុ. ពាក់កណ្តាល។

ឯកត្តផុតឯកត្តមាន ពាក់កណ្តាល

អាជ្ញាត្រ។

ព.ជ.៖ ឯកត្តមាន។

ឯកត្ត (ព.ក្ខ.៖ ឯកត្ត) ន. ខ្ទម។

ឯកត្ត គុ. ស្រាល។

ឯកត្ត កិ. ១) ងើយ, ២) អើត;

ឧទា. ឯកត្តឆ្ងាយរាមីរ ។ អើត

មើលស្ទឹង។

ឯកត្ត ន. ដើមគគីរ។

ឯកត្ត កិ. ទៅរក (ពាក្យពុំគួរសម)។

ឯកត្ត (ព.ក្ខ.៖ ត្ត) កិ. បញ្ចូល។

ឯកត្ត កិ. កម្រើក, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ រាជោញ ព្រៃស។

ឯកត្ត ន. កញ្ចឹងក។

ឯកត្ត ន. ចិញ្ចឹម (ភ្នែក)។

ឯកត្ត កិ. រុំសំឡេងអ្វីអ្វី, ទ្រហឹង។

ឯកត្ត ន. ល្អា, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាជោញ 'ព្រះ'។

ឯកត្ត, ន. បង្គោល។

ឯកត្ត ន. ពាង (ប្រើសម្រាប់រាប់ចំនួន
ពាង); ឧទា. ឆ្មារាច់នគ្រាញ់

ព្រាមឯកត្ត ។ ជ្រូក និងស្រាចំនួន
ប្រាំពាង។

ឯកត្ត កិ. វិ. មិនឈប់ឈរ (ច្រៀង);

មើល៖ មព្រើ។

ឯកត្ត កិ. ដាំ (បាយ)។

ឯកត្តព្យាង ដាំបាយ។

ឯកត្ត កិ. ១) ចត, ២) ដាក់ឱ្យនឹងប្តូល;

'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកត្ត 'ព្រះ'។

ឯកត្ត ន. ដង (កាំបិត);

ព.ជ.៖ ឯកត្ត។

ឯកត្ត កិ. ជម្រុះ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកត្ត 'ព្រះ'។

ឯកត្ត កិ. សង្កត់។

ឯកត្ត កិ. ដំណាលគ្នា;

ព.ជ.៖ នទ្រីស។

ឯកត្ត កិ. ចំអក។

តើមឯកត្ត សើចចំអក។

ឯកត្តឯកត្ត កិ. ចំអកឡកឡាយ។

ឯកត្ត កិ. បណ្តែត; ព.ជ.៖ ឯកត្ត។

ឯកត្ត កិ. គ្រហឹម;

ព.ជ.៖ ឯកត្ត។

ឯកត្រាងខីវ គ្រហឹមដីល។

ឯកត្រាស កិ. ជម្រះ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកោស 'ព្រះ'។

ឯត្រិស កិ. បំបាត់។

ឯក្ខា កិ. ឃុំ; ឧទា. កោយរាវែមា

ឯក្ខាមប្លងមេស ។ ចម្រៀកខ្សែ

សម្រាប់ឃុំមាត់ពស់។ 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកា 'ព្រះ'។

ឯក្ខាប ន. មេភ្លៀង, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកាប 'ព្រះ'។

ឯក្ខាបំ កិ. បញ្ចូល, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកាបំ 'ព្រះ'។

ឯក្ខាយ្យ ន. រន្ទះ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកាយ្យ 'ព្រះ'។

ឯក្ខាងឆ្អើត កិ.វិ. គ្មានគោលដៅ។

ឯក្ខែ ន. ឈ្មោះស្វាយព្រៃ, 'ណាង';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកែ 'ព្រះ';

មន្ត្រ 'ព្រះ'។

ឯក្ខែ ន. តម្កក់, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកែ: 'ព្រះ'។

ឯក្ខែទុត ក្រោយបង្គុល, ចុងបំផុត, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកែ:ទុត 'ព្រះ'។

ឯក្ខោន ន. សំណុំ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកោន 'ព្រះ'។

ឯក្ខោស កិ. បញ្ចេញ, យកចេញ, ដក

ចេញ, 'ណាង';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកោស 'ព្រះ'។

ឯក្ខិត កិ. ច្រានចេញ, ដកចេញ។ ឧទា.

ជេសរីបេឯក្ខិតលើយក្ខយនៃក្ខាច

ច្បាកក្រាហារី ។ បន្ទាប់មកគាត់ក៏

ដកជណ្តើរចេញខ្លាចបិសាចក្រា

ឡើង។

ឯក្ខិស កិ.វិ. សួរខ្មរលាន់រំពង ។

ឯក្ខាចំ ន. ឈ្មោះឧបករណ៍ភ្លេង

របស់ជនជាតិព្នង ធ្វើអំពីឬស្សី ឬ

ស្ពាន់ (ខ្យល់ឈ្មៀង)។

ឯក្ខាចំ កិ. បង់ក (ដាក់ក្រណាត់លើ

ស្មាទាំងពីរ)។

ឯកុង កិ. ជម្រះ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកុង 'ព្រះ'។

ឯកែ កិ. បណ្តែត; ព.ជ.៖ ឯកែ។

ឯកោង កិ. គ្រហឹម;

ព.ជ.៖ ឯកោង។

ឯកោងរាវីង គ្រហឹមដីល។

ឯកោស កិ. ជម្រះ, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯកោស 'ព្រះ'។

ឯវិស កិ. បំបាត់, បង្ខំ។

ឯលា កិ. ឃ្លុំ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯក្តា 'ព្យា'។

ឯលាង គុ. ស។

ឯលាច់ ន. តំណក់។

ឯលាប ន. មេភ្លៀង, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯក្តាប 'ព្យា'។

ឯលាប័ កិ. បញ្ចូល, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯក្តាប័ 'ព្យា'។

ឯលាយ ន. មូល។

ឯលាយ្យ ន. រន្ទះ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯក្តាយ្យ 'ព្យា'។

ឯលាវ ន. គង់។

ឯលេង ន. ខ្មោះជើង (ដំរី)។

ឯលែ, ន. ឈ្មោះស្វាយព្រៃ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ មម្លែ 'ព្យា';

ឯត្រៃ ណាង។

ឯលែ្ម ន. ដើមដំឡូងទើបតែដុះពន្លក
(ដំឡូងវល្លិ)។

ឯលែៈ ន. តម្កក់, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯត្រៃៈ 'ព្យា'។

ឯលែៈទុត ក្រោយបង្កស័, ចុង

បំផុត, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯត្រៃៈទុត 'ព្យា'។

ឯលោន ន. សំណុំ (អំបោះ), 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯក្តោន 'ព្យា'។

ឯលោស កិ. បញ្ចេញ, យកចេញ, ដក

ចេញ, 'ព្យា';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឯក្តោស ណាង។

ឯលៅ ន. ១) ត្រពាំង, បឹង, ថ្នក,

២) ផ្តៅមួយប្រភេទ។

ឯលិង្គ, ន. ពណ៌។

ឯលិង្គ្គ ន. ស៊ុតចាំសម្បក។

ឯវាន់ កិ. ពាក់ (ខ្សែក, ខ្សែក្រវាត់)។

ឯវ៉ែៈ ឧ. សំឡេងក្របីយំ។

ឯអាង កិ. ធ្លុះ។

ឯាច់ គុ. ល្បឿន។

ឯាន ន. ចាន។

ឯានព្យាង្គ ចានបាយ។

ឯានត្រាវ ចានសម្ងាត់។

ឯាន់, គុ. ពិតប្រាកដ, ពិតមែន។

ឯាន់ងេន យ៉ាងពិតប្រាកដ;

ឧទា. ឯាន់លាស? មែនណា?

ឧទា. ឯាន់លាសមែន?

អ្នកនិយាយមែនឬ?

ឧទា. ខាន់មែនឬនូវយុទ្ធអាន់

មនុស្សដែលត្រឹមត្រូវ។

ងាន់ កិ.វិ.១) ណាស់; ប.៖ ងេន;
 ដ.ក.៖ ងាន់, ទុត; ២) មែនឬ។
ងាន់ៗ មែនទែន។

ងាយ គុ. ឆ្ងាយ។

ងាយៗ ន. ឈ្មោះដើមឈើមួយប្រភេទ
 ដែលជនជាតិព្នងតែងយកធ្វើដង
 កាំបិត ឬ ដងពូថៅ។

ងារ គុ. ផ្លើល, 'វ៉ាអូង';
 ព.ដ.គ្រ.៖ ញាវ 'ញាវ'។

ងារ កិ.វិ. ពាក្យបន្ថែម;
 មើល៖ តុ, ទុម។

ងា: កិ. ធ្វើដង្ហែ។

ងី ន. ខ្លាញ់ (ជាប់សាច់)។
ទាកងី ខ្លាញ់រាវ, ប្រេងឆា;
 ព.ភ្ន.៖ ងីទាក។

ងីស ន. ផ្ទះ, 'ព្រៃស';
 ព.ដ.គ្រ.៖ ញីស 'ញីស'។

ងឹក កិ.វិ. ងឹក; ឧទា. ឆ្អែងងឹក ។
 ឈប់ងឹក។

ងិរ, កិ.វិ. ចំ (តម្រង់);
 មើល៖ ញច្រង់។

ងិរ ន. ឫស្សីមួយប្រភេទ។

ងូក គុ. ត្រឡោល, ឆក (ក្បាល); ព.ដ.៖
 ងូក, ញីន, លុស, លើន។

ងើក កិ. ងើយ; ឧទា. លិង្គមេងើក
ឆ្ងាញ់ជិតប្រោកពី ។ ចូរអ្នកងើយ
 ក្បាលមើលទៅមេឃ។

ងើយ កិ. និយាយ។

ងើយងក្រី និយាយបន្ទាច;
 ឧទា. មពោលនៃងើយងក្រីមាឡុង
 បិនលាន ។ អ្នកទាំងនោះ
 និយាយបន្ទាចអ្នកភូមិ។

ងើយឆុយៗ កិ.វិ. និយាយខ្សឹប។

ងើយឆ្អិន និយាយខ្សឹប។

ងើយញ្ចូ និយាយបំភ័យ។

ងើយបុក និយាយផ្អុល។
 (ម្នាក់ឯង)។

ងើយប្លុះ ចាប់ផ្តើមនិយាយភ្លាម
 (ក្រោយដឹងខ្លួនពីសន្ទប់)។

ងើយរានើស និយាយគួរសម។

ងើយរាលើត និយាយគន្លាស់។

ងេត, កិ. ងឹក, 'ញាវ';
 ព.ដ.គ្រ.៖ ញេត 'ញាវ'។

ងេត ន. ជឿត; ឧទា. កាងេត
 ត្រីជឿត។

ងោយ កិ. គិតតែ, អាស្រ័យតែ;

ឧទា. ពាងងោយមាជានទាក់
 លោសអិរព្រាមឆាស ពិតៗស ។

គាត់គិតតែធ្វើអន្ទាក់ សត្វត្រកួត
 ក្នុងកាផាក៍បាត់ទៅ។
 ព.ជ.៖ ពើស, ហើល។

ដោយមាណវី គិតតែព្រួយ។

ដោរ, ន. ពែង។

ដោរៗ, កិ.វិ. លឺមៗ។

ង គុ. ងងឹត។

ងក្លែង ងងឹតសូន្យសុង។

ងក្លែក ងងឹតឈឹង។

ងចេកកោលាក់ ងងឹតឈឹង។

ងច្រូង ងងឹតងងល់។

ងវេតវេ ងងឹតសូន្យសុង។

ងញ ន. ស្រមោច, ពុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆ្មាម ព្យាត។

ងត (ព.ក្ខ.៖ រាងត; រាងតរាវ) កិ.
 ស្រណោះ, មានអារម្មណ៍កើត
 ទុក្ខ

មើល៖ មោអ្យាង, រាវ, ក្លឹង។

ងតនទ្រម ន. ស្រុកភូមិ។

ងម ន. សន្សើម។

ងម កិ. លិច; ឧទា. ងមព្រោមទាក ។

លិចក្នុងទឹក។

ងរ កិ. ជ្រមុជទឹក; ព.ជ.៖ មុរ។

ងរពីមទាក ជ្រមុជក្នុងទឹក។

ងរ ន. ឫស្សី។

ងលំ (ព.ក្ខ.៖ យោកងលំ) ន. ដង្កត់;

ព្យាត

ព.ជ.គ្រ.៖ យោកងតូ ពុរ។

ច

ចា ន. ខ្ចី។

ចាក្យង ន. ចង្កៀង;

ព.ជ.៖ ឆាតេង។

ចាង កិ. ប្តូរកន្លែងគោ ឬ ក្របីស៊ី។

ចាង គុ. ក្រហម។

ចាងរាហិញ្ញ្ញ ក្រហមឆេះ, ក្រហម
ឆ្កៅ; ឧទា. មុសមាត់ពាងចាង
រាហិញ្ញ្ញ ។ មុខមាត់គាត់ក្រហម
ដេវ។

ចាត់ កិ. លាស់ត្រួយ។

ចាម ន. ចាម។

ចាយ ន. ជ័រ។

ចាយរាង ជ័ររាំង។

ចាយរាហាច ជ័រទឹក។

ចាយទាក ជ័រទឹក។

ចាយលាត់ ជ័រឈើមួយប្រភេទ។

ចាយលូង ជ័រគគីរ។

ចាយអុង ជ័រអ៊ុំង កើតមកពីសត្វ
ម្រោម នៅក្នុងរន្ធលើ។

ចាយង ន. រំដេង។

ចាយង ន. ឈ្មោះដើមឈើម្យ៉ាង ក្នុង
ក្រអូប គេតែងតែដាំទឹកដឹក។

ចាយ្យ ន. គ្រួស។

ចារ, គុ. ស្រាំ, ឧទា. ងានចារ ។ ចាន
ស្រាំ។

ចារ្យ កិ. ១) ក្រៀវ, ២) ច្រៀក។

ចាលើយ កិ. បោះបង់ចោល, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ កានឆ្លើយ, នត្វល,
នទ្ធិច វ៉ាអុង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ងឆ្លើយ ព្នុរ។

ចាស កិ. បែក; ព.ជ.៖ រាទេស។

ចាសច្រាយ បែកបាក់។

ចាសកិ បែកបំពង់ក។

ចាសព្រិ បែកផស។

ចាឆើម កិ.វិ. ព្រេងនាយ;

ព.ជ.៖ ឆាឆើម។

ចិញ្ច គុ. ឈ្លៀម។

ចឹក កិ. បក (សម្បក), 'ស្លៀង';

ព.ជ.គ្រ.៖ តឹក ព្នុរ។

ចិន ន. ចិន។

ចិប, ន. ចាប។

ចិប្ប កិ.វិ. យ៉ាងរហ័ស;

មើល៖ មពិស។

ចិវី កិ.វិ. ព្រួយ; មើល៖ មពារ។

ចឹង ន. ឃ្មោះ។

ចិត ន. ប័ប្រក។

ចុក ឧ. ពាក្យសម្រាប់ពន្យល់ផ្ដន្ទាឱ្យខាំ ឬ
ដេញអ្វីមួយ។

ចុច កិ. ចាក់។

ចុចពាប់ ចាក់ពីប។

ចុត កិ. ដោតឈើតូចសម្រាប់ចំណាំ។

ចុន កិ. ឱន។

ចុម កិ. ថើប។

ចុមរាហោប ថើបដញ្ចក់។

ចុយ្យ ឧ. សំឡេងដេញសត្វជ្រូក។

ចូន ន. តៀម។

ចូយ ន. ឈ្មោះបក្សីម្យ៉ាង។

ចើន ន. រុក្ខជាតិដុះខ្ពស់ដើមគល់
ដែលគេកាប់រួច។

ចើរ, ន. ព្រួយ។

ចើរ្ម ន. រុក្ខជាតិម្យ៉ាង។

ចេញ កិ.វិ. រសជាតិ។

ចេត កិ. ក្អិច; ព.ជ.៖ ចែស។

ចេលី (ខ្ចីពី៖ អ.) ន. ក្រែមជេលី។

ចេស កិ. ជំពប់។

ចេសព្រឹប ជំពប់ព្រឹប។

ចៃ ន. តា, ជីតា; ព.ជ.៖ កោ។

ចែង កិ. ស្ដាយ។

ចែងនចែត ស្ដាយ (របស់តូច
ហើយស្រាល)។

ចែវ កិ. ចុច (អន្ទក់)។

ចែស កិ. ក្អិច; ព.ជ.៖ ចេត។

ចែសមាត់ គុ. ខ្វាក់ភ្នែក។

ចោក កិ. ១) កាប់, ២) ចឹក។

ចោកក្អិច ចឹកផ្ទប់។

ចោង, ន. ចុង។

ចោងខែ ចុងខែ។

ចោងរើ ចុងឈើ។

ចោងតាប់ ចុងលិង្គ។

ចោង្គ កិ. បី, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ពី ព្នរ។

ចោត (ព.ភ្ល.៖ ចាណោត) កិ. ដួល។

ចោតខ្មែង ដួលភ្នំ។

ចោតទុល ដួលព្រៃស។

ចោតទ្រើង ដួលផ្លូវ។

ចោតនតឹងទ្រើង ដួលផ្លូវភ្នំ។

ចោតពឹង ដួលភ្នំ។

ចោស កិ. ចោះ។

ចោសក្រិច ចោះទម្ងន់ពីម្ខាងទៅ
ម្ខាង។

ចិត គុ. ខក, ខាតបង់។

ចំក កិ. លូក; ឧទា. ចំកត្រាវ ។ លូក
ម្លប់។

ចំង ១ ន. បាញ់ (រន្ធន)។

ចំង ២ កិ. ច, ឧទា. ចំងឆីជាន
រាយ ។ ចឈើធ្វើអង្រែ។

ចំច កិ. ចិតជាចំណិត។

ចំច ន. បាយស្រា។

ចំន កិ. លុត; ឧទា. ចំនកាមក ។
លុតជង្គង់។

ចំប, (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ចបកាប់, ព្នុរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ កៅចប វ៉ាអូង។

ចំប ២ កិ. ទៅមើល; ឧទា. ចំបមីរ ។
ទៅមើលស្រែ។ ព.ជ.៖ ឆ្ងាញ់។

ចំយ្យ ន. ខ្សាច់។

ចំរ ន. ដំបូល។

ចំរកុយ្យ ធ្លឹងខ្នង។

ចំស កិ. ចិញ្ចាំ, ព្នុរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ នទាប់ វ៉ាអូង។

ចំសតិស ន. ឧបករណ៍សម្រាប់
បញ្ជាតអារក្ស;
ព.ជ.៖ គ្មានគ្មាន។

ច្បាក ន. អាប, វិញ្ញាណព្រាយបិសាច។

ច្បាង ន. កន្ទុយ។

ច្បាងក្តោត កញ្ជឹងក។

ព.ជ.៖ ងពោនកិ;

ច្បាងជា សំយាបផ្ទះ។

ច្បាត់ កិ. រមាស់; ព.ជ.៖ កាច្បាត់។

ច្បាត់ពី រមាស់ដែ (ចង់លួច ឬវាយ
អ្នកដទៃ)។

ច្បាន់ កិ. កកេរ។

ច្បាន់ក្រិច កកេរក្រិប។

ច្បាន់ងោន ឈ្លាកស៊ី, ឈ្លាក
កកេរ, ឈ្លាកខាំ (ដោយមិនអើ
ពើពីអ្វីនៅជុំវិញ)។

ច្បាប់ កិ. ឃ្លាល។

ច្បាម កិ. ភ្នក្ស; ឧទា. លិង្គមែច្បាម

នទ្រាញ់អ្សាទាសកាស? ចូរអ្នក
ភ្នក្សស្រានេះមើល តើវាច្បាញ់
ប៉ុណ្ណា?

ច្បាវ កិ. ដំដែក; ឧទា. តិបមាពោស

នោសមិនអី មែមាច្បាវ ។ ខ្ញុំជា
អ្នកសប្បស្តបដំដែក ហើយអ្នកជា
អ្នកដំ។

ច្បា:ឆ្ងាញ់ កិ. ថែរក្សា, គ្រប់គ្រង,
ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ មិត្តឆ្ងាញ់ ព្យាត់។

ច្បៅ កិ.វិ. ឆ្ងែង; ព.ជ.៖ មា។

ច្រៀមែង ជិតខាង;

ព.ជ.៖ មូច្យោមា;

មើល៖ អិសនោច្យោមា។

ច្រាច កិ. បត់ជើងតូច, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ពិស ព្រៃស។

ច្រាត កិ. ភ្លឺចៃស។

ច្រាយ, កិ. បែកខ្វែក;

មើល៖ ចាសច្រាយ។

ច្រាយ, គុ. ស្រីបស្រួល។

ច្រាយន្ទយ្យនហិមំ រសាយកំហឹង;

ឧទា. មហាងលើយអ្សាវ អ្សាមើ

ច្រាយន្ទយ្យ ។ វាយមាន់នេះ

ទើបរសាយកំហឹង។

ច្រាយ្យ កិ. វាស់។

ច្រាវ ឧ. សោះ; ឧទា. ពាងងើយដាស

តិប្បនទ្រីច្រាវ ។ គាត់និយាយនឹង

ខ្ញុំអញ្ចឹងសោះ។

ព.ជ.៖ អ្សយ្យ។

ច្រាស ន. ជឿង; ព.ជ.៖ កាងហាវ។

ច្រា៖ កិ. ពិភាក្សា, ព.ជ.៖ ញាច្រា។

ច្រើប, ឧ. សំឡេងឮដោយកកិត ដក

ចេញ ឬលោតជិះសេះ;

មើល៖ តាក់, ពើយ្យ, មពិស,

រាអិត។

ច្រើប, កិ.វិ. ពាក្យបង្ហាញពីសកម្មភាព

ល្បឿនៗ ហើយរហ័ស;

មើល៖ មពិស។

ច្រើង កិ. មើលជំងឺដោយប្រើមន្ត

អាគម, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ច្រើង ព្យាត់។

ច្រេ ន. ទំនៀមទម្លាប់ៗ ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ នារី ព្នុរ។

ច្រេក គុ. ផ្នែក។

ច្រែប កិ.វិ. សួរសំឡេងឮតិចៗ ដោយ

ធ្វើអ្វីមួយយឺតៗ ថ្មមៗ;

ឧទា. ពាងនិ៖នាវានច្រែប ។

គាត់យកស្នាមកយឺតថ្មមៗ។

មើល៖ វាន។

ច្រោស កិ. អែង្គាស។

ច្រងំ កិ. មើលជំងឺដោយប្រើមន្ត

អាគម, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ ច្រើង ព្នុរ។

ច្របំ កិ.វិ. ផ្ទោត; មើល៖ ញាត់។

ច្រិយ កិ. វះជាចម្រៀក។

ច្រិស កិ. ១) ទាយ, ២) ស្មានរកការ

ពិតបរិសុទ្ធ។

ច្រិះ, ន. គន្ធាង។

ច្រិះ, កិ.វិ. ផ្ទោត។

ច្បាប់ ខ. ខ្មែរ។

ច្បាប់ ន. ផ្ទះ, ផ្ទះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ផ្ទះ ព្រៃស។

ច្បាប់តើង ខ្មែរចាំបាប។

ច្បាប់ច្បាប់ រោងដំដែក។

ច្បាប់តុម ផ្ទះជនជាតិដើមភាគតិច

គ្រឿងនៅខ្ពស់ផុតពីដី។

គុនទ្រព្យ...ទូរស័ព្ទច្បាប់ នៅផ្ទះតែ

មួយជាមួយគ្នា។

ច្បាប់វែរ ខ្មែរអ្នកតា។

ច្បាប់មា ជង្រ្តកស្រូវ;

ព.ជ.៖ ជីសមា។

ច្បាប់អ្នកច្បាប់ក្តី ផ្ទះថ្ម។

ច្បាប់, កិ.វិ. ក្នុង (ខ្យល់);

មើល៖ ផុត។

ច្បាប់, កិ. វេញ, ក្នុង (ខ្សែ)។

ច្បាប់, ន. រមូល (ពោះ)។

ច្បាប់ កិ. ឈាន។

ច្បាប់ (ព.ក្វ.៖ ច្បាប់) កិ. លោះ,

សង្រ្គោះ។

ច្បាប់ កិ. ក្នុង។

ច្បាប់ កិ. ១) ច្រង់កាត់, ដើរកាត់;

មើល៖ កាត់, រាតាន់; ២) អុំ។

មើល៖ វាស។

ច្បាប់ កិ. ចែក។

ច្បាប់ កិ. ណាត់ជួប, ស្នាក់ទទួល;

ឧទា. ច្បាប់ច្បាប់ពាង ។

គេមកស្នាក់ទទួលគាត់។

ច្បាប់ កិ.វិ. សូន្យឈឹង (មើលអ្វីមិន

ឃើញ); មើល៖ ងងឹត។

ច្បាប់ កិ. ភ្លេច; ផ្ទះ

ព.ជ.គ្រ.៖ កាច្បាប់ វាអង្គ។

ច្បាប់ពោរ ភ្លេចត្រចៀក។

ច្បាប់ កិ.វិ. ប្រើប្រាស់; មើល៖ ឆែក។

ឆ

ឆ កិ. ហូប, ញ៉ាំ, ស៊ី (ក្រៅពីបាយ)។

ឆាក្រុមក្រុម ហូបគ្រូបៗ។

ឆាឆ្ងាច់ បញ្ចុកឱ្យហូប។

ឆាញឆ្ងាន់ កិបកេង។

ឆានាវ ១) ញ៉ាំបាយថ្ងៃត្រង់, ២) ស៊ី
ឈ្នួលតាមថ្ងៃ។

ឆាមមើប ១) អក; ព.ជ.៖ ឆាមិក;
២) ដួលផ្តាប់មុខ។

ឆាខ្លាច់ៗ ស៊ីចឹបៗ (ត្រៃឬឆ្មាមួយ
ក្បាល)។

ឆាឈើន ហូបលេងៗ (ពាក្យ
គួរសម)។

ឆាច់ខ្លាច់ ស៊ីចឹបៗ (ត្រៃឬឆ្មាច្រើន
ក្បាល)។

ឆាហួយ កិបកេង។

ឆោងឆា ហូបចុក (សម្រាប់បាយ
និងម្ហូប)។

ឆាក់, ន. ខ្លួន។

ឆាក់កាតុយ្យ ផ្ទៃកាំបិតផ្កាក។

ឆាក់កុស ដងខ្លួនទទេ។

ឆាក់ជាន់ ខ្លួនប្រាណ។

ឆាក់រាជ្យង នៅលើ។

តាឆាក់ ក្នុងចិត្ត, ក្នុងខ្លួន; ឧទា.

អុចហាន់ដងតាឆាក់រី ។ ក្នុងចិត្ត
ថាចង់ទៅដែរ។

ឆាក់, គុ. សម្បូរ។

ឆាកិ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ស្ករ។

ឆាកិផែន (ខ្ចីពី៖ ខ.) ស្ករផែន។

ឆាគេង (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ចង្កៀង;
ព.ជ.៖ ចាក្យៀង។

ឆាង គុ. ថ្វា; ព.ជ.៖ រាឆាង។

ឆាង កិ. បង្គាប់, បញ្ជា, ប្រើឱ្យទៅ,
'ស្មៀង'; ព.ជ.គ្រ.៖ ដា: ព្រ។

ឆាច កិ. បាចទឹក។

ឆាច់ កិ. ជ្រើសរើស;
ព.ជ.៖ កើយ្យ។

ឆាដាស កិ. កណ្តាស់,
ព.ជ.៖ ជីដាស។

ឆាត គុ. កណ្តាច។

ឆាត់តា:តា (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សទ្ទតា។

ឆាន់, កិ. ដាក់ (អន្ទាក់), ព្រុះ;
ព.ជ.គ្រ.៖ ឆិន់ ព្យាត់។

ឆាន់, កិ.វិ. ញឹកញាប់, ញយដង,
'ព្យាត់'; ព.ជ.គ្រ.៖ បាបើ ព្រុះ។

ឆាន់ ន. ចៅលួត;

មើល៖ ឆែ, ឆៅ។

ឆាប់ កិ. កល់, ទ្រាប់។

ឆាបាប់ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ច្បាប់។

ឆាបូ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សាប៊ូ។

ឆាផៅ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សៀវភៅ។

ឆាពើម (ខ្ចីពី៖ អ.) ន. ទឹកកាម។

ឆាពៃ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ស្ពៃ។

ឆាម៉ កិ. ព្យាបាល។

ឆាម៉ដាច់ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ស្តេច, សម្តេច;

ព.ស្រ.៖ កាដាច់។

ឆាម៉បុត (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សំបុត្រ។

ឆាយ ន. ប្តី, ស្វាមី។

ឆាវ ន. ចម្ការចាស់។

ឆាលាង (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សាឡាង។

ឆាស ន. កាផា, សាស។

ឆាសជុ ប្រភេទកាផារបស់ជនជាតិ

ដើមព្នង;

ព.ជ.៖ ឆាសនា។

ឆាសញ្ជើ ឈ្មោះកាផាមួយបែប

(តូចជាងកាផាធម្មតា)។

ឆាសនទ្រាង កាផាម្យ៉ាង, ប្រភេទ

ចង្កើរ។

ឆាសនា កាផាមួយបែបរបស់

ជនជាតិដើមព្នង;

ព.ជ.៖ ឆាសជុ។

ឆាសរាង កាផាម្យ៉ាង។

ឆាហៈកា (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សហការ។

ឆាឆើម កិ.វិ. ព្រេងនាយ;

ព.ជ.៖ ចាឆើម។

ឆាឆើមឆាឆាម កាលពីព្រេងនាយ។

ឆាឆោញ ន. ជូង។

ឆី, ន. ចៃ។

ឆី ន. ឈើ។

ឆីកាមរ ឈ្មោះដើមឈើម្យ៉ាង។

ឆីរ កិ.១) លុង (ដឹកលុង),

២) ដឹក (ពង្រីក)។

ឆីឆីច ន. សត្វកន្ទេចអាល, ឈ្មោះ

តិណជាតិមួយប្រភេទ។

ឆីរី កិ. ដេញ (មាន់);

ព.ជ.៖ អុយ្យ។

ឆីស កិ. ស្រាស់។

ឆីងលាច ន. ឈ្មោះផ្តៅមួយប្រភេទ។

ឆីត កិ. ត្រឡប់; ឧទា. **ឆីតអិន់ឆ្នែស**

អាត្រឹង ។ ទៅវិញឱ្យបានសុខ

សប្បាយតាមផ្លូវ។ ព.ជ.៖ ញី។

ឆិន, គុ. ឆ្និន។

ឆិន្ទ គុ. ប្រាំបួន (៩)។

ឆិរ, កិ.វិ. ជោគជាំ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជីវ ព្រះ។

ឆិរ្យ កិ. ជិត (លុបអណ្តាងឱ្យជិត),

វ៉ាអូង; ព.ជ.គ្រ.៖ ជីវ ព្រះ។

ឆិល កិ. ចិត; ឧទា. ឆិលព្រៃត្រាវ ។ ចិត

បន្លែ។ ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ មាល ព្រះត្រាវ។

ឆឹង (ព.ក្ខ.៖ ញឆឹង) ន. កៅអី, តុ,

គ្រែ។

ឆឹងកាដាច់ បណ្ឌិត។

ឆិរ កិ. ភូតភរ;

ព.ជ.៖ មរោស។

ឆុ សព្វ. នោះ (ចង្អុលទៅខាង

ក្រោម)។

ឆុក ន. កណ្តុរភ្នំ; ឧទា. លិង្គមេពើយ្យ

ឆិម្រិមាឆិរឆុកអិស ។ យកឈើ

មកដឹកកណ្តុរភ្នំ។

ព.ជ.៖ ឆុ។

ឆុខាផ្សេប (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សុខភាព។

ឆុង គុ. ប្រហោង; ព.ផ្ទ.៖ អាស័យ។

ឆុងឆិ ប្រហោងឈើ, រន្ធក្រប។

ឆុងតោរ រន្ធគ្របចៀក។

ឆុងអាច់ គូទ (អាចម៍)។

ឆុច កិ. ស្តាយ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញហ្វាច ព្រះ។

ឆុញ កិ. បង្កាត់។

ឆុញឆុញ បង្កាត់ភ្លើង។

ឆុត ន. ឃុំ។

ឆុតបាល់ សម្បកឃុំ។

ឆុយ្យ កិ. ខ្សឹប; ព.ជ.៖ ឆ្លឹស។

ឆុរ ន. ជ្រូក។

ឆុរលាច់ ជ្រូកក្រៀវ។

ឆុស, គុ. ទទឹក, សើម;

ព.ជ.៖ មែ, មមែ។

ឆុស្ម កិ. ឈូស។

ឆ្ម កិ. ១) ដុត, ២) ជក់។

ឆ្មហិត ជក់បារី, ជក់ថ្នាំ។

ឆ្ម (ព.ក្ខ.៖ ឆុ) សព្វ. ក្រោម (ចង្អុល

ទៅខាងក្រោម)។

ឆាឆ្ម ក្រោមនោះ។

ឆូក កិ. លូក។

ឆ្មង ន. ដឹង, ឧបករណ៍ធ្វើពីដែកមាន

ដង និងផ្នែក, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាឆ្មង ព្រះត្រាវ។

ឆូត, គុ. ឈាមជ្រូក, ស្វាយ។

ឆូត្ម ន. ភួយម្យ៉ាងដែលមានពណ៌

ក្រហម; ព.ជ.៖ ហូត។

ឆ្ងាយ (ព.ក្ខ.៖ ឆ្ងាយៗ) កិ. ព្រោះ (គ្រាប់
ពូជ), បាច។

ឆ្ងាយព្រៃ បាចព្រៃត។

ឆ្ងរ កិ. បុក; ឧទា. ឆ្ងរមិនហូរមាឆ្ងរ
ត្រាវ ។ យកឈើមកបុកសម្ងា

ឆ្ងរាច់, ន. រន្ធគូទ។

ឆ្ងរាច់, ន. ទ្វារមាស, ប្រដាប់កេទស្រី;
ព.ជ.៖ ពុទ្ធត, លែន។

ឆើន កិ. ដាក់ស្នៀត។

ឆើម (ព.ក្ខ.៖ ឆាម) កិ. សូម, 'ព្រៃស';
ព.ជ.គ្រ.៖ ឆិម 'ព្យាត'។

ឆើមញ្ជុន សូមបញ្ជូន។

ឆើរ, កិ. ជ្រួយ។

ឆើរ, កិ. រើអីវ៉ាន់, រុះរើ។

ឆើរ, កិ. បញ្ចិតលើ។

ឆើស គុ.១) ស្លូត, ២) ស្រឡាត។

ឆើសឆើយឆើយ ស្រឡាតស្រឡាត។

ឆេក, ន. ធ្មេញ; មើល៖ តាម។

ឆេក, កិ. សកសម្បកត្រួយបន្ថែម។

ឆេង, គុ. ជិតហិនហោច, ជិតផុតពូជ។

ឆេង, ន. ឫស្សីដាប (គុម្ភ)។

ឆេឆេ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សេសេ,
មីលីលីត្រ។

ឆេត ន. ផ្សិត, 'ព្រុះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាឆេត 'វាអូង'។

ឆេតកោះងំ ផ្សិតឫស្សី។

ឆេតក្តាង ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតគោស ផ្សិតម្យ៉ាងមានពណ៌
ត្នោត។

ឆេតងកាត់ ផ្សិតរងា;

ព.ក្ខ.៖ ឆេតងកាប់។

ឆេតចា ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតជង់អាយ ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតញ្ជាសតាវ ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតញ្ជុជំរុំ ផ្សិតត្រចៀក
កណ្តារ។

ឆេតពោទិ៖ ផ្សិតម្យ៉ាងដូចផ្សិត
ចំបើង។

ឆេតព្រិចឆុរ ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតព្រាង់មាង ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតព្វាច់ ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតតាប់ប្រាក ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតនតុល ផ្សិតកញ្ចុះ;

ព.ជ.៖ ឆេតនតេង ។

ឆេតនតេង ផ្សិតកញ្ចុះ;

ព.ជ.៖ ឆេតនតុល ។

ឆេតនទ្រោ ផ្សិតចំបើង;

ព.ដ.៖ ឆេតពហៃ។

ឆេតពោរទោក ផ្សិតម្យ៉ាង;

ព.ភ្ន.៖ ឆេតកោះម៉ក់ទោក។

ឆេតពពែស ផ្សិតស្លក្រាំ។

ឆេតរាង ផ្សិតរាំង។

ឆេតរាលាស ផ្សិតចុងអង្ករ;

ព.ភ្ន.៖ ឆេតរាហេន។

ឆេតរហៃ ផ្សិតចំបើង;

ព.ដ.៖ ឆេតនទ្រោ។

ឆេតរាមុត ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតរំស ផ្សិតស។

ឆេតរោ ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេតរាង ផ្សិតម្យ៉ាង។

ឆេរ ន. ចាបម្យ៉ាង។

ឆេរទាក កិ. ស្រែកទឹក, រ៉ាអូង;

ព.ដ.គ្រ.៖ ជីហ៊ីរទាក ព្រុះ។

ឆេស កិ. រោយ។

ឆេសផែជ្រុង ពិធីឧបកិច្ចម្យ៉ាង។

ឆៃ, ន. ចៅទួត;

មើល៖ ឆាន់, ឆៅ។

ឆៃ, កិ. ម៉ដ្ឋ។

ឆៃង កិ. បង់សំណាញ់។

ឆៃស, (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សេះ។

ឆៃសឆាមោ អូដ្ឋ។

ឆៃសថ្មី សេះព្រៃ។

ឆៃស២ ន. ទន្សាយ។

ឆៃ៖ កិ. បត់ (ឆ្វេងឬស្តាំ);

ព.ដ.៖ តែង។

ឆៃៈវីប បត់វីប; ឧទា. ឆៃៈជិតពី ។

បត់ខាងនោះ។

ឆៃ កិ. ឃើញ។

ឆៃព្រឹល ឃើញដេរដាល។

ឆៃរាយិម មើលទៅសមសួន។

ឆៃវីប ឃើញភ្លាម។

ទោមាឆៃ ស្រាប់តែឃើញ។

ឆៃឆាក់ កិ. រង្វេ (ស្រ្តី);

ព.ដ.៖ ហោមឆៃឆាក់;

មើល៖ រិសខែ។

ឆោង កិ. ហូប (បាយ)។

ឆោងឆា ហូប (បាយនិងម្ហូប)។

ឆោងកេងមាង ញាំបាយល្ងាច។

ឆោងគ្រឹម ហូបជុំគ្នា។

ឆោងនាវ ហូបបាយថ្ងៃត្រង់។

ឆោងហើម ហូបបាយផ្អែត។

ឆោងឆាអោយ ហូបបាយព្រឹក;

ព.ភ្ន.៖ ឆោងអោយ។

ឆោច កិ. ទិច។

ឆោត, គុ. មុត; ព.ជ.៖ ហើរ។

ឆោត្ម ន. រឿង, ដំបៅ;

ព.ជ.៖ រាមាញ។

ឆោតត្រាយ្យ រោគសើស្បែក។

ឆោន (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សូន្យ (០)។

ឆោរ កិ. ដោត។

ឆោល កិ. ដេរ។

ឆៅ, ន. ចៅ;

មើល៖ ឆាន់, ឆៅ។

ឆៅ្ម ន. រយាងដំរើម្ហូបប្រភេទ។

ឆិ ន. ឆ្កែ។

ឆិក្កង ឆ្កែធំ; ព.ជ.៖ ឆិរាមិ។

ឆិរាមៅ ឆ្កែព្រៃម្យ៉ាង, កន្ទុយវែង
ហើយមាឌធំជាងឆ្កែធម្មតា
(ឆិរាមិ)។

ឆិរាមិ ឆ្កែធំ; ព.ជ.៖ ឆិក្កង។

ឆិថ្វី ឆ្កែព្រៃ។

ឆិក កិ. ចឹក; ព.ជ.៖ ចោក។

ឆិក់ ន. សក់។

ឆិង គុ. ត្រង់។

ឆិងត្រាង់ សុបរិត។

ឆិងច្រង់ ត្រង់ភ្លើង។

ឆិងកុម (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. សង្គម។

ឆិត, គុ. សាប (គ្មានរសជាតិ)។

ឆិត្ម កិ. ល្បែង។

ឆិត្មឆិត្មនិលំ គាំងមមិដមមាំង,
គាំងគាំងស្មារតី។

ឆិន កិ. ដាក់ (អន្ទាក់), 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆាន់ ព្យា។

មើល៖ នធម៌។

ឆិប ន. ចំណោត, ជម្រាល។

ឆិប គុ. គ្រប់គ្រាន់ (ប្រើក្នុងប្រយោគ
បដិសេធ); ព.ជ.៖ តឹង។

ឆិម្ម, កិ. ១) បន្ថោក; ខ. ២) តិបង្គើយ
ឆិម្មពាងយិរណាសតិបមោវៃនៃ

ពាងជាន ។ ខ្ញុំនិយាយបន្ថោក
គាត់ដោយសារខ្ញុំមិនដែលឃើញ
គាត់ធ្វើ។ ២) រមិលគុណ។

ឆិម្ម កិ. សូម, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆើម ព្រៃស។

ឆិម្មក្កង រងជំនួស។

ឆិយ្យ គុ. ទំនេរ; ព.ជ.៖ មិប។

ឆិរ ន. ចង្កូរខ្នង។

ឆិរទាក ចង្កូរទឹក។

ឆិរ កិ. ញ័រ; ព.ជ.៖ ញ័រ។

ឆិរន្ទយ្យ ញ័របេះដូង។

ឆិលំ កិ. ញាត់។

ឆិលំពាង សង្កត់ឱ្យណែន។

ឆិស កិ. ស្ដោះទឹកមាត់។

ឆិះ កិ. យក; មើល៖ នទី, វើត។

ឆិះវីប យកវីប។

ឆិះអូរ រៀបការ;

ព.ជ.៖ មិចអូរ។

ឆ្យាក់ កិ. ក្អក, 'ព្យុះ'។

ព.ជ.គ្រ.៖ កាឆ្យាក់ 'រាអូង'។

ឆ្យាត់, ន. ស្រងែ។

ឆ្យាត់, កិ. ហាន់, ចិត។

ឆ្យាម ន. ស្រមោច, 'ព្យាត់'។

ព.ជ.គ្រ.៖ ងញ 'ព្យុះ'។

ឆ្យាម៉ កិ. ១) បញ្ចក, ២) បីបាច់រក្សា,

ចិញ្ចឹម។

ឆ្យាម៉ឆាក់ ចិញ្ចឹមជីវិត, ចិញ្ចឹម

គ្រួសារ។

ឆ្យាល ន. ខ្យល់។

ឆ្យាលផុត ខ្យល់ព្យុះ។

ឆ្យាលមព្រាត ខ្យល់បក់បោកខ្លាំង។

ឆ្យាលវាញ់ម្ដេច ខ្យល់ក្អួច។

តើមឆ្យាល លើខ្យល់។

ឆ្យាលពិស កត្តិក។

ឆ្យុម ន. សត្វស្លាប។

ឆ្យុមតាវាវ សត្វតាវា។

ឆ្យុមអិច បក្សាបក្សី។

ឆ្យា ន. កន្លែកធ្វើពីបន្ទោះឫស្សីដែល
ជនជាតិដើមព្នងប្រើសម្រាប់បូត
ស្រូវជាក់។

ឆ្យាវាតុស ឧបករណ៍រាងដូច "ឆ្យា"

ប្រើសម្រាប់លាងអង្ករដាំបាយ ឬ
ចំហុយបាយ។

ឆ្រាង កិ.វិ. រង្វើល។

ឆ្រាច់ ន. អនាម័យ, 'ព្យាត់'។

ព.ជ.គ្រ.៖ នេះ 'ព្យុះ'។

ឆ្រាញ ន. ឈ្មោះពពួកស្រមោចម្យ៉ាង
តូចជាងស្រមោចផ្សេងៗ។

ឆ្រាត គុ. ជួរ។

ឆ្រិញ កិ. ព្រើរជារ។

ឆ្រើម កិ. ញញើត; ព.ស្រ.៖ ក្លាច។

ឆ្រើមរាមាច ញញើតញញើម;

ព.ជ.៖ គឺតឆ្រើមគឺតរាមាច។

ឆ្រឹង កិ. ដាក់នុយ, បិទនុយ។

ឆ្រុក (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ស្រុក។

ឆ្រុង កិ. ១) ឈប់; ឧទា. ឆ្រុងរាប្ចី ។
ឈប់ដឹក។ ២) ស្ងៀម។

ឆ្រេត គុ. ញឹក។

ឆ្រេប កិ.វិ. ភ្លៀង (ជេក);

មើល៖ មិច។

ឆ្រៃ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ស្រែ។

ត្រៃបិដក ខ. ស្រីបិដក

ត្រៃបិដក កិ. កាប័រ

ត្រៃបិដក កាប័រផ្សេងៗ

ព.ជ.៖ ត្រៃបិដកក្លឹបៗ

ត្រៃបិដក កាប័រ(ពិច) សំឡេង

កាប័រ

ត្រៃបិដក កាប័រ (ពិច) សំឡេង

កាប័រ

ត្រៃ ន. កញ្ចប់

ត្រៃបិដក ន. ចម្រុះ

ត្រៃបិដក (ព.ក្វ.៖ ញត្រៃបិដក) កិ. តស៊ូ,

ព្យាយាម

ត្រៃ កិ. សិក្សា, ដោត (ដោតអំបោះចូល

តូចម្តងៗ)

ត្រៃបិដក គុ. នៅគង់វង្ស;

ព.ជ.៖ ហោម

ត្រៃបិដក កិ. លត់; ឧទា. ត្រៃបិដក ។

លត់កាំបិត

ត្រៃបិដក ន. ស្តារតូច (ដូចសំពៅចតតូច

នេះចូលចិត្តស៊ីមាន់)។

ត្រៃបិដក (ខ្លឹម៖ ខ.) ន. ស្រាម

ត្រៃបិដកហើយ (ខ្លឹម៖ ខ.) ស្រាម

ខ្លឹម

ត្រៃបិដក (ខ្លឹម៖ ខ.) ស្រាមពួក

ត្រៃបិដក ន. លប

ត្រៃបិដក កិ. វិលមុខ, ងងឹតមុខ, ស្រវឹង

ត្រៃបិដក កិ. កន្ទុះ

ត្រៃបិដក (ព.ក្វ.៖ ឆ្លង) កិ. ស្តាប់, ស្វែង;

ព.ជ.៖ ជិយ

ត្រៃបិដក កិ. វង្ស

ត្រៃបិដក កិ.វ. វង្សអស់

ត្រៃបិដក, ន. រោមត្រឡាច

ត្រៃបិដក, ន. កម្លាំង, ថាមពល

ត្រៃបិដក អស់កម្លាំង

ត្រៃបិដក កម្លាំងខ្លាំង ឬមាន

កម្លាំង

ត្រៃបិដក, (ខ្លឹម៖ ខ.) ន. ស្វាយ

ត្រៃបិដក ដើមស្វាយ

ត្រៃបិដក (ព.ក្វ.៖ ឆ្លង) កិ. ជេរ;

ព.ជ.៖ មែស

ត្រៃបិដក, ន. ល្ងាចក៏; ឧទា. ត្រៃបិដក ។

សត្វល្ងាចក៏

ត្រៃបិដក, ន. ជើងសក់

ត្រៃបិដក កិ. ឡើង; ព.ជ.៖ ឆ្លុះ

ត្រៃបិដកបុកត្រៃបិដក ឡើងឡើង

ត្រៃបិដកបុកត្រៃបិដក ឡើងឡើង

ត្រៃបិដក កិ.វ. ភ្លើង; មើល៖ ហាក់

ជ

ជា ន. ស្បូវ។

ជាត្រី ស្បូវមួយប្រភេទ។

ជាធាតុ វាលស្បូវ។

ជាលិក ស្បូវភ្នំ។

ជាង, ន. មិត្ត។

ជាងជាយ មិត្តសម្លាញ់, កល្យាណ
មិត្ត។

ជាង្គ កិ. ចោល; ព.ដ.៖ មអារ។

ជាញ គុ. កាច។

ជាត់ កិ. តាម។

ជាន កិ. ធ្វើ; ឧទា. ជានខាន់នើស ។

ធ្វើទៅមិនអីទេ។

ជានការ ធ្វើការ, ព្រះ;

ព.ដ.គ្រ.៖ ពាសកាន ព្រៃស។

ជានមិន ធ្វើពុត។

ជានឈាស (ព.ក្ខ.៖ ជានលើស)

ធ្វើពុត, ធ្វើពើ។

ជានម្រាសពិមា សែនស្រូវ។

ជាន់ ន. នរោង, ព្យាត់;

ព.ដ.គ្រ.៖ មុញ ព្រះ។

ជាម, កិ. រមិលគុណ។

ជាម្ម ន. ខ្សែម។

ជាល ន. មង, សំណាញ់។

ជារ កិ. ប្រគល់, ថ្វាយ។

ជាៈ កិ. បបួល។

ជាៈមាឈ បបួលគ្នា។

ជី, ន. ជំងឺ។

ជីក្អែក ជំងឺទូទៅ។

ជីកិប គ្រុន; ឧទា. មិសលើសជីកិប

មែនឬ? ហេតុអ្វីបានជាពុក

គ្រុន? ព.ដ.៖ ជីកាត់។

ជីកិបទោស គ្រុនក្តៅ។

ជីក្អែម ជំងឺថ្លើម។

ជីងរាងទាក ជំងឺសារទឹក។

ជីឆិតជីឆិត អត់ឃ្លាន, ទុរភិក្ស។

ជីឆ្ងាក់ ជំងឺផ្តាសាយ។

ជីឆ្ងាក់អ្សវ ជំងឺក្អកមាន់។

ជីតូតអ្សវ ជំងឺអុតមាន់។

ជីនទុលអ្សវ ជំងឺរាក។

ជីនទ្រិសឆា ជំងឺអុតក្អាម។

ជីនុសឆា ជំងឺផ្តាសាយ, គ្រុន

ផ្តាសាយ។

ជីពុកជីមោរ ជំងឺទាចទឹក, ហើម។

ជីហ្សាន់ ជំងឺហឺត។

ជីអេងៗ ជំងឺផ្សេងៗ។

ជីអេត ជំងឺអេដស៍។

ជីអែសឆ្ងាល ជំងឺបួសខ្យល់។

ជីអិក ជំងឺកមរមាស;

ព.ជ.៖ ជីច្បាត់អិក។

ជី_២ កិ. ឈឺ។

ជីកាត់ ១) រងា; ព.ជ.៖ កាកាត់;

២) គ្រុន, ព.ជ.៖ ជីកិប ។

ជីក្លុង នឹក។

ជីងិត ឃ្លាន; ឧទា.លែ:ជីងិត ។

ឃ្លានហើយ។

ជីតោត ចុក។

ជីនទាង់ ឈឺញួយ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ជីនឹង 'ព្យាត់'។

ជីនទុល ១) បត់ជើងធំ (ពាក្យគួរ

រសម), ២) ចុកពោះ។

ជីនឹង ឈឺញួយ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ជីនទាង់ 'ព្យាត់'។

ជីនួយ ខឹង, ក្រោធ, ពិរោធន៍;

ព.ជ.៖ ជីម្យាញ់។

ជីនួយរាមាវ ខឹងមុខក្រញ័រ, ខឹង

ម្ល៉េះ។

ជីពីស បត់ជើងតូច (ពាក្យគួររសម),

'ព្រៃស'; ព.ជ.គ្រ.៖ ប្រាច 'ព្យាត់'។

ជីវង់ (ព.ក្វ.៖ វង់) ឃ្លាន។

ជីចិច ងងុយដេក។

ជីចោក ឈឺក្បាល។

ជីម្យាញ់ ក្នាញ់, ខឹង;

ព.ជ.៖ ជីនួយ។

ជីហ៊ីវ ស្រក, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆេវ 'វាអូង'។

ជីអឺរ រសើប។

ជីក កិ. ជម្រះ។

ជីគាល ន. កាំបិតឫស្សី, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ តាក់គាល 'ព្យាត់'។

ជីស, កិ. ដោះ (បន្ទា)។

ជីស, ន. ជ័របាម។

ជីក គុ. ឆ្ងន់, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ជីក 'ព្យាត់'។

ជីងជិន កំភួនជើង។

ជីង, ន. ជើង, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ជីង 'ព្យាត់'។

ជីង, កិ. ដេរ។ ព្យាត់

ព.ជ.គ្រ.៖ ជុម 'ព្យាត់'។

ជីងខ័អាវ ដេរខោអាវ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ជុមខ័អាវ 'ព្យាត់'។

ជីជើន កិ. សង្វាត។

ជីត, កិ.វិ. ទៀត; ព.ជ.៖ តែ, ដឹង។

ជិត្ត គុ. ដប់ៗ

ជិតមាឆិន ដប់ប្រាំបួន (១៩)។

ជិតមាឆាម ដប់ប្រាំបី (១៨)។

ជិតមាពើស ដប់ប្រាំពីរ (១៧)។

ជិតមាពៃ ដប់បី (១៦)។

ជិតមាព្រាម ដប់ប្រាំ (១៥)។

ជិតមាព្រាវ ដប់ប្រាំមួយ (១៦)។

ជិតមាព្វាន់ ដប់បួន (១៩)។

ជិតមាម្លាយ ដប់មួយ (១១)។

ជិតមាមារ ដប់ពីរ (១២)។

ជិត្ត ន. ខាង។

ជិតកើយ ១) ពីមុន, កន្លងហួស,

២) ខាងក្រោយ។

ជិតច្បៅ ខាងឆ្វេង។

ជិតនាប់ ខាងមុខ។

ជិតរី ខាងនោះ។

ជិតលែត ឯណា, ទីណា, ឮរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ មហាសាលែត ព្រៃស។

ជិតអ្យា ខាងនេះ។

ជិវ កិ.វិ. ជិត, ឮរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជិវ វាអ្វីៗ

ជិវត្រូប ជិតឈឹង។

ជិល ន. ឈូស។

ជិច កិ. ស្តី, ថា, រិះគន់។

ជុត ន. ព្រេច; ឧទា. តើមជុត។

ដើមព្រេច។

ជុម, ធន. ជុំវិញ។

ជុមរំ ព័ទ្ធជុំវិញ (ទំហំធំ)។

ជុមឆ្ងល ព័ទ្ធជុំវិញ (ទំហំតូច)។

ជុម្ព កិ. ដេរ (ខោអាវ), ឮរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជើង ព្យាត់។

ជុយ្យ កិ. ដាក់ចុះ។

ជុយ្យព្រុយ្យ ដាក់ចុះខ្លាក។

ជុរ កិ. ចុះ។

ជុរក្រុស ចុះភ្នែក។

ជុស កិ. បុក; ឧទា. ជុសមាច់ ។

បុកម្នេស។

ជូ ន. ដើមចេក;

ព.ជ.៖ តើមព្រឹត។

ជូនទ្រា: ចេកមួយប្រភេទ។

ជូលែវ ដើមចេកព្រៃ;

ព.ជ.៖ ជូលែវ។

ជូត កិ. ជូត។

ជូន ន. ប្រើស។

ជើ (ខ្លីពី៖ ខ.) កិ. ១) ជឿ,

២) ស័ក្តិសិទ្ធិ (ថ្នាំពេទ្យដែល

ព្យាបាលជំងឺឱ្យជា)។

ជើ គុ. ប្រសិទ្ធភាព, 'ព្យាត័';

ព.ជ.គ្រ.៖ តាម 'ព្យា'។

ជើង កិ. ពាក់គ្នា។

ជើច កិ. ច្រហោង។

គុជើច អង្គុយច្រហោង។

ជើប, កិ.វិ. ថ្មមៗ។

ជើប, ន. កខុប; ព.ជ.៖ ញើប។

ជើង កិ. ១) កើត, ២) លូតលាស់;

ឧទា. តាមីរពាងរឹតសមាធិស

ងាន់ជើង ។ នៅចម្ការរបស់គាត់

មានស្រូវលូតលាស់ល្អណាស់។

៣) ក្លាយជា, ទៅជា, ៤) អាចទៅ

រួច; ឧទា. មោជើងឆោស ។ មិន

អាចទៅរួចទេ។ ៥) ត្រូវ។

ជើងតែស ទៅជាអ្នកមាន។

ទីងជើង បានជាកើត។

ជើងលាស, កិ.វិ. បែរជាអ៊ីចឹង។

ជើងលាស, ឈ. ទៅជា, បែរជា។

ជើរ គុ. ពិបាក, 'ព្យា';

ព.ជ.គ្រ.៖ ញាក 'ព្យាត័'។

ជើរជិត លំបាកលំបិន។

ជើររែងរឹង ពិបាកម្លេះ, យ៉ាប់យ៉ិន។

ជើស, ឈ. បន្ទាប់; ឧទា. ជើសពាង

លាសនទ្រី ។ បន្ទាប់ពីគាត់ថា

ដូច្នោះ។

ជើស, កិ.វិ. រួចរាល់។

ជើសរី ឈ. បន្ទាប់មក។

ជើសលាស ឈ. បន្ទាប់ពីថាស្តី។

ជើសអ្សឹង កិ.វិ. រួចរាល់ហើយ។

ជើ: គុ. តូច។

ជើ:តានិម តូចជាង។

ជើ:នូយ្យជើ:នហិម (ព.ក្វ.៖

ជើ:នូយ្យនហិម) អស់ព្រលឹងក្នុង

ខ្លួន។

ជើងទូដាសរាណាត ន. ក្រមួនមួយ

ចំហៀង។

ជើ ន. ផ្ទះជនជាតិដើមភាគតិចរាង

ស្លូកអណ្តើកផ្ទាល់ដី។

ជើងតិន់ ផ្ទះដែលមានជើងតាង

(មិនបានដឹកកប់ជើងសសរ)។

ជើមា ជង្រកស្រូវ។

ជើមីរ ផ្ទះចាំចម្ការ។

ញីសរោងមពោងជើ ពីផ្ទះមួយទៅ

ផ្ទះមួយ។

ជើញីស ផ្ទះខ្ពស់។

ជើនតុកអ្នាញ់ ផ្ទះយាម។

ដោប, កិ. រោម, ទំ។

ដោប, កិ. មើលបួន។

ដោម ន. ទន្សែង។

ដោះ កិ. ទៅសួរសុខទុក្ខ, ទៅលេង,
'ណាង'; ព.ដ.គ្រ.៖ ខ្ញុំ ព្យាបាល។

ជិក, គុ. ជូន, ព្យាបាល;

ព.ដ.គ្រ.៖ ជិក ព្យាបាល។

ជិក, ន. ដូងព្រា។

ជិកងតើច គុ. ជូន ឬ ស្រាល (ការងារ
ឬ របួស)។

ជិង គុ. វែង។

ជិង ន. ជើង, ព្យាបាល;

ព.ដ.គ្រ.៖ ជិង ព្យាបាល។

ជិងតូង ទីធ្លាខាងមុខផ្ទះ។

ជិងជិន កំភួនជើង។

ជិងព្រាក ជើងមេឃ;

ឧទា. មើលជិងព្រាកទូទាំងពិព័រណ៍

មាជិងព្រាកទូទាំង ។ ពីជើង

មេឃម្ខាងដល់ជើងមេឃម្ខាង។

ជិងលាងមពាងពី គុ. ដៃទទេ;

មើល៖ មពាងពី។

ជិត (ព.ក្ខ.៖ ញជិត) កិ. ជាន់។

ជិតក្រប ជាន់។

ជិន កិ. វែក។

ជិប ន. របោម, ពពួករុយ។

ជិយ កិ. រក; ព.ដ.៖ ឆ្ងាស់។

ជិយឆា រកស៊ី;

ព.ក្ខ.៖ ជិយកាប់វាងឆា។

ជិវ ន. ដងទង់ (ប្រើក្នុងពិធីសែន
ស្រូវ)។

ជិល កិ. រីងរួស, ចចេស; ព្យាបាល;

ព.ដ.គ្រ.៖ កាជិល វាអូស។

ជិលកិ ក្បាលរីង។

ជិះ កិ.វិ. យូរ។

ជិះៗ យូរៗ។

ជិះជិង យូរអង្វែង; ឧទា. ពាងមោ

នភិបជិះជិងឆោស ។ គាត់មិនទុក

យូរអង្វែងទេ។

ជ្រាង ន. សាវម៉ាវ។

ជ្រើ ន. ជ្រៃ; ឧទា. តើមជ្រើ ។ ដើម
ជ្រៃ។

ជ្រើស កិ. ខ្ជាក់។

ជ្រុញ ន. ជ្រញ។

ជ្រូ គុ. ជ្រៅ, ជូនជូរ។

ជ្រុង ន. ទៀន។

ជ្រុងរាណាត ក្រមួនឃ្មុំ។

ជ្រុង, ន. ជម្រាល (ភ្នំ)។

ជ្រុង, ន. ចង្កេះ, ជើង (ភ្នំ)។

ប្រជានិមិត្តរូប, ន. បន្ទាប់។

ប្រជានិមិត្តរូប, ន. ថ្នាក់; ឧទា. កិនឆែងហ្វែង
នគរីប្រជានិមិត្តរូប ។ ក្នុងថ្នាក់នេះ
រៀនថ្នាក់ទីមួយ។

ជ្រុង, ន. ជើងគគ, ចន្ទល។

ជ្រុង, ន. ពូជអម្បូរ; ឧទា. មពែសជ្រុង
មែមថី ។ ខាងឡើងពុកម្តាយ។

ជ្រុង, ក. ទល។

ញ

ញាតង់ កិ. បិទ, 'ញ៉ាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ នព្វីល ព្រះ។

ញាតង់ ន. រលក, 'ញ៉ាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ញាតង់ ញ៉ាត់។

ញាតង់ ន. បាច់។

ការរើទូញាតង់ ផ្កាមួយបាច់។

ញាតយ កិ. ខ្ជាយ។

ញាតយថ្វីយ រលាយខ្ជាត់ខ្ជាយ។

ញាតស កិ. ១) យោល;

ព.ជ.៖ រាយលុះ; ២) បង់បោយ,

៣) បំបែក; ព.ជ.៖ ឯខាស។

ញាតិញ កិ. ទង្គិច។

ញាតិង កិ. បាំង។

ញាតិស កិ. សរសេរ។

ញាតិប កិ. បង្ខំ, 'ញ៉ាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ញាតិប ព្រះ។

ញាតិក កិ. រំលង។

ញាតុច កិ. ចាក់។

ញាតុប កិ. ភ្ជាប់។

ញាតិក កិ. ពន្លឺស; ព.ជ.៖ ឯក្លា។

ញាតេស កិ. ជំពប់, ចំពប់;

ឧទា. នារក្សាគិប្បានលោសអា

មីរ ញាតេសជំពប់ជាសលុ ។ ថ្ងៃ

នេះខ្ញុំទៅចម្ការជំពប់ជើងនឹងថ្ម។

ញាតេង កិ. ឆ្លៀត។

ញាតេប កិ. ស្លៀត។

ញាតេ ឈ. ទើបតែ។

ញាតិ, ន. ឈ្មោះផ្ទៃឈើម្យ៉ាងពីក្នុងព្រៃ

ពីបុរាណជនជាតិដើមព្នងធ្លាប់

យកមកធ្វើជាសាប៊ូកក់ក្បាល។

ញាតិ, កិ. ជិះ។

ញាតិជ្រិន ជិះពីលើ (ដោយប្រើ

កម្លាំងយកឈ្នះ)។

ញាតិក កិ. ជង; ឧទា. តែសញាតិកមាត់

រាតែសនី ។ ត្រូវជងភ្នែកនឹងមែក

ឈើ។

ញាតិង, កិ. ចង្អុល។

ញាតិង, កិ. រាន។

ញាតិច, ន. រលក, 'ញ៉ាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ញាតិច ព្រះ។

ញាតិច, កិ. ក្រឡុក។

ញាតិប ន. ក្រចក (សត្វជើងបួន)។

ញាតិប, កិ. ផ្គុំភ្លើង។

ញចំប៉ កិ. បង្ខំ, 'ឡូរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ញចំប៉ ព្រៃស។

ញចំប៉ញដំលំ បង្ខំតបង្ខំ។

ញចំរ ន. ដំបូល។

ញច្បាវ ន. កណ្តៀវ។

ញច្បាវនតុលក្រា កណ្តៀវម្យ៉ាង។

ញច្បាវលំងទោ កណ្តៀវម្យ៉ាង។

ញច្បាវរឹង កណ្តាច់។

ញច្បាវអុញ កណ្តៀវ(បំផ្លាញ
ដំណាំ)។

ញច្រាង កិ. ភ្លឺចំព្រែងចិញ្ចាច។

ញច្រាយ រ. រនាស់។

ញច្រាយរមពោយ រនាស់ដែរ។

ញច្រាះ កិ. ពិភាក្សា, ព.ជ.៖ ច្រាះ។

ញច្រើង កិ. ប្រៀបផ្ទឹម។

ញច្រើងក្រែប ផ្ទឹមផ្ទៀង។

ញច្រើង កិ. សឹក។

ញច្រឹង កិ. តម្រង់; ឧទា. នហាក់

ញច្រឹងពាញ់ឆ្មុម ។ ព្រានតម្រង់
បាញ់សត្វ។

ញច្រឹងងឹរ តម្រង់ចំ។

ញច្រិន កិ. បរបាញ់។

ញច្រិស កិ. ទាយ, ស្មាន។

ញច្រិសនហោរ ពាក្យបណ្តោយ។

ញច្រិះ កិ.វិ. ផ្លោតៗ, ប្លោតៗ;

មើល៖ ញឆាត់។

ញច្វាត់ (ព.ភ្ល.៖ ញច្វិត) កិ. រត់។

ញច្វាត់ព្រឹក រត់ប្រយ។

ញច្វាន់ កិ. ជញ្ជូន។

ញច្វេល កិ. បំភ្លេច។

ញច្វែង កិ. ព័ទ្ធ, ព័ទ្ធជុំវិញ។

ញច្វែងជុម ការពារជុំវិញ។

ញឆាត់ កិ. លោត, 'ឡូរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ងើង 'ញ៉ាត់'។

ញឆាត់ក្នុង លោតព្រួស។

ញឆាត់ខ្លី លោតផ្លោះ។

ញឆាត់ច្របំ លោតផ្លោត (បាត់
ឈើ)។

ញឆាត់ញច្រិះ លោតផ្លោតៗ។

ញឆាត់តិលលីល លោតយោល។

ញឆាត់បុត លោតភ្លែត។

ញឆាន កិ. ប្រឹង។

ញឆឹង កិ. ១) ផ្អែក, ២) ពឹង។

ញឆីវ ន. រំសេវ។

ញឆីស កិ. ១) ប្រចាំ; ឧទា. ជានការ
ទោលើយញឆីសហល់! ខំធ្វើការ

ទៅកុំប្រចាំគ្នា! ២) ទម្លាក់

កំហុស។

ញីត, កិ. យកទៅវិញ។

ញីត, កិ. ថ្វាយ។

ញីរ, កិ. ញ័រ, ញ័រ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញីរ ញ័រ។

ញីរ, កិ. ភ្លឺត, ញ័រ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញីរ ញ័រ។

ញីង (ព.ក្វ.៖ ឆីង) ន. តុ។

ញុក កិ. ពន្យល់។

ញុកញុក ចាក់ចុច។

ញុច កិ. ឱ្យស្រឡះទៅ, សមមុខ
ហើយ។

ញុចញុច ញុះញង់។

ញុន កិ. ១) ទម្លាក់ (កំហុស);

២) ប្រមូលផ្តុំ (សំរាម, ដី...)។

ញូ សព្វ. យ៉ាងនេះ, យ៉ាងនោះ។

ញូត កិ. ត្រដុស។

ញូម កិ. វិ. ស្រុះគ្នា, រីករួច;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញូម, នព្វេស
ញូ។

ញើរ កិ. រើចញ័រ, យកចេញ។

ញេត កិ. ខ្ទប់, ញ័ក។

ញេរ, កិ. ញ័ក, ញ័រ;

ព.ជ.គ្រ.៖ មធ្យម ញ័រ។

ញេរ, កិ. ញ័រ; ឧទ. ញេរ

មុស ។ ញេរសំបោរ។

ញែ គុ. ខ្លី;

ជ.ក.៖ ញែ, ក្រញូ, នព្វេស។

ញោច, ន. ជន្មញ័រ។

ញោច, កិ. ចាក់ចុច, បង្កើតទំនាស់,
បង្កជម្លោះ។

ញោរ, កិ. ដកដង្ហើម។

ញោរ, ន. ច្រនួច (ជ្រនួច), ជ្រនង់;
ឧទ. មែនសញោរមើលនៃ
ឆោតកា ។ សូមកាប់ច្រនួច
មកដុតត្រី

ញោរម្ល៉េះ ន. កាំប្រមា។

ញោស កិ. បង្ហាញ, លេចមក ឬ
លេចឡើង; ឧទ. ញោសឆាក
អំពីម្ល៉េះ ។ បង្ហាញខ្លួនឱ្យគេ
ឃើញ។ ញ័រ;

ព.ជ.គ្រ.៖ នព្វេស ញ័រ។

ញង ឧ. ដំណើរ។

ញង, ន. កន្លឹក។

ញង, កិ. ពត់ឱ្យត្រង់, តម្រង់។

ញង កិ. រុករាន។

ញនិត កិ.១) តិះដៀល; ២) ដេញ
 (អារក្ស); ៣) ហៅឈ្មោះនរណា
 ម្នាក់ (បែបមិនគួរសម)។

ញនិត កិ. លៀន, លេចចេញ។ ឧទា.
 ញនិតមព្យាត់ប្លែបៗ ។ លៀន
 អណ្តាតភ្នែក។

ញនិម (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. អន្សម។

ញនិមម្រោយ កិ. មិនឱ្យតម្លៃ (ធ្វើ
 ហើយនៅតែនិយាយមិនបានធ្វើ។

ញនិយ កិ.វិ. រុយ; មើល៖ តួយ។

ញនិយ្យ គុ. ទេ, ទំនេរ។

ញនិវ កិ. ញ័រ; ៣.ដ.៖ ឆិវ។

ញនិស កិ. ស្លៀកពាក់;
 មើល៖ មមាស់។

ញឆ្ងាង កិ. ស្តែ;
 ឧទា. ញឆ្ងាងផៃ ។ ស្តែអង្ករ។
 ៣.ស្រ.៖ តុម។

ញឆ្ងាន់ កិ. កិប។
 ឆាញឆ្ងាន់ កេងប្រវ័ញ្ច។

ញឆ្ងាប់ ន. ស្តុក (ស្រូវ)។

ញឆ្ងាម កិ. បញ្ចុក។

ញឆ្ងោប ន. សម្បក; ឧទា. មិស
 ញឆ្ងោបរំបំពិបំមមិគិបំអ្សា ។

ម៉េចបានជាពោតខ្ញុំនៅសល់តែ
 សម្បកទេ។

ញត្រាយ្យ ន. ដៃកសំប៉ែត សម្រាប់
 កូតឃ្មោះឱ្យបានសំឡេងល្អ។

ញត្រិញវិញ ន. រសៀល;
 ឧទា. ញត្រិញវិញនារមើយញ្ចប់
 នទិបំមាយោក ។ រសៀលគង់ភ្នំ។

ញត្រិញវិញ (៣.ភ្ន.៖ ធ្វើញ) កិ.វិ. អ្វីអរ។

ញត្រុង កិ. ឈប់, នៅស្ងៀម។

ញត្រុងវិចិ នៅស្ងៀម (គ្មាន
 ដំណោះស្រាយ)។

ញត្រុងវង់តិង់ ឈប់ស្ងៀម (គ្មាន
 ចលនា)។

ញត្រុប ន. ព្រលប់។
 មាងញត្រុប យប់ព្រលប់។

ញត្រោម ន. ស្រោម។

ញត្រោយ្យ (៣.ភ្ន.៖ ត្រោយ្យ) កិ. តស៊ូ
 ព្យាយាម។

ញត្រោស កិ. រលាក់, អង្រួន។

ញឆ្លង់ កិ. ប្រកាច់។

ញឆ្ងាច់ ន. ពាក្យនេះសម្រាប់តែថា
 ឱ្យគេ "កុំអួត ឬកុំកុហក"។

ញជាក់ កិ. ឈរជាក់ជើងលើរបស់អ្វី
 មួយ។

ព្រាង ន. ពាងម្យ៉ាងៗ

ព្រាង កិ. ឧទ្ទិស, បញ្ជូនអ្វីមួយដល់
អ្នកដែលបានស្លាប់។

ព្រាង ន. ដើម (សម្រាប់រាប់ ឬស្សី,
អំពៅ...)។ ឧទា. ពាងព្រាង ។
អំពៅមួយដើម។

ព្រាងរាក់ មួយជីវិត;
ព.ជ.៖ ទូលេងរស់។

ព្រាង ន. អង្រ្នីង; ព.ជ.៖ តុង។

ព្រាងលាស ឈ. ហេតុតែ, អាងតែ;
ឧទា. ព្រាងមែន្តា ។ អាងតែ
អ្នកចេះ។

ព្រាង ន. សម្បក; ឧទា. ព្រាង
មូម ។ សម្បកដំឡូង។

ព្រាង កិ.វិ. ខ្ចីខ្ចា។

ព្រាង កិ. បោក។

ព្រាង កិ. ស្តីបន្ទោស។

ព្រាង កិ. ថ្លឹង។

ព្រាងព្រាង កិ.វិ. រឡឹករឡាក់។

ព្រាង កិ. ភ្លិត, ព្រាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រាង ព្រាង។

ព្រាងអុញ អាំងភ្លើង, ព្រាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រាងអុញ ព្រាង។

ព្រាង ន. ឈ្មោះសត្វមួយប្រភេទ
ស្រដៀងសត្វលក។

ព្រាង ន. ក្បាលម្នាស់។

ព្រាង គ. ផ្អែម។

ព្រាង (ព.ភ្ន.៖ ជុន) កិ. បញ្ជូន, ព្រាង;
ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រាង ណាង។

ព្រាង កិ. ដាក់ចុះ។

ព្រាង ដាក់ចុះ (ភ្ន)។

ព្រាង កិ. ដាក់ចុះ; ឧទា. ព្រាងទេស
នទ្រោក ។ ដាក់ទេសគោចុះ។

ព្រាង ចុះទូល, ចុះជម្រាល។

ព្រាង ន. ផ្ទុយជនជាតិព្នងពីបុរាណ។
ព្រាងនាស ផ្ទុយជនជាតិព្នង
ពីបុរាណ។

ព្រាង, កិ. បំពេ, ព្រាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រាង, ព្រាង ព្រាង។

ព្រាង កិ. អន្ទង់។

ព្រាង ន. កញ្ជើ។

ព្រាង ន. សត្វក្តាន់ព្រាង, ណាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រាង ព្រាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រាង ព្រាង។

ព្រាង កិ.វិ. រហេតរហូត; ឧទា. រែ
លិចដាច់តាដែរណាស់ ហាន់

ព្យាដើរដៃម្នាក់ ។ នាងនៅផ្ទះមិន
 សុខទេ ដើររហេតរហូតផ្ទះគេ។
 ព្យាដើម កិ. ចំអើត។
 ព្យាដើស កិ.វិ. បណ្តោះអាសន្ន;
 ឧទា. គឺបំបាត់គុណដើសតាច្ចាញ
 មែមរពេញ ។ ខ្ញុំសុំនៅផ្ទះគាត់
 បណ្តោះអាសន្នពីរបីថ្ងៃ។
 ព្យាដេង កិ. បង្កើត។
 ព្យាដេងឆាក កាឡា, ប្រែកាយ។
 ព្យាដេស កិ. ត្រាស់, ផ្តាច់។
 ព្យាដៃ កិ. ប្រចាំគ្នា។
 ព្យាដោកឆោល ន. ស្រកី។
 ព្យាដោញ ន. ជ្រុង។
 ព្យាដោស ន. ទង់។
 ព្យាដង់ ន. មើមថ្នាំចិន។
 ព្យាដង់យោក ជើងភ្នំ។
 ព្យាដង់លែង ខាងក្រោមទឹកជាក់។
 ព្យាដង់ឆាស ជើងកាផា។
 ព្យាដិត កិ. បញ្ជាន់។
 ព្យាដិន ន. ផ្ទឹម។
 ព្យាដិយ្យ ន. សត្វក្តាន់ញ៉ែង, ព្នុរ;
 ព.ដ.គ្រ.៖ ព្យាដើន ណាង;
 ព.ដ.គ្រ.៖ កោដិយ្យ វ៉ាអូង។
 ព្យាជិវ កិ. ស្តូកស្តីង។

មិចអាអិវព្យាជិវឆាក ដេកស្តូកស្តីង។
 ព្យាជិវ ន. រំអិល។
 ព្យាជិវជួ ភកម្ពល។
 ព្យាជិវទាកទីវ ទឹកមាត់ហៀរ។
 ព្យាជិវមុស សម្បោរហៀរ។
 ព្យាជិវអុញ កិ. អាំងភ្លើង, ព្យាត់;
 ព.ដ.គ្រ.៖ ព្យាជិវអុញ ព្នុរ។
 ព្យាជិវឆាក កិ. ដេកស្តូកស្តីង។
 ព្យាជិវ កិ. បង្ខំ។
 ព្យាជិវ៖ ឧ. ពីអង្គាល់, កាលណា!
 ព្យាជិវ៖ កិ. ដើរលើ; ព.ដ.៖ នត។
 ព្យាជ្រាង់ កិ. ១) ការពារ, ព្នុរ;
 ព.ដ.គ្រ.៖ ងតាង ព្រៃស;
 ២) ប្រយ័ត្ន។
 ព្យាជ្រាយ្យ ន. រនាស់។
 ព្យាជ្រេស, ន. គ្រឿងរណ្តាប់
 សម្រាប់ប្រើបញ្ជាន់អាវក្ស។
 ព្យាជ្រេស, គុ. ខ្លួល។
 ព្យាជ្រិត ន. បណ្តោយ;
 ព.ដ.៖ រាភាង។
 ព្យាជ្រិយ គុ. ច្រអូស (ប្រើនៅពេលមាន
 កំហឹង)។
 ព្យាជ្រិះ ឧ. មានណា!, ចេះតែនិយាយ!
 ព្យាដាច់ ន. កន្ទុក។

ញាង ផ្ទៃក្នុង

ញាង (ព.ក្ល.៖ ញាង) កិ.១) ធ្វើ,

២) ផ្ទេរ។

ញាង, ន. ខ្ទប់; ឧទា. ញាងកំពត

ជា ។ ខ្ទប់ចងស្បូវ។

ញាង កិ. លេង; ឧទា. កិនឆែ

ញាងពេស ។ កូនក្មេងលេង
កំបិត។

ញាត ន. ជំហាន;

ឧទា. ទូញភាត ។ មួយជំហាន។

ញាង កិ. រាត់រាយ, ខ្ចាត់ខ្ចាយ។

ញាង កិ.១) ពន្លត់;

ឧទា. ពង់ខោមញាងអុញ

ជ្រុង ។ គាត់ផ្ទុំពន្លត់ទៀន។ ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញាង 'ព្យាត'

២) បិទ (ឧបករណ៍អេឡិចត្រូ
និក)។

ញាងញាង កិ. ពង្រាយ។

ញាង កិ.វិ. ព្រឹត្ត;

មើល៖ នទ្រិត។

ញាង កិ. បំពេញ; ឧទា. ញាងអិស

ញាងអិស ។ បំពេញលោម
បួន។

ព.ជ.៖ ញាង, ញាង។

ញាង កិ. លេង, បន្ទាច។

ញាង និយាយបន្ទាច។

ញាង ន. ផ្សែងហុយ, ជួលហុយ។

ញាង កិ.វិ. ស្រុះគ្នា, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញាង វាអង្គ;

ព.ជ.៖ នទ្រិត ។

ញាង កិ. បង្ហាញ។

ញាង កិ. វង្វេង, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញាង 'ព្យាត'។

ញាង កិ.១) លើកដៃ;

មើល៖ យើង; ២) ថ្វាយ។

ញាងនិម កិ. ដកដង្ហើម។

ញាង កិ.១) ពន្លត់, ព្យាត;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញាង 'ព្រះ';

២) រលត់; ឧទា. ពិមញាង

ញាង ។ វាយពន្លត់ភ្លើងឱ្យរលត់។

ញាង កិ. យំ (សត្វ)។

ញាងជីល ឈូសស្រែកយំ

(ពេលជាប់អន្ទាក់)។

ញាងដៃ កណ្តុរស្រែក (ពេល

ជាប់អន្ទាក់)។

ញាង, ន. ជញ្ជាំងបន្ទប់ឫស្សី។

ញាង, ន. ចំបក់។

ញាង ដើមចំបក់។

ញហាច កិ. ១) ស្តាយ, 'ញ្ច្រ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆុច វ៉ាអូង;

មើល៖ នទុយ្យតោរ;

២) ខាត។

ញអាត់, កិ. រង់ចាំ, ចាំសិន។

ញអាត់, កិ. បន្សុទ្ធ។

ញអី ធរ. ទម្រាំ; ព.ជ.៖ មពើ។

ញអុន កិ. បញ្ជូន, 'ណង់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ញជុន 'ញ្ច្រ'។

ញអូង កិ. បំពេ;

ព.ស្រ.៖ ញជូង;

មើល៖ ញហិរ។

ញអើស កិ. បង្គាប់។

ញអែវ ន. កណ្តៀវ។

ញអោ (ព.ភ្ល.៖ ញអោមា) កិ.វិ. ទើបតែ,

បម្រុង។

ញអោត (ព.ភ្ល.៖ ញោត) កិ. កាន់;

ព.ជ.៖ អ្សាត។

ញអិស កិ. ១) បន្ទូរ (ខ្យល់);

២) បន្ទូរ (អារម្មណ៍)។

ញអ្យាង កិ. បំពេ (ភ្លន), 'ញ្ច្រ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ញជូង 'ព្រៃស';

ព.ជ.៖ ញហិរ។

ញឆ្លើស កិ. ខ្លះខ្លាយ; ឧទា. តាម្រីនៃ

ពាងទីញ្ចវិសទ្រាបនទើពាងនើម

តិតលែ: ។ នៅស្រុកនោះ គាត់

បានខ្លះខ្លាយបង្គិនទ្រព្យសម្បត្តិ

របស់ខ្លួនអស់ទៅ។

ព.ជ.៖ ញអ្រុស។

ញអ្រុស កិ. ខ្លះខ្លាយ;

ព.ជ.៖ ញអ្រីស។

ញាក គុ. ពិបាក, 'ញ្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ជេរ 'ញ្ច្រ'។

ញាល់ (ព.ភ្ល.៖ ពញាល់) កិ. រាងចាល។

ញា: កិ.វិ. កំពុងតែ។

ញិច កិ. គ្រញិច។

ញីវកាស ន. ញីវកាស។

ញីស ន. ផ្ទះ, 'ញ្ច្រ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ងីស 'ព្រៃស'។

ញីសជានការ ការិយាល័យ,

កន្លែងធ្វើការ។

ញីសជែ ផ្ទះសំបែង។

ញីសទាករី មន្ទីរពេទ្យ។

ញីសនតី សាលារៀន។

ញីសនតុកជានការ ការិយាល័យ,

កន្លែងធ្វើការ។

ញប កិ. ចាប់។

ញុបខុប ចាប់រឹប។

ញុម កិ. យំ។

ញុមខី យំហី។

ញុមនអ័រ យំរៀបរាប់ (ពេល
មនុស្សស្លាប់)។

ញុមរាប្បាច យំរហាម។

ញុមលុង យំឡៗ។

ញុមរើល យំសោកទួល, យំយែក។

ញុយ្យ កិ. ឈ្នួស។

ញុល កិ. ស្រវឹង។

ញុលថ្លឹកថ្លែក ស្រវឹងជោកជាំ។

ញើប, កិ. ស្លាប់ (ប្រើសម្រាប់និយាយ
ជាមួយក្មេង)។

ញើប, ន. កខុប; ព.ជ.៖ ជើប។

ញេត កិ. ផឹក; ឧទា. ញេតទាកមិស
ទូតិដេ:ទូតិដេ: ។ ផឹកទឹកអំបិល
បន្តិចម្តងៗ។ ព្យាត់;
ព.ជ.គ្រ.៖ ងេត ព្យា។

ញេតមុត ផឹកកំដររោង។

ញេន ន. ដើមឈើម្យ៉ាងមានផ្លែតូចៗ
ដូចផ្លែម្រេច ស្លឹកមួរធ្វើថ្នាំជក់។

ញេប កិ. បិទ (ភ្នែក)។

ញេតញេង ន. គោម។

ញែស ន. ក្រចក។

ញែសតី ក្រចកដែរ។

ញែសជង ក្រចកជើង។

ញែ: គុ. អាម៉ាស់, ណាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជីត ព្យា;

ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រេង ព្រៃស។

ញោតនទុល កិ. ជួយបង្កើតកូន។

ញោន ន. រុក្ខជាតិម្យ៉ាងដូចទាល់ តែ
តូចជាង; មើល៖ ទាល់។

ញោម ន. សារាយ, ព្យា;

ព.ជ.គ្រ.៖ យោម ព្យាត់។

ញី គុ. ស្លឹក។

ញឹង ន. អង្កាំ។

ញឹងកាច ឈ្មោះអង្កាំមួយបែប។

ញិប កិ. ស្រពោន។

ញិបំ កិ. ១) មុជ, ជ្រមុជ, ២) លិច; ឧទា
. ញិបំនាវ ។ ព្រះអាទិត្យលិច។

ញិម កិ. ជ្រលក់ (ពណ៌);

ព.ជ.៖ ជិប។

ញិល កិ. ល្បាត; ឧទា. ហាន់ឆ្មាញ់ជុម
មីរ ។ ដើរល្បាតជុំវិញចម្ការ។

ញាង ន. កន្លែងទទួលភ្ញៀវក្នុងផ្ទះ
ជនជាតិដើមព្នង។

ជ

ដា កិ. គោរព, គិតពីអ្នកដទៃ;
ឧទា. ពាងដាឆោងមាភិន ។
 គាត់ចេះគិតដល់កូននៅពេល
 ហូបបាយ។ **ឧទា.**
កិនឆៃដាម្សាញ ។ ក្មេងចេះ
 គោរពមនុស្សចាស់។

ដាង ន. ប្រេះ។

ដាង់ កិ. ពូកែមើល។
ព្រោមមាត់ដាង់ ភ្នែកមុត។

ដាងកាត ន. ប្រាត់ (ស្លូត)។

ដាត់ កិ. ខ្ចាតចេញ។

ដាប់, គុ. ហាប់។

ដាប់, កិ. ប្រដៅ។
ដាប់មពាន់ សុខសាន្ត, សន្តិភាព។
ដាប់អិសកិន ប្រដៅកូនចៅ។

ដាវ គុ. ឆ្កាង; **ឧទា. អ្សាវដាវ ។**
 មាន់ឆ្កាង។

ដាវ ន. ដាវ។

ដាស, ន. ខាង, ចំហៀង។
ទូដាស មួយចំហៀង។
មាសដាស សង់ខាង។
លែះមាសដាស ទាំងសង់ខាង។

ដាស (ព.ក្វ.៖ ដាសមា, មា) ឆ.
 ជាមួយ។

ដា: កិ. បង្គាប់, បញ្ជា, ផ្ទុះ;
 ព.ដ.គ្រ.៖ ឆាង ព្រៃស។

ដិច កិ. ល្អងលោម;
 មើល៖ មិញ។

ដិត កិ. អៀនខ្មាស, ផ្ទុះ;
 ព.ដ.គ្រ.៖ ព្រៃ: ណាង;
 ព.ដ.គ្រ.៖ ព្រៃង ព្រៃស។

ដីប (ព.ក្វ.៖ ដើប) កិ.វិ. ពាក្យបន្ថែម
 នៅចុង;
 មើល៖ ទឹក, មពិស, ហាវ។

ដុរ ន. ខ្ទុះ; ព.ដ.៖ កានហុរ។

ដុស កិ. ធ្លាក់, ផ្ទុះ;
 ព.ដ.គ្រ.៖ កាដុស វ៉ាអូង។

ដូង (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ដូង។

ដើ សព្វ. ទាំងប៉ុន្មាន, ទាំងអស់។

ដើង កិ. លោត; **ឧទា. កាដើងមើស**
នីវ ញឆាត់អាទាក ។ ត្រីលោត
 ពីឈ្មាងចូលទឹក។ ព្យាត់;
 ព.ដ.គ្រ.៖ ញឆាត់ ផ្ទុះ។

ដើន កិ.វិ. បន្ត; ឧទា. មែដើនមមើស
 នារមាមូ ។ អ្នកប្រាប់រឿងបន្ត
 ដល់គេ។

ដើស សព្វ. ម៉េច?, យ៉ាងម៉េច?

ដេពោ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ដេប៉ូ។

ដេ: (ព.ក្វ.៖ អៀវ) គុ. បន្តិច, តិច។

ដេដើន ម្តងបន្តិច;

ព.ដ.៖ ទូទៅដេ។

ដេដា: តិចតួច, បន្តិចបន្តួច។

ដេៗ តិចៗ។

ដេងាន់ដេងេន យ៉ាងតិច

ណាស់។

ទាង់ដេ: ខ្លាំងបន្តិច។

ព.ដ.៖ ដេ។

ដៃ ន. កណ្តុរ, 'ព្នុរ';

ព.ដ.គ្រ.៖ នៃ 'ព្យាត'។

ដៃក កិ. រំអុក។

ដៃកគោល (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ដៃកគោល។

ដៃកែស (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ដៃកកេះ;

ព.ដ.៖ នៃងអុញ។

ដៃស, កិ. ចេញពន្ធក។

ដៃសព្វ ចេញពន្ធកព្រាត។

ដៃស, កិ. ធ្វើ។

ដោក កិ. ដក (រុក្ខជាតិ);

ព.ដ.៖ រោក។

ដោង (ព.ក្វ.៖ ថោង) កិ. អណ្តែត,

'ព្យាត';

ព.ដ.គ្រ.៖ នហោង 'ព្នុរ'។

ដោងងោរ កិ.វិ. ព្រាល។;

ឧទា. នៃលុដោងងោរតាព្រាម

ទាក ។ មើលឃើញឬព្រាលៗនៅ

ក្នុងទឹក។ **ឧទា.** នៃរាវែមហាម

ដោងងោរ ។ មើលឃើញសរសៃ

ព្រាលៗ។

ដោយ (ខ្ចីពី៖ ខ.) កិ.វិ. ក៏ដោយ;

មើល៖ កាដោយ្យ។

ដោល កិ. ទុលឡើង។

ដោះ កិ. ដក; ព.ដ.៖ ដោក។

ដឹក កិ. បីត។

ដឹង, កិ.វិ. ដៃរ, ផងដៃរ;

ឧទា. ខាន់មែរមតិបំហាន់ដឹង?

អ្នករាល់គ្នាឱ្យខ្ញុំទៅដៃរទេ? 'ព្នុរ';

ព.ដ.គ្រ.៖ លៃ: 'ព្រៃស'។

ដឹង, កិ.វិ. កាន់តែ...; **ឧទា.** ដឹងមា

បាន ដឹងមាពីស ។ កាន់តែធ្វើ

កាន់តែខុស។ ព.ដ.៖ លើ។

ដំណើរការ ន. ដង្កោវៃក (ជំងឺសត្វ
ជាពិសេសមាន់)។
ដំណើរការ ក. ទាញ។

ដំណើរការ (ខ្លឹមសារ ខ.) ន. ដង្កោវៃក
ដំណើរការ ក. ដង្កោវៃក
ដំណើរការ ក. រលេចចេញ។

ត

តា ជ. នៅ, នៅឯ, ទី។

តាត្រាម នៅក្នុង;

ព.ជ.៖ អាត្រាម។

តារី នៅទីនោះ។

តារបំលោស (ព.ក្ល.៖ តឹមរិបំលោស)

ប្រវាស់។

តាអ្សា ទីនេះ; ឧទា. តាយកិនឆែ

នតីតាឆាលា ។ តាយជាសិស្ស

រៀននៅសាលា។

តាក ន. លំពែង។

តាក់ កិ. ដកចេញ, យកចេញ, ហូត

ចេញ; ព.ជ.៖ រាហ្មាត់។

តាក់ច្រើប ហូតខ្វាក់។

តាក់តាល ន. កាំបិតធ្វើអំពីឫស្សីប្រើ

សម្រាប់ហាន់ថ្នាំជក់ ឬយកឃ្មុំ,

‘ព្រះ’;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជីតាល ‘ព្យាត់’។

តាកជ្រា ន. ឈើច្រត់, ដំបង, ព្រនង់។

តាង គុ.១) រឹង, ២) ណែន, តឹង។

មើល៖ ឆិល។

តាង, គុ. ល្វឹង, ប្រែ។

តាង, កិ. ព្ន។

តាងនតើស ន. ទ្រូង, ដើមទ្រូង។

តាងអាយ ន. ឪឡឹក, ‘វ៉ាអូង’;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាធិ ‘ព្រះ’។

តាច់ កិ. លក់។

តាច់ កិ. ដាច់, ‘ព្រះ’;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាតាច់ ‘វ៉ាអូង’។

តាច់យើត ដាច់ៗ (សំឡេង, ផ្លូវ...)។

តាច់មើក ដាច់គឺង។

តាញ កិ. ត្បាញ។

តាតតា ន. ទទា។

តាតិរមីស ន. ផ្ការលាន់, ‘ព្យាត់’;

ព.ជ.គ្រ.៖ នតិរមីស ‘ព្រះ’។

តាន់ កិ.វិ. គ្រាន់។

តាប កិ. ទះ។

តាបព្រាម ទះផាំង។

តាប់ ន. ពង, ស៊ុត, ‘ព្រះ’;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាតាប់ ‘វ៉ាអូង’។

តាប់ម្លេត ដឹកដើរ, ដង្ហែដឹកដើរ,

‘វ៉ាអូង’;

ព.ជ.គ្រ.៖ ទុងទេ ‘ព្រះ’។

តាប់ទីរ ន. កន្ទាត់។

តាម គុ.១) ប្រសិទ្ធភាព, ស័ក្តិសិទ្ធិ,
 'ព្រះ'; ព.ជ.គ្រ.៖ ជើ 'ព្យាត័';
 ២) ទឹកមាត់ប្រែ។

តាម កិ.១) ដាំ; ២) ស្ទូង។
 តាមីស ន. រដូវវស្សា, ខែវស្សា;
 ព.ជ.៖ ខែតាមីស។

តាយិយ ន. បបូរមាត់។
 តារ, (ព.ក្វ.៖ នតារ) ន. ពិភពលោក។
 ទូតារ ពិភពលោកទាំងមូល;
 ឧទា. ទូតារប្រើទ្រាន ។ ប្រទេស
 កម្ពុជាទាំងមូល។

តារ្ម ន. ដៃស្មា។
 តាលំ កិ.១) ញាត់, ២) ព្រេច។
 តាលិង ន. ល្អង, 'វ៉ាអូង';
 ព.ជ.គ្រ.៖ មហុង 'ព្រះ'។
 តារី ន. អំពៅ, 'ព្រះ';
 ព.ជ.គ្រ.៖ កាតារី 'វ៉ាអូង'។

តារាយ ន. រដូវប្រាំង។
 ខែតារាយ ខែប្រាំង។
 តារាវ ន. តារាវ; ឧទា. ឆ្មារតារាវ ។
 សត្វតារាវ។
 តាស កិ. វះ, ពន្លះ។
 តាសហ្វាលជេសអ្សហែប វះយក
 សាច់រួចរាល់ហើយ។

តាអិយ កិ.វិ. បន្តិចក្រោយមក។
 តាអិយតែ បន្តិចទៀត។
 តាៈ, កិ. មក; ឧទា. មើសតាៈនាវ
 ទើយ? តើអំណាចបានមកពី
 ណា?

តាៈមើស មកពី។
 តាៈ២ កិ.វិ. ធ្លាប់; ព.ស្រ.៖ វែវ។
 តី, ន. ខាងលើនោះ; 'ព្រះ';
 ព.ជ.គ្រ.៖ តែៈ 'ព្រៃស'។

តីមិស នោះណា។
 តីយា នោះនៃ។

តី២ ន. ដៃ។
 តីមា ដៃស្តាំ។

តីក កិ. បក (ចេក, ពោត...), 'ព្រះ';
 ព.ជ.គ្រ.៖ ចឹក 'ស្បែង'។

តីវី ន. ទៀវ។

តីស គុ. ខុស; ព.ជ.៖ កាតីស;
 ព.ជ.៖ ទី។

តិសមាធិ, គុ. ខុសគ្នា, ផ្សេងពីគ្នា។

តិសមាធិ២ កិ. ធ្វើខុសសីលធម៌សង្គម
 (ទំនាក់ទំនងស្រីប្រុសមុន
 រៀបការ)។

តី, (ព.ក្ខ.៖ នតី) ន. ពេល, ដង;
 ឧទា. ញេតទាកមិសទូតិដេ:ទូតិ
 ដេ: ។ ផឹកទឹកអំបិលបន្តិចម្តងៗ
 តែសតី ពេលខ្លះ, ជួនកាល។
 តែសនតី ម្តងម្កាល។
 តែសអាប់តី រាល់ពេល។
 ទូតិៗ ម្តងៗ។
 ទូតិជិត ម្តងទៀត;
 ព.ដ.៖ ទូតិតែ, ទូតិដង។
 តី, ន. កណ្តាល។
 តិក គុ. ថ្នង់។
 តិកពោរ ន. ហ័ងត្រចៀក។
 តឹង កិ. ១) តាម, ២) តាមពីក្រោយ។
 តឹងត្រឹម តាមចោមរោម។
 តឹងគោក ដេញតាម។
 តឹងនទោ: ត្រាប់តាម;
 ព.ដ.៖ តឹងនតូត។
 តឹងនតូត ត្រាប់តាម;
 ព.ដ.៖ តឹងនទោ:។
 តឹងកើត កិ. ធ្វើតាម។
 តិត កិ. ធ្វើឱ្យតឹង ឬណែននៅពេល
 ត្បាញ។
 តីម ពាក្យភ្ជាប់ (-គ្នា)។
 តីមងកិល កិ. សន្យា។

តីមងកិលនទ្រោយ កិ. ភ្ជាប់ពាក្យ
 ជាគូដណ្តឹង។
 តីមងកិលអូរឆាយ កិ. រៀបអាពាហ៍
 ពិពាហ៍, ព្រែស;
 ព.ដ.គ្រ.៖ តីមនអាប់អូរឆាយ
 ព្រះ។
 តីមងខិច កិ. ប្រលែងគ្នាលេង,
 ព្រែស;
 ព.ដ.គ្រ.៖ តីមលោរ ព្រះ។
 តីមជាញ កិ. ឈ្លោះប្រកែកគ្នា, ព្រះ;
 ព.ដ.គ្រ.៖ តីមលឹក ព្យាត់។
 តីមញប្រោះ កិ. ពិភាក្សាគ្នា។
 តីមតិរ កិ. រួមភេទ។
 តីមតិម កិ. បុកគ្នា។
 តីមតិម កិ. ដល់គ្នា (គោ)។
 តីមព្រោស កិ. ដល់គ្នា (មាន់)។
 តីមថិយ កិ. ត (ខ្សែ)។
 តីមទី កិ. ត្រូវគ្នា។
 តីមទីនពោរនាវ កិ. សហការគ្នា។
 តីមទីនុយរូនហិម កិ. ចិត្តព្រមព្រៀង
 គ្នា។
 តីមទីមាជ កិ. ស្រុះស្រួលគ្នា។
 តីមទេង កិ. តភ្ជាប់គ្នា។

តិមទេស (ព.ភ្ល.៖ តិមទេសតិមទាច់)

កិ. ជិតស្និទ្ធ។

តិមទិង កិ. រួមរស់ជាមួយគ្នាមិន

ទាន់រៀបការ (លួចលាក់)។

តិមនតិញ កិ. ផ្តាំផ្ញើរគ្នា។

តិមនទាង់ កិ. មើលបំណាំគ្នា។

តិមនអាប់ កិ. រៀបអាពាហ៍-

ពិពាហ៍។

តិមនអាប់អួរឆាយ កិ. រៀបការប្តី

ប្រពន្ធ, 'ព្រះ'។

ព.ដ.គ្រ.៖ តិមងកិលអួរឆាយ

ព្រៃស។

តិមនាល កិ. ណាត់គ្នា។

នតុកតិមនាល កន្លែងណាត់។

តិមបារ កិ. វណ្ណាគ្នា។

តិមបាស កិ. ឃ្លាតគ្នា។

តិមផង់ កិ. សម្ងក់គ្នា។

តិមពាញ់តិមស្រែស កិ. បាញ់គ្នា

កាប់គ្នា។

តិមពះ កិ. ចែកគ្នា។

តិមពេត កិ. ថែរក្សាគ្នា។

តិមពិត (ព.ភ្ល.៖ តិមរាលុក) កិ.

លាយឡំគ្នា។

តិមញ្ជឹង កិ. ១) សង់សឹកគ្នា,

- កិ. វិ. ២) ទៅវិញទៅមក។

តិមមមាស កិ. គ្នាល់គ្នា។

តិមយើក កិ. យកអាសាគ្នា។

តិមរង្វាប់ កិ. ប្រកបគ្នា, រួបរួម

គ្នា។

តិមរងាស (ព.ភ្ល.៖ តិមនព្រាល)

កិ. តទល់គ្នា។

តិមរង្គិល កិ. ប្រដូចគ្នា។

តិមរទាប់ កិ. ត្រួតលើគ្នា។

តិមរទឹង កិ. តទល់គ្នា, 'ព្រះ'។

ព.ដ.គ្រ.៖ តិមរទឹង 'ព្រ័ត'។

តិមរទង់ កិ. តទល់គ្នា, 'ព្រ័ត'។

ព.ដ.គ្រ.៖ តិមរទឹង 'ព្រះ'។

តិមរម៌ កិ. អបអរសាទរ។

តិមរមាល កិ. ដាក់ទណ្ឌកម្ម។

តិមរមិត កិ. មើលងាយគ្នា។

តិមរលាច់ កិ. ប្រកែកគ្នា។

តិមរលិង កិ. ប្រឡងគ្នា, ប្រកួត

ប្រជែងគ្នា។

តិមរឹង គុ. ស្មើគ្នា។

តិមរប់ពី កិ. ប្រវាស់ដៃគ្នា។

តិមលាប់មាស កិ. ចុះចូលគ្នា,

រលាយចូលគ្នា។

តិមលាស កិ. ស្តីបន្ទោសគ្នា។

តឹមលើស កិ. វាយគ្នា។

តឹមលើសតឹមឆ្ម ឆ. សង្គ្រាម,
ចម្បាំង។

តឹមលោរ កិ. ប្រលែងគ្នា, ព្យុះ;
ព.ជ.គ្រ.៖ តឹមងខិត ព្រៃស។

តឹមលិក់ (ព.ក្វ.៖ តឹមអៀល) កិ.
ឈ្លោះគ្នា, ព្យាបាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ តឹមជាញ ព្យុះ។

តឹមលិក់តឹមដាល់ កិ. វាយតប់គ្នា។

តឹមវាសវាង កិ.វិ. នៅចន្លោះ។

តឹមមាន គុ. ដូចគ្នា។

តឹមមេន កិ. ស្គាល់គ្នាជិតស្និទ្ធ។

តឹមប្រេ (ព.ក្វ.៖ តឹមប្រៃ) កិ.
សេពគប់គ្នា។

តឹមតាង (ព.ក្វ.៖ តឹមនតាង) ឆ.
តំណាង, រូបជំនួស។

តឹមតាន់ គុ. ល្មម។

តឹមពីស ឆ. ត្រណម (កូនប្រសាវ
ប្រុស/ស្រីនិងឪពុកម្តាយក្មេក);
ព.ជ.៖ បាប។

តិរ, ឆ. សង្ស័យ (ប្រើនៅពេលខឹង)។

តិរ, កិ. ចុយ។

តីប កិ. ឆ្ងល់; ឧទា. តីបដី ឆ្ងល់ជំងឺ

តិលលីល កិ.វិ. តែកតោក;

មើល៖ ញាត់។

តិះ ឆ. កណ្តាល;

តើមតិះ ដើមកណ្តាល។

តុ កិ. បី (ដាក់លើភ្លៅ)។

តុអិស បីកូន។

តុក ឆ. ពពក។

តុកងក្លាងនារ ពពកនៅពេលថ្ងៃ
ត្រង់។

តុកលេម អ័ព្វ។

តុង ឆ. អង្រឹង; ព.ជ.៖ ញាតិ។

តុន កិ. កិន, ឧទា. តិបមិចតែសតុនព្រៃ
ឆាយ ។ ខ្ញុំដេកកិនផ្លែស្វាយ។

តុប កិ. ធ្លាក់, ព្យុះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាដុស វ៉ាអូង។

តុបក្លឹង ធ្លាក់ប្រុង។

តុបព្រុយ្យ ធ្លាក់ខ្លាក។

តុបមីស ធ្លាក់ភ្លៀង។

តុបលាសវាស ធ្លាក់រោយ។

តុម ឆ. ធ្វើផ្ទះសម្បុកនៅលើចុងឈើ
សម្រាប់ឃ្វាលគោ;
មើល៖ ច្នាញ។

តុយ្យ ន. ផ្កាក៏, ផ្កាវ;

ព.ជ.គ្រ.៖ យែស វ៉ាអូង;

ព.ជ.កាតុយ្យ។

តុរ កិ. វាយ (ដោយប្រើកណ្តាប់ដៃ);

ឧទា. ចែតាយពាង់តុរចឹង ។

ដីតាតាយគាត់វាយឃ្មោះ។

តុល ន. ពក។

តូ ន. ក្បាលអូរ, ប្រភព (ទឹក)។

តូទាក ប្រភពទឹក។

តូ្គ កិ. មិនចេះឡើងដើមឈើ;

ព.ជ.៖ មោការវ។

តូង កិ. សែង។

តូច កិ. ដាំស្រូវចម្ការ។

តូត ន. ឫស។

តូទុត ន. នៅចុងបំផុតក្បាលអូរ។

តូន ន. ខ្នងកាំបិត។

តូនដាវ ន. ខ្នងដាវ។

តូយ, ន. កំពឹស។

តូយ្គ កិ. លី។

តូយញ្ញនិយ លីវ៉ុយ។

តូរ ន. កំភួនដែរ។

តើងដែ កិ. គាស់ផ្ទះ។

តើប កិ. ឆ្លង; ឧទា. តើបជី ។ ឆ្លង

ជំងឺ។ ព.ជ.៖ តើប, នតើប។

តើម, ន. ដើម។

តើមឆា ដើមឈើមួយប្រភេទ។

តើមឆី ដើមឈើ។

តើមថ្ម ភ្លៅ។

តើម្ម ន. ម្ចាស់;

ព.ជ.៖ ទើម, នើម។

តើម្អ ន. ដើមដំបូង, ប្រភព។

តើមឆ្យាល ដើមខ្យល់ ឬមេឃស្រទំ

ខ្លាំងក្រោយមកមានខ្យល់ខ្លាំង។

តើមអោយតើមម្តា ពីព្រឹកព្រលឹម។

តើលាស ឈ. បើសិនជា;

ព.ជ.៖ ការ, លាស, លាសការ។

តើស កិ. ដូរ។

តើសងើយ ដូរគ្នានិយាយ។

តេក កិ. ដឹក។

តេតតាវ៉េ ន. លំនាំបទ, ទំនុកច្រៀង

(របស់ជនជាតិដើមព្នង)។

តេតតើតតើអិត ឧ. សំឡេងមាន់រងាវ។

តេប ន. ពុកមាត់។

តេម កិ. ទុកសម្រាប់ពេលក្រោយ;

ព.ជ.៖ ពេត។

តេល ន. ស្នាម, ជាន។

តេវ ន. ស្រូវទន្សាយ។

តេស គុ. ជំ, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ក្លាំង ព្រៃ។

តេសជេង សេដ្ឋី។

តេសប្រីៗ ជំបន្តិចម្តងៗ, ព្យាវត៌្គ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ក្លាំងប្រី ព្រៃ។

តេះ, សព្វ. ខាងលើនោះ, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ពី ព្រៃ។

តេះ កិ. ដាក់។

តេះនទារ ដាក់សន្ធឹច។

តេះមា ជ. គ្រាន់តែ។

តែ កិ. លួស; ឧទា. តែងគឺងឆី ។

លួសមែកឈើ។

តែង កិ. បត់; ព.ជ.៖ ឆែះ។

តែងច្បៅ បត់ឆ្វេង។

តែងមា បត់ស្តាំ។

តែងប្រាក បត់រឺង។

តែងច្បាំង (ព.ក្វ.៖ នពឹងច្បាំង) ន.

កែងដែ។

តែងអុញ កិ. កេះ (ដៃកកេះ)។

តែត, ន. សេក។

តែត, ឧ. សំឡេងសត្វសេកស្រែក។

តែតតែ ន. វៃ; ព.ជ.៖ វាយព្រៃ។

តែប គុ. សំប៉ែត។

តែ, កិ.វិ. ទៀត; ឧទា. តិបំជានមីរ

តែ ។ ខ្ញុំធ្វើចម្ការទៀត។

តែ, កិ.វិ. នឹង។

ឧទា. តែតិបំហាន់ ។

ខ្ញុំនឹងទៅ; ព.ជ.៖ មរា, ទីង។

តោក កិ. សា, ដាក់ចុះ។

តោកខ័ររាវ សាខាអាវ។

តោង កិ. ស្តាប់បង្គាប់, ធ្វើតាម។

តោច កិ. លេះ។

តោត កិ. មុត។

តោតរលោយតោយរលាយ កិ.វិ.

ត្រឡប់ត្រឡិន។

តោប កិ. ដំ។

តោបក្អក់ ដំផាំង។

តោយ គុ. ទោរ។

តោរ ន. ត្រចៀក។

ងក្អិនអេងតាតោរ គិតខ្លួនឯង។

តោរតា កិ.វិ. ទើបតែ។

ឧទា. តោរតាឆែតុត ។

ទើបតែឃើញឃ្មុំ (លើកទីមួយ)។

តោរតឹក ន. អំបៅអំបែក។

តោល កិ. សំលៀង។

តោស, កិ. យក (ឃ្មុំ);

ឧទា. តោសតុត ។ យកឃ្មុំ។

តោស២ កិ. ចាក់ (ស្រូវ, ដី)។

តោសនៃស ចាក់ដី។

តោស៣ ន. សណ្តែក។

តោសឆៀង សណ្តែកសៀង។

តោសនៃស សណ្តែកដី។

តិ សព្វ. នោះ។

អាតិ ខាងនោះ។

តិង, ន. ដង; ព.ជ.៖ តី។

ទូតិង ម្តង។

តិង២ (ព.ក្ខ.៖ នតិង) ន. ១) បំពង់
ឫស្សីតូចសម្រាប់បិតស្រាពាង,

២) ដង (ធ្វើពីឫស្សី),

៣) ទុយោ។

តិងនទារ (ព.ក្ខ.៖ នតិងនទារ) ដង
សន្ទូច។

តិងរាមូល ឈើសម្រាប់បុកដាំ
គ្រាប់ស្រូវ; ព.ជ.៖ ម្រមរាមូល។

តិង, គុ. គ្រប់គ្រាន់; ឧទា. អិន់លិច

តិង ។ ឱ្យមិនគ្រប់គ្រាន់។

ព.ជ.៖ ឆិប។

តិង២ (ព.ក្ខ.៖ តិត) ឆ. ទល់។

ថើសអោយតិងមាង តាំងពីព្រឹក

ទល់ល្ងាច; ឧទា. ថើសហោកមាង

តិងអាងហេនឆែងជាល ។ ពួក

យើងបានបង់សំណាញ់ តាំងពី
ព្រលប់ទល់ភ្លឺ។

តិង៣ កិ. លិចចូលក្នុងដី។

តិងក្អក លិចបាត់។

តិងកិ ន. ក; ព.ជ.៖ កិ។

តិងងតិ កិ. ឈរផ្ទឹង។

តិងក្រែវ ន. កង្វេរ។

តិងយា ន. ខ្មែរ។

តិងយូ ន. ឆត្រ។

តិងហិត ន. ខ្សៀវ។

តិងហិតកុក ន. ខ្សៀវ (ក្អក)។

តិច កិ. ១) យឺត, ២) អាយុវែង; ឧទា.

ពាងដីហោងាន់ក្តាប់លាសមោ

តិច ។ គាត់ឈឺខ្លាំងណាស់

ប្រហែលមិនអាយុវែងទេ។

តិចត្រិ យឺតសន្សឹម។

តិត កិ. ដល់, មកដល់។

តិតប្តូល ដល់ភ្លាម។

តិតរាមិម មកដល់កុះករ។

តិតតារ ន. ផ្ការលាន់;

ព.ជ.៖ តាតិរមីស។

តិតរាមិម គុ. កុះករ។

តិតជីកាត ន. ព្រីវងា, ព្រីសម្បុរ។

តិន កិ. ១) សន្យា, ២) បន់។

តិនប្រាស បន់ព្រះ។

តិនឈើយ សន្យាជាមុន។

តិប កិ. ថែម, ព.ដ.៖ នតិប។

តិបំ កិ. កប់។

តិម កិ. បុក។

តិមញ្ចប់ បុកផាំង។

តិមញ្ជីក បុកញ្ជាច់។

តិម៌, កិ. សង, ឧទា. តិបំដោះពង់តិម៌

មូនុយុកាសពង់ងខឹងមូ ។ ខ្ញុំឱ្យ

គាត់សងជីវិតមនុស្សព្រោះគាត់

សម្លាប់គេ។

តិម៌, កិ. ដល់។

តិម៌មិម ន. ថ្កាស់។

តិរ កិ. គូរ។

តិល៌, កិ. ១) ច្រក, ២) ព្រេច, ដល់។

តិល៌, គុ. គម្រប់។

តិល៌ពើស (ព.ភ្ន.៖ ពិតពើស;

តិល៌ពើសតិល៌ផាម) ន. បុណ្យ៧

ថ្ងៃ។

តិស ន. ដោះ, 'ញ្ជុរ';

ព.ដ.គ្រ.៖ កាតិស វ៉ាអូង។

តិសអិក ន. កមរមាស់, 'ញ្ជុរ';

ព.ដ.គ្រ.៖ កាតិសអិក ព្រៃស។

តិហៃស ឧ. នោះហ្ន៎!

តិ: កិ. ចាក់, ស្រោច។

ត្រាច កិ.វិ. ព្រាត; ឧទា. រុងត្រាច ។

ជ្រុះព្រាត។ មើល៖ រុង។

ត្រាម កិ. ត្រាំ។

ត្រាវ, ន. មូប, សម្ល។

ត្រាវ, ន. ១) ត្រាវ, ២) បន្លែ។

ត្រាវច្បាត ក្តាត; ឧទា. តើមត្រាវ

ច្បាត ។ ដើមក្តាត។

ត្រាវបាង មូបម្កា; បន្លែបន្ទុក។

ត្រាវពាយ ន. សម្លម្សៅ។

ត្រាស កិ. ចាំង។

ត្រិច ន. អង្រ្កង។

ត្រឹង កិ.វិ. ព្រាងព្រាត។

ត្រឹងត្រែង ន. មនុស្សហូរហែ។

ត្រុញ កិ. ចុះទៅខាងក្រោម។

ត្រុម គុ. ខ្មៅ។

ត្រុយ កិ. ដល់។

ត្រូត កិ.វិ. ភ្ជឹប; មើល៖ ខោម។

ត្រើន កិ. ផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែង។

ត្រើយ គុ. ឆ្នួត។

ត្រែង ន. ត្រែង។

តើមត្រែង ដើមត្រែង។

ត្រែវ កិ. កណ្តៀត។

ត្រោក ន. មេឃ។

ព្រាកនារ ន. ធាតុអាកាស។

ព្រោតព្រោស ន. កណ្តៀងៗ

ព្រោម, ន. រន្ធ, ប្រហោង។

ព្រោមមាត់ រន្ធខ្នែក។

ព្រោមមុស រន្ធច្រមុះ។

ព្រោមពោរ រន្ធត្រចៀក។

ព្រោមមមួង ក្រអូមមាត់។

ព្រោមរាមូល (ព.ក្វ.៖
ព្រោមរាមិល) រណ្តៅ (ដាំស្រូវ)។

ព្រោមមិរ មាត់ (អណ្តូង ឬ
រណ្តៅ)។

ព្រោម, ឆ. ក្នុង។

ព្រោមមុស ន. ច្រមុះ។

ព្រោស, កិ. ប្រាស (មាន់)។

ព្រោស, កិ. ស្រក់។

ត្រិ កិ. លញ្ច។

ត្រិក (ព.ក្វ.៖ ត្រិះ) កិ. ១) សង់,
២) ជំនួស។

ត្រិកោន (ខ្លឹម៖ ខ.) ន. ត្រកួន។

ត្រិង ន. ផ្លូវ។

ត្រិងកិច ថ្នល់ជាតិ។

ត្រិងឆិង ផ្លូវត្រង់។

ត្រិច កិ. ចាក់ (សាំង, ទឹក...)។

ត្រិបំ ន. វាលភក់ល្អាប់, ស្រែដែល
មិនចេះរីងទឹក។

ត្រិបំអាងរំ វាលភក់(គួរឱ្យខ្លាច);
ព.ជ.៖ ត្រិបំអាអ៊ីរ។

ត្រិបំអាអ៊ីរ វាលភក់(គួរឱ្យខ្លាច);
ព.ជ.៖ ត្រិបំអាងរំ។

ត្រិមំ កិ. ជាក់។

ត្រិយ ន. សំពត់ប៊ីង។

ត្រិស កិ. ហើ។

ត្រិះ (ព.ក្វ.៖ ត្រិក) កិ. សង់; ព.ជ.៖
នត្រិះ; ព.ជ.៖ តិម។

ថ

ថាក់ កិ. ជាក់, ទាត់។

ថាង គុ. កែក។

ថាង គុ. ១) ខ្លាំង; ឧទា. ទាក

ថាង ។ ទឹកហូរខ្លាំងៗ២) តឹង;

ឧទា. ថាងរាង ។ ខ្សែតឹង។

ថាត់ គុ. ចង្អៀត, តឹង (ខ្សែចំណង,
ខ្សែកាផា)។

ថាម កិ. គំរាម។

ថាយ្យ កិ. ខោក។

ថុក កិ. ដាល។

ថុង ន. ប៉ោត, ជុំ។

ថុល, គុ. ធាត់, ថ្លោស។

ថុល, គុ. ហុយ; មើល៖ នហោល។

ថុលតុក ចុះអ័ព្វ, ស្រអាប់។

ថើល, គុ. ស្រាល; ព.ផ្ទះ ហោ។

ថើល, គុ. រាក់។

ថោ កិ. ប្រទេចផ្កាសា, ដាក់ទំនាយ

(ពាក្យបាលីព្នង), ព្យាត់;

ព.ដ.គ្រុះ រាតាប ព្នុរ។

ថិ កិ. ដុស។

ថិក គុ. ថោក។

ថិក កិ. ឈ្នក។

ថិកខេកខិក ឈ្នក (ខេកខិក)។

ថង់, (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ថង់។

ថង់, ន. មូស្លា។

ថង់មាត់ កិ.វិ. ទល់មុខ។

ចិយ កិ. ត; ឧទា. ចិយរាងកាប ។ ត

ខ្សែកាប។ មើល៖ ម្នាត់។

ទ

ទា ន. ទាកាប៉ា។

ទាក ន. ទឹក។

ទាកកិត ទឹកកក។

ទាកក្អម ទឹកអន្ទង់។

ទាកង្គំ ទឹកថ្លុក។

ទាកង្គម ទឹកសន្សើម។

ទាកឆុត ទឹកឃ្មុំ។

ទាកឆិន ទឹកឆិន។

ទាកឆិរ ទឹកហូរតាមចង្កូរ។

ទាកតាប់ ទឹកកាម។

ទាកតិស ទឹកដោះ។

ទាកតិសនទ្រោក ទឹកដោះគោ។

ទាកត្រុម ទឹកពណ៌ខៀវ។

ទាកថាង ទឹកហូរខ្លាំង។

ទាកទីវ ទឹកមាត់។

ទាកទោស ទឹកក្តៅ។

ទាកនហាច ទឹកភ្លៀងរលីម។

ទាកមអុត ទឹកសមុទ្រ។

ទាកមប្រេស ទឹកស្រា;

ព.ជ.៖ ទាករេស។

ទាកមីស ទឹកភ្លៀង។

ទាកមែ ទឹកស្អឹង។

ទាករាលាប ទឹកជំនន់។

ទាករហាល ទឹកញើស។

ទាករេស ទឹកស្រា;

ព.ជ.៖ ទាកមប្រេស ។

ទាកលេងទាកទើង ទឹកជំនន់

ធំលិចពិភពលោក។

ទាកលែង ទឹកធ្លាក់។

ទាករាច់ទាករាវ មហាសមុទ្រ។

ទាករី ទឹកបាយ។

ទាកមុក ទឹកជន់។

ទាកមក់ ភក់។

ទាកមក់ទាករាឆឹក ទឹកភក់ជ្រាំ។

ទាកមក់ ទំនប់។

ទាក់ ន. អន្ទាក់, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ទូង ណាង។

ទាករី ន. ថ្នាំពេទ្យ។

ទាករឹងគាវ ថ្នាំគ្រាប់;

ព.ជ.៖ ងគាវ។

ទាករីញប្រាង់ ថ្នាំរ៉ាក់សាំង។

ទាង កិ. រីក។

ទាំង, គុ. ខ្លាំង; ឧទា. ងើយទាំង ។

និយាយខ្លាំង។ ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាទាំង វ៉ាអូង។

ទាំង, គុ. រឹង។

ទាំងកិ រឹងរូស;

ព.ជ.៖ រាណៅនាវា។

ទាំងមឹង កិ. រាយមង។

ទាំងអត់ កិ. ទ្រាំបាន។

ទាច់ កិ.វិ. ជិត, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ អែប ព្រៃស។

ទាច់កេង នៅក្បែរ។

ទាច់មាត់ កិ. ទីបញ្ចប់, ចុងបញ្ចប់។

ទាទេ កិ.វិ. សុទ្ធតែ; ព.ជ.៖ អាទេ។

ទាន់ កិ. សុំ, សូម, ស្នើ។

ទាន់ទោយ្យ សូមទោស។

ទាន់មិនអុច សូមយើងយល់ព្រម ឬ
ឯកភាព។

ទាន់នាវាយោ: សូមអភ័យទោស,
អត់ទោស។

ទាន់លែ: សូមអស់, សូមចប់។

**ទាប់, កិ. ដាក់ពីលើ, តម្រៀបពីលើ,
រៀបចំ។**

ទាប់, ន. ១) ស្រទាប់, ស្មើ, ២) ជាន់,

៣) ត្របក។

ទាល់ ន. ទាល់។

តើមទាល់ ដើមទាល់។

ទាស, ជ. ដូច។

ទាសម្ល គុ. ដូចជា, ស្រដៀង;

ព.ជ.៖ ទាសម្លមិន។

ទាស, សព្វ. ប៉ុន្មាន?, ប៉ុណ្ណា?

ឧទា. ទាសក្លាំង? ធំប៉ុណ្ណា?

ឧទា. ទាសជិះ? យូរប៉ុណ្ណា?

ឧទា. ទាសឆើម? យូរប៉ុន្មាន?

ឧទា. ជីទាសជិះ? ឈឺយូរ

ប៉ុណ្ណា?

ព.ជ.៖ ទីង ។

ទាស, ឈ. តាមតែ, ស្រេចតែ។ ឧទា.

**ពាងទាសមាងើយ ។ តាមតែគាត់
និយាយ។**

ទាស, កិ. ដេញ, ធ្វើឱ្យបែកខ្វែក,

ព្យាត់; ព.ជ.គ្រ.៖ នត្រុត ព្រះ។

ទាស...កាដោយលែ: ឈ. ប៉ុន្មាន....

ក៏បានដែរ។

ទាសមា កិ.វិ. ចេះតែ; ឧទា. គិតទាស

មាប្រោះ ។ ខ្ញុំចេះតែដើរ។

ទាសរឺ ឧ. ប៉ុណ្ណឹង; ឧទា. ពាងមមើស

**មាគិតទាសរឺទើម ។ គាត់ប្រាប់ខ្ញុំ
តែប៉ុណ្ណឹងទេ។**

ទាសអ្សា ឧ. ប៉ុណ្ណោះ; ឧទា. ពាងអិន
តិបទាសអ្សាទើម ។ គាត់ឱ្យខ្ញុំតែ
 ប៉ុណ្ណោះទេ។

ទិ ន. ផ្ទៃក្រឡា។

ទិញ កិ. ដំ។

ទិញព្រាម ដំផាង។

ទិ គុ. ត្រូវ; ឧទា. ពាងហាន់ត្រងទី ។
 គាត់ដើរផ្លូវត្រូវ។
 ព.ផ្ទ.៖ តិស។

ទីង ន. ខាង; ឧទា. ទូទីង ។
 មួយខាង។ ព.ផ្ទ.៖ ដាស។

ទីន ន. ឈ្មួសប្រែង (ពពួកខ្លាប្បំ),
ព្រះ; ព.ផ្ទ.គ្រ.៖ កាទីម ស្ងៀង។

ទីម កិ. ទីម។

ទីម ន. ឈ្មួសប្រែង។

ទីស, ន. ត្រណម (ទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទ
ជាមួយបងប្អូនបង្កើត)។

ទីស, ន. ក្រៅ; ព.ផ្ទ.៖ អាទីស។
មើសទីស ខាងក្រៅ។

ទិ កិ. ចាយ; ឧទា. តាម្រីនៃពាងទី
ញរឹសទ្រាប់នទីពាងនើមពិត
លែ: ។ នៅស្រុកនោះគាត់ចាយ
 ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនទាល់តែ
 អស់។

ទឹក ន. ទាសករ។

ទីង, កិ.វិ. ប៉ុន; ឧទា. ទីងបូទីងតិប ។
 ប៉ុនគេប៉ុនឯង។

ទីង, ឈ.១) ទើប; ឧទា. ពែនពីល
ឆាមាញប្រាង្គឆាក់ជាន់ ទីងតែ
មាលើយអិនតែសនាវីជីលាប់ ។
 អាហារការពារទាំង៣ ទើបអាច
 ការពារកុំឱ្យឈឺ។ ២) បានជា;
ឧទា. មិសនាវីទីងខាន់ពាងហាន់
តាមីរឆាវ? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ
ទៅចម្ការចាស់? ៣) នឹង។
 ព.ផ្ទ.៖ មរា, តែ។

ទីងទើយ កិ.វិ. ទើបឈ្នះ, ទើបរួច;
ឧទា. ជាននអាទីងទើយ ។
 ធ្វើបែបនេះទើបឈ្នះ។

ទីង, ន. បំពង់។

ទីងកាម បំពង់ព្រួញ។

ទីងងការ បំពង់ឫស្សី។

ទីងងការកោះ ថ្នាំឫស្សី។

ទីងង: ពែង (ធ្វើពីបំពង់ឫស្សី)។

ទីងតូង បំពង់ឫស្សី, បំពង់ដែក
(សម្រាប់ដងទឹក)។

ទីងតូច បំពង់ឫស្សី សម្រាប់ដាក់
គ្រាប់ស្រូវ ពេលដាំក្នុងចម្ការ។

ទីងព្រាវ បំពង់សម្ងាត់។

ទីងនោស បំពង់ស្អប់សម្រាប់
ដៃដៃក។

ទីងពាច បំពង់ម្យ៉ាង។

ទីងព្រួង បំពង់សម្រាប់ធ្វើសម្ល
ប្រុង។

ទីងព្រិស ប្រភេទបំពង់
សម្រាប់ប្រើប្រាស់។

ទីងរានេត ប្រភេទបំពង់ម្យ៉ាង។

ទីងរាលា បំពង់ឫស្សីម្យ៉ាង។

ទីងលិយ្យ បំពង់ដៃក។

ទីងមីង ស្លឹក។

ទីង សព្វ. ប៉ុណ្ណា;

ទីងក្អែង? ធំប៉ុណ្ណា?

ព.ជ.៖ ទាស ។

ទីងនៃ ប៉ុណ្ណឹង (ដោយចង្អុល)។

ទីងទីត គុ. ល្វីល្វី។

ទីងមាង់ សព្វ. ទាំងយប់, បានជាយប់;

ឧទា. គឺបំហាន់មពេញទីងមាង់។

ខ្ញុំទៅភ្នំពេញទាំងយប់។

ទីងរី កិ.វិ. សម្លៀក។

ទីងលែ: គុ. ទាំងអស់។

ទីងលែ:រាងោច ទាំងអស់។

ទីងអែ ឈ. ម្យ៉ាង។

ទីរ កិ. រូបរឹត; ព.ជ.៖ ទីរ។

ទីល កិ. ជុញ។

ទីរយីរ ន. បក្សីម្យ៉ាងដូចត្រសេះ។

ទុ កិ. ជៀស; ឧទា. ទុមែអ្សា: ! ឯង
ជៀសចេញ!

ទុង កិ. ១) កាបូបស្ពាយ, ២) ទាញ។

ទុងចែង ន. ចង់យាម, ចង់ស្ពាយ។

ទុងទេ ន. ដឹកជៀ, ព្យួរ;

ព.ជ.ត្រ.៖ តាប់ម្នេត វ៉ាអូង។

ទុត, កិ. ចប់; ឧទា. ព្រិចមុទុតមីង

ជិត ។ ប្រជុំចប់ម៉ោង១០។

មើល៖ រាទុត។

ទុត, កិ.វិ. បំផុត;

ឧទា. ទុតមាឆ្ងៃស ។

ស្អាតបំផុត។

ជ.ក.៖ ងាន់, ទុត។

ទុតដេ: គុ. តិចបំផុត។

ទុតនាវី គុ. អស្ចារ្យបំផុត។

ទុតអ៊ក់ គុ. ច្រើនបំផុត។

ទុត, កិ. ស្រេចតែ; ឧទា. ទុតតា

ពាង ។ ស្រេចតែគាត់។

ទុតមា កិ.វិ. យ៉ាង; ឧទា. ទុតមា

តើយ្យ ។ យ៉ាងឧស្សាហ៍។

ទុន ឧ. ពាក្យបញ្ជាឱ្យដំរីក្រាប។

ទុនក្រែន ន. ឈ្មោះរោគសើរស្បែក
មួយប្រភេទ។

ទុប កិ. ទប់; ឧទា. កោញញុតពាង
នួយហោទុបលិចទើយ ។ ពូញត
គាត់ខឹងខ្លាំងណាស់ទប់ចិត្តមិន
បាន។

ទុម គុ. ទុំ។

ទុមមាៈលាស កិ.វិ. មុខជា;
ឧទា. ទុមាៈលាសពាណក់តិបមោ
ជេង ។ មុខជាមានបញ្ហាហើយ
បើខ្ញុំមិនចេះ ។

ទុមថ្លើ សព្វ. ប៉ុន្មាន? ឧទា. ទុមថ្លើ
នតិលនាវជិនទ្រោក នហែលរាពូ
តាថ្លើនើមអ្សា? តើជំងឺគោក្របី
មានប៉ុន្មានប្រភេទនៅប្រទេស
យើង?

ទុមអ៊ក់ សព្វ. ច្រើនប៉ុណ្ណា?, ប៉ុណ្ណា?,
ប៉ុន្មាន។

ទុរ ន. សម្បកឈើសម្រាប់ទ្រាប់
ព្រែងដំរី។

ទុល, កិ.វិ. ពាក្យសម្រាប់ផ្សំនឹងពាក្យ
ផ្សេង; មើល៖ ចោត, រាវាវ,
រាពាច់។

ទុល_២ កិ. ផុរឡើង។

ទូ, កិ. ១) កៀសខ្លួន, ២) ប្តូរកន្លែង។
ទូហិម ចេញទៅ!

ទូ_២ គុ. មួយ។

ទូញជារំលេង (ព.ក្វ.៖ ទូមោងនារំលេង)
ពេញមួយជីវិត។

ទូតិ មួយដង។

ទូតិៗ ម្តងៗ។

ទូនតោរនាវ ចិត្តគំនិតតែមួយ,
ព្រមព្រៀង។

ទូនទិម មួយភ្លែត។

ទូនទិស មួយត្រឡោក។

ទូរាឆិន (ព.ក្វ.៖ ឆិនជិត) កៅសិប
(៩០)។

ទូរាឆេន មួយសែន (១០០ ០០០)។

ទូរាមិន មួយម៉ឺន (១០ ០០០)។

ទូរាមាន់ មួយពាន់ (១ ០០០)។

ទូរាហ្សាង មួយរយ (១០០)។

ទូរី សន្លឹកសន្លាប់។

ទូលៀន គុ. មួយលាន
(១ ០០០ ០០០)។

ទូហ្វ មួយនាក់។

ទូក (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ទូក, 'ពួក';
ព.ដ.គ្រ.៖ ពួង 'ណាង'។

ទូករានទែស (ព.ក្ខ.៖ ទូករាទែស)

ទូករទេះ។

ទូតារ គុ. ទាំងមូល។

ទូតារច្រើ ពិភពលោកទាំងមូល។

ទូន កិ. បដិសេធ។

ទូនៃ គុ. ប៉ុណ្ណោះ; ឧទា. ពាងអិន

ពេត្រុស យោហាន យាកោប
នទ្រែលមារីមេបេប៊ីកិនឆែអីនៃ ទូ
នៃទើមអិនលាប់ ។ ព្រះអង្គ
អនុញ្ញាតឱ្យតែលោកពេត្រុស
លោកយ៉ូហាន លោកយ៉ាកុប និង
ឪពុកម្តាយក្មេងនោះប៉ុណ្ណោះ
ចូល។

ទូរី កិ.វិ. ប៉ុណ្ណោះ; ព.ដ.៖ ទូនៃ។

ទូល ន. កូនទោល។

ទើ កិ. ត្រង់; ព.ដ.៖ ទិង។

ទើញៗ គុ. ឧណ្ហៗ។

ទោសទើញៗ ក្តៅឧណ្ហៗ។

ទើន, កិ. ទទួល;

ព.ដ.៖ បើកទើន, ទើប។

ទើន, កិ.វិ. តែ, ត្រឹមតែ;

ឧទា. ទើនតែសពាងទូហ្វែទើម ។

មានតែគាត់ម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។

ទើប កិ. ទទួល;

ព.ដ.៖ បើកទើន, ទើន។

ទើម គុ. ជ្នឹង; ព.ដ.៖ ខើម។

ទើមអាព្រិះ កិ.វិ. ទទេ។

ទើយ, កិ.វិ. អាច, បាន;

ឧទា. លាប់ទើយដឹងតាអ្យមិន?

អាចចូលបានដែរឬ ក្លាយ?

ទើយ, កិ. ឈ្នះ។

ទើយអិយ (ព.ក្ខ.៖ នាវិអិយ) គុ. គ្រាន់
បើ។

ទើល កិ. ទុល, ផុស, វ៉ាអូង;

ព.ដ.គ្រ.៖ រោះ ព្នៅ។

ទើលបួល ផុសឡើង។

ទើស គុ. ងាយស្រួល, ព្នៅ;

ព.ដ.គ្រ.៖ នើយ្យ ព្រៃស។

ទេង កិ. ពង្រាយ; ព.ដ.៖ ទ្រេង។

ទេត ន. ឈ្មោះចាបមួយប្រភេទតូច
ជាងគេ។

ទេស, គុ. ទាប; ឧទា. ទេសនាវ ។ ថ្ងៃ

ទាប (ថ្ងៃជ្រៅ)។

ព.ផ្ទ.៖ ព្រៃស។

ទេស, ន. កប្បាស, សំឡី។

ទេសរាមេន គុ. សុភាពរាបសា,
រម្យទម។

ទែ សព្វ. របស់, កម្មសិទ្ធិ;

មើល៖ រែ។

មិនទេ របស់យើង, កម្មសិទ្ធិយើង។

ពាងទេ របស់គាត់, កម្មសិទ្ធិគាត់។

ឆែទេ របស់អ្នក, កម្មសិទ្ធិអ្នក (ប្រើ
ចំពោះស្ត្រី)។

ទេវ កិ. ១) វាង, ២) ចៀសវាង, គេច;

ឧទា. មិនបីពីសជេសវិទូទេរជាស

ត្រង់ម្រាស់នទូ ។ យើងធ្វើបាប

ហើយគេចពីផ្លូវព្រះអម្ចាស់។

ទេស, កិ. បាក់។

ទេសពីក បាក់ផស។

ទេស២ កិ. កើត។

ព័. ៨. ងកែង ។

ទេសកិន កើតកូន (ប្រើ

ចំពោះសត្វ)។

ទោ, ន. ពងបែក (ពេលរលាកភ្លើង)។

ទោ២ ឧ. ចុះ! ឧទា. លាសនទ្រីខាន់អែ

មែហាន់តានរនៃទោ! អីចឹងអ្នក

រាល់គ្នាទៅថ្ងៃនេះចុះ!

ទោក ន. ស្វា។

ទោកទាក ស្វាក្រិស។

ទោកលុត ស្វាអង្គត់។

ទោកលុតរាហោង ស្វាអង្គត់

សម្បុរឆ្នោត។

ទោកប្រាល ស្វាមួយប្រភេទ។

ទោកត្នៃ ន. រញ្ជី។

ទោង ន. ចង្កើរ។

ទោញ (ព. ភ្ល. ៖ ទិញ) កិ. រើស (របស់
ធ្លាក់ ឬ ជ្រុះ)។

ទោម ន. លប (ឧបករណ៍នេសាទ
ត្រី)។

ទោយ្យ (ព. ភ្ល. ៖ ទោយ្យទាក) ន.

ទោស, កំហុស;

មើល៖ ញប្រោះទោយ្យ។

តែសទោយ្យ មានទោស, ជាប់
ទោស។

ប្រោះទោយ្យ ពិភាក្សាអំពីទោស
កំហុស។

ងកិលទោយ្យ ដាក់ទោស, ដាក់
ទណ្ឌកម្ម។

ទាន់ទោយ្យ សុំទោស។

ផាតទោយ្យ កាត់ក្តី, កាត់ទោស។

អិន់ទោយ្យ ឱ្យទោស។

អិន់បុតទោយ្យ ឱ្យមានទោស។

ទោរ កិ. ប្រឹង។

ទោល កិ. វិ. កំពុង។

ទោស, គុ. ក្តៅ, ព្រុះ;

ព. ៨. គ្រ. ៖ កាទោស វ៉ាអុង។

ទោសព្រៀង ក្តៅហែង,
ក្តៅហួតហែង។

ទោស្ម ឧ. ពាក្យសម្រាប់ប្រើជាមួយ
ពាក្យផ្សេង; ឧទា. ជិយតុងទោស
មិនទេមាហាន់អាច្រើ ។ តោះ! ពួក
យើងរកអង្រឹងទៅព្រៃ។

ទៅ កិ. សម្អាតចម្ការ ឧទាហរណ៍
ចម្ការថ្មី ក្រោយពីដុតរួចគេ
ប្រមូលសម្អាតកម្ទេច រួចបានគេ
ដាំស្រូវ។

ទិ ន. ត្រយូង។
ទិព្រឹត ត្រយូងចេក។

ទិក, (ព.ក្វ.៖ នទិក) កិ. ពាក់ (ចិញ្ចៀន,
នាឡិកា កងដៃ ខ្សែដៃ ឬ កង
ជើង); ឧទា. ពីពាក់ទិករាគេន ។
ដៃគាត់ពាក់ចិញ្ចៀន។
មើល៖ នត្រប។

ទិក្ខ ន. ភ្នកទឹក។

ទិក កិ. ក្រោក។
ទិកដើប ក្រោកឡើងដោយកំហឹង។
ទិកដើប ក្រោកឡើង។
ទិករើតពើត ក្រោកឈរ (មនុស្ស
ប្រើន)។

ទិង កិ. វាយដំ, ណែង;
ព.ជ.គ្រ.៖ មហាង ព្យាត់។

ទិង, កិ. ប្រើ។

ទិង្គ កិ. ត្រង់; ព.ជ.៖ ទើ។

ទិញ កិ. ១) រើស (របស់ជ្រុះ), ២) រើស
(គ្រាប់ស្រូវចេញពីអង្ករ)។

ទិត កិ.វិ. ពាក្យប្រើជាមួយពាក្យផ្សេង;
មើល៖ មពិស។

ទិម កិ. រូបរឹត។

ទិម្ម, ន. ឈើដួល, ព្នុរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ នហិរ ព្យាត់។

ទិម្ម, កិ. កើយ។

ទិយ (ព.ក្វ.៖ ទិយ័) កិ.វិ. ប្រុយ; មើល៖
ញាចាត់។

ទិរ, ន. ខ្នងភ្នំ។

មារទិរយោក ចម្ងាយរវាងមួយទៅ
ភ្នំមួយទៀត។

ទិរ្ម កិ. វាយ; ឧទា. នើមតុចនទ្រោក
ពាក់ឆិះរានាយទិរពាមោក
នទ្រោក ។ អ្នកកាប់គោគាត់យក
អង្រែវាយក្បាលគោ។ ណែង;
ព.ជ.គ្រ.៖ មហាង ព្នុរ។

ទិស កិ. ស្រាយ (ចំណែង);
ព.ជ.៖ ទ្រីស។

ទ្រង់ កិ. ពង្រាយ។

ទ្រាប់ ន. ទ្រព្យសម្បត្តិ។

ទ្រាប់នទី អីវ៉ាន់។

ទ្រាប់មា ឈ. ប្រុងនឹង។

ទ្រាយ ន. សត្វព្រៃម្យ៉ាងដូចសត្វក្តាន់។

ទ្រឹងទ្រង់ ន. ខ្នុយ, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាទីយ ព្យា។

ទ្រីស កិ. ១) ស្រាយ, ២) ដោះ; ព.ជ.៖
ទ្រិស។

ទ្រីសខ្នាត ស្រាយខ្នាក, ដោះខ្នាក។

ទ្រី កិ. ប៉ោង; ព.ជ.៖ ពុក។

ទ្រឹង កិ.វិ. បង្ខំល; មើល៖ មធារ។

ទ្រិន ន. ខ្នុរ។

ទ្រុកៗ កិ.វិ. ព្រួសៗ; ឧទា. មូឡុប

មពិតងាន់ ទ្រុកៗ ។ សត្វ

នរណាបម្រះ ព្រួសៗ។

មើល៖ មពាត។

ទ្រុន កិ.វិ. រឹង; មើល៖ ហាន់, ឆីត។

ទ្រុយ្យ កិ.វិ. ត្រុយ។

ប្រោះទ្រុយ្យ ដើរត្រុយ។

ហាន់ទ្រុយ្យ ទៅត្រុយ។

អាញទ្រុយ្យ ស្តាយត្រុយ។

ទ្រី កិ. ទ្រ។

ទ្រើន (ព.ក្វ.៖ រើនទ្រើន) កិ.វិ. ពាក្យផ្សំ
ជាមួយពាក្យផ្សេង;

មើល៖ ហាន់។

ទ្រើម កិ.វិ. ពាក្យផ្សំជាមួយពាក្យផ្សេង;

មើល៖ ហាន់, ទិញ, ឆីត,

ប្រោះ, ជីក។

ទ្រែប កិ. ច្រង (កាំបិត ឬ ពូថៅ)។

ទ្រែស ន. ធ្វើទុកដាក់ធ្លាំងបាន, ចង្អើរ
សម្រាប់អាំងត្រី។

ទ្រោ ន. ខ្មោច (មនុស្សស្លាប់)។

ទ្រោធាន មេបា, វិញ្ញាណក្ខន្ធ,

ព្រលឹង។

ទ្រោន ន. ខ្មែរ។

ទ្រោម កិ. ពាក្យនេះគេបញ្ជាក់ទៅដំរីឱ្យ

វាដេក ដើម្បីងាយស្រួលនឹងចុះឬ

ឡើង។

ទ្រោស ន. ក្រមុំ។

កិនទ្រោសរាប្លង់ជារំ ក្រមុំព្រហ្ម

ចារី។

ទ្រោសទូដាសនទាមញ្ញសមរ

មានមនុស្សជាច្រើន មានទាំង

ប្រុសទាំងស្រីទាំងចាស់ទាំង

ក្មេង។

ទ្រោសនទាម កំលោះក្រមុំ។

ទ្រឹ (ខ្លីពី៖ ខ.) ន. ទ្រ។

ទ្រង់ ន. ក្រង់។

ទ្រង់ហា ក្រង់ស្រូវ។

ទ្រត់ កិ. ហ៊ាន; ព.ដ.៖ ហាញ់។

ទ្រម់, កិ.វិ. ពាក្យផ្សំជាមួយពាក្យផ្សេង;

មើល៖ លោស។

ទ្រម់, កិ. ទំ (សត្វទំ)។

ទ្រយ្យ កិ.វិ. ពាក្យផ្សំជាមួយពាក្យ

ផ្សេង; មើល៖ ឆឺត, ហាន់។

ទ្រិស (ព.ក្វ.៖ ទិស) កិ. ដោះ, ស្រាយ;

ព.ដ.៖ ទ្រិស។

ទ្វា កិ. ទូល។

ន

នតា កិ.១) ដាក់ទាន, ផ្តល់ឱ្យ

២) ហុច; ឧទា. នតាតី ។

ហុចដែរ។

នតាកំ ន. ជ័រពីដើមឈើ ឬផ្លែឈើ។

នតាង កិ. តំណាង, ជំនួស។

នតាងឈើន ន. ថ្ងាស;

ព.ដ.៖ នទ្រាងក្លែង។

នតាម៍ កិ. បំពាក់, តែងតាំង;

ព.ដ.៖ នតាម៍។

នតាៈ កិ.១) ប្រក់ (ដំបូល); ២) បូក

(ជញ្ជាំង)។

នតិច ន. កន្លែង, 'ព្យាត់';

ព.ដ.គ្រ.៖ នតុក ព្យាត់។

នតិញ កិ. ផ្តាំ។

នតិញនតុម ផ្តាំផ្ទើរ។

នតី កិ. រៀន។

នតីឆាប់បុត រៀនអក្សរ។

នតឹង ន. ភ្លើង។

នតឹងក្រាច់ ភ្លើងខ្លី។

នតឹងក្លែង ថ្ងាស។

នតឹងរាពាយ្យ ភ្លើងជំនីរ។

នតិល ន. ប្រភេទ។

នតិលនាវ ជ. អំពី។

នតិលនាវតែស តារាង។

នតិស កិ. បង្កុស; ឧទា. គិបំបើក

មោពោនតិសត្រឹង ។ ខ្ញុំបើកម្ល៉ាត់

មិនត្រូវផ្លូវ។

នតី (ព.ភ្ល.៖ តី) កិ.វិ. ជួនកាល។

តែសនតី ជួនកាល។

នតីៗ ម្តងៗ។

នតឹង ន. ស្នា។

នតឹងខ័ណ្ឌ ស្នាខោអាវ។

នតិត កិ.១) សាក, ២) ប្រៀបធៀប។

នតិតលាស ៣) ឧទាហរណ៍។

នតិវ ន. ពាក្យជេរ។

នតិវមីស ផ្តល់លាន់, ព្យាត់;

ព.ដ.គ្រ.៖ ពាតិវមីស ព្យាត់។

នតិល កិ. បិទ, ព្យាត់;

ព.ដ.គ្រ.៖ ញចាត់ ព្យាត់។

នតឹងទ្រឹង កិ.វិ. ផ្លាស់ប្តូរ;

មើល៖ ចោត។

នតិប កិ. ឆ្លង, ចម្លង, រាលដាល;

មើល៖ តើប។

នតិម កិ. ប្រក់។

នតុ កិ. ដើរលើ; ព.ដ.៖ ញុជិះ។

នតុក ន. កន្លែង, ផ្ទះ;

ព.ដ.គ្រ.៖ នតិច ព្យាត់។

នតុកនទេ ជ្រកកោន;

មើល៖ មមែ។

នតុករាទាស កន្លែងស្រឡះ។

នតុង, កិ.វិ. លួចលាក់, លាក់លៀម,

ស្ងាត់ៗ; ឧទា. ឆានតុង ។ ហូប

លាក់លៀម។

នតុង, កិ. លួច។

នតុន កិ. សង្កត់។

នតុនកូប សង្កត់គ្រឹប។

នតុនចុន កិ.វិ. ក្រញោន;

មើល៖ តុ។

នតុប, កិ. ទម្លាក់; ព.ដ.៖ ងក្លាច។

នតុប, កិ. គប់; ព.ដ.៖ កូប។

នតុបប្តីរក្ខិត គប់ចូលបូក។

នតុបប្តី គប់រឹង។

នតុម កិ. បង្រៀន។

នតុមនតី បង្ហាត់បង្រៀន, ហ្វឹក

ហ្វឹន, បង្វឹក។

នតុរ កិ. គក់; ព.ដ.៖ នទិច។

នតុរហ ន. កម្រាលត្បាញពីឫស្សី។

នតុល ន. ដំបូក។

នតូ ន. រណ្តៅ។

នតូប្រឹង រណ្តៅដែលគេដឹក។

នតូហុក ជង្គុក។

នតូអាច់ បង្គន់។

នតុង ន. ស្ពាន។

នតុងតុង ជណ្តើរ។

នតូប កិ. អះអាងចង់បាន (របស់គេ);

ព.ដ.៖ នទា។

នតូរ ន. ផ្ទាន។

នតូល កិ. ដើរចោល, ទៅចោល,

វ៉ាអូង;

ព.ដ.គ្រ.៖ ងក្តើយ ព្នុរ;

ព.ដ.គ្រ.៖ ចាលើយ ព្រៃស;

ព.ដ. កានក្តើយ, នទិច។

នតើកតើក កិ.វិ. ប្រដៅ។

នតើង កិ. ទង្គិច។

នតើត កិ. វាត់។

នតើប ន. លលក; ឧទា. ឆ្មុប

នតើប ។ សត្វលលក។

នតើម, ន. ចាប់ផ្តើម, មុនដំបូង។

នតើម, កិ. តាំង។

នតើមមើស តាំងពី។

នព័ន្ធអក្សរ (ព.ក្ល.៖ នព័ន្ធអក្សរ-
អក្សរអក្សរ) ក៏.វិ. កាលដើម
ឡើយ។

នព័ន្ធទីត ក៏. បន្ត, ធ្វើបន្ត។

នព័ន្ធយ ក៏. ប្រាប់តគ្នា, ផ្តល់ដំណឹងត
គ្នា។

មនុស្សនព័ន្ធយ អ្នកនាំសារ, អ្នក
ផ្តល់ដំណឹង។

នព័ន្ធ ន. សិរ; ឧទា. នព័ន្ធអក្សរ ។ សិរ
មាត់។

នព័ន្ធ ន. ទ្រង់។

នព័ន្ធ ន. សាគូរនាម។

នព័ន្ធ ក៏. ស្រែក។

នព័ន្ធប្រឹង ស្រែកយ៉ៃ។

នព័ន្ធ ន. សំឡេង។

នព័ន្ធ ក៏. រកលេស, គេចវេ។

នព័ន្ធ ក៏.វិ. សឹម។

នព័ន្ធ ក៏. ចាំ; ឧទា. នព័ន្ធតិប្បជាន! ចាំ
ខ្ញុំធ្វើ!

នព័ន្ធ ន. ស្បែក; ព.ដ.៖ នព័ន្ធ។

នព័ន្ធទីត ន. ស្បែកជើង;

ព.ដ.៖ នព័ន្ធទីត។

នព័ន្ធ ក៏. ចោទប្រកាន់។

នព័ន្ធហ្ម័ត្រិស មូលបង្គាប់។

នព័ន្ធ ន. ដៃ (កែវ), ត្រចៀក (ទា)។

នព័ន្ធគ្រៃ ន. ភ្នំស្រែ។

នព័ន្ធ ន. ឬសំលៀង។

នព័ន្ធ ក៏. ១) ចម្លង, ២) ចាក់; ព.ដ.៖
ព័ន្ធ។

នព័ន្ធទីត នាំសារ, 'ព័ន្ធ'; ព.ដ.គ្រ.៖

នព័ន្ធទីត 'ព័ន្ធ'។

នព័ន្ធទីត នាំសារ, 'ព័ន្ធ';

ព.ដ.គ្រ.៖ នព័ន្ធទីត 'ព័ន្ធ'។

ឧទា. ផ្ទាំងនព័ន្ធទីត

អ្នកនាំសារ។

នព័ន្ធ ន. ស្បែក; ព.ដ.៖ នព័ន្ធ។

នព័ន្ធទីត ន. ស្បែកជើង;

ព.ដ.៖ នព័ន្ធទីត។

នព័ន្ធ ន. យ៉ាងនោះ។

នព័ន្ធ ក៏. ដណ្តប់។

នព័ន្ធ ន. បំពង់ឬស្សីតូចៗសម្រាប់បីត

ស្រាពាង, ទុយោ។

នព័ន្ធទីត ឧ. សំឡេងដួល (ភ័ង)។

នព័ន្ធអក្សរ ក៏.វិ. ច្រងាង;

មើល៖ ខិត។

នព័ន្ធតាប ន. លិង្គ។

ព័ន្ធតាប ន. ទេវតា។

នព័ន្ធអក្សរ ន. ខ្សៀវ។

នតិច កិ. ពន្យ័ត, ឧទា. គិបៈនតិច
 កាឆ្ម ។ ខ្ញុំពន្យ័តកាស្ទី។
 នតិប កិ. បន្ថែម; ឧទា. គិបៈនតិប
 ព្រៃម្យាយជិត ។ ខ្ញុំបន្ថែមផ្ទៃមួយ
 ទៀត។
 នតិបំ កិ. ចាក់ (ដោយប្រើកាំបិត,
 មូល,...)។
 នតិលំ កិ. បំបុក។
 នតិស កិ. ផុស, បង្ហាញ, ពុះ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ ញឆោស ព្យាត។
 នតិសឆាកំ បង្ហាញខ្លួន។
 នត្រី ន. ម្សិល, ម្សិលមិញ;
 មើល៖ រាអែ, រាអិ, រាអៅ។
 នត្រីន ន. ដើមឈើដែលគេយក
 សម្បកសម្រាប់ទ្រាប់ញ៉ាំងដំរី ឬ
 យកដើមធំធ្វើក្តារមឈូស។
 នត្រុត កិ. ដេញ, ធ្វើឱ្យបែកខ្វែក, ពុះ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ ទាស ព្យាត។
 នត្រុតនត្រ ដេញ។
 នត្រុប កិ. សឹក; ឧទា. នត្រុបនពោ
 ជិត ។ សឹកស្បែកជើង។
 មើល៖ ទឹក។
 នត្រូ កិ. ដេញ; ព.ស្រ.៖ មព្រើស។
 នត្រុតនត្រ បណ្តាញ, បំបោល។

នត្រូ កិ. ហុត។
 នត្រើង, កិ. ផឹក, អក។
 នត្រើង, ន. ជើយ; ព.ជ.៖ ត្រើង។
 នត្រើន កិ. ផ្លាស់ប្តូរ (ទឹកថ្លៃថ្នូរ), ពុះ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ នទែស វ៉ាអូង។
 នត្រែង កិ. ដៀង។
 នត្រែវ ន. ផ្ទៃពោះ, គក់, ទម្ងន់។
 នព្រោតអុញ កិ. ផ្គុំឧសឱ្យឆេះ, ផ្គុំ
 ភ្លើង។
 នព្រោល កិ. ១) រុញ, ២) ជំរុញ។
 នព្រោស ន. បន្តក់។
 នត្រឹង, ន. ឃ្លា, ខ។
 នត្រឹង, ន. បំណង។
 នត្រឹង កិ. តម្រង់, ផ្តោតទៅលើ;
 ព.ជ.៖ មអឹង។
 នត្រិច កិ. បញ្ជាក់។
 នត្រិមំ កិ. ទន្ទ្រាំ (ជើង)។
 នត្រិះ កិ. សង់ (បំណុល);
 ព.ជ.៖ ត្រិះ។
 នត្តី កិ. បោះ។
 នព្វោះ (ព.ភ្ល.៖ នព្វោះនព្វាង) កិ.
 ១) លោត, ២) រលាក់។
 នព្វោះព្រើល លោតកញ្ជ័ង។
 នព្វោះព្រោស ភ្ញាក់ព្រើត។

នថាកំ កិ. ជាក់; ព.ដ.៖ ថាកំ។

នថាង់ កិ. ១) រាយ។ ឧទា. នថាង់

ជាល ។ រាយមងៗ ២) សន្លឹង។

នថាន ន. ចម្លាម, ប្រគាប។

នថែត កិ.វិ. ស្រាលស្លឹក;

មើល៖ ថែង។

នទាក់, កិ. ដាក់កែ។

នទាក់, ន. កាកសំណល់។

នទាង់, កិ.វិ. ញាយ, ញឹកញាប់។

នទាង់, កិ. ប្រកាន់។

នទាច់ កិ. ១) ក្រឡឹង, ២) វិល។

នទាច់រាវ វិលចុះឡើង។

នទាច់រី វិលខ្ចាស់។

នទាន់ កិ.វិ. ប្រញាប់ប្រញាល់។

នទាប់ កិ. ចិត្រាំ, វ៉ាអុង;

ព.ដ.គ្រ.៖ ចិស ព្នុរ។

នទាម ន. កម្លោះ។

នទាមរាជីត កម្លោះជំទើរ;

ព.ដ.៖ នទាមរាស។

នទាយ, កិ. ដាក់រហ័សនាម។

នទាយ, កិ. ជំនួស, តំណាង;

ឧទា. ទិសអូទាយនទាយមា

កឹក ។ ត្រណមយាយតាយ

ជំនួសដោយទា។

នទាវ កិ. សន្ទូច។

នទាវនតឹង រនង់ ។

នទាវរាពាត់ សន្ទូចវាត់។

នទាវ កិ. ស្រមុក។

នទាល កិ.វិ. ភ្លាមៗ។

នទាល់ កិ. ចន្ទល់។

នទាល់មុត, ន. សសរជើងរៀង។

នទាល់មុត, កិ. ច្រត់ចង្កេះ។

នទាស ន. ខ្ទមខ្មោច។

នទា៖ កិ. ១) ចង់បាន, ២) អះអាង

ចង់បាន (របស់គេ);

ព.ដ.៖ នតូប; ៣) បន់ឱ្យ, សូមឱ្យ;

ឧទា. នទា៖មាម្លាវកើតពាង ។

បើសិនជាពូកែដូចជាគាត់។

នទិញ កិ. ដំ។

នទីងតូរ ន. ដើមដៃ។

នទីននទាន់ កិ.វិ. ប្រញាប់ប្រញាល់។

នទីលនទាល កិ.វិ. ប្រញាប់ប្រញាល់។

ទុងនទីលទុងនទាល ទាញប្រញាប់

ប្រញាប់។

នទី កិ. ហុច; មើល៖ វើត, ឆិះ។

នទីង, ន. ឈ្មោះប៉ុងមួយបែប ស្លៀក

វណ្ណាបាំងកេរ្តិ៍ខ្មាស (សម្រាប់បុរស

ជនជាតិព្នង)។

នទីង_២ ន. សត្វប្រលៀវប្រភេទតូចរស់
ក្នុងបំពង់ឫស្សី។

នទីង_៣ ន. ខ្ទុះ, ព្នុរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ នទីង ព្យាត់។

នទីត គុ. ឡប់។

នទីរ កិ. គេចវេរ។

នទីប, (ព.ក្វ.៖ ងក៏ប) ន. ខ្ទមនៅ
បណ្តោះអាសន្ន។

នទីប_២ ន. រោង។

នទុង, ន. សាច់ក្រក។

នទុង_២ ន. អន្ទង់។

នទុត កិ. ចេញបាត់។

នទុម កិ. ដុតដែកបន្ថែមឱ្យក្រហម, ធ្វើ
ឱ្យក្រហមក្តៅ។

នទុយ កិ.វិ. សំឡេងដើរសម្រាប់សត្វ;
មើល៖ ប្រោះ។

នទុយ្យ កិ. បន្ទោស;
មើល៖ ញូហាច។

នទុយ្យតោរ កិ. ស្តាយក្រោយ។

នទុរកើយ ន. ខ្នង។

នទុល ន. ពោះ។

នទុលមពោល ន. ញាតិសន្តាន, សាច់
ញាតិ, បងប្អូន, ពូជ។

នទុយ្យ កិ. ស្តីបន្ទោស។

នទើ ន. របស់, វត្ថុ។

នទើរោងឆា ចំណីអាហារ។

នទើញុល គ្រឿងស្រវឹង។

នទើតីតនាស់ សញ្ញា។

នទើតីតនាស់នាវងក្វាសមារ

សញ្ញាចំណុចពីរគូស (៖)។

នទើតីតនាស់នាវរេកនៃ

សញ្ញាអព្ភន្តរៈ («...» ឬ "...")។

នទើតីតនាស់នាវទុត សញ្ញាខណ្ឌ

ចប់ (។)។

នទើតីតនាស់នាវនតុនចោក

សញ្ញាបន្តក់ (ៈ)។

នទើតីតនាស់នាវនទ្រិត

សញ្ញាឧទាន (!)។

នទើតីតនាស់នាវរាទុត

សញ្ញាខណ្ឌ (។)។

នទើតីតនាស់នាវរោប សញ្ញាសួរ

(?)។

នទើម្បូរ ប្រដាប់ភេទស្រ្តី។

នទើន កិ. បាន; ឧទា. ជេងបូមិសមា

នទើន? បានទៅលើអ្នកណា?

នទើប ន. សត្វស្វាបមួយប្រភេទ។

នទើម កិ. ដាក់ (អន្ទាក់), បញ្ឆោត,

ល្បង, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ មញ្ជី ព្រៃស។

នាវនទើប ការល្អៗ
 នទើល ន. កែងជើង។
 នទើលជិង កែងជើង។
 នទើស កិ.វិ. អម្បាញ់មិញ;
 ព.ជ.៖ នានេះនើស។
 នទើសនើស អម្បាញ់មិញ។
 អានទើសនើស អម្បាញ់មិញ។
 នទៃ, កិ. ផ្អែក។
 នទៃ, កិ. ១) ជ្រក, ២) សណ្ឋិត។
 នតុកនទៃ កន្លែងជ្រកកោន។
 នទែរ កិ. បញ្ចៀស។
 នទែស, ន. ឡាន។
 នទែស, កិ. បំបាក់,
 ព.ជ.៖ ងកិច។
 នទែស, កិ. ផ្លាស់ប្តូរ(ទីកន្លែង),
 'វាអូង';
 ព.ជ.គ្រ.៖ នព្រើន ព្នុរ។
 នទែស, កិ. បង្កើត។
 នទោ, (ព.ក្វ.៖ នទៅ) កិ. ទទួល។
 នទោ, ន. ប្រមោញ។
 នទោត កិ.វិ. គើម;
 មើល៖ ប្រោះ, ហាន់។
 នទោប ន. កំស្លល។
 នទោបជិង ន. ប្រអប់ជើង។

នទោស កិ. ស្រុត។
 នទោសនទាប់ គ. រដិបរដុប។
 នទោះ កិ. ត្រាប់តាម;
 មើល៖ ពីងនទោះ, ពីង។
 នទិក កិ. បំពាក់។
 នទិក, ន. សំរាម។
 នទិកមរិម សំរាមសម្រោច។
 នទិក, កិ. បញ្ឈរ; មើល៖ ទិក។
 នទិង ន. ខ្លះ, 'ព្យាត';
 ព.ជ.គ្រ.៖ នទីង ព្នុរ។
 នទិច កិ. គក់; ព.ជ.៖ នតុរ។
 នទិប កិ. ប៉ះ។
 នទិប កិ. បាំង។
 នទិបក្តាក់ បាំងជិតឈឹង។
 នទិម កិ. ថែម។
 នទិរ ន. ១) ផ្លែ, ផ្លាំង, ២) វាវ។
 នទិរតុក ផ្លាំងពពក។
 នទិរព្រាក ផ្លែមេឃ។
 នទិរទាក ផ្លែទឹក។
 នទិស ន. ១) ត្រឡោក, ២) ស្លឹក។
 នទិសនទី សម្ភារៈ, របស់របរ។
 នទ្រា ន. ១) ចេតនា; ឧទា. ពិបលិច
 តែសនទ្រាលើសមាធិអេ ។ ខ្ញុំធ្វើ
 ដាក់នាងដោយគ្មានចេតនាទេ។

២) ពុតត្បុត; ឧទា. ពាងនត្រាមា
ជានមោតីត ។ គាត់ធ្វើពុតជាមិន
ដឹង។ ព.ស្រ.៖ មិន។

នត្រាក, ន. គ្រាប់កាំភ្លើង។

នត្រាក, ន. សំណា។

នត្រាង ន. កាដាម្យាង ដែលធំជាង
កាដាធម្មតា។

នត្រាង, គុ. ឆ្លាត។

នត្រាង, កិ.វិ. ជាមួយគ្នា;

ឧទា.

អូរឆាយពាងព្រោះនត្រាងពាង ។ ប្តី
ប្រពន្ធដើរជាមួយគ្នា។

នត្រាង, ន. គ្នា; ឧទា. នត្រាងនើម ។

គ្នាឯង, គ្នាយើង។

នត្រាងក្លែង ន. ថ្វាស;

ព.ជ.៖ នត្រាងលើន។

នត្រាញ កិ. ពឹងពាក់។

នត្រាញ ន. ស្រា, សុភ។

នត្រាញងឈឹង ស្រាដែលគេបូម

ទុក។

នត្រាញនើម ស្រា-ស។

នត្រាប់ កិ. រៀបចំ។

នត្រាម គុ. ចាស់ (បន្លែ ឬ ផ្លែឈើ);

ឧទា. នហានីនត្រាម ។ ស្លឹកឈើ
ចាស់។

នត្រាយរ ន. ស្មៅតសក់ឆ្នងបុរាណ។

នត្រិច ន. វាល។

នត្រិចរាទាស វាលរហោស្ថាន។

នត្រី, ឈ. អីចឹង។

លាសនត្រី បើអីចឹង។

នត្រី, ឈ. ដូច្នេះ; ឧទា. ជេសពាង

លាសនត្រី ។ បន្ទាប់ពីគាត់ថា
ដូច្នេះ។

នត្រឹង ន. រាសហាល; ឧទា. នត្រឹង

ញឹក ។ រាសហាលផ្ទះ។

នត្រីស, ន. ចម្ការថ្មី; មើល៖ មីរ។

នត្រីស, កិ.វិ. ដំណាលគ្នា;

ព.ជ.៖ ងគ្រប់។

នត្រឹង កិ. តម្រឹម។

នត្រិត កិ. ភ្ញាក់, ពញ្ញាក់, ញុះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ នត្រិត 'ញ៉ាត់'។

នត្រុង ន. ដង្កូវ។

នត្រុត ន. អង្រ្កត។

នត្រុប ន. គម្រប។

នត្រុយរ ន. កម្ទេចសំរាម។

នត្រុយរមាត់ ន. ជួលីក្នុងភ្នែក។

នត្រុង ន. គុក។

នត្រុយ, ន. មេត្រប៉ៃ, ដំបែ។

នទ្រូប ន. សត្វរបោមម្យ៉ាង សម្បុរ
ពណ៌ខ្មៅ។

នទ្រឹង ន. ទ្រឹង, 'ព្យាត់';
ព.ជ.គ្រ.៖ នឹង 'ព្យា'។

នទ្រឹង កិ.វិ. បាក់ចន្ទល់,
អស់លក្ខណ៍; មើល៖ ក្លាស់។

នទ្រង កិ. គ្រាហ៍។

នទ្រង កិ. ស្លាប់តាយហោង។

នទ្រូល កិ.វិ. ជាមួយគ្នា, 'ព្យា';
ព.ជ.គ្រ.៖ ញូតម វ៉ាអូង;
ព.ជ.៖ ញូតម។

នទ្រែស ន. កណ្តាប់ម្យ៉ាង (ពុល)។

នទ្រែស ន. ជើងកប។

នទ្រែ ន. អនុស្សាវរីយ៍។
នទ្រែពី ស្នាដៃ។

នទ្រែ កិ. បន្ទូលទុក, បន្តរក្សា។

នទ្រោ ន. មេម៉ាយ (ស្រី), ពោះម៉ាយ
(បុរស)។

នទ្រោក ន. គោ។

នទ្រោតិង ន. ក្រមុំសៅកែ, កម្លោះ
ចាស់។

នទ្រោម ន. ស្រោម។

នទ្រោយ ន. គូដណ្តឹង។

នទ្រោស ន. ឈុត, ដំណាក់, តង់។

ទូនទ្រោស មួយតង់។

នទ្រៅ (ព.ភ្ល.៖ នទ្រៅ) កិ. រងាវ, បូល។

នទ្រៅតោរ កិ. សញ្ជឹងគិត។

នទ្រិ គុ. ក្រៀម, ងាប់ (រុក្ខជាតិ); ដ.ក.៖
ញែង, ក្រាញ, នទ្រិ។

នទ្រិប្រុង គុ. ក្រៀមស្នាក់។

នទ្រឹង ន. ដើមឈើម្យ៉ាង។

តើមនទ្រឹង ដើមក្រហៅព្រៃ។

នទ្រឹង ន. អ្នកមាន។

នទ្រិត ន. ប្រូត (ឈ្មោះភិក្ខុជាតិមួយ
ប្រភេទ)។

នទ្រិត កិ. ភ្ញាក់, ពញ្ញាក់។

នទ្រិតញ្ចវិស ភ្ញាក់ព្រើត។

នទ្រិតនទាល ភ្ញាក់ផ្អើល; ព្យាត់
ព.ជ.គ្រ.៖ នទ្រិត 'ព្យា'។

នទ្រិតព្រោស ភ្ញាក់ព្រើត។

នទ្រិម ន. អណ្តូងទឹក។

នទ្រិស ន. ចបជីក។

នទ្រិសឆា ន. អង្កើ។

នទ្រិច កិ. ដើរចោល, វ៉ាអូង;
ព.ជ.គ្រ.៖ ងកើយ 'ព្យា';

ព.ជ.គ្រ.៖ ចាលើយ 'ព្រៃស';

ព.ជ. នត្ថល, កានតើយ។

នទ្រិច កិ. ទុកចោល។

នទ្វាល់ កិ. ធ្វើ។

នហ្វ, ន. សន្លឹក។

នហាទាក ផ្ទៃទឹក។

នហ្វ, ន. ស្លឹក។

នហាឆី ស្លឹកឈើ។

នហាពាយ្យ ស្លឹកឈើងាប់។

នហាក ន. កំហាក។

នហាង ន. ជឿត។

ទូនហាង មួយកន្ទុយ (ត្រីជឿត)។

នហាច កិ. រលឹម។

នហាញ (ព.ក្ខ.៖ នហាញមា) សព្វ.

ជាមួយ (កំដរ)។

នហាត ន. ពន្លាក។

នហាត់ កិ. ថប់ (ដង្ហើម)។

នហាត្រាវ ន. បន្លែស្លឹក។

នហាន់ កិ. ស្ទាក់; ព.ដ.៖ លាហាន់។

នហារ ន. ១) ស្នាមប្រេះ, ប្រេះ,

២) ព្រំដែន។

នហារ៉ូ ន. ព្រំចម្ការ។

នហារី កិ. លើកឡើង។

នហារិន្ទយ្យនហិមំ លើកទឹកចិត្ត។

នហារនហិមំ កិ. ដកដង្ហើម។

នហា: ឆ. ហាក់ដូចជា។

នហ្វ, ន. ដង្កូវដូង; ឧទា. នហ្វរ្សាឆា

បាង ។ ដង្កូវដូងនេះស៊ីទំពាំង។

នហ្វ, ន. ស្មៅខ្លី។

នហូក កិ. សក។

នហូត កិ. រលាត់; ព.ដ.៖ រាហូក។

នហូយ កិ. ចេញខ្យល់។

នហូរ ន. ឈើ ឬ ផ្លោបុកសម្ង;

ឧទា. មែន្រៃសតើមនែសមាជាន

នហូរឆូត្រាវ ។ គាត់កាត់ផ្លោមក

ធ្វើជាឈើបុកសម្ង។

នហើ គុ. ស្តើង។

នហើម កិ. ចម្អែត។

នហោក ន. រំកាច់ខុស;

មើល៖ រាតែស។

នហោល កិ.វិ. ជាក់លាក់,

ច្បាស់លាស់។

នហោលនានេះ យកចិត្តទុកដាក់។

នហោល (ព.ក្ខ.៖ នហោលមា) ឈ.

ជាមួយ។

នហោង កិ. អណ្តែត, ព្យុះ;

ព.ដ.គ្រ.៖ ដោង ព្យុះ។

នហោម ន. ខ្ទុយ។

នហោរ ន. ពាក្យបណ្តោយ។

នហោល, កិ. ចំហុយ; ឧទា. ឆិះព្យាង្គ
 នអីកនៃ នហោលអិន់ទោស ។
 យកបាយកកមកចំហុយឱ្យក្តៅ។

ព.ជ.៖ កុល។

នហោល, ន. ចំហាយ។

នហិ, កិ. រហូត; ឧទា. រាជីសវីញច្នាត់
 នហិរិរាវី ។ ជំរំនោះរត់រហូត។

ព.ជ.៖ ងក្រែ។

នហិ, ន. ស្រល់; ឧទា. តើមនហិ ។
 ដើមស្រល់។

នហិង ន. អូរ, ព្រែក។

នហិងទាក ន. ទឹកអូរ, ទឹកព្រែក។

នហិច, កិ.វិ. ហូរហែ។

នហិច, កិ. បង្ហូរ ។

នហិត កិ. បង្ហូស។

នហិបំ កិ. ស្មានថា, គិតថា, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ នអោន ព្នុរ។

នហិមំ (ព.ភ្ជ.៖ នទិមំ) ន. ១) ដង្ហើម;

២) ម្លប់។

ទូនហិមំ មួយភ្លែត។

នហិមំឆាន ន. កម្លាំង, សុខភាព។

នហិរ ន. ឈើដួល, 'ព្យាត់'; ព.ជ.គ្រ.៖

ទិមំ ព្នុរ។

នហិរ កិ.វិ. រហូតអស់កល្ប, ជានិច្ច,
 ជានិរន្តរ៍, រហូត, 'ព្នុរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ មរិមរាង ព្រៃស។

នហិលំ ឧ. ម្លឹង, ម្ល៉េះ; ឧទា. នហិលំ
 ព្រែងពាងអីតិហៃ! អ្នកនោះអីក៏
 ស្អាតម្ល៉េះណា!

នហិលំឆែស កិ.វិ. ស្អាតម្ល៉េះ។

នអា សព្វ. បែបនេះ។

នអាក ន. ក្អែក។

នអាង ន. ធូប។

នអាង់ កិ. ខ្ចាស់។

នអាន កិ. លែលក។

នអានឆើន, ន. យ៉ាងនេះ, បែបនេះ។

នអានឆើន, គុ. មិនបានការ, ផ្ដេស
 ផ្ដាស។

នអាប់, កិ. រៀបការ។

នអាប់ញឆោង រៀបការ;

ព.ភ្ជ.៖ នអាប់ញឆាវ។

នអាប់, កិ.វិ. ព្រមទាំង;

ព.ជ.៖ នអិប។

នអាម ន. ចំអាម។

នអាស កិ. ញែកចេញពីគ្នា។

នអីក គុ. ត្រជាក់។

នអីករាងត ត្រជាក់ល្អិម។

នអ៊ីសញ្ជី ន. លំបាក, តោកយ៉ាក,
ក្រខ្សត់។

នអ៊ីរ គុ. បែតង។

នអុប កិ. ផ្លុត; ឧទា. បេះនអុបអ៊ីស
បេះ ។ ម្តាយផ្លុតទឹកកូនដើត។

នអុស កិ. ទម្លាក់; ឧទា. បិទឈាន
នអុសកោរពញបិទទូហ្វោហោម
អ៊ិនជានការ ។ ប្រជាជនទម្លាក់
មេភូមិម្នាក់លែងឱ្យធ្វើការ។

នអុសព្រង់ ទម្លាក់ព្រួស។

នអូង កិ. នាំទុក្ខ។

នអូរ ន. បង់បួនស្រី។

នឆើក (ព.ក្វ.៖ នអី) ន. ស្និត; ឧទា.

ព្រឹតទូនឆើក ។ ចេកមួយស្និត។

នឆើច គុ. ផុយ, ជួរ;

ព.ផ្ទ.៖ ក្រាម។

នឆើចឆើយ ជួរខ្សុយ។

នឆើន ន. រឿងនិទាន។

នឆើរ កិ. ចង់, ចូលចិត្ត; ឧទា. ពិបំមោ

នឆើរជេងនទ្រង់ ។ ខ្ញុំមិនចង់

ក្លាយជាអ្នកមានទេ។

នឆើស គុ. ស្រន់, អន់ឈឺ។

នឆេនឆើន (ព.ក្វ.៖ នឆើនឆើន) សព្វ.

បែបនេះ, យ៉ាងហ្នឹង, យ៉ាងនេះ។

នឆៃ សព្វ. ដូចហ្នឹង។

នឆៃនឹង កិ.វិ. ដដែល។

នឆោង កិ. អាំង។

នឆោន កិ. ស្មាន, គិត;

ឧទា. នឆោនឈាស... ។ ស្មាន

ថា...។ ព្រះ;

ព.ដ.គ្រ.៖ នហិបំ ព្យាត់។

នអ៊ក (ព.ក្វ.៖ នអ៊កនអ៊ក) កិ.វិ.

១) ដឹកជំនុំ; ឧទា. ជេសរីផែស

ពាង់ចិចនអ៊ក ។ បន្ទាប់មកចៅ

ផែសក៏ដេកដោយដឹកជំនុំ។

មើល៖ ចិច; ២) ខកខាន;

ឧទា. ពិបំនអ៊កមាហិចហាន់ហោ

អ៊ីរមីស ។ ខ្ញុំខកខានមិនទៅ

ដោយសារភ្លេង។

នអ៊ប់ កិ.វិ. ទាំង។ ឧទា. ពាង់ហាន់

អាមីរនអ៊ប់មាជី ។ គាត់ទៅចម្ការ

ទាំងឈើ។ ព.ដ.៖ នអ៊ប់។

នអ៊ម កិ. ទុកពេល, ពន្យាពេល។

នអ៊យ្យ កិ. ទុកឱ្យស្ងួត (ពេលកាប់
ចម្ការហើយ)។

នអ៊រ កិ. យំទូញសោក; ឧទា. ពាង់

នអ៊រខិតមែៈពាង់ ។ គាត់យំទូញ

សោកព្រោះម្តាយស្លាប់។

នា ន. ស្នា។

នាក ន. អ្នក។

នាក់ជានមីរ អ្នកធ្វើចម្ការ។

នាក់ជានមីរជានព្រៃ អ្នកធ្វើស្រែ
ចម្ការ។

នាក់រាវាត់ចាយ អ្នកទិញជ័រ។

នាង, ន. យប់(សម្រាប់រាប់)។

ឧទា. លោចនាងពើស គម្រប់
ប្រាំពីរថ្ងៃ។ ព.ជ.៖ មាង។

ទូនាងរាអាង មួយយប់ទល់ភ្លឺ។

នាង, ន. ដើមឈើម្យ៉ាង។

នាងពែ ន. យប់ទី៣។

នាងម្នាយ ន. យប់ទី១។

នាងហរ ន. យប់ទី២។

នាច ន. ជ្រូកព្រៃ។

នាចរាញាង ជ្រូកព្រៃបា។

នាន់ កិ. ទាន់; ឧទា. តិបញ្ចចាត់ជិត
យោករិមោនាន់ឆោស ។

ខ្ញុំពុំអាចរត់ទៅតំបន់ភ្នំទាន់ទេ។

នានាវ កិ.វិ. ដដែល; ឧទា. ហោម
ជីនានាវ ។ នៅឈើដដែល។

នានេះ, កិ. ផ្ដិតផ្ដង។

នានេះ, គុ. ប្រាកដណាស់។

នហេលនានេះ យ៉ាងពិតប្រាកដ។

នាប់, ន. ផ្នែក, រង, មុខ។

នាប់, ន. ខាងមុខ។

នាប់, កិ. ផ្គត់ផ្គង់។

នាប់, ន. កណ្តាប់។

នាម ន. ឫស្សីរលៀក, ឫស្សីបន្ទា។

នាម, ន. អាយុ។

នាម, ន. ឆ្នាំ; ឧទា. តានាម១៩៧៥ ។

នៅឆ្នាំ១៩៧៥។

នាមតែ ឆ្នាំក្រោយ (ឆ្នាំបន្ទាប់ពីឆ្នាំ
នេះ)។

នាមម្នាយ ឆ្នាំទៅមួយ។

នាមអាកើយ ឆ្នាំក្រោយៗ (ឆ្នាំណា
មួយនៅពេលអនាគត)។

នាមអែ ឆ្នាំមុន។

នាមរី ន. ឱសថ, ថ្នាំ។

នាមវាចនាមវា ន. ឈ្មោះប្រទាល
មួយប្រភេទ។

នាវ, ន. ព្រះអាទិត្យ, ថ្ងៃ, ព្រះ;
ព.ជ.គ្រ.៖ កានាវ វាអូង។

នាវងក្លាងមោក កណ្តាលថ្ងៃត្រង់;
ព.ភ្ជ.៖ ងក្លាងនាវ។

នាវញ្ចប់ ថ្ងៃលិច។

នាវទេស ថ្ងៃរសៀល;
ព.ភ្ជ.៖ ទេសនាវ។

នារព្រេស ថ្ងៃខ្ពស់;

ព.ក្វ.៖ ព្រេសនារ។

នារលែៈព្រេស ថ្ងៃខ្ពស់ហើយ។

តុបជីងនារ ថ្ងៃលិចបាត់។

នារទេស ថ្ងៃកំណើត។

នារនត្រី ថ្ងៃម្សិលមិញ។

នារពើស ថ្ងៃអាទិត្យ។

នារម្លាយ ថ្ងៃចន្ទ។

នាររាអិ ម្សិលម្ង៉ៃមួយនាយ;

ព.ក្វ.៖ នាររាង្វាយ។

នាររាអែ ម្សិលម្ង៉ៃ។

នារលាកង្វាយ ខានស្អែកមួយ។

នារលាកហរ ខានស្អែកមួយនាយ។

នារវាយ ខែប្រាំង, ខែចេត្រ។

នារផឹក រសៀល។

នារអាកើយ ថ្ងៃក្រោយ,

ពេលក្រោយ។

នារអោយក្អាក ថ្ងៃខានស្អែក។

នារអោយតែ ថ្ងៃស្អែក។

នារអ្យា ថ្ងៃនេះ, ព.ក្វ.៖ នារអា។

ទូនារ មួយថ្ងៃ។

ទូនាររាមាង មួយថ្ងៃវាល់ល្ងាច។

នារ្ម ន. ស្លាប, ព្យុះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កានារ វ៉ាអូង។

នារឆ្យម ស្លាបសត្វ។

នាល កិ. ណាត់។

នាល់ កិ. ស្គាល់; ឧទា. ទោលមែហោម

ធរសនើស មែនាល់មានាវ

មអាក ។ នៅពេលដែលអ្នកនៅ

រស់នៅឡើយ អ្នកស្គាល់តែ

សេចក្តីសុខ។

នាល់មាត់ កិ. ស្គាល់មុខគ្នា។

នារី ន. ១) ការ, ២) ពាក្យ។

នារីក្រីត ន. ការភ័យខ្លាច។

នារីខ្លែ ន. ការសំខាន់, ន័យសំខាន់។

នារីតិមមេន ន. ការកត់សម្គាល់។

នារីតែសនារីជេង ន. ការមានបាន,

សេចក្តីរីកចម្រើន។

នារីងើយ, ន. ភាសា។

នារីងើយ២ ន. ពាក្យសម្តី។

នារីប្រាតអារ ន. ឧបទ្វីប។

នារីជាៈ ន. ការបបួល។

នារីជី ន. ជំងឺ, ការឈឺ, គ្រុន។

នារីជីង ន. ប្រវែង។

នារីជិះ ន. ការយឺតយ៉ាវ។

នារីញេតនាតិមអេប ន.

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។

នារីដិត ន. ការខ្មាស់។

នារីតិស ន. អំពើបាប, ខុសឆ្គង,
ទុច្ចរិត, កំហុស។

នារីតិមពាញ់ ន. ការបាញ់គ្នា។

នារីតិត ន. ១) គ្រោះថ្នាក់, ២) បញ្ហា។

នារីតិតជេរ ន. ការគាបសង្កត់។

នារីទាង់ ន. កម្លាំង, ថាមពល។

នារីទើយ ន. អំណាច, សិទ្ធិអំណាច។

នារីនតី ន. ១) ការបង្រៀន;
២) មេរៀន។

នារីនតីត ន. ឧទាហរណ៍, ការប្រៀប
ធៀប។

នារីនាង ន. ការស្គាល់។

នារីមមេន ន. ទីសម្គាល់, សញ្ញា
សម្គាល់។

នារីមីត ន. ការចិញ្ចឹម, 'ព្មរ';
ព.ជ.គ្រ.៖ នារីមីត 'ព្យាត'។

នារីមីន ន. គំនិត។

នារីមិត ន. ការចិញ្ចឹម, 'ព្យាត';
ព.ជ.គ្រ.៖ នារីមីត 'ព្មរ'។

នារីមិស ន. ពាក្យ។

នារីយោ ន. ការអាណិត។

នារីរាក់ស្រាច់ (ព.ក្វ.៖ នារីរាក់ស្រាច់) ន.
អនាម័យ។

នារីរស ន. ជីវិត;

ព.ជ.៖ រាព្វេនាក។

ទូរោងនារីរស មួយឆាកជីវិត។

នារីរសជេង (ព.ក្វ.៖ នារីរសនារីជេង) ន.
ការរស់នៅ, ជីវភាពរស់នៅ;
មើល៖ តុងារ។

នារីរក ន. ការរកកាត់។

នារីរ៉ៃ, កិ.វិ. ជាធម្មតា; តាមធម្មតា
ឧទា. នារីរ៉ៃទោស ។

ក្តៅជាធម្មតា។

នារីរ៉ៃ ន. ទម្លាប់, ទំនៀមទម្លាប់, 'ព្មរ';
ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រៃ ព្រៃស។

ទុតនារីរ៉ៃ តាមទម្លាប់។

នារីរ៉ៃថ្លៃទាក ច្បាប់រដ្ឋាភិបាល។

នារីប្រាស ន. ១) ជាព្រះ, ២) ព្រះ
បន្ទូល។

នារីម្ចាស់មិតព្យាបាត ន. ការចេះគ្រប់
គ្រងថែរក្សា។

នារីហើយ្យ កិ.វិ. គ្រាន់បើ; **ឧទា. តែសកា**
ទាសអ្យនារីហើយ្យ ។ បានត្រី
ប៉ុណ្ណឹងគ្រាន់បើហើយ។

នារីហោរ ន. សុភាសិត, ពាក្យទំនឹម
ទំនៀម; មើល៖ ហោរ។

នាវិកា ន.១) សំណួរ, ២) ការចោទ
សួរ។

នាស ន. ផ្លូវរបស់ជនជាតិដើមព្នង។

នាសមុត ន. សំពត់។

នា: កិ.វិ. ខំតែ, ឧទា. នា:មាជាន
ផ្អែសអុញនាវិកា: ។ ខំតែធ្វើល្អបែ
រជាភ្លើងឆេះអស់ទៅ។

នី កិ. មិនខ្វះ, ហូរហៀរ, សម្បូរ
(មិននី)។

នឹង, (ព.ក្វ.៖ នឹងនឹង) កិ.វិ. រហូត,
ញយ; ឧទា. ចោតនឹង ។ ដួល
រហូត។

នឹង, ន. ធ្នង់, ដើមធ្នង់, ព្នុរ;
ព.ដ.គ្រ.៖ នឹង ព្យាត់។

នឹងអាយ កិ.វិ. ប្រហែល;
ព.ដ.៖ ក្លាបំលាស់។

នឹម ឆ. រាល់, ព្រៃស;
ព.ដ.គ្រ.៖ តឹម ព្នុរ។

និរ ន. ឈ្នាង។

នុក (ព.ក្វ.៖ នោក) ន. ជំនាន់, កាល,
ពេល; ព.ដ.៖ រានុក។

នុកមាង ពេលយប់;
ព.ដ.៖ ម្រីមាង។

នុង ន. ត្រៃធ្វើពីស្នែងគោ ឬក្របី។

នុម, កិ.វិ. ផ្អុប, គ្អុប, ប្រមូលផ្តុំ។

នុម, ឈ. ដូច, ស្មើ។

នុម, (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. នំ។

នុមកាចុក (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. នំបញ្ចក។

នុមមូ ឆ. ដូចជា។

នុយ ន. នាក់។
ពែនុយ ព.នាក់។

នូង ន. ថ្មក។

នូន ន. មនុស្សព្រៃ។

នូយ, កិ. ខឹង។

នូយ, ន. បេះដូង។

នូយនហិម ន. ចិត្តគំនិត;

ឧទា. ពីមនីនូយនហិមពីមនី

នពោរនាវ ។ ចិត្តព្រមព្រៀងគ្នា
ឬ សាមគ្គីគ្នា។

នេនូយនេនហិម ចិត្តភ័យក្លាច។

នូយនហិមជាញ ចិត្តគំនិតកោង
កាច។

នូយនហិមមាញ ចិត្តក្លាហាន។

នូយនហិមផ្អែស ចិត្តគំនិតល្អ។

នើង ន. ទ្រឹង, ព្នុរ;
ព.ដ.គ្រ.៖ នើង ព្យាត់។

នើងព្រាវ ទ្រឹងបន្ថែម

នើម, សព្វ. ឯង។

តិប្បនើម ខ្លួនឯង។
 មែនើម ខ្លួនអ្នក (បុរស)។
 ពាងនើម ខ្លួនគាត់។
 នើម_២ ន. ១) អ្នក; ឧទា. នើមញ្ជុន
 ឆាប់បុត ។ អ្នករត់សំបុត្រ។
 ២) ម្ចាស់;
 ព.ជ.៖ ទើម, តើម, មូនើម។
 នើម_៣ កិ. ទុកចិត្ត, 'ព្យាវ';
 ព.ជ.គ្រ.៖ កានើម វ៉ាអូង;
 ព.ជ.៖ រានើម។
 នើមនី ន. អ្នកបង្រៀន, គ្រូបង្រៀន,
 គ្រូគង្វាល។
 នើយ្យ កិ.វិ. ងាយ, ស្រួល, ព្រៃស;
 ព.ជ.គ្រ.៖ ទើស 'ព្យាវ'។
 នើរ កិ.វិ. ទើបតែ។
 នើស, សព្វ. អម្បាញ់មិញ;
 ព.ជ.៖ តែ។
 នើស_២ ឧ. នោះ (អតីតកាល)។
 នេ (ព.ក្ខ.៖ នែ, នែ, នែៈ, នេៈ)
 សព្វ. នេះ, នោះ, ហ្នឹង។
 នេតី (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. នាទី។
 នេៈ, ន. ១) ធ្វើអ្វីឱ្យល្អ, ឱ្យច្បាស់មែន
 ទែន, ២) អនាម័យ;
 មើល៖ នេត្រាច់, ត្រាច់។

នេៈ_២ (ព.ក្ខ.៖ នេ, នែ) ន. នុ៎ះ, ហ្នឹង;
 ឧទា. នេតិបណាសមែមោ
 អ្យាត់ ។ ហ្នឹងខ្ញុំថា មិនព្រម
 ស្តាប់។ 'ព្យាវ';
 ព.ជ.គ្រ.៖ នែៈ ព្រៃស។
 នេត្រាច់ ន. អនាម័យ;
 មើល៖ នេៈ, ត្រាច់។
 នែ, ន. កណ្តុរ, 'ព្យាវ';
 ព.ជ.គ្រ.៖ កានែ វ៉ាអូង។
 នែៈ (ព.ក្ខ.៖ នេ, នេៈ, នែ, នែៈ)
 សព្វ. នេះ, នោះ, ហ្នឹង។
 នែង, កិ.វិ. រាល់ពេល;
 មើល៖ នឹងនែង។
 នែង_២ ន. ចង្កូម, ខ្មាយ; ឧទា. នែង
 នាច នែងអិ ។ ខ្មាយជ្រូកព្រៃ
 ចង្កូមភ្លើង មើល៖ រាមាង។
 នែងអុញ ន. ដៃកកេះ។
 នែត ន. ក្រាស, ស្និត។
 នែតរាណា ស្និតឫស្សី។
 នែស, ឧ. ហ៎!។
 នែស_២ ន. តំបន់។
 នែសនិង តំបន់ណាង។
 នែសម្បាត់ តំបន់ព្យាវ។
 នែស_៣ ន. ដី។

នែសមោយ ធូលីដី។

នែសរាជ្យង ដីទំនាប, ទីទំនាប។

នែសរាជ្យង ដីបាក់។

នែសរាជ្យង ដីរាបស្មើ។

នែ៖ (ព.ក្ខ.នែ, នែ, នែ) សព្វ.ន្ត្រះ,
ហ្នឹង, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.នែ៖ ព្រះ។

នែ (ព.ក្ខ.នែ, នែ៖, នែ, នែ៖)
សព្វ.នែ៖, នែ៖, ហ្នឹង។

នោ ន. បងប្រុស។

នោង ន. ឃ្លោក។

តើមនោង ដើមឃ្លោក។

នោត ន. ឆ្នោត។

តើមនោត ដើមឆ្នោត។

នោនាវ ន. រឿងរ៉ាវ។

នោប ន. ញញួរ។

នោលិវ ន. រឿមច្បង, កូនប្រុសច្បង។

នោស (ព.ក្ខ.នុស) ន. ស្នប់ដំដែក;
ឧទា. តិបមាពោសនោសមិនអី

មែមាច្យាវ ។ ខ្ញុំជាអ្នកសប្បុរស
ដែក ហើយអ្នកជាអ្នកដំ។

និង, ន. ទ្រង់មាន់។

និង, ន. ណង (ជនជាតិភាគតិចមួយ
ក្រុមអម្បូរព្នង)។

និង ន. ជួង, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.និង នឹង ព្រះ។

តើមនិង ដើមជួង។

និប គុ.១) ជាប់; ឧទា. មែកិតរាវៃ

អិននិប ។ គាត់ចង់ឱ្យជាប់។ ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.និ ព្រៃស;

២) ជាប់រឹងម៉ឺង, ៣) ជាប់ស្ងួត,

៤) ធន់, ឧទា. ឆាសអ្យានិប

ងាន់ ។ កាផានេះធន់ណាស់។

និម ន. ប្រមោយដំរី។

និម ធន. ក្រោម។

និរ ន. ឈើដែលដួលនៅតាមចម្ការ។

និរំ (ព.ក្ខ.នែ អានិរំ) គុ. ជួរ;

ឧទា. រឹងនិរំ ។ ត្រង់ជួរ។

ប

បាង ន. ទំពាំង។

បាងត្រាត ទំពាំងជ្រក់។

បាត គុ. សម្លឹម; ឧទា. ក្នុងទុតអា

បាត ។ ជំសម្លឹម។

បាន់ (ព.ក្ខ.៖ មាន់) ន. កូនប្រសាស្រី,

បង់ថ្ងៃស្រី, ប្អូនថ្ងៃស្រី;

ព.ស្រ.៖ មី;

ក.៖ ពិ;

ក.៖ ក្លែ;

មើល៖ បែ។

បាប (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. បាប;

ព.ជ.៖ តិមពីស។

បាបមិរ កិ. ណែនាំ, បង្ហាត់បង្រៀន;

ឧទា. មូរាញបាបមិរមាអូរឆាយ

មហៃ ។ ចាស់ទុំណែនាំប្តីប្រពន្ធ

ថ្មីថ្មោង។

បាបើ សព្វ. រាល់ដង, ញឹកញាប់,

ញាយដង, 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ឆាន់ 'ព្យាត់'។

បារ កិ.១) រំណ្ក; ឧទា. រាពៅបារ

តើមនី ។ រល្អិរំណ្កដើមឈើ។

២) រុំក្របួច។

បារនា ឈ. ក្រែងលោ;

ព.ជ.៖ ងខេប។

បាលោ (ខ្ចីពី៖ បារ.) ន. កាបូបស្លាយ

ក្រោយខ្នង។

បាស កិ. ឃ្លាត; មើល៖ តឹមបាស។

ងខាសបាសងាយ បំបែកឱ្យឃ្លាត

ឆ្ងាយពីគ្នា។

បា៖, ឧ. ទៀត, ផង; ឧទា. ខាន់មែ

ជោះយើ ជោះនើសហាន់ពិល់អារី

បា៖ ។ អ្នកបបួលមីង បបួលនើស

ទៅលេងផង។

បា៖, គុ. ខ្លះ។

បា៖ៗ ខ្លះៗ។

បាបា៖ ខ្លះៗ។

អាបា៖ ខ្លះៗ។

បី, កិ.១) ខ្លើម; 'ព្រះ';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាបី 'វ៉ាអូង';

២) អាក្រក់។

បីបើច ខ្លើមរអើម។

បី, កិ.វិ. អត់, ទេ, 'ណាង';

ព.ជ.គ្រ.៖ មោ 'ព្រះ'។

ប៊ីត កិ. បើក; ឧទា. តិបប៊ីតមោតោ។
ខ្ញុំបើកម្លូត។

ប៊ីតលីត ន. មួយស្របក់, មួយសន្ទុះ,
រំពេចនោះ។

ប៊ី កិ. ធ្វើ។

ប៊ីម្រាស គោរពបូជា។

ប៊ីអ្រូស បំផ្លាញ។

បុកទុកឆ្អឹង កិ. រអ៊ូរទាំ, និយាយ
ខ្សឹបៗ; មើល៖ ឆ្អឹង។

ងើយបុកទុកឆ្អឹង រអ៊ូរទាំម្នាក់ឯង
(អ្នកជំងឺសរសៃប្រសាទ)។

បុន (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. បុណ្យ។

បុរ ន. គុម្ពោត; ព.ជ.៖ រាណា។

បើ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. អាវ៉ូកាត់, ប៊ីរ។

បើក កិ. លែង; ព.ជ.៖ មអើក។

បើច កិ.វិ. រអើម; មើល៖ បី។

បើស ឧ. ពាក្យប្រើជាមួយ "នទ្រី"។

បេស កិ. ជុំក្លិន, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ បោ ព្នុរ។

បែ សព្វ. អ្នក (សម្រាប់និយាយ
ជាមួយនឹង ឪពុកម្តាយក្មេក បង
ថ្ងៃ ឬ ប្អូនថ្ងៃ); ឧទា. ខាន់បែជាៈ
អូរបែអីនៃហាន់អាញ់អូបែអារី?
ម៉េចមិនបបួលប្រពន្ធទៅមើលម្តា

យក្មេក? ព.ជ.៖ មែ, អែ;

មើល៖ ពិ, បាន់, ក្តែ។

បែក ន. ត្របែក។

បែង (ព.ក្វ.៖ ងខែង) ឈ. បែរជា, ទៅ
ជា; ឧទា. បែងពាងមាមីចរាមិត
តិប ។ វាបែរជាមើលងាយខ្ញុំទៅ
វិញ។

បែរី (ព.ក្វ.៖ អាបែ) កិ.វិ. ឥឡូវនេះ;
ព.ជ.៖ បែអ្សា។

បែអ្សា កិ.វិ. ឥឡូវ; ព.ជ.៖ បែរី។

បោ ន. ក្លិន, ជុំ, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ បេស វ៉ាអូង។

បោកាស ជុំក្លិនឈ្ងុយ, ជុំក្លិន
ក្រអូប។

បោច្រិ ជុំក្លិនឆ្មាប។

បោត្រាត ជុំក្លិនជូរ។

បោលាអីវ ជុំក្លិនផ្លូវ។

បោអោម ជុំក្លិនស្អុយ។

បោអឿស ជុំក្លិនអាក្រក់។

បៅ (ព.ក្វ.៖ បារ, ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. បារ;

ឧទា. ឆិះបៅមាតិមា ។ យកបារ
មកច្រកស្រូវ។

បិក (ខ្ចីពី៖ ខ.) កិ. បោក។

បិង កិ. ទុកឱ្យ, បណ្តោយឱ្យ។

បិទ័តិរ ឱវសេរីកាព។

បិទ័ ន. សិន។

បិទ័ហិៈ កុំអាណ, ចាំសិន;

ឧទា. បិទ័ហិៈនហិត ។ កុំអាណ

ពន្ធដា។

បិន ន. ភូមិ។

បិនតើមតុ ភូមិកំណើត។

បិនតេសង្គីសមមិលំ ទីក្រុង។

បិនឈាន ន. ១) អ្នកភូមិ, ប្រជាជន;

២) មនុស្សសាមញ្ញ; ឧទា. តិប័តុ

បិនឈានទើម មោហោមជាន

ការ ។ ខ្ញុំរស់ជាមនុស្សសាមញ្ញ

លែងធ្វើការ។

បិយ, ន. កំប៉ុង។

បិយ, កិ. តាម។

បិយឆើម កិ.វិ. ដូចជើម; ឧទា. ពាង

ជានអិន់ឆ្ងៃសបិយឆើម ។ គាត់ធ្វើ

ឱវល្លដូចជើម។

បិរ (ខ្ចីពី៖ ខ.) កិ. បើកបរ, បរ; ឧទា.

តិប័បិររាទេសនទ្រោក ។ ខ្ញុំបរ

រទេសគោ។

បិលំ (ព.ក្វ.៖ បាលំ) គុ. រីល។

បិស កិ. ត្របាក់។

បិសខិបំ ត្របាក់គ្រឿប។

ប្បាៈឈាស ឈ. ប៉ុន្តែ, ព្រៃស;

ព.ដ.គ្រ.៖ យើនមា ព្រៃ។

ប្រាក កិ.វិ. ពាក្យប្រើជាមួយ "មផិក៍";

ព.ដ.៖ ប្រូក; មើល៖ មផិក៍។

ប្រឹង កិ.វិ. ព្រាង, ព្រាងៗ;

មើល៖ អាង។

ប្រី កិ.វិ. ព្រើត។

ប្រុង កិ.វិ. ស្មោក; មើល៖ នទ្រិ។

ប្រុច កិ.វិ. អាការថយក្រោយ។

ប្រូក កិ.វិ. ពាក្យប្រើជាមួយ "មផិក៍";

ព.ដ.៖ ប្រាក;

មើល៖ មផិក៍។

ប្រើច កិ.វិ. បន្តិចម្តង។

ប្រឹង កិ.វិ. យ៉ៃ;

មើល៖ នតែរ, លុង។

ប្បាវ គុ. ខ្លីល, ព្រៃ;

ព.ដ.គ្រ.៖ កើរ ណាង;

ព.ដ.៖ រាលែស។

ប្តីស កិ.វិ. ពាក្យប្រើដើម្បីបង្ហាញពី

អាការជាកយ៉ាងល្បឿន;

មើល៖ ងតីល។

ប្តីត គុ. ស្អិត, ស្អិតល្អិត។

ប្តី កិ.វិ. ឡើង; ឧទា. ពាងទឹករស
ប្តី ។ គាត់រស់ឡើងវិញ។
 មើល៖ រស។

ប្តីវិ កិ.វិ. ត្រដៃត; មើល៖ ព្រេស។

ប្តុសប្តុន (ព.ក្ខ.៖ ប្តុសប្តុនគុនគាន់) កិ.វិ.
 ពាក្យប្រើដើម្បីបង្ហាញពីអាការធ្វើ
 មិនដឹងមិនឮ។

ប្តូតប្តូត កិ.វិ. ត្រមង់ត្រមោច, ម្នាក់ឯង;
 ឧទា. ពាងគុកបំប្តូតប្តូត ។ គាត់
 អង្គុយត្រមង់ត្រមោចម្នាក់ឯង។

ប្តូតប្តូត កិ.វិ. ក្រឡិចក្រឡិច។
 មើល៖ លើស។

ប្តូបៗ កិ.វិ. ភ្លែមៗ;
 មើល៖ ញញឹត។

ប្តូត កិ.វិ. ភ្លែត; ឧទា. ទូប្តូតតានៃ ។
 មួយភ្លែតក្រោយមក។

ប្តូង ឧ. សំឡេងធ្វើនឹងមាត់ដូចសំឡេង
 បាញ់ស្នា។

ប្តូតអាង ន. ភ្លឺស្រាងៗ; ឧទា. អើម
 អោយប្តូតៗអាង ។ ព្រឹកព្រលឹម
 ស្រាងៗ។

ប្តូស កិ.វិ. ខ្វាក់; មើល៖ ពី, កាស។

ប្តូរ កិ.វិ. វិល; មើល៖ នតុប។

ប្តូក កិ.វិ. ប្រាវ; មើល៖ ក្លាស។

ប្តូច កិ.វិ. ប្រូច; មើល៖ លោស។

ប្តូត កិ.វិ. ភ្លែត; មើល៖ ញញឹត,
 ប្រោះ, រាទោស។

ប្តូល កិ.វិ. ភ្លាម, មួយរំពេច;
 មើល៖ តិត, ទើយ, ទើល។

ប្តូលប្តូល (ព.ក្ខ.៖ ប្តូលប្តូល) ឧ.
 (ពាក្យស្វាគមន៍ឬជម្រាបសួរ
 ភ្ញៀវ); ឧទា. ប្តូលប្តូលមែហាន់
 បិនហេន ។ ខ្យល់អីបក់ឱ្យអ្នកមក
 ដល់ភូមិខ្ញុំ។ (ភាសានិយាយ)

ប្តូស កិ.វិ. ភ្លែត; ឧទា. នទ្រោករាទុស
 ប្តូស ។ គោស្តុះដេញភ្លែត។

ប្តើយ កិ.វិ. ដោយមិនបង្ខំ, ខ្យល់;
 មើល៖ អុច, នអើច។

ប្តោយ គុ. បន្តិចបន្តួច។

ប្តួយ ឧ. សោះ; ឧទា. គុតាអ្សា
 ប្តួយ ។ នៅហ្នឹងសោះ។
 ព.ជ.៖ ច្រាវ។

ប្តូៈ កិ.វិ. ពាក្យប្រើដើម្បីបង្ហាញពី
 អាការដឹងខ្លួនពីសន្ទប់/ស្លាប់
 ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយស្តី;
 មើល៖ ងើយ។

ប្តូ កិ.វិ. ភ័យ; ព.ជ.៖ ខ្វែរ;
 មើល៖ មពាវ។

ផ

ផាង ន. គ្រោះរាំងស្ងួត។

ផាឆា (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ផ្សារ។

ផាត, កិ. រំលើក; ឧទា. ពាងងើយ

ផាតអីមាល់ពាងទោលឆោង ។

គាត់និយាយរំលើកគ្នារបស់គាត់
នៅពេលហូប។

ផាត, កិ. ដាប។

ផាន ន. ព្រលឹង, វិញ្ញាណ។

ផាន់ ន. បំណុល; ឧទា. ពាងអោប

ផាន់ ។ គាត់ទារបំណុល។
'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ រានិន ព្យា។

ផានុមពេញ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ភ្នំពេញ;

ឧទា. ហាន់អាមពេញ ។ ទៅ
ភ្នំពេញ។ ព.ជ.៖ មពេញ។

ផាម គុ. ប្រាំបី (៨)។

ផាយ កិ. ទាញចេញ។

ផាល (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ផាល; ឧទា. ផាល

ងតិល់ ។ ផាលនង្គ័ល។

ផាលាស ឧ. ឆ្លើយ, ក៏ហីចុះ;

ឧទា. លាសមោធុរាត់ផាលាស ។
បើមិនចង់ទិញក៏ហីចុះ។

ផាវ ន. កាំភ្លើង។

ផាវតោ កាំភ្លោះ។

ផាវរាឆែនតោ ខ្សែដង្កក់។

ផឹង ន. ភេ។

ផិត គុ. ភ័យ។

ផីច, ឧ. សំឡេងស្តោះ។

ផីច, កិ. សំឡេងស្តោះ។

ផិរ កិ.វិ. ពាក្យដែលបង្ហាញពីអាការៈ

រហូតចេញ; ឧទា. មេសរីសផិរ

មើសតើមរី ។ ពស់រហូតពីដើម
ឈើ។ មើល៖ រីស។

ផុង ន. យូង។

ផុត ន. ព្យុះ។

ផុតច្បាញ ព្យុះគួច, ព្យុះកំបុតត្បូង។

ផ្ទូង ន. ក្រុម, ហ្វូង, ពួក។

ឆុរផ្ទូង ហ្វូងជ្រូក។

មពោលផ្ទូងច្រិស ពួកគ្រិស្តបរិស័ទ។

ផ្ទូងច្បៅមែង អ្នកជិតខាង;

ព.ជ.៖ ច្បៅមែង, មូច្បៅមា;

មើល៖ អិសនោច្បៅមា។

ផ្ទូងញូជេស ពួកហោរា។

ផើរ កិ. ផ្អើល; ឧទា. រាវិសផើរតាង
 ញូហាងឆ្មុប! ដំរីផ្អើល
 ដោយសារពួសំឡេងសត្វ!

ផៃ ន. អង្ករ;
 ដ.ក.៖ ផៃ, ព្យាង, មា។
 ផៃមអេត អង្ករដំណើប។
 ផៃមិក អង្ករសម្រិត, អង្ករស។

ផោម កិ. ១) ផោម,
 — ន. ២) ផោម។

ផោយ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ក្លាយ។

ផោល (ព.ក្វ.៖ មផោល) កិ. ១) ផ្លុំ; ឧទា
 . ផោលពុកទុង ។ ផ្លុំប៉េងប៉ោង។

២) ដប;

ឧទា. ពាងនិ៖ តុនផោលជេងកា ។
 គាត់យកប្រទាលដបទៅជាត្រី។

ផិង កិ. ប្លឹង, ព្យុះ;
 ព.ដ.គ្រ.៖ កាចុត វ៉ាអូង។

ផិង កិ. សម្លឹង; ឧទា. កិនឆែផិងមាត់
 រាវលាវ ។ ក្មេងសម្លឹងមុខផ្លែរ

ផិប កិ. ជ្រលក់; ព.ដ.៖ ញឹម។

ផ្សើ កិ. សែន។ ឧទា. គិបផ្សើមា
 ប្រាស ។ ខ្ញុំសែនអារក្ស។

ផ្សៅ (ព.ក្វ.៖ ប្លៅ) កិ.វិ. រលីង។

៣

៣ (ព.ភ្ជ.៖ ម៣) ន. កន្ទាយ។

៣ក, (ព.ភ្ជ.៖ បុន៣ក) ន. បុណ្យ
ចម្លង, បុណ្យប៉ាកភាសាជនជាតិ
ហេប្រី។

៣ក, កិ.វិ. ផាំង; មើល៖ ត្រែស។

៣ក កិ. ដក; ឧទា. យើពាក់ធរបតា
មីរ ។ មីងដកស្មៅក្នុងចម្ការ។

៣ក់ចិម (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. បឋម។

៣ង, ន. ត្បែង។

តើម៣ង ដើមត្បែង។

៣ង, កិ. កាល, រាវាំង, ការពារ។

៣ង, សព្វ. គាត់។

៣ង, ន. សម្បក; ឧទា. ឆុតទូ៣ង ។
ឃុំមួយសម្បក។

ព.ស្រ.៖ ព្យាត។

៣ច កិ. បោះ; មើល៖ រាពុស។

៣ច កិ. ក្រង។

៣ញ កិ. បាញ់។

៣ដុង ន. បីដុះ។

៣ត់ កិ. ១) ពូត; ឧទា. ពាត់អារ
ថៃ៖ ។ ពូតអារទទឹក។

២) ពូត; ឧទា. ពាត់ព្យាង្គ

មអេត ។ ពូតបាយដំណើប។

៣ន់ កិ. ក្រាប។

៣ន់រាង្គិច ក្រាបស្រពាប;
ឧទា. អែវ៣ន់រាង្គិច ។ ឆ្មាប្រាប
ស្រពាប។

៣ប ឧ. សំឡេងទាស្រែក។

៣ប កិ.វិ. ពីប; មើល៖ ចុច។

៣ម ន. ទ្រូ។

៣ម, កិ. លង់ទ្រូនេស។

៣ម, កិ.វិ. មានតែ; ឧទា. ៣មអេង
មហាមមែទើមទើយតឹមចាយ ។
មានតែឈាមព្រះអង្គទេដែល
អាចសង្គ្រោះបាន។

៣យ កិ. លាយម្សៅសម្រាប់ធ្វើសម្ល;
ឧទា. ៣យត្រាវ ។ ធ្វើម្ហូប
"ត្រាវ៣យ"។

៣រាវីត (ខ្ចីពី៖ អ.) ន. ប៉ារ៉ាស៊ីត។

៣ល គុ. ១) ស្នេក, ២) ហើរពណ៌;
ឧទា. កែវទាកអ្សាលែ៖ ៣ល ។
កែវទឹកនេះហើរពណ៌។

៣លរាតើក ស្នេកស្នាំង។

ពាសីស (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ប៉ូលីស។

ពាស កិ. ស្ទាប។

ពាសកាន កិ. ធ្វើការ, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជានការ ព្រៃ។

ពាសពុង កិ. វាយទឹកលេង។

ពា៖, កិ. ចែក។

តឹមពា៖ ចែករំលែក;

ឧទា. ជេសរីខាន់ពាង់តុចឆុរអីរី

តឹមពា៖បូទូដាសហែទូដាស ។

បន្ទាប់មកពួកគេដុតជ្រូកនោះ

ហើយចែកគ្នាម្នាក់មួយចំហៀង។

ពា៖, កិ. បាក់។

ពិច គុ. ឆែប; ឧទា. ពេសពិត ។

កាំបិតឆែប។

ពិត ន. ក្បែរ។

ពិត កិ. ដណ្តើម; មើល៖ អីន។

ពីរ ឧ. សំឡេងសត្វក្តាន់ ឬ ប្រើស

ស្រែក។

ពីស, កិ. បោកគក់; មើល៖ ពោល។

ពីសខិតឹសអាវ បោកគក់ខោអាវ។

ពីស, កិ. នោម, បត់ជើងតូច, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ប្រាច ព្រៃ។

ពីស, ន. ស្មៅ, តិណជាតិ, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ រប ព្រៃ។

ពីក កិ.វិ. ផស; មើល៖ ទែស។

ពីង កិ. រាំង, ផ្ទៀង។

ពីងតោរ រាំងត្រចៀក, ផ្ទៀង

ត្រចៀក។

ពីត, កិ. អាំង, ឆ្អើរ; ព.ជ.៖ ពិរ។

ពីត, ឆ. ក្បែរ; ឧទា. តុតាពីតមែង

ទាក ។ នៅក្បែរមាត់អូរ។

ពីរ កិ. អាំង។

ពីល (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ពិល។

ពី, កិ. លើក, ព្រៃ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ចោង ព្រៃស;

មើល៖ រើប។

ពីហរ លើកឡើង។

ពី, កិ. បី; ឧទា. ពាង់ពីអិសមេ ។

នាងបីកូនដៃត។

ពីង, កិ.វិ. ភីង។

មើល៖ ចោត។

ពីង, ន. រូង; ព.ជ.៖ ពី៖។

ពីច កិ.វិ. ពាក្យប្រើសម្រាប់បន្ថែមន័យ

លើកិរិយាស័ព្ទ; មើល៖ ព្រៃស។

ពីម ន. គៃ។

ពី៖ ន. រូង; ព.ជ.៖ ពីង។

ពុក គុ. ប៉ោង, ហើម។

ពុងរ៉ែ៖ ន. កណ្តៀតក្អម។

ពុងទាក ន. ពោះទឹក។

ពុត ន. សត្វស្លាបមួយប្រភេទ។

ពុន ន. ១) ពក, ២) ដើមឈើមួយ
ប្រភេទ។

ពុនរាទូត ពកស្គុល; ឧទា. ពុន
មោករាទូត ។ ពកក្បាលស្គុល។

ពុម គុ. ស៊ុបទ្រុប។

ពុមរាលោធិ គុ. ម្តោតព្រៃស៊ុបទ្រុប។

ពុរ, ន. ផ្លិត; ព.ជ.៖ ក្លិះ។

ពុរ, កិ. ដុត; ឧទា. ពង់ពុរខ្នារ
ឆាត ។ គាត់ដុតខោអាវចាស់ៗ។

ពុរទុត ន. អវយវៈភេទស្រ្តី, ទ្វារមាស,
យោនី; ព.ជ.៖ លែន, ឆ្មាច់។

ពុល កិ. លាក់។

ពុស (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ប៉ុស្តិ៍។

ពុសរាពាស កិ.វិ. ព្រួសប្រាស;
មើល៖ លោស។

ពូ កិ. បោ។

ពូតិស បោដោះ។

ពូរីប បោរីប។

ពូក (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ពូក។

ពូង កិ. ត្រាំភក់។

ពូច (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ពូជ។

ពូត កិ. រុំ; ឧទា. ពូតឆោត ។
រុំរួស។

ពើ គុ. សោះ; ឧទា. ជិយអាប៉នតុកឆៃ
តាអ្សាពើ ។ រកគ្រប់កន្លែងបែរជា
ឃើញនៅនេះសោះ។

ពើក កិ. បើក។

ពើកថ្លើស បើកខ្វាក់។

ពើយ្យ កិ. យក។

ពើយ្យរឹប យករឹប។

ពើស, ន. សប្តាហ៍, អាទិត្យ។

ទូពើស មួយសប្តាហ៍, មួយអាទិត្យ។

ពើស, គុ. ប្រាំពីរ (៧)។

ពើសមា កិ.វិ. អាល័យតែ;

ព.ជ.៖ ងោយ, ហើល។

ពើសមាច្រោះងាន់ អាល័យតែដើរ។

ពើសមាញ់ អាល័យតែមើល;

ព.ក្វ.៖ ពើសមាមាញ់។

ពេង គុ. ស្អិត។

ពេត កិ. ខំថែរក្សាបីបាច់, បំប៉ន;

ឧទា. អ្សាវរាបៈខិតលែៈ ខាន់ពង់

ពេតកិនអ្សាវរលើយអិន់ខិត ។ មាន់

ផ្សេងងាប់អស់ ពួកគាត់ខំថែរក្សា

កូនមាន់មួយកុំឱ្យងាប់។

ព.ជ.៖ តេម។

ពេប ន. ទា; ព.ជ.៖ កឹក។

ពេស ន. កាំបិត។

ពេសកុត កាំបិតជំក្រវាត់ចង្កេះ។

ពេសងគិរីលាច់ កូនកាំបិត។

ពេសជេរ កាំបិតបន្ទោះ។

ពេសថាវី ពូថៅ។

ពេសព្រា កាំបិតប៉ុងសោ។

ពែ គុ. បី។

ពែជីត សាមសិប (៣០)។

ពែត, (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ពេទ្យ, វេជ្ជ

បណ្ឌិត។

ពែត, កិ. ច្របាច់។

ពែននាត្រីប ន. ប៉ែនសាទ្រិប ឈ្មោះថ្នាំ

សម្រាប់សត្វ។

ពែរ ខ. ផាង, ផាំង;

មើល៖ តោប។

ពែស កិ. បុកស្រូវ។

ពែ៖ កិ. បេះ។

ពោត កិ. ដំដែកតូចៗជាច្រើនបញ្ចូល

គ្នា ឱ្យទៅជាដែកតែមួយ។

ពោទិ៖ ន. ប៉េងប៉ោះស្រោម។

ពោន កិ. លាក់ (របស់);

ព.ជ.៖ មិ។

ពោស (ព.ភ្ល.៖ ពុស) កិ. សប់;

ឧទា. ពោសកង់ ។ សប់កង់។

ពោរ ឈ. ដូច្នេះ។

ពិ ន. ពាក្យសម្រាប់ហៅសាច់ថ្លៃ

អាយុច្រើនជាងប្តី ឬ ប្រពន្ធ;

ក.៖ ក្លែ;

ក.៖ បាត់;

ក.៖ មី;

មើល៖ វែរ, បែ។

មេពិ ម្តាយក្មេក។

មមិពិ ឪពុកក្មេក។

ពិក កិ.វិ. ម៉ក; មើល៖ ជ្រែស, តោប,

មមាង។

ពិក កិ. ១) កាច់, ២) កាប់, ដឹក។

ពិង កិ. ដំ។

ពិត កិ. លាប។

ពិតលាយ កិ. ច្របល់។

ពិន់ថើ កិ.វិ. ព្រងើយ; ឧទា. ពាងតុ

អាញ់រីដេអាពិន់ថើ ។ គាត់

អង្គុយមើលរីដេអូធ្វើព្រងើយ។

ពិម កិ. វាយពន្លត់; ឧទា. បិទលានរិះ

ងគីងរីពិមអុញនាច្រើ ។ អ្នកភូមិ

យកមែកឈើវាយពន្លត់ភ្លើងឆេះ

ព្រៃ។

ពិយ្យ, (ព.ភ្ល.៖ ព្រៃពិយ្យ) ន. កំភួន

ជើង។

ពិយ្យ កិ. កោរ។

ពិរ ន. បបរ។

ពិរ កិ. ឆ្កើរ; ព.ដ.៖ ពិរ។

ពិល កិ. លេង។

ពិលរាជីន លេងល្បែង។

ពិលលិញ្ជវិញ លេងរលេញ;

ឧទា. កាពិលលិញ្ជវិញ ។ ត្រីលេង
(ទឹក) រលេញ។

ពិស កិ. ១) បង់; ឧទា. កោញនើសពិស
មិសតាត្រាវ ។ ពូនើសបង់អំបិល
ក្នុងសម្ងាត់ ២) ចាក់;
ឧទា. ក្នាក់នៃសពិសបានតុកនក្ខ
ហុក ។ កើបដីចាក់កន្លែងមាន
ជង្គុក។

ព្យាង្គ ន. បាយ, ព្យាង្គ;
ព.ដ.គ្រ.៖ អិ ព្រៃស;
ដ.ក.៖ ផែ, ព្យាង្គ, មា។

ព្យាង្គក្រា (ព.ភ្ល.៖ ក្រាព្យាង្គ) ន.
បាយក្តាំង។

ព្យាង្គមអេត បាយដំណើប។

ព្យាង្គរាសាស បាយចុងអង្ករ។

ព្យាង្គលេត បាយទ្រាប។

ព្យាត ន. ផ្លិត; ឧទា. ព្យាតតុត ។ ផ្លិត
ឃ្មុំ ព.ស្រ.៖ ពាង។

ព្យាត កិ. ក្រង (ស្បូវ); ឧទា. តិប័ព្យាត
ជា ។ ខ្ញុំក្រងស្បូវ។

ព្រា ន. ស្លឹក, រឹកមុខ; ឧទា. តិប័ចុត
ងតិប័ងការតែសនតិប័លុព្រា ។ ខ្ញុំ
ដាំបង្កោលរបងត្រូវប៉ះនឹងឫស្លឹក
មុខ។

ព្រាក់ (ព.ភ្ល.៖ ព្រាក់កាយ, ខ្ចីពី៖ ខ.) ន.

១) ប្រាក់; ឧទា. ខាងអ្យាជាន

មើសព្រាក់ ។ ផ្តលនេះធ្វើពី

ប្រាក់។ ២) លុយ; ឧទា. ព្រាក់

ទ្រាន ។ លុយខ្មែរ ឬ ប្រាក់ខ្មែរ។

ព្រាង្គ, គុ. ១) រាំង; ឧទា. ច្រើនៈ

ព្រាង្គ ។ មេឃរាំង (ភ្លៀង)

ហើយ។

— ន. ២) ប្រាំង;

ឧទា. ខែព្រាង្គ ។ ខែប្រាំង។

ព្រាង្គខិតព្រាង្គខៅ រាំងស្ងួតហួត

ហែង; ឧទា. ច្រើនព្រាង្គខិត

ព្រាង្គខៅ ។ អាកាសធាតុរាំងស្ងួត

ហួតហែង។

ព្រាង្គផាង គ្រោះរាំងស្ងួត។

ព្រាង្គ, ន. បារាំង។

ព្រាច់ កិ. កាត់ផ្តាច់; ឧទា. តិប័ព្រាច់

រាតៅ ។ ខ្ញុំកាត់ផ្តាច់វល្លិ។

ព្រាប់ កិ. ទុកដាក់។

ព្រាប់តូក ទុកដាក់។

ព្រាប់ គុ. ប្រាំ (៥)។

ព្រាប់ជិត ហាសិប (៥០)។

ព្រាស់, កិ.វិ. រហ័ស។

ព្រាស់, កិ.វិ. ល្បឿន។

ព្រាវ គុ. ប្រាំមួយ (៦)។

ព្រាស កិ. ដួល។

ព្រិ កិ.វិ. ផស; មើល៖ ចាស់។

ព្រឹង, ន. ចុះប្រេង; ឧទា. រាវែសតិត

ព្រឹង ។ ដំរីចុះប្រេង។

មើល៖ តិត។

ព្រឹង, (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ប្រេង។

ព្រឹត ន. ចេក។

ព្រឹតកុស ចេកណាំវ៉ា។

ព្រឹតកិប ចេកស្លាប់មុខ។

ព្រឹតឆាស ចេកមួយប្រភេទ។

ព្រឹតឆិង ចេកមួយប្រភេទ។

ព្រឹតឆ្រាត ចេកមួយប្រភេទមាន

រសជាតិជូរ។

ព្រឹតញ្ចាង ចេក;

ព.ក្វ.៖ ព្រឹតត្រុម។

ព្រឹតទុម ចេកទុំ។

ព្រឹតមមុត ពន្លកចេក ទើបតែដុះ

ឡើង។

ព្រឹតលាត់ ចេកនួន;

ព.ក្វ.៖ ព្រឹតអាក់។

ព្រឹតអុញ ចេកលក្ខណ៍។

ព្រឹតងកិៈ ន. ម្ចាស់។

ព្រឹក កិ.វិ. រ៉យ; មើល៖ ញាតា។

ព្រឹត កិ.វិ. រត់ទៅ (តែមួយ);

មើល៖ ញាតា។

ព្រឹប កិ.វិ. សំឡេងដំបាប់ "ព្រឹប";

មើល៖ ចេស។

ព្រឹល កិ.វិ. ប្រើនរជីក;

មើល៖ ឆែ។

ព្រើល កិ.វិ. ១) ចុះឡើង (ត្រីលោតចុះ

ឡើងនៅលើគោក), ២) ដំទាស់;

មើល៖ នឆ្លោះ។

ព្រុង កិ.វិ. សំឡេងធ្លាក់របស់អ្វីមួយ,

ប្រាវ; មើល៖ មអារ, នអុស។

ព្រុយ កិ.វិ. ខ្លាក;

មើល៖ តុប, ជុយ។

ព្រួ កិ.វិ. ព្រាត;

មើល៖ ហិន, ដែស, ឆួយ។

ព្រុង ន. ប្រុង (សម្ប)។

ព្រើ (ខ្ចីពី៖ ខ.) កិ. ប្រើ។

ព្រេង កិ. អៀន, ខ្មាស, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ដីត ព្រុះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ព្រៃ: ណាង។

ព្រេស គុ. ខ្ពស់; ព.ផ្ទ.៖ ទេស។

ព្រេសងកូរ ខ្ពស់ស្រឡះ។

ព្រេសប្តីរី ខ្ពស់ត្រដែត។

ព្រៃ សព្វ.១) របស់គាត់, កម្មសិទ្ធិ

របស់គាត់, ២) គាត់;

ព.ជ.៖ ពាង;

មើល៖ ពាងទេ។

ព្រែក កិ. រហែកស្នាមកន្លែងចាស់។

ព្រៃស ន. ព្រៃស (ជនជាតិភាគតិច

មួយក្រុមអម្បូរព្នង)។

ព្រោស កិ.វិ. ភ្ញាក់ព្រើត (ព្រួស);

មើល៖ នទ្រិត, រាមុល, នញ្ឆោះ,

លោស។

ព្រិក ន. កំប្រុក។

ព្រិច ន. ពោះវៀន។

ព្រិចញោម ន. ប្លោកនោម។

ព្រិចុម កិ. ប្រជុំ។

ព្រិត, ជ. ជិត; ព.ជ.៖ កេង។

ព្រិត, កិ. ធ្លាប់, ដែល;

ព.ស្រ.៖ លិចនអិក។

មោព្រិត មិនដែល, មិនធ្លាប់;

ឧទា. មោព្រិតតែសោសតើមអី
អីតើមឆ្ងៃស អីព្នែមោឆ្ងៃស។

មិនដែលមានដើមឈើណាណា
ហើយផ្ទៃមិនល្អទេ។

ព្រិវាក ន. ភ្លៀក; ព.ជ.៖ ព្រិវាក។

ព្រិះ ន. ស្រឡៅមួយប្រភេទ។

ព្នា កិ. បិទ, ដាក់ (ស្លាកសញ្ញា,

ទីងមោង); ឧទា. ព្នារូបចិត្ត

មពីរ។ បិទរូបចិត្តលើជញ្ជាំង។

ព្នាង ជ. ចំ, ត្រូវ; ឧទា. ព្នាងអ្យាង

តិប័នៃពាងនើស។ ខ្ញុំឃើញវានៅ

ត្រង់នេះពិតមែន។

ព្នាងមោក ចំក្បាល។

ព្នាងនតុក ចំកន្លែង..., កន្លែងណា?

ព្នាងត្រឹង ចំផ្លូវ..., ផ្លូវមួយណា?

ព្នាច់, កិ. ល្បិច, ឧបាយកល;

ឧទា. លិចឆ្មារព្នាច់ដាសរាមីរោស។

គ្មានឧបាយកលតទល់នឹងក្រពើទេ។

ព្នាច់, កិ. ប្តូរ, ប្រែ; ឧទា. តិប័នព្នាច់តួយ

នថានមណីកទូដាស។ ខ្ញុំប្តូរលីស្មា

ម្ខាងទៀត។

ព្នាច់ កិ.វិ. ពាក្យប្រើសម្រាប់បង្ហាញពី

អាការៈដែលគេពើបប្រទះអ្វីមួយ

ដោយចៃដន្យ;

មើល៖ តិម, តែស។

ព្រាស កិ. ពុះ, ចែកជាពីរស្មើគ្នា;

ឧទា. គឺបំព្រាសអ្សាវរទូដាស ។

ខ្ញុំពុះមាន់ជាពីរ។

ព្រាសនតើស ន. កន្លះព្យាម។

ព្រី កិ. ត្រឡប់មក; ឧទា. ព្រីនាប់ព្រី

កើយ ។ ត្រឡប់ទៅត្រឡប់មក។

ព.ប្រ.ដ.៖ ព្រីនីត។

ព្រីខ្នើង ត្រឡប់ក្រោយ (ខ្នើង)។

ព្រីប្រាក ត្រឡប់ក្រោយ (ប្រាក)។

ព្រីប្រុល ត្រឡប់ក្រោយ (ប្រុល)។

ព្រឹក កិ.វិ. ប៉ាប់, ញាប់;

មើល៖ តិម។

ព្រឹប, ឧ. ទីល; ឧទា. អុញនាជាព្រឹប ។

ភ្លើងឆេះស្បូវទីល។

ព្រឹប្ប កិ.វិ. ប្លប់; មើល៖ លែប។

ព្រីន គុ. ត្រជោល, ទំពែក;

ព.ដ.៖ ក្លិន, ងូក, ព្រីន, លុស, លីន។

ព្រុក ឧ. សំឡេងបាញ់ ឬសំឡេង

វាយនឹងរំពាត់, ផសៗ ប៉ាប់ៗ។

ឧទា. រាតិសមមិព្រុក ។ ផ្ទុះពោត

ផសៗ។

ព្រុង, ន. ទូក, 'ណង';

ព.ដ.គ្រ.៖ ទូក ព្រុង។

ព្រុង២ កិ. ជ្វាយ។

ព្រុយ កិ.វិ. ប្រុយ; មើល៖ ញាតាត។

ព្រួយ កិ.វិ. ពាក្យបង្ហាញពីអាការ ហើរ

ឬ ហែល; មើល៖ មពារ, រែ។

ព្រើង កិ. ១) តប, ២) តបស្នង,

៣) សងសឹក, តដៃ;

មើល៖ ហារ។

ព្រើងកើស ធ្វើយតប។

ព្រើត កិ. ប្រែ; ឧទា. ព្រើតពាចន់ទ្រោក

តុច ។ ប្រែសាច់គោអាំង។

ព្រើម ន. ទាក; ឧទា. ព្រើមកាប់និ ។

ទាកទាមត្រៃ។

ព្រួន ន. បែន។

ព្រួរ, ន. ព្រិល; ព.ដ.៖ ប្លែរ។

ព្រួរ២ គុ. រលោង; ព.ផ្ទ.៖ រើប។

ព្រួស កិ. ផ្លាស់ប្តូរ។

ព្រៃ ន. ផ្ទៃ។

ព្រៃនាច ផ្ទៃផ្លៀវ។

ព្រៃនី ផ្ទៃឈើ។

ព្រៃត្រាវ ផលានុផល។

ព្រៃមពាត់ ផ្ទៃម្យ៉ាងនៅក្នុងព្រៃ

សណ្ឋានតូចល្មមហើយមានជាតិ

ល្វីង គេអាចប្រើសម្រាប់ការពារ
ទឹកទាម។

ព្រឹត្តិ គ្រាប់ស្រូវ។

ព្រឹត្តិ គ្រាប់។

ព្រឹត្តិ គ្រាប់ក្រហម។

ព្រឹត្តិ ប៉េងប៉ោះ; ឧទា. ព្រឹត្តិ

នៅក្នុងព្រឹត្តិទូទៅ ។

ឃ្លាតជាបន្ថែម (ផ្ទៃ) មួយប្រភេទ។

ព្រឹត្តិ ន. បេះដូង។

ព្រឹត្តិ ន. ក្បែរ; ព.ជ.៖ ព្រឹត្តិ។

ព្រឹត្តិ កិ. ស្មោះ; ឧទា. ព្រឹត្តិឧប

នី ។ ស្មោះសម្បកឈើ។

ព្រឹត្តិ កិ.វិ. សំឡេងដើរតែម្នាក់;

មើល៖ ហាន។

ព្រឹត្តិ ន. សាច់។

ព្រឹត្តិ កិ. កាប់ជាកង់ សម្រាប់តែឈើ។

ព្រឹត្តិ (ព.ក្វ.៖ ព្រឹត្តិ) គុ. បួន។

ព្រឹត្តិ វិសេស (៤០)។

ព្រឹត្តិ កិ. តោង។

ម

មបីត (ព.ក្ខ.៖ មបីត) គុ. វេទនា,
 រងទុក្ខ; មើល៖ ក្រិត។
 មធារ កិ. ប្រកែក, រអៀស;
 មើល៖ មិ។
 មធាវ កិ. ១) បង្វិល, ២) វិល។
 មធាវមាត់ទ្រឹង វិលមុខឆេងឆោង។
 មធាវមោក រង្វេងរង្វាន់, វិលមុខ,
 កាន់កាំង; ព.ដ.៖ រាវាសមោក។
 មផេក កិ. វែក; ឧទា. មផេកជាជាន
 ត្រងហាន់ ។ វែកស្បូវធ្វើផ្លូវដើរ។
 មផេរ កិ. តាក់តែង, សម្អិតសម្អាង,
 ព្យាត់; ព.ដ.គ្រ.៖ ញឆេរ ព្យា។
 មផិក កិ. ទាញ។
 មផិកប្រាក ទាញដោយកញ្ចក់
 (ពេលមានគ្រោះថ្នាក់)។
 មផិកប្រូក ទាញចេញដោយ
 ពិបាក; ឧទា. ពាងមផិកប្រូក
 ពេសតាព្រាម ។ គាត់ទាញពស់
 ចេញពីរន្ធដោយពិបាក។
 មព ន. ចំណីសត្វ។
 មពាម្រើឡមម្រើ សត្វព្រៃ។
 មពាង, ន. បាតដៃ, បាតជើង។

ជិងលាងមពាងពី បាតដៃទទេ។
 មពាង, ន. ម្រះ។
 មពាច ន. ប្រដាប់សម្រាប់បាចទឹក។
 មពាញ ន. បង្គង់; ឧទា. ពាងឆិះត្នៃ
 ជានមពាញច្បាញ ។ គាត់យក
 ឫស្សីធ្វើបង្គង់ផ្ទះ។
 មពាត់, (ព.ក្ខ.៖ មពិត) កិ. បម្រះ។
 មពាត់លេងលើដី បម្រះរវើរវាយ។
 មពាត់, ន. ជើងជុង។
 មពាត់, ន. ពំនូត។
 ទូមពាត់ មួយពំនូត។
 មពាន់ កិ. ១) ក្លាស់; ឧទា. ឆិះតាប់អ្សាវ
 មពាន់មាពេប ។ យកស្អិតមាន់មក
 ក្លាស់ជាមួយទា។ ២) ជួត; ឧទា.
 គិប់តាញមិកមពាន់មោក ។ ខ្ញុំ
 ត្បាញកន្សែងដើម្បីជួតក្បាល។
 មពាន់ក្តិន កិ. បំពាក់សក្តិ។
 មពាវ កិ. ហើរ។
 មពាវថ្លៃ ហើរភីល។
 មពាវពួយ ហើរ(ពួយ)។
 មពាល់ ន. ត្បាល់។
 មពាល់កិន ត្បាល់កិន។

មពិច កិ. កាច់។

មពី ន. ពំនូកដី។

មពីក ន. សំពោច។

មពីកពារ ឆ្មាបា។

មពីរ ន. ជញ្ជាំង។

មពីស, ន. ចំណារ; ឧទា. រិះងតឹងរី
ជានមពីសទាក់ ។ យកមែកឈើ
ធ្វើចំណារអន្ទាក់។

មពីស្ម ន. ១) ពិធីរំដោះគ្រោះ,
— កិ. ២) ជម្រកាយ។

មពីក កិ. ចំតិត។

មពីត ន. តម្បុត; ឧទា. ត្រែសត្តោជាន
មពីតកា ។ កាប់ឫស្សីធ្វើតម្បុត
ត្រី។

មពីរយោក ន. ជើងភ្នំ; ឧទា. ពាង
ប្រោះរះមពីយោកតែមាតើញពិត
តាបិនពាដាសយោករី ។ គាត់ដើរ
តាមជើងភ្នំដើម្បីឱ្យឆាប់ដល់ភូមិ
ម្ខាងទៀត។

មពីប កិ. អណ្តែតភ្លឺភ្លឺភ្លឺ។

មពុង កិ. បង្គិន។

មពុងមពាង បង្គិនបង្ហោច។

មពុញ ន. ពពុះ។

មពុញរាវីក ពពុះ។

មពុត គុ. ពៅ; មើល៖ កិន។

មពុយ្យ ន. ចម្ការថ្មី; ឧទា. មីរមពុយ្យ
មហៃកាង ។ ចម្ការថ្មីទើបតែកាប់
ព្រៃហើយ។

មពូ ន. សម្បក។

មពូ កិ. បំបៅ; ឧទា. មពូកិនមាទាក
តិសមែ ។ បំបៅកូននឹងទឹកដោះ
ម្តាយ។

មពូង កិ. ជ្រមុជ; ឧទា. មពូងរាពូអា
ទាកនហិង ។ ជ្រមុជក្របីក្នុងអូរ។

មពូច កិ. អុជ;

ឧទា. មពូចមហិត ។ អុជបារី។

មពូន ន. ក្បួន។

មពើ, ឆ. ទម្រាំ; ព. ដ. ញើ។

មពើ, ឈ. នៅពេលដែល។

មពើង, ន. ផ្លិត; ឧទា. ពាងអាញតុត
ព្រាមមពើង ។ គាត់ស្តាយឃ្មុំ
ប្រាំផ្លិត។

មពើង, កិ. បង្ហើប; ឧទា. មោទើយ
មពើង ។ បង្ហើបមិនរួច។

មពើល កិ. ឃើញ។

មពេត កិ. សន្សំសំចៃ។

មពេរ ន. របង; ព. ដ. ងការ។

មពេស កិ. បោស។

មពែត កិ. រឹតគាប ,។

មពែវ ន. ស្លឹកឈើដែលគេយកមកផ្គុំ
ធ្វើជាសំឡេងសត្វ; ឧទា. ឆោស
មពែវជានញហ្សាងកិនជីល ។ ផ្គុំ
ស្លឹកឈើធ្វើជាសំឡេងកូនឈ្នួស។

មពែស ន. ទិស, ខាង។

មពែ គុ. ឆ្អែតឆ្អន់, ណាយ;
ឧទា. មពែញេត មពែឆោង ។
ផឹកស៊ីឆ្អែតឆ្អន់។

មពោ កិ. តម។

មពោង ន. ទ្វារ។

មពោងងការ ក្លោងទ្វាររបង;

ព.ជ.៖ មពោងមពេ។

មពោងនិង ក្លោងទ្វារ;

ឧទា. មពោងនិងដៃ ។ ក្លោងទ្វារ
ផ្ទះ។

មពោងមពេរ ក្លោងទ្វាររបង;

ព.ជ.៖ មពោងងការ។

មពោងលិស បង្អួច;

ព.ជ.៖ មពោងម្លិស។

មពោងម្លិស បង្អួច;

ព.ជ.៖ មពោងលិស។

មពោច ន. ទ្រនិច។

មពោន កិ. លាក់។

មពោមពា ន. សត្វចតុប្បាទ។

មពោយ ន. ពំនូកសំរាម។

មពោល ន. ពួក, ក្រុម។

ទូមពោល មួយក្រុម, មួយពួក។

មពោលផ្ទូងច្រិស គ្រិស្តបរិស័ទ, អ្នក
ជឿ។

មពោស ន. ឆ្នាំទី២, ៣ និងទី៤ នៃ

ចម្ការដែលបានកាប់រួចរាល់;

ឧទា. មីរមពោស ។ ចម្ការឆ្នាំ
ទី២/៣/៤។

មពោះ ឈ. តែ; ឧទា. រាពាយ

មោតែសឆែកជាតើតម្ល មពោះ

មោតែសជាមណោម្ល ។ ទន្សាយ

មិនបានច្រូតស្បូវដូចគេ តែវាមាន
ច្រើនជាងគេ។

មពិត ន. កន្ទុយព្រួញ, ស្លាបព្រួញ។

មពិត កិ. រើ, កម្រើក; ឧទា. កាសតីត

ឆាកមពិតជំងឺ ។ វាជំងឺខ្លួនកម្រើក
ដៃជើង។ ឧទា. កាមពិតតែស

នទារ ។ ត្រីរើទាំងជាប់សន្ទូច។

មពិតញឆ្លងញឆ្លាង រើបម្រះ។

មពិរ ន. ផ្លូត។

មពិស, កិ. លោតឡើង។

មពិសចីប លោតឡើងយ៉ាង
រហ័ស។

មពិសច្រើប លោតឡើងយ៉ាង
រហ័ស។

មពិសដើប លោតឡើង។

មពិសទិត លោតឡើង (ទិត)។

មពិស្ម កិ. អុជ; ព.ជ.៖ មពូច។

មពិស្ត ន. ឧបករណ៍ធ្វើពីខ្សែសម្រាប់
ដេញចាប់។

មព្យាច់ (ព.ក្ខ.៖ ព្យាច់) កិ. ធ្វើសរសៃ,
គក់ច្របាច់។

មព្យាត់ ន. អណ្តាត។

មព្រាង កិ. ធ្វើយញ្ញបូជា; ឧទា. ឆិះ
ពែមងខិតមព្រាង ។ យកពពែ
មកសម្លាប់ធ្វើយញ្ញបូជា ។

មព្រាត កិ.វិ.វ្យៈ;
មើល៖ ខោម, ឆ្មាវ។

មព្រាន់ ន. ឈ្មោះដើមឈើម្យ៉ាង។

មព្រាស កិ. បោកទម្លាក់។

មព្រឹង កិ. ពាក្យកាព្យ, កំណាព្យ; ឧទា.
មែមព្រឹងនាវអិន់តិប័រ្យាត សូម
អ្នកសូត្រកំណាព្យឱ្យខ្ញុំស្តាប់។

មព្រិតមព្រើ កិ. ច្រៀងចម្រៀង។

មព្រើ កិ. ច្រៀង។

មព្រើងពិត ច្រៀងមិនឈប់ឈរ។

មព្រើស កិ. បណ្តោញ។

មព្រោន គុ. ជ្រួញ, រូញ;
ឧទា. អាវមព្រោន ។ អាវជ្រួញ។

មព្រិប កិ. ផ្អុប; ឧទា. មព្រិបពីមាតើម
ត្នែ ។ ផ្អុបដៃនឹងឫស្សី។

មព្រិម កិ. ញញើត, ញញើត;
ឧទា. មព្រិមនុយ្យនហិម ។ ញញើត
បេះដូង។

មញាស កិ. ស៊ី, ប្រាស (ពាក្យមើល
ងាយ)។

មញី កិ. ជូនវិញ។

មញី កិ. ល្អ្លង, បញ្ឆោត, ព្រៃស;
ព.ជ.គ្រ.៖ នទើម ព្រៃ។

មព្ពង កិ. ទម្លាយ; ឧទា. លាប់អុចមា
មព្ពងមពោងវ ។ ចង់ចូលទម្លាយ
ទ្វាតែម្តង។

មព្ពន កិ.វិ. ពាក្យបង្ហាញពីអាការៈដក់
ក្បាលយល់ព្រម; មើល៖ ងតុស។

មព្ពម កិ. នាំរឿងនាំហេតុ;
ព.ជ.៖ គុចពុរ។

មព្ពោញ ន. ស្រួច។

មព្ពោញណាវីល ស្រួចរលៃម។

មរា ន. នឹង; ព.ជ.៖ ទីង, តែ។

មរាច ន. ម្តេស។

មរិច ន. ម្រេច។

មធស កិ. ប្រិច្ច។

មរែ (ព.ក្ខ.៖ មែរ) សព្វ. របស់,
កម្មសិទ្ធិ (ប្រើចំពោះបុរស);
មើល៖ ដែរ។

មរែវ ន. អាប។

មរោ ន. លេខ។

មរោស កិ. កុហក, ភូតភរ;
ព.ដ.៖ ឆ្លើយ។

មរិង ន. សត្វស្លាបមួយប្រភេទ។

មរិមរាង កិ.វិ. រហូតអស់កល្ប, ជា
និច្ចកាល, ជានិរន្តរ៍, ព្រៃស;
ព.ដ.គ្រ.៖ នហិរី ព្រះ។

មលាង ន. ស្លឹកគ្រៃ; ឧទា. មមុម
មលាង ។ គល់ស្លឹកគ្រៃ។

មលាងហូ ស្លឹកគ្រៃមួយប្រភេទ
មានគល់ និងស្លឹកពណ៌
ក្រហមចាស់។

មលី ន. សំឡី។

មលីក ន. ស្មា, ព្រះ;
ព.ដ.គ្រ.៖ មម្លឹក ព្រៃស។

មល្ល, ន. ១) ម្លូ; ២) ភ្លៅ។

មល្ល, កិ. លូ; ឧទា. ឆិមល្ល ។ ឆ្អែល។

មល្លកីត ន. ក្រសាំងទាប។

មលៃស គុ. សុភាព, ស្អាតបូត, ចិត្ត
សុភាព, ទន់ភ្លន់។

មលៃ ន. សាច់សុទ្ធ។

មលៃ ន. សាច់សុទ្ធ;
មើល៖ នពោ, នតឹង។

មលៃពាត សាច់ដុំ។

មលោ ន. ភ្លៅមាន់។

មលិ, គុ. គ; ឧទា. មូនុយ្យមលិ ។
មនុស្សគ។

មលិ, ន. ជញ្ជាំង; ឧទា. មលិមពា
នទ្រោករាព្វ ។
ជញ្ជាំងជាចំណីគោក្របី។

មលិ, ន. ទន្លាប់។

មលិម, គុ. មូល; ឧទា. រាព្វនៃស
មលិមកើតព្រៃក្រិច ។ ផែនដីមាន
រាងមូលដូចផ្ទៃក្រូច។

មលិម, ន. ពាក្យប្រើសម្រាប់រាប់ចំនួន,
ដូច "អី"; ឧទា. មមិទ្ធមលិម ។
ពោតមួយផ្ទៃ។

មលិស (ព.ក្ខ.៖ អោមអូរ) កិ. ដណ្តឹង,
ស្តីដណ្តឹង។ ព្រះ
ព.ដ.គ្រ.៖ ងកិល ព្រៃស។

មហាកំ កិ. វៃក។ ឧទា. មហាកំទាកមារ
មុង ។ វៃកទឹកពីរប៉ោត។

មហាង កិ. វាយ; ឧទា. នើមតុច
 នទ្រោកពាង័និះរាងាយមហាងតា
 មោកនទ្រោក ។ អ្នកកាប់គោ
 គាត់យកអង្រែវាយក្បាលគោ។
 ព្រះ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ ទិវ ណាង។

មហាត់ កិ.វិ. គ្រាន់តែ។

មហាត់ ន. កម្បង់; ឧទា. តិបក្វាកផៃ
 ទូមហាត់ ។ ខ្ញុំកើបអង្គរមួយ
 កម្បង់។

មហាន កិ. រើស; ឧទា. តិបមហាន
 ឆាព្យាង្គមូមអារ ។ ខ្ញុំរើសបាយ
 តាមផ្លូវដែលគេបោះចោលមក
 ហូប។

មហាន់ កិ. ស្លៀក (សំពត់);
 មើល៖ ញុំនិស។

មហាស ន. ចម្កាម, ប្រគាប;
 ឧទា. មហាសតើមនី ។
 ចម្កាមឈើ ឬ ប្រគាបឈើ។

មហាស កិ. ១) សំពះ, ២) គាល់; ឧទា.
 តិបហាន់មហាសកាដាច់ ។
 ខ្ញុំទៅគាល់ស្តេច។

មហាស ន. កាំ; ឧទា. មហាសត្វង ។ កាំ
 ជណ្តើរ។

មហាស សព្វ. ឯណា?, កន្លែងណា?

មមិចមមើយ កិ. ស្រមៃស្រមៃ។

មមឹង ន. ផ្កាយព្រឹក។

មមិត កិ. រំអួយ; ឧទា. កិនឆៃតើញ
 មមិត នោកមូនទើយ ។
 ក្មេងឆាប់រំអួយ នៅពេលគេ
 ចំអន់។

មមី ន. ឪពុក; ព.ជ.៖ មី។

មមីចោង ឪពុកចុង;
 ព.ជ.៖ មមីយោង។

មមីតើម ឪពុកដើម, ឪពុកបង្កើត។

មមីពិ ឪពុកក្មេក។

មមីរ គុ. រអិល; ឧទា. ត្រឹងមមីរ
 នោកម្រីមីស ។ ផ្លូវរអិល ពេល
 មេឃភ្លៀង

មមីប កិ.វិ. អក; មើល៖ ឆា។

មមុក កិ. ជ្រមុជ; ឧទា. មមុកនោងអា
 ទាកតែចេង ។ ជ្រមុជឃ្លោកក្នុង
 ទឹកដើម្បីឱ្យពេញ។

មមុង ន. សំយាប។

មមុច ន. ១) ក្រុមតូច, ២) រមួរ; ឧទា.
 មមុចម្រាយ ។ អំបោះមួយរមួរ។
 ៣) គំនរ; ឧទា. លិង្គមមុច ។
 ឧសមួយគំនរ។
 ព.ជ.៖ មមុន។

មមុត ន. ពន្ធក៏។

មមុម ន. គល់; ឧទា. មមុម

មលាង ។ គល់ស្លឹកគ្រៃ។

មមុរ កិ. ស្តាយ, ក្រវាត់ចង្កេះ។

មមុស ន. ១) ពពុះ; ឧទា. មមុស

ឆាប្ប ។ ពពុះសាប្ប។

២) កម្ទេច; ឧទា. មមុស

នឡាយ ។ កម្ទេចរណារ ឬ
អាចម៍កន្លង់ ឬ អាចម៍រណារ។

មមូ សព្វ. អ្នកណា?, នរណា?

មមូមិស អ្នកណា?, នរណា?

ព្រៃស; ព.ជ.គ្រ.៖ មូមិស ព្នុរ។

មមួង ន. មាត់។

មមួងមញ្ជេញ ចំពុះ។

មមួន ន. គំនរ; ឧទា. រាហែទូមមួន ។

ចំបើងមួយគំនរ។

ព.ជ.៖ មមុច។

មមើត កិ. ហុច។

មមើម គុ. គួរសម, ល្មម, គ្រប់គ្រាន់;

ឧទា. ឆ្អែសមមើម ។

ល្អគួរសម។

មមើយ កិ. យល់សប្តិ, សុបិន្ត។

មមើស កិ. ប្រាប់។

មមើសឆើម អធិស្ឋាន។

មមេង កិ. បំពេញ។

មមេន ន. ទីសម្គាល់; ឧទា. មមេន

អន់បនលានគីតលិរ ។ ទីសម្គាល់

ឱ្យអ្នកភូមិដឹងមុន។

មមេល ន. កន្ទេល។

មមែ កិ. ពឹង; ឧទា. គប្បមមែមែ ។ ខ្ញុំ

ពឹងអ្នក; ព.ស្រ.៖ នទេ។

មមែមមិត ពឹងពាក់។

មមែស គុ. កំណាញ់; ឧទា. ពាង

មូនុយ្យមមែស ។ គាត់ជាមនុស្ស
កំណាញ់។

មមែ: គុ. ទទឹក;

ព.ជ.៖ ឆុស, មែ:។

មមោល កិ. ប៉ះ; ឧទា. គប្បមមោល

ខិរាវ ។ ខ្ញុំប៉ះខោអាវ។

មមិ ន. ពោត។

មមិបំ កិ. វិ. ធ្វើ។

មមិរ ន. រង; ឧទា. មមិរឆាពៃ រង

ស្តែ។

មមិលំ គុ. ក្រាស់; ឧទា. កាដារអ្យា

មមិលំងាន់ ។ ក្តារនេះក្រាស់
ណាស់។

មម្រា គុ. ស្លូវ។

មហាថ កិ. ពង្រាយ; ឧទា. កិនឆៃ
 មហាថនទិក ។ ក្មេងពង្រាយសំរាម។
 មហាម កិ. សម្មត។
 មហិចមហាថ កិ.វិ. រតាត់រតាយ,
 ពាសវាលពាសកាល។
 មហ្វីង ន. ស្វែ។
 មហ្វីងទាក ក្អែកទឹក។
 មហ្វ្រួយ ន. សក់ពោត។
 មហ្វ្រើយ កិ.វិ. យឺត។ ឧទា. យោហាន់
 មហ្វ្រើយៗ ។ ខ្លាដើរយឺតៗ។
 មហ្វ្រេស គុ. ឆៅ។
 មហ្វ្រេស កិ. គ្រហែម។
 មហ្វ្រះមហ្វ្រើយ កិ.វិ. បង្អែបង្អង់។
 មម្លាង កិ. បកប្រែ;
 ព.ជ.៖ រាម្លាង។
 មម្លឹក ន. ស្មា, ព្រៃស;
 ព.ជ.គ្រ.៖ មលឹក ព្រុះ។
 មម្ព គុ. ល្ងេល្ងើ, ភ្លឺភ្លើ;
 ព.ជ.៖ រាហិង្ស។
 មម្លេង កិ. សាត់អណ្តែត, សាត់ព្រាត់;
 ឧទា. ហាន់មម្លេង ។ ដើរសាត់
 អណ្តែត។

មម្លៃ ន. ស្វាយព្រៃ, ព្រុះ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ ងលៃ ព្រុះត្រៃ;
 ងត្រៃ ណាង។
 មម្លួល កិ.វិ. គាំង; មើល៖ ខាន។
 មម្លិ កិ. បំពាក់ (ក្រវិល); ឧទា. មម្លិ
 មម្លិពោរ ។ បំពាក់ក្រវិល។
 មម្លិពោរ, ន. ក្រវិល។
 មម្លិពោរ, ន. កង្គិច។
 មម្លាច់ គុ. កំព្រា, ឯកា, ឯកោ; ឧទា.
 អ្សាវមម្លាច់ ។ មាន់កំព្រា។
 មម្លាត់ ន. ឧបករណ៍ភ្លេងមួយបែបធ្វើ
 ពីឃ្លោក។
 មហាម ន. ឈាម។
 មហឹក គុ. អាក្រក់, គម្រក់។
 មហឹកម្លេម ស្មោកគ្រោក។
 មហឹង កិ. លាប;
 ព.ជ.៖ ហឹង, រាជ្ជត។
 មហុង ន. ល្អង, ព្រុះ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ តាលិង វ៉ាអូង។
 មហូ, ន. ផុយ; ព.ជ.៖ នឆើច។
 មហូ, គុ. ទន់;
 ព.ជ.៖ រាទី, រាមាស់។
 មហៃ គុ. ១) ថ្មី,
 — កិ.វិ. ២) ថ្មីៗ នេះ។

មហៃ ន. ស្ទី។

ត្រាវនហាមហៃ បន្ថែស្ទីកស្ទី។

មហិក ន. ក្តាមឈូសមួយបែបធ្វើអំពី
សម្បកឈើ។

មហិត ន. ១) ថ្នាំជក់, ២) បារី។

មហិប ន. ល័ក្ក។

មអា កិ.វិ. ឥឡូវ។

មអាវី ឥឡូវនេះ។

មអាក គុ. សប្បាយ, រីករាយ។

មអាកមពៃ សប្បាយផ្អែតផ្អន់។

មអាក់ កិ. ព្យួរ។

មអារ កិ. ចោល, បោះចោល;

ព.ជ.៖ បាំង។

មអារខ្ជាប់ ចោល(ខ្ជាប់)ជាសំឡេង
ចោល។

មអារប្តូរ ចោលវី។

មអារព្រុង ចោលប្រាវ។

មអិន កិ. ពិត។

មអី កិ. ខ្លើម។

មអឹម កិ. ក្អិតចង្អោរ។

មអុយ សព្វ. អ្នករាល់គ្នា, ណាង;
ព.ជ.គ្រ.៖ ខាន់មែ ព្រុះ។

មអូម ន. ១) ស្នឹម, ២) ពាក្យជេរ
(មនុស្សស្រី)។

មអាក់មអូម ឧ. ពាក្យជេរ;

មើល៖ ខាយមអាក់ខាយមអូម។

មអូយ កិ.វិ. ប្រហែល។

មអើក កិ. លែង, ដោះលែង;

ព.ជ.៖ បើក។

មអេត ន. ដំណើប។

មអែប ន. ចង្កែក។

មអោ ន. ទោម; ឧទា. នារីជំងឺ

មអោ ។ ប្រវែង ១ ទោម។

មអង់, កិ. ប្រុង; ឧទា. មអង់មា

ហាន់ ។ ប្រុងនឹងទៅ។

មអង់, កិ. តម្រង់; ឧទា. មអង់មីក្រោ

អង់បិនមិន ។ តម្រង់មេក្រូចំភូមិ
យើង។ ព.ជ.៖ នត្រង់។

មអន់ញ្ជ្រិះ កិ. ឌីដង;

ឧទា. មអន់ពាងញ្ជ្រិះ ។

មិនបាច់ឌីដងអ្វីទេ។

ព.ជ.៖ មអិនរាលើន។

មា, ន. ស្តាំ; ព.ជ.៖ ច្រៅ។

មា, ជ. ដើម្បី, សម្រាប់;

ឧទា. គិបរាវាត់មោតោមាញចិ ។

ខ្ញុំទិញម៉ូតូ (សម្រាប់/ដើម្បី) ជិះ។
មើល៖ តែមា។

មា_៣ ឆ. ប្រើសម្រាប់រាប់លេខចាប់ពី
១១ ឡើងទៅ (ជិតមាម្លាយ)។

មា_៤ ឆ. នឹង; ឧទា. នទ្រែលមា ។
ជាមួយនឹង។

មា_៥ ឆ. ទៅកាន់; ឧទា. មមើស
មាពាង... ។ ប្រាប់ទៅគាត់។

មា_៦ ឆ. នូវ; ឧទា. ហែទាន់មូកើលមា
នទើរាប់នតិលអីហែមាហិ:
តែស ។ សុំនូវអ្វីដែលយើងកំពុង
ខ្វះខាត។

មាង ន. កណ្តឹង។

មាង់ (ព.ក្វ.៖ នាង) ន. យប់;
ឧទា. មាង់មិចអាងកាស ។
ដេកពីព្រលប់ ភ្ញាក់ពីព្រលឹម។
ទូនាងរាអាង មួយយប់ទល់ភ្លឺ។
មាង់តាអិយ យប់នេះ។
មាង់តិ យប់ម្សិល។
មាង់នើស យប់មិញ។
មាង់ៗ យប់ៗ។
ក្លឹងមាង់ កណ្តាលអប្រាត្រ;
ព.ដ.៖ ងកូលមាង់។

មាង់កាល់តិ ន. ត្រើយម្ខាង។

មាច់ ន. មូស។

មាឆិន (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ម៉ាស៊ីន។

មាឆិនកិសឆី ម៉ាស៊ីនអារឈើ។

មាឆិនឆុសឆី ម៉ាស៊ីនឈូសឈើ។

មាញ កិ. ខ្ចី។

មាញ់ ន. ផ្កាយ។

មាត់ ន. ភ្នែក។

មាត់នារ ន. ព្រះអាទិត្យ។

មាសមា កិ.វិ. គ្រាន់តែ។

មាសា (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ម៉ាណា។

មាយ្យ, ន. អៀន; ឧទា. កិនឆែតែស
មាយ្យ ។ កូនក្មេងកើតអៀន។

មាយ្យ២ ន. មាស។

មារ, ន. ធ្មា (ឈើមួយប្រភេទមានខ្លឹម
និងត្រួយអាចធ្វើអន្ទក់បាន)។

មារ២ ន. ឧបករណ៍នេសាទត្រីម្យ៉ាង។

មាលារីន (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ម៉ាឡារីន (ថ្នាំ
គ្រុនចាញ់)។

មា:មា សព្វ. នឹងអ្វី, បានអ្វី។

មី ន. សាច់ថ្លៃ, បង់ថ្លៃ, បួនថ្លៃ, កូន
ប្រសា; ឧទា. អីមីពាងលោសអា

មីរ ។ បង់ថ្លៃរបស់គាត់ទៅចម្ការ។
ព.ស្រ.៖ ក្លែ;

ព.ស្រ.៖ បាត់។

មីរ ន. ចម្ការ។

មីរាវ ព្រៃ ឬ ចម្ការចាស់ដែលគេ
ទុកចោល ។

មីនទ្រីស ចម្ការថ្មី;
ព.ក្ម.៖ មីរមពុយ្យ។

មីរមពោស ចម្ការចាស់ (ពីឆ្នាំទីពីរ
ដល់ឆ្នាំទីបី)។

មីរមពោសមធូរមធូរ ចម្ការចាស់។

មីរមពោសមធូរមធូរ ចម្ការចាស់ (ពី
ឆ្នាំទីបួនដល់ឆ្នាំទីប្រាំមួយ)។

មីរមា ស្រែចម្ការ។

មីស ន. ភ្លៀង; ឧទា. មីសឆា ។
ទទឹកភ្លៀង។

មីសខូក ភ្លៀងឈ្ងុះ

មីត, គុ. ក្តីប។

មីត, កិ. ចិញ្ចឹម, ព្មុរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ មីត 'ព្យាត'។

មីតម្កាញ់ ថែរក្សា, ទទួលខុសត្រូវ;
ឧទា. មែមីតម្កាញ់កនរៃ ។ អ្នក
ថែរក្សាកូនក្មេង។ ព្មុរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ មីតម្កាញ់ 'ព្យាត'។

មីត, (ខ្លីពី៖ ខ.) ន. មិត្ត។

មីតជាង មិត្តភក្តិ។

មិន កិ. គិត, ព្មុរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ មិន 'ព្យាត'។

មិនញូញាច នឹកស្តាយ។

មិនអាងរ នឹក, គិតមើល, នឹកគិត។

មិល ន. អម្ពិល។

តើមមិល ដើមអម្ពិល។

មីច កិ. មើលងាយ។

តើមមីច សើចចំអក។

មីចញ្ជិត បន្ទាបបន្ថោក។

មីចមាច ឆ្អឹងឆ្អែ។

មីចរមិត តិះដៀល, ដៀលគ្នា។

មិន កិ. ជួល; ឧទា. តិបមិនមូតែមា
តាមមូមតាមិរតិប ។ ខ្ញុំជួល
ពួកគេឱ្យដាំដំឡូងនៅចម្ការខ្ញុំ។

មីរ កិ. ភូតភរ។

មុង (ខ្លីពី៖ ខ.) ន. មុង។

មុងមាង ន. កន្លះឡង់។

មុត កិ. ចូល, ណែង;

ព.ជ.គ្រ.៖ លាប់ 'ព្មុរ'។

មុន ន. មុន។

មុនពី (ខ្លីពី៖ ខ.) ន. មន្ទីរ។

មុយ្យ កិ. ត្រាយ។

មុរ កិ. ជ្រមុជ; ព.ជ.៖ ងរ។

មុល ន. ក្បាលទឹក (ឃ្មុំ)។

មុលធុត ក្បាលទឹកឃ្មុំ។

មុស (ព.ក្ខ.៖មោស) ន.១) ច្រមុះ; ឧទា. មោជេងលាមមុសលាមមាត់ ឆ្ងាញ់ ។ មើលទៅវាមិនពេញ ភ្នែក។ ឧទា. ទីមុសទីមាត់ ។ ពេញចិត្ត។២) សម្លេង។

ព្រាមមុស ច្រមុះ។

មុសមាត់ មុខ។

ហិរមុស ហៀរសម្លេង។

មូច កិ. មុជ។

មូញ កិ. ច្រៀង; ព.ជ.៖ មព្រើ។

មូត ន. ទីងមោង។

មើ ឈ. ទាល់តែ...ទើប...;

ឧទា. ជាននអាមើឆ្ងែស ។ ធ្វើអញ្ចឹងទើបល្អ។

មើង កិ.១) ញៀន; ឧទា. លើយ ញេតនទ្រាញ់ក្លាចលាសមើង ។ កុំផឹកស្រាត្រែងលោញៀន។

២) ធ្លាប់; ឧទា. លើយអិន់ព្រាក់ អ៊ក់អ៊រ ពាងមើង ។ កុំឱ្យលុយ ច្រើនពេក វាធ្លាប់។

មើញ កិ.វិ. ចង់តែ; ឧទា. មើញមា ឆា ។ ចង់តែហូប។

មើតមើរ កិ.វិ. តែលតោល; ឧទា. ធុទ្វ ហ្វែងមើតមើរ ។ នៅម្នាក់ឯង តែលតោល។

មើម ន.១) ម៉ើច?, របៀបណា?

ឧទា. មើមបើករាពូមែទីងអិន់ឆា មាតិច? តើអ្នកលែងក្របីយ៉ាង ម៉ើចបានជាស៊ីស្រូវរបស់ខ្ញុំ?

២) តើ...? ឧទា. មើមមែតាយ ទើយហាវតើមញ្ឆែងដឹង? តើ តាយអាចឡើងដើមនេះបានដែរ ឬ?

មៀន (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. មៀន។

ញ្ឆែមៀន ផ្ទៃមៀន។

មេ ឧ. ពាក្យប្រើខាងចុងឃ្លា (ចំពោះមនុស្ស ប្រុស); ព.ជ.៖ មេ: ។

មេត កិ. ក្រឡេកមើល។

មេតឆ្ងាញ់ ពិនិត្យមើល។

មេម កិ. បិទមាត់; ឧទា. មេមម្លូង លើយងើយ ។ បិទមាត់កុំ និយាយ។

មេៈ, ន. ម្តាយ, ម៉ែ, មាតា (ពាក្យល្អ); ព.ស្រ.៖ មែ។

មេៈចោង ម្តាយចុង។

មេៈតើម ម្តាយដើម, ម្តាយបង្កើត។

មេៈពិ ម្តាយភ្នែក។

មេៈមថី (ព.ក្ខ.៖ មេៈថី; មែមថី) ឪពុកម្តាយ។

មេ៖ ខ. ពាក្យប្រើខាងចុងឃ្លា (ចំពោះមនុស្សប្រុស);

ព.ជ.៖ មេ ។

មេ ន. ១) ញី (សម្រាប់សត្វញី),
២) មេ។

មេក្លាំង មេកណ្តៀវ, ស្តេច
កណ្តៀវ។

មែង ន. ក្បែរ។

មែងទាក ក្បែរទឹក (អូរ)។

មែត (ខ្ចីពី៖ បារ.) ន. ១) ម៉ែត្រ,
២) ម៉ែត្រវាស់។

មែន, ន. មៀន; ឧទា. មែនពេស ។
មៀនកាំបិត។

មែន, គុ. ក្រិន; ឧទា. មែនពីមែន
ជិត ។ ក្រិនដៃក្រិនជើង។

មែវ ន. ឆ្មា។

មែស ន. សសរ។

មែសតិច សសរផ្ទះដែលគ្រោងរួច
ហើយ។

មែសនទាល់បុត សសរជើងរៀង។

មែសមីរ សិយ។

មៃ សព្វ. អ្នក, ឯង, លោក។
ព.ជ.គ.៖ បែ។

មោ, កិ.វិ. អត់, មិន; ព្រះ;
ព.ជ.គ្រ.៖ បី ណាង;
ព.ជ.៖ លិច ព្យាត់។

មោកា: មិនរអែង។

មោខាច មិនបាច់។

មោទើន មិនតែប៉ុណ្ណោះ។

មោនាន់ មិនទាន់ (ដោយសារ
លឿនពេក ឬ ប្រញាប់ពេក);
ព.ជ.៖ មោហិះ, អេនាន់, អេហិះ។

មោនា: មិនសូវ;
ព.ជ.៖ មោលាង់, មោអីរ។

មោនី មិនខ្វះទេ។

មោលាង់ មិនសូវ;
ព.ជ.៖ មោនាះ, មោអីរ។

មោហិះ មិនទាន់ (ធ្វើមិនទាន់
ហើយ); ព.ជ.៖ មោនាន់,
អេនាន់, អេហិះ។

មោ, ន. ថ្មដែកកេះ។

មោក ន. ម្នាក់។

មោច ន. ផ្លូវ។

មោតោ (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ម៉ូតូ។

មោយ គុ. ម៉ដ្ឋ; ឧទា. ចិយ្យមោយ ។
ខ្សាច់ម៉ដ្ឋ។
មើល៖ រាហេន, រាហេស។

មោរ គុ. ហើម។

មោលាស ឈ. ឬ។

មោឃ្យាង កិ.១) ស្រងេះស្រងោច,

២) នឹក។

មោះ កិ.វិ. បានតែ; ឧទា. ពាងមោះ

មាងើយទើម ពាងនើមមោជាន

ដឹង ។ គាត់បានតែនិយាយតែ

មិនធ្វើ។

មិ កិ. លាក់ (រៀងសម្ងាត់);

ឧទា. មិសមិពាងតែ ។

ខ្ញុំមិនលាក់លៀមទេ...។

ព.ជ.៖ ពោន;

មើល៖ មផារ។

មិង, ន. មង (ដាក់ត្រី)។

មិង្គ ន.១) ម៉ោង, ពេលវេលា,

២) នាឡិកា។

មិង់ ន. រំពាត់, ដំបង។

មិង់ប្រាយ្យ រនាស់ដែ។

មិង់ប្រា ឈើច្រត់។

មិង់មពេស អម្ពោស។

មិង់រព្ពៃ ខ្សែតី។

មិង់រនាយ អង្រែ, ឈើជ្រួយបាយ។

មិត កិ. ចិញ្ចឹម, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ មិត ព្យា។

មិតញប្រាង់ ថែរក្សាការពារ។

មិតតិន បន់; ឧទា. មិតតិន

ប្រាស ។ បន់ព្រះ។

មិតមើស ថែរក្សា។

មិតមោក គ្រប់គ្រង។

មិតម្លាញ់ មើលថែ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ ច្បា: ម្លាញ់ ព្រៃស។

មិន, ន. ក្លាយ (ស្រី, ប្រុស)។

មិន្ធ កិ. សួន, លញ្ឆា។

មិន់ ន. ពុត; ព.ស្រ.៖ នទ្រា។

មុនតីពែត (ខ្ចីពី៖ខ.) ន. មន្ទីរពេទ្យ។

មិបំ កិ. ជួប។

មិម ន. វ័យ។

មិរ ន. ម្លូរ; មើល៖ មា។

មិលំ គុ. ល្ងង់, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាមិលំ វ៉ាអូង;

ព.ផ្ទ.៖ ម្លូរ។

មិស, កិ.វិ. ចេះ, ឆ្លាត (ប្រើចំពោះសត្វ);

ឧទា. ឆ្លែមអ្សាមិសងាន់វិ ។ ឆ្កែ

នេះឆ្លាតណាស់។

មិស្ម ឧ. អ៊ី! ឧទា. អ្សាមិស! នេះវ៉ែ!

ឧទា. មិសមែ! មើល! ឧទា.

ពីនាពីមិស នោះវ៉ែស្នា ពីមិស!

នោះវ៉ែ!

មិស_៣ ន. ១) ឈ្មោះ,

– កិ. ២) ដាក់ឈ្មោះ; ឧទា. មូ
ទ្រាសអីមិសជីម្យាវនើស ។

នាងក្រមុំឈ្មោះព្យានោះ។

មិស_៤ កិ.វិ. បាទ, ចាស់ (ប្រើសម្រាប់
ឆ្លើយតបនឹងសំណួរ ឬហៅ);

ព.ជ.៖ អើ, អី។

មិស_៥ សព្វ. នុះ; មើល៖ ពីមិស។

ពីមិស នុះហ្ន៎។

មិស_៦ សព្វ. ម៉េច?

ឧទា. មិសលិចអាងាន់?

ម៉េចថាមិនមែន?

មិសកោះ ហេតុអ្វី?

ព.ជ.៖ មិសយិរ, មិសនាវ។

មិសកិបំ ចាំអ្វី?

មិសកិៈ ខំធ្វើអ្វី?

មិសនទើ ស្ទី?

មិសនាវ ហេតុអ្វី;

ព.ជ.៖ មិសកោះ, មិសយិរ។

មិសបាៈ អ្វីខ្លះ? ឧទា. មិសបាៈ

នទើតាយពាងតែសតាច្ចាញ?

នៅក្នុងផ្ទះរបស់បងតាយ តើមាន
របស់អ្វីខ្លះ?

មិសយិរ មកពីអ្វី?, ហេតុអ្វី? ព.ជ.៖

មិសកោះ, មិសនាវ។

មិសនតីល ឈ. ជាដើម;

ឧទា. មិសនតីលម្លូជានមីរមា ។

គេធ្វើស្រែចម្ការជាដើម។

មិសលេងលាង ឈ. មិនធម្មតាទេ។

ម្យាង់ (ព.ក្វ.៖ រាម្យាង់) កិ. ស្ទុះពន្លះ។

ម្យាត់ កិ. លប; ឧទា. ម្យាត់រាអ្សិច ។

ដើរលបៗ។

ម្លាយ គុ. មួយ។

ម្លាយអី (ព.ក្វ.៖ មអី) មួយ

(គ្រឿង, ក្បាល, ម្នាក់)។

ឃ

ឃា ន. អំប្រុស, អំស្រី, ស្បែង;

ព.ជ.គ្រ.៖ វា ព្រះ។

ឃាង ន. ពាង។

ឃាងត្រី ពាងមួយប្រភេទ។

ឃាងច្រុង ពាងមួយប្រភេទ។

ឃាងតាងកែស ពាងមួយប្រភេទ។

ឃាងនទ្រាង ពាងមួយប្រភេទ។

ឃាងនទ្រុប ពាងមួយប្រភេទ។

ឃាងមុស ពាងមួយប្រភេទ។

ឃាងរាជ្យង ពាងមួយប្រភេទ។

ឃាត កិ. ជន្ម។

ឃារ កិ. យួរ។

ឃី ឧ. ឃី!

ឃីស ឧ. សំឡេងភ្ញាក់។

ឃី ឧ. ណា! ឧទា. អែមហាវព័រម្លូ

ឆ្ងុមឃី! សម្លាញ់ឯងជាអ្នកបេះ

ណា! មើល៖ តែ។

ឃីត កិ.វិ. គិតតែ, ចេះតែ។

ឃុ ន. ផ្ទុក។

ឃុក កិ. ជ្រលក់។

ឃុង ន. ស្ពាន។

ឃុល ន. ស្មុក។

ឃួរ កិ. ១) បូម, ២) សម្រួត។

ឃើ ន. មីង។

ឃើក កិ. លើក។

ឃើង, ន. ក្តាន់។

ឃើង, កិ. សម្រាំងទុកធ្វើពូជ;

ឧទា. ការពារពងអ្សា មាឃើង

នតិល ។ គ្រាប់ត្រសក់នេះ

សម្រាំងទុកធ្វើពូជ។

ឃើនមា ឈ. ប៉ុន្តែ, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ប្បុរៈលាស ព្រៃស;

ព.ជ.៖ ឃើនលាស។

ឃើនលាស ឈ. ប៉ុន្តែ;

ព.ជ.៖ ឃើនមា។

ឃើរ កិ. លើកដៃ (ចុះចាញ់);

មើល៖ ញហើរ។

ឃើស ឧ. ពាក្យឧទានឡើងដោយ

ភ្ញាក់ផ្អើល; ឧទា.

មាងអាឃើស ។ យប់នេះហើយ។

ឃេ ឧ. ឃី!

ឃែស ន. ផ្កាក, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាតុយ្យ, តុយ្យ ព្រះ។

ឃោក ន. ភ្នំ។

យោកងត្ម (ព.ក្ខ.៖ ងត្ម) គល់ឈើ,
'ព្រះ';

ព.ដ.គ្រ.៖ យោកងលំ 'ព្រ័ត្ត'។

យោកងលំ (ព.ក្ខ.៖ ងលំ) គល់ឈើ,
'ព្រ័ត្ត';

ព.ដ.គ្រ.៖ យោងត្ម 'ព្រះ'។

យោកយាង ព្រៃភ្នំ។

យោកត្តិ ឆ. កំប៉ោយ។

យោង កិ. ព្យា។

យោងក្រើល ព្យា (របស់ច្រើន)។

យោងរាតើល ព្យា (របស់តែមួយ)។

យោងរឹប ព្យា រឹប។

យោងយាយ ឆ. ទោង។

យោន ឆ. ជាតិកំណើត;

ខទ. នីតយោន ។ ចាប់ជាតិ។

យោនយី ឆ. ឈ្មោះបទភ្លេងជនជាតិ
ព្នងម្យ៉ាង។

យោម ឆ. សារាយ, 'ព្រ័ត្ត';

ព.ដ.គ្រ.៖ ញោម 'ព្រះ'។

យោស ឆ. បងស្រី, 'ព្រះ';

ព.ដ.គ្រ.៖ រោស 'ណាង'។

យោសក្តោ បងស្រី និងប្អូនប្រុស;
មើល៖ អិសក្តោ។

យោ៖ កិ. អាណិត, 'ព្រះ';

ព.ដ.គ្រ.៖ កាមាក 'វាអូង'។

យោៈយាច អាណិតអាសូរ។

យោៈនអាច អាណិតមេត្តា។

យៅ ឆ. ខ្លា; មើល៖ អូទុស។

យៅនទ្រិង ខ្លាខ្លាង។

យៅមុរ ខ្លាជំ។

យៅទ្រាច់ ខ្លាត្រី។

យឹង ឆ. ទំនងជា។

យិត កិ. បាត់។

យិតក្តាក់ បាត់ឈឹង។

យិន ឆ. យួន។

យិយ ឆ. បបូរមាត់។

យិរមា ឈ. ដោយសារ។

យិរី ឈ. ហេតុនេះ។

យិរលាស ឈ. ពីព្រោះ, 'ព្រះ';

ព.ដ.គ្រ.៖ ប្បៈលាស 'ព្រៃស'។

យិរមើស ឈ. មកពី, ដោយសារតែ។

៤

រាក កិ. ជេរ។

រាកញ្ជុជ ជេរប្រទេច។

រាក កិ. បម្រើ, ថែរក្សា;

ឧទា. ជេសរីតើសឱអាវរាក់អន់

តិបំណង ។ បន្ទាប់មកផ្លាស់

សម្លៀកបំពាក់ ហើយរៀបចំ

បម្រើអាហារដល់ខ្ញុំ។

រាកាង ន. ផ្ទាំង; ឧទា. រិះតើមនីមា

ជានរាកាង ។ យកឈើមកធ្វើ

ផ្ទាំង។ ព.ជ.៖ ងកាង ។

រាកាង ន. ទទឹង; ព.ផ្ទ.៖ ញជ្រិត។

រាកាយ ន. អង្គញ់; ព.ជ.៖ ក្តាច់។

រាកាល់ គុ. ល្អក់។

រាកុម ន. ចង្កោម, ជ្វាយ, ស្មែង។

ទូរាកុម មួយចង្កោម។

រាកើល កិ. កល់។

រាកេង កិ. ផ្លៀង។

រាកែ ន. ជ្រូកព្រៃ។

រាកែក កិ.វិ. អាការៈកត់ចំណាំអ្វីដែល

គេនិយាយ ឬ ត្រង់ត្រាប់;

មើល៖ អ្សាត់។

រាកែស, ន. រំកាច់; ឧទា. រាកែសនី ។

រំកាច់ឈើ។

មើល៖ នហេក។

រាកែស, កិ. លួស; ឧទា. រាកែស

ងតឹងនី ។ លួសមែកឈើ។

រាកែស, កិ. រករឿង។

រាកែ ន. ដង្កែ។

រាក្តាក់ កិ.វិ. ស្ងាត់ស្ងៀម;

មើល៖ តុ។

រាក្តាយ (ព.ក្ខ.៖ រាក្តាយ) កិ. ១) រំដោះ;

២) ស្រាយ, ដោះ។

រាក្តា: កិ. កែច្នៃ។

រាក្តុត ន. អង្កត់; ឧទា. រាក្តុតនី ។

អង្កត់ឈើ។

រាក្តើង កិ. គង់; ឧទា. រិកតីរាក្តើង

នទ្រាងក្តើង ។ យកដៃគង់ថ្ងាស។

រាក្តើយ កិ. ចោល; ព.ជ.៖ ងក្តើយ។

រាក្តើ (ព.ក្ខ.៖ រាក្តើ) គុ. ស្តុះ;

ឧទា. ព្រែរាក្តើ ។ ផ្ទៃស្តុះ។

រាក្តេត កិ.វិ. លួម; មើល៖ ហើម។

រាក្តែស ន. ត្រសេះ។

ឆ្ងុមរាក្តែស សត្វត្រសេះ។

រាខាត កិ. កកិត, ត្រដុស។

រាខាង គុ. ល្អក់; ព.ផ្ទះ រាខាង។

រាខុក កិ. គ្រលុក; ឧទា. រាខុកព្នែក្រែង

លាប់ដាសមិស ។ គ្រលុកផ្ទៃព្រីង

ឱ្យចូលជាមួយអំបិល។

រាខូល កិ. ច្រំដែល;

ឧទា. ងើយរាខូល ។ និយាយ

ច្រំដែល។

រាខេល កិ. ព័ទ្ធស្នាក់។

រាខែក ន. សត្វស្លាបមួយប្រភេទតូច

ជាងសត្វកេងកង។

រាខ្វក កិ. រំខាន, រារាំង។

រាតាក់ ន. មាន់ទោរព្រៃ។

រាតាញ់ គុ. ហត់, អស់កម្លាំង។

រាតាញ់រាតោញ ហត់នឿយ។

រាតាន់ កិ. ឆ្ងល់, ឆ្ងល់កាត់;

មើល៖ ច្វាស, ក្តាត់។

រាតាន់ក្រែក គុ. ត្រឹម; ឧទា. ទែស

រាតាន់ក្រែកទុកតុកនចិយ ។

បាក់ត្រឹមកន្លែងត។

រាតាល់ កិ. កាប់ជាកង់។

រាតិល កិ. ដូរ, ផ្លាស់;

ព.ដ.គ្រ.៖ រាតិល់ ព្យាត់។

រាតិប កិ.វិ. ច្រងោ; មើល៖ តុ។

រាតុក កិ.វិ. ព្រូ; មើល៖ លោស។

រាតូ, កិ.វិ. ជ្នឹង; មើល៖ តុ។

រាតូ, កិ. អង្រួន;

មើល៖ រាយុល, ញាចាស។

រាតូម កិ. ប្រមូល។

រាតូមរឹងមាល់ ប្រមូលឱ្យជុំគ្នា។

រាតូមមាល់ ប្រកបគ្នា។

រាតើប (ព.ក្វ.៖ រាតើប) កិ.វិ. អណ្តែត

អណ្តែង; មើល៖ តុ។

រាតេន ន. ចិញ្ចៀន។

រាតែល គុ. រួយ; ឧទា. រាតែលពី ។ រួយ

ដែ។

រាតែ គុ. ស្គម។

រាតែរាអ្សាវី ស្គមស្គាំង។

រាតិល់ កិ. ផ្លាស់ប្តូរ, ព្យាត់;

ព.ដ.គ្រ.៖ រាតិល ផ្កា។

រាតិ៖, (ព.ក្វ.៖ រិ៖) ឆ. តាម;

ឧទា. រាតិ៖ត្រង់ ។ តាមផ្លូវ។

រាតិ៖ កិ. ទៅតាមមកវិញ។

រាត្និស កិ. រង្វើ។

រាង កិ. វែង; ឧទា. មេរាងផែ ។ មែ

វែងអង្ករ។

រាង ន. រាំង។

តើមរាង ដើមផ្លឹករាំង។

រាងគុស ន. រន្ធគ។

ងតិលំ (ព.ក្ខ.៖ រាងតិលំ) ន. នង្គ័ល។

រាងា ន. លូ។

រាងាច់ កិ.វិ.អស់ហើយ, រួចរាល់ហើយ;
មើល៖ លោច។

រាងាត់, កិ.វិ. ឈឹង, 'ញ្ជុរ';
ព.ជ.គ្រ.៖ រាងាត់ 'ញ្ជុរ';
មើល៖ រិស។

រាងាត់, កិ.វិ. រលីង; ឧទា. លែ៖
រាងាត់ ។ អស់រលីង។

រាងាយ្យ ន. ពិធីជប់លៀងសងគុណ។

រាងាល់ ន. ស្របក់; ឧទា. ចិចទូ
រាងាល់ ។ ដេកមួយស្របក់។

រាងីវ កិ.វិ. ក្រឡោត; ឧទា. មាត់
រាងីវ ។ ភ្នែកក្រឡោត។

រាងី គុ. រពឹសដែ; ឧទា. កិនឆែរាងី ។
ក្មេងរពឹសដែ។

រាងើត កិ. រលត់។

រាងេល គុ. ស្លឹក។

រាងែង ន. ល្បែង។

រាងែស កិ. កំដរ។

រាងោច កិ.វិ. រលីង;
មើល៖ លែ៖រាងោច។

រាងោញ កិ. កម្រើក, 'ព្រៃស';
ព.ជ.គ្រ.៖ រាងោញ 'ញ្ជុរ'។

រាងក ន. ខ្នុរ។

រាងត កិ. កើតទុក្ខ។

រាងត់ កិ.វិ. ឈឹង, 'ញ្ជុរ';
ព.ជ.គ្រ.៖ រាងាត់ 'ញ្ជុរ'។

រាងន់ (ព.ក្ខ.៖ រាងន) កិ. ស្ងប់ (គ្មាន
រលក); ឧទា. មែអន់ទាកអ្សា
ងន់ ។ សូមឱ្យទឹកនេះស្ងប់ទៅ។

រាងឈ ន. ភូមិចាស់ ឬ ទីកន្លែងចាស់
ដែលគេបោះបង់ចោល។

រាងៈ កិ.វិ. ស្ងាត់ស្ងៀម;
មើល៖ តុ។

រាង្គាច់, កិ. ដោះស្រាយ, សម្រប
សម្រួល; ឧទា. មូរាញរាង្គាច់នាវ
តឹមលីក់ ។ ចាស់ទុំដោះស្រាយ
ជម្លោះ។

រាង្គាច់, កិ. ចៀរ; ឧទា. រាង្គាច់រាពាក់
ជំងំនទ្រោក ។ ចៀរគន្ធាក់ជើង
គោ។

រាង្គាប់ កិ. រូបរួមគ្នា។

រាង្គាស កិ. បំបែក។

រាង្គៃ ន. ១) គ្រាប់, ២) រាយ។
ផែរាង្គៃ គ្រាប់អង្ករ។

រាង្វែមិស ពាក្យៗ

រាង្វែរាង្វាប ស្រៈៗ

រាង្វាន់ កិ. លេប; ព.ដ.៖ រាវាន់។

រាច់, កិ. ឧទ្ទិស, ឧបកិច្ច។

រាច់ប្រាស សែនព្រេនបែប

ព្រហ្មញ្ញសាសនា;

មើល៖ អោបប្រាស។

រាច់, ន. ចាប។

រាចា កិ. លាងដម្រះ។

រាចូល កិ. រ; ឧទា. លើយនិៈជំងឺ

រាចូលទាក ។ កុំយកជើងរាទឹក។

រាចោន កិ.វិ. ក្រវៀន, ខ្សៀន;

មើល៖ ខិត។

រាចិត្ត ន. ១) កែវ, ២) កញ្ចក់។

រាច្ចាល់ ន. ដុំ; ឧទា. រាច្ចាល់នែស ។ ដុំ
ដី។

រាឆាង, គុ. ថ្ងា។

រាឆាង, ន. ទឹកថ្ងា។

រាឆាច, គុ. ស្អាតជំនាញ (ខាងកាសា);

ឧទា. ពាង់ម្នាវងើយម្លូនិង

រាឆាច ។ គាត់ចេះនិយាយកាសា

ឆ្លងស្អាតជំនាញ។

រាឆាច, កិ. បាចសាច។

រាឆាប ន. ស្រកា។

រាឆិ ន. ឪឡឹក, ព្រះ;

ព.ដ.គ្រ.៖ តាងអាយ វ៉ាអូង។

រាឆឹក, គុ. ថ្នង។

រាឆឹក, កិ.វិ. ពពុះ; មើល៖ មពុញ។

រាឆឹយ ន. ធ្នូក។

រាឆុង កិ. ខ្ពុរ, ក្រឡុក។

រាឆុងមម្លុង ខ្ពុរមាត់។

រាឆូត កិ. លាប។

រាឆែ ន. ខ្សែ។

រាឆែងតិន់ ខ្សែរយាង (ព័ទ្ធជុំវិញ

ពោះដំរី); ព.ដ.៖ រាឆែនទុល។

រាឆែច្បាង ខ្សែរយាង (ព័ទ្ធជុំវិញ

កន្ទុយដំរី)។

រាឆែឆាន សរសៃពួរ។

រាឆែនទ្រឹង ខ្សែសម្បកឈើ

(ដើមសំរោង)។

រាឆែរាវាក់ (ព.ក្ល.៖ ឆែរាវាក់) ខ្សែ

ច្រវាក់។

រាឆែមោះ ខ្សែចងក្បាល។

រាឆែប្រាត់ ខ្សែព្រីត្រ;

មើល៖ ប្រាត់។

រាឆែន គុ. សែន។

ទូរាឆែន មួយសែន (១០០ ០០០)។

រាឆោប ន. សំណាកស្បែក។

រាង ន. រាង។

រាងរាង រាងស្រមូម។

រាង ន. អក្សរ។

រាងក ន. សុក។

រាងក ក. ធ្វើដំណើរទៅមក។

រាងក ន. កាំប្រមា, ព្រួញប្រមា។

រាងកមាត់ ន. រាងភ្នែក។

រាងនំ ន. សម្បក។

រាងបំ ន. ឫស្សីមួយប្រភេទ។

រាងមំ ន. ក្រសាំងទំហំ, ជីរមួយ
ប្រភេទ។

រាងស ក. ស្ពាន។

រាងរាង គ. ស្រមូម; មើល៖ រាង។

រាងនំ ន. សម្បក (សត្វស្លាប)។

រាងកំ ក. បោះ។

រាងបំ គ. ១) ឃ្លាតចង់; ២) ចំណាប់។

រាងយ ក. សំយុងអន្ទាយ។

រាងង ន. រពាក់។

តើមរាងង ដើមរពាក់។

រាងាន ក. វិ. អៀនប្រៀន។

រាង គ. ចាស់។

រាង គ. ស្លា។

រាង ន. ឈ្មោះ។

រាងកំ ក. វិ. រើក។

រាង, គ. ពិបាក;

ព. ដ. ៖ រេសនី។

រាង, (ព. ភ. ៖ រាង) ក. រាងចាល;

ឧទ. តិបរាងចាន់ដាស

ពាង! ខ្ញុំរាងចាលហើយឈប់ទៅ
ជាមួយគាត់ហើយ។

រាង ន. វល្លិមួយប្រភេទ។

រាង ក. វិ. អ្នក។

រាង ក. វិ. កំប្រាន;

មើល៖ គ, ក្រាប។

រាង ន. រង្វង់; មើល៖ រាង។

រាង ក. ពេន។

រាង ក. រាង; ឧទ. តិបរាង
ផែមាងតិន ។ ខ្ញុំរាងអង្គរដាំ
បាយ។

រាង ន. ម្រង; ឧទ. រាងអុញ ។
ម្រងភ្លើង។

រាង ក. ខ្លាស់។

រាង ន. ក្រដាស។

រាង ន. កន្លែងអាល, ដង្កូវ។

រាង (ព. ភ. ៖ តិបរាង) ក.
ប្រៀបធៀប។

រាង ក. វិ. រើក។

រាង ន. ទំនាប។

រាជីក កិ. គាស់; ព.ដ.៖ តើស។

រាជីត គុ. ជំទើវ; ឧទា. មនុស្ស

រាជីត ។ មនុស្សជំទើវ។

ព.ដ.៖ រាស។

រាជេង កិ. ថ្ងូរ។

រាជែ, ន. ឈ្មោះស្រូវមួយប្រភេទ។

រាជែ, ន. រដៃ។

រាជង់ កិ. ទប់; ឧទា. រាជង់មោតោ

ឈើអន់ចោត ។ ទប់ម្លូតូកុំឱ្យ

ដួល។ ព្យាត៌;

ព.ដ.គ្រ.៖ រាជីង ព្យាត៌។

រាជ្ជិរាជ្ជិន កិ.វិ. អ៊ុកអ៊ាក;

ឧទា. មនុស្សលែប្រោះរាជ្ជិរាជ្ជិន។

មនុស្សឆាត់ដើរអ៊ុកអ៊ាក។

រាជ្ជិបំ កិ.វិ. ស្រពាប។

រាត់ងាត់ កិ.វិ. ប្រៀប។

រាតាត ន. សម្បកមាន់។

រាតាប់ កិ. ប្រទេចផ្កាសា, ដាក់ទំនាយ,

ព្យាត៌;

ព.ដ.គ្រ.៖ ថោ ព្យាត៌។

រាតឹង ន. ដើមឈើមួយប្រភេទ។

រាតុក កិ. ហៅ; ឧទា. អ្សាវរាតុក

កិន ។ មាន់ហៅកូន។

រាតូ កិ. លុប; ឧទា. រាតូមាត់ ។ លុប

មុខ។ ព.ដ.៖ រាពុស។

រាតូក កិ.វិ. ននល;

មើល៖ រាហោក។

រាតូម ន. កន្លែង។

រាតើក កិ.វិ. ស្ទាំង; មើល៖ ពាល។

រាតែ ន. បេង។

រាតែស កិ. គ្រឿង; ឧទា. រាផែសរាតែស

មោក ។ ដំរីគ្រឿងក្បាល។

រាតែសរាតឹង គ្រឿងគ្រឿង។

រាតោញ ន. រតូញ។

រាតោស កិ. រលាស់; ឧទា. រាតោស

ជា ។ រលាស់ស្លូវ។

រាតៅ ន. វល្លិ។

រាតិស កិ. ផ្ទុះ។

រាតិសទាង ពាក្យដេរ;

ព.ដ.៖ រាតិសពុក។

រាតិសពុក ពាក្យដេរ;

ព.ដ.៖ រាតិសទាង។

រាថី កិ. បំពេ។

រាថុល កិ.វិ. ទ្រលុក; មើល៖ លែ។

រាទាប់ កិ. តម្រៀប, តម្រួត។

រាទាស គុ. ស្រឡះ។

រាទី គុ. ទន់; ព.ដ.៖ រាមាស់។

រាទីរាមាសំ គុ. ផ្អែមល្អម។
 រាទីក កិ. បញ្ឈរ, ឮរ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ រាទីក ព្យាត់។
 រាទីង កិ. ទប់, ឮរ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ រាទីង ព្យាត់។
 រាទីត កិ.វិ. ច្រងោង;
 ឧទា. រាវីសខិតរាទីត ។
 ដំរីងាប់ច្រងោង។
 រាទីយ ន. ខ្នុរ, ឮរ;
 ព.ជ.គ្រ.៖ ទ្រឹងទ្រាំង ព្យាត់។
 រាទុក កិ.វិ. ពិចារណា; ឧទា. កាដាច់
 ហេរោតងក្នុងរាទុកមាប្រាសយេឆ្ង។
 ស្តេចហ្វូងគិតពិចារណាពីព្រះ
 យេស៊ូ។
 មើល៖ ងក្នុង។
 រាទុត កិ. បញ្ចប់; ឧទា. តិបំងើយ
 រាទុត ។ ខ្ញុំនិយាយបញ្ចប់។
 មើល៖ ទុត។
 រាទូ កិ. ពង្រីក; ឧទា. មូនទាម់ទូប្លែ
 កើញកិនទ្រោសមូ ជេសរីពាង
 រាទូតុងាយ ។ កម្លោះម្នាក់
 ស្រឡាញ់កូនក្រមុំគេ បន្ទាប់មក
 ពង្រីកទៅឆ្ងាយ។
 ព.ជ.៖ ម្លោង។

រាទូ កិ. អណ្តែត; ឧទា. ទាករាទូ
 ឆាយតិបំហើយ! ប្តីខ្ញុំអណ្តែត
 តាមទឹក!
 រាទូ កិ. បោល; ឧទា. រាវីសហេន
 ផឹត ពាង់ញាតាតាទូហេនពិតតា
 តើមឆ្កើ ។ ដំរីយើងភ័យ វាត់
 បោលដល់គុម្ពឫស្សី។
 រាទូ កិ. រសាត់; ឧទា. ឆ្ងាយរាទូ
 ការពិ ។ គរសាត់តាមខ្យល់។
 រាទើត កិ. បះ។
 រាទេល កិ. ខ្ទប់; ឧទា. រាទេលច្រោម
 កេរ ។ ខ្ទប់រន្ធត្រដេវ។
 រាទេស (ព.ក្ខ.៖ រាទីស) កិ. បែក; ឧទា.
 រាទេសតាបំអ្សាវ ។ ស៊ុតមាន់
 បែក។ ព.ជ.៖ ចាស។
 រាទែង កិ. ដឹក។
 រាទែស, កិ. រំកិល។
 រាទែស (ព.ក្ខ.៖ រាទីស) ន. យាន
 ជំនិះ។
 រាទែសនទ្រោក រទេះគោ។
 រាទោស, កិ. ស្ទុះ។
 រាទោសប្តូត ស្ទុះភ្លើង។
 រាទោស, គុ. ជោរ។
 រាទិ ន. ឫស្សីងាប់។

រាទិក កិ. បញ្ឈរ, 'ព្យាត័';

ព.ជ.គ្រ.៖ រាទិក 'ព្យាត័'។

រាទិក កិ. ទប់, 'ព្យាត័';

ព.ជ.គ្រ.៖ រាទិក 'ព្យាត័'។

រាទិល កិ. បិទ; ឧទា. រាទិល

មពោង ។ បិទទ្វារ។

រាន កិ. មកទទួល, ទៅទទួល។

រាន់គ្នាន់ កិ.វិ. មមាញឹក។

រានាក់ ន. គ្រួសារ, 'ព្យាត័';

ព.ជ.គ្រ.៖ នហាក់ 'វាអូង'។

រានាំង ន. រនុក; ឧទា. រានាំង

មពោង ។ រនុកទ្វារ។

រានាញ ន. ដងកណ្តាប់។

រានាន់ ន. ដៃស្បូន; មើល៖ កុល។

រានាប់ត្រៃ ន. កន្ត្រៃ។

រានាយ ន. ១) ឈើជ្រួយបាយ,

២) អង្ក្រ។

រានា៖ កិ. តុបតែង, ស្អាត។

រានា៖ កិ. សឹក្ខរ, បម្រុង។

រានីស ន. ម្សៅ។

រានុក (ព.ក្ខ.៖ រានោក) ន. កាល, ពេល,

សម័យ, ជំនាន់; ព.ជ.៖ នុក។

រានូង ន. ស្មែង។

រានូងតូង ស្មែងស្មែង។

រានើម កិ. ទុកចិត្ត, សង្ឃឹម, 'ព្យាត័';

ព.ជ.គ្រ.៖ រានើម, នើម 'វាអូង'។

រានើល, ន. ជើងតាំង, ជើងម៉ា។

រានើល្ម ន. ជ្រញ; ឧទា. រានើលចិស

ព្យាត័ ។ ជ្រញចិត្តសាច់។

រានើស កិ.វិ. គួរសម;

មើល៖ ងើយ។

រានេ កិ. សរសើរ។

រានិន ន. បំណុល; ឧទា. ត្រិះរានិន ។

សង់បំណុល។ 'ព្យាត័';

ព.ជ.គ្រ.៖ ផាន់ 'ព្យាត័'។

រានិល ន. ក្រលៀន។

រាប ន. ឈ្មោះរុក្ខជាតិមួយបែប។

រាប់ខ្ជាប់ កិ.វិ. ពាក្យបង្ហាញពី

សកម្មភាពសត្វច្រើនស៊ីចំណី;

ឧទា. ឆុរឆាមពារាប់ខ្ជាប់ ។ ជ្រូក

ស៊ីចំណីផ្ទាប់ៗ។ មើល៖ ឆា។

រាប់ជាប់ កិ. ម៉ឹងម៉ាត់, ពិតប្រាកដ,

ស្អាត, បរិសុទ្ធ, ប្រពៃ, ឥត

មន្ទិល។

រាប់មា កិ.វិ. ហៀបនឹង; ឧទា. គិបរាប់

ហាន់អាមីរ ទោមាតែសមាច់គិប

ប្រោះពិល ។ ខ្ញុំហៀបនឹងទៅ

ចម្ការ ស្រាប់តែមានមិត្តភក្តិមក
លេង។

រាបាយ្យមិរាបាយ្យមូង កិ. លា

បំណន់; មើល៖ តិនប្រាស។

រាបៃ, ន. ឈ្នួត; ឧទា. រាបៃមពាន់

មោក ។ ឈ្នួតក្បាល។

រាបៃ, កិ. មើលថែរក្សា។

រាបោម ន. សុច។

រាបង់ ឆ. តម្រង់, សំដៅ; ឧទា. ពង់

ញូចាត់រាបង់ជិតទាករី ។ គាត់រត់

តម្រង់ទៅរកទឹក។

រាបិច ន. ផ្នែករួមតូចនៃផ្លូវទឹកដូចជា

ទន្លេ ស្ទឹង ឬ អូរ។

រាប្លា ន. ចំណាំង; ឧទា. រាប្លាឆី ។

ចំណាំងឈើ។

រាប្លី កិ.វិ. ង៉ក់; មើល៖ ឆ្អឹង។

រាប្លិត កិ.វិ. ត្រមោច; ឧទា. តិប័នៃមូ

អាញរាច់តុរាប្លិត ។ ខ្ញុំឃើញអ្នក

ចាំបាបអង្គុយត្រមោចម្នាក់ឯង។

រាប្បាច កិ.វិ. រហាម;

មើល៖ ញុម។

រាផិត កិ. បញ្ជូត, ជ្រិះ។

រាពា កិ. លាង; ឧទា. រាពាផៃ ។

លាងអង្គរ។

រាពាក់ ន. សន្លាក់។

រាពាច់ កិ. រំជ័។

រាពាច់ទុល រំជ័ទីល។

រាពាត់ កិ. វាយ, វាត់, បោក; ឧទា.

រាពាត់នទ្រោកទូម៉ង់ ។ វាយគោ

មួយរំពាត់។

រាពាត់មា បោកស្រូវ។

រាពាយ ន. ទន្សាយ។

រាពាយ្យ (ព.ក្ខ.៖ ពាយ្យ) ន. ១) ជំនីរ,

២) រនាប;

ឧទា. នតឹងរាពាយ្យ ។ ធ្វើជំនីរ។

រាពុង ន. ត្រសក់។

រាពុស កិ. លុប; ឧទា. រាពុសមាត់ ។

លុបមុខ។

ព.ដ.៖ រាពូ។

រាពូ ន. ក្របី។

រាពូទាម ក្របីឈ្មោល, ក្របីឡើង
ក។

រាពូមៃ ក្របីញី។

រាពូថ្លើ ក្របីព្រៃ។

រាពេស កិ. បោស, បក់។

រាពេសឆ្មាល ផ្លិត, កង្ការ។

រាពែស កិ. ផ្លឹក។

តើមរាពែស ដើមផ្លឹក។

រាពោត កិ. ១) ស្លាប, អង្គែល,
 ២) ដុស; ឧទា. រាពោត
 ងលេត ។ ដុសក្អែល។

រាពោស កិ. បក់;

ព.ជ.៖ រាពោសឆ្មារ។

រាព្យឹក កិ.វិ. ស្មើញ; មើល៖ បីក។

រាព្រិះ កិ.វិ. ទទេ; មើល៖ ប្រោះ។

រាព្វី កិ. បញ្ជូនមកវិញ; ឧទា. ជេសរីមូ
 រាព្វីហៃអិន់តុឆែនមោនោរុម ។
 បន្ទាប់មកគេបញ្ជូនខ្ញុំឱ្យមកនៅ
 សែនមនោរម្យ។

រាព្វ័, ន. ១) ដុំ, ២) កន្ទួល។

រាព្វ័, ន. តួ។

រាព្វ័ជិងរាមិ ជើងព្យញ្ជនៈ។

រាព្វ័រាមិ តួអក្សរ, ព្យញ្ជនៈ។

រាព្វាង ន. ល្អៅ, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ងពៅ វ៉ាអុង។

រាម គុ. អរ; ឧទា. រាមន្ទយ្យនហិម ។

ចិត្តអរសប្បាយ។ ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាហើន ព្រៃស។

រាមមូ ន. ទំពាំងបាយជូរ។

រាមមោស ន. ពពុះ; ឧទា. រាមមោស

ទាកទីវ ។ ពពុះមាត់។

រាមាក់ ន. គង្វាល។

រាមាង ន. ១) ភ្នែកគោរ, ២) ខ្នាយ; ឧទា.
 រាមាងអ្សរ ។ ខ្នាយមាន់។
 មើល៖ នែង។

រាមាញ ន. របួស។

រាមាយ្យ គុ. ចែងចាំងពន្លឺ, រស្មីដូច
 មាស; មើល៖ ច្រក។

រាមាល កិ. ១) ដាក់ទោស, ដាក់ទណ្ឌ
 កម្ម, ២) សារភាព;
 ឧទា. រាមាលនាវតីស។
 សារភាពកំហុស។

រាមាង, កិ. ជួស,

ឧទា. តាមរាមាង ។ ដាំជួស។

រាមាង, ន. ពស់មួយប្រភេទ។

រាមាង, ន. ឪម៉ាល់។

រាមាវ, គុ. ប្រឡាក់, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ អ្នក ព្យាត់។

រាមាវ, គុ. ក្រញូរ។

រាមីស ន. រមាស។

រាមីត ន. រមៀត។

តើមរាមីត ដើមរមៀត។

រាមីន គុ. មីន (១០ ០០០)។

ទូរាមីន មួយមីន (១០ ០០០)។

រាមីនរាឆែន រាប់មីនរាប់សែន។

រាមីរ កិ.វិ. ស្ទឹង; មើល៖ ងពើរ។

រាមូត គុ. ទន់ភ្លន់។

រាមូម គុ. ស្រមាម; ឧទា. តេបរាមូម ។

ពុកមាត់ស្រមាម។

រាមួយ្យ ន. ឈ្មោះដើមឈើមួយ

ប្រភេទ។

រាមូល កិ. បុកដី; ឧទា. រាមូលមា

តូច ។ បុកដីដាំស្រូវ។

រាមើវ កិ.វិ. ត្រង់ត្រង់ម៉ោង។

មើល៖ ឆ្ងាញ់, តុ។

រាមេន គុ. សុភាព។

រាមែស កិ. សល់។

រាមោយ ន. រុយមួយប្រភេទ។

រាមោលរាមាល់ កិ.វិ. ដំណាំ។

រាមិក កិ. លង់។

រាមិកទាក លង់ទឹក។

រាមិច កិ. លប។

រាមិចឆ្ងាញ់ លបមើល។

រាមិត កិ. មើលងាយ។

រាម្លោងកិ ន. បំពង់ក។

រាម្លឹម ន. ក្តីប។

រាម្លឹយ្យ ន. រលួស។

តើមរាម្លឹយ្យ ដើមរលួស។

រាម្លាន់ ន. ពោន។

រាយ កិ. រលាយ។

រិសរាយ រលត់រលាយ។

រាយា ន. ទន្សឹង; មើល៖ អិរ។

រាយុល កិ. យោល;

ព.ជ.៖ ញូចាស;

មើល៖ រាត្យ។

រាយួយ ន. សត្វល្អិតមួយប្រភេទ។

រាយែស ន. ឫស។

រាយិម គុ. សមសួន; មើល៖ ឆែ។

រាយិល ន. ឈ្មោះវល្លិម្យ៉ាង។

រាយ គុ. ចាំង, ចាំងពន្លឺ, រស្មីព្រាកៗ;

ព.ជ.៖ រីល។

រាលា ន. ឫស្សីរលៀក។

រាលាក កិ. រំលែក។

រាលាង ន. សត្វស្លាបម្យ៉ាង។

រាលាង់, ន. សត្រូវ។

រាលាង់្ម កិ. ពន្លះ; ឧទា. កោញនើន

រាលាង់ញាច់ អីញាច់អិន់អេង អី

នតឹងអិន់អេង ។ ពូនើនពន្លះ

សាច់ សាច់ទុកម្តុំ ធ្វើទុកម្តុំ។

រាលាច់ កិ. បដិសេធ, ជំទាស់។

រាលាត ន. ផ្ទាំង។

រាលាប កិ. ទឹកជំនន់, ទឹកលិច។

រាលាម៍ កិ. បោកប្រាស់។

រាលាម៍ផាន់ បោកប្រាស់បំណុល។

រាណយ ន. ទន្លេ។

ទាករាណយ ទឹកទន្លេ។

រាណវ ធម្ម. ហួស, ជាង, ក្រៅពី។

រាណវកែស ហួសហេតុ។

រាណវមើសរំជិត លើសពីនេះទៀត,
ក្រៅពីនេះទៀត។

រាណវមើសអ្សា លើសពីនេះ។

រាណវលើស ជាងនេះទៅទៀត។

រាណវនាវ កិ. មិនស្តាប់ដំបូន្មាន;

ព.ជ.៖ រាណវមិរម្លង;

មើល៖ ទាំងកិ។

រាណវមិរម្លង កិ. មិនស្តាប់ដំបូន្មាន;

ព.ជ.៖ រាណវនាវ;

មើល៖ ទាំងកិ។

រាណស, ន. ចុងអង្គរ។

រាណស្ម ន. ចុងអង្គរ; ឧទា. ឆុរតែស

រាណស ។ ជ្រូកមានចុងអង្គរ។

រាណស្ម កិ. ពុះ; ឧទា. រាណស

លិង ។ ពុះឧស។

រាណៈ កិ. រមៀល; ឧទា. រាណៈ

រាណោច ។ រមៀលរុំល។

រាណិ កិ. ននៀល។

រាណី កិ. លញ្ច។

រាណឹង ន. រន្ទេប។

រាណីត កិ. រហូត, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាណីត 'ព្យា' ត។

រាណីន កិ. លេង។

ពិលរាណីន លេងល្បែង។

រាណុ ន. កណ្តាប់។

រាណុង ន. អន្ទង់; ព.ជ.៖ ក្លាំង។

រាណូ កិ. សម្រាក; ព.ផ្ទ.៖ ជាន។

រាណូក គុ. ល្ងង់។

រាណូកមិល ល្ងង់ល្ងង់។

រាណូង ន. ឈ្មោះប្រភេទពាងម្យ៉ាង។

រាណូងជារ ឈ្មោះពាងម្យ៉ាង។

រាណើត កិ. គន្លាស់។

ងើយរាណើត និយាយគន្លាស់។

រាណើន កិ. តបសម្តី។

រាណេង ន. ត្រចៀកកាំ។

រាណេស កិ. រលូត។

រាណេសនទុល រលូតកូន។

រាណៃ កិ. បង្វែរ, បង្វិល។

រាណៃត, ន. ឧបករណ៍ភ្លេងរបស់

ជនជាតិដើមឆ្នងប្រើសម្រាប់ផ្ទុំ។

រាណៃត្ម កិ. វ៉ា។

រាណៃវ ន. ពពេច។

រាឈែស គុ. ខ្លួល (ប្រើក្នុងចម្រៀង ឬ
កំណាព្យ);

ព.ជ.៖ កើរ, ប្លាវ។

រាឈែ កិ. ដាស់។

រាឈោ ន. គុម្ពោត; ព.ជ.៖ បុរ។

រាឈោជា គុម្ពោតស្បូវ។

រាឈោឆី គុម្ពោតព្រៃ។

រាឈោច កិ.វិ. រុំល; មើល៖ រាលា។

រាឈឹក, ន. ដង្កូវខ្នង។

រាឈឹក២ កិ.វិ. ដដែល។

រាឈឹង, កិ. សាកល្បង។

រាឈឹង២ ន. គន្ធន៍។

រាឈិត កិ. រឬត, 'ព្យាត';

ព.ជ.គ្រ.៖ រាឈិត 'ព្យាត'។

រាឈម កិ. ១) រលំ, ២) បាក់ (ដី)។

រាឈមត្រ បាក់គ្រឿង។

រាឈិះ ន. កណ្តាប់។

រាវ កិ. លាង។

រាវរិត កិ.វិ. ម៉េច (ពាក្យសាមញ្ញ);

ឧទា. មូមោឆិមៃ រាវរិតតិបំ

អ្សា ។ បើគេមិនយកអ្នកផង ម៉េច

គេយកខ្ញុំ។

រាវឈាវ កិ.វិ. ជ្រួរ; មើល៖ ផង។

រាវាក់ ន. ច្រវាក់។

រាឆែរាក់ ខ្សែច្រវាក់។

រាវាង ន. ចន្លោះ។

រាវាងបិន ចន្លោះភូមិ។

រាវាច់ កិ. ឯកោ; ឧទា. គុរាវាច់អេង ។

រស់នៅឯកោ។

រាវាញ គុ. ពញាក់; ឧទា. នទ្រោក

រាវាញ ។ គោពញាក់។

រាវាត់ កិ. ទិញ, 'ព្យាត';

ព.ជ.គ្រ.៖ រាវាត់ 'ព្យាត'។

រាវាន ន. លោកលន់។

រាវាន់ កិ. លេប; ព.ជ.៖ រាវាន់។

រាវាល ន. រង្វង់។

រាវាស កិ. បង្វិល។

រាវីត កិ. គ្រវីង។

រាវីត កិ.វិ. យឺតយ៉ាវ។

រាវី កិ. ១) ត្រិះរិះ, រិះគិត, 'ព្យាត';

ព.ជ.គ្រ.៖ រាវី 'រាវី'។

២) បារម្ភ។

រាវីរាឆោត ព្រួយបារម្ភ។

រាវីស កិ. បក់ (បក់ដៃហោ);

ព.ជ.៖ រាវាច់។

រាវីសពី បក់ដៃ។

រាវីក, កិ. ខ្នង។

រាវីក២ កិ. ខ្វះ។

រាជ័ត គឺ. កាច់, មូល (កាច់ជាពីរ
កំណាត់)។

រាជ័ន គុ. ខ្លិន; មើល៖ ក្អែក។

រាជ័ស ន. ជំរិះ។

រាជ័រ, ន. បារម្ភ, វ៉ាអូង;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាជ័រ ព្រះ។

រាជ័រ គឺ. ១) រាប, ២) គិត, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាជ័រ, មិន ព្រះ។

រាជ័រ គឺ. គ្រើវ។

រាជ័ត គឺ. ទិញ, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាជ័ត ព្រះ។

រាមាគ គុ. ស្រួយ។

រាមាគក្រើម ស្រួយខ្មោច។

រាមាង គឺ.វិ. ច្បាស់; ឧទា. តិច

រាមាង ។ ដឹងច្បាស់។

រាមាង, គុ. ទន់;

ព.ជ.៖ រាមាង, មហូ។

រាមាង (ព.ក្ខ.៖ មាង) គុ. ពាន់។

ទូរាមាង មួយពាន់ (១ ០០០)។

រាមាយ គុ. លើយ។

រាមី ន. ក្រពើ។

រាមុត ន. ផ្លៅ។

រាមុល គឺ. ឆ្នើម; ឧទា. ញាតិរាមុល

លា:រាមុលលេង ។ រត់ឆ្នើម។

រាមុលចិត ដេកមមើ។

រាមុស គឺ. ខ្លោល; ឧទា. ទាករាមុស ។

ទឹកពុះខ្លោល។

រាមោស គុ. ចោត។

រាមិ គឺ. អម។

រាមិម គុ. កុះករ; មើល៖ ពិត។

រាម្លាង គឺ. បកប្រែ។

រាស គុ. ជំទង់, ជំទើរ;

ព.ជ.៖ រាជ័ត;

មើល៖ នទាម។

រាសរើច គឺ. ចៅរើ, រូសរាយ

រាក់ទាក់។

រាសវាស គឺ.វិ. ច្បាស់លាស់;

មើល៖ ក្លិន, អាង។

រាហាក់ គឺ. កែន។

រាហាក់ញ្ជង បង្កបង្កើត។

រាហាច ន. ត្រាច។

តើមរាហាច ដើមត្រាច។

រាហាត់ គុ. តឹង, ចង្អៀត, ណែន;

ព.ជ.៖ លាហាត់។

រាហាច គឺ. ប្រដាប់ដោយ;

ឧទា. កាហានរាហាចផាវមើស

នាប់មើសកើយ ។ ទាហាន

ប្រដាប់ដោយអាវុធខាងមុខខាង
ក្រោយ។

រាហាយ ន. ដង្កូវ។

រាហាល ន. ញើស។

រាហុម ន. ផ្ទឹម។

រាហុស កិ. ១) ផុស, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាហាស ព្រះ

២) ជ្រុល។

រាហូក កិ. រលាត់; ព.ជ.៖ នហូត។

រាហូង កិ. សម្រួត។

រាហើន កិ. ត្រេកអរ, រីករាយ;

ឧទា. មរិរាហើនមាភិន ។

ឪពុកត្រេកអរនឹងកូន។ ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាម ព្រះ។

រាហើប កិ.វិ. ត្រមង់; ឧទា. តុ

រាហើប ។ អង្គុយត្រមង់។

រាហើល ន. ឈ្មោះឈើមួយប្រភេទ។

រាហេន គុ. ល្អិត; ឧទា. នែស

រាហេនៗ ។ ដីល្អិតៗ។

មើល៖ មោយ, រាហេស។

រាហេស គុ. ជំលួម;

មើល៖ មោយ, រាហេន។

រាហៃ ន. ចំបើង។

រាហោក គុ. ស្រាត;

ព.ជ.៖ លាហោក។

រាហោករាតូក ស្រាតននល។

រាហោង គុ. សម្បុរឆ្នោត ឬ ទង់ដែង;

ឧទា. នទ្រោករាហោង ។ គោ

សម្បុរឆ្នោត។

រាហោប កិ. បីត។

រាហោស កិ. ផុស, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាហុស ព្រៃស។

រាហិ គុ. ជួន; ឧទា. តែសដាវនតិបរាហិ

តាព្នែន្ទយ្យ ។ ដែលត្រូវចាក់នឹង

ដាវជួនដល់បេះដូង។

រាហិក គុ. រលួយ។

រាហិង គុ. ភ្លើ, ឡប់; ឧទា. រាហិងងាន់

មែនៃហៃ ។ អ្នកឯង ភ្លើម្លេះ។

ព.ជ.៖ មម្ពុ។

រាហិត កិ. បង្ហូស។

រាហិន កិ. ស្បើយ, ស្រាកស្រាន្ត។

រាហិៈ ន. កិច្ចការ, ណាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ការ ព្រះ។

រាហ្សាង គុ. រយ។

ទូរាហ្សាង មួយរយ។

រាហ្សាត់ កិ. ១) ហូត, ឧទា. រាហ្សាត់

លុយមែតាតី ។ ហូតលុយចេញ

ពីដៃអ្នក។ ព.ជ.៖ ពាក់; ២) ដក;

ឧទា. ១០ រាហ័យ ១ ។ ១០

ដក ១។

រាហ័យ ន. រុយ។

រាអាង កិ.វិ. ទល់ភ្លើង។

ទូនាងរាអាង មួយយប់ទល់ភ្លើង។

រាអាយ កិ. ទម្រង់។

រាអាស កិ. ហត់, អស់កម្លាំង។

រាអាសរាតាញ់ នឿយហត់។

រាអី ន. ល្អ។

រាអឹង កិ.វិ. ងឺល; មើល៖ ងរោង។

រាអុត គុ. ស្រទំ; ឧទា. ព្រោកនហិម

រាអុត ។ មេឃស្រទំ។

រាអូ កិ. ត្រកង់។

រាអូង គុ. ភ្លើង។

រាអូនទុល កិ. ជួយសម្រាលកូន;

ឧទា. មនុស្សរាអូនទុល ។

មនុស្សជួយសម្រាលកូន (យាយ ម៉ែ)។

រាអូយ្យ ន. ផ្តៅដំបង។

តើមរាអូយ្យ ដើមផ្តៅដំបង។

រាអូយ្យ កិ. បង្កើត។

រាអើម កិ.វិ. ឆ្អែតឆ្អិន;

មើល៖ ហើម។

រាអេត កិ. រូបរឹត; ព.ជ.៖ អេត។

រាអែ ន. មូលម៉ែ;

មើល៖ នត្រី, រាអិ, រាអៅ។

រាអោត កិ.វិ. ពាក្យផ្សំជាមួយ "រាវ";

មើល៖ រាវ។

រាអៅ កិ.វិ. ប្រាំថ្ងៃមុន;

មើល៖ នត្រី, រាអែ, រាអិ។

រាអិ ន. មូលម៉ែមួយនាយ;

មើល៖ នត្រី, រាអែ, រាអៅ។

រាអង់ កិ.វិ. ស្លូតស្តឹង; មើល៖ មិច។

រាអិត កិ. កូត។

រាអិត កិ. គំរាម។

រាអិតគ្រាប គំរាមកំហែង។

រាអ្យា គុ. ១) ជួរ, ព.ជ.៖ ថាង,

២) រសាយ (ជំនឿ);

ឧទា. នូយ្យនហិមតឹមលើសអុច

ទាចរាអ្យាជេស ។ ចិត្តតស៊ូជិត

រសាយហើយ។

រាអ្យាវ គុ. ស្តាំង; មើល៖ រាតៃ។

រាអ្យើប កិ.វិ. លបៗ; មើល៖ ហាន់។

រាអ្យិច កិ.វិ. សន្សឹមៗ;

មើល៖ ម្យាត់។

រាអ្យាៈ កិ.វិ. អ៊ូអរ;

មើល៖ តើម, ងើយ, ខោស។

រិ កិ. ព្រឹះ; ឧទា. រិមោក ។
ព្រឹក្សាល។

រិចប្បិចរាចប្បិច គុ. កខ្វក់។

រី (ព.ក្ខ.៖ រិ) សព្វ. នោះ។

រិល គុ. ចាំង; ឧទា. រិលនារ ។ ចាំង
ថ្ងៃ។ ព.ដ.៖ រាល។

រិស កិ. របូត។

រឹង គុ. គ្រប់; ឧទា. លាសលែងទង់
រាលាវមើសព្រាកក់គប់អិន់អ្សា
តិតគប់ពីតែគប់កើយអិន់រឹងមា
មែ ។ ប្រសិនបើចាយលើសពី
ប្រាក់ដែលខ្ញុំឱ្យ លុះពេលខ្ញុំ
ត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកគ្រប់
ចំនួន។ ព្រៃស;
ព.ដ.គ្រ.៖ អាប ព្រ។

រឹងអឹង, កិ.វិ. យ៉ាងមាំ; ឧទា. មូកិត
នទ្រោករឹងអឹង ។ គេចង់គោ
យ៉ាងមាំ។

រឹងអឹង, កិ.វិ. ជ័ល;
មើល៖ ងរោង, ងគ្រោង។

រឹត គុ. ផ្សា; ឧទា. រឹតឆោត ផ្សា
របួស។

រិនខ្លិន កិ.វិ. ក្រវៀន; មើល៖ ក្លែន។

រិនជិន កិ.វិ. រឹងមាំ, រឹងប៉ឹង;
មើល៖ និប។

រិប្បិនប្បិន កិ.វិ. ប្រឡើសបើស។

រិព្រី កិ.វិ. ត្រឹកៗ; មើល៖ ញាតា។

រិលី កិ.វិ. រដ្ឋករណែល; មើល៖ ខិត។

រុកលុក គុ. ដោយអន្លើ។

រុង កិ. ជ្រុះ។

រុងរើយច្រើយ ជ្រុះប្រុយ។

រុងរាង កិ. ខ្ចាត់ខ្ចាយ។

រុច កិ. ថយ។

រុនទ្រុន កិ.វិ. ត្រេះត្រុះ;
មើល៖ ហាន់។

រុល កិ. ម្ល៉ោម៉ៅ; ឧទា. រុលតានូយ្យ
នហិម ។ ម្ល៉ោម៉ៅក្នុងចិត្ត។

រូ គុ. ទំនេរ។

រុងត្រុង ន. ច្រូងច្រាង។

រូប ន. រូបភាព។

រូមម្រូញ កិ. ញញឹម។

រូយ កិ. រវៃ; ឧទា. រូយម្រាយ ។
រវៃអំបោះ។

រូយ្យ ន. រនាម។

រើ កិ. រលឹក។

រើញក្រើញ កិ.វិ. ហួតហែង;
មើល៖ រើស។

ឆ័តទេត កិ.វិ. ត្រៀបត្រា, រដ្ឋករណែល;
មើល៖ មិច, ខិត។

ជំនឿន កិ.វិ. ត្រសង;

មើល៖ ប្រោះ។

ជំប គុ. គគ្រាត, គ្រើម;

ព.ផ្ទ.៖ ព្រៃ។

ជំបតើប កិ.វិ. ត្រៀបត្រា;

មើល៖ កប់។

ជំបហើប កិ.វិ. ដោយយកចិត្តទុកដាក់;

មើល៖ អ្យាត់។

ជំម កិ. រៀប, ព្រៃស;

ព.ដ.គ្រ.៖ នទ្រាប់ ព្រៃ។

ជំមខើម កិ.វិ. ស្រណុក;

មើល៖ តុ។

ជំយ កិ.វិ. លង់លក់។

មិចជំយ ដេកលង់លក់;

ព.ភ្ល.៖ ជំយមិច។

ជំយមិចត្រប ដេកលង់លក់ភ្លឺង។

ជំយច្រើយ កិ.វិ. ប្រុយ។

មើល៖ រុង។

ជំយ្យ កិ. រុះរើ; ឧទា. ជំយ្យច្រាញ ។

រុះរើផ្ទះ។

ជំរឿរ កិ.វិ. ស្នើត។

ជំស ន. កាល, ពេល, សម័យ, ជំនាន់,

វគ្គ។

ឆត កិ. រឹត; ព.ដ.៖ អេត;

មើល៖ រាអេត។

ឆតក្តោត (ព.ភ្ល.៖ ក្តោត) កិ.វិ. ម៉ាច់។

ឆប ន. ស្មៅ, ព្រៃ;

ព.ដ.គ្រ.៖ តី, ពីស ព្រៃស។

ឆបឆ្រប កិ.វិ. ជិត;

ព.ដ.៖ រោបទោប;

មើល៖ កុប។

ឆមរី ន. ខ្យល់។

ឆល ន. រៀល។

ឆស កិ. ១) រស់, ២) ស្រស់, ឆៅ។

ឆសជេង ន. ជីវភាពរស់នៅ។

ឆសនី កិ. ទុក្ខលំបាក។

ឆៃ, សព្វ. របស់, កម្មសិទ្ធិ (ប្រើចំពោះ

បុរស); មើល៖ ទៃ។

មែឆៃ របស់អ្នក, កម្មសិទ្ធិអ្នក (ប្រើ

ចំពោះបុរស); ព.ភ្ល.៖ មឆៃ។

ឆែ របស់គេ (ប្រើចំពោះបុរស និង

ស្រី)។

ឆៃ កិ. ហែល; ឧទា. ឆៃទាក ។ ហែល

ទឹក។

ឆៃលិញវិញ ហែលរលេញ។

ឆៃពួយ ហែល (ពួយ) ។

ឆៃ ន. ឈ្មោះស្រូវមួយប្រភេទ។

ឆែក កិ. ១) ប្រូត, ២) វះ។

ឆែកក្អក វះខ្វាក់។

ឆែកគ្រា: ប្រូតគគ្រឹកគគ្រង។

ឆែកច្នៃក វះច្រើប។

ឆែង ន. ក្តាម។

ឆែស, ន. ផ្កា។

ឆែស្ម ន. ឫស។

ឆែស្ម កិ. កោរ (កណ្តៀរ)។

ឆែស្ម កិ. ផ្សំ។

ឆែសត្រាវ ផ្សំគ្រឿងសម្ប។

ឆោក កិ. ដក; ឧទា. ឆោកមា ។ ដក

សន្ធឹង។ ព.ជ.៖ ដោក។

ឆោតតោត, កិ.វិ. កន្ទុប; ឧទា. ឆ្នែស

ឆោតតោត ។ ខ្ចីកន្ទុប។

ឆោតតោត២ កិ.វិ. បណ្តើរគ្នា;

មើល៖ ហាន់។

ឆោបដោប កិ.វិ. រដឹក; ឧទា. ឆ្ងាញ់

មើសយោក មពើលចិរដៃឆោប

ដោប ។ មើលពីកំពូលភ្នំ ឃើញ

ដំបូលផ្ទះរដឹក។

ឆោបទោប កិ.វិ. ជិត;

ព.ជ.៖ របបម្រៀប;

មើល៖ កុប។

ឆោយ្យ គុ. ចលេស;

មើល៖ ទាង់កិ។

ឆាបែប ន. សត្វល្អិតមួយប្រភេទ។

ឆាស ន. បងស្រី, 'ណាង';

ព.ជ.គ្រ.៖ យោស ព្នុរ។

ឆាសញ្ជា បងប្អូនប្រុសស្រី។

ឆា: កិ. ទុល, 'ព្នុរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ ទើល វ៉ាអូង។

រិ ឧ. ១) មែនទែន ឬ ពិតប្រាកដ,

ព.ស្រ.៖ ងាន់, ២) តែម្តង, ព.ជ.៖

មើស, ៣) ប៉ង។

រិក កិ. សណ្តូក; ឧទា. រិកជង់ ។

សណ្តូកជើង។ ព.ផ្ទ.៖ ក្លោន។

មើល៖ មិច។

រិង កិ. ទុក។

រិង (ព.ក្វ.៖ ជីរិង) កិ. ចង់។

រិច កិ. វះ, 'ព្នុរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ លោង ព្យាត់។

រិត ន. ល្បែង។

ជែរិត ផ្ទះល្បែង។

រិបំ កិ. ប្រវាស់; ឧទា. តិបរិបំពី ។

ប្រវាស់ដែរ។

រំបំពិបំ កិ.វិ. ទទេ; ឧទា. ហោមនតោ
 ទើមរំបំពិបំ ។ នៅសល់តែសម្បក
 ទទេ។

រិម គុ. សក្តិសម។

រិម កិ. ញ័រ។

រិយ ន. ឈ្មោះស្រូវមួយប្រភេទ។

រិយ្យ កិ. បូត។

រិស កិ. បាត់។

រិសក្កាក បាត់ឈើ។

រិសកិនខែ បាត់រដូវ;

ព.ជ.៖ រិសខែ។

រិសខែ បាត់រដូវ;

ព.ជ.៖ រិសកិនខែ;

ព.ជ.៖ តែសនាក់។

រិសរាងតំ ស្លាត់ជ្រៀប។

រិសហេង បាត់ហិនហោច។

វិៈ, ឆ. តាម; ឧទា. ខាន់ពាងញ្ចាត់

មមើសរិមាមូនុយ្យតុរិៈបិន ។ ពួក

គាត់រត់ទៅប្រាប់មនុស្សដែល

រស់នៅតាមភូមិ។

វិៈ២ កិ. អាន។

វិៈនាវ សូត្រ។

ល

លា ន. ភូមិ។

លាកំ កិ. ក្រាល។

លាង កិ.វិ. ស្ទូរ; ឧទា. លិចលាង

និប្ប ។ មិនសូវមានគុណភាពល្អ។

លាច ន. វាលស្មៅ។

លាច់ កិ. ចាក់ក។

លាច់តាប័ គ្រឿង។

លាញ់ ន. វៃ; ព.ជ.៖ វាយ។

លាន់ កិ.វិ. ជ្រុល, ផុត, ហួស, 'ព្យួរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ តាវ ព្រៃស។

លាប ន. ១) លាភ, សំណាង,

២) ព្រះពរ។

បុនលាប ព្រង់សំណាង។

មោលាបមោពាប អត់សំណាង, អត់

លាប។

លាបំ កិ. ចូល។

លាបំក្រុស ចូលបូក។

លាបំក្រែក ចូលយឺតៗ។

លាបំក្តាក់ ចូលបាត់ឈឹង។

លាបំក្នូក ចូលបូក។

លាបំក្តោច ចូលបូក។

លាបំគ្រិច ចូលហូរហែ។

លាបំច្រិស ចូលសាសនាគ្រិស្ត។

លាបំនតី ចូលរៀន។

លាបំរោចក្តោច ចូលបូកៗ។

លាម, កិ.វិ. ពាសពេញ។

លាម្ម ន. ឡាម។

លាយ កិ. លាយ។

លាយ្យ ន. ព្យាម។

លាវ, ន. ឡាវ, ឧទា. ថ្លើលាវ

ប្រទេសឡាវ។

លាវ្ម ន. ម្រាម, 'ព្យួរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាលាវ វ៉ាអូង។

លាវជិង ម្រាមជើង, 'ព្យួរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាលាវជិង វ៉ាអូង។

លាវតី ម្រាមដៃ, 'ព្យួរ';

ព.ជ.គ្រ.៖ កាលាវតី វ៉ាអូង។

លាវមាត់ ន. ភ្នែកឡើងបាយ។

លាវាង ជ. ចន្លោះ; ឧទា. ពាងតុលស

លាវាងដៃម្ខាងមាដៃម្ខាង ។

គាត់រស់នៅចន្លោះផ្ទះមួយនោះ

និងមួយនេះ។ ព.ជ.៖ វាសវាង។

លាវីច កិ.វិ. លើយៗ, រវិចៗ។

លាវីយ គិ.វិ. រលែម;

មើល៖ មញ្ជេញ។

លាស, គិ.១) ថា, ២) ស្តីបន្ទោស។

លាសពិលំ ថាលេង។

លាសឆ្កែស អរគុណ។

លាស, ឈ.១(បើសិនជា;

ឧទា. លាសមែសមីរ ។ បើសិន

ជាមិនបាន។ ២ (ថា;

ឧទា. ពាងមិនលាស... ។ គាត់

គិតថា...។

ឧទា. ពាងឆើសលាស... ។ គាត់

ឆ្លើយថា...។ ឧទា. ពាត់ងើយ

លាស... ។ គាត់និយាយថា..។

លាសនទ្រី បើអីចឹង, បើដូច្នេះ។

លាស, ឧ. ឬអត់? ឧទា. ឆើមជេងពឹង

លាស? តើគ្រប់គ្រាន់ឬអត់?

លាសការ (ព.ក្ខ.៖ ការលាស) ឈ.

ប្រសិនជា។

លាសលិច ឧ. ដែរឬទេ? ឧទា. តាយ

ពាងហាន់នីតិគេសអាបនាវង់

លាសលិច? តើបងតាយបានទៅ

រៀនរាល់ថ្ងៃដែរឬទេ?

លាសវាស គិ.វិ. រតាយ;

ព.ដ.៖ លីសរីស;

មើល៖ តុប។

លាហាត់ គុ. តឹង, ចង្អៀត;

ព.ដ.៖ រាហាត់។

លាហាន់ គិ. ស្វាក់;

ព.ដ.៖ នហាន់។

លាហ៊ីរ គិ.វិ. ជួង;

មើល៖ ញឆិយ្យ, ម៉ង់។

លាហើ (ព.ក្ខ.៖ រាហើ) គិ. ចំហ។

លាហោក គិ. ស្រាត;

ព.ដ.៖ រាហោក;

មើល៖ កុស។

លាហិយ គុ. រលុង, ទូលាយ;

ព.ផ្ទ.៖ លាហាត់;

ព.ដ.៖ រាហិយ។

លាហិរ គិ.វិ. ព្រិញ;

មើល៖ លោស។

លាអាង ន. កន្លែកមួយប្រភេទ។

លាអីវ (ព.ក្ខ.៖ រាអីវ) គុ. ផ្លូវ។

បោលាអីវ ជុំផ្លូវ។

លា៖ (ព.ក្ខ.៖ លាក់) គិ. ក្រាល។

លាៈលាវ គិ.វិ. ត្រជាបត្រដួស។

លោះលេង កិ.វិ. ផ្ដេសផ្ដាស;

ឧទា. ងើយលោះងើយលេង ។

និយាយផ្ដេសផ្ដាស។

ឧទា. នឆ្លើយលោះនឆ្លើយលេង ។

ចោលផ្ដេសផ្ដាស។

មើល៖ លោះវ៉ាៗ

លោះវ៉ា៖ កិ.វិ. ស្រស់ស្រាយ។

លិច កិ.វិ. មិន, អត់; ឧទា. លិច...

វ៉ា៖ ។ អត់...ទេ។

ឧទា. លិច...អោស ។ អត់...ទេ។

ព.ជ.៖ មោ។

លិចខាច់ មិនចាំបាច់;

ព.ភ្ល.៖ មោខាច់។

លិញវិញ កិ.វិ. រលេញ;

មើល៖ រែ, ពិល។

លីត ន. លីត្រ។

លីប កិ. ជន់។

ទាកលីប ទឹកជន់។

លីង ន. ថ្នាំង។

លីនតីល ន. បែបយ៉ាង។

លីរ កិ. បិទ។

លី គុ. ល្បី។

លីន គុ. ឆក;

ព.ជ.៖ ក្លិន, ញីន, លុស។

លីសរឹស កិ.វិ. រតាយ;

ព.ជ.៖ លាសវាស;

មើល៖ តុប។

លុ ន. ថ្ម, ពុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាលុ វ៉ាអូង។

លុនាក់ ចង្រ្កាន។

លុង កិ. យំស្រែក។

លុងហូ ន. រុក្ខជាតិមួយប្រភេទ។

លុងហោរ ន. ក្រឡុប។

លុងអោរ ន. ស្រាំងមួយប្រភេទ។

លុត គុ. កំបុត។

នីលុត ឈើកំបុត; ឧទា. លុតជង

តី ។ កំបុតជើង។

លុស គុ. ឆក;

ព.ជ.៖ ក្លិន, ញីន, លីន។

លុសលុង កិ. ជ្រុះ។

លុង, ន. គគីរ។

លុង, ន. ក្លឹស។

លូញ (ព.ភ្ល.៖ លូញលិញ) កិ.វិ. ឯកោ។

លើ កិ.វិ. កាន់តែ; ឧទា. លើជិះនារលើ

ហោជី ។ កាន់តែយូរថ្ងៃកាន់តែ

ឈឺ។ ព.ជ.៖ ជង។

លើ, ឆ. លើ។

លើន កិ.វិ. លើសពីនេះ, ជាងនេះ,

‘ឡូរ’;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាលាវ ព្រៃស។

លើប កិ. ចាំង, ‘ឡូរ’;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាលើប វ៉ាអុង។

លើបប្លែប ចាំងព្រាក។

លើយ, (ព.ក្វ.៖ លើយតា) កិ.វិ. កុំ; ឧទា.

លើយហោមមិច ។ កុំដេកយូរ។

លើយ, កិ.វិ. ហើយ; ឧទា. ពាង់រិល

ព្យាង់លើយមានទិស ។ គេញាត់

បាយក្នុងឃ្លោកហើយ។

លើស កិ. ធ្វើ។

លើសមីរមាឆាក់ ធ្វើចម្ការដោយ

កម្លាំង។

លើសប្លែកប្លែក ធ្វើក្រឡិចក្រឡិច។

លើហោ កិ.វិ. រឹតតែ។

លេក កិ. រលាយ។

លេងលាង គុ. ១) អស្ចារ្យ,

ឧទា. មិសលេងលាង ។ មិន

ធម្មតា។ ២) ផ្ដេសផ្ដាស។

លេត គុ. លឿយ។

លេម ន. អ័ព្ទ។

លេរ ន. ចង្រ្កិត។

លេរខេរ កិ.វិ. ជ្រងុំ; មើល៖ មិច។

លេរវេរ កិ.វិ. វេ។

លេរលើមី កិ.វិ. រវើរវាយ;

មើល៖ មពាត់។

លែង, កិ. ល្អងលោម, លើកទឹកចិត្ត,

‘ណង’; ព.ជ.គ្រ.៖ មិញ ‘ឡូរ’។

លែង, ន. ជ្រោះ, ទឹកធ្លាក់។

លែត ជ. ឆ្ពោះ។

លែន ន. យោនី, អវយវៈកំបាំងរបស់

ស្រ្តី (ពាក្យសុភាព);

ព.ជ.៖ ឆ្ងាច់, ពុរទុត។

លែប កិ. ច្បូចភ្នក្ស។

លែបញ្ជីប ច្បូចភ្នក្សប្លប់។

លែរ កិ. ១) លិទ្ធ, ២) ហៀរ; ឧទា.

ចេងលែរ ។ ពេញហៀរ។

លែវ កិ. នាំ។

លែ៖, កិ.វិ. អស់។

លែ៖, កិ.វិ. ហើយ; ឧទា. ពាង់លែ៖ខិត

ផ្សៅ ។ វាងាប់អស់ហើយ។

លែ៖, កិ.វិ. ដែរ; ឧទា. ខាន់មែរមិចបំ

ហាន់លែ៖? អ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់

ខ្ញុំដែរ? ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ដឹង ‘ឡូរ’។

លែ គុ. ធាត់។

លែរាថុល ធាត់ទ្រលុក។

លោក, កិ. ចោះ។

លោក, ន. កន្លែង; ឧទា. មីន

លោក ។ ចម្ការមួយកន្លែង។

លោង, ន. លប; ឧទា. នទើមលោងអា

ស្រែ ។ ដាក់លបនៅឯស្រែ។

លោង, កិ. វះ, ពន្លះ, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ រិច ព្យា។

លោង, ន. ពាក្យប្រើរាប់ចំនួនកូន;

ឧទា. ទូលោងកិន ។ កូនមួយ។

លោច, កិ. លិច។

លោចក្អក់ លិចបូក។

លោច, កិ. ចប់។

លោចជេស ចប់ហើយ។

លោម កិ. ល្អង, បញ្ឆោត។

លោរ កិ. ប្រលែង។

លោរហោរ ន. ឈ្មោះដើមឈើមួយ

ប្រភេទ។

លោស កិ. ចេញ។

លោសកិន ចំណេញ; ឧទា. តែមា

អុចពីតទាសអីក់តែសលោសកិនទូ

ហ្វែងហ្វែង ។ ដើម្បីឱ្យដឹងថាម្នាក់ៗ

ចំណេញប៉ុន្មាន។

លោសខែ ខែរះ។

លោសនាវ ថ្ងៃរះ។

លោសប្តូច ចេញប្តូច។

លោសភក្តក ចេញព្រូក។

លោសលាហិរ ចេញព្រិញ។

លោសប្តូល ចេញភ្លែត។

លិ កិ. រអ៊ូ។

លិនាវ ន. ដំណឹង, ព័ត៌មាន;

ព.ជ.៖ ឯកិច្ចនាវ។

លិក ន. ១) បន្ទា, ២) ផ្ចឹង (ត្រី)។

លិកជា បន្ទាស្បូវ។

លិកដីត បន្ទាព្រះខ្ទប។

លិកនទ្រុង បន្ទាដង្កូវ។

លិកមែអិន បន្ទាស្អិត។

លិកមិន់គ្គីង (ព.ក្វ.៖ លិកមីងគ្គីង)

បន្ទាមួយប្រភេទដែរ។

លិករាជីង បន្ទាពាក់។

លិករាមាង បន្ទាមួយប្រភេទ។

លិករាមុត បន្ទាផ្តៅមួយប្រភេទ។

លិករាអូយ្យ បន្ទាផ្តៅដំបង។

លិក, ន. អង្កាម។

លិកញ្ជែរ កន្ទក់។

លិក, កិ. លូក។

លិង ន. ឧស។

លិង, ន. ទំនាប, រាបស្មើ, ដីរាបស្មើ។

លិង្គៈ ន. សប្បុរស; ឧទា. ពាងតែស
 នូយ្យនហិមលិង្គ ។ គាត់មានចិត្ត
 ល្អ។

លិង្គ, ន. ឡូតកាំភ្លើង។

លិង្គ កិ.វិ. ឆ្ងាយ។

លិង្គ កិ. ចុច។

លិង្គ, កិ. ម្យ៉ាង; ឧទា. លិង្គហិត ។ ម្យ៉ាង
 បារី។

លិង្គ ន. រម្ម។

លិង្គ ន. ថង់, ស្បោង។

លិង្គនេះត្រាច់ ស្រាមអនាម័យ។

លិង្គ ន. ដៃក។

លិង្គ កិ.វិ. ១) ដំបូង, ២) មុន។

លិង្គ, (ព.ក្វ.៖ ផ្លែស) ន. បង្កើត។

លិង្គ ន. ក្អ, 'ណាង';

ព.ជ.គ្រ.៖ ក្លាវ 'ឡូត'។

លិង្គ, ន. ពាក្យបន្ថែម។

ជានលិង្គជានការ ធ្វើការងារ។

លិង្គ កិ. ត្រឡប់មកវិញ, 'ព្រៃស';

ព.ជ.គ្រ.៖ ពី 'ឡូត'។

វ

វា ន. អី, ឮរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ យា ស្ងៀង។

វាក ឧ. សំឡេងខ្លាឃ្មុំស្រែក។

វាក្ក, កិ. ទាក់។

វាក្ក, កិ. ចំពាក់; ឧទា. វាក្ករាវៃ ។

ចំពាក់ខ្សែៗ មើល៖ ខាន។

វាង (ព.ក្ខ.៖ លាវាង) ន. ចន្លោះ។

វាង្គ, កិ. រក។

វាង្គកា រកត្រី។

វាង្គកាឆា រកស៊ី;

ព.ជ.៖ ជិយឆា។

វាង្គតិរ រកស៊ីផ្លូវភេទ;

មើល៖ កិនតិរ។

វាង្គ, កិ. ចូលដណ្តឹង។

ឆោបវាង្គ ដណ្តឹង។

មូរវាង្គតិរ ស្ត្រីរកស៊ីផ្លូវភេទ, ស្ត្រី

ពេស្យា, ស្ត្រីផ្កាមាស។

វាច់ កិ. មក។

វាច់វេល ន. ១) ក្នុង; ២) ក្រយោ។

វាត ន. ខូច, ផុត; ឧទា. ចែតិបំវាត

មើសមាងតិ ។ ជីតាខ្ញុំខូចពីយប់

មិញៗ ព.ជ.៖ ខិត។

វាត់, ន. ប្រចៀវ។

វាត្ថ, កិ. យល់។

វាត់រឹងទឹងទឹក កិ.វិ. រងេរងើ,

ល្វីល្វើ។

វាន កិ. យឺត, ទាញ។

វានច្រែប ទាញខ្វាក់។

វានក្រែក ទាញខ្វាក់។

វាន់ កិ. ពាក់ (ខ្សែក), ក្រវាត់ (ខ្សែ

ក្រវាត់), ឮរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ វិន់ ព្យាត់។

វាពិ ន. បងថ្ងៃ។

វាម័ គុ. ទ្រោម, ស្រុត; ឧទា. មាឃ្យា

ឈេះវាម័ ។ ស្រូវនេះទ្រោមអស់

ហើយ។

វាយ ន. វៃក្នុងសំណក;

ព.ជ.៖ លាញ់។

វាយញែ ន. វៃ; ព.ជ.៖ តែតតែ។

វាយ្យ ន. ជាល។

វារ (ព.ក្ខ.៖ វារមា) កិ. សាកល្បង។

វាលំ កិ. សន្លាប់, គំហក។

វាស កិ. ដួស; មើល៖ ច្នាស។

វាសក្រែក ដួសយឺតៗ។

វាសវាង ន. ចន្លោះ;

ព.ជ.៖ លាវាង។

វាៈ ខ. ទេ, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ អាស ព្រៃ។

វាៈ កិ.វិ. បិះ។

វិ កិ. ប្រឡំ; ព.ជ.៖ ហ្វិ, ហ្វឹក។

វីវីង កិ.វិ. ស្ទាក់ស្ទើរ, អល់អែក,

រាវែក; ព.ជ.៖ វីវែវ។

វីវែវ កិ.វិ. ស្ទាក់ស្ទើរ, អល់អែក,

រាវែក; ព.ជ.៖ វីវីង។

វិក ន. ពញាក។

វិកាមីន (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. វិតាមីន។

វិរ, កិ. ខ្ជាច។

វិរ គុ. ខាប់; ឧទា. ពិរវិរ ។ បបរ
ខាប់។

វិរ កិ. ព្រិល, ស្រវាំង; ឧទា. លែវវិរ
មាត់អាញមោហោមក្លិស ។ ព្រិល
ភ្នែកហើយមើលអត់ច្បាស់។

វិក កិ. ព្រាយុង; ព.ជ.៖ វិក;
មើល៖ ក្លើយ។

វិប កិ.វិ. វីប; មើល៖ ពើយ្យ, យោង,
ឆែះ, ឆែ, ឆិះ, ពូ, មាះ, កិត។

វិរ, កិ. ក្រវែល, វិល;
មើល៖ នទាច។

វិរ កិ. ក្វរ, ព្រុវ;

ព.ជ.គ្រ.៖ វិរ ព្យាត់។

វិរ គុ. វៀច។

វិល ន. ពឹងពាង។

វិលមពិរ ពឹងពាងឆ្មុត។

វិលព្យាច់ញច្រើយ ពឹងពាងមួយ

ប្រភេទ។

វិលក្បាញ់ អាពឹង។

វី ខ. ហិះ។

វីង ន. ព្រៃង។

វីច កិ. បក់។

វីចតី បក់ដៃ។

វីត កិ. ទទួល។

វីតទើន ទទួលយក;

មើល៖ នទី, ឆិះ, ទើន។

វីប កិ.វិ. យឺតៗ; ព.ជ.៖ វីប;
មើល៖ ពី។

វីរ កិ. វាវ។

វីល កិ. ស្រណោះ។

វីស ខ. អ្កា! ឧទា. វីស! មោតី

អាស ។ អ្កា! អត់ត្រូវទេ។

វីសវីល កិ. ស្រែកអង្វរ។

ផតផ កិ.វិ. សូន្យសុង, ផងល់;

មើល៖ ង។

ផែក, ខ. សំឡេងជ្រូកស្រែក។

ផែក្ម កិ. ខ្វះ។

ផែង កិ. កៀង។

ផែងអុញ កិ. អាំងភ្លើង។

ផែម ន. ច្រវែបមាត់។

ផែរ ន. ត្រណម; ប.៖ មពាង។

ជានផែរ ពិធីប្លង់ស្នង;

ព.ជ.៖ ជានម្រាស់។

ផែរពិផែរវា ពិធីណែនាំ។

ផែរវាច់ កិ.វិ. តែលតោល។

ផែរ ខ.១) សំឡេងមូសហើរ,

២) សំឡេងប្រកាសអាសន្ន។

ផែស, កិ. ធៀងចូល។

ផែស្ម កិ. វាស់។

ផែ៖ ន. អាចម៍ខ្នី។

ផែ៖រាវាម កិ.វិ. ម៉្ងៃម្ងា។

ផែ កិ. ធ្លាប់។

ផោ ខ. សំឡេងស្រែក, យី!

ផោស ខ. វោ!

វិក កិ. ព្រយុជ; ព.ជ.៖ វិក។

វិត កិ. យល់។

វិតរឹង គុ. ស្នាក់ស្នើរ។

ព.ជ.៖ វិតរឹង។

វិតរឹង កិ. ស្នាក់ស្នើរ;

ព.ជ.៖ វិតរឹង។

វិតមោក ន. ពិធីលើកភាសី។

វិន់, កិ. ពាក់ (ខ្សែក), ក្រវាត់ (ខ្សែ

ក្រវាត់), 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ វាន់ 'ព្យា'។

វិន់្ម ន. ជណ្តើរស្វា។

វិរ កិ.១) កូរ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ វិរ 'ព្យា';

២) វណ្ណ។

ម

មា ន. ស្រូវ; ដ. ក. ផែ, ព្យាង្គ, មា។
 តើមមា ដើមស្រូវ។
 មាកែ ស្រូវផ្កាខ្ចី។
 មាក្រាំង ស្រូវមួយប្រភេទ។
 មាឆ្មត ស្រូវក្រហម។
 មាមអេត ស្រូវដំណើប។
 មារដែ ស្រូវមួយប្រភេទ។
 មារិយ ស្រូវមួយប្រភេទ។
 មាវ៉ៃ ស្រូវមួយប្រភេទ។
 មាអ្យាង ស្រូវស្រាល។
 មាឆៃ ស្រូវមួយប្រភេទ មានគ្រាប់
 ធំៗ។
 មាក កិ. លាក់; ឧទា. មាកមែស
 ច្នាញ ។ លាក់សសរផ្ទះ។
 មាង គុ. ទាល។
 មាង់ ន. មឈូស, ព្រូរ;
 ព. ដ. គ្រ. កាមាង់ វ៉ាអូង។
 មាញ់ កិ. ហ៊ាន។
 មាន កិ. ទាន់។
 មាម៉ កិ. មុត; ឧទា. នតាប់មោ
 មាម៉ ។ ចាក់មិនមុត។
 មាយ្យ កិ. គ្រវាស។

មារ គុ. ពីរ (២)។
 មារជិត គុ. ម្ភៃ (២០)។
 មារជិតមាមួយ ម្ភៃមួយ (២១)។
 មាល កិ. ចិត, ព្យាង្គ;
 ព. ដ. គ្រ. ឆ្លើយ ព្រូរ។
 មាល់ ន. គ្នា, មិត្តភក្តិ។
 មាល់មពោល បក្សពួក។
 មាល់ហៃ គ្នាឃើង។
 មាស កិ. ១) ឈប់, បាត់;
 ឧទា. មាសញ្ចម ។ បាត់យំ។
 ២) ជា; ឧទា. មាសជីកប ជាពី
 ជំងឺ។
 មាសមោច កំហុសដោយការធ្វើ
 ខុសគន្លងប្រពៃណី។
 មាសអិយ គ្រាន់បើ, ធូរល្មម។
 មា: កិ. ១) ស្តាយកូនពីក្រោយខ្នង;
 ២) មាន (ផ្ទៃពោះ ឬ កូន); ឧទា.
 មា:អិសវង់កិន ។ មានកូនមាន
 ចៅ។
 មា:វីប ស្តាយវីប។
 មិ ន. កន្ត្រក។
 មិច កិ. ដេក។

មិចក្កាក ដេកបាត់ឈឹងៗ

មិចខុរ ដេកស្រមុកៗ

មិចខ្លាំង ដេកភ័ងៗ

មិចស្រេប ដេកភ័ងៗ

មិចទើបរាពាយ ដេកភ្នែក
ទន្សាយៗ

មិចនទ្រុល រួមដំណេក;
ព.ជ.៖ កាហារ, តីរៗ

មិចនអិក ដេក (ង៉ក់ង)ៗ

មិចរាទើត ដេកច្រងោងៗ

មិចរាអង់ ដេកស្លូតស្លឹងៗ

មិចរឹតទើត ដេកត្រៀបត្រាៗ

មិចរើយ ដេកលក់ៗ

មិចរឹក ដេកសណ្តាកៗ

មិចលេរខេរ ដេកលក់ទាំងអស់គ្នាៗ

មិចហាក់ ដេកលក់ៗ

មិចអោយ ដេកពេលព្រឹកៗ

មិចអាក្រុ ដេកឱបក្បាលជង្គង់ៗ

មិចអូរ រៀបការ;

ព.ជ.៖ ឆិះអូរៗ

ហាក់មិចខុរ ដេកលក់ស្រមុកៗ

មីង ន. ពាមៗ

មីន ន. បង្អែកៗ

មីរ គុ.១) ស្មោគគ្រោក, ២) ខ្លីខ្លាៗ

មីស ន. ដំបៅក្លាយៗ

មី ន. ឪពុក; ព.ជ.៖ មមីៗ

មិករឹក កិ.វិ. កុះករៗ

មិត កិ. ទប់; ឧទា. មិតទាក ។ ទប់
ទឹកៗ ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ មិត 'ព្យាត'ៗ

មិន សព្វ. យើង, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ មិន 'ព្យាត'ៗ

មីស ឧ. ពាក្យប្រើខាងចុងប្រយោគ;
ឧទា. មហាឧត្តតានៃមីស ។
វែងបំផុតៗ

មុក, កិ. ដង (ទឹក); ឧទា. មុកទាក ។
ដងទឹកៗ

មុក, កិ. ជន; ឧទា. នាមអ្នកទាកមុកមា
ស្រែលែងរាងច ។ ឆ្នាំនេះទឹកជន់
លិចស្រូវស្រែអស់រលីងៗ

មុង ន. ប្រដាប់សម្រាប់ដាក់ស្រូវៗ

មុញ ន. នរោង, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ ជាន់ 'ព្យាត'ៗ

មុញរាញ ន. ចាស់ទុំៗ

បាះមុញបាះរាញ ខ្លះជាចាស់ទុំៗ

មុញដោយរាញដោយ ចាស់ក៏
ដោយ...ៗ

មុត, ន. គូទៗ

បុត្ត កិ. មាន; ឧទា. អ្សាត់អែមា
 ប្រោះបុត្តអែប្រាវរោសអូ! ឱ្យតែ
 លោកយាយទៅមិនអីទេ!
 ព.ជ.៖ តែស។

បុត្ត ន. ផ្លៅ; មើល៖ ឯកុរបុត។

បុត្ត ន. ចង្កេះ។

បុត្ត កិ. ដុះ; ឧទា. ខែអ្សាឆេតលៃ៖
បុត ។ ខែនេះផ្សិតដុះហើយ។

បុន កិ. ផើម។

បុរ ន. ជាំ; ព.ជ.៖ អុរ។

បុរ កិ. កុហក; ឧទា. មិសបុរមែអីនៃ
 នទើមោតែសមមើសលាស
 តែស ។ អ្នកឯងកុហក របស់អត់
 មានប្រាប់ថាមាន។
 ព.ជ.៖ មរោស។

បុលកា ន. ថ្ងៃន។

បុលអេប ន. ថ្ងៃនមួយប្រភេទ។

បុស ន. ១) ផេះ; ២) ក្បង។

បុស កិ. សំពង់។

បូ សព្វ. គេ។

បូក្លា បុរស។

បូក្លង់ អ្នកជំ, អ្នកមានបុណ្យសក្តិ,
 អ្នកធ្វើការមានមុខមាត់, 'ព្រះ';
 ព.ជ.គ្រ.៖ បូតេស ព្រៃស។

បូច្យោមា អ្នកជិតខាង;
 ព.ជ.៖ ច្យោមែង;

មើល៖ អិសនោច្យោមា។

បូច្យោមែង អ្នកជិតខាង;
 ព.ជ.៖ បូច្យោមា។

បូញោតនទុល ធូប។

បូតេស អ្នកជំ, អ្នកមានបុណ្យសក្តិ,
 អ្នកធ្វើការមានមុខមាត់, 'ព្រៃស';
 ព.ជ.គ្រ.៖ បូក្លង់ 'ព្រះ'។

បូនទើម អ្នកល្បង។

បូនទ្រាញ អ្នកមហា។

បូនទ្រា បុរសពោះម៉ាយ,
 ស្រីមេម៉ាយ។

បូនហុម គ្រូបីត។

បូនហុមញ្ញោតនទុល យាយ
 មីប។

បូនាច់ ភ្លៀវ។

បូនើម ម្ចាស់; ឧទា. អាសបូនើមអ្សា
 ហើយ! តើម្ចាស់គេនៅឯណា
 ហ្នឹង!

បូផោល អ្នកជប, 'ព្រះ';
 ព.ជ.គ្រ.៖ បូផិល 'ព្យាត់'។

បូផិល អ្នកជប, 'ព្យាត់';
 ព.ជ.គ្រ.៖ បូផោល 'ព្រះ'។

មូពិល ហោរ, អ្នកទាយ។
 មូមមើសមូមព្រើ គេនិន្ទា។
 មូមអូយមូគ្រិយ វិញ្ញាណអាក្រក់។
 មូមិស សព្វ. នរណា?, អ្នកណា?
 ឧទា. មូមិសហាន់ជាសតាយអា
 មីរឆាវ? តើនរណាខ្លះបានទៅ
 ចម្ការចាស់ជាមួយនឹងបងតាយ?
 ‘ព្រះ’

ព.ជ.គ្រ.៖ មមូមិស ព្រៃស។

មូរាញ មនុស្សចាស់។
 មូមុញមូរាញ ចាស់ទុំ។
 មូអីសមូកែស អ្នកដទៃ។
 មូអូរ ស្រី។
 មូអូរលោមូក្លោជើញ មនុស្ស
 ខ្ចីយ។

មូញអឿស ព្រាយ។

មូត កិ. ស្លាប។

មូន កិ. ពូន, គរ។

មូនទូនតុក ពូនមួយកន្លែង។

មូនុយ្យ ន. មនុស្ស។

មូនុយ្យក្លិវ មនុស្សចង្រៃ។

មូនុយ្យជេងកិនមែ មនុស្សអ្នក
មាន។

មូនុយ្យមូនុន មនុស្សម្នា។

មូនិង ន. ព្នង, ‘ព្រះ’

ព.ជ.គ្រ.៖ កានិង វ៉ាអូង។

មូម ន. ដំឡូង។

មូមកុ បុក្ខៈ។

មូមក្លែ: ក្លច។

មូមមពោយ ដំឡូងព្រៃ។

មូមលោ ដំឡូងមួយប្រភេទ។

មូមរាន់ ដំឡូងព្រៃ។

មូមរោ: ដំឡូងជ្វា;

ព.ជ.៖ មូមព្រម។

មូមរាពុង ដំឡូងមួយប្រភេទ។

មូមមិស ដំឡូងមួយប្រភេទ។

មូមម្លាង ដំឡូងឈើ។

មូមរាអោក ដំឡូងដៃខ្លា។

តាមយាយី។

មើ ឧ. ពាក្យប្រើនៅខាងចុងប្រយោគ;

ឧទា. លាសតែសមើ ។ បើសិន

ជាបាន។ ឧទា. នទា:មាក្ខិវិយ

មើ ។ បើសិនជាធំបន្តិចល្អ។

មើតទើន កិ. ទទួល;

ព.ជ.៖ ទើន, ទើប។

មើយ កិ.វិ. បិះ, វិះ។

មើយមា បិះនឹង។

មើយមាលៃ: បិះនឹងអស់។

មើយមាន បិះទាន់។

មើស_១ ឧ. តែម្តង; ព.ជ.៖ វិ។

មើស_២ ជ. ខាង; ព.ជ.៖ ព។

មើសកើយ ខាងក្រោយ។

មើសកើយតែ នៅពេលក្រោយ។

មើសច្បា ខាងឆ្វេង។

មើសដាស ខាងនាយ;

ព.ជ.៖ មើសអ្សា។

មើសទឹស ខាងក្រៅ។

មើសទង់ ខាងក្រោម។

មើសនាប់ ខាងមុខ។

មើសមា ខាងស្តាំ។

មើសលើ ខាងលើ។

មើស_៣ ឧ. ឬ?, ឬទេ?, ដែរទេ? ឧទា.

ហាន់ជិយចាយហែមើស? ទៅរក

ជ័រឬទេ?

មើស_៤ ជ. ពី; ឧទា. មើសតាមែ?

អ្នកមកពីណា?

មេ ន. ង៉ៃត។

អិសមេ កូនង៉ៃត។

មេង គុ. ពេញ។

មេងរាហ្សាង ពេញមួយរយភាគ

រយ។

មេងទូនាវ ពេញមួយថ្ងៃ។

មេន កិ. ធ្លាប់, ស្តាំ។

មេវបិន ន. ក្បោក។

តើមមេវបិន ដើមក្បោក។

មេស ន. ពស់។

មេសកូ ពស់វែក។

មេសក្រឹង ពស់កេងកង។

មេសញ្ចក ពស់នាគរាជ;

ព.ជ.៖ មេសយាក់។

មេសពិងក្រែវ ពស់ដៃកបាវ។

មេសព្រិក ពស់មួយប្រភេទ។

មេសយាក់ ពស់នាគរាជ;

ព.ជ.៖ មេសញ្ចក។

មេសម្រាយ ពស់ខ្សែគោ។

មេសឆ្កែ ពស់វែកខៀវ។

មេសជិងតឹង ន. ឥន្ទធនូ។

មែ ន. ពពែ។

មែត ន. រេច; ឧទា. ពេសមែតមាត់ ។

កាំបិតរេចមុខ។

មែស, កិ. ស្មោះ។

មែស_២ កិ. ជេរ; ព.ជ.៖ ឆ្ងាយ។

មែ: គុ. ទទឹក, សើម;

ព.ជ.៖ ឆ្មុស, មមែ។

មែ ន. ខ្លីង។

មោក ន. ក្បាល។

មោកមាង ក្បាលព្រលប់។
 មោកផិ ដំបូល។
 មោង, គុ. ទ្រេត។
 មោង, ន. ពាក្យសម្រាប់វាស់ប្រវែង
 ជម្រៅ ឬ ពេលវេលា។
 ទូមោងនាវធរស មួយជីវិត។
 មោងមិច ន. ក្បាលដំណេក។
 មោល (ព.ក្ខ.៖ ម្សៅ) កិ.វិ. ប្របេះ;
 ឧទា. តុមោលហាង ។ អង្គុយ
 ប្របេះមាត់ច្រាំង។
 មោះ ន. ក្បាល; ព.ដ.៖ មោក។
 មោះអិស ន. ញាតិសន្តាន។
 មិក, ន. សំពត់។
 មិកងក្រូម សំពត់រុំ។
 មិកកាមា ក្រមា។
 មិកខាន់ កូនកន្សែង ។
 មិកឆូត សំពត់ស្លាត។
 មិកហូល សំពត់ហូល។
 មិក្ម (ព.ក្ខ.៖ មិះ) គុ. ដាំដៃង។
 មិក ន. ភក់។
 មិកំពេត ដីតង្គ។
 មិង ន. ស្លូក; ឧទា. មិងឆុរ ។ ស្លូក
 ជ្រូក។
 មិងត្រៃ មេត្រៃ។

មិងត្រង់ការ ស្លូកធ្វើពីដើមឫស្សី។
 មិងទាក មាត់ច្រាំង។
 មិងទីង វាល។
 មិង ន. ១) ប្រហោង, ២) ពេញវង់។
 មិងណាហ៊ីរ ប្រហោងឆ្មង។
 មិញ កិ. ល្អងលោម, បញ្ចុះបញ្ចូល,
 'ញុរ';
 ព.ដ.គ្រ.៖ លែង 'ណង';
 ព.ស្រ.៖ ញហ៊ីរ;
 ព.ស្រ.៖ ដិច;
 ព.ស្រ.៖ ញជូង។
 មិត កិ. ទប់, 'ញ៉ាត់';
 ព.ដ.គ្រ.៖ មីត 'ញុរ'។
 មិន សព្វ. យើង, 'ញ៉ាត់';
 ព.ដ.គ្រ.៖ មិន 'ញុរ'។
 មិប កិ. ១) ទើស, ២) រវល់។
 មិម, ន. ថ្កាស់។
 មិម, ន. ឈ្មោះឈើមួយប្រភេទ។
 មិរ កិ. ឱ្យចំណី (ជ្រូក និង ឆ្កែ);
 ឧទា. មិរឆុរ ។ ឱ្យចំណីជ្រូក។
 មិរ, ន. មាត់; ឧទា. មិរនត្វ ។ មាត់
 រណ្តៅ។
 មិរ, ន. សំឡេង; ឧទា. មិរមព្រើ ។
 សំឡេងចម្រៀង។

ចិលណាស ឈ. ទោះបី;

ឧទា. ចិលណាសម្លាប់កំដៅកំដៅ
ពាងមាត់រោងរាក់អិន គុទ្ធនតុក
ហិ: ពាងឯក្លាសលើយរោង
រាក់កែ: ផ្សៅ ។ ទោះបីគេយក
ច្រវាក់ចងដៃចងដើមគាត់ (និង
ដាក់ខ្នោះ) ទុកមួយកន្លែង តែគាត់
កាច់ច្រវាក់បាន។

ព.ជ.៖ នអិប្បលាស។

ចិស ន. អំបិល។

ម្យាញ់ កិ. រករឿង, រកហេតុ;

ឧទា. ពាងម្យាញ់មាតិបជ័យនាវ
តិមលិក ។ គាត់រករឿងបង្ក
ជម្លោះជាមួយខ្ញុំ។

ម្យាត់ ន. ព្យាត់ (ជនជាតិភាគតិចមួយ
ក្រុមអម្បូរព្នង)។

ម្យាប៉, ន. ព្យាប៉។

នហម្យាប៉ ស្លឹកព្យាប៉។

ម្យាប៉, ន. ចៀម។

ម្រ កិ.វិ. ត្រៀបត្រា; ឧទា. ខាន់ពាង
ផែកមាម្រាតាត្រៃ ។ ពួកគេច្រូត
ស្រូវត្រៀបត្រាក្នុងស្រែ។

ម្រាក ន. ក្លោក។

ម្រាច, កិ. ព្រាច។

ម្រាច, កិ. ពង្រាយ។

ម្រាច កិ. ស្តោះ។

ម្រាត់ ន. ព្រៃត្រៃ;

មើល៖ រាងម្រាត់។

ម្រាន់ ន. ជន្លេន។

ម្រាយ ន. អំបោះ។

ម្រាស ន. ព្រះ, អារក្សអ្នកតា។

ម្រាសនតោសមិរ ពលបរិវារ។

ម្រាសយាង អារក្សអ្នកតាព្រៃភ្នំ

(ព.ភ្នំ៖ ម្រាសយោកយាង) ។

ម្រី, ន. ១) ព្រៃ, ២) ដី ឬ ប្រទេស។

ម្រីក្រាំង (ព.ភ្នំ៖ ម្រីម្រាំងក្រាំង) ព្រៃ
ធំ។

ម្រីញ៉ង់ក្រាំងញ៉ង់ ព្រៃក្រាស់;

មើល៖ ក្រាំង។

ម្រីទ្រាន ប្រទេសកម្ពុជា។

ម្រីបិន ភូមិដ្ឋាន។

ម្រីបិនច្បោម ភូមិជិតខាង។

ម្រីផាន ស្ថាននរក។

ម្រីព្រង់រាង (ព.ភ្នំ៖ ម្រីព្រង់រាង)

ព្រៃទំនាបពេញទៅដោយដើម
រាំង។

ម្រីមរា: ព្រៃស័ក្តិសិទ្ធិ។

ម្រីមមិល ព្រៃក្រាស់។

ម្រីរាទាស វាលរហោឋាន។

ថ្ងៃលឹង ព្រៃទំនាប។

ថ្ងៃលឹងទាករាលឹង (ព.ក្ខ.៖ រឺលឹង

ទាករាងត) ព្រៃស្នូសាន។

ថ្ងៃអាញ្ចង់ក្រង់អាញ្ចង់ ព្រៃ

ស្រាង។

ថ្ងៃ ន. រដូវ។

ថ្ងៃតារាយ រដូវប្រាំង។

ថ្ងៃមាង ពេលយប់;

ព.ដ.៖ នោកមាង។

ថ្ងៃត កិ. ហ៊ាន; ឧទា. ពាងថ្ងៃតហាន់

អេងអាមីរ ។ គាត់ហ៊ានទៅចម្ការ

ម្នាក់ឯង។

ថ្ងៃប កិ.វិ. ប្រើប; មើល៖ ញចេស។

ថ្ងៃយ កិ.វិ. ព្រាត; មើល៖ ញចាយ។

ថ្ងៃត គុ. ភ្លឺត។

ថ្ងៃល កិ.វិ. រឹង; មើល៖ ហាន់, ញី។

ថ្ងៃន ន. ព្រូន។

ថ្ងៃនតឹមចិយ ព្រូនតម្កក។

ថ្ងៃនតែប ព្រូនសំប៉ែត។

ថ្ងៃនមលិម ព្រូនមូល។

ថ្ងៃនមង់ ព្រូនចង្កឹះ។

ថ្ងៃល កិ. ឈឺយ, ព្រើល;

ព.ដ.៖ រោយ។

ថ្ងៃ, សព្វ. របស់គេ។

ថ្ងៃ ន. ខ្ទមលើចុងឈើចាំបាញ់
សត្វ។

ថ្ងៃត ន. ពពាយ។

ថ្ងៃប កិ.វិ. ទើម; ឧទា. ពាងលោសអា

មីរហាន់ថ្ងៃបៗ ។ គាត់ទៅចម្ការ

ដើរទើមៗ។

មើល៖ ហាន់, ប្រោះ, តឹង,

លោស, ចែង។

ថ្ងៃយ កិ. កប់។

ថ្ងៃស កិ. ព្រួស។

ថ្ងៃ៖ កិ. ដើរ, ព្រួរ;

ព.ដ.គ្រ.៖ ហាន់ ព្យាត់។

ថ្ងៃ៖ត្រុង ដើរឈូរឆ។

ថ្ងៃ៖នទោតនទោត ដើរគើមៗ។

ថ្ងៃ៖ទ្រើម ដើរ(មានមនុស្សច្រើន
នាក់)។

ថ្ងៃ៖ប្តុត ដើរភ្លែត។

ថ្ងៃ៖រើនទ្រើន ដើរត្រសង។

ថ្ងៃ៖លោះលេង ដើរផ្តេសផ្តាស
គ្មានទិសដៅ។

ថ្ងៃច ន. មាន់ទោរ។

ថ្ងៃត កិ. ប៉ះ; ឧទា. គប្បហាន់តែស

ថ្ងៃតមោតោម្ល ។ ខ្ញុំដើរប៉ះម្លតូ

គេ។

ថ្ងៃ ជ. ជ. ជ.

ថ្ងៃទាក់ ជ. ជ. ជ.

ថ្ងៃនាទី ជ. ជ. ជ.

ថ្ងៃរាជ្យ ព្រះបុគ្គល (សម្រាប់ដាំ ស្រូវ)។

ថ្ងៃយូរ ក. រំដោះគ្រោះ។

ថ្ងៃយូរម្រាង ពិធីរំដោះគ្រោះ។

ម្ចាស់ ន. រកា។

តើម្ចាស់ ដើមរកា។

ម្ចាត ន. បាត។

ម្ចាស់ ក. ចេះ; ឧទា. មើម្ចាស់ទាន់ជាន

អ្វី កោញ? មើចចេះសុំគេធ្វើ
ជាប្រពន្ធ លោកពូ?

ព. ផ្ទះ មិន។

ម្ចាស់នាវី ចេះល្បិច; ឧទា. ពាង

ម្ចាស់នាវីអ្នកងាន់ ។ វាចេះល្បិច
ច្រើនណាស់។

ម្ចាស់ (ព. ភូ. ព្រាស) ក. ១) ពុស,
- ន. ២) ពាក្យសម្រាប់រាប់ចំនួន

ខោ ឬ អាវ (បន្ទាស់);

ឧទា. ខ្សែម្ចាស់ ។

ខោមួយបន្ទាស់។

ថ្ងៃ ក. វិ. សន្លាសន្លា។

នាគៈថ្ងៃ ឆាបឆេះសន្លាសន្លា។

ថ្ងៃ ឧ. ឈ្មោះ។

ម្តង ក. វិ. ទីល; ឧទា. ហ៊ីតម្តង ។ ចេះ
ទីល។ មើលៈ ហ៊ីត។

ម្តុំ ន. ក្លា។

ម្តែរ ន. ព្រិល; ព. ដ. ព្រៃ។

ម្តោង ក. ពង្រត់; ព. ដ. រាទូ។

ម្តោរ ន. ជ្រូកពោន។

ម្តោស, គុ. ជួរ។

ម្តោស ក. ជួយ។

ម្តិន ន. ជ្រុង។

ម្តិន ន. ត្រប់។

ម្តិនព្រម បើងប៉ោះ។

ម្តិនឈាន ត្រប់ពុលមួយប្រភេទ។

ម្តិនហ្វាក់ ត្រប់ខាង។

ម្តិល ក. ញាត់។

ម្តិស (ព. ភូ. លិស) ន. បង្គុល។

ម្តិះ ន. ប្រមា។

ម្តាញ់ ក. វិញ។

ម្តាត់ ក. ក្អួច; ឧទា. ម្តាត់រាង ។ ក្អួច
ខ្សែ។ មើលៈ មើយ។

ម្តៃ ក. ហាម។

ហ

ហា (ព.ភ្ជ.៖ ហាក) កិ. ហា។

ហាក (ព.ភ្ជ.៖ ហា) កិ. ហា។

ហាក់ កិ. លក់; មើល៖ មិច។

ហាក់(មិច)ឆ្ងោប លក់ភ្លឺង។

មិចហាក់ ដេកលក់។

ហាង ន. ច្រាំង។

ហាង គុ. ហ៊ីរ។

ហាច គុ. ម៉ដ្ឋ។

ហាចមពីលើនតិល និយាយឱ្យអស់

ឬសអស់គល់។

ហាចមពីលើនតិល គ្រប់បែបយ៉ាង,

គ្រប់សព្វ។

ហាត កិ. លាង។

ហាត់, ន. ហត្ថ។

ហាត់, ន. ថ្នាំជក់; ព.ដ.៖ ហិត។

ហាន់ កិ. ទៅ, ដើរ, ព្យាបាល;

ព.ដ.គ្រ.៖ ព្រោះ ឆ្អុយ។

ហាន់ខ្មៅ ដើររុយ។

ហាន់គ្រិច ដើរហូរហែ។

ហាន់ធ្លាត់ ដើរកាត់។

ហាន់នទោត ដើរទើម។

ហាន់ទ្រើម ដើរឈូឆរ។

ហាន់ទ្រិយ្យ ដើរតែងង។

ហាន់ពិលំ ដើរកំសាន្ត។

ហាន់ព្លិយ ដើររើ។

ហាន់ច្រុល ទៅរើង។

ហាន់ច្រែប ដើរត្រឹកៗ។

ហាន់ច្វា: ទៅស្នាក់។

ហាន់ទ្រុន ដើរត្រុយ។

ហាន់រុនទ្រុន ដើរត្រេះត្រុះ។

ហាន់ទ្រើន ដើរត្រសង។

ហាន់រោតតោតៗ ដើរបណ្តើរគ្នា។

ហាន់រាឡើបរាឡើប ដើរមួយៗ។

ហាន់ឡើបៗ ដើរលបៗ។

ហារ កិ. សងសឹក, តដៃ, តបសំដី; ឧទា.

យិរលាសមពោលនៃហារជា:ខាន់

មែនឡើយ ។ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះ

អញ្ជើញអ្នកតបស្នងវិញបាន។

មើល៖ ព្រឺង។

ហាវ ន. ព្រួញ។

ហាលេលូយា (ខ្លីពី៖ ខ.) ឧ. ហាលេ

លូយា (សរសើរតម្កើងព្រះ)។

ហាវ កិ. ឡើង; ព.ដ.៖ កាហាវ; ឧទា.

ហាវយោក ។ ឡើងភ្នំ។

ហាស ខ. បាទ,ចាស់(ការធ្វើយតប)។

ហាសហាយ ខ. ហាស់ហាយ។

ហាអ្សា កិ.វិ. ទីនេះ។

ហាៈ កិ.វិ. សំឡេងភ្ញាក់ពេលស្តាប់គេ
និយាយ ឬ ឆ្លើយ។

ហិត កិ. ឆេះ។

ហិតត្រឹង ឆេះសន្ទោសន្ទោ។

ហិតម្តង ឆេះទីល។

ហិតហិរហិតហារ ឆេះពាសវាល
ពាសកាល។

ហិរ កិ. ស្រែក; ព.ដ.៖ ជីហិរ។

ហិសរាហិល កិ. ស្រឡាំងកាំង;
មើល៖ ញហិស។

ហិក កិ. ញេញ; ឧទា.ហិករាញ្ជ័ក ។
ញេញស្មេញ។

ហិង កិ. លាប, ផាត់;
ព.ដ.៖ មហិង, រាធូត។

ហិល កិ. អាស័យតែ; ឧទា. ពាងហិល
គុជីកមីរ ឆិរាឈៈព្យាង្គ
ត្នាស ។ គាត់គិតតែពីជម្រះចម្ការ
ឆ្អែស៊ីបាយអស់។
ព.ដ.៖ ពើស, ដោយ។

ហិត គុ. ភ័យ, ភើតពោះ, ផើត;
ឧទា. គប់ហារតើមនីព្រេសហិត

ងាន់ ។ ខ្ញុំឡើងដើមឈើខ្ពស់ភ័យ
ណាស់។

ហីស ខ. សំឡេងភ្ញាក់។

ហុក កិ. កំពប់; ឧទា. ហុកមាញចាយ
ញចឹងងាន់តានែសរី ។ កំពប់ស្រូវ
ខ្ចាត់ខ្ចាយនៅលើដីនោះ។ ព្រះ;
ព.ដ.គ្រ.៖ កាហុក វ៉ាអុង។

ហុច កិ. ១) ថយ, ២) ស្រក។

ហុត កិ. ឆាប។

ហុប ន. ហិប។

ហុម កិ. ១) ស្រូប, ២) បីត,
៣) ព្យាបាល (របៀបបុរាណ)។

ហុរ កិ. រោល។

ហុស កិ. ធ្វើសំឡេង (ឈ្នួស);
ឧទា. តាងជីលហុសនុកអោយ ។
ខ្ញុំឮឈ្នួសធ្វើសំឡេង។

ហួង កិ. វាវ។

ហួល ន. ហូល។

ហើក កិ.វិ. ចំអក; ព.ដ.៖ ងច្រើស;
មើល៖ តើម។

ហើម កិ. ឆ្អែត។

ហើមរាងើម ឆ្អែតឆ្អន់។

ហើមរាក្តោត ឆ្អែតល្មម។

ហើយ, កិ.វិ. ហើយ។

ហើយ ខ. នែ!

ហើរ គុ. មុត; ព.ដ.៖ ឆោត។

ហេ ន. នាក់, ពួរ;

ព.ដ.គ្រ.៖ ហៃ ព្យាត់។

ហេក គុ. រហែក;

ឧទា. អាវហេក ។ អាវរហែក។

ហេង កិ. ហិនហោច; មើល៖ រិស។

ហេន សព្វ. យើង;

មើល៖ អិសហេន។

ហៃ, សព្វ. ខ្ញុំ, ស្មៀង;

ព.ដ.គ្រ.៖ តិប៉ ព្យាត់។

ហៃ, សព្វ. យើង, ព្រៃស;

ព.ដ.គ្រ.៖ មិន ព្យាត់។

ហែស, ខ. ហើយ, ហ្នឹងហើយ។

ហែស, ខ. ពាក្យនៅចុងបំពេញឃ្លា។

ហៃ, កិ.វិ. ល្មោក។

ហៃ ន. នាក់; ឧទា. ប្អូនមារហៃ ។

ស្ត្រីពីរនាក់។ ព្យាត់;

ព.ដ.គ្រ.៖ ហៃ ពួរ។

ហៃ ខ. ហៅ (ទាញចំណាប់

អារម្មណ៍)។

ហៃ ខ. ហ្នឹង, ហ្ន៎ (សង្កត់ន័យឱ្យកាន់

តែខ្លាំង)។

ហោ គុ. ខ្លាំង។

មីសហោ ភ្លៀងខ្លាំង។

ហោម, កិ.វិ. នៅ។

ហោមអែ នៅតែ។

ហោម, កិ.វិ. ហើយ។

ហោរ ន.១) ពាក្យបញ្ជូតបញ្ជៀង,

ពាក្យផ្ទៃផ្កា; ២) ពាក្យសុភាសិត,

ពាក្យស្នាក។

ហៅ កិ. ហៅ។

ហិក កិ. ក្អិត។

ហិកហិម កិ.វិ. ច្រំដែល, ដដែលៗ។

ហិច, កិ. ហូរ។

អិនហិច ឱ្យហូរ, ឱ្យដំណើរការ

បាន។

ហិច, កិ.វិ. បាន។

ហិត កិ. ខាំ។

ហិត ន. ថ្នាំជក់; ព.ដ.៖ ហាត់។

ហិន កិ. ដុះ។

ហិនព្រ ដុះព្រាត។

ហិម កិ. ទៅ! ឧទា. មហាហិម! វាយ

ទៅ!

ហិរ កិ. ហៀរ, ហូរ; ឧទា. ពាងញុប

ហិរទាកមាត់ ។ នាងយំហូរទឹក

ភ្នែក។

ហិរទាកទីរ ហៀរទឹកមាត់។

ហិរមុស ហៀរសម្បោរ។

ហិស ខ. ឈូសធ្វើសំឡេង។

ហិសហែស កិ.វិ. ត្រហេបត្រហាប។

ហិះ, ន. សិន, មួយរំពេច, មួយស្របក់;

ខទា. ហើយកោញមែ គុតាអ្សា

ហិះ! ពូនៅទីនេះសិនហើយ!

ហិះ, កិ.វិ. ទាន់; ខទា. ពាងអេហិះហាន់

អោស ។ គាត់មិនទាន់ទៅទេ។

ហិះ, កិ.វិ. ពាក្យប្រើខាងចុងពាក្យផ្សេង

ទៀត ដូចជា៖ លើយហិះ មោហិះ

អ្សាហិ ជាដើម; ខទា. ហើយមិន

មែលើយហិះហាន់យី ។ ក្លាយកុំ

អាលទៅ។

ហ្សា ខ. អី; ខទា. លើយហោមរាខ្វាក

តិបហ្សា ។ កុំរំខានខ្ញុំអី។

ហ្សាស ខ. អី។

ហ្សឺត កិ. វង្វេង; ខទា. ម្យ៉ាប

ហ្សឺត ។ ចៀមវង្វេង។ ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញហើត ព្យា។

ហ្វា ន. ទោច (ញី); មើល៖ ក្លាញ់។

ហ្វាច កិ.វិ. អស់; ខទា. ពាងគុមិន

លិរមើ ទាសអ៊ក់លែៈហ្វាច

ជាន ។ គាត់អង្គុយ ហើយគិតថា

អស់ប៉ុន្មាន។

– កិ.២) ខាត; ខទា. មិសជានរឹង

ប្រើហ្វាចទើបនែស! ទុកធ្វើអីព្រៃ

នាំឱ្យខាតដី!

ហ្វាច កិ. ហួច។

ហ្វាញ់ កិ. ស្ងួត។

ហ្វាត គុ. កញ្ចត; ខទា. ព្រាមមុស

ហ្វាត ។ ច្រមុះកញ្ចត។

ហ្វាត់ កិ. ស្រងេះស្រងោច;

ខទា. ពិតពាងរឹតអានតុកពាង

នើមគិប់គុអេងមើសកើយអ្សា

ហ្វាត់ក្លាក់ងាន់ ។ ពេលដែលគាត់

ត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតគាត់វិញ

ខ្ញុំរស់នៅស្រងេះស្រងោចម្នាក់

ឯង។

ហ្វាយ កិ. ទាញ។

ហ្វាវ (ព.ភ្ល.៖ ហើយ) គុ. ហៅហាត់។

ហ្វាល កិ. ពន្លះ; ព.ជ.៖ តាស។

ហ្វិ កិ. ច្រឡំ; ខទា. តិបហ្វិនាវ

មូដា៖ ។ ខ្ញុំច្រឡំអ្វីដែលគេប្រាប់។

ព.ជ.៖ ហ្វិក, វិ។

ហ្វិពោរ ស្តាប់ច្រឡំ។

ហ្វី គុ. ជំទូលាយ។

ហ្វើយ (ព.ភ្ល.៖ ហ្វាវ) គុ. ខ្សោយ។

ហ្វេង ន. វិញ្ញាណ, ព្រលឹង។

ហេតុត្រីង វិញ្ញាណក្ខន្ធ។

ហេតុប្រើនីលុត បិសាច, ព្រាយ,

អារក្ស; ព.ដ.៖ មនុស្សប្រើនីលុត។

ហេតុ គុ. តូចចង្អៀត។

ហេតុ (ព.ក្វ.៖ ហេតុ) ន. នាក់; ព.ស្រ.៖

ហេតុ, ហេតុ។

ហេតុ ម្នាក់; ឧទ. ហេតុហេតុ ។

ហេតុម្នាក់។

ហេតុ ពីរនាក់។

អ, អ្យ

អា, ធរ. នៅ, ទៅ; ឧទា. លិចនៃអាជែ

រី ។ នៅផ្ទះនោះ ក៏មិនឃើញ។

អាតើយ នៅពេលក្រោយ។

អាព្រាម ខាងក្នុង;

ព.ជ.៖ ពាព្រាម។

អាទីស នៅខាងក្រៅ។

អាទីស អម្បាញ់មិញ។

អាទិ៍ នៅខាងក្រោម។

អាទារ នៅពេលថ្ងៃ។

អាអោយនើស នៅព្រឹកមិញ។

អា, ឈ. ឯ; ឧទា. អាមីរ ។ ឯចម្ការ។

អាក កិ. ភ្លើក។

អាង, កិ. ភ្លឺ។

អាងថ្មី មេឃភ្លឺ។

អាងប្រឹង ភ្លឺព្រាងៗ។

អាងរាសវាស ភ្លឺចៃស។

អាងរាសអាងរាយ ភ្លឺច្បាស់។

អាង, ន. ពន្លឺ។

អាធីរ កិ.វិ.១) សញ្ជឹង;

មើល៖ ងក្អិន, មិន, អ្នាញ់;

២) ចំ;

មើល៖ ញច្រង់។

អាច (ព.ភ្ល.៖ អិអាច; អាចអិ) គុ.

ក្រខ្យត់។

អាច, ន. អាចម៍។

អាចរាប្ប អាចម៍រុយ។

អាច, កិ. ជុះ។

អាចអោយ ន. កំពោង។

ក្នុងកុតអាចអោយ សត្វកំពោង។

អាចមា ឈ. ដោយសារ។

អាឆិន័តាណក (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន.

អាសន្នរោគ។

អាញ កិ. ស្តាយ។

អាព្រា: (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. ត្រាក់ទ័រ។

អាទេ កិ.វិ. សុទ្ធតែ; ព.ជ.៖ ទាទេ។

អាប, គុ. គ្រប់ចំនួន; ឧទា. លែ:អាប

ហើយ! គ្រប់(ចំនួន)ហើយ! ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ រឹង ព្រៃស។

អាប, គុ. រាល់។

អាបតី រាល់ដង។

អាបា គុ. ឥឡូវ, ព្រះ;

ព.ជ.គ្រ.៖ អាបែ ព្យាត់។

អាបា: ន. ផ្សេងៗ

អាបែ គុ. ឥឡូវ, 'ព្យាត់';

ព.ជ.គ្រ.៖ អាបា ព្យាត់។

អាបែរី (ព.ក្វ.៖ បែរី) កិ.វិ. ឥឡូវនេះ។

អាបែអ្សា (ព.ក្វ.៖ បែអ្សា) កិ.វិ.

ឥឡូវនេះ។

អាយ្យ គុ.១) ស្វាង, ២) ស្រឡះ។

អាល់ គុ. តាន់; ព.ផ្ទ.៖ ឆ្មង។

អារី ន. អាវ។

អាមាល់ សព្វ. គ្នា។

អាស សព្វ. ឯណា; ឧទា. អាសជិត

ប្រោះ? កំពុងទៅណា?

អាសអិន? ទុកនៅឯណា?

អិ ន. បាយ, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ព្យាង ព្យា។

អិ, ឧ. អូយ!

អិ, ឈ. ដែល។

អិក ន. បាយកក; ព.ជ.៖ ព្យាង។

អិង គុ. ស្រគាល; ឧទា. រាពុងអ្សា

លែ:ទុមអិង ។ ត្រសក់នេះ

ស្រគាល។

អិន កិ. ដណ្តើម; ព.ជ.៖ ពីត។

អិយោត (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. អ៊ីយ៉ូដ។

អិរ កិ.វិ. ពេក។

អិរអារ ហួសហេតុពេក។

អិរី សព្វ. នុះ។

អិរោមិច (ខ្ចីពី៖ អ.) ន. អ៊ីរ៉ូមិច ឈ្មោះ

ថ្នាំសម្រាប់សត្វ។

អិស, ឧ. សំឡេងភ្ញាក់។

អិស, កិ. ហាល។

អិហិហិ ឧ. សំឡេងសេះស្រែក។

អិ ន. ពាក្យសម្រាប់រាប់ចំនួនវត្ថុ ឬ
សត្វ។

ឆាយព្យាន់អិ ស្វាយបួនផ្ទៃ។

នទ្រោកព្យាន់អិ គោបួនក្បាល។

មោតោព្យាន់អិ ម៉ូតូបួនគ្រឿង។

អិក ន. លម្អង។

អិស ឧ. យី!

អុកនីតេត្រាស៊ីក្លីន (ព.ក្វ.៖ អុកនី,

ខ្ចីពី៖ អ.) ន. អ៊ុកស៊ីតេត្រាស៊ីក្លីន

ឈ្មោះថ្នាំ។

អុច កិ. ចង់, ចូលចិត្ត។

អុចរឹង ចាប់ចិត្តស្រឡាញ់;

ប.៖ ប្លើយ។

អុច កិ. ចង់។

អុញ ន. ភ្លើង។

អុញចង់គេង ភ្លើងចង្អៀង។

អុញពូយ ភ្លើងចន្ទុះ។

អុញមុស ផេះ; ព.ជ.៖ មុល។

អុប ន. ក្អែប, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ អេប ព្យាត់។

អុបអិប័ កន្ទាទូក។

អុម កិ. ផ្ចិត។

អុមទាក ផ្ចិតទឹក។

អុមមោកយោកងកិ ពិធីផ្តាច់ការ

កាន់ទុក្ខ។

អុយ្យ ឧ. សំឡេងដេញមាន់;

ព.ជ.៖ ឆីវ។

អុរ គុ. ជាំ; ព.ជ.៖ មុរ។

អុសអាស គុ. ញើញើ។

អុសអាសតាសតាយ ឡឡា។

អុសអាសតាសតីរ ឡឡា។

អូ ន. យាយ។

អូចៃ យាយតា។

អូចៃម្នាយ ជីដូនមួយ។

អូក, កិ. ប្រឡាក់, ព្យាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ រាមាវ ព្យាត់។

អូក្ម កិ.វិ. សំឡេង អូក។

អូត (ព.ក្ម.៖ អូតរាអូ) កិ. ឱប។

អូទុស ន. ខ្លា; មើល៖ យៅ។

អូយ្យ កិ. អូស។

អូរ ន. ប្រពន្ធ។

អូរកិន ប្រពន្ធកូន។

អូរឆាយ ប្តីប្រពន្ធ។

អូលិ៖ ន. មៀម។

អើ ឧ. បាទ, ចាំ (ប្រើសម្រាប់ឆ្លើយ
យល់ព្រម)។

អើម, គុ. ចាស់ (របស់របរ ឬ ទឹកឆ្អែង);

ឧទា. បិនអើម ។ ភូមិចាស់។

អើម, គុ. ស្រាប់; ឧទា. តាបិននៃអើម

តែសនទើរោងឆា ។ នៅភូមិ

នោះមានម្ហូបអាហារស្រាប់។

អើម_៣ (ព.ក្ម.៖ ដឹង) ឧ. ដែរ;

ឧទា. មោទើយរឹសអើមមេសអីរី ។

ពស់នោះក៏មិនរហូតដែរ។

អើមនទ្រី ឧ. អីចឹង។

អើមអោយ គុ. ពីព្រលឹម។

អើយ ឧ. សំឡេងហៅ; ឧទា. អើយ

កោញ ។ ពូអើយ។

ព.ជ.៖ ហើយ។

អើយ្យ គុ. ស្លូត; ព.ជ.៖ មលៃស។

អើរ កិ. កើ។

អើស, ន. ចម្លើយ។

អើស_២ កិ. ឆ្លើយ។

អើសមិរ តមាត់។

អេ, កិ.វិ. មិន។

អេហិ៖ មិនទាន់។

អេនាន់ មិនទាន់រួចរាល់;

ព.ជ.៖ មោនាន់, មោហិះ,

អេហិះ។

អេ្ម ឧ. គេនិយាយសម្គាល់ទៅលើ

មនុស្សស្រី។

អេ្ន កិ. ធ្វើ; ព.ជ.៖ ជាន។

អេ្ថ កិ.វិ. នៅ; ឧទា. តិបកាចម្មារ

អេហិះជេស ។ ខ្ញុំបូតស្រូវចម្ការ

មិនទាន់រួចរាល់។

អេង, សព្វ. ម្នាក់ឯង ឬ ខ្លួនឯង។

ទូហ្វែអេង ម្នាក់ឯង ឬ ខ្លួនឯង។

អេង្គ គុ. ផ្សេង។

អេងៗ ផ្សេងៗ។

អេងអាង ចម្លែក, ប្លែក។

អេត, សព្វ. រាល់ពេល;

មើល៖ អេតអេល។

អេត្ម កិ. រឹត; ព.ជ.៖ រេត;

មើល៖ រាអេត។

អេតអេល កិ.វិ. រាល់ពេល។

អេប, ន. ក្អែប, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាអុប វ៉ាអូង។

អេប្ម គុ. ជិត, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ទាច់ ព្នុរ។

អេបអ៊ប់ ន. កន្ទាទូក។

អេរ គុ. លឿង, ព្នុរ;

ព.ជ.គ្រ.៖ កាអេរ វ៉ាអូង។

អេល កិ.វិ. រាល់ពេល។

មើល៖ អេតអេល។

អេលិរ កិ.វិ. មុន។

អេលិរមា មុននឹង។

អេស ឧ. ពាក្យប្រើនៅខាងចុងឃ្លា

ពេលនិយាយទៅកាន់មនុស្ស

ស្រី។

អេហិះ កិ.វិ. មិនទាន់; ព.ជ.៖ មោនាន់,

មោហិះ, អេនាន់។

អេះ, ឧ. សំឡេងសម្រាប់និយាយទៅ

ស្រី; ឧទា.ពាងលែះហាន់ហើយ្យ

អេះ ។ នាងគាត់ទៅហើយ។

អេះ្ម គុ. តូច; ព.ជ.៖ ជេះ។

អែក ន. អាចម៍។

អែង ន. សារិកាកែវ; ព.ជ.៖ កែវ។

អែងអ៊ង កិ.វិ. ឫក, ក្មេងក្មាង។

អែត កិ. ពូតឱ្យចេញទឹក។

អែម កិ. ដេកអបកូន។

អែវ ន. ឆ្មា។

អែស ន. ឫស។

អែ សព្វ. នាង, អ្នក, ឯង (ស្រី);

ព.ជ.គ.៖ បែ។

អែមែ អ្នករាល់គ្នា (ប្រុសនិងស្រី)។

អែវ៉េ របស់នាង។

អោ (ខ្លីពី៖ ខ.) ន. អូរ។

អោ, ខ. អូរ។

អោប កិ. សួរ។

អោបផាន់ ទារបំណុល;

ព.ជ.៖ អោបរានិន។

អោបមពែត សួរដេញដោល។

អោបរាខេល សួរម្តងហើយម្តង
ទៀត។

អោបរាខិច សួររំលឹក។

អោបម្រាស ឧទ្ទិស, សែនព្រះ;
មើល៖ រាចម្រាស។

អោម, គុ. ស្តុយ។

អោម, កិ.វិ. មេត្តា; ឧទា. ខិតអោម
តិប័រីទាន់មេហាន់កើលពាង ។
សូមលោកមេត្តាទៅជួយគាត់។
មើល៖ ខិត។

អោយ ន. ព្រឹក។

អោយក្អាក ខានស្តែក។

អោយតែ ថ្ងៃស្អែក។

អោយតែក្អាក ពេលក្រោយ។

អោយអ្យា ព្រឹកនេះ។

តើមអោយតើមញ្ចា ព្រឹកព្រលឹម។

អោរ កិ. សំកុក។

អោមាច់ សព្វ. គាត់ (និយាយដោយ
អាណិត)។

អោស, ខ. ទេ; ឧទា. មោតែសមា

អោស ។ អត់មានស្រូវទេ។ ឡូរ;
ព.ជ.គ្រ.៖ វា: ព្រៃស។

អោស, កិ. ផ្ទុំ។

អោស, កិ. ក្រហាយ។

អោសនួយអោសនហិម រសាប់
រសល់។

អោសហិតអោសហឹង តប់ប្រមល់។

អោសអេតអោសអេល ក្តៅ
ក្រហាយ។

អោ: គុ. ខ្លោច, ណាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ អៀស 'ព្យាត់';
ព.ជ.គ្រ.៖ ខែត 'វាអូង'។

អិ, (ព.ក្វ.៖ អិអាច) គុ. ក្រ។

អិអាច ទាល់ក្រ។

អិ, ន. អន្ទាក់ព្រួញ។

អិក ន.១) កមរមាស់,
— កិ.២) ឡើងរមាស់, ចេញរមាស់;
ព.ជ.៖ គ្រាយ្យ;
មើល៖ ច្បាត់ ។

អ៊កត្រាយ្យ ដំបៅ,

ព.ដ.៖ រោតត្រាយ្យ;

អ៊ក់ គ. ច្រើន។

អ៊ក់ងាន់ ច្រើនលើសលប់។

អ៊ក់រក់ ច្រើនឥតគណនា។

អ៊ង ន. ស្រាំង។

អ៊ងញ្ជឹង មេឌីម៉ាល់។

អ៊ងនទ្រង់ មេឌីម៉ាល់។

អ៊ងត្រិយ ស្រាំង។

អ៊ង ន. គីង; ឧទា. ម្លូមអ៊ង ។ ដំឡូង
គីង។

អ៊ងកា (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. អង្គការ។

អ៊ត កិ. កូត។

អ៊ត់ (ព.ក្វ.៖ អាត់) កិ. ទ្រាំ។

អ៊ត់រោង តមអាហារ។

អ៊ត់នុយ្យ ទប់ចិត្ត។

អ៊ន់, ឆ. ឱ្យ (ធ្វើឱ្យ); ឧទា. តិបំឆើម
ជានអ៊ន់ ។ ខ្ញុំធ្វើឱ្យ។

អ៊ន់ កិ. ១) ត្រូវតែ; ឧទា. មើមអ៊ន់
តិបំជានតែមាតែសនាវេសនហិរ
មេស? តើខ្ញុំត្រូវតែធ្វើយ៉ាងដូច
ម្តេចដើម្បីឱ្យមានជីវិតអស់កល្ប?
២) បណ្តាលឱ្យ។

អ៊ន់ កិ. ឱ្យ។

អ៊ប់ កិ. ស្តាំ។

អ៊ប់រុម (ខ្ចីពី៖ ខ.) ន. អប់រំ។

អ៊យ កិ.វិ. ល្មម។

អ៊រ, កិ.វិ. វ៉ែ។

អ៊រ ២ ន. ត្រកូត។

អ៊ល កិ. អូល។

អ៊ស ន. បួន។

អ៊សក្តោ បងប្រុសនឹងបួនស្រី;

មើល៖ យោសក្តោ។

អ៊សថាម បួនធម៌។

អ៊សន្ទ បងបួនស្រី។

អ៊សនោ បងបួនប្រុស។

អ៊សនោច្យោមា បងបួនជិតខាង
ឬ អ្នកជិតខាង។

អ៊សមពុត បួនពៅ;

ព.ដ.៖ អ៊សទុត;

ព.ផ្ទ.៖ កិនមោកទាក។

អ៊សម្ភក្តោ បួនប្រុស។

អ៊សម្ភរ បួនស្រី។

អ្យា (ព.ក្វ.៖ អា) សព្វ. នេះ។

អ្យាមិស នេះនៃ។

អ្យាក់ ន. សណ្តែកម្យ៉ាង;

មើល៖ តុស។

អ្យាង ន. ឈ្មោះពូជស្រូវម្យ៉ាង។

អ្បង កិ. សុខស្រួល។

អ្បត់ កិ. ស្តាប់;

មើល៖ អ្បត់មា; អ្បត់ឆាក់។

អ្បត់រកែក ត្រង់ត្រាប់ស្តាប់។

អ្បត់រាងាត់ ស្តាប់ស្ងាត់ជ្រៀប។

អ្បត់រើបរើប ស្តាប់ដោយយកចិត្ត
ទុកដាក់។

អ្បត់ឆាក់ គុ. ស្ងាត់;

មើល៖ អ្បត់។

អ្បត់ឆាក់ក្តាក់ ស្ងាត់ឈឹង (ម្នាក់)។

អ្បត់ឆាក់រាងាត់ ស្ងាត់ស្ងៀម
(ច្រើននាក់)។

អ្បត់ឆាក់ក្តោក ស្ងៀមមិនតមាត់
(ម្នាក់)។

អ្បត់មា កិ. ឱ្យតែ; ឧទា. អ្បត់មា
មមើសមាពាង ។ ឱ្យតែប្រាប់គាត់
ទៅ។

អ្បម័ ន. សាច់, ព្រៃស;

ព.ជ.គ្រ.៖ ញ៉ាច់ ព្នុរ។

អ្បរ ន. មាន់។

អ្បរងក្អឹង មាន់ឈ្មោល។

អ្បរងារ មាន់ឆ្កាង។

អ្បរទេត ចាបមួយប្រភេទ។

អ្បរថ្ងៃ មាន់ព្រៃ។

អ្បររឹត ល្អិត។

អ្បស ន. សំណល់។

អ្បៈ សព្វ. នេះនៃ។

អ្បិនៗ កិ. ថ្នមៗ។

អ្បីវី ឆ. ទម្រាំ។

អ្បុល កិ. ឆ្លៀងចូល។

អ្បុងអ្បង គុ. ខ្ពស់។

អ្បើប កិ.វិ. ថ្នម; ឧទា. ហាន់អ្បើប ។

ដើរថ្នម។

មើល៖ ហាន់។

អ្បើរ កិ. រសើប។

អ្បើស គុ.១) ខួប, ២) សាហាវ ឬ អា
ក្រក់។

អ្បៈ (ព.ក្វ.៖ អ្ប) គុ. បន្តិច។

អ្បែស គុ. ខ្លោច, ព្យាបាត់;

ព.ជ.គ្រ.៖ អោ: ណាង;

ព.ជ.គ្រ.៖ ខែត វ៉ាអូង។

អ្បោ កិ.វិ. ទើប។

អ្បោមា ទើបតែ។

អ្បោត កិ. កាន់; ព.ជ.៖ ញោត។

អ្បិស, កិ. ស្រក។

អ្បិសអ្បុប ស្រករលស់។

អ្បិស, គុ. ជួរ។

ឆ្លៀត កិ.វិ. ផ្សំ;

មើល៖ ទិញ, នតិប័រ។

ឆ្លៀត ន. គ្រលេងគ្រលោង។

ឆ្លៀត កិ. ព្រលាច។

ឆ្លៀត កិ.វិ. ជិត។

ឆ្លៀត កិ.វិ. គ្រឿង; មើល៖ ជិត។

ឆ្លៀត កិ.វិ. បេះបិទ។

ឆ្លៀត, កិ.វិ. គ្របជិត; មើល៖ កុប។

ឆ្លៀត, កិ. ក្រប។

ឆ្លៀត កិ.វិ. ក្តៅ; មើល៖ ទោស។

ឆ្លៀត កិ. រករឿង។

ឆ្លៀត កិ. បីត។

ឆ្លៀត កិ. បីត ដូចជាឱ្យដំរីជីកទឹក។

ឆ្លៀត ន. ប្រគ្រីវ។

ឆ្លៀត គុ. បេះបិទ។

ឆ្លៀត កិ. រក; ឧទា. ឆ្លៀតអាច ។

រកអាចម៍។

ឆ្លៀត គុ. សង្ហា។

ឆ្លៀត កិ. ពត៌។

ឆ្លៀត កិ.វិ. ពិរោះ; មើល៖ អោស។

ឆ្លៀត កិ.វិ. ដីល;

មើល៖ ញហ្សាង, នទ្រៅ។

ឆ្លៀត កិ.វិ. ខ្វះ។

ឆ្លៀត ឧ. សោះ; ឧទា. តិបនឆោន

លាសលៃ៖ ខិតមែឆ្មាទើសឆោមេ

លិចតិតលាសហោមឆសឆ្លៀត ។

ខ្ញុំស្មានថាចៅឯងស្លាប់ទៅហើយ

មិនដឹងថានៅរស់សោះ។

ព.ជ.៖ ច្រាវ។

ឆ្លៀត ឧ. ខ្វះ។

ឆ្លៀត កិ. មើល។

ឆ្លៀត មើលឃើញ។

ឆ្លៀត មើលចម្ការ។

ឆ្លៀត ជាកមើល។

ឆ្លៀត សាកល្បងមើល។

ឆ្លៀតហើប មើលត្រង់ត្រមោច។

ឆ្លៀត សម្លឹងចំ។

ឆ្លៀត កិ. ឆា។

ឆ្លៀត គុ. ១) ល្អ, ២) ស្អាត,

៣) ពិរោះ។

ឆ្លៀត ស្អាតបាត។

ឧបសម្ព័ន្ធ

នាវនតិប ១

ឧបសម្ព័ន្ធ ១

ជិយនាវមិស នាវងើយទ្រោន-មូនិង
បញ្ជីស្វែងរកពាក្យ ភាសាខ្មែរ-ព្រង

ក

ក	ន. កិ;	កង្វេរ	ន. តឹងក្រែវ។
	ន. តឹងកិ។	កង្វារ	— រាពេសឆ្ងាយ, មើល៖ រាពេស។
ក៏	ឈ. កិះ។	កង្វិច	ន. មច្ឆិពោរ។
កក	កិ. កត់។	កង្វែន	ន. ក្រាយ្យ។
កកាយ	— ក្លាចចារ, មើល៖ ក្លាច។	កញ្ចក់	ន. រាចក់ (២)។
កកាយ	កិ. កាយ្យ។	កញ្ចឹងក	— ច្បាំងក្តោត, មើល៖ ច្បាំង។
កកិត	កិ. រាខាត។	កញ្ចឹងក	ន. ឯតោនកិ។
កកេរ	កិ. ច្បាន់។	កញ្ចត	គុ. ហ្វាត។
កកេរក្រិបៗ	— ច្បាន់ក្រិច, មើល៖ ច្បាន់។	កញ្ជើ	ន. ញងើ។
កខុប	ន. ជើប្ប;	កញ្ជើល	ន. ត្រៃ។
	ន. ញើប្ប។	កង្វែ	ន. ត្នាន់។
កខ្វក់	គុ. ឯក្រាង។	ក៏ដោយ	កិ.វិ. ដោយ។
កង	ន. កោង (១)។	កណ្តាច	គុ. ឆាត។
កង	ន. កោង (២)។	កណ្តាច់	— ញច្បាំងរឹង, មើល៖ ញច្បាំង។
កងជើង	— កោងជើង, មើល៖ កោង។	កណ្តាញ់	គុ. ក្រាញ់។
កងដៃ	— កោងតី, មើល៖ កោង។	កណ្តាប	ន. នាប់។
កង្កែប	ន. កីត។	កណ្តាប	ន. រាជ្យ;
កង្កែបមួយប្រភេទ	— កីតព្រុត, មើល៖ កីត។		ន. រាជ្យ។
កង្កែបអូប	— កីតរាតៃ, មើល៖ កីត។	កណ្តាល	កិ.វិ. ឯក្បាង។
កង្កែបអូរ	— កីតឆាង, មើល៖ កីត។	កណ្តាលថ្ងៃត្រង់	— ឯក្បាងនាវ, មើល៖ ឯក្បាង។
កង្វេរ	ន. ក្រែវ។		

កណ្តាលថ្ងៃត្រង់ — នារងក្លាងហោក,

មើល៖ នារ៍។

កណ្តាលអប្រាស្រ័យ — ក្នុងមាង,

មើល៖ មាង។

កណ្តាស់ កិ. ឆាដាស់។

កណ្តឹង ន. មាង។

កណ្តុរ ន. កានៃ;

ន. នៃ។

កណ្តូប ន. ក្រាស់។

កណ្តូបម្យ៉ាង (ពុល) ន. នទ្រៃស។

កណ្តូបស្មៅ ន. ក្រាស់ពុ, មើល៖ ក្រាស់។

កណ្តុយ ន. ខាយ (២)។

កណ្តៀត កិ. ត្រែវ។

កណ្តៀតក្អម ន. ពុងដំរី។

កណ្តៀទៀ ន. ព្រោតព្រោស។

កណ្តៀវ ន. ញញើត។

កណ្តៀវ ន. ញញើត។

កណ្តាល ន. ត្រី;

ន. ត្រី។

កណ្តុរ ន. ដៃ។

កណ្តុរក្នុង ន. ឆុក។

កណ្តូបមួយប្រភេទ — ក្រាស់នាង,

មើល៖ ក្រាស់។

កណ្តៀវចេញពីសម្បក គុ. កាចញញើត។

កន្ទុប កិ. វិ. រោតរោត។

កន្ទួត ន. ញញើត។

កន្លែងឡង់ ន. មុងមាង។

កន្រ្ទកមួយប្រភេទ ន. ណាង។

កន្រ្ទង់ ន. រាត្រី។

កន្ទឹក ន. ញញើត។

កន្ទក់ — លក់ញើត, មើល៖ លក់។

កន្ទាទុក — ឆុបឆាប់, មើល៖ ឆុប;

ន. ឆេបឆាប់។

កន្ទុយ ន. ច្បាប់។

កន្ទុល ន. រាត្រី, (២)។

កន្ទេចអាស ន. រាង។

កន្ទេល ន. មេឈ។

កន្ទេលដេក ន. ឯកៈចិត្ត។

កន្ទេលរំចេក ន. ឯកៈ។

កន្ទុយ ន. ក្នុង។

កន្ទាយ ន. ៣។

កន្ទែក កិ. ឯខាង។

កន្ទែ ន. រាងច្រើត។

កន្ទែក ន. ចិត្ត។

កន្ទង់ហួស — ជិតកើយ (១),

មើល៖ ជិត។

កន្ទាត់ ន. តាប៊ីរ។

កន្ទុកកន្ទៀត ន. ក្លាយ (១)។

កន្ទុកកន្ទៀត ន. ក្លាយ។

កន្ទែង ន. នតិច;

ន. នតុក។

កន្ទែង ន. លោក។

កន្ទែងឃ្លាលគោក្របី ន. នទ្រិច។

កន្ទែងជ្រកកោន — នតុកនទ្រៃ,

មើល៖ នទ្រៃ។

កន្ទែងណា? សព្វ. មហាស។

កន្ទែងណាត់ — នតុកពីមនាយ,

មើល៖ ពីម។

កន្លែងធ្វើការ — ញីសជានការ,
 មើល៖ ញីស;
 — ញីសនតុកជានការ,
 មើល៖ ញីស។

កន្លែងស្រឡះ — នតុករាទាស,
 មើល៖ នតុក។

កន្លះ ន. ក្លឹង។
 កន្លះព្យាម ន. ញាសនតើស, មើល៖ ញាស។
 កប់ កិ. តិប់។
 កប់ កិ. ប្រោយ។
 ក៏បាន លយ. កាដោយ្យ (១);
 ឧ. ខិន្ទ។

កប្បាស ន. ទេស្ម័យ។
 កមរមាស់ ន. កាតិសអិក។
 កមរមាស់ ន. ត្រាយ្យ។
 កមរមាស់ ន. តិសអិក។
 កមរមាស់ ន. អិក (១)។
 កម្ទេច ន. មមុស (២)។
 កម្ទេចសំរាម ន. នទ្រុយ្យ។
 កម្បង់ ន. មមាត់។
 កម្មសិទ្ធិអ្នក (ប្រើចំពោះស្រ្តី) — ឆែរទេ,
 មើល៖ ទេ។

កម្មសិទ្ធិ សព្វ. ទេ។
 កម្មសិទ្ធិ (ប្រើចំពោះបុរស) សព្វ. មែន។
 កម្មសិទ្ធិ (ប្រើចំពោះបុរស) សព្វ. មែន។
 កម្មសិទ្ធិគាត់ — ពាង់ទេ, មើល៖ ទេ។
 កម្មសិទ្ធិយើង — មិនទេ, មើល៖ ទេ។
 កម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ សព្វ. ព្រៃ (១)។

កម្មសិទ្ធិអ្នក (ប្រើចំពោះបុរស) — មែន,
 មើល៖ មែន។

កម្រាលត្បាញពីឫស្សី ន. នតុរហ។

កម្រើក កិ. ងតោញ;
 កិ. មពិត;
 កិ. រាដោញ។

កម្លោះ ន. នទាម់។
 កម្លោះចាស់ ន. នទ្រាតិង់។
 កម្លោះជំទើរ — នទាម់រាជើត,
 មើល៖ នទាម់។

កម្លាំង ន. ឆាន្ម័រ;
 ន. នាវទាង់។
 កម្លាំង ន. នហិម័ឆាន្ម័រ។
 កម្លាំងខ្លាំង — ឆានទាង់,
 មើល៖ ឆាន្ម័រ។

កល់ កិ. រាកើល។
 កល់, ទ្រាប់ កិ. ឆាប់។
 កល្យាណមិត្ត — ជាង់ជាយ, មើល៖ ជាង់។
 ក៏ហីចុះ ឧ. ផាណាស។
 កាកសំណល់ ន. នទាក់។

កាក់ ន. កាក់។
 កាច គុ. ជាញ។
 កាច់ កិ. តិច;
 កិ. ងតិច (១)។
 កាច់ កិ. ពិត (១)។
 កាច់ កិ. មពិត;
 កិ. រាជិត។

កាច់ជាពីរ កិ. ងតិច (២)។
 កាណូត ន. កានោត។

កាត់ កិ. កិស្សៗ

កាត់ក្តី — ផាតទោយ្យ, មើល៖ ទោយ្យៗ

កាត់ត្រឹម — កិស្សក្រែក, មើល៖ កិស្សៗ

កាត់ទោស — ផាតទោយ្យ, មើល៖ ទោយ្យៗ

កាត់ផ្តាច់ កិ. ព្រាច់ៗ

កាត់សក់ កិ. ក្រែស (១)ៗ

កាត់ស្មៅ កិ. ក្រែស (២)ៗ

កាទឹក ន. ការ្មៗ

កាន ន. កាន្មៗ

កាន់ កិ. កាន់;
កិ. ក្លិន;
កិ. ញេត;
កិ. ឆ្មោតៗ

កាន់ជើង កិ. កិស្សទាំងៗ

កាន់តែ... កិ.វិ. ដង្ហំៗ

កាន់តែ កិ.វិ. ឆើៗ

កាប់ កិ. ចោក (១)ៗ

កាប់ កិ. ត្រែស;
កិ. ពិក (២)ៗ

កាប់ជាកង់ កិ. រាតាងៗ

កាប់ជាកង់ សម្រាប់តែឈើ កិ. ព្វាត់ៗ

កាប់ផាំង — ត្រែសពាក, មើល៖ ត្រែសៗ

កាប់រំលំ កិ. កាត់ៗ

កាបូបស្តាយ កិ. ទុង (១)ៗ

កាបូបស្តាយក្រោយខ្នង ន. បាលោៗ

កាបៗ ឧ. កាបៗៗ

កាផា ន. ឆាសៗ

កាផាម្យ៉ាង — ឆាសរាង, មើល៖ ឆាសៗ

កាយ កិ. កាយ្យៗ

កាយ កិ. កាយៗ

ការ ន. នាវ (១)ៗ

ការកត់សំគាល់ ន. នាវតិកម្មបេសៗ

ការខ្មាស់ ន. នាវដឹកៗ

ការគាបសង្កត់ ន. នាវតិកម្មបេសៗ

ការងារ ន. កាន្មៗ

ការងារ ន. ការ្មៗ

ការចិញ្ចឹម ន. នាវមិត;
ន. នាវមិតៗ

ការចោទសួរ ន. នាវរោប (២)ៗ

ការឈឺ ន. នាវជីៗ

ការបង្រៀន ន. នាវនីតិៗ

ការបបួល ន. នាវជា៖ៗ

ការបាញ់គ្នា ន. នាវតិកម្មបេសៗ

ការប្រាក់ ន. កិស្សព្រាត់ៗ

ការប្រៀបធៀប ន. នាវនីតិៗ

ការពារ — ក្លិនឆាង, មើល៖ ក្លិន;
កិ. ត្រាងៗ

ការពារ កិ. ឆាងៗ

ការពារ កិ. ញាតាង (១)ៗ

ការពារ កិ. ពាង្មៗ

ការពារជុំវិញ — ញាតាងជុំវិញ,
មើល៖ ញាតាងៗ

ការភ័យខ្លាច ន. នាវត្រីតៗ

ការមានបាន ន. នាវត្រីតៗ

ការយឺតយ៉ាវ ន. នាវជិ៖ៗ

ការរចនា កិ. មេរ្យៗ

ការរស់នៅ ន. នាវរស្ម័យៗ

ការល្បួង — នាវនីតិ, មើល៖ នីតិៗ

ការវះកាត់ ន. នាវែក។

ការសំខាន់ ន. នាវែង។

ការស្គាល់ ន. នាវនាង។

ការអាណិត ន. នាវិយោ។

ការិយាល័យ — ញឹកជានិច្ច,

មើល៖ ញឹក។

ការិយាល័យ — ញឹកជានិច្ចជានិច្ច,

មើល៖ ញឹក។

កាល ន. នុក។

កាល ន. រនុក;

ន. រើស។

កាលដើមឡើយ កិ.វិ. នតើមនាធីម។

កាលណា ឧ. ញ៉ង្គៈ។

កាលពីដើម កិ.វិ. កាលនោះ។

កាលពីព្រេងនាយ — ឆានើមឆានាយ,

មើល៖ ឆានើម។

កាល កិ. ពង្ស។

កាឡា — ញ៉ង្គង់ឆាក, មើល៖ ញ៉ង្គង់។

កិច្ចការ ន. ការ;

ន. រាហៈ។

កិន កិ. កិន;

កិ. តុន។

កិបកេង — ឆាញឆាន់, មើល៖ ឆា។

កិបកេង — ឆាហួយ, មើល៖ ឆា។

កុក — ក្លាងកិក, មើល៖ ក្លាង។

កុបៗ ឧ. ក្រើបៗ។

កុយ ន. គោ (១)។

កុយរមាស — គោរមីស, មើល៖ គោ។

កុហក កិ. មរោស;

កិ. មរ្យ។

កុះករ កិ.វិ. ចឹករឹក។

កុះករ គុ. តិចរមិម។

កុះករ គុ. រមិម។

កូត កិ. រាអិត;

កិ. អិត។

កូន ន. កិន (១)។

កូនកន្សែង — ចឹកខាន់, មើល៖ ចឹក។

កូនកំព្រា — កិននឆើយ, មើល៖ កិន។

កូនកាំបិត — ពេសង់តិរណាច់,

មើល៖ ពេស។

កូនក្មេង — កិនឆែ, មើល៖ កិន។

កូនដៃត — អិសមេ, មើល៖ មេ។

កូនចៅ ន. កិន (២)។

កូនច្បង — កិនមោកទាក, មើល៖ កិន។

កូនទាហាន — កិនកាហាន, មើល៖ កិន។

កូនទោល ន. ទូល។

កូនប្រកបដោយគន្លងធម៌ — កិនមែត្តឆាន់,

មើល៖ កិន។

កូនប្រសា ន. មី។

កូនប្រសាប្រស ន. ត្នែ។

កូនប្រសាស្រី ន. បាត់។

កូនប្រសច្បង ន. នោលិរ។

កូនពៅ — កិនមពុត, មើល៖ កិន។

កូនភ្លោះ (ពីរ) — កិនមារ, មើល៖ កិន។

កូនអត់ខាន់ស្វា — កិនពីរ, មើល៖ កិន។

កូរ កិ. រីរ;

កិ. រី (១)។

ក្នុង កិ. ម្ចាត់;

ន. វាច់វេល (១)។

ក្នុង (ខ្យល់) កិ.វិ. ច្បាញ់។

កើត កិ. ជេង (១);

កិ. ទែស្ម័យ។

កើតកូន — តុរិស, មើល៖ តុ។

កើតកូន (ប្រើចំពោះសត្វ) — ទែសពិន,

មើល៖ ទែស្ម័យ។

កើតទុក្ខ កិ. រាងត។

កើប កិ. ក្អក (២);

កិ. ខិម។

កើយ កិ. ទិម្ម័យ។

កៀង កិ. វែង។

កៀនកោះ ន. ធ្នើយ។

កៀប កិ. ងកាប់។

កេងកង ន. ត្រឹង។

កេងប្រវ័ញ្ច — ឆាញឆ្ងាន់, មើល៖ ញឆ្ងាន់។

កេះ (ដៃកកេះ) កិ. តែងអុញ។

កេះកៃ កិ. ងក្លេស។

កេះទៅមនុស្សម្នាក់ឱ្យដឹង កិ. ក្លែស។

កៃ កិ.វិ. កើយ។

កៃក គុ. ថាង។

កៃង ន. ញដោញ។

កៃង ន. នទើយ។

កៃងជើង — នទើយជើង, មើល៖ នទើយ;

ន. នទើយជើង។

កៃងដៃ ន. តែងច្បាង។

កៃថ្លៃ កិ. រាត្នៈ។

កៃន កិ. រាហាត។

កៃវ ន. កាចិក;

ន. រាចិក (១)។

ក្បែរ ន. ពិត។

កែ ន. កែស្ម័យ។

កែកាំភ្លើង — កែសផាវ, មើល៖ កែស្ម័យ។

កោង គុ. ក្លៀង;

គុ. ក្រោ។

កោងចូលគ្នា (ស្នែងសត្វ) គុ. ក្បេត។

កោតក្រែង — គិតក្លាច, មើល៖ ក្លាច។

កោរ កិ. ពិយ្យ្ម។

កោរ (កណ្តៀវ) កិ. វែស្ម័យ។

កោស កិ. កេរ;

កិ. កែត;

កិ. កោរ (២)។

កោះ ន. គោយ។

កៅសិប (៩០) — ទូរាឆិន, មើល៖ ទូ។

កៅស៊ូ ន. កាឆូ។

កៅអី, តុ, គ្រែ ន. ឆឹង។

កុំ កិ.វិ. លើយ។

កុំអាល កិ.វិ. បិត់ហិះ, មើល៖ បិត់។

កំដរ កិ. រាងស។

កំណាញ់ គុ. មមែស។

កំណាត់ (ឈើ) ន. តិល្យ។

កំណាព្យ កិ. មព្រឹង។

កំប៉ុង ន. បិយ្យ។

កំបុត គុ. លុត។

កំប៉ោយ ន. យោកគ្នឹង។

កំប្រក ន. ព្រិត។

កំប្រោន កិ.វិ. រាញោន។

កំប្លែងលេង — ឯកចងក្កា: (១),

មើល: ឯកច;

កិ. កាប្លា:។

កំពប់ កិ. កាហុក។

កំពប់ កិ. ហុក។

កំពឹស ន. តូយ,។

កំពុង កិ.វិ. ទោល។

កំពុងតែ កិ.វិ. ញា:។

កំពោង ន. អាច់អោល។

កំព្រា គុ. មម្លាច់។

កំភួនជើង — ជឹងជិន, មើល: ជឹង;

— ជឹងជិន, មើល: ជឹង;

ន. ពិយ្យ,។

កំភួនដៃ ន. តូរ។

កំលោះក្រមុំ — ទ្រោសនទាម,

មើល: ទ្រោស។

កំសួល ន. នទោប។

កំសៀវ — គ្នាសមមិយ, មើល: គ្នាស។

កំហាក ន. នហាក។

កំហុស ន. ទោយ្យ។

កំហុស ន. នាវតីស។

កាំ ន. មមាស_៣។

កាំបិត ន. ពេស។

កាំបិតជំក្រវាត់ចង្កេះ — ពេសកុត,

មើល: ពេស។

កាំបិតបន្ទោះ — ពេសជេះ, មើល: ពេស។

កាំបិតប៉ងតោ — ពេសព្រា, មើល: ពេស។

កាំបិតឫស្សី ន. ជីតាឈ។

កាំប្រមា ន. ញោរម្លិះ;

ន. រាងង់។

កាំភ្លើង ន. ផាវ។

កាំភ្លោះ — ផាវតោ, មើល: ផាវ។

ក្នុង គុ. ក្រិត (១)។

ក្លោក ន. មេរិបិន;

ន. ម្រោក។

ក្ល ន. ក្លាវ;

ន. លិស_២។

ក្លាត — ត្រាវច្បាត់, មើល: ត្រាវ_២។

ក្លាន់ ន. យើង_១។

ក្លាម ន. រែង។

ក្លាវ ន. កាដាវ។

ក្លិច កិ. ចេត;

កិ. ចែស។

ក្លិប ន. រាជ្ជម។

ក្លិប គុ. មិត_១។

ក្លិច — មូមក្លេះ, មើល: មូម។

ក្លៀន គុ. ក្រាស់_២។

ក្លៅ កិ.វិ. ជ្រៀង។

ក្លៅ គុ. កាទោស;

គុ. ទោស_១។

ក្លៅក្រហាយ — អោសអេតអោសអេល,

មើល: អោស_៣។

ក្លៅហួតហែង — ទោសជ្រៀង,

មើល: ទោស_១។

ក្លៅហែង — ទោសជ្រៀង,

មើល: ទោស_១។

ក្លៅឧណ្ណា — ទោសទើញៗ,

មើល: ទើញៗ។

ក្ដាន់ញ៉ែង ន. កោដិយ្យ។
ក្ដាំង គុ. ក្រា។
ក្ដាញ់ — ជីម្យាញ់, មើល៖ ជី។
ក្ដង ឆ. ព្រាម។
ក្ដងចិត្ត, ក្ដងខ្លួន — តាឆាក់,
មើល៖ ឆាក់។
ក្បាល ន. មោក។
ក្បាល ន. មោះ។
ក្បាលដំណេក ន. មោងមិច។
ក្បាលទឹក ន. មុយ។
ក្បាលទឹកឃ្មុំ — មុយឆុត, មើល៖ មុយ។
ក្បាលព្រលប់ — មោកមាង់,
មើល៖ មោក។
ក្បាលម្នាស់ ន. ញ៉ើង។
ក្បាលរឹង — ជិល់កិ, មើល៖ ជិល់។
ក្បាលអូរ ន. តូ។
ក្បង ន. មុស, (២)។
ក្បួន ន. មពួន។
ក្បែរ កិ.វិ. កេង។
ក្បែរ ឆ. ពីត។
ក្បែរ ន. មែង។
ក្បែរទឹក (អូរ) — មែងទាក, មើល៖ មែង។
ក្នួយ ន. មិន។
ក្មេងក្មាង — កិនពេះ, មើល៖ កិន។
ក្រ គុ. អិ។
ក្រខុប ន. លុងហោរ។
ក្រខ្វត់ គុ. អាច។
ក្រខ្វត់ ន. នអីសញ្ជី។
ក្រង់ កិ. ពាច់។

ក្រង់ (ស្លៀវ) កិ. ព្យាត់។
 ក្រង់ ន. ទ្រង់។
 ក្រង់ស្រូវ — ទ្រង់មា, មើល៖ ទ្រង់។
 ក្រចក ន. ញែស។
 ក្រចក (សត្វជើងបួន) ន. ញូចិប។
 ក្រចកជើង — ញែសជើង, មើល៖ ញែស។
 ក្រចកដៃ — ញែសតី, មើល៖ ញែស។
 ក្រចៅព្រៃ ន. នទ្រង់។
 ក្រញាវ ន. កោះ (២)។
 ក្រញាវដៃ — កោះតី, មើល៖ កោះ។
 ក្រញាញ់ គុ. ក្រាញ់។
 ក្រញូវ គុ. រាមាវិប។
 ក្រញោន កិ.វិ. នតុនចុន។
 ក្រញៅ កិ. ក្លាស់។
 ក្រដាស ន. រាដាយ្យ។
 ក្របី ន. រាពូ។
 ក្របីឈ្មោល — រាពូទាម, មើល៖ រាពូ។
 ក្របីញី — រាពូមែ, មើល៖ រាពូ។
 ក្របីព្រៃ — រាពូម្រី, មើល៖ រាពូ។
 ក្របីឡើងក — រាពូទាម, មើល៖ រាពូ។
 ក្របួច កិ. ងព្យាត់។
 ក្រពើ ន. រាមី។
 ក្រពះ ន. ខុង។
 ក្រមា — មីកកាមា, មើល៖ មីក។
 ក្រមា ន. កាមា។
 ក្រមួនឃ្មុំ — ជ្រុងរាណាត, មើល៖ ជ្រុង។
 ក្រមួនជាស្រទាប់ ន. ជ្រុងរាណាត។
 ក្រមួនមួយចំហៀង ន. ជ្រុងទូដាសរាណាត។
 ក្រមុំ ន. ទ្រោស។

ក្រមុំព្រហ្មចារី — កិនទ្រោសរាជ្យងជារ៉ូ,

មើល៖ ទ្រោស។

ក្រមុំសៅកែ ន. នទ្រោតិង។

ក្រយោ ន. វាច់ផែល (២)។

ក្រលៀន ន. រានិល។

ក្រវ៉ាត់ (ខ្សែក្រវ៉ាត់) កិ. វ៉ាន់;

កិ. វ៉ិន។

ក្រវ៉ាត់ចង្កេះ កិ. មមុរ។

ក្រវិល ន. មម្លូតោរ។

ក្រវៀន កិ. វិ. រាចោន។

ក្រវៀន កិ. វិ. រ៉ែនខ្លួន។

ក្រវែល, វិល កិ. រីរ។

ក្រសាំងទាប ន. មល្លកីត។

ក្រសាំងទំហំ ន. រាតិម។

ក្រហម គុ. គុរ;

គុ. ចាង។

ក្រហមឆេះ — គុរមហាម, មើល៖ គុរ។

ក្រហមឆេះ — ចាងរាហិញ្ញ, មើល៖ ចាង។

ក្រហមឆ្កោ — គុររាតីញ, មើល៖ គុរ។

ក្រហមឆ្កោ — ចាងរាហិញ្ញ, មើល៖ ចាង។

ក្រហាយ កិ. រោស។

ក្រឡក កិ. ញូចចំ។

ក្រឡាប់ កិ. កាតុត។

ក្រឡាម្យ៉ាង ន. កាចផែល។

ក្រឡិចក្រឡួច កិ. វិ. ប្លែកប្លិត។

ក្រឡឹង កិ. នទាច់ (១)។

ក្រឡុក កិ. រាតុង។

ក្រឡេកមើល កិ. មេត។

ក្រឡោត កិ. វិ. រាតីរ។

ក្រអូមមាត់ — ត្រោមមម្លង,

មើល៖ ត្រោម។

ក្រាប កិ. ពាន់។

ក្រាបស្រពាប — ពាន់រាជ្ជិច, មើល៖ ពាន់។

ក្រាល កិ. លាក់;

កិ. លាះ។

ក្រាស ន. នែត។

ក្រាស់ គុ. មមិល។

ក្រិន គុ. មែន។

ក្រិនដៃ គុ. មែន។

ក្រុម ន. ផ្ទុះ;

ន. មពោល។

ក្រុមតូច ន. មមុច (១)។

ក្រូច ន. ក្រិច។

ក្រៀម គុ. ក្រិ;

គុ. នទ្រិ។

ក្រៀមស្លាក គុ. នទ្រិប្រុង, មើល៖ នទ្រិ។

ក្រៀវ កិ. ចារ (១)។

ក្រប កិ. ប្រៀប។

ក្រែងលោ ឈ. ងខេប។

ក្រែងលោ ឈ. បាវនា។

ក្រែម ន. ក្រែម។

ក្រែមជេលី ន. ចេលី។

ក្រោក កិ. ទំក់។

ក្រោកឈរ (មនុស្សច្រើន) — ទំក់រើតតើត,

មើល៖ ទំក់។

ក្រោកឡើង — ទំក់ដើប, មើល៖ ទំក់។

ក្រោកឡើងដោយកំហឹង — ទំក់ដើប,

មើល៖ ទំក់។

ក្រោធទ —ជីន្ទយ្យ, មើល៖ ជី។

ក្រោម ធន៍ និម្ម។

ក្រោម (ចង្អុលទៅខាងក្រោម) សព្វ. ឆ្នុ។

ក្រោមនោះ —អាឆ្នុ, មើល៖ ឆ្នុ។

ក្រោយបង្អស់ —ងត្ថេទុត, មើល៖ ងត្ថេ។

ក្រោយបង្អស់ កិ.វិ. ងលែទុត។

ក្រាល ន. ងតារ។

ក្រៅ ន. ទីស្ន។

ក្រៅពី ធន. រាណវិ,។

ក្រៅពីនេះទៀត —រាណវិមើសវិជិត,
មើល៖ រាណវិ,។

ក្លាយជា កិ. ជេង (៣)។

ក្លិន ន. បោ។

ក្លឹស ន. លូង្ន។

ក្លៀក ន. ព្រិវាក;
ន. ព្រៃវាក។

ក្លោងទ្វាផ្ទះ —មពោងឆិង,
មើល៖ មពោង។

ក្លោងទ្វាររបង —មពោងងតារ,
មើល៖ មពោង។

ក្អក កិ. កាឆ្យាក់។

ក្អក កិ. ឆ្យាក់។

ក្អម —ត្នាសអ្នក, មើល៖ ត្នាស។

ក្អុក ន. កូន។

ក្អួត កិ. ហិក។

ក្អួតចង្កោរ កិ. មឆឹម។

ក្អ្លងក្អ្លង កិ.វិ. ឆែងឆិង។

ក្អ្លក ន. នអាក។

ក្អ្លប ន. កាអុប;
ន. អុប។

ក្អ្លប ន. អេប,។

ក្អ្លលទឹក —មប្រឹងទាក, មើល៖ មប្រឹង។

ខ ន. នត្រិង្គ។
 ខក គុ. ចិក។
 ខកខាន កិ.វិ. នអិក (២)។
 ខខិត កិ. កែប។
 ខាង ជ. មើស២;
 ន. ជិត៣;
 ន. ដាស១;
 ន. ទីង។
 ខាង ន. មពែស។
 ខាងក្នុង —អាត្រាម, មើល៖ អា។
 ខាងក្រោម —មើសទីង, មើល៖ មើស២។
 ខាងក្រោមទឹកធ្លាក់ —ញូជីងលែង,
 មើល៖ ញូជីង។
 ខាងក្រោយ —ជិតកើយ (២),
 មើល៖ ជិត៣។
 ខាងក្រោយ —មើសកើយ,
 មើល៖ មើស២។
 ខាងក្រៅ —មើសទីស, មើល៖ ទីស២;
 —មើសទីស, មើល៖ មើស២។
 ខាងឆ្វេង —ជិតចៀ, មើល៖ ជិត៣។
 ខាងឆ្វេង —មើសចៀ, មើល៖ មើស២។
 ខាងនាយ —មើសដាស, មើល៖ មើស២។
 ខាងនេះ —ជិតអ្សា, មើល៖ ជិត៣។
 ខាងនេះអូរ ន. កាល់អា។
 ខាងនោះ —ជិតរី, មើល៖ ជិត៣។
 ខាងនោះ —អាតិ, មើល៖ តិ។

ខាងមុខ —ជិតនាប់, មើល៖ ជិត៣;
 —មើសនាប់, មើល៖ មើស២។
 ខាងមុខ ន. នាប់២។
 ខាងលើ —មើសលើ, មើល៖ មើស២;
 ជ. កាលើ។
 ខាងលើនោះ ន. តី១;
 សព្វ. តេ១។
 ខាងស្តាំ —មើសមា, មើល៖ មើស២។
 ខាត កិ. ខាត;
 កិ. ញូហ្វាច (២);
 កិ. ហ្វាច (២)។
 ខាតបង់ គុ. ចិក។
 ខានស្តែក —អោយក្តាក, មើល៖ អោយ។
 ខានស្តែកមួយ —នារណាកង្វាយ,
 មើល៖ នារ១។
 ខានស្តែកមួយនាយ —នារណាកមារ,
 មើល៖ នារ១។
 ខាប់ គុ. រីរ២។
 ខឹង —ជីនូយ្យ, មើល៖ ជី;
 —ជីម្យាញ់, មើល៖ ជី។
 ខឹង កិ. នូយ្យ១។
 ខឹងមុខក្រញ៉ាំ —ជីនូយ្យាមារ, មើល៖ ជី។
 ខឹងម្លម៉ៅ —ជីនូយ្យាមារ, មើល៖ ជី។
 ខុស កិ.វិ. កាតិស;
 គុ. តិស។
 ខុសគ្នា គុ. តិសមាណ១។

ខុសឆ្គង ន. នាវតីស។
 ខួប គុ. ក្លែង;
 គុ. ខ្មើស;
 គុ. ឆ្លើស (១);
 ន. វាត។
 ខ្នង កិ. រាជីក។
 ខ្នងជាគន្លាក់ៗ — លោកងកើនៗ,
 មើល៖ ងកើន។
 ខ្នុរ ន. រាងក។
 ខេត្ត ន. ខែត្ត។
 ខែ ន. ខែ (១)។
 ខែចេត្រ — នារាយ, មើល៖ នារ។
 ខែប្រាំង — ខែតារាយ, មើល៖ តារាយ។
 ខែប្រាំង — នារាយ, មើល៖ នារ។
 ខែពេញបូណ៌មី ន. ខែមង្គល។
 ខែរះ — លោសខែ, មើល៖ លោស។
 ខែវស្សា — ខែតាមីស, មើល៖ ខែ;
 ន. តាមីស។
 ខោ ន. ខិ។
 ខោក កិ. ថាយ្យ។
 ខោជជុះ — ខិរាស់, មើល៖ ខិ។
 ខោអាវ ន. ខិអាវ។
 ខោអាវជជុះ — ខិអាវរាស់,
 មើល៖ ខិអាវ។
 ខំតែ កិ.វិ. នាៈ។
 ខំថែរក្សាបីបាច់ កិ. ពេត។
 ខំធ្វើអ្វី? — មិសកិះ, មើល៖ មិស។
 ខាំ កិ. កាប់;
 កិ. ហិត។

ខាំគ្រឹប — កាប់ក្រិច, មើល៖ កាប់។
 ខាំឱ្យកញ្ចូត — កាប់ហូត, មើល៖ កាប់។
 ខះ គុ. ខារ (២)។
 ខះក — ខារកិ, មើល៖ ខារ។
 ខួប កិ. ងក្លឹម។
 ខ្នាត់ខ្នាយ កិ. ញហាង។
 ខ្នាត់ខ្នាយ កិ. រុងរាង។
 ខ្នាយ កិ. ញចាយ។
 ខ្និល កិ. រាអាយ។
 ខ្នី កិ. មាញ។
 ខ្នី គុ. ញែរ។
 ខ្មៅ — ក្លីវែល, មើល៖ ក្លី។
 ខ្នាក់ កិ. ជ្រើស។
 ខ្និល គុ. កើរ។
 ខ្និល គុ. ធ្លាវ។
 ខ្និលច្រអូស គុ. ញជ្រើស។
 ខ្នីខ្នា កិ.វិ. ញជិច;
 គុ. មើរ (២)។
 ខ្មោល កិ. រាមុស។
 ខ្លះខ្លាយ កិ. ញឆ្លើស;
 កិ. ញត្រុស។
 ខ្នី ន. ចា។
 ខ្សៀវខ្មារ កិ.វិ. ខោស។
 ខ្មែរ ន. តិងយា។
 ខ្នុរ សព្វ. តិប;
 សព្វ. តិប។
 ខ្នុរ សព្វ. ហៃ។
 ខ្លត កិ. កាតាត។
 ខួប កិ. ញឆេត។

ខ្មែរ កិ. រាជ្យៗ

ខ្មែរ ន. ងកើង;
ន. ងកើងៗ

ខ្មែរខ្មោច ន. នទាសៗ

ខ្មែរចាំបាប — ច្បាញកើង, មើល៖ ច្បាញៗ

ខ្មែរតូច ន. ងកើបៗ

ខ្មែរនៅបណ្តោះអាសន្ន ន. នទីបៗ

ខ្មែរលើចុងឈើចាំបាញ់សត្វ ន. ប្រែៗ

ខ្មែរអ្នកតា — ច្បាញដែរ, មើល៖ ច្បាញៗ

ខ្មែរ កិ.វិ. អ្វីៗ

ខ្មាតចេញ កិ. ដាត់ៗ

ខ្មាស់ កិ. នរាងៗ

ខ្មាស់ កិ. រាងៗ

ខ្លីង ន. ថែៗ

ខ្លីម ន. កាទីមៗ

ខ្លះ ន. នទីងៗ

ខ្លះ ន. នទីងៗ

ខ្លយ ន. ទ្រឹងទ្រាង;
ន. រាទីយៗ

ខ្សឹម ន. ជាមៗ

ខ្លះឆ្មោត — ក្តាសបុង, មើល៖ ក្តាសៗ

ខ្លង ន. នទុរកើយៗ

ខ្លងកាំបិត ន. តូន;
ន. តូនដាវៗ

ខ្លងក្អំ ន. ទិរៗ

ខ្លាយ ន. នែងៗ

ខ្លាយ ន. រាមាង (២)ៗ

ខ្លា ន. កានហុរៗ

ខ្លា ន. ផុរៗ

ខ្លួន ន. ញាញ់ៗ

ខ្នើយ ន. កានហើយៗ

ខ្មោះជើង (ដំរី) ន. ងលេងៗ

ខ្ពស់ គុ. ព្រេសៗ

ខ្ពស់ គុ. អ្សងអ្សងៗ

ខ្ពស់ត្រដែត — ព្រេសថ្មីៗ, មើល៖ ព្រេសៗ

ខ្ពស់ស្រឡះ — ព្រេសងកូរ,
មើល៖ ព្រេសៗ

ខ្លាក កិ.វិ. ព្រុយៗ

ខ្លា កិ. រាតុងៗ

ខ្លាមាត់ — រាតុងមមួង, មើល៖ រាតុងៗ

ខ្លឹម កិ. បី, (១);
កិ. មអី;
គុ. កាបីៗ

ខ្លឹមរអើម — បីបើច, មើល៖ បីៗ

ខ្មាស កិ. គ្នាមៗ

ខ្មាស កិ. ព្រេងៗ

ខ្មុល ន. មមរៗ

ខ្លួត ន. ទ្រីនៗ

ខ្មែរ ន. ទ្រានៗ

ខ្មោច (មនុស្សស្លាប់) ន. ទ្រោៗ

ខ្មៅ គុ. ក្រាក់ៗ

ខ្មៅ គុ. ត្រុមៗ

ខ្មៅព្រឹក — ក្រាក់ខែរ, មើល៖ ក្រាក់ៗ

ខ្យង ន. ក្អិៗ

ខ្យងធំ — ក្អិក្អង, មើល៖ ក្អិៗ

ខ្យងអូរ — ក្អិមែក, មើល៖ ក្អិៗ

ខ្យល់ ន. ឆ្មាយៗ

ខ្យល់កូច — ឆ្ងាយវាញ់ម្តេង,

មើល៖ ឆ្ងាយ។

ខ្យល់បក់បោកខ្លាំង — ឆ្ងាយមព្រាត,

មើល៖ ឆ្ងាយ។

ខ្យល់ព្យុះ — ឆ្ងាយផុត, មើល៖ ឆ្ងាយ។

ខ្លា ន. យោ;

ន. អូទុស។

ខ្លាឃ្មុំ ន. កោ,។

ខ្លាច កិ. ក្លាច។

ខ្លាច កិ. រើ,។

ខ្លាចតក់ស្លុត — ក្លាចប្រែបំរែលំយំ,

មើល៖ ក្លាច។

ខ្លាចរអា កិ. កាម។

ខ្លាញ់ (ជាប់សាច់) ន. ងី។

ខ្លាញ់រាវ — ទាតងី, មើល៖ ងី។

ខ្លាត្រី — យោប្រាច់, មើល៖ យោ។

ខ្លាជំ — យោមុរ, មើល៖ យោ។

ខ្លាខិន — យោនទ្រឹង, មើល៖ យោ។

ខ្នី គុ. ត្នែស។

ខ្នីម ន. ក្រាក់,។

ខ្នុយ ន. នហោម។

ខ្នួន ន. ឆាក់,។

ខ្នួនគាត់ — ពាងនើម, មើល៖ នើម,។

ខ្នួនប្រាណ — ឆាក់ជាន់, មើល៖ ឆាក់,។

ខ្នួនអ្នក (បុរស) — មែនើម,

មើល៖ នើម,។

ខ្នួនឯង — តិបនើម, មើល៖ នើម,។

ខ្នែង ន. ក្លាង។

ខ្នែង ន. ក្លេង,។

ខ្មោច គុ. ខែត,;

គុ. អោ,;

គុ. អៀស។

ខ្លាំង គុ. កាទាង់ (២)។

ខ្លាំង គុ. ថាង់ (១)។

ខ្លាំង គុ. ទាង់,។

ខ្លាំង គុ. ហោ។

ខ្លាំងបន្តិច — ទាង់ដេះ, មើល៖ ដេះ។

ខ្លះ គុ. បា,។

ខ្លះជាចាស់ទុំ — បា:មុញបា:រាញ,

មើល៖ មុញរាញ។

ខ្លះៗ — បា:ៗ, មើល៖ បា:២;

— បាបា:, មើល៖ បា:២;

— ឆាបា:, មើល៖ បា:២។

ខ្វក ឧ. អ្នក។

ខ្វក កិ.វិ. ក្លឹក;

កិ.វិ. ខ្វក;

កិ.វិ. ថ្លើស;

ឧ. ច្នាក់។

ខ្វាក់ភ្នែក គុ. ចែសមាត់, មើល៖ ចែស។

ខ្វាច កិ. ក្វាស;

កិ. ងក្វាស (២)។

ខ្វិន គុ. រាងិន។

ខ្វៀន កិ.វិ. រាចោន។

ខ្វៀនក្រវៀន — ក្លែនរីនខ្លិន,

មើល៖ ក្លែន។

ខ្វះ កិ. រាងឹក,។

ខ្វះ កិ. រឹក,។

ខ្វែវ ន. កោ,។

ខ្យាច់

ខ្យាច់ ន. ចិញ្ច័រ។

ខ្យឹប កិ. ឆ្ងាយ;

 កិ. ឆ្ងិន។

ខ្យឹបខ្សៀវ — ងើយបុកងើយឆ្ងិន,

 មើល៖ ឆ្ងិន;

 — ងើយបុកទុកឆ្ងិន,

 មើល៖ ឆ្ងិន។

ខ្យុយ កិ.វិ. ថ្លើយ។

ខ្សៀ ន. តឹងហិត;

 ន. នតឹងហិត។

ខ្សៀ (ភ្នក់) ន. តឹងហិតកុក។

ខ្សែ ន. រាង។

ខ្សោយ

ខ្សែចងក្បាល — រាងមោះ, មើល៖ រាង។

ខ្សែច្រវាក់ — រាងរាក់, មើល៖ រាក់។

ខ្សែដង្កក់ — ផាវរាងនោ, មើល៖ ផាវ។

ខ្សែតី — មិនរាព្រៃ, មើល៖ មិន។

ខ្សែព្រៃត្រ — រាងម្រាត់, មើល៖ រាង។

ខ្សែរយាង (ព័ទ្ធជុំវិញកន្ទុយដំរី) — រាងច្បាង,

 មើល៖ រាង។

ខ្សែរយាង (ព័ទ្ធជុំវិញពោះដំរី) — រាងឆក់,

 មើល៖ រាង។

ខ្សែសម្បកឈើ (ដើមសំរោង) — រាងនង្រឹង,

 មើល៖ រាង។

ខ្សោយ គុ. ប្រើយ។

គ

គ	គុ. មណ្ឌិ, ។	គម្រប់	គុ. តិលំ, ។
គ	ន. តិ, ។	គរ	កិ. បួន, ។
គក់	កិ. នត្តរ, ។	គល់	ន. មបុម, ។
គក់	កិ. នទិច, ។	គល់ឈើ	— យោកងត្ម, មើល៖ យោក; — យោកងំ, មើល៖ យោក, ។
គក់ប្របាច់	កិ. មព្យាច់, ។	គល់ឈើ	ន. ងត្ម, ។
គគីរ	ន. លូង, ។	គាត់	សព្វ. ពាង, ។
គគ្រាត	គុ. ជីប, ។	គាត់	សព្វ. ព្រៃ (២), ។
គគ្រឹកគគ្រង់	កិ. វិ. ព្រះ, ។	គាត់ (និយាយដោយអាណិត) សព្វ.	
គង់	កិ. រាត្មីង, ។		ឆោមាង, ។
គង់	ន. តិង, ។	គាប	កិ. មព័ត, ។
គង់វង្ស	គុ. កើន, ។	គាល់	កិ. មមាស, ។ (២), ។
គង្វាល	ន. រមាក, ។	គាស់	កិ. តើស, ។
គង់	ន. ងឈរ, ។	គាស់	កិ. រាជីក, ។
គន្ធាង	ន. ច្រេះ, ;	គាស់ផ្ទះ	កិ. តើងដែរ, ។
	ន. រាជីង, ។	គិត	កិ. ងក្លិន, ។
គន្ធាក់	កិ. ងកើន, ។	គិត	កិ. ងក្លិន, ។ (១);
គន្ធាស្ម់	កិ. រាជីត, ។		កិ. នឆោន;
គន្ធា្នះ (អន្ធាក់)	ន. កែស, ។		កិ. មិន, ។
គប់	កិ. ក្អុប;	គិត	កិ. រាជី, ។ (២), ។
	កិ. នតុប, ។	គិតខ្លួនឯង	— ងក្លិនឆោតតាតោរ,
គប់ចូលបូក	— នតុបប្តីរក្សីត,		មើល៖ តោរ, ។
	មើល៖ នតុប, ។	គិតតែ	កិ. ដោយ;
គប់រឹង	— នតុបប្តីរ, មើល៖ នតុប, ។		កិ. វិ. យីត, ។
គក់	ន. នព្រៃ, ។	គិតតែព្រួយ	— ដោយមារាវ,
គម្រក់	គុ. មហិក, ។		មើល៖ ដោយ, ។
គម្រប	ន. នទ្រុប, ។		

ត្រព្វិច កិ. ញិច។

គ្រប កិ. កុប;
កិ. ឯកុម្ម្យ។

គ្របជិត — កុបលេបទោប, មើល៖ កុប។

គ្របជិត — កុបលេបអ្រែប, មើល៖ កុប;
កិ.វិ. អ្រែប។

គ្របជិតល្អ — កុបអ្រែប, មើល៖ កុប។

គ្របបាំង — ឯកុម្មឯកីង, មើល៖ ឯកុម្ម្យ។

គ្រប់ គុ. រឹង។

គ្រប់គ្រង — កាន់ចោក, មើល៖ កាន់។

គ្រប់គ្រង — មិត់ចោក, មើល៖ មិត់។

គ្រប់គ្រាន់ គុ. តឹង។

គ្រប់គ្រាន់ គុ. មមើម។

គ្រប់ចំនួន គុ. ឆាប់។

គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ គុ. ខាច់រាខ្មៅ។

គ្រប់បែបយ៉ាង — ហាច់មពីលីនតីល,
មើល៖ ហាច់។

គ្រប់សព្វ — ហាច់មពីលីនតីល,
មើល៖ ហាច់។

គ្រលុក កិ. រុក។

គ្រលេងគ្រលោង ន. អ្រាវ។

គ្រវាស កិ. មាយ្យ។

គ្រវី កិ. រាតែស;
កិ. រាវ។

គ្រវីគ្រវាត់ — រាតែសរាតីង,
មើល៖ រាតែស។

គ្រវែង កិ. រាវីត។

គ្រហឹម កិ. ឯក្រោង;
កិ. ឯរោង។

គ្រហឹមដីល — ឯក្រោងខីវ,
មើល៖ ឯក្រោង។

គ្រហឹមដីល — ឯរោងរាតីង,
មើល៖ ឯរោង។

គ្រហែម កិ. មម្រែស។

គ្រាន់ កិ.វិ. តាន់។

គ្រាន់តែ កិ.វិ. មមាត់។

គ្រាន់តែ កិ.វិ. មានមា។

គ្រាន់តែ ជ. តេមា។

គ្រាន់បើ — មាសអិយ, មើល៖ មាស;
កិ.វិ. នាវហើយ្យ។

គ្រាន់បើ គុ. ទើយអិយ។

គ្រាប់ ន. តាវ;
ន. ត្រាប់;
ន. ឯតាវ;
ន. រាង្គ (១)។

គ្រាប់កាំភ្លើង ន. នទ្រាក។

គ្រាប់បែក — ឯតាវបិម, មើល៖ ឯតាវ។

គ្រាប់ផ្លោង ន. កានិង។

គ្រាប់ស្រូវ — ព្រៃមា, មើល៖ ព្រៃ។

គ្រាប់អង្ករ — ផែរាង្គ, មើល៖ រាង្គ។

គ្រាប់ កិ. នទ្រេង។

គ្រិស្តបរិស័ទ — មពោលផ្លុងច្រិស,
មើល៖ មពោល។

គ្រឹប កិ.វិ. ខប់;
កិ.វិ. អ្រូប។

គ្រុន — ជីកិប, មើល៖ ជី;
— ជីកាត់ (២), មើល៖ ជី។

គ្រុន ន. កិប;

ន. នាវជី។

គ្រុនក្តៅ —ជីកិបទោស, មើល៖ ជី។

គ្រុនចាញ់ ន. ក្រុនចាញ់។

គ្រុនធ្លាក់អណ្តើក ន. កិបគ្រាប់។

គ្រូ ន. គ្រូ។

គ្រូគង្វាល ន. នើមនពី។

គ្រូបង្រៀន ន. នើមនពី។

គ្រូបីត —មូនហុម, មើល៖ មូ។

គ្រូពេទ្យ ន. គ្រូនតិបទាកនី។

គ្រួស ន. ចាយ្យ។

គ្រួសារ ន. រាណក៍។

គ្រឹម គុ. រើប។

គ្រឿងសែនព្រេន ន. ញុជោស។

គ្រឿងស្រវឹង —នទើញុល, មើល៖ នទើ។

គ្រឿងឥស្សរិយយស ន. ក្តីន។

គ្រឿវ —ឆាច់តាប់, មើល៖ ឆាច់។

គ្រួច កិ. ឆ្អែត។

គ្រោះថ្នាក់ ន. នាវតិព័ (១)។

គ្រោះរាំងស្ងួត —ព្រាងផាង, មើល៖ ព្រាង;
ន. ផាង។

គ្រំ —ក្តីកែប, មើល៖ ក្តី។

គ្រាំង កិ.វិ. ត្រឹង។

ឃ

ឃាត់ កិ. កិន្ត។

ឃាត់ កិ. ឯកិន្ត។

ឃើញ កិ. ឆែ;

កិ. មពើល។

ឃើញដេរដាស — ឆែពើល, មើល៖ ឆែ។

ឃើញភ្លាម — ឆែរីប, មើល៖ ឆែ។

ឃុំ, សង្កាត់ ន. ខុម។

ឃាំង កិ. កឹង។

ឃ្មោះ ន. ចឹង។

ឃ្មុំ ន. ធុត។

ឃ្មង់ ន. ផុង។

ឃ្មា ន. នត្រឹង។

ឃ្មាត កិ. បាស។

ឃ្មាតគ្នា កិ. តឹមបាស, មើល៖ តឹម។

ឃ្មាន — ជីងត, មើល៖ ជី។

ឃ្មាន — ជីរង់, មើល៖ ជី។

ឃ្មី ន. ខ្លី។

ឃ្មោក ន. នោង។

ឃ្មុំ កិ. ឯក្រូម។

ឃ្មុំ កិ. ឯត្តា។

ឃ្មុំ កិ. ឯណា។

ឃ្មាល កិ. ច្បាប់។

ង

ជក់ កិ. ងតុស។

ង៉ក់ កិ.វិ. ងឹក;
កិ.វិ. រាប្លី។

ង៉ក់ជរ កិ.វិ. នអិក (១)។

ងងល់ កិ.វិ. វេតផ។

ងងីត គុ. ង។

ងងីតងងល់ —ងច្នៃច្នាំង, មើល៖ ង។

ងងីតឈឹង —ងក្លោក, មើល៖ ង;
—ងចេកកោណក់, មើល៖ ង។

ងងីតមុខ កិ. ឆ្លាង។

ងងីតសូន្យសុង —ងក្លែង, មើល៖ ង។

ងងីតសូន្យសុង —ងវេតផ, មើល៖ ង។

ងងុយដេក —ងីចិច, មើល៖ ង។

ងងុះងងុល កិ.វិ. តុនតាន់។

ងាក កិ. ងតិល។

ងាកទៅ —ងតិលប្លើស, មើល៖ ងតិល។

ងាកមើល —ងាញ់ប្លែកៗ, មើល៖ ងាញ់។

ងាប់ កិ. ខិត។

ងាប់ (រុក្ខជាតិ) គុ. នទ្រី។

ងាយ កិ.វិ. នើយ្យ។

ងាយស្រួល គុ. ទើស។

ងើងើរ កិ.វិ. ពីសព្វថ្ងៃ។

ងើល កិ.វិ. រាតិង;

កិ.វិ. រឹងរឹតង្គ;

កិ.វិ. អ្ន្យម។

ងើតៗ ឧ. ក្រេបៗ។

ងូត កិ. អុម។

ងូតទឹក —អុមទាក, មើល៖ អុម។

ងើយ កិ. ងតើរ (១)។

ងើយ កិ. ងើក;

ន. នត្រើង។

ងៀង ន. ប្រាស។

ងៀងព្រួញ —កាងហាវ, មើល៖ កាង។

ងៀងសន្ធឹច —កាងនទារ, មើល៖ កាង។

ងៀត ន. ងេត។

ងៀត ន. នហាង។

ង៉ៃត ន. មេ។

ច

ច កិ. ចង្អុល។
 ចង់ កិ. កាត់;
 កិ. កិត។
 ចង់ចាំ — ងក្អិនតីត, មើល៖ ងក្អិន។
 ចង់ភ្ជាប់គ្នា, ចង់ស្រាក់គ្នា កិ. ក្រេស។
 ចង់រឹប — កិតរឹប, មើល៖ កិត។
 ចង់ កិ. នឆើរ។
 ចង់ កិ. រង់។
 ចង់, ចូលចិត្ត កិ. អុច។
 ចង់តែ កិ. វិ. មើញ។
 ចង់បាន កិ. កើញ;
 កិ. នទា៖ (១)។
 ចង្កា ន. កាង។
 ចង្កូម ន. នែង។
 ចង្កៀង ន. ចាក្យេង;
 ន. ឆាចេង។
 ចង្កេះ ន. ជ្រែង។
 ចង្កេះ ន. មុត។
 ចង្កោម ន. រាគុម។
 ចង្រ្កាន — ឈុនាក់, មើល៖ ឈុ។
 ចង្រិត ន. ឈេរ។
 ចង្វែក ន. មនែប។
 ចង្អុល កិ. ញចង់។
 ចង្អុលខ្លួន ន. ឆិរ។
 ចង្អុលទឹក — ឆិរទាក, មើល៖ ឆិរ។
 ចង្អើរសម្រាប់អាំងត្រី ន. ទ្រែស។

ចង្កៀត គុ. ថាត់;
 គុ. រាហាត់;
 គុ. ឈាហាត់។
 ចង្កៀតចង្អុល — កិ. នូយ្យកិៈនហិម្ម, មើល៖ កិៈ។
 ចង្កៀតចង្អុល គុ. កែសកិស។
 ចង្កើរ ន. ទោង។
 ចចេស កិ. កាជិល (២);
 កិ. ជិល;
 គុ. ឆាយ្យ។
 ចត កិ. ងតិន;
 កិ. ងតិន (១)។
 ចន្ទល់ កិ. នទាជៈ;
 ន. ជ្រឹង។
 ចន្ទោះ ជ. ឈាវាង។
 ចន្ទោះ ន. រាវាង។
 ចន្ទោះ ន. វាង។
 ចន្ទោះ ន. វាសវាង, មើល៖ វាស។
 ចន្ទោះភូមិ — រាវាងបិន, មើល៖ រាវាង។
 ចប ន. ចិប។
 ចបកាប់ — កៅចិប, មើល៖ កៅ។
 ចបដឹក ន. នទ្រិស។
 ចប់ កិ. ទុត;
 កិ. ឆោច។
 ចប់ហើយ — ឆោចជេស, មើល៖ ឆោច។

ចម្ការ ន. មីរ។

ចម្ការចាស់ —មីរមពោសមឆ្នេះមឆ្នោះ,

មើល៖ មីរ;

ន. ឆាវ។

ចម្ការថ្មី —មីរនទ្រីស, មើល៖ មីរ។

ចម្ការថ្មី ន. នទ្រីស។

ចម្ការថ្មី ន. មពុយ្យ។

ចម្ងាយរវាងភ្នំមួយទៅភ្នំមួយទៀត —

មាទិរយោក, មើល៖ ទិរ។

ចម្បាំង ន. តឹមលើសតឹមឆ្ល,

មើល៖ តឹម។

ចម្កាម ន. នថាន;

ន. មមាស។

ចម្រូង ន. ខាះ។

ចម្រូង ន. ប្រោង។

ចម្រូង កិ. នតឹប;

កិ. នតោស (១)។

ចម្លាក់ កិ. មផេរ។

ចម្លើយ ន. ឆើស។

ចម្លែក —ឆេងឆាង, មើល៖ ឆេង។

ចម្លែក កិ. នហើម។

ចាំ ឧ. ឆើ។

ចាក់ កិ. កាត្វាក់។

ចាក់ កិ. ចុច។

ចាក់ កិ. ញុចុច;

កិ. តិះ។

ចាក់ កិ. នតោស (២)។

ចាក់ កិ. ពិស (២)។

ចាក់ (ដោយប្រើកាំបិត, មួល,...) កិ. នតិប។

ចាក់ (សាំង, ទឹក...) កិ. ត្រិច។

ចាក់ (ស្រូវ, ដី) កិ. តោស។

ចាក់ក កិ. ឆាច។

ចាក់ក្រឡេក កិ. កោកែក;

កិ. កោលែក។

ចាក់ចុច —ញុកញុកឆាវ, មើល៖ ញុក;

កិ. ញុកាច។

ចាក់ចោល កិ. ងខុត។

ចាក់ដី —តោសនែស,

មើល៖ តោស។

ចាក់ពីប —ចុចពាប់, មើល៖ ចុច។

ចាក់សំណាញ់ កិ. ខាត។

ចាន ន. ងាន។

ចានបាយ —ងានព្យាង, មើល៖ ងាន។

ចានសម្ល —ងានត្រាវ, មើល៖ ងាន។

ចាប ន. ចីប។

ចាប ន. រាច់។

ចាបម្យ៉ាង ន. ឆេរ។

ចាប់ កិ. ញុប។

ចាប់ចិត្តស្រឡាញ់ —អុចរាំង,

មើល៖ អុច។

ចាប់ផ្តើម ន. នតើម។

ចាប់រឹប —ញុបខុប, មើល៖ ញុប។

ចាម ន. ចាម។

ចាយ កិ. ទី។

ចាស់ កិ. វិ. មិស។

ចាស់ គុ. រាញ។

ចាស់ (បន្លែ ឬ ផ្លែឈើ) គុ. នទ្រាម។

ចាស់ (ផ្លែឈើ) គុ. ក្រាញ។

ចាស់ (របស់របរ ឬ ទីកន្លែង) គុ. អើម,។
ចាស់ក៏ដោយ... — មុញដោយរាញដោយ,

មើល៖ មុញរាញ។

ចាស់ទុំ — កោរពង្របិន, មើល៖ កោរពង្រ;
— មូមុញមូរពង្រ, មើល៖ មូ។

ចាស់ទុំ ន. មុញរាញ។

ចិញ្ចឹម កិ. ឆ្ងាប់ (២);
កិ. មីត្ប; កិ. មិត។

ចិញ្ចឹមគ្រួសារ — ឆ្ងាប់ឆាក់,
មើល៖ ឆ្ងាប់។

ចិញ្ចឹមជីវិត — ឆ្ងាប់ឆាក់, មើល៖ ឆ្ងាប់។

ចិញ្ចឹម (ភ្នែក) ន. ឯកោមាត់។

ចិញ្ចៀន ន. រាតេន។

ចិញ្ច្រាំ កិ. ចិស;
កិ. នទាប់។

ចិត កិ. ឆឺល។

ចិត កិ. ឆ្ងាត់។

ចិត កិ. មាល។

ចិតជាចំណិត កិ. ចិត។

ចិត្តក្លាហាន — នូយ្យនហិមមាញ់,
មើល៖ នូយ្យនហិម។

ចិត្តគំនិត ន. នូយ្យនហិម។

ចិត្តគំនិតកោងកាច — នូយ្យនហិមជាញ,
មើល៖ នូយ្យនហិម។

ចិត្តគំនិតតែមួយ — ទូនពោរនាវ,
មើល៖ ទូ។

ចិត្តគំនិតល្អ — នូយ្យនហិមឆ្ងែស,
មើល៖ នូយ្យនហិម។

ចិត្តភ័យក្លាច — ជេនូយ្យជេនហិម,
មើល៖ នូយ្យនហិម។

ចិត្តសុភាព គុ. មលៃស។

ចិន ន. ចិន។

ចឹក កិ. ចោក (២);
កិ. ឆឹក។

ចឹកផ្ទប់ — ចោកក្លប់, មើល៖ ចោក។

ចុក — ជីតោត, មើល៖ ជី។

ចុកពោះ — ជីនទុល (២), មើល៖ ជី។

ចុង ន. ឯកុរ។

ចុង ន. ចោង។

ចុងខែ — ចោងខែ, មើល៖ ចោង។

ចុងឈើ ន. ចោងឆី, មើល៖ ចោង។

ចុងបញ្ចប់ កិ. ទាច់មាទុត។

ចុងបញ្ចប់ កិ. វិ. កេងមាទុត។

ចុងបំផុត — ឯត្តៈទុត, មើល៖ ឯត្តៈ;
កិ. វិ. ឯលៃទុត។

ចុងផ្តោម្ហយប្រភេទ — ឯកុរវែស,
មើល៖ ឯកុរ;

— ឯកុរមុត, មើល៖ ឯកុរ។

ចុងលិង្គ — ចោងតាប, មើល៖ ចោង។

ចុងអង្ករ ន. រាណាស។

ចុងអង្ករ ន. រាណាស។

ចុច កិ. លិត។

ចុច (អន្ទក់) កិ. ចែវ។

ចុះ កិ. ជុរ។

ចុះ! ឧ. ទោ។

ចុះចូលគ្នា កិ. តឹមឈាប់មាជ់,
មើល៖ តឹម។

ចុះជម្រាល — ញុជុររិប, មើល៖ ញុជុរ។
ចុះទួល — ញុជុររិប, មើល៖ ញុជុរ។
ចុះទៅខាងក្រោម កិ. ត្រញ។
ចុះប្រេង ន. ព្រីង។
ចុះភ្លែត — ជុក្រុស, មើល៖ ជុក។
ចុះហត្ថលេខា កិ. ងក្វាស (១)។
ចុះអ័ព្វ — ចុំលតុក, មើល៖ ចុំល។
ចូល កិ. មុត។
ចូល កិ. លាប។
ចូលចិត្ត កិ. នឆើរ;
កិ. អុច។
ចូលដណ្តឹង កិ. វាង។
ចូលបាត់ឈឹង — លាបក្តាក់, មើល៖ លាប។
ចូលបូក — លាបក្រុស, មើល៖ លាប;
— លាបក្លោច, មើល៖ លាប។
ចូលបូកៗ — លាបរោចក្លោច,
មើល៖ លាប។
ចូលបូក — លាបក្អក, មើល៖ លាប។
ចូលយឺតៗ — លាបក្រែក, មើល៖ លាប។
ចូលរៀន — លាបនតី, មើល៖ លាប។
ចូលសាសនាគ្រិស្ត — លាបច្រិស, មើល៖ លាប។
ចូលហូរហែ — លាបត្រិត, មើល៖ លាប។
ចៀម ន. ឡាប។
ចៀវ កិ. រាង្គាច់។
ចៀសវាង កិ. ទែរ (២)។
ចេក ន. ព្រីត។
ចេកណាំវ៉ា — ព្រីតកុស, មើល៖ ព្រីត។
ចេកទំ — ព្រីតទុប, មើល៖ ព្រីត។

ចេកនួន — ព្រឹត្តិណាត់, មើល៖ ព្រឹត្តិ។
ចេកមួយប្រភេទ — ព្រឹត្តិឆាស,
មើល៖ ព្រឹត្តិ;
— ព្រឹត្តិឆិង, មើល៖ ព្រឹត្តិ។
ចេកលក្ខណ៍ — ព្រឹត្តិអុញ, មើល៖ ព្រឹត្តិ។
ចេកស្លាប់មុខ — ព្រឹត្តិកិប, មើល៖ ព្រឹត្តិ។
ចេកអំបូង — ព្រឹត្តិញដាង, មើល៖ ព្រឹត្តិ។
ចេញ កិ. លោស។
ចេញខ្យល់ កិ. នហូយ។
ចេញទៅ! ខ. ទូហិម័, មើល៖ ទូ;
ខ. ទូហិម័។
ចេញបាត់ កិ. នទុត។
ចេញប្រូច — លោសប្តូច, មើល៖ លោស។
ចេញពន្លក កិ. ដែស,។
ចេញពន្លកព្រាត — ដែសព្រូ,
មើល៖ ដែស,។
ចេញព្រិញ — លោសលាហិរ,
មើល៖ លោស។
ចេញព្រូ — លោសរាគុក,
មើល៖ លោស។
ចេញភ្លែត — លោសប្តូល, មើល៖ លោស។
ចេញរមាស់ កិ. អិក (២)។
ចេតនា ន. នទ្រា (១)។
ចេះ កិ. ធិត្ថ,។
ចេះ កិ. ម្ពាវ។
ចេះ កិ. វិ. មិស,។
ចេះកត់សម្គាល់ — ធិតមមេន,
មើល៖ ធិត។
ចេះខ្លាច — ធិតក្លាច, មើល៖ ក្លាច។

ចំអក កិ.វិ. លើក។

ចំអកចំអន់ កិ. ងត្រើសងត្រាប់។

ចំអកឡកឡាយ កិ. ងត្រើសងត្រាប់។

ចំអាម ន. នរាយ។

ចំអើត កិ. ញងើល។

ចាំ កិ. ការងារ;
កិ. កិច្ច;
កិ. នតែ។

ចាំង កិ. ត្រាស់។

ចាំង កិ. លើប។

ចាំង គុ. រាល់;
គុ. រីល។

ចាំងពន្លឺ គុ. រាល់។

ចាំងពន្លឺ ន. ការលើប។

ចាំងព្រាក —លើបប្លេប, មើល៖ លើប។

ចាំសិន កិ. ញាត់។

ចាំសិន កិ.វិ. បិទហិះ, មើល៖ បិទ។

ចាំអ្វី? —មិនកិច្ច, មើល៖ មិន។

ច្បាប់ ន. ឆាបាប់។

ច្បាប់រដ្ឋាភិបាល —នារីដ៏ថ្លៃថា, មើល៖ នារីដ៏,។

ច្បាស់ កិ. ក្លិន;
កិ.វិ. រាមាង។

ច្បាស់លាស់ កិ.វិ. នរោល;
កិ.វិ. រាសវាស, មើល៖ រាស។

ច្បឹចភ្នក់ កិ. លែប។

ច្បឹចភ្នក់ប្លប់ —លែបញ្ជីប, មើល៖ លែប។

ច្រក កិ. តិល, (១)។

ច្រងាង កិ.វិ. នតិងត្រង់។

ច្រងោ កិ.វិ. នតើកតើក។

ច្រងោ កិ.វិ. រាតិប;
កិ.វិ. រាទីត។

ច្រណែន កិ. កែស។

ច្រត់ចង្កេះ កិ. នទាល់មុត។

ច្រនួច (ជ្រនួច) ន. ញឆោរ។

ច្របាច់ កិ. ពេត។

ច្រមុះ —ត្រាមមុស, មើល៖ មុស។

ច្រមុះ ន. ត្រាមមុស។

ច្រមុះ ន. មុស (១)។

ច្រវាក់ —រាវែរវាក់, មើល៖ រាវែរ;
ន. រាវាក់។

ច្រវែបមាត់ ន. ដំប។

ច្រហោង កិ. ជើច។

ច្រឡើសបើស កិ.វិ. រីករីនថ្មីន។

ច្រឡំ កិ. រិ;
កិ. ញ។

ច្រអូស គុ. ញជ្រិយ។

ច្រាន កិ. ងក្លី។

ច្រានចេញ កិ. ងក្លិត។

ច្រាស កិ. មញ្ជាស។

ច្រាស (មាន់) កិ. ត្រាស។

ច្រើប កិ.វិ. ច្នៃក។

ច្រង (កាំបិត ឬ ពូថៅ) កិ. ទ្រែប។

ច្រង់ច្រង់ កិ.វិ. ត្រង់។

ច្រង់ច្រង់ ន. រូងត្រង់។

ច្រូត កិ. ងក (១)។

ច្រូតគត្រីកតគ្រង —ងកត្រាះ,
មើល៖ ងក។

ច្រើន គុ. អ្នក។

ច្រើនប៉ុណ្ណា? សព្វ. ទុមអ្នក។

ច្រើនបំផុត គុ. ទុតអ្នក, មើល៖ ទុត។

ច្រើនរដឹក កិ.វិ. ព្រិល។

ច្រើនលើសលប់ — អ្នកងាន់,

មើល៖ អ្នក។

ច្រើនឥតគណនា — អ្នករីក, មើល៖ អ្នក។

ច្រៀក កិ. ចារ្យ (២)។

ច្រៀង កិ. មន្ត្រី។

ច្រៀង កិ. ម្នាញ។

ច្រៀងចម្រៀង កិ. មន្ត្រីតម្រើ។

ច្រៀងមិនឈប់ឈរ — មន្ត្រីងតិត,

មើល៖ មន្ត្រី។

ច្រៀប កិ.វិ. រាត់ងាត់។

ច្រោះ កិ. កោរ (៣)។

ច្រំដែល កិ. រាខូល។

ច្រំដែល កិ.វិ. ហឹក់ហឹម។

ច្រាំង ន. ហាង។

ឆក គុ. ជើង;
 គុ. លុស។
 ឆត្រ ន. តង់យូ។
 ឆា កិ. ឆ្ងល់។
 ឆាប កិ. ហុត។
 ឆាបឆេះសន្លាសន្លៅ —នតា:ថ្លើប,
 មើល៖ ថ្លើប។
 ឆាប់ កិ. តើញ។
 ឆៀងចូល កិ. ងក្រែង។
 ឆៀងចូល កិ. វែស។
 ឆៀងចូល កិ. អ្សល។
 ឆេះ កិ. ហីត។
 ឆេះទីល —ហីតម្តង, មើល៖ ហីត។
 ឆេះពាសវាលពាសកាល —
 ហីតហីរហីតហារ, មើល៖ ហីត។
 ឆេះសន្លាសន្លៅ —ហីតត្រឹង,
 មើល៖ ហីត។
 ឆែប គុ. ពិច។
 ឆោត គុ. រាហេស។
 ឆៅ កិ. វេស (២);
 គុ. មច្រេស។
 ឆ្មាង គុ. ជារ។
 ឆ្មឹង កិ.វិ. មមិប្ប។
 ឆ្មិន៖ កិ. ងខ្មែរ;
 កិ. វែស។
 ឆ្មិត គុ. ត្រើយ;

គុ. នទ្រាង់។
 ឆ្មិត គុ. ប្រុត។
 ឆ្មៃ ន. ឆិ។
 ឆ្មៃធំ —ឆិកឹង, មើល៖ ឆិ;
 —ឆិរាមិ, មើល៖ ឆិ។
 ឆ្មៃព្រៃ —ឆិថ្លើ, មើល៖ ឆិ។
 ឆ្មាញ់ គុ. កាស។
 ឆ្មាយ កិ.វិ. លិក។
 ឆ្មាយ គុ. ងាយ។
 ឆ្មក ន. យូ។
 ឆ្មត កិ. មពិរ។
 ឆ្មាំ ន. នាម្ប។
 ឆ្មាំក្រោយ —នាម្បតៃ, មើល៖ នាម្ប។
 ឆ្មាំក្រោយៗ —នាម្បរាតើយ, មើល៖ នាម្ប។
 ឆ្មាំង ន. ក្តាស។
 ឆ្មាំងខ្លះ —ក្តាសខាង, មើល៖ ក្តាស។
 ឆ្មាំងដី —ក្តាសអ្នក, មើល៖ ក្តាស។
 ឆ្មាំទី២, ៣ និងទី៤ នៃចម្ការដែលបានកាប់រួច
 រាល់ ន. មពោស។
 ឆ្មាំទៅមួយ —នាម្បមួយ, មើល៖ នាម្ប។
 ឆ្មាំមុន —នាម្បអែ, មើល៖ នាម្ប។
 ឆ្មោះ ជ. លេត។
 ឆ្មប —ចូញោតនទុល, មើល៖ ចូ។
 ឆ្មា ន. មែវ។
 ឆ្មា ន. អែវ។
 ឆ្មាខ្សែន កិ. ក្អែន។

ឆ្មាបា — មពីកពារ, មើល៖ មពីក។
 ឆ្នើងផ្នែ — មីចមាច, មើល៖ មីច។
 ឆ្នើងផ្នែ កិ. ងា៖។
 ឆ្នក ន. រាត្និយ។
 ឆ្នង កិ. ក្តាត់។
 ឆ្នង កិ. តឹប;
 កិ. តើប។
 ឆ្នង កិ. នតឹប;
 កិ. រាតាន់។
 ឆ្នងកាត់ កិ. ក្តាត់។
 ឆ្នងកាត់ កិ. រាតាន់។
 ឆ្នងកាត់, ដើរកាត់ កិ. ច្វាស (១)។
 ឆ្នងទន្លេ — តុអិស, មើល៖ តុ។
 ឆ្នងទន្លេ — តុអិស, មើល៖ ទែស្ម។
 ឆ្នាក់ កិ. ញឆរ។
 ឆ្នាត (ប្រើចំពោះសត្វ) កិ.វិ. មិស។
 ឆ្នុះ កិ. ងរាង។
 ឆ្នើយ កិ. អើស។
 ឆ្នើយតប — ញើងអើស, មើល៖ ញើង។

ឆ្នៀត កិ. ញចែង។
 ឆ្នៀត កិ. រាមុល។
 ឆ្នៀត កិ.វិ. ច្បៅ។
 ឆ្នៀន គុ. ឆ្នៀន។
 ឆ្នៀង ន. នតឹង។
 ឆ្នៀង (ត្រី) ន. ឈក (២)។
 ឆ្នៀងខ្លី — នតឹងក្រាច់, មើល៖ នតឹង។
 ឆ្នៀងខ្នង — ចិរកុយ, មើល៖ ចិរ។
 ឆ្នៀងជំនីវ — នតឹងរាពាយ, មើល៖ នតឹង។
 ឆ្នៀវ កិ. តង់។
 ឆ្នៀវ កិ. ពិត;
 កិ. ពិរ។
 ឆ្នៀត កិ. ហើម។
 ឆ្នៀតឆ្នៀន — ហើមរាអើម, មើល៖ ហើម។
 ឆ្នៀតឆ្នៀន កិ.វិ. រាអើម។
 ឆ្នៀតឆ្នៀន គុ. មពៃ។
 ឆ្នៀតល្មម — ហើមរាភ្លេត, មើល៖ ហើម។

ជ

ជក់ កិ. ឆ្ងុំ (២)។

ជក់ថ្នាំ —ឆ្ងុំហិត, មើល៖ ឆ្ងុំ។

ជក់បារី —ឆ្ងុំហិត, មើល៖ ឆ្ងុំ។

ជង់ កិ. ញូចក់។

ជង្គង់ ន. កាមីក់។

ជង្គង់ ន. កោះមីក់។

ជង្រកស្រូវ —ចាញ់មា, មើល៖ ចាញ់;
—ដៃមា, មើល៖ ដៃ។

ជង្រក —នត្វហុក, មើល៖ នត្វ។

ជញ្ជាត់ កិ. តិរ្ស។

ជញ្ជូន កិ. ញូចាន់។

ជញ្ជាំង ន. មពីរ។

ជញ្ជាំង ន. មណ្ឌិរ។

ជណ្តើរ —នត្វឯកត្វ, មើល៖ នត្វ។

ជណ្តើរ ន. ត្វ។

ជណ្តើរស្វា ន. រំនំ។

ជន់ កិ. លីប;
កិ. មុក។

ជន្ទ កិ. យាត។

ជន្ទញ ន. ញឆោច។

ជន្ទន ន. ម្រាន់។

ជប កិ. ផោយ (២)។

ជម្រាល ន. ឆប។

ជម្រាល (ភ្នំ) ន. ជ្រុង។

ជម្រុះ កិ. ងត្រុង;
កិ. ងរុង។

ជម្រុះ កិ. ងត្រាស;
កិ. ងរាស;
កិ. ជីក។

ជម្រុះកាយ កិ. មពីស្ងួត (២)។

ជ័រ ន. ចាយ។

ជ័រគគីរ —ចាយល្ងង, មើល៖ ចាយ។

ជ័រឈើមួយប្រភេទ —ចាយឆាត់,
មើល៖ ចាយ។

ជ័រទឹក —ចាយរាហាច, មើល៖ ចាយ។

ជ័រទឹក —ចាយទាក, មើល៖ ចាយ។

ជ័របាម ន. ជីស្ងួត។

ជ័រពីដើមឈើ ឬផ្លែឈើ ន. នត្វកំ។

ជ័ររាំង —ចាយរាំង, មើល៖ ចាយ។

ជល់ កិ. តិម្លុះ;
កិ. តិល្ល, (២)។

ជល់គ្នា (គោ) កិ. តិមតិម,
មើល៖ តិម។

ជល់គ្នា (មាន់) កិ. តិមត្រាស,
មើល៖ តិម។

ជា កិ. មាស (២)។

ជាកំលាក់ កិ. វិ. នហោយ។

ជាង ជ. រាណវ,។

ជាងនេះ កិ. វិ. លើន។

ជាងនេះទៅទៀត —រាណវលើន,
មើល៖ រាណវ,។

ជាដើម ឈ. មិសនតិល។

ជាត់ កិ. កេត។

ជាត់បាយ — កេតព្យាង្គ, មើល៖ កេត។

ជាតិកំណើត ន. ឃោន។

ជាតិញៀន ន. កាច់, (៣)។

ជាធម្មតា កិ.វិ. នាវិវិ,។

ជាន់ — ជិតគ្រូប, មើល៖ ជិត;
កិ. ជិត។

ជាន់ ន. ទាប់, (២)។

ជានិច្ច កិ.វិ. នហិរ។

ជានិច្ចកាល កិ.វិ. មរមរាង។

ជានិរន្តរ៍ កិ.វិ. នហិរ;
កិ.វិ. មរមរាង។

ជាប់ កិ. ក្រេប។

ជាប់ កិ. ខាន (១);
គុ. និបំ (១)។

ជាប់ (ចង់ ឬកាន់) កិ. តិ (២)។

ជាប់ខ្មោះជើង កិ. ក្លេង,។

ជាប់គាំង — ខានមម្លេង, មើល៖ ខាន។

ជាប់ទោស — តែសទោយ្យ,
មើល៖ ទោយ្យ។

ជាប់បំណុល — ខានរានិន, មើល៖ ខាន។

ជាប់រឹងម៉ឺង គុ. និបំ (២)។

ជាប់ស្ងួត គុ. និបំ (៣)។

ជាព្រះ ន. នាវប្រាស (១)។

ជាមួយ ឈ. នហែល។

ជាមួយ ជ. ដាស,។

ជាមួយ ជ. មា,។

ជាមួយ (កំដរ) សព្វ. នហាញ។

ជាមួយគ្នា កិ.វិ. នទ្រាង,។

ជាមួយគ្នា កិ.វិ. នទ្រេល។

ជាល ន. វាយ្យ។

ជិត កិ.វិ. ជីវ។

ជិត កិ.វិ. ទាច់។

ជិត កិ.វិ. របបគ្រូប;
កិ.វិ. របបទោប។

ជិត គុ. អេប,;
ជ. ព្រិត,។

ជិត (លុបអណ្តូងឱ្យជិត) កិ. ឆីរ,។

ជិតខាង — ចៀមែង, មើល៖ ចៀវ។

ជិតគ្នានប្រហោង កិ.វិ. គ្រូប។

ជិតឈឹង — ជីវគ្រូប, មើល៖ ជីវ។

ជិតផុតពូជ គុ. ឆេង,។

ជិតភ្លឺ ន. កេងអាង។

ជិតស្និទ្ធ កិ. តិមទេស, មើល៖ តិម។

ជិតហិនហោច គុ. ឆេង,។

ជិះ កិ. ញូច,។

ជិះពីលើ (ដោយប្រើកម្លាំងយកឈ្នះ) —
ញូចជ្រិន់, មើល៖ ញូច,។

ជីក កិ. ពិក (២)។

ជីក (ពង្រីក) កិ. ឆីរ (២)។

ជីក (រណ្តៅ) កិ. កុយ្យ។

ជីកលុង កិ. ការ,។

ជីដូនមួយ — អូចម្លាយ, មើល៖ អូ។

ជីតា ន. កោ។

ជីវនាងវង់ ន. ក្លាយ្យ។

ជីវមួយប្រភេទ ន. រានិម។

ជីវរណារ ន. តីរ។

ជីវភាពរស់នៅ ន. នាវរសជេង។

ជីវភាពរស់នៅ ន. បរិយាកាស, មើល៖ បរិយាកាស
 ជីវិត ន. នាវិកា
 ដុះ កិ. អាច្នុង
 ដូត កិ. ដូត
 ជូនវិញ កិ. បញ្ជី
 ជូរ គុ. ជ្រាត
 ជួត កិ. បញ្ជី (២)។
 ជួនកាល —តែសន្តិ, មើល៖ តែស
 ជួនកាល —តែសន្តិ, មើល៖ តិ,។
 ជួនកាល —តែសន្តិ, មើល៖ នតិ។
 ជួនកាល កិ.វិ. នតិ។
 ជួប កិ. ម៉ប់។
 ជួយ កិ. កើល។
 ជួយ កិ. កើល។
 ជួយទប់ —កើលរាង, មើល៖ កើល។
 ជួយបង្កើតកូន កិ. ញោតនុល។
 ជួយរំលឹក —កើលកាស, មើល៖ កើល។
 ជួយសម្រាលកូន កិ. រាតនុល។
 ជួយសោហ៊ុយ —កើលត្រង, មើល៖ កើល។
 ជួល កិ. មិន។
 ជួស កិ. រាមាង។
 ជួសជុល, រៀបចំឡើងវិញ កិ. ងក្រា។
 ជើង ន. ជើង។
 ជើង ន. ជើង។
 ជើង (ភ្នំ) ន. ជ្រុង។
 ជើងកប ន. នទ្រស។
 ជើងកាផា —ញូងឆាស, មើល៖ ញូង។
 ជើងគក ន. ជ្រុង។
 ជើងជុល ន. មាត់។

ជើងតាំង ន. រាង,។
 ជើងព្យញ្ជនៈ —រាងជ្រុងរាង,
 មើល៖ រាង។
 ជើងភ្នំ —ញូងឆាស, មើល៖ ញូង;
 ន. មាត់ឆាស។
 ជើងម៉ា ន. រាង,។
 ជើងមេឃ —ជ្រុងព្រាក, មើល៖ ជ្រុង។
 ជើងសក់ ន. ឆាស។
 ជឿ កិ. ជើ, (១)។
 ជៀស កិ. ទុ។
 ជេរ កិ. ឆាស។
 ជេរ កិ. រាង។
 ជេរ កិ. មេស។
 ជេរប្រទេច —រាងព្យញ្ជនៈ, មើល៖ រាង។
 ជោគជាំ កិ.វិ. ឆាស។
 ជោរ កិ. ឆាស;
 គុ. រាង។
 ជោះ (បន្ទា) កិ. ជើ,។
 ជុំវិញ គ. ជុំ,។
 ជំងឺ ន. ជើ,។
 ជំងឺ ន. នាវិកា។
 ជំងឺកមរមាស —ជំងឺ, មើល៖ ជើ,។
 ជំងឺក្អក —ជំងឺ, មើល៖ ជើ,។
 ជំងឺក្អកមាន់ —ជំងឺ, មើល៖ ជើ,។
 ជំងឺថ្លៃម —ជំងឺ, មើល៖ ជើ,។
 ជំងឺទាចទឹក —ជំងឺ, មើល៖ ជើ,។
 ជំងឺទូទៅ —ជំងឺ, មើល៖ ជើ,។
 ជំងឺទូទៅ —ជំងឺ, មើល៖ ជើ,។

ជំងឺបួសខ្យល់ —ជីអែសឆ្យាល,

មើល៖ ជី។

ជំងឺផ្កាសាយ, គ្រុនផ្កាសាយ —ជីនុសឆា,

មើល៖ ជី។

ជំងឺផ្សេងៗ —ជីអេងៗ, មើល៖ ជី។

ជំងឺរាក —ជីនទុលឆ្យាស, មើល៖ ជី។

ជំងឺរ៉ាំរ៉ៃរហូត —ជីនទាង, មើល៖ ជី;

—ជីនីង, មើល៖ ជី។

ជំងឺសារទឹក —ជីងរាងទាក, មើល៖ ជី។

ជំងឺហ៊ឹត —ជីហ្សាន់, មើល៖ ជី។

ជំងឺអុតក្តាម —ជីនទ្រិសឆា, មើល៖ ជី។

ជំងឺអុតមាន់ —ជីតូតឆ្យាវ, មើល៖ ជី។

ជំងឺអេដស៍ —ជីអេត, មើល៖ ជី។

ជំទង់ គុ. រាស។

ជំទាស់ កិ. រាណាច់;

កិ.វិ. ព្រឺល (២)។

ជំទើរ គុ. រាដើត;

គុ. រាស។

ជំនាន់ ន. នុក;

ន. រានុក។

ជំនាន់ ន. ជីស។

ជំនីរ ន. រាពាយ្យ (១)។

ជំនួស កិ. ត្រិត (២);

កិ. នតាង។

ជំនួស កិ. នទាយ្យ។

ជំពប់ កិ. ចេស;

កិ. ញចេស។

ជំពប់ព្រឹប —ចេសព្រឹប, មើល៖ ចេស។

ជំពូក ន. ងកោះ។

ជំរុញ កិ. នត្រោល (២)។

ជំហាន ន. ញាត។

ជាំ គុ. អុរ;

ន. មុរ។

ជ្រក កិ. នទ្រៃ (១)។

ជ្រកកោន —នតុកនទ្រៃ, មើល៖ នតុក។

ជ្រងុំ កិ.វិ. ឈរខេរ។

ជ្រញ់ ន. ជ្រុញ;

ន. រានើល្អ។

ជ្រនង់ ន. ញឆោរ។

ជ្រមុជ កិ. ងរ។

ជ្រមុជ កិ. ញប់ (១);

កិ. មពូង។

ជ្រមុជ កិ. មមុក។

ជ្រមុជក្នុងទឹក —ងរតិមទាក, មើល៖ ងរ។

ជ្រមុជក្នុងទឹក កិ. មុរ។

ជ្រលក់ កិ. ផិប;

កិ. យុក។

ជ្រលក់ (ពណ៌) កិ. ញឹម។

ជ្រិះ កិ. រាផិត។

ជ្រង ឆ. ម្លិន។

ជ្រុល កិ. រាហុស (២);

កិ.វិ. ឈាន់។

ជ្រុះ កិ. រុង។

ជ្រុះ កិ. លុសលុង។

ជ្រុះប្រុយៗ —រុងរើយច្រើយ, មើល៖ រុង។

ជ្រូក ន. ឆ្កូវ។

ជ្រូកក្រៀវ —ឆ្កូវឆាច់, មើល៖ ឆ្កូវ។

ជ្រូកពោន ន. ឆ្កោរ។

ជ្រូកព្រៃ

ជ្រូក

ជ្រូកព្រៃ

ន. នាច;

ជ្រើសរើស កិ. កើយ្យ។

ន. នាចរាញ៉ាង;

ជ្រើសរើស កិ. ឆាច់។

ន. រាត្រី។

ជ្រៃ ន. ជ្រី។

ជ្រូកព្រៃបា — នាចរាញ៉ាង, មើល៖ នាច។

ជ្រោះ ន. លេង្គ។

ជ្រូញ

គុ. មព្រាន។

ជ្រៅ គុ. ជ្រូង។

ជ្រួយ

កិ. ឆើរ។

ជ្រុះ កិ. ក្អិត។

ឈ

ឈប់ កិ. ឆ្រុង (១);

កិ. ញឆ្រុង;

កិ. មាស (១)។

ឈប់ស្ងៀម (គ្មានចលនា) — ញឆ្រុងរឹងតឹង,
មើល៖ ញឆ្រុង។

ឈរដាក់ជើងលើរបស់អ្វីមួយ កិ. ញជាក់។

ឈរធ្មឹង កិ. តឹងតិ។

ឈរស្រឡាំងកាំង — តុពីសតុតឹង,
មើល៖ តុ។

ឈាន កិ. ច្នាត។

ឈាម ន. មហាម។

ឈាមជ្រូក គុ. ឆ្ងុត។

ឈឹង កិ. វិ. ក្លាក់;

កិ. វិ. ក្លេក២;

កិ. វិ. រាងាត់១;

កិ. វិ. រាងាត់។

ឈឺ កិ. ជឺ។

ឈឺក្បាល — ជឺមោក, មើល៖ ជឺ។

ឈុត ន. នទ្រោស។

ឈូ កិ. វិ. ខូក១;

កិ. វិ. ខូក២។

ឈូ ខ. ថ្លើយ។

ឈូរឆ កិ. វិ. ឆ្រុង។

ឈូស កិ. ឆុស២។

ឈឺ ន. ឆឺ។

ឈឺ ឬ ផ្តៅបុកសម្ល ន. នហូរ។

ឈឺកំបុត — ឆឺលុត, មើល៖ លុត។

ឈឺច្រត់ — មិនជ្រា, មើល៖ មិន។

ឈឺច្រត់ ន. តាកជ្រា។

ឈឺជ្រួយបាយ — មិនរានាយ,
មើល៖ មិន។

ឈឺជ្រួយបាយ ន. រានាយ (១)។

ឈឺដួល ន. ទិម្ហ។

ឈឺដួល ន. នហិរ។

ឈឺដែលដួលនៅតាមចម្ការ ន. និរ។

ឈឺសម្រាប់បុកដាំគ្រាប់ស្រូវ — តឹងរាមូល,
មើល៖ តឹង២។

ឈោងចាប់ កិ. កើយ។

ឈ្លៀម គុ. ចិញ។

ឈ្លាកកកេរ — ច្បាន់ដោន,
មើល៖ ច្បាន់។

ឈ្លាកស៊ី — ច្បាន់ដោន, មើល៖ ច្បាន់។

ឈ្មាង ន. និរ។

ឈ្នួត ន. រាបៃ។

ឈ្នះ កិ. ទើយ២។

ឈុស កិ. ញយ្យ។

ឈុសប្រែង ន. ទីម។

ឈុសប្រែង (ពពួកខ្លាប្លំ) ន. កាទីម។

ឈ្មាល ន. ងក្អង។

ឈ្មោះ ន. មិស្ត៣ (១)។

ឈ្មោះ ន. រាញា។

ឈ្មោះចាបមួយប្រភេទតូចជាងគេ ន.

ទេត។

ឈ្មោះឈើមួយប្រភេទ ន. រាហើល។

ឈ្មោះឈើមួយប្រភេទ ន. មិម។

ឈ្មោះដើមឈើមួយប្រភេទ ន. រាមួយ្យ;

ន. ឈោរហោរ។

ឈ្មោះដើមឈើម្យ៉ាង — ឆីកាមិរ,

មើល៖ ឆី្រ;

ន. មព្រាន់។

ឈ្មោះបក្សីម្យ៉ាង ន. ចូយ។

ឈ្មោះប្រភេទមួយបែប ន. នទីង។

ឈ្មោះពាងម្យ៉ាង — រាពូងជាន់,

មើល៖ រាពូង;

ន. រាពូង។

ឈ្មោះផ្កាមួយប្រភេទ ន. ឆីងឆាច។

ឈ្មោះផ្លែឈើម្យ៉ាង ន. តុយ្យ។

ឈ្មោះពូជស្រូវម្យ៉ាង ន. ឆ្យាង។

ឈ្មោះរុក្ខជាតិមួយបែប ន. រាប។

ឈ្មោះវល្លិម្យ៉ាង ន. រាហើល។

ឈ្មោះស្រូវមួយបែប ន. កែ។

ឈ្មោះស្រូវមួយប្រភេទ ន. រាដៃ។

ឈ្មោះស្រូវមួយប្រភេទ ន. រៃ។

ឈ្មោះស្រូវមួយប្រភេទ ន. រិយ។

ឈ្មោះស្វាយព្រៃ ន. ងត្នៃ;

ន. ងលៃ។

ឈ្មោះអង្ករមួយបែប — ញីងកាច,

មើល៖ ញីង។

ឈ្មោះ កិ. ចំក់។

ឈ្មោះ ន. ជីល។

ឈ្មោះស្រូវសំឡេង ឧ. ហិស។

ឈ្មោះសយក្ស ន. ងក្រីង។

ឈ្មោះ ន. ត្នូ។

ឈ្មោះ កិ. ច្រើល។

ឈ្មោះគ្នា កិ. តឹមលិក់, មើល៖ តឹម។

ឈ្មោះប្រកែកក្ដី កិ. តឹមជាញ,

មើល៖ តឹម។

ព្រ

ព្រហ្ម កិ. មព្រិម៌។
 ព្រហ្មីម — តើមរូប, មើល៖ តើម;
 កិ. រូបម្រូញ។
 ព្រហ្មីមព្រហ្មីម — តើមរូបម្រូញ,
 មើល៖ តើម។
 ព្រហ្ម ឧ. នោប។
 ព្រហ្មីត កិ. កាម។
 ព្រហ្មីត កិ. កិរ;
 កិ. ក្រីត។
 ព្រហ្មីតព្រហ្មីម — ត្រឹមរាមាច,
 មើល៖ ត្រឹម។
 ព្រាយ កិ.វិ. នទាង្គ;
 កិ.វិ. នីង្គ។
 ព្រាយដង សព្វ. បាបើ។
 ព្រ័រ កិ. កាសិរ។
 ព្រ័រ កិ. អិរ។
 ព្រ័រ កិ. ញនិរ;
 កិ. ញនិរ។
 ព្រ័រ កិ. មព្រិម៌។
 ព្រ័រ កិ. រិម។
 ព្រ័របេដូដ — អិរន្ទយ្យ, មើល៖ អិរ។
 ព្រ័រ កិ.វិ. ខេប្ប;
 កិ.វិ. ព្រឹក។
 ព្រាត់ កិ. អិល;
 កិ. តាល់ (១)។

ព្រាត់ឱ្យណែន — អិលតាង,
 មើល៖ អិល។
 ព្រាតិសន្តាន ឧ. ហេ:អិស។
 ព្រាតិសន្តាន ឧ. នទុលមពោល។
 ព្រី ឧ. មៃ (១)។
 ព្រីកាស ឧ. ព្រីកាស។
 ព្រីក គុ. ត្រេត។
 ព្រីកញាប់ កិ.វិ. នទាង្គ។
 ព្រីកញាប់ សព្វ. បាបើ។
 ព្រីកញាប់, ព្រាយដង កិ.វិ. ឆាន់។
 ព្រីក កិ. ញនេត។
 ព្រុះព្រង់ — ញនុចញនោរ,
 មើល៖ ញនុច។
 ព្រើស កិ. ញនេរ;
 ឧ. រាហាយ។
 ព្រៀន កិ. មើង (១)។
 ព្រេញ កិ. ហិក។
 ព្រែកចេញពីគ្នា កិ. នរាស។
 ព្រ័ង ឧ. មើង។
 ព្រាហ្មល្លាច — ឆានរ (១),
 មើល៖ ឆា។
 ព្រាហ្មល្លាច — ឆានរកេងមាង,
 មើល៖ ឆានរ។

ដ

ដក កិ. ដោះ;
 កិ. ពាក់;
 កិ. រាហ៊ាត់ (២);
 កិ. រោក។

ដក (រុក្ខជាតិ) កិ. ដោក។

ដកចេញ កិ. ងត្តោស។

ដកចេញ កិ. ងត្តិត;
 កិ. ងលោស។

ដកចេញ កិ. តាក់។

ដកដង្ហើម កិ. ញឆោរ;
 កិ. ញហោរនហិម;
 កិ. នហាវនហិម។

ដង កិ. ក្អាក (១)។

ដង ន. ពីរ។

ដង ន. តឹង;
 ន. ច្រមុះ។

ដង (កាំបិត) ន. ងតិរ។

ដង (កាំបិត) ន. ងតិរ។

ដង (ទឹក) កិ. បុក។

ដង (ធ្វើពីឫស្សី) ន. តឹង២ (២)។

ដងកណ្តាប់ ន. រាណាញ។

ដងខ្លួនទេ — ឆាកកុស, មើល៖ ឆាក។

ដងជ័រ — ក្អាកចាយ, មើល៖ ក្អាក។

ដងទង់ ន. ជ័រ។

ដងផ្កាក — ងតិរតុយ្យ, មើល៖ ងតិរ។

ដងសន្ធឹច — តឹងនាវ, មើល៖ តឹង២;

— ច្រមុះនាវ, មើល៖ ច្រមុះ។

ដងអន្ទាក់ — ច្រមុះទាក់, មើល៖ ច្រមុះ។

ដង្កាប់ (សម្រាប់កាន់ដំដែក) ន. ងកាប់។

ដង្កូវ ន. នទ្រុង។

ដង្កូវ ន. រាដាយ;

ន. រាហាយ។

ដង្កូវដឹកដើរ — តាប់ឆ្មេត, មើល៖ តាប់។

ដង្កូវដួង ន. នហ្វូ។

ដង្កូវខ្នង ន. រាជីក់។

ដង្កើ ន. រាតៃ។

ដង្កើកៃក ន. ដងកិកៃក។

ដង្កត់ ន. ងំ។

ដង្កើម ន. នហិម (១)។

ដដែល កិ.វិ. ននៃនឹង។

ដដែល កិ.វិ. នានាវ។

ដដែល កិ.វិ. រាជីក់។

ដដែលៗ កិ.វិ. ហិក់ហិម។

ដណ្តាប់ កិ. នតិក់។

ដណ្តឹង — ឆោបវាំង, មើល៖ វាំង;

កិ. មលិស។

ដណ្តើម កិ. ពីត។

ដណ្តើម កិ. អីន។

ដប ន. ដប។

ដប់ គុ. ជិត២។

ដប់បី (១៣) — ជិតមាពៃ, មើល៖ ជិត២។

ដប់បួន (១២) — ជិតមាព្វាន់,

មើល៖ ជិត្យ។

ដប់ប្រាំ (១៥) — ជិតមាព្រាម,

មើល៖ ជិត្យ។

ដប់ប្រាំបី (១៨) — ជិតមាផាម,

មើល៖ ជិត្យ។

ដប់ប្រាំបួន (១៩) — ជិតមាឆិន,

មើល៖ ជិត្យ។

ដប់ប្រាំពីរ (១៧) — ជិតមាពើស,

មើល៖ ជិត្យ។

ដប់ប្រាំមួយ (១៦) — ជិតមាព្រាវ,

មើល៖ ជិត្យ។

ដប់ពីរ (១២) — ជិតមាមាវ, មើល៖ ជិត្យ។

ដប់មួយ (១១) — ជិតមាម្នាយ,

មើល៖ ជិត្យ។

ដល់ កិ. តិត;

កិ. ត្រុយ្យ។

ដល់ភ្លាម — តិតប្តូរ, មើល៖ តិត។

ដាក់ (លើចង្រ្កាន) កិ. តើ។

ដាក់ (ស្លាកសញ្ញា, ទីសម្គាល់) កិ. ញ។

ដាក់ (អន្ទាក់) កិ. ឆាន់។

ដាក់ (អន្ទាក់) កិ. ឆិន។

ដាក់ (អន្ទាក់) កិ. នទើម។

ដាក់កែ កិ. នទាក់។

ដាក់ក្នុងទ្រូង, ដាក់គុក កិ. ក្រុង។

ដាក់ខ្មោះ កិ. ឯកោង។

ដាក់ខ្មោះជើង កិ. ឯក្លេង។

ដាក់ចុះ កិ. ញុយ្យ។

ដាក់ចុះ កិ. ញុរ។

ដាក់ចុះ កិ. តោក។

ដាក់ចុះ (ភ្នំ) — ញុយ្យត្ត,

មើល៖ ញុយ្យ។

ដាក់ចុះ កិ. ជុយ្យ។

ដាក់ចុះខ្លាក — ជុយ្យព្រុយ្យ,

មើល៖ ជុយ្យ។

ដាក់ឈ្មោះ កិ. មិស្ត (២)។

ដាក់តម្រៀបឈើ កិ. ក្រុប។

ដាក់ទណ្ឌកម្ម — ឯកិលទោយ្យ,

មើល៖ ទោយ្យ។

ដាក់ទណ្ឌកម្ម កិ. តិមរាមាឈ,

មើល៖ តិម។

ដាក់ទណ្ឌកម្ម កិ. រាមាឈ (១)។

ដាក់ទាន កិ. នតា (១)។

ដាក់ទោស — ឯកិលទោយ្យ,

មើល៖ ទោយ្យ។

ដាក់ទោស កិ. រាមាឈ (១)។

ដាក់ទំនាយ កិ. រាតាប។

ដាក់ទំនាយ កិ. ថោ។

ដាក់នុយ កិ. ត្រឹង។

ដាក់ប៉ះឱ្យជិត កិ. ញុជីវ។

ដាក់ពីលើ កិ. ទាប។

ដាក់របស់ កិ. តេះ។

ដាក់របស់នាម កិ. នទាយ។

ដាក់លក្ខខណ្ឌ កិ. ឯកិល។

ដាក់លាយ កិ. ពិតលាយ។

ដាក់លើភ្លៅ កិ. តុ។

ដាក់សន្ទូច — តេះនទារ, មើល៖ តេះ។

ដាក់ស្មៀត កិ. ឆើន។

ដាក់ឱ្យនឹងច្បាប់ កិ. ឯតិន (២);

កិ. ឯតិន (២)។

ដាច់ កិ. កាតាច់;

កិ. តាច់។

ដាច់ភីង —តាច់ទើក, មើល៖ តាច់។

ដាច់ៗ (សំឡេង, ផ្លូវ...) —តាច់យើត,

មើល៖ តាច់។

ដាន ន. តេល។

ដាប់ កិ. ផាត។

ដាល់ កិ. ដិល។

ដាល់ កិ. ថុក។

ដាវ ន. ដាវ។

ដាស់ កិ. រាយ។

ដី ន. នែស។

ដី ឬ ប្រទេស ន. ច្រើ, (២)។

ដីកោះ —កើសទាក, មើល៖ កើស។

ដីគោក ន. កើស។

ដីចម្ការនៅក្បែរអូរ ន. គោល។

ដីជាប់បាទជើង ន. ក្រាជីង។

ដីទំនាប —នែសរាដុង, មើល៖ នែស។

ដីបាក់ —នែសរាឈម, មើល៖ នែស។

ដីរាបស្មើ —នែសឈង, មើល៖ នែស។

ដីរាបស្មើ ន. ឈង។

ដីសសរសេរ ន. ក្អិញច៏ស។

ដីឥដ្ឋ —មីកំពេត, មើល៖ មីកំ។

ដឹក កិ. តេក។

ដឹក កិ. រាទែង។

ដឹកគុណ —កាសតីតតោរ,
មើល៖ កាស។

ដឹកជឿ —តាប់ច្រេត, មើល៖ តាប់។

ដឹកជឿ ន. ទុងទេ។

ដឹង កិ. តិត្ត;

ន. កាឆុង។

ដឹង, ឧបករណ៍ធ្វើពីដែកមានដង និងផ្លែ ន.
ឆុង។

ដឹងក្តី —តិតនាវ, មើល៖ តិត។

ដឹងខ្លួន —កាសថ្មី, មើល៖ កាស។

ដឹងសម្រាប់ចាំងឈើ ន. កុក។

ដឹងអី! ឧ. តិតអែស។

ដុត កិ. ឆ្ង (១)។

ដុត កិ. ពុរ។

ដុតដែកបន្លែមឱ្យក្រហម កិ. នទុម។

ដុស កិ. ចិ។

ដុស កិ. រាពោត (២)។

ដុះ កិ. មុត។

ដុះ កិ. ហិន។

ដុះព្រាត —ហិនព្រ, មើល៖ ហិន។

ដូង ន. ដូង។

ដូងព្រៃ ន. ជីកំ។

ដូច ឈ. កើត។

ដូច ឈ. នុម;

ជ. ទាស។

ដូចគ្នា គុ. កើតមាស់។

ដូចគ្នា គុ. តឹមមាន, មើល៖ តឹម។

ដូចជា គុ. ទាសម្ល;

ជ. នុមម្ល។

ដូចដើម កិ. វិ. បិយឆើម។

ដូចហ្នឹង សព្វ. នងៃ។

ដូច្នេះ ឈ. ពោធិ៍។

ដូច្នេះ ឈ. នទ្រី២។

ដូរ កិ. តិល្គ២;

កិ. តើស;

កិ. ភាគី២។

ដូរគ្នានិយាយ — តើសង្វេយ,

មើល៖ តើស។

ដួល កិ. ចោត;

កិ. ព្រាស។

ដួលផ្កាបមុខ — ឆាបមីប (២),

មើល៖ ឆា។

ដួលផ្លូវ — ចោតទ្រឹង, មើល៖ ចោត។

ដួលផ្លូវភីង — ចោតនតឹងទ្រឹង,

មើល៖ ចោត។

ដួលព្រួស — ចោតទុល, មើល៖ ចោត។

ដួលភីង — ចោតខ្លាំង, មើល៖ ចោត;

— ចោតពឹង, មើល៖ ចោត។

ដួស កិ. ក្លាស;

កិ. វាស។

ដួសយឹតៗ — វាសក្រែក, មើល៖ វាស។

ដើម ន. តើម១។

ដើម ន. ញាស់។

ដើមកណ្តាល — តើមតី៖, មើល៖ តី៖។

ដើមក្លោក — តើមមេរិបន,

មើល៖ មេរិបន។

ដើមក្របៅព្រៃ — តើមនទ្រឹង,

មើល៖ នទ្រឹង។

ដើមខែ — តើមខែ, មើល៖ ខែ។

ដើមខ្យល់ — តើមឆ្មាយ, មើល៖ តើម៣។

ដើមគគីរ ន. ងតែរ។

ដើមគោម្លុយ — តើមកប់, មើល៖ កប់២។

ដើមឈ្មោក — តើមនោង, មើល៖ នោង។

ដើមចេក ន. ជូ។

ដើមចេកព្រៃ — ជូលែវ, មើល៖ ជូ។

ដើមចំបក់ — តើមញ្ចហ្វាវ,

មើល៖ ញ្ចហ្វាវ២។

ដើមឈើ — តើមឆី, មើល៖ តើម១។

ដើមឈើមួយបែប ន. ក្រាយ។

ដើមឈើមួយប្រភេទ — តើមឆា,

មើល៖ តើម១។

ដើមឈើមួយប្រភេទ ន. ងកោង២;

ន. ពុន (២);

ន. ភាគីង។

ដើមឈើម្យ៉ាង — តើមតុយ្យ,

មើល៖ តុយ្យ។

ដើមឈើម្យ៉ាង ន. នាង២។

ដើមដៃ ន. នទីងតូរ។

ដើមដំបូង ន. តើម៣។

ដើមដំឡូងទើបតែដុះពន្លក (ដំឡូងវល្លី) ន.

ងលែ២។

ដើមឆ្មោត — តើមនោត, មើល៖ នោត។

ដើមឆ្មោង — តើមពាង, មើល៖ ពាង១។

ដើមត្រាច — តើមរាហាច,

មើល៖ រាហាច។

ដើមត្រែង — តើមត្រែង, មើល៖ ត្រែង។

ដើមទាល់ — តើមទាល់, មើល៖ ទាល់។

ដើមទ្រូង ន. តាងនតើស។

ដើមឆ្នង — តើមនិង, មើល៖ និង។

ដើមផ្លែក — តើមរាពែស,

មើល៖ រាពែស។

ដើមផ្លែដំបង — តើមរាអូយ,

មើល៖ រាអូយ។

ដើមរកា — តើមម្លាង, មើល៖ ម្លាង។

ដើមរពាក់ — តើមរាជីង, មើល៖ រាជីង។

ដើមរមៀត — តើមរាមិត, មើល៖ រាមិត។

ដើមរលួស — តើមរាមួយ,

មើល៖ រាមួយ។

ដើមរាំង — តើមរាង, មើល៖ រាង។

ដើមឫស្សីឃ្មុំ — តើមត្នៃ, មើល៖ ត្នៃ។

ដើមស្រូវ — តើមមា, មើល៖ មា។

ដើមស្វាយ — តើមឆាយ, មើល៖ ឆាយ។

ដើមអម្ពិល — តើមមិល, មើល៖ មិល។

ដើម្បី ឈ. តែ។

ដើម្បី ឆ. មា។

ដើរ កិ. ប្រោះ។

ដើរ កិ. ហាន់។

ដើរ (មានមនុស្សច្រើននាក់) — ប្រោះទ្រើម,

មើល៖ ប្រោះ។

ដើរកាត់ — ហាន់កាត់, មើល៖ ហាន់។

ដើរកំសាន្ត — ហាន់ពិល, មើល៖ ហាន់។

ដើរគើមៗ — ប្រោះនទោតនទោត,

មើល៖ ប្រោះ។

ដើរចោល កិ. នតូល;

កិ. នទូច។

ដើរឈូឆរ — ហាន់ទ្រើម, មើល៖ ហាន់។

ដើរឈូឆរ — ប្រោះត្រុង, មើល៖ ប្រោះ។

ដើរតែង — ហាន់ទ្រិយ, មើល៖ ហាន់។

ដើរត្រសង — ប្រោះរើនទ្រើន, មើល៖ ប្រោះ;

— ហាន់ទ្រើន, មើល៖ ហាន់។

ដើរត្រីកៗ — ហាន់ប្រែប, មើល៖ ហាន់។

ដើរត្រុយ — ប្រោះទ្រុយ, មើល៖ ទ្រុយ;

— ហាន់ទ្រុន, មើល៖ ហាន់។

ដើរច្រេះច្រុះ — ហាន់រុនទ្រុន,

មើល៖ ហាន់។

ដើរទើមៗ — ហាន់នទោត, មើល៖ ហាន់។

ដើរបណ្តើរគ្នា — ហាន់រោតតោតៗ,

មើល៖ ហាន់។

ដើរផ្តេសផ្តាសគ្មានទិសដៅ — ប្រោះឆោះលេង,

មើល៖ ប្រោះ។

ដើរភ្នែក — ប្រោះប្អូត, មើល៖ ប្រោះ។

ដើរមួយៗ — ហាន់រាឡើងរាឡើង,

មើល៖ ហាន់។

ដើររុំរុំ — ហាន់ខ្មៅ, មើល៖ ហាន់។

ដើររើរ — ហាន់ព្និយ, មើល៖ ហាន់។

ដើរលបៗ — ហាន់ឡើងៗ, មើល៖ ហាន់។

ដើរលើ កិ. ញង្គិះ។

ដើរលើ (ផ្លូវ, ស្ពាន) កិ. នតុ។

ដើរហូរហែ — ហាន់ត្រិច, មើល៖ ហាន់។

ជៀង កិ. នត្រែង។

ជៀលគ្នា — មីចរាមិត, មើល៖ មីច;

កិ. មីចរាមិត។

ដេក កិ. មិច។

ដេក (ងក់ង) — មិចនរិក, មើល៖ មិច។

ដេកក្រវៀន — មិចអាត្រ, មើល៖ ក្រ។

ដេកច្រងោង — មិចរាទើត, មើល៖ មិច។

ដេកត្រៀមប្រា — មិចរើតទើត,

មើល៖ មិច។

ដេកបាត់ឈឹង — មិចក្អក់, មើល៖ មិច។

ដេកពេលព្រឹក — មិចអោយ,

មើល៖ មិច។

ដេកភ័ង — មិចខ្លាំង, មើល៖ មិច។

ដេកភ្នែកទន្សាយ — មិចទើបរាពាយ,

មើល៖ មិច។

ដេកភ្លឺង — មិចក្អក់, មើល៖ ក្អក់។

ដេកភ្លឺង — មិចស្រេប, មើល៖ មិច។

ដេកមមើ — រាមុលមិច, មើល៖ រាមុល។

ដេកលក់ — មិចរើយ, មើល៖ មិច;

— មិចហាក់, មើល៖ មិច។

ដេកលក់ — មិចហាក់, មើល៖ ហាក់។

ដេកលក់ទាំងអស់គ្នា — មិចលេរខេរ,

មើល៖ មិច។

ដេកលក់ស្រមុក — ហាក់មិចខុរ,

មើល៖ មិច។

ដេកលង់លក់ — មិចរើយ, មើល៖ រើយ។

ដេកលង់លក់ភ្លឺង — រើយមិចស្រេប,

មើល៖ រើយ។

ដេកសណ្តូក — មិចរឹក, មើល៖ មិច។

ដេកស្លូកស្លឹង — មិចអានិញជិរឆាក់,

មើល៖ ញជិរ។

ដេកស្លូកស្លឹង — មិចរាអង់, មើល៖ មិច។

ដេកស្លូកស្លឹង កិ. ញជិរឆាក់។

ដេកស្រមុក — មិចខុរ, មើល៖ មិច។

ដេកអបកូន កិ. អែម។

ដេកឱបក្បាលជង្គង់ — មិចអាក្រ,

មើល៖ មិច។

ដេញ — នត្រុតនត្រូ, មើល៖ នត្រុត;

កិ. គោក;

កិ. ងក្រែស;

កិ. ទាស;

កិ. នត្រុត។

ដេញ កិ. នត្រូ។

ដេញ (ហ្គីតា) កិ. ងក្រែស។

ដេញ (អារក្ស) កិ. ញឆិត (២)។

ដេញតាម — តឹងគោក, មើល៖ គោក។

ដេញតាម — តឹងគោក, មើល៖ តឹង។

ដេប្លូ ន. ដេពោ។

ដេរ កិ. ជឹង។

ដេរ (ខោអាវ) កិ. ជុប។

ដេរខោអាវ — ជឹងខ្មាវ, មើល៖ ជឹង។

ដៃក ន. ឈិយ្យ។

ដៃកកេះ ន. នែងអុញ។

ដៃកគោល ន. ដៃកគោល។

ដៃរ កិ. វិ. ដង;

កិ. វិ. លៃ៖

ដៃរ ឧ. អើម។

ដៃរទេ? ឧ. មើស។

ដៃរឬទេ? ឧ. លាសឈិច។

ដៃល កិ. ព្រិត;

ឈ. អី។

ដៃ ន. តី។

ដៃ (កែវ) ន. នតោរ។

ដៃទទេ គុ. ជឹងលាងមពាងពី។

ដៃស្តាំ — តីមា, មើល៖ តី្ម។

ដៃស្មា ន. ការ្ម។

ដៃស្សួន ន. រានាន់។

ដោត កិ. ឆោរ។

ដោត កិ. ឆ្រិ។

ដោតឈើតូចសម្រាប់ចំណាំ កិ. ចុត។

ដោយមិនបង្ខំ កិ.វិ. ឆ្លើយ។

ដោយយកចិត្តទុកដាក់ កិ.វិ. រើបហើប។

ដោយសារ ឈ. យិរមា។

ដោយសារ ឈ. អាចមា។

ដោយសារតែ ឈ. យិរមើស។

ដោយអន្លើ គុ. រុករុក។

ដោះ កិ. ទ្រើស (២);

កិ. ទ្រើស;

កិ. រាត្នាយ្យ (២)។

ដោះ ន. តិស។

ដោះខ្នាត — ទ្រើសខ្នាត, មើល៖ ទ្រើស។

ដោះលែង កិ. មឆើក។

ដោះស្រាយ កិ. រាង្វាច់។

ដុំ ន. រាត្នាង។

ដុំ ន. រាត្ន្ន្ន (១)។

ដំ កិ. តោប។

ដំ កិ. ទិញ;

កិ. នទិញ។

ដំ កិ. ពង់។

ដំដែក កិ. ច្បាវ។

ដំណាក់ ន. នទ្រោស។

ដំណាលគ្នា កិ. ងត្រុប;

កិ.វិ. នទ្រើស្ម។

ដំណឹង ន. លិនាវ, មើល៖ លិ។

ដំណើប ន. មឆេត។

ដំណើរ ន. ញនិង។

ដំណាំ កិ.វិ. រាមោលរាមាង។

ដំបង ន. តាកជ្រា;

ន. មង់។

ដំបូក ន. កាតុល។

ដំបូក ន. នតុល។

ដំបូង កិ.វិ. លិរ (១)។

ដំបូល — មោកផិ, មើល៖ មោក។

ដំបូល ន. ចិរ។

ដំបូល ន. ញចិរ។

ដំបូលញ្ជ័ងដំរីប្តូរទេះគោ ន. កូក។

ដំបែ ន. នទ្រូយ។

ដំបៅ — ឆោតត្រាយ្យ, មើល៖ ត្រាយ្យ;

— អិកត្រាយ្យ, មើល៖ អិក។

ដំបៅ ន. ឆោត្ម។

ដំបៅក្លាយ ន. ទើស។

ដំផាំង — តោបក្អក់, មើល៖ តោប;

— ទិញត្រាម, មើល៖ ទិញ។

ដំរី ន. រាវីស។

ដំរីដែលមានក្អកម្ខាង ដុះខាងស្តាំ ន. ទិក្ម។

ដំឡូង ន. មូម។

ដំឡូងជ្វា — មូមរោះ, មើល៖ មូម។

ដំឡូងឈើ — មូមឆ្មាង, មើល៖ មូម។

ដំឡូងដៃខ្លា — មូមរាឆោក, មើល៖ មូម។

ដំឡូងព្រៃ — មូមមពោយ, មើល៖ មូម។

ដំឡូងព្រៃ — មូមរាន់, មើល៖ មូម។

ដំឡូងមួយប្រភេទ — ម្លូមណា,

មើល៖ ម្លូម;

— ម្លូមរាពុង, មើល៖ ម្លូម;

— ម្លូមមីស, មើល៖ ម្លូម។

ដាំ (ក្រៅពីបាយ) កិ. តិម្គ (២)។

ដាំ (បាយ) កិ. ងតិន។

ដាំកូនឈើ កិ. តាម្គ (១)។

ដាំដៃដង គុ. មិក្ខ។

ដាំបាយ — ងតិនព្យាង្គ, មើល៖ ងតិន។

ដាំសសរ កិ. តាម្គ (១)។

ដាំស្រូវចម្ការ កិ. តូច។

ឌ

ឌីដង កិ. មអិន្តញ្ជ្រៃ។

ណ

ណង់ ន. និង្គ។

ណា! ឌ. យី។

ណាត់ កិ. នាល។

ណាត់គ្នា កិ. តិមនាល, មើល៖ តិម។

ណាយ គុ. មពៃ។

ណាស់ កិ. វិ. ងាន់្គ (១)។

ណែន គុ. តាង (២);

គុ. រាហាត់។

ណែនាំ កិ. បាច់មិរ។

ល្ខោន ឌ. ខើម។

ល្ខោន ឌ. ផាណាស។

ត

ត កិ. ចិយ។

ត (ខ្សែ) កិ. តឹមចិយ, មើល៖ តឹម។

តក់ៗ ឧ. ក្អាច់ៗ។

តង់ ន. នទ្រាស។

តងៃ កិ. ញើង (៣);
កិ. ហារ។

តទល់គ្នា កិ. តឹមរាដា, មើល៖ តឹម;
កិ. តឹមរាទីង, មើល៖ តឹម;
កិ. តឹមរាទីង, មើល៖ តឹម។

តប កិ. ញើង (១)។

តបសម្តី កិ. រាលើន។

តបសំដី កិ. ហារ។

តបស្នង កិ. ញើង (២)។

តបប្រមល់ — អោសបិតអោសបឹង,
មើល៖ អោស៣។

តភ្ជាប់គ្នា កិ. តឹមទេង, មើល៖ តឹម។

តម កិ. មពោ។

តមអាហារ — អត់ឆោង, មើល៖ អត់។

តមាត់ — អើសមរ, មើល៖ អើស២។

តម្បុតត្រី ឬ តម្បុតសាច់ ន. មពិត។

តម្កក់ ន. ងត្នៃ;
ន. ងលៃ។

តម្រង់ កិ. ញច្រង់;
កិ. ញឆង់២;
កិ. នត្រង់;
កិ. មអង់២;

ជ. រាបង់។

តម្រង់ចំ — ញច្រង់ឆីរ, មើល៖ ញច្រង់។

តម្រឹម កិ. នទ្រឹង។

តម្រួត កិ. រាទាប់។

តម្រៀប កិ. រាទាប់។

តម្រៀបពីលើ កិ. ទាប់១។

តម្លៃ ន. ខ្លែ២។

តស៊ូ កិ. ក្លែប។

តស៊ូ កិ. ត្រោយៗ។

តស៊ូព្យាយាម កិ. ញត្រោយៗ។

តា ន. កោ។

តា, ជីតា ន. ចៃ។

តាន់ គុ. អាល់។

តាម កិ. ជាត់;
កិ. តឹង (១);
កិ. បិយ២។

តាម ជ. រាតិ១;
ជ. រិ១។

តាមហោមរោម — តឹងត្រិម, មើល៖ តឹង។

តាមតែ ឈ. ទាស៣។

តាមទម្លាប់ — ទុតនារវៃ, មើល៖ នារវៃ២។

តាមធម្មតា កិ. វិ. នារវៃ១។

តាមពីក្រោយ កិ. ត្រិយ;
កិ. តឹង (២)។

តារាង — នតិលនារតែស,
មើល៖ នតិល។

តារាង	ន. តារាង។
តិច	គុ. ផេះ។
តិចតួច	— ផេះផាះ, មើល៖ ផេះ។
តិចបំផុត	គុ. ទុតផេះ, មើល៖ ទុត។
តិចៗ	— ផេះៗ, មើល៖ ផេះ។
តិណជាតិ	ន. ពីស្អ។
តិះដៀល	— មីចរាមិត, មើល៖ មីច។
តិះដៀល	កិ. ញុនិត (១)។
តិះដៀល	កិ. មីចរាមិត។
តឹង	គុ. តាង (២); គុ. ថាង់ (២); គុ. រាហាត់; គុ. លាហាត់។
តឹង (ខ្សែចំណង, ខ្សែកាតា)	គុ. ថាត់។
តុ	ន. ញ៉ង់។
តុបតែង	កិ. រាតាះ។
តូច	គុ. ផេះ។
តូចចង្អៀត	គុ. ហ្វេត។
តូចជាង	— ផេះតានិម្ម, មើល៖ ផេះ។
តួ	ន. រាព្នៃ។
តួអក្សរ	— រាព្នៃរាតិ, មើល៖ រាព្នៃ។
តើ...?	ន. មើម (២)។
តៀម	ន. ចូន។
តែ	កិ.វិ. ទើន; ឈ. មពោះ។
តែកតោក	កិ.វិ. តើលឈើ។
តែងតាំង	កិ. នតាម។
តែម្តង	ខ. រំ (២)។
តែម្តង	ខ. មើស។

តែលតោល	កិ.វិ. មើតមើរ។
តែលតោល	កិ.វិ. ផែរវាច់។
តោកយ៉ាក	ន. នរីសញ្ជី។
តោង	កិ. ញ៉ាង។
តំណក់	ន. ងណាច់។
តំណាង	កិ. នតាង; កិ. នទាយ; ន. តឹមតាង។
តំបន់	ន. នែស។
តំបន់ណាង	— នែសនិង, មើល៖ នែស។
តំបន់ព្យាត់	— នែសឡាត់, មើល៖ នែស។
តាំង	កិ. នតើម។
តាំងពី	— នតើមមើស, មើល៖ នតើម។
តាំងពីព្រឹកទល់ល្ងាច	— មើសអោយតឹងមាង, មើល៖ តឹង។
ត្នោត	ន. នោត។
ត្បាញ	កិ. តាញ។
ត្បាល់	ន. មពាង។
ត្បាល់កិន	— មពាងកិន, មើល៖ មពាង។
ត្បែង	ន. ពាង។
ត្នាត	ន. ត្រិត។
ត្រកង	កិ. កូ; កិ. រាតូ។
ត្រកួត	ន. អិរ។
ត្រកួន	ន. ត្រិកោន។
ត្រគាក	ន. ងតាងមុត។
ត្រង់	កិ. ទើ;

កិ. ទង់២ៗ

ត្រង់ត្រាប់ស្តាប់ — ឆ្ងាត់រាកែក,

មើល៖ ឆ្ងាត់ៗ

ត្រង់ គុ. រង់ៗ

ត្រង់ភ្លឹង — រង់ច្រង់, មើល៖ រង់ៗ

ត្រងោល គុ. ក្ដិន១ៗ

ត្រងោល គុ. ក្ដិន១ៗ

ត្រងោល, ឆក (ក្បាល) គុ. ងូតៗ

ត្រចៀក ន. តោរៗ

ត្រចៀក (ទ្វា) ន. នតោរៗ

ត្រចៀកកាំ ន. រាលេងៗ

ត្រជាក់ គុ. នរឹកៗ

ត្រជាក់ល្អឹម — នរឹករាងត,

មើល៖ នរឹកៗ

ត្រដាបត្រដួស កិ.វិ. លាះលាវៗ

ត្រដុស កិ. ញូតូត;

កិ. រាខាតៗ

ត្រដេវ ន. កេរ្ត៍២ៗ

ត្រដៃត កិ.វិ. ថ្មីៗ

ត្រដោក ន. ក្ដើកៗ

ត្រណម ន. ផែរ;

ន. ទីស១ៗ

ត្របក ន. ទាប់២ (៣)ៗ

ត្រប់ — ព្រៃម្លូន, មើល៖ ព្រៃៗ

ត្រប់ ន. ម្លូនៗ

ត្រប់ក្រហម — ព្រៃម្លូនគុរ, មើល៖ ព្រៃៗ

ត្រប់ខាវ — ម្លូនហ្យាក់, មើល៖ ម្លូនៗ

ត្រប់ពុលមួយប្រភេទ — ម្លូនឈាន,

មើល៖ ម្លូនៗ

ត្របាក់ កិ. បិសៗ

ត្របាក់គ្រឿប — បិសឱប, មើល៖ បិសៗ

ត្របែក ន. បែកៗ

ត្រពាំង ន. ងលៅ (១)ៗ

ត្រមង់ កិ.វិ. រាហើបៗ

ត្រមង់ត្រមោច កិ.វិ. ប្លូតប្លូតៗ

ត្រមង់ត្រម៉ោច កិ.វិ. រាមើរៗ

ត្រមោច កិ.វិ. រាប្លូតៗ

ត្រយូង ន. ទិៗ

ត្រយូងចេក — ទីព្រីត, មើល៖ ទិៗ

ត្រសក់ ន. រាពុងៗ

ត្រសង កិ.វិ. រើនឡើងៗ

ត្រសេះ ន. រាក្ដែសៗ

ត្រហោបត្រហាប កិ.វិ. ហិសហែស,

មើល៖ ហិសៗ

ត្រឡប់ កិ. ឆិកៗ

ត្រឡប់មក កិ. ថ្មីៗ

ត្រឡប់មកវិញ កិ. លិះ២ៗ

ត្រឡោក ន. នទិស (១)ៗ

ត្រាក់ទ័រ ន. អាត្រាៗ

ត្រាច ន. រាហាចៗ

ត្រាប់តាម — តឹងនទោះ, មើល៖ តឹងៗ

ត្រាប់តាម កិ. នទោះៗ

ត្រាយ កិ. មុយ្យៗ

ត្រាវ ន. ត្រាវ២ (១)ៗ

ត្រាស់ កិ. ញូជេសៗ

ត្រិះរិះ កិ. រាវ (១)ៗ

ត្រី ន. កាៗ

ត្រីកញ្ចុះ — កាវ៉ែស្ពៃ, មើល៖ កាៗ

ត្រីកំផ្លូវ — កញ្ជីរ, មើល៖ កា។
 ត្រីក្រពត — កពុក, មើល៖ កា។
 ត្រីក្រាញ់ — កក្រប, មើល៖ កា។
 ត្រីក្រស — ករាពុល, មើល៖ កា។
 ត្រីខ្លីង — កមេស, មើល៖ កា។
 ត្រីខ្សាន — កញ្ចុត, មើល៖ កា។
 ត្រីងៀត — កងេត, មើល៖ កា។
 ត្រីចង្វា — ករាតិង, មើល៖ កា។
 ត្រីចាប — កនតោមុត, មើល៖ កា។
 ត្រីចក់ទុំ — កជីស, មើល៖ កា។
 ត្រីចក់ទុំ — កពីអ៊ង, មើល៖ កា។
 ត្រីឆ្កោ — កមពោង, មើល៖ កា។
 ត្រីឆ្មាញ — កងឈាយ, មើល៖ កា។
 ត្រីឆ្មាំង — កឈាង, មើល៖ កា។
 ត្រីត្រសក់ — ករាលេង, មើល៖ កា។
 ត្រីបណ្តាលចេក — កមីត, មើល៖ កា។
 ត្រីបបែល — កហេបមេល, មើល៖ កា។
 ត្រីមួយប្រភេទ — កពារ, មើល៖ កា។
 ត្រីវ៉ស់ — កងខិន, មើល៖ កា;
 — ករាចិស, មើល៖ កា។
 ត្រីស — កនហាវ, មើល៖ កា;
 — ករាធាត, មើល៖ កា។
 ត្រីស្វាត — កពាត, មើល៖ កា។
 ត្រីស្តុយ ន. ករោម (២)។
 ត្រីអណ្តែងទន់ — កនតីរ, មើល៖ កា។
 ត្រីអណ្តែង — កងកាញ់, មើល៖ កា;
 — ករាឆាង, មើល៖ កា។
 ត្រីអណ្តាតថ្លៃ — កមព្យាត់រាពូ,
 មើល៖ កា។

ត្រីកា កិ.វិ. រំព្រិ។
 ត្រីម កិ.វិ. ក្រែក;
 គុ. រាគាន់ក្រែក។
 ត្រីមតៃ កិ.វិ. ទើន្ស។
 ត្រុយ កិ.វិ. ទ្រុយ។
 ត្រូវ កិ. ជេង (៥);
 គុ. ទី;
 ជ. ញ៉ង់។
 ត្រូវគ្នា កិ. តិមទី, មើល៖ តិម។
 ត្រូវចិត្តនឹងគ្នា កិ. តិមទីន្ទុយ្យនហិម,
 មើល៖ តិម។
 ត្រូវតែ កិ. អន់្ស (១)។
 ត្រូវម៉ាច់ ឧ. តែសញ្ចប់។
 ត្រូវអំពើគេ — តែសតុនតែសនាម់មូ,
 មើល៖ តែស។
 ត្រួតលើគ្នា កិ. តិមរាទាប់, មើល៖ តិម។
 ត្រួយ ន. ងកុរ។
 ត្រើយម្ខាង ន. កាល់តី។
 ត្រើយម្ខាង ន. មាងកាល់តី។
 ត្រៀប កិ.វិ. ក្រែប។
 ត្រៀបត្រា កិ.វិ. ជីតទើត។
 ត្រៀបត្រា កិ.វិ. ជីបតើប;
 កិ.វិ. ប្រា។
 ត្រេកអរ កិ. រាហើន។
 ត្រេះត្រុះ កិ.វិ. រុនទ្រុន។
 ត្រែង ន. ត្រែង។
 ត្រៃធ្វើពីស្មៅសោ ឬ ក្របី ន. នុង។
 ត្រាំភក់ កិ. ពូង។
 ភ្នំក កិ. អាក់។

ថ

ថង់ ន. ចង្កៀង។

ថង់ ន. ឈើ។

ថង់យាម ន. ទុងចែង, មើល៖ ទុង។

ថង់ស្លាយ ន. ទុងចែង, មើល៖ ទុង។

ថប់ កិ. ក្រុល។

ថប់ (ដង្ហើម) កិ. នហាត់។

ថយ កិ. រុច។

ថយ កិ. ហុច (1)។

ថា កិ. ជីច។

ថា កិ. លាស្ង (១);

 ឈ. លាស្ង (២)។

ថាមពល ន. ឆ្នាន្ត;

 ន. នាវាទាង។

ថាលេង —លាសពិល, មើល៖ លាស។

ថើប កិ. ចុម។

ថើបជញ្ជក់ —ចុមរាហោប, មើល៖ ចុម។

ថែម កិ. តិប;

 កិ. នទិម្ច។

ថែរក្សា —មិត្តភាព, មើល៖ មិត្ត;

 —មិត្តមេស, មើល៖ មិត្ត;

 កិ. មិត្តភាព;

 កិ. រាត។

ថែរក្សា, គ្រប់គ្រង កិ. ច្បាៈភាព។

ថែរក្សាការពារ —មិត្តភាពប្រាង្គ,

 មើល៖ មិត្ត។

ថោក គុ. ថិក។

ថ្កូវ ន. ឯកិ។

ថ្កាម ន. តាម។

ថ្កាស —នតឹងក្លែង, មើល៖ នតឹង;

 ន. ក្លែង;

 ន. នតាំងឈើ;

 ន. នតាំងក្លែង។

ថ្កូវ កិ. រាង។

ថ្ងៃ ន. កាន្ត;

 ន. នាវា។

ថ្ងៃកំណើត —នាវាទេស, មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃក្រោយ —នាវាអាកើយ, មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃខានស្អែក —នាវាអោយក្អក,

 មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃខ្ពស់ —នាវាព្រេស, មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃខ្ពស់ហើយ —នាវាឈ្នះព្រេស,

 មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃចន្ទ —នាវាម្នាយ, មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃត្រង់ ន. ឯក្នុងនាវា។

ថ្ងៃនេះ —នាវាអ្សា, មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃម្សិលមិញ —នាវាទ្រី, មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃរសៀល —នាវាទេស, មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃរះ —លោសនាវា, មើល៖ លោស។

ថ្ងៃលិច —នាវាញ៉ាប់, មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃលិចបាត់ —តុបជីងនាវា,

 មើល៖ នាវា។

ថ្ងៃស្អែក —នាវាអោយតែ, មើល៖ នាវា;

— អោយតែ, មើល៖ អោយ។
 ថ្ងៃអាទិត្យ — នារពើស, មើល៖ នារ។
 ថ្មម កិ.វិ. អធិប។
 ថ្មមៗ កិ. អធិបៗ;
 កិ.វិ. ជើប។
 ថ្មល់ជាតិ — ត្រង់កិច, មើល៖ ត្រង់។
 ថ្នាក់ ន. ជ្រោប។
 ថ្នាក់រៀន ន. ជ្រោប។
 ថ្នាំ ន. នាមនី។
 ថ្នាំគ្រាប់ — ទាកនឹងគារ, មើល៖ ទាកនី។
 ថ្នាំង ន. កោះ (១);
 ន. លឹង។
 ថ្នាំឫស្សី — ទីងងការកោះ,
 មើល៖ ទីង។
 ថ្នាំជក់ ន. មហិត (១)។
 ថ្នាំជក់ ន. ហាត់;
 ន. ហិត។
 ថ្នាំពុល ន. កាច់, (២)។
 ថ្នាំពេទ្យ ន. ទាកនី។
 ថ្នាំវ៉ាក់សាំង — ទាកនីញប្រាំង,
 មើល៖ ទាកនី។
 ថ្នក់ កិ. ងក្លែង។
 ថ្នាល ន. តិម៌មិម។

ថ្នាល ន. មិម។
 ថ្ន ន. កាធុ។
 ថ្ន ន. ធុ។
 ថ្នដា ន. ក្លេវ។
 ថ្នដៃកកេះ ន. មោប។
 ថ្នសំលៀង ន. នតោល។
 ថ្នី គុ. មហៃ (១)។
 ថ្នីៗ នេះ កិ.វិ. មហៃ (២)។
 ថ្នង់ គុ. តិក។
 ថ្នង់ គុ. រាជីក។
 ថ្នា គុ. ឆាង។
 ថ្នា គុ. រាឆាង។
 ថ្នាន់ ន. ក្លាន់។
 ថ្នឹង កិ. ញជឹង។
 ថ្នុក ន. ងលៅ (១)។
 ថ្នុក ន. នូង។
 ថ្លើម ន. ក្លើម។
 ថ្លែន ន. មុលកា។
 ថ្លែនមួយប្រភេទ ន. មុលអេប។
 ថ្លោស គុ. មុល។
 ថ្លាយ កិ. ជារ;
 កិ. ញនីត;
 កិ. ញហើរ (២)។

ទង	ន. ងកិង (២)។	ទន្ទាប់	ន. មណី។
ទង្គិច	កិ. ញូចិញ;	ទន្ទេ	ន. រាណាយ។
	កិ. នតើង។	ទន្ទង់	ន. រាយា។
ទទា	ន. តាតតា។	ទន្ទរា	ន. ឆែស។
ទទឹក	គុ. ឆុស។	ទន្ទរាយ	ន. រាពាយ។
ទទឹក	គុ. មមែះ;	ទន្ទែ	ន. ជោម។
	គុ. មែះ។	ទន្ទោង	ន. ក្រុប។
ទទឹង	ន. រាកាង។	ទប់	កិ. ទុប;
ទទួរ	កិ. នទោ។		កិ. រាដង;
ទទួល	កិ. ទើប;		កិ. រាទីង;
	កិ. រើត។		កិ. រាទង់។
ទទួល	កិ. មើតទើន។	ទប់	កិ. មើត។
ទទួលខុសត្រូវ — មិត្តភាព, មើល៖ មិត្ត;		ទប់	កិ. មិត្ត។
	កិ. មិត្តភាព។	ទប់ចិត្ត	— អត់នូវ, មើល៖ អត់។
ទទួលយក — រើតទើន, មើល៖ រើត។		ទម្ងន់	ន. នព្រៃ។
ទទួលរបស់ដែលគេឱ្យ កិ. ទើន។		ទម្រាំ	ជ. ញើ;
ទទេ	កិ. រិ. ទើបអាព្រះ;		ជ. មពើ;
	កិ. រិ. រាព្រះ;		ជ. អ្វីដើ។
	កិ. រិ. រំបំពិប;	ទម្លាក់	កិ. ងក្តាច់;
	គុ. ញើយ។		កិ. នតុប;
ទន់	គុ. មហ្ម។		កិ. នអុស។
ទន់	គុ. រាទី;	ទម្លាក់ (កំហុស) កិ. ញុន (១)។	
	គុ. រាមាង។	ទម្លាក់កំហុស កិ. ញើស (២)។	
ទន់ភ្លន់	គុ. មលៃស;	ទម្លាក់ព្រួស — នអុសព្រួង,	
	គុ. រាមូត។		មើល៖ នអុស។
ទន្ទ្រាំ	កិ. នត្រិម។	ទម្លាប់	ន. នារីង។

ទម្លាយ កិ. បញ្ចង្ស។
 ទល់ កិ. ជ្រឹង_៣;
 ជ. តឹង_២។
 ទល់ភ្លឺ កិ. វិ. រាអាង។
 ទា ន. កឹក;
 ន. ពេប។
 ទាក ន. ញើម។
 ទាក់ កិ. ធ្លាប់។
 ទាក់ កិ. វាក់។
 ទាកាប៉ា ន. ទា។
 ទាញ កិ. ដិត។
 ទាញ កិ. ទុង (២);
 កិ. មធិក់;
 កិ. វាន។
 ទាញ កិ. ហូរ។
 ទាញខ្វក — វានច្រែប, មើល៖ វាន;
 — វានច្រែក, មើល៖ វាន។
 ទាញចេញ កិ. ផាយ។
 ទាញចេញដោយពិបាក — មធិក់ប្រក, មើល៖ មធិក់។
 ទាញដោយកញ្ចក់ — មធិក់ប្រាក, មើល៖ មធិក់។
 ទាញប្រញាប់ប្រញាប់ —
 ទុងនទីលទុងនទាល,
 មើល៖ នទីលនទាល។
 ទាត់ កិ. ថាត់។
 ទាន់ កិ. នាន់_២;
 កិ. មាន;
 កិ. វិ. ហិះ_២។

ទាប គុ. ទេស_១។
 ទាមទារ កិ. ក្រែ;
 កិ. ក្រៃ។
 ទាយ កិ. ច្រិស (១)។
 ទាយ កិ. ញច្រិស។
 ទារក, កូនដៃត — កិនមេ, មើល៖ កិន។
 ទារថ្ងៃផ្ទះ កិ. ឆោប។
 ទារប្រាក់ កិ. ឆោប។
 ទារសំណង កិ. កោស (២)។
 ទាល គុ. មាង។
 ទាល់ ន. ទាល់។
 ទាល់ក្រ — អធាច, មើល៖ អឺ។
 ទាល់តែ... ទើប... ឈ. មើ។
 ទាសករ ន. ទឹក។
 ទាហាន ន. កាហាន។
 ទិច កិ. ឆោច។
 ទិញ កិ. រាវាត់។
 ទិញ កិ. រាវត់។
 ទិស ន. មពែស។
 ទី ជ. តា។
 ទីក្រុង — បិនតេសង្កីសមមិល, មើល៖ បិន។
 ទីងមោង ន. មូត។
 ទីធ្លាខាងមុខផ្ទះ — ជឹងក្នុង, មើល៖ ជឹង។
 ទីនេះ — តាអ្សា, មើល៖ តា។
 ទីនេះ កិ. វិ. ហាអ្សា។
 ទីបញ្ចប់ កិ. ទាច់មាទុត។
 ទីបំផុត កិ. វិ. កេងមាទុត។
 ទីសម្គាល់ ន. នាវមមេន;

ន. មធន។

ទឹក ន. ទាក។

ទឹកកក —ទាកកក, មើល៖ ទាក។

ទឹកកាម —ទាកតាប់, មើល៖ ទាក។

ទឹកកាម ន. ឆាពើម។

ទឹកក្តៅ —ទាកទោស, មើល៖ ទាក។

ទឹកឃ្មុំ —ទាកឆុត, មើល៖ ទាក។

ទឹកឆៅ —ទាកមច្រេស, មើល៖ ទាក។

ទឹកឆៅ —ទាកឆស, មើល៖ ទាក។

ទឹកឆ្អិន —ទាកឆិន, មើល៖ ទាក។

ទឹកជន់ —ទាកបុក, មើល៖ ទាក;
—ទាកឈឺប, មើល៖ ឈឺប។

ទឹកជំនន់ —ទាករាណាប, មើល៖ ទាក។

ទឹកជំនន់ កិ. រាណាប។

ទឹកញើស —ទាករាហាយ, មើល៖ ទាក។

ទឹកដោះ —ទាកតិស, មើល៖ ទាក។

ទឹកដោះគោ —ទាកតិសនទ្រោក,
មើល៖ ទាក។

ទឹកថ្លា ន. រាង្គ។

ទឹកថ្មក —ទាកងត់, មើល៖ ទាក។

ទឹកទន្លេ —ទាករាណាយ,
មើល៖ រាណាយ។

ទឹកធ្លាក់ —ទាកលែង, មើល៖ ទាក;
ន. លែង។

ទឹកបាយ —ទាករី, មើល៖ ទាក។

ទឹកពណ៌ខៀវ —ទាកត្រុម, មើល៖ ទាក។

ទឹកពុះ —ខោសទាក, មើល៖ ខោស។

ទឹកព្រែក —នហិងទាក, មើល៖ នហិង។

ទឹកកក់ជ្រាំ —ទាកមក់ទាករាសីត,
មើល៖ ទាក។

ទឹកភ្លៀង —ទាកមីស, មើល៖ ទាក។

ទឹកភ្លៀងរលឹម —ទាកនហាច,
មើល៖ ទាក។

ទឹកមាត់ —ទាកទីវ, មើល៖ ទាក។

ទឹកមាត់ប្រៃ គុ. តាម (២)។

ទឹកមាត់ហៀរ —ញជីវទាកទីវ,
មើល៖ ញជីវ។

ទឹករំអិល ន. ញជីវ។

ទឹកលិច កិ. រាណាប។

ទឹកសន្សើម —ទាកងម, មើល៖ ទាក។

ទឹកសមុទ្រ —ទាកមអុត, មើល៖ ទាក;
—ទាកវាច់ទាកវាវ, មើល៖
ទាក។

ទឹកស្អឹង —ទាកមៃ, មើល៖ ទាក។

ទឹកហូរខ្លាំង —ទាកថាង, មើល៖ ទាក។

ទឹកហូរតាមចង្កូវ —ទាកឆិរ, មើល៖ ទាក។

ទឹកអន្ទង់ —ទាកក្អឹង, មើល៖ ទាក។

ទឹកអូរ —ទាកនហិង, មើល៖ ទាក។

ទឹកអូរ —នហិងទាក, មើល៖ នហិង។

ទឹម កិ. ទឹម។

ទីល កិ. វិ. ម្តង;
ឧ. ញីប។

ទុក កិ. រង។

ទុកចិត្ត កិ. កានើម;

កិ. នើម;

កិ. រានើម។

ទុកហោល កិ. កានឆ្អើយ។

ទុកចោល កិ. ងកើយ;

កិ. នទុច្ច។

ទុកដាក់ កិ. ព្រាប់។

ទុកដាក់ —ព្រាប់ក្អក, មើល៖ ព្រាប់;

កិ.វិ. ក្អក។

ទុកនៅឯណា? —អាសន៍?,

មើល៖ អាស។

ទុកពេល កិ. នអិម។

ទុកលំបាក កិ. បេសនី។

ទុកសម្រាប់ខ្លួនឯង កិ. កិល្ប។

ទុកសម្រាប់ពេលក្រោយ កិ. តេម។

ទុកឱ្យ កិ. បិទ។

ទុកឱ្យស្ងួត កិ. នអិយ្យ។

ទុច្ចរិត គុ. ក្លែ (១);

ន. នាវតីស។

ទុយោ ន. តិង្គ (៣);

ន. នតិង។

ទុល កិ. ទើល;

កិ. ឆា។

ទុលឡើង កិ. ដោយ។

ទូក ន. ទូក។

ទូក ន. ពួង។

ទូករទេះ —ទូករានទែស, មើល៖ ទូក។

ទូច គុ. អេ្ម។

ទូល កិ. ទ្វាស់។

ទូលាយ គុ. លាហិយ។

ទូល ន. កើស។

ទើប កិ.វិ. អេ្ម។

ទើប លយ. ទីង្គ (១)។

ទើបឈ្នះ កិ.វិ. ទីងទើយ, មើល៖ ទីង្គ។

ទើបតែ —អេ្មមា, មើល៖ អេ្ម។

ទើបតែ កិ.វិ. ញេ្ម។

ទើបតែ កិ.វិ. តោរតា។

ទើបតែ កិ.វិ. នើរ។

ទើបតែ លយ. ញចោ។

ទើបរួច កិ.វិ. ទីងទើយ, មើល៖ ទីង្គ។

ទើម កិ.វិ. ប្រែប។

ទើស កិ. មិប្រ (១)។

ទើសទាល់ កិ. កិះ្ម (១)។

ទើសទាល់ចិត្ត —កិះន្ទយ្យកិះនហិម្ម,

មើល៖ កិះ្ម។

ទើសទែង កិ. កិះ្ម (១)។

ទៀត កិ.វិ. ជីត្ត;

កិ.វិ. តែ្ម។

ទៀត ឧ. បា្ម។

ទៀន ន. ជ្រុង។

ទៀបភ្លឺ —កេងបាបិតអាង,

មើល៖ កេង។

ទៀវ ន. តីវ។

ទេ កិ.វិ. បី្ម;

ឧ. វា្ម។

ទេ ឧ. អោស។

ទេវតា ន. តោងពាវ។

ទេសភាព —យោកយាង, មើល៖ យោក។

ទោង ន. យោងយាយ។

ទោច (ឈ្មោល) ន. ក្លាញ់។

ទោច (ញី) ន. ហ្វា។

ទោម ន. មេ្ម។

ទោរ គុ. តោយ។

ទោស ន. ទោយ្យ។

ទោះបី ឈ. ចិលណាស។

ទៅ កិ. ហាន់។

ទៅ! កិ. ហិម៌។

ទៅកាន់ ធរ. មា។

ទៅជា កិ. ជេង (៣);
ឈ. ងខែង (១)។

ទៅជា ឈ. បែង។

ទៅជា, បែរជា ឈ. ជេងណាស។

ទៅជាអ្នកមាន — ជេងតែស, មើល៖ ជេង។

ទៅតាមមកវិញ កិ. រាតិៈ។

ទៅត្រុយ — ហាន់ទ្រុយ, មើល៖ ទ្រុយ។

ទៅទទួល កិ. រាន។

ទៅមើល កិ. ចិប្ប។

ទៅរក (ពាក្យពុំគួរសម) កិ. ងតែស។

ទៅលេង កិ. ខាង្ក;

កិ. ខិល្ក;

កិ. ជោះ។

ទៅវិញទៅមក កិ. វិ. តឹមញ៉ឹង (២),

មើល៖ តឹម។

ទៅរឹង — ហាន់ប្រុល, មើល៖ ហាន់។

ទៅសួរសុខទុក្ខ កិ. ខាង្ក;

កិ. ខិល្ក;

កិ. ជោះ។

ទៅស្នាក់ — ហាន់ច្នោះ, មើល៖ ហាន់។

ទុំ គុ. ទុម។

ទំ កិ. ជោប្ប។

ទំ (សត្វទំ) កិ. ទ្រិម្ប។

ទំនងជា ធរ. យង់។

ទំនប់ — ទាកចិត្ត, មើល៖ ទាក។

ទំនាប ន. រាដុង;

ន. លិង្គ។

ទំនុកច្រៀង (របស់ជនជាតិដើមព្នង) ន.

តេតតាវិ។

ទំនៀមទម្លាប់ ន. ច្រេ;

ន. នារីង្គ។

ទំនេរ គុ. ឆិយ្យ។

ទំនេរ គុ. ញឆិយ្យ;

គុ. រូ។

ទំពា កិ. តិញ។

ទំពាស៊ី — តិញឆា, មើល៖ តិញ។

ទំពែក គុ. ព្និន។

ទំពាំង ន. បាង។

ទំពាំងជ្រក់ — បាងស្រាត, មើល៖ បាង។

ទំពាំងបាយជូរ ន. រាមបូ។

ទាំង កិ. វិ. នភិប៌។

ទាំងប៉ុន្មាន សព្វ. ដើ។

ទាំងមូល គុ. ទូតារ។

ទាំងយប់ សព្វ. ទីងមាង។

ទាំងសងខាង — លែៈមារដាស,

មើល៖ ដាស។

ទាំងអស់ — ទីងលែៈរាដោច,

មើល៖ ទីងលែៈ;

គុ. ទីងលែៈ។

ទាំងអស់ សព្វ. ដើ។

ទះ កិ. តាប។

ទះផាំង — តាបត្រាម៉, មើល៖ តាប។

ទ្រ កិ. ទ្រើ។
 ទ្រ ន. ទ្រើ។
 ទ្រដោយដៃទាំងពីរ កិ. ក្ល។
 ទ្រនិច ន. មពោច។
 ទ្រព្យសម្បត្តិ ន. ទ្រាប់។
 ទ្រលុក កិ. វិ. រាថុល។
 ទ្រហឹង កិ. វិ. ងគោរ។
 ទ្រង់ ន. កានិង។
 ទ្រង់មាន់ ន. និង។
 ទ្រូ ន. ពាម។
 ទ្រូង ន. តាងនតើស;
 ន. នតើស។

ទ្រើង ន. នទ្រើង;
 ន. នើង។
 ទ្រើងបន្លែ —នើងត្រាវ, មើល៖ នើង។
 ទ្រត គុ. ហោង។
 ទ្រាម គុ. វាម។
 ទ្រាំ កិ. អិត។
 ទ្រាំបាន កិ. ទាង់អិត។
 ទ្វារ ន. មពោង។
 ទ្វារមាស ន. ឆ្នូរាច់;
 ន. ពុរទុត។
 ទ្វារបង —មពោងមពេរ,
 មើល៖ មពោង។

ជ

ធន់ គុ. និប័ (៤)។

ជាក់ កិ. ត្រឹម;
កិ. ថាក់;
កិ. នថាក់។

ជាន់ល្អង រ. ងកងតាលង។

ជាន់ គុ. ថ្មល្អ។

ជាន់ គុ. លែ។

ជាន់ទ្រលុក — លែរាថ្មល, មើល៖ លែ។

ជាតុអាកាស រ. ត្រោកនាវ។

ជួង រ. ថ្មង។

ជុញ កិ. ទីល។

ជូរ គុ. នឆើច;
គុ. រាឡា (១);
គុ. អ៊ុស្ស។

ជូរខ្យល រ. នឆើចឆើយ, មើល៖ នឆើច។

ជូរល្មម — មាសអិយ, មើល៖ មាស។

ជូលីក្នុងភ្នែក រ. នឡុយរាត។

ជូលីដី — នែសមោយ, មើល៖ នែស។

ជូលីហុយ រ. ញូហុក។

ជុំ រ. បោ។

ជុំភ្លិន កិ. បេស។

ជុំភ្លិនក្រអូប — បោកាស, មើល៖ បោ។

ជុំភ្លិនឆ្មាប — បោច្រិ, មើល៖ បោ។

ជុំភ្លិនជូរ — បោត្រាត, មើល៖ បោ។

ជុំភ្លិនឈ្មុយ — បោកាស, មើល៖ បោ។

ជុំភ្លិនផ្លួម — បោលាអីវ, មើល៖ បោ។

ជុំភ្លិនស្អុយ — បោលាម, មើល៖ បោ។

ជុំភ្លិនអាភ្នក់ — បោឆើស, មើល៖ បោ។

ជុំផ្លួម — បោលាអីវ, មើល៖ លាអីវ។

ជំ គុ. ក្លង់។

ជំ គុ. តេស។

ជំទូលាយ គុ. ហ្វី។

ជំបន្តិចម្តងៗ — តេសប្រីៗ, មើល៖ តេស។

ជំប៉ុណ្ណា? — ទីងក្លង់?, មើល៖ ទីង។

ជំលួម គុ. រាហេស។

ជំរា — ក្លង់ៗ, មើល៖ ក្លង់។

ជួន គុ. ជីក។

ជួន គុ. ជីក។

ជួនជួរ គុ. ជ្រូ។

ជួង រ. នង់។

ជួង, ដើមជួង រ. នឹង។

ជ្ជឹម រ. ញូជិន។

ជ្ជឹមកន្លែងចាំបាញ់សត្វ រ. កុ។

ជ្ជើទុកដាក់ឆ្នាំងចាន រ. ទ្រែស។

ជួប រ. នអាង។

ជ្ជា រ. មាវ។

ជ្ជឹង កិ. វិ. ខើម;
កិ. វិ. រាត្វ;
គុ. ទើម។

ជ្ជញ រ. ឆេក។

ជ្ជូង រ. ឆាឆោញ។

ជ្ជាក់ កិ. កាដុស;

កិ. ដុស;
 កិ. តុប។

ធ្លាក់ខ្លាក — តុបព្រុយ, មើល៖ តុប។
 ធ្លាក់ប្រុង — តុបក្អឹង, មើល៖ តុប។
 ធ្លាក់ភ្លៀង — តុបមីស, មើល៖ តុប។
 ធ្លាក់រពាយ — តុបលាសវាស, មើល៖ តុប។

ធ្លាប់ កិ. ព្រិត២;
 កិ. មើង (២)។

ធ្លាប់ កិ. វែ។

ធ្លាប់ កិ. ចេន;
 កិ. វិ. តា២។

ធ្លាយ កិ. ព្នង២។

ធ្លាយ កិ. ឆ្កោស២។

ធ្លាយ ន. រកុម។

ជួង កិ. វិ. លាហីរ។

ជុះ គុ. រាហិ;
 គុ. ឆ្កោស។

ជូរ គុ. និរ។

ជ្រួរ កិ. វិ. រាវលាវ។

ជឿ កិ. ជាន;
 កិ. បី;
 កិ. លើស។

ជឿ កិ. អេ៣។

ជឿការ — ជានការ, មើល៖ ជាន។

ជឿការ កិ. ពាសការ។

ជឿការងារ — ជានលិ៖ជានការ,
 មើល៖ លិ៖។

ធ្វើក្រឡិចក្រឡួច — លើសប្លែកប្លែក,
 មើល៖ លើស។

ធ្វើខុសសីលធម៌សង្គម (ទំនាក់ទំនងស្រីប្រុស
 មុនរៀបការ) កិ. តីសហល់។

ធ្វើចម្ការដោយកម្លាំង — លើសមីរមាតាក់,
 មើល៖ លើស។

ធ្វើដំណើរទៅមកៗ កិ. រាង១។

ធ្វើតាម — តឹងនទោះ, មើល៖ តឹង។

ធ្វើតាម — តឹងនតូត, មើល៖ តឹង។

ធ្វើតាម កិ. តឹងកើត;
 កិ. តោង។

ធ្វើទារុណកម្ម កិ. ងក្រីត។

ធ្វើបន្ត កិ. នតើមជិត។

ធ្វើផ្ទុយ កិ. ងខឹង។

ធ្វើពុត — ជានមិន, មើល៖ ជាន។

ធ្វើពុត — ជានលាស, មើល៖ ជាន។

ធ្វើពើ — ជានលាស, មើល៖ ជាន។

ធ្វើយញ្ញបូជា កិ. មព្រាង។

ធ្វើសរសៃ កិ. មព្យាច់។

ធ្វើអ្វីឱ្យល្អ ន. នេះ, (១)។

ធ្វើឱ្យក្រហមក្តៅ កិ. នទុម។

ធ្វើឱ្យជិត កិ. ញជីរ។

ធ្វើឱ្យតឹង ឬណែននៅពេលត្បាញ កិ. តិត។

ធ្វើឱ្យបែកខ្វែក កិ. ទាស៤។

ធ្វើឱ្យបែកខ្វែក កិ. នត្រុត។

នង្គ័ល	ន. ងតិល្ល។	និយាយខ្សឹបៗ កិ. បុកទុកអ្វីស។
ននល	កិ.វិ. រាតូក។	និយាយគន្លាស់ — ងើយរាលើត, មើល៖ ងើយ។
ននៀល	កិ. រាឈិ។	និយាយគន្លាស់ — ងើយរាលើត, មើល៖ រាលើត។
ននោង	ន. ជាន់។	និយាយគួរសម — ងើយរានើស, មើល៖ ងើយ។
ននោង	ន. មុញ។	និយាយង្គ័លៗ (ម្នាក់ឯង) — ងើយបុក, មើល៖ ងើយ។
ន័យសំខាន់	ន. នារីខ្លី។	និយាយដើម កិ. កែក្អ។
នរណា?	— មម្លូមិស, មើល៖ មម្លូ។	និយាយបន្ទាច — ងើយញញូ, មើល៖ ញញូ។
នរណា?	សព្វ. មម្លូ; សព្វ. មម្លូមិស, មើល៖ មម្លូ។	និយាយបម្លាច — ងើយងក្រី, មើល៖ ងើយ។
នាក់	ន. នុយ្យ; ន. ហេ; ន. ហៃ្ម; ន. ហៃ។	និយាយបំភ័យ — ងើយញញូ, មើល៖ ងើយ។
នាង, អ្នក, ឯង (ស្រី) សព្វ. ងៃ។		និយាយលេង — ងកិចងក្លា: (១), មើល៖ ងកិច; កិ. ងខ្លើង។
នាទី	ន. នេតី។	និយាយលេង កិ. កាញា:។
នាឡិកា	ន. មិង្គ (២)។	នីក — ជីក្លង់, មើល៖ ជី; — មិនអាសិរ, មើល៖ មិន។
និង	ធម៌. មា។	នីក កិ. ក្លឹង។
និទាន	កិ. ងកិច។	នីក កិ. ក្លឹង្គ;
និទានរឿងព្រេង — ងកិចនទ្រង់, មើល៖ ងកិច។		នីក កិ. ក្លឹង្គ;
និយាយ	កិ. ងើយ។	កិ. មោឃ្យាង (២)។
និយាយខ្សឹប — ងើយអ្វីស, មើល៖ ងើយ។		
និយាយខ្សឹប — ងើយអ្វីស, មើល៖ អ្វីស។		
និយាយខ្សឹប កិ.វិ. ងើយតុយ្យ, មើល៖ ងើយ។		

និក្ខត — មិនអាស័យ, មើល៖ មិន។

និក្ខយេញ — កាសតីត, មើល៖ កាស។

និក្ខយេញអតីតកាល — កាសតីតជ្រុង,
មើល៖ កាស។

និក្ខបំ — ងក្លិនតីត, មើល៖ ងក្លិន។

និក្ខស្តាយ — មិនញូហាច, មើល៖ មិន។

នឹង កិ.វិ. តែ្ប;

លយ. ទីង្គ (៣)។

នឹង ន. មរ។

នឹងជួល កិ.វិ. តិន។

នឹងជួល កិ.វិ. តិន។

នឹងអ្វី សព្វ. មាៈមា។

នុ៎ះ សព្វ. មិស្មៈ;
សព្វ. អីវី។

នុ៎ះ ន. នេ្ប្ប;
សព្វ. នេ្ប្ប។

នុ៎ះហ្ន៎ — តិមិស, មើល៖ មិស្មៈ។

នូវ ជ. មា។

នឿយហត់ — រាអាសរាតាញ្ច,
មើល៖ រាអាស។

នេ្ប្ប សព្វ. នេ្ប្ប;
សព្វ. នេ្ប្ប;
សព្វ. នេ្ប្ប;
សព្វ. អ្សា។

នេ្ប្បនៃ — អ្សាមិស, មើល៖ អ្សា។

នេ្ប្បនៃ សព្វ. អ្សា។

នៃ! ខ. ហើយ។

នោះ សព្វ. តិ;
សព្វ. នេ។

នោះ សព្វ. នេ្ប្ប;
សព្វ. នេ្ប្ប;
សព្វ. វី។

នោះ (ចង្អុលទៅខាងក្រោម) សព្វ. ធុ។

នោះ (អតីតកាល) ខ. នេ្ប្ប។

នោះណា — តិមិស, មើល៖ តិ។

នោះនៃ — តិយា, មើល៖ តិ។

នោះហ្ន៎! ខ. តិហេស។

នៅ កិ. តុ (១)។

នៅ កិ.វិ. ហោម្ម;
កិ.វិ. អេ្ប្ប;
ជ. តា។

នៅ, ទៅ ជ. អា។

នៅក្បែរ — ទាច់កេង, មើល៖ កេង;
— ទាច់កេង, មើល៖ ទាច់។

នៅក្នុង — តាត្រោម, មើល៖ តា។

នៅក្បែរ — កេងពីត, មើល៖ កេង។

នៅខាងក្រោម — អាទិស, មើល៖ អា។

នៅខាងក្រៅ — អាទិស, មើល៖ អា។

នៅខែក្រោយ កិ.វិ. ខែអាហើយ។

នៅខ្លួនទេ — តុណហោក, មើល៖ តុ។

នៅគង់វង្ស គុ. ត្រឹង។

នៅចន្លោះ កិ.វិ. តិមរាសរាង, មើល៖ តិម។

នៅចុងបំផុតក្បាលអូរ ន. តូទុត។

នៅជាមួយគ្នា — តុនទ្រៃល (១),
មើល៖ តុ។

នៅតែ — ហោមអែ, មើល៖ ហោម។

នៅតែ កិ. កិៈ (២)។

នៅទីនោះ — តារី, មើល៖ តា។

នៅពេលក្រោយ — មើសកើយតែ,

មើល៖ មើស្ម័យ។

នៅពេលដែល ឈ. មពើ។

នៅពេលថ្ងៃ — អានារ, មើល៖ អា។

នៅព្រឹកមិញ — អាអោយនើស,

មើល៖ អា។

នៅលើវ — ឆាក់រាជ្យង, មើល៖ ឆាក់។

នៅស្ងៀម — គុរាងៈ, មើល៖ គុ។

នៅស្ងៀម កិ. ញត្រង់។

នៅស្រណុក — គុម្រឿង, មើល៖ គុ។

នៅឯ ជ. តា។

នំ ន. នុម្ព។

នំបញ្ចុក ន. នុមកាចុក។

នាំ កិ. លើវ។

នាំទុក្ខ កិ. នរុង។

នាំរឿងនាំហេតុ — គុចពុរ, មើល៖ គុច;

កិ. គុចពុរ។

នាំរឿងនាំហេតុ កិ. មជ្ឈម។

នាំសារ — នតោសមី,

មើល៖ នតោស។

នាំសារ — នតោសមី,

មើល៖ នតោស។

ប

បក (ចេក, ពោត...) កិ. ពីក។

បក (សម្បក) កិ. ចឹក។

បកប្រែ កិ. បក្ខាង;
កិ. រាម្មាង។

បក់ កិ. រាពេស។

បក់ កិ. រាពោស។

បក់ កិ. ផឹច។

បក់ (បក់ដៃហោ) កិ. រាវេស។

បក់ដៃ — រាវេសពី, មើល៖ រាវេស។

បក់ដៃ — ផឹចពី, មើល៖ ផឹច។

បក្សពួក — មាឈមពោល, មើល៖ មាឈ។

បក្សាបក្សី — ឆ្មុបអិច, មើល៖ ឆ្មុប។

បក្សីម្យ៉ាងដូចត្រសេះ ឧ. ទីរយើរ។

ប៉ង ឧ. រំ (៣)។

បង់ថ្លៃ ឧ. ថី។

បង់ថ្លៃ ឧ. វាពិ។

បង់ថ្លៃស្រី ឧ. បាស់។

បង់ប្រុស ឧ. នៅ។

បង់ប្រុសនឹងប្អូនស្រី — អិសក្តោ,
មើល៖ អិស។

បង់ប្អូន ឧ. នទុលមពោល។

បង់ប្អូនជិតខាង ឬ អ្នកជិតខាង —
អិសនោច្យោមា, មើល៖ អិស។

បង់ប្អូនប្រុស — អិសនោ, មើល៖ អិស។

បង់ប្អូនប្រុសស្រី — រោសក្តោ,
មើល៖ រោស។

បង់ប្អូនស្រី — អិសន្ទរ, មើល៖ អិស។

បង់ប្អូនស្រី ឧ. នន្ទរ។

បង់ស្រី ឧ. យោស;
ឧ. រោស។

បង់ស្រី និងប្អូនប្រុស — យោសក្តោ,
មើល៖ យោស។

បង់ កិ. ពិស (១)។

បង់ក កិ. ងត្វាច់។

បង់បោយ កិ. ញចាស (២)។

បង់សំណាញ់ កិ. ឆែង។

បង្កង់ ឧ. មពាញ់។

បង្កបង្កើត — រាហាក់ញជេង,
មើល៖ រាហាក់។

បង្ករដម្លោះ កិ. ញឆោច។

បង្កាត់ កិ. ឆុញ។

បង្កាត់ភ្លើង — ឆុញឆុញ, មើល៖ ឆុញ។

បង្កើត កិ. ញជេង។

បង្កើត កិ. នទែស។

បង្កើតទំនាស់ កិ. ញឆោច។

បង្កិតបង្កំ កិ. ញចប់ញជិល។

បង្កុស កិ. នតិស។

បង្កូច កិ. ញឆើស។

បង្ខំ កិ. កាជិល (១)។

បង្ខំ កិ. ញចិប។

បង្ខំ កិ. ញចប់។

បង្ខំ កិ. ញជិល។

បញ្ចន កិ. ញុជុន;
 កិ. ញុន្ទ្រ។
 បញ្ចនមកវិញ កិ. រាព្វី។
 បញ្ចវ កិ. នទិក្ខ័ត្ត;
 កិ. រាទិក។
 បញ្ចវ កិ. រាទិក។
 បញ្ចា ន. នាវតិក (២)។
 បដិសេធ កិ. ទូន។
 បដិសេធ កិ. រាណាច។
 បប័ម ន. ពាក់ចម័។
 បណ្តាលឱ្យ កិ. អន្ត្រ (២)។
 បណ្តើរគ្នា កិ. វិ. រោតតោត។
 បណ្តោញ —នត្រុតនត្រូ, មើល៖ នត្រូ;
 កិ. មព្រើស។
 បណ្តែត កិ. ងព្រៃ;
 កិ. ងវៃ។
 បណ្តោយ ន. ញុជ្រិក។
 បណ្តោយឱ្យ កិ. បង់។
 បណ្តោះអាសន្ន កិ. វិ. ញុជើស។
 បត់ កិ. តែង។
 បត់ (ធ្វើឬស្តាំ) កិ. ឆែវ។
 បត់ធ្វើឬ —តែងចៀវ, មើល៖ តែង។
 បត់ជើង ន. កោន។
 បត់ជើងតូច កិ. ប្រាច;
 កិ. ពីស្ម។
 បត់ជើងតូច (ពាក្យគួរសម) —ជីពីស,
 មើល៖ ជី។
 បត់ជើងធំ (ពាក្យគួរសម) —ជីនទុល (១),
 មើល៖ ជី។

បត់បែន គុ. ងក្លែងក្លាច។
 បត់រឹង —តែងប្រាក, មើល៖ តែង។
 បត់រឹប —ឆែវរឹប, មើល៖ ឆែវ។
 បត់ស្តាំ —តែងមា, មើល៖ តែង។
 បត់ —មិត់តិន, មើល៖ មិត់;
 កិ. តិន (២)។
 បន់ព្រះ —តិនប្រាស, មើល៖ តិន។
 បន់ឱ្យ កិ. នទាៈ (៣)។
 បន្ថែបន្ទុក —ត្រាវបាង, មើល៖ ត្រាវ;
 —ត្រាវបាង, មើល៖ ត្រាវ។
 បន្តិច គុ. ឆ្កៀវ។
 បន្តិចក្រោយមក កិ. វិ. តាអិយ។
 បន្តិចបន្តួច គុ. ឆ្កោយ។
 បន្ត កិ. នតើមជិត;
 កិ. វិ. ជើន។
 បន្តក់ ន. នត្រោស។
 បន្តរក្សា កិ. នត្រៃ។
 បន្តិចទៀត —តាអិយតែ, មើល៖ តាអិយ។
 បន្តិចបន្តួច —ដេដាៈ, មើល៖ ដេ។
 បន្តិចម្តង កិ. វិ. ប្រើច។
 បន្ថែម កិ. នតិប។
 បន្ថែម កិ. វិ. កើយ។
 បន្ថែម កិ. ងខើយ។
 បន្តោក កិ. អិម្ម, (១)។
 បន្ទប់ ន. ប្រោ។
 បន្ទាបបន្តោក —មីចញ្ញតិ, មើល៖ មីច។
 បន្ទាប់ ឈ. ជេស្ម,។
 បន្ទាប់ពីថាស្តី ឈ. ជេសណាស។
 បន្ទាប់មក ឈ. ជេសរី។

បាញ់មិនផ្ទុះ កិ. កែកន់ទ្រាក។

បាត ន. ម្នាត។

បាតជើង ន. មពាង។

បាតដៃ ន. មពាង។

បាតដៃទទេ — ដំបំណាងមពាងពី,
មើល៖ មពាង។

បាត់ កិ. យឺត;

កិ. រំស;

កិ. មាស (១)។

បាត់ឈឹង — យឺតក្លាក់, មើល៖ យឺត។

បាត់ឈឹង — រំសក្លាក់, មើល៖ រំស។

បាត់រដូវ — រំសកិនខែ, មើល៖ រំស;
— រំសខែ, មើល៖ រំស។

បាត់ហិនហោច — រំសហោង, មើល៖ រំស។

បាទ កិ. វិ. មិន។

បាទ, ចាស់ (ការឆ្លើយតប) ឧ. ហាស។

បាន កិ. តែស (២)។

បាន កិ. នទើន។

បាន កិ. វិ. ទើយ;

កិ. វិ. ហិច។

បានជា ឈ. ទីង (២)។

បានជាភើត — ទីងជេង, មើល៖ ជេង។

បានជាយប់ សព្វ. ទីងមាង។

បានតែ កិ. វិ. មោះ។

បានហើយ គុ. តាប់ (២)។

បានអ្វី សព្វ. មាះមា។

បាប ន. បាប។

បាយ ន. ព្យាង។

បាយ ន. ឆិ។

បាយកក ន. ឆីក។

បាយក្តាំង — ក្រាព្យាង, មើល៖ ក្រា។

បាយក្តាំង — ព្យាងក្រា, មើល៖ ព្យាង។

បាយខ្លោច — ខែតព្យាង, មើល៖ ខែត។

បាយចុងអង្ករ — ព្យាងរាណាស,
មើល៖ ព្យាង។

បាយដំណើប — ព្យាងមរោត,
មើល៖ ព្យាង។

បាយទ្រាប — ព្យាងលែត, មើល៖ ព្យាង។

បាយស្រា ន. ចិត។

បារម្ភ កិ. រាវ (២)។

បារម្ភ ន. រាវ។

ប៉ារ៉ាស៊ីត ន. ពារាឆីត។

បារី ន. មហិត (២)។

បារាំង ន. ព្រាង។

បារ ៧ ន. បៅ។

ប៉ុក្កៈ — បូមកុ, មើល៖ បូម។

ប៉ុក្កៈ (ដំឡូងរលួស) ន. កុ។

បិត (ផ្តៅ, ឫស្សី។ល។) កិ. កោយ។

បិទ កិ. ញាតង់;

កិ. នតិយ។

បិទ កិ. ញា។

បិទ កិ. រាទិល។

បិទ កិ. ឈី។

បិទ (ភ្នែក) កិ. ញេប។

បិទ (ឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក) កិ. ញាតាត
(២)។

បិទនុយ កិ. ឆ្រឹង។

បិទមាត់ កិ. មេម។

បិសាច — ហ្វេងប្រើនីលុត,
មើល៖ ហ្វេង។

បិះ កិ.វិ. វា៖_២;
កិ.វិ. មើយ។

បិះទាន់ — មើយមាន, មើល៖ មើយ។

បិះនឹង — មើយមា, មើល៖ មើយ។

បិះនឹងអស់ — មើយមាលែ៖, មើល៖ មើយ។

បី កិ. ក្នូ;
កិ. ចោង។

បី កិ. ព័។

បី គុ. ពៃ។

បី — តុអ៊ីស, មើល៖ តុ។

បីដុង ន. ពាដុង។

បីបាច់រក្សា កិ. ឆ្ងាច់ (២)។

បីង ន. ងលៅ (១)។

បីត កិ. ដក។

បីត កិ. រាហោប។

បីត កិ. ហុម (២)។

បីត កិ. គ្រៀប។

បីត ដូចជាឱ្យដំរីដឹកទឹក កិ. ត្រៀក។

បីរ ន. បើ។

បុក កិ. ឆ្ងរ;
កិ. ជុស។

បុក កិ. តិម។

បុកគ្នា កិ. តិមតិម, មើល៖ តិម។

បុកញ្ជាច់ — តិមញ្ជាច់, មើល៖ តិម។

បុកដី កិ. រាមូល។

បុកដាំង — តិមញ្ជាច់, មើល៖ តិម។

បុកស្រូវ កិ. ពែស។

បុកអង្ករសម្រិត កិ. ខិស។

ប៉ុណ្ណា? សព្វ. ទាស។

ប៉ុណ្ណា សព្វ. ទីង។

ប៉ុណ្ណា? សព្វ. ទុមអ៊ក។

ប៉ុណ្ណឹង ឧ. ទាសរី។

ប៉ុណ្ណឹង (ដោយចង្អុល) — ទីងនៃ,
មើល៖ ទីង។

ប៉ុណ្ណេះ ឧ. ទាសអ្សា។

ប៉ុណ្ណេះ កិ.វិ. ទូរ;
គុ. ទូនៃ។

បុណ្យ ន. បុន។

បុណ្យចម្លង ន. ពាក្យ។

បុណ្យប៉ាក ន. ពាក្យ។

បុណ្យពង្រៃ ន. ពិលំពើស។

ប៉ុន កិ.វិ. ទីង។

ប៉ុន្តែ ឈ. ប្បៈលាស;
ឈ. យើនមា។

ប៉ុន្តែ ឈ. យើនលាស។

ប៉ុន្មាន? សព្វ. ទាស;
សព្វ. ទុមថ្ងើ។

ប៉ុន្មាន សព្វ. ទុមអ៊ក។

ប៉ុន្មាន....ក៏បានដែរ ឈ.
ទាស...កាដោយលែ៖។

បុរស — មូក្លោ, មើល៖ មូ។

បុរស ន. ក្លោ។

បុរសពេញកម្លាំង (ច្រើននាក់) —
កិនរាសកិនតូង, មើល៖ កិន។

បុរសពោះម៉ាយ — មូនទ្រោ, មើល៖ មូ។

បុរសរៀបការហើយ ន. កាថី។

ប៉ុស្តិ៍ ន. ពុស។

បូក (ជញ្ជាំង) កិ. នតា: (២)។

បូគ ន. គោ (២)។

បូគគោ —គោនទ្រោក, មើល: គោ។

បូត កិ. កាច់;

កិ. វិញ។

បូម កិ. យូរ (១)។

បូល កិ. នទ្រៅ។

ប្លូលីស ន. ពាលីស។

បូស ន. អែស។

បួន គុ. ប្លាន់។

បើក កិ. បើក។

បើក កិ. ពើក។

បើកខ្វក —ពើកថ្លើស, មើល: ពើក។

បើកបរ កិ. បិរ។

បើដូច្នេះ —ឈាសនទ្រី, មើល: ឈាស។

បើសិន ឈ. ឈាស (១)។

បើសិនជា ឈ. គាវ។

បើសិនជា ឈ. តើឈាស។

បើអីចឹង —ឈាសនទ្រី, មើល: នទ្រី;

—ឈាសនទ្រី, មើល: ឈាស។

បេ ន. បៅ។

បេង ន. រាតែ។

ប៉េងប៉ោះ —ឆ្នែងព្រម, មើល: ឆ្នែ;

—ឆ្នែងព្រម, មើល: ឆ្នែង។

ប៉េងប៉ោះស្រោម ន. ពោទិ៍។

បេ: កិ. តោច។

បេ: កិ. ពៃ។

បេដូង ន. នូយូង។

បេដូង ន. ឆ្នែងយូរ។

បេបិទ កិ. វិ. ត្រូវ។

បេបិទ គុ. ត្រូវ។

បែក កិ. ចាស់;

កិ. រាទេស។

បែកខ្វែក កិ. ប្រាយ។

បែកបាក់ —ចាស់ប្រាយ, មើល: ចាស់។

បែកបំពង់ក —ចាស់កិ, មើល: ចាស់។

បែកផស —ចាស់ព្រិ, មើល: ចាស់។

បែន ន. ព្មេន។

ប៉ែនសាទ្រីប ឈ្មោះថ្នាំសម្រាប់សត្វ ន.

ពែននាត្រីប។

បែបនេះ ន. នរានឆើន។

បែបនេះ សព្វ. នរា។

បែបនេះ សព្វ. នរេនឆើន។

បែបយ៉ាង ន. លីនតីល។

បែរ កិ. តែ។

បែរជា ឈ. ងខែង (៣)។

បែរជា ឈ. បែង។

បែរជាអ៊ីចឹង កិ. វិ. ជេងឈាស។

ប៉ែ: កិ. វិ. ក្អក។

បែតង គុ. នរីរ។

បោក កិ. ញុជញុះ;

កិ. បិក;

កិ. រាពាត់។

បោកគក់ កិ. ពីស។

បោកគក់ខោអាវ —ពីសខិតសអាវ,

មើល: ពីស។

បោកទម្លាក់ កិ. មព្រាស។

បោកប្រាស់ កិ. រាណាមៗ

បោកប្រាស់បំណុល — រាណាមៗផាន់,

មើល៖ រាណាមៗ

បោកស្រូវ — រាពាត់មា, មើល៖ រាពាត់។

ប៉ោង កិ. ទ្រី។

ប៉ោង គុ. ពុក។

ប៉ោត ន. ថុង។

បោយ ន. ការ។

បោល កិ. រាទូ។

បោស កិ. មពេស;
កិ. រាពេស។

បោះ កិ. នត្តិ។

បោះ កិ. រាជាន់។

បោះចោល កិ. ជាន់។

បោះចោល កិ. មអារ។

បោះបង់ កិ. កានឆ្នើយ។

បោះបង់ កិ. ចាឆើយ។

បោ កិ. ពូ។

បោដោះ — ពូតិស, មើល៖ ពូ។

បោរីប — ពូរីប, មើល៖ ពូ។

បំណង ន. នត្រិង។

បំណុល ន. ផាន់;
ន. រានិន។

បំប៉ន កិ. ពេត។

បំបាក់ កិ. នទែស។

បំបាត់ កិ. ងត្រិស;
កិ. ងរិស។

បំបុក កិ. នតិយ។

បំបែក កិ. ងខាស;

កិ. ញចាស (៣);

កិ. រាង្គាស។

បំបែកឱ្យឃ្លាតឆ្ងាយពីគ្នា —

ងខាសបាសងាយ, មើល៖ បាស។

បំបោល — នត្រុតនត្រូ, មើល៖ នត្រូ។

បំបៅ កិ. មពូ។

បំផុត កិ. វិ. ទុត។

បំផ្លាញ — បីម្រុស, មើល៖ បី។

បំពង់ ន. ទីង។

បំពង់ក ន. រាម្លោងកិ។

បំពង់ដៃក — ទីងលិយ្យ, មើល៖ ទីង។

បំពង់ដៃក (សម្រាប់ដងទឹក) — ទីងតូង,
មើល៖ ទីង។

បំពង់ព្រួញ — ទីងកាម, មើល៖ ទីង។

បំពង់ម្យ៉ាង — ទីងពាច, មើល៖ ទីង។

បំពង់ឫស្សី — ទីងងការ, មើល៖ ទីង។

បំពង់ឫស្សី — ទីងតូង, មើល៖ ទីង។

បំពង់ឫស្សីម្យ៉ាង — ទីងរាណ,

មើល៖ ទីង។

បំពង់ឫស្សីសម្រាប់បិតស្រាពាង ន. នតិង។

បំពង់សម្រាប់ធ្វើសម្បូរ — ទីងព្រួង,
មើល៖ ទីង។

បំពង់សម្ប — ទីងត្រាវ, មើល៖ ទីង។

បំពង់ស្នប់សម្រាប់ដំដៃក — ទីងនោស,
មើល៖ ទីង។

បំពាក់ កិ. នតាម។

បំពាក់ កិ. នទិក។

បំពាក់ (ក្រវិល) កិ. មថ្មី។

បំពាក់សក្តិ កិ. មពាន់ក្តិន។

បំពុល កិ. ក្រាវ។
 បំពេ កិ. ញ្ជូងៗ
 បំពេ កិ. ញ្ជូរ;
 កិ. ញ្ជូងៗ
 បំពេ កិ. រាជី។
 បំពេ (កូន) កិ. ញ្ជូរៗ
 បំពេញ កិ. មេង។
 បំភ្លេច កិ. ញ្ជូល។
 បាំង កិ. ញ្ជូង;
 កិ. នទប់។
 បាំងជិតឈឹង — នទប់ក្តាប់,
 មើល៖ នទប់។
 បះ កិ. រាជីត។
 ប៉ះ កិ. ពិះ;
 កិ. នទប់;
 កិ. មហេល;
 កិ. ប្រិច។
 ប៉ះពាល់ខ្លួនប្រាណ — តែសភាគ (១),
 មើល៖ តែស។
 ប្តីប្រពន្ធ — អូរឆាយ, មើល៖ អូរ។
 ប្តូរ កិ. ញាច់។
 ប្តូរកន្លែងគោ ឬ ក្របីស៊ី កិ. ចាង។
 ប្តឹង កិ. កាចុត;
 កិ. ផង។
 ប្តូរ កិ. ពិល្យ។
 ប្តូរកន្លែង កិ. ទូ, (២)។
 ប្រកបគ្នា — រាត្រមហេល, មើល៖ រាត្រម។
 ប្រកបគ្នា កិ. តិមរាង្គាច់, មើល៖ តិម។
 ប្រក់ កិ. ងកុមៗ

ប្រក់ កិ. នតិម។
 ប្រក់ (ដំបូល) កិ. នតា: (១)។
 ប្រកាច់ កិ. ញ្ជូងៗ
 ប្រកាន់ កិ. ក្តាប់។
 ប្រកាន់ កិ. នទាង់។
 ប្រកាន់ទោស — មូកោសមូរាត់,
 មើល៖ កោស។
 ប្រកួតប្រជែងគ្នា កិ. តិមរាង្គាច់,
 មើល៖ តិម។
 ប្រកែក កិ. មផារ។
 ប្រកែកគ្នា កិ. តិមរាង្គាច់, មើល៖ តិម។
 ប្រកែប្រកាន់ — ក្តាប់នទាង់,
 មើល៖ ក្តាប់។
 ប្រគាប ន. នថាន;
 ន. មហេសៗ
 ប្រគ្រីវ ន. អ្រឿង។
 ប្រថ័ណ្ឌ កិ. ត្រាង។
 ប្រចៀវ ន. វាត់។
 ប្រចាំគ្នា កិ. ញ្ជែង;
 កិ. ញ្ជីស(១)។
 ប្រជាជន ន. បិណ្ឌាន (១)។
 ប្រជុំ កិ. ព្រិចុម។
 ប្រជ្រុយ — អាច់រាង្វៃ, មើល៖ អាច់។
 ប្រញាប់ កិ. តើញ។
 ប្រញាប់ប្រញាល់ កិ.វិ. នទាន់;
 កិ.វិ. នទីននទាន់។
 ប្រញិបប្រញាប់ កិ.វិ. នទីលនទាល។
 ប្រដាប់ដោយ កិ. រាហាច់។

ប្រដាប់ភេទស្រ្តី —នទីបួនរូរ,
មើល៖ នទី។

ប្រដាប់ភេទស្រ្តី ន. ខាយ (១)។

ប្រដាប់សម្រាប់ដាក់ស្រូវ ន. មុង។

ប្រដាប់សម្រាប់បាចទឹក ន. មពាច។

ប្រដូចគ្នា កិ. តិមរាជីយ, មើល៖ តិម។

ប្រដៅ កិ. ដាប់។

ប្រដៅកូនចៅ — ដាប់អិសកិន,
មើល៖ ដាប់។

ប្រតាយប្រតប់ កិ.វិ. កើតកាល។

ប្រទាល ន. តុន។

ប្រទាលធ្មិនភ្នែក ន. តុនរាជីមាត់។

ប្រទាលដាក់ស្នេហ៍មុខ —

តុនឆើយតុនអ្យាង, មើល៖ តុន;
ន. តុនឆើយតុនអ្យាង។

ប្រទាលមួយប្រភេទ — តុនតឹង,
មើល៖ តុន។

ប្រទាលសណ្តាំឱ្យបំភ្លេចអ្វីៗទាំងអស់ —

តុនឆើយតុនអ្យាង, មើល៖ តុន;
ន. តុនឆើយតុនអ្យាង។

ប្រទេចផ្កាសា កិ. ថៅ;
កិ. រាតាប់។

ប្រទេសកម្ពុជា — ប្រើទ្រទាន, មើល៖ ប្រើ។

ប្រធាន ន. កោរពញ។

ប្របេ៖ កិ.វិ. មោល។

ប្រផេះ គុ. តូស។

ប្រពន្ធកូន — អូរកិន, មើល៖ អូរ។

ប្រភព ន. តើម។

ប្រភព (ទឹក) ន. តូ។

ប្រភពទឹក — តូទាក, មើល៖ តូ។

ប្រភេទ ន. នពីល។

ប្រភេទកាផារបស់ជនជាតិដើមព្នង —
ឆាសជុ, មើល៖ ឆាស។

ប្រភេទបំពង់ម្យ៉ាង — ទីងរានេត,
មើល៖ ទីង។

ប្រមា ន. ថ្មី។

ប្រមូល កិ. រាតូម។

ប្រមូលផ្តុំ កិ. តូម។

ប្រមូលផ្តុំ (សំរាម, ដី...) កិ. ញុតុន។

ប្រមូលឱ្យជុំគ្នា — រាតូមរឹងមាត់,
មើល៖ រាតូម។

ប្រម៉ៅញ ន. នទោ។

ប្រមោយដំរី ន. និម។

ប្រយ័ត្ន កិ. ញប្រាង់ (២)។

ប្រលង់គ្នា កិ. តិមរាជីយ, មើល៖ តិម។

ប្រលែង កិ. លោរ។

ប្រលែងគ្នា កិ. តិមលោរ, មើល៖ តិម។

ប្រលែងគ្នាលេង កិ. តិមងខិច,
មើល៖ តិម។

ប្រវាស់ — តារបំណោស, មើល៖ តា។

ប្រវាស់ កិ. រាប់។

ប្រវាស់ដៃគ្នា កិ. តិមរាប់ពី, មើល៖ តិម។

ប្រវែង ន. នារជីង។

ប្រសិទ្ធភាព គុ. តាម (១)។

ប្រសិនជា ឈ. លាសការ។

ប្រសិនបើ ឈ. ការ។

ប្រសូត្របុត្រ — តុអិស, មើល៖ តុ។

ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា គុ. កើតមាត់។

ប្រហុក ន. កាណាម (១)។

ប្រហែល កិ.វិ. ក្លាបំណាស់។

ប្រហែល កិ.វិ. នឹងអាយ។

ប្រហែល កិ.វិ. មន្ត្រយ។

ប្រហោង គុ. ឆ្កាង។

ប្រហោង ន. ចង្ក (១)។

ប្រហោងឈើ, រន្ធឈើ — ឆ្កាងឆើ,
មើល៖ ឆ្កាង។

ប្រហោងឆ្នង — ចង្កឈាហ័រ, មើល៖ ចង្ក។

ប្រឡាក់ កិ. ឆ្កាង។

ប្រឡាក់ គុ. រាមាវិ។

ប្រឡែងគ្នា កិ. ងខាច។

ប្រឡោះក្លោ វ. ក្លាង។

ប្រអប់ជើង ន. នទាបជើង។

ប្រាកដណាស់ គុ. នានេះ។

ប្រាក់ ន. ព្រាក់។

ប្រាជ្ញ — ឯកិច្ចច្រើ, មើល៖ ឯកិច្ច។

ប្រាជ្ញរឿងផ្សេងៗ — ឯកិច្ចច្រើណាស់,
មើល៖ ឯកិច្ច។

ប្រាត់ដៃ ប្រាត់ជើង ន. ដាងកាត។

ប្រាប់ កិ. មនើស។

ប្រាប់តគ្នា កិ. នតើយ។

ប្រាវ កិ.វិ. ប្តូរ។

ប្រឹង កិ. ញឆាន;
កិ. ទោរ។

ប្រឹប កិ.វិ. ច្រើប។

ប្រុង កិ. មអ៊ង។

ប្រុងនឹង ឈ. ទ្រាប់មា។

ប្រុយ កិ.វិ. ទុយ;

កិ.វិ. ពុយ។

ប្រុយៗ កិ.វិ. ជើយច្រើយ។

ប្រុង កិ.វិ. ក្នុង;
ខ. ក្លែង។

ប្រុង (សម្ល) ន. ក្លែង។

ប្រូច កិ.វិ. ប្តូច។

ប្រួត ន. នទ្រិត។

ប្រើ កិ. ទង់;
កិ. ព្រើ។

ប្រើស ន. ជួន។

ប្រៀបធៀប កិ. នតីត (២)។

ប្រៀបធៀប កិ. រាជីល។

ប្រៀបផ្ទឹម កិ. ញច្រើង។

ប្រេង ន. ព្រីង។

ប្រេងឆា — ទាកដី, មើល៖ ដី។

ប្រះ ន. ដាង។

ប្រះ ន. នហរ (១)។

ប្រៃ កិ. ព្រើត។

ប្រៃ កិ. ញាច់។

ប្រៃកាយ — ញាចងឆាក,
មើល៖ ញាចង។

ប្រៃ គុ. តាង។

ប្រោះ កិ. ពាច;
កិ. ឆ្រាស់។

ប្រាំ (៥) គុ. ព្រាម។

ប្រាំង ន. ព្រាង (២)។

ប្រាំថ្ងៃមុន កិ.វិ. រាណៅ។

ប្រាំបី (៨) គុ. ផាម។

ប្រាំបួន (៩) គុ. ឆីន។

ប្រាំពីរ (៧) គុ. ពើស្នំ។

ប្រាំមួយ (៦) គុ. ព្រាវ។

ប្រប់ កិ.វិ. ញឹប។

ប្រក កិ.វិ. កើត;

កិ.វិ. ក្លោច។

ប្រក កិ.វិ. ក្នុង;

កិ.វិ. ក្នុង។

ប្រក — ឆេងអាង, មើល៖ ឆេង។

ប្រាកនោម ន. ព្រិចញោម។

ប្រាតៗ កិ.វិ. ញុច្រៈ។

បួន ន. អិស។

បួនថ្ងៃ ន. មី។

បួនថ្ងៃប្រុស ន. ក្លោ។

បួនថ្ងៃស្រី ន. បាត់។

បួនធម៌ — អិសថាម៌, មើល៖ អិស។

បួនបន្ទាប់ — អិសត្រិយ, មើល៖ ត្រិយ។

បួនប្រុស — អិសប្រុស, មើល៖ អិស។

បួនពៅ — អិសមពុត, មើល៖ អិស។

បួនស្រី — អិសប្រុស, មើល៖ អិស។

ផង ឧ. បាៈ១ៗ

ផងដែរ កិ.វិ. ដង្កំ១ៗ

ផងដែរ ឈ. កិៈ១ៗ

ផលានុផល — ព្រៃត្រាវ, មើល៖ ព្រៃៗ

ផស កិ.វិ. ពីក;
កិ.វិ. ព្រិៗ

ផាង ឧ. ពែរៗ

ផាត់ កិ. ហឹងៗ

ផាល វ. ផាលៗ

ផឹក កិ. ងេត១;
កិ. ញេតៗ

ផឹក កិ. នព្រើង១ៗ

ផឹកកំដររោង — ញេតមុត, មើល៖ ញេតៗ

ផុង កិ. រាហុស (១);
កិ. រាហោសៗ

ផុត កិ.វិ. ឈាន;
វ. វាតៗ

ផុយ គុ. នឆើច;
វ. មហ្វ្វៗ

ផុរឡើង កិ. ទុល២ៗ

ផុស កិ. ទើល;
កិ. នពិសៗ

ផុសឡើង — ទើលប្អូល, មើល៖ ទើលៗ

ផ្ទុយរបស់ជនជាតិដើមព្នង វ. នាសៗ

ផើត គុ. ប៉ឹតៗ

ផើម កិ. មុនៗ

ផេះ — អុញមុស, មើល៖ អុញ;
វ. មុស១ (១)ៗ

ផោម កិ. ផោម (១)ៗ

ផោម វ. ផោម (២)ៗ

ផាំង កិ.វិ. ពាក្យ២;
កិ.វិ. អ្រាម្រាម;
ឧ. ពែរៗ

ផ្កា វ. ការៗ

ផ្កាព្រាត — ការវាកឹម, មើល៖ ការៗ

ផ្កាមួយបាច់ — ការវីទុញចាប់,
មើល៖ ញចាប់ៗ

ផ្កាយ វ. មាញៗ

ផ្កាយព្រឹក វ. មមីងៗ

ផ្កាវីកស្កុះស្កាយ — ការវានីន, មើល៖ ការៗ

ផ្គត់ផ្គង់ កិ. នាប់៣ៗ

ផ្គរលាន់ — នតិរមីស, មើល៖ នតិរ;
វ. តាតិរមីសៗ

ផ្គរលាន់ វ. តិតតារៗ

ផ្គាក់ វ. កាតុយ្យៗ

ផ្គាក់ វ. តុយ្យៗ

ផ្គាក់ វ. យែសៗ

ផ្គប, គ្គប, ប្រមូលផ្គុំ កិ.វិ. នុម១ៗ

ផ្គុំភ្លើង កិ. ញចប់១;
កិ. នព្រោតអុញៗ

ផ្គុំឧសឱ្យឆេះ កិ. នព្រោតអុញៗ

ផ្លាវក៏ង កិ.វិ. នពឹងទ្រើងៗ

ផ្នត់ កិ. នរុប្ប។
 ផ្នត់ ន. ក្តិះ២;
 ន. ពុរ្ធ។
 ផ្នត់ផ្នង់ កិ. នានេះ។
 ផ្នឹក កិ. រាពេស។
 ផ្នើ កិ. ញាថ្វាង (១);
 កិ. នទ្វាង។
 ផ្តល់ឱ្យ កិ. នតា (១)។
 ផ្តេសផ្តាស កិ.វិ. លាះលេង;
 គុ. នរានឆើន២។
 ផ្តេសផ្តាស គុ. លេងលាង (២)។
 ផ្តោតទៅលើ កិ. នត្រង់។
 ផ្តៅ ន. រាមុត។
 ផ្តៅ ន. វេស្យា។
 ផ្តៅ ន. មុត៣។
 ផ្តៅដំបង ន. រាមួយ។
 ផ្តាំ កិ. នតិញ។
 ផ្តាំផ្នើ —នតិញនតុប, មើល៖ នតិញ។
 ផ្តាំផ្នើរគ្នា កិ. តិបនតិញ, មើល៖ តិប។
 ផ្តល់ដំណឹងតគ្នា កិ. នតើយ្យ។
 ផ្តាច់ កិ. ញាជេស។
 ផ្តិល ន. ខាង២។
 ផ្តៅមួយប្រភេទ ន. ងលៅ (២)។
 ផ្នើ ន. រាមុប។
 ផ្នឹមផ្នៀង —ញាច្រើងក្រែប,
 មើល៖ ញាច្រើង។
 ផ្ទុះ កិ. រាពិស។
 ផ្ទៀង កិ. ពឹង។
 ផ្ទៀងត្រចៀក —ពឹងតោរ, មើល៖ ពឹង។

ផ្ទៃ ន. នទិវ (១)។
 ផ្ទៃក្រឡា ន. ទិវ។
 ផ្ទៃទឹក —នទិវទាក, មើល៖ នទិវ។
 ផ្ទៃទឹក —នហាទាក, មើល៖ នហា។
 ផ្ទៃពោះ ន. នព្រែវ។
 ផ្ទៃមេឃ —នទិវព្រោក, មើល៖ នទិវ។
 ផ្ទោង ន. ងកាង;
 ន. រាកាង។
 ផ្ទាំង ន. នទិវ (១)។
 ផ្ទាំង ន. រាណាត។
 ផ្ទាំងថ្មដា ន. ក្មេរទាសក្មេរទាង។
 ផ្ទាំងពពក —នទិវតុក, មើល៖ នទិវ។
 ផ្ទុះ ន. ងឹស;
 ន. ច្វាញ;
 ន. ញឹស។
 ផ្ទុះខ្ពស់ —ដៃញឹស, មើល៖ ដៃ។
 ផ្ទុះចាំចម្ការ —ដៃមីរ, មើល៖ ដៃ។
 ផ្ទុះថ្ម —ច្វាញអ្នកច្វាញក្តី,
 មើល៖ ច្វាញ។
 ផ្ទុះយាម —ដៃនតុកអ្វាញ, មើល៖ ដៃ។
 ផ្ទុះល្វែង —ដៃរិត, មើល៖ រិត។
 ផ្ទុះសំបែង —ញឹសដៃ, មើល៖ ញឹស។
 ផ្ទុរ ន. មោច។
 ផ្ទៃក ន. នាប់។
 ផ្ទប់ កិ.វិ. ក្អប់។
 ផ្ទាន ន. នត្វរ។
 ផ្ទាស់ប្តូរ កិ. រាពិល។
 ផ្ទាស់ប្តូរ (ទឹកនៃង) កិ. នត្រើន។
 ផ្ទាស់ប្តូរ កិ. ព្នែស។

ផ្លាស់ប្តូរ (ទឹកនៃដង)

ផ្លាស់ប្តូរ (ទឹកនៃដង) កិ. នទេស្ត_៣។

ផ្លាស់ប្តូរទឹកនៃដង កិ. ត្រើន។

ផ្លិត — រាពេសឆ្ងាយ, មើល៖ រាពេស;

ន. ព្យាត;

ន. មពើង_១។

ផ្លូវ ន. ត្រង់។

ផ្លូវត្រង់ — ត្រង់និង, មើល៖ ត្រង់។

ផ្លូវរាងខ្នងអណ្តើក ន. តិរ។

ផ្លែក គុ. ច្រេក។

ផ្លែ ន. ព្នែ។

ផ្លែកន្ទុក — ព្នែញដាត់, មើល៖ ញដាត់។

ផ្លែកាំបិតផ្កាក — ឆាកកាតយូរ,

មើល៖ ឆាក_១។

ផ្លែក្រូច — ព្នែក្រិច, មើល៖ ក្រិច។

ផ្លែឈើ — ព្នែឆី, មើល៖ ព្នែ។

ផ្លែផ្សែវ — ព្នែឆាច, មើល៖ ព្នែ។

ផ្លែព្រីង — ព្នែក្រែង, មើល៖ ក្រែង។

ផ្លែព្រីងដោះក្របី — ព្នែក្រែងជួន,

មើល៖ ក្រែង។

ផ្លែព្រីងបាយ — ព្នែក្រែងអិល,

មើល៖ ក្រែង។

ផ្លែព្រីងមួយប្រភេទ — ព្នែក្រែងអែកឆុរ,

មើល៖ ក្រែង។

ផ្លែមៀន — ព្នែមៀន, មើល៖ មៀន។

ផ្លែដំ កិ. ញដាត់ (២)។

ផ្លែត កិ.វិ. ច្រប់;

កិ.វិ. ច្រេះ_២។

ផ្លែតៗ កិ.វិ. ញច្រេះ។

ផ្លែ៖ កិ.វិ. ខ្ចី។

ផ្សិតម្យ៉ាងដូចផ្សិតចំបើង

ផ្នំ កិ. ខោម;

កិ. ផោល (១)។

ផ្នំ កិ. អោស_២។

ផ្នំភ្លឺប — ខោមត្រូតត្រូត,

មើល៖ ខោម។

ផ្នំវ — ខោមមព្រាត, មើល៖ ខោម។

ផ្សា គុ. រឹត។

ផ្សារ ន. ផាឆា។

ផ្សិត ន. កាឆេត។

ផ្សិត ន. ឆេត។

ផ្សិតកញ្ចូរ — ឆេតនតុល, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតនតេង, មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតចុងអង្ករ — ឆេតរាឃាស,

មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតចំបើង — ឆេតនទ្រោ, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតរាហៃ, មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតត្រចៀកកណ្តុរ — ឆេតញជីវម្លិច,

មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតម្យ៉ាង — ឆេតព្រិចឆុរ, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតព្រាងមាង, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតព្វាច់, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតតាប់ប្រាក, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតតោរទោក, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតរាមុត, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតមា, មើល៖ ឆេត;

— ឆេតអាង, មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតម្យ៉ាងដូចផ្សិតចំបើង — ឆេតពោទិ៖,

មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតម្យ៉ាងមានពណ៌ត្នោត — ឆេតតោស,

មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតរងា — ឆេតងកាត់, មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតរាំង — ឆេតរាំង, មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតឫស្សី — ឆេតកោះអ៊ុំ, មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតស — ឆេតវែស, មើល៖ ឆេត។

ផ្សិតស្លក្រំ — ឆេតរាពែស, មើល៖ ឆេត។

ផ្សែង គុ. អេង្គ។

ផ្សែង ន. អាបាៈ។

ផ្សែងពីគ្នា គុ. តិសមាណ៍។

ផ្សែងៗ — អេងៗ, មើល៖ អេង្គ។

ផ្សែងហុយ ន. ញូហូក។

ផ្សំ កិ. វែស្ម។

ផ្សំគ្រឿងសម្ម — វែសត្រាវ, មើល៖ វែស្ម។

ផ្អុប កិ. មព្រិប។

ផ្អូម គុ. លាអីវ។

ផ្អើល កិ. ផើរ;

គុ. ងាវ។

ផ្អើល (ចំពោះសត្វ) គុ. ញាវ។

ផ្អៀង កិ. ងកេង;

កិ. រាកេង។

ផ្អែក កិ. ញឆឹង (១)។

ផ្អែក កិ. នទៃ។

ផ្អែម គុ. ញជុង។

ផ្អែមល្ហែម គុ. រាទីរាមាត់, មើល៖ រាទីង។

ពក	ន. តុល;	ព័ទ្ធជុំវិញ (ទំហំធំ) — ជុំវិញ,
	ន. ពុន (១)។	មើល៖ ជុំវិញ។
ពកស្គុល	— ពុនរាត្រី, មើល៖ ពុន;	ព័ទ្ធស្នាក់ កិ. រាខេល។
	ន. ពុនរាត្រី។	ព័ទ្ធជុំវិញ (ទំហំតូច) — ជុំវិញ,
ពង	ន. កាតាប៉េ;	មើល៖ ជុំវិញ។
	ន. តាប៉េ។	ពន្យាពេល កិ. នរិម។
ពងបែក (ពេលរលាកភ្លើង)	ន. ទោ។	ពន្យ័ត កិ. នតិច។
ពងស្វាស	— ឯតាវតាប៉េ, មើល៖ ឯតាវ។	ពន្យ័ះ កិ. ញុតុក។
ពង្រត់	កិ. រាទ្វ។	ពន្យក ន. មបុត។
ពង្រត់	កិ. ម្លេង។	ពន្យកចេក ទើបតែដុះឡើង — ព្រឹតមបុត,
ពង្រាយ	កិ. ញូហឹងញូហាង។	មើល៖ ព្រឹត។
ពង្រាយ	កិ. ទេង។	ពន្យត់ កិ. ញូហាត់ (១);
ពង្រាយ	កិ. ទ្រាង;	កិ. ញូហិត (១)។
	កិ. មម្រាច។	ពន្យាក ន. នហាត។
ពង្រាយ	កិ. ម្រាច។	ពន្យី ន. អាង។
ពង្រួល	ន. ឯកោន។	ពន្យើស កិ. ឯក្កៈ។
ពញាក់	កិ. នទ្រីត;	ពន្យើស កិ. ញូចើត។
	កិ. នទ្រីត។	ពន្យ័ះ កិ. លោង;
ពណ៌	ន. ឯលីង។	កិ. ហ្វាង;
ពណ៌ដី	គុ. តូស។	កិ. រាណាង។
ព័ត៌មាន	ន. ឈិនាវ, មើល៖ ឈិ។	ពពក ន. តុក។
ពត់	កិ. អ្សត។	ពពកនៅពេលថ្ងៃត្រង់ — តុកឯក្លាងនាវ,
ពត់ឱ្យត្រង់	កិ. ញូឆីង។	មើល៖ តុក។
ពត់ឱ្យរៀប	កិ. ឯក្វេ។	ពពាយ ន. ប្រែត។
ព័ទ្ធ	កិ. ញូច្វេង។	ពពុះ — មពុញរាតិក, មើល៖ មពុញ;
ព័ទ្ធជុំវិញ	កិ. ញូច្វេង។	កិ. វិ. រាតិក;

ពពុះ

ន. មពុញ។

ពពុះ ន. មមុស (១);

ន. រាមមោស។

ពពេច ន. រាវែវ។

ពពៃ ន. មែ។

ពញាក់ គុ. រាវាញ;

ន. រីក។

ពម កិ. ធ្លុំ។

ពលបរិវារ — ប្រាសនតោសមិរ,

មើល៖ ប្រាស។

ពស់ ន. មេស។

ពស់កេងកង — មេសក្រឹង, មើល៖ មេស។

ពស់ខ្សែគោ — មេសម្រាយ,

មើល៖ មេស។

ពស់ដៃកចារ — មេសតិងក្រែវ,

មើល៖ មេស។

ពស់ថ្នាន់រមៀត — ក្ដាន់រាអាង,

មើល៖ ក្ដាន់។

ពស់នាគ — មេសញ្ចុក, មើល៖ មេស;

— មេសយាក់, មើល៖ មេស។

ពស់មួយប្រភេទ — មេសព្រិក,

មើល៖ មេស។

ពស់មួយប្រភេទ ន. រាមាណ្ឌ។

ពស់វែក — មេសកូ, មើល៖ មេស។

ពស់វែកខៀវ — មេសឆ្កែ, មើល៖ មេស។

ពាក់ កិ. មម្លូតោរ។

ពាក់ (ខ្សែក) កិ. វ៉ាន់;

កិ. វ៉ែន។

ពាក់ (ខ្សែក, ខ្សែក្រវាត់) កិ. ងវ៉ាន់។

ពាក្យប្រើខាងចុងប្រយោគ

ពាក់ (ចិញ្ចៀន, នាឡិកា កងដៃ ខ្សែដៃ ឬ កង
ជើង) កិ. ទឹក។

ពាក់កណ្តាល គុ. ឯតួល។

ពាក់កណ្តាល ន. ឯក្នុងឯតួល។

ពាក់កណ្តាលអាប្រាត្រ —

ឯតួលផុតឯតួលមាង,

មើល៖ ឯតួល។

ពាក់គ្នា កិ. កាហាវ (២)។

ពាក់គ្នា កិ. ជើង។

ពាក្យ — រាង្វែម, មើល៖ រាង្វែ;

ន. នាវ (២);

ន. នាវមិស។

ពាក្យកាព្យ កិ. មព្រឹង។

ពាក្យដេរ — រាពិសទាង, មើល៖ រាពិស;

— រាពិសពុក, មើល៖ រាពិស។

ពាក្យដេរ ឧ. មអាក់មអូម, មើល៖ មអូម។

ពាក្យដេរ ន. នតីរ។

ពាក្យដេរ (មនុស្សស្រី) ន. មអូម (២)។

ពាក្យទំនឹមទំនៀម ន. នាវហោរ។

ពាក្យបញ្ជាឱ្យដំរីក្រាប ឧ. ទុន។

ពាក្យបណ្តោ ឧ. នហោរ។

ពាក្យបណ្តោ — ញច្រិសនហោរ,

មើល៖ ញច្រិស។

ពាក្យបន្ថែម កិ. វិ. ងាវ។

ពាក្យបន្ថែម ន. លិះ។

ពាក្យបន្ថែមនៅចុង កិ. វិ. ដីប។

ពាក្យប្រើខាងចុងឃ្លា (មនុស្សប្រុស) ឧ. មេ;

ឧ. មេៈ។

ពាក្យប្រើខាងចុងប្រយោគ ឧ. មីស។

ពាក្យប្រើនៅខាងចុងឃ្លា (និយាយទៅកាន់
មនុស្សស្រី) ឧ. អេស។

ពាក្យប្រើនៅខាងចុងប្រយោគដើម្បីបង្ហាញពី
ការអញ្ជើញដោយសុភាពរាបសា
កិ.វិ. តើយ។

ពាក្យប្រើនៅខាងចុងល្អះបញ្ជា ឧ. តើយ។
ពាក្យប្រើរាប់ចំនួនកូន ន. លោង។
ពាក្យប្រើសម្រាប់រាប់ចំនួន, ដូច "អី" ន.
មលិម្ម។

ពាក្យភ្ជាប់ (-គ្នា) — តិម។

ពាក្យសម្តី ន. នារីឆើយ។

ពាក្យសម្រាប់ពន្យល់ឆ្លើយឱ្យខ្លី ឬ ដេញអ្វីមួយ
ពាក្យសម្រាប់រាប់ចំនួនតំណ ន. កើន,
(១)។

ពាក្យសម្រាប់រាប់ចំនួនវត្ថុ ឬ សត្វ ន. អី។
ពាក្យសម្រាប់វាស់ប្រវែង ជម្រៅ ឬ ពេល
វេលា ន. មោង។

ពាក្យសម្រាប់ហៅសាច់ថ្ងៃអាយុច្រើនជាងប្តី
ឬ ប្រពន្ធ ន. ពិ។

ពាក្យសុភាសិត, ពាក្យស្លោក ន. ហោរ
(២)។

(ពាក្យស្តីបញ្ជាក់) ឧ. តិច។

ពាង ន. យាង។

ពាង ន. ឯតិង។

ពាងម្យ៉ាង ន. ញាង។

ពាន់ គុ. រោង។

ពាម ន. មីង។

ពាសពេញ កិ.វិ. លាម។

ពាសវាលពាសកាល កិ.វិ. មម្រិចមម្រាច។

ព្រាយ — ហ្វេងប្រើនីលុត,
មើល៖ ហ្វេង។

ពិការ (ដៃ ឬ ជើង) គុ. ក្អែត។

ពិចារណា កិ.វិ. រាទុក។

ពិត កិ. មអីន។

ពិតប្រាកដ គុ. ងាន់។

ពិតមែន គុ. ងាន់។

ពិធីដប់លៀងសងគុណ ន. រាងាយ។

ពិធីណែនាំ — វែរពិវេរ, មើល៖ វែរ។

ពិធីប្តូរស្នង — ជាន់វែរ, មើល៖ វែរ។

ពិធីផ្តាច់ការកាន់ទុក្ខ — អុមហោកយោកងកិ,

ឧ. ចុក។ មើល៖ អុម។

ពិធីរំដោះគ្រោះ — ក្លាយក្រា,

មើល៖ ក្លាយ។

ពិធីរំដោះគ្រោះ — ច្រើយមព្រាង,

មើល៖ ច្រើយ។

ពិធីរំដោះគ្រោះ ន. មពិស្ម (១)។

ពិធីលើករាសី ន. វត់ហោក។

ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ ន.

នារីញេតនាតិមអេប។

ពិធីឧបកិច្ចម្យ៉ាង — ឆេសផែជ្រុង,

មើល៖ ឆេស។

ពិនិត្យមើល — មេតត្បាញ់, មើល៖ មេត។

ពិបាក គុ. ជេរ។

ពិបាកម្ល៉េះ — ជេរអែងអែង, មើល៖ ជេរ។

ពិភពលោក ន. តារ។

ពិភពលោកទាំងមូល — ទូតារ,

មើល៖ តារ។

ពិភពលោកទាំងមូល — ទូតារប្រើ,

មើល៖ ទូតារ។

ពិភាក្សា កិ. ប្រាះ។

ពិភាក្សា កិ. ញុប្រាះ។

ពិភាក្សាគ្នា កិ. តឹមញុប្រាះ, មើល៖ តឹម។

ពិភាក្សាអំពីទោសកំហុស — ប្រាះទោយ្យ,

មើល៖ ទោយ្យ។

ពិរោធន៍ — ជីន្ទយ្យ, មើល៖ ជី។

ពិរោះ គុ. ឆ្មែស (៣)។

ពិល ន. ពីល។

ពិស ន. កាច់, (១)។

ពី ធរ. មើស្ម។

ពីងពាង ន. រីល។

ពីងពាងផ្លុត — រីលមពិរ, មើល៖ រីល។

ពីងពាងមួយប្រភេទ — រីលព្យាច់ញច្រើយ,

មើល៖ រីល។

ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ —

ញឹសរោងមពោងដៃ, មើល៖

ដៃ។

ពីព្រលឹម គុ. ឆើមអោយ។

ពីព្រឹកព្រលឹម — តើមអោយតើមម្លា,

មើល៖ តើម។

ពីព្រោះ ឈ. យិរលាស។

ពីមុន — ជិតកើយ (១),

មើល៖ ជិត។

ពីរ (២) គុ. មារ។

ពីរនាក់ — មារហេ, មើល៖ ហ្វែ។

ពីរោះ កិ. វិ. ឆ្លឹង។

ពីអង្គាល់! ឧ. ញុជិះ។

ពីង កិ. ញុនឹង (២);

កិ. មមែ។

ពីងពាក់ — មមែមមិត, មើល៖ មមែ;

កិ. នទ្រាញ។

ពីប កិ. វិ. ពាប់។

ពុកមាត់ ន. តេប។

ពុត ន. មិន។

ពុតត្បុត ន. នទ្រា (២)។

ពុល កិ. ខឹង;

ន. ខេស។

ពុស កិ. ម្លាស (១)។

ពុះ កិ. ខោស។

ពុះ កិ. ញាស។

ពុះ កិ. រាលាស។

ពូ ន. កោញ។

ពូក ន. ពូក។

ពូកគាត់ សព្វ. ខាន់ពាង។

ពូកែ គុ. ការ។

ពូកែមើល កិ. ដាង។

ពូជ ន. នទុលមពោល។

ពូជ ន. ពូច។

ពូជអម្បូរ ន. ជ្រឹង។

ពូត កិ. ក្លា។

ពូត កិ. ពាត់ (១)។

ពូត កិ. ពាត់ (២)។

ពូតភ្លើង — កូអុញ, មើល៖ ក្លា។

ពូតឱ្យចេញទឹក កិ. អែត។

ពូថៅ — ពេសថៅ, មើល៖ ពេស។

ពូន កិ. មូន។

ពូនមួយកន្លែង — បួនទូនតុក,

មើល៖ បួន។

ពួក ន. ផ្ទុំ;

ន. មពោល។

ពួកគាត់ សព្វ. ខាន់ពាង។

ពួកគាត់ (ឌីពុកម្តាយក្មេក) សព្វ. ខាន់បែ។

ពួកគេ សព្វ. ខាន់ពាង។

ពួកគ្រិស្តបរិស័ទ — មពោលផ្ទុំច្រើន,

មើល៖ ផ្ទុំ។

ពួកនាង ពួកគាត់ (ស្រី) សព្វ. ខាន់រែ។

ពួកយើង សព្វ. ហេន។

ពួកហោរា — ផ្ទុំញជេស, មើល៖ ផ្ទុំ។

ពួន កិ. ក្រាប។

ពួនកំប្រាន — ក្រាបរាញោន,

មើល៖ ក្រាប។

ពេក កិ.វិ. អីរ។

ពេញ គុ. ចេង។

ពេញមួយជីវិត — ទូញជារំលេច,

មើល៖ ទូ។

ពេញមួយថ្ងៃ — ចេងទូនាវ, មើល៖ ចេង។

ពេញមួយរយភាគរយ — ចេងរាហ្សាង,

មើល៖ ចេង។

ពេញវង់ ន. ចង់ (២)។

ពេទ្យ ន. ពេទ្យ។

ពេន កិ. រាព្វេល។

ពេល ន. តី។

ពេល ន. នុក។

ពេល ន. រនុក;

ន. រើស។

ពេលក្រោយ — នារអាកើយ,

មើល៖ នារ។

ពេលក្រោយ — អាកើយ, មើល៖ អារ;

— អោយតែក្តាក,

មើល៖ អោយ។

ពេលខ្លះ — តែសតី, មើល៖ តី។

ពេលព្រឹក ន. កេងអោយ។

ពេលយប់ — នុកមាង, មើល៖ នុក;

— ច្រើមាង, មើល៖ ច្រើ។

ពេលល្ងាច កិ.វិ. កេងមាង។

ពេលវេលា ន. ម៉ឺង (១)។

ពែង ន. ងោរ។

ពែង (ធ្វើពីបំពង់ឫស្សី) — ទីងង័,

មើល៖ ទីង។

ពែនភ្នែន កិ. ក្តោន (២)។

ពោត ន. មថិ។

ពោន ន. រាម្នាន់។

ពោះ ន. នទុល។

ពោះទឹក ន. ពុងទាក។

ពោះម៉ាយ (បុរស) ន. នទ្រោ។

ពោះវៀន ន. ព្រិច។

ពៅ គុ. មពុត។

ពំនូកដី ន. មពី។

ពំនូកសំរាម ន. មពោយ។

ពំនូត ន. មពាត់។

ពាំ កិ. ត្អែង។

ព្នង ន. កានិង;

ន. មូនិង។

ព្យញ្ជនៈ — រាព្វេរាតិ, មើល៖ រាព្វេ។

កិ. ត្រិស។

ព្រ កិ.វិ. រាត្រក។

ព្រន ន. ប្រន។

ព្រនចង្កៀះ — ប្រនម័ង, មើល៖ ប្រន។

ព្រនតម្កក់ — ប្រនតឹមចិយ, មើល៖ ប្រន។

ព្រនមូល — ប្រនមឈម, មើល៖ ប្រន។

ព្រនសំប៉ែត — ប្រនតែប, មើល៖ ប្រន។

ព្រសប្រាស កិ.វិ. ពុសរាពាស។

ព្រសៗ កិ.វិ. ទ្រុកៗ។

ព្រួញ ន. ហរ។

ព្រួញប្រមា ន. រាង។

ព្រួយ, នឹកព្រួយ កិ. ងក្អិន, (២)។

ព្រួយបារម្ភ — រាជរាណាត, មើល៖ រាជ។

ព្រួស កិ. ប្រោស។

ព្រើត កិ.វិ. ញប៊ីស;
កិ.វិ. ប្រី។

ព្រើល កិ. ប្រើល។

ព្រងនាយ កិ.វិ. ចាឆើម;
កិ.វិ. ឆាឆើម។

ព្រងសំណាង — បុនលាប, មើល៖ លាប។

ព្រច កិ. តាង (២);
កិ. តិល, (២);
ន. ដុត។

ព្រែក ន. នហង។

ព្រៃស ន. ព្រៃស។

ព្រៃ ន. ទ្រី, (១)។

ព្រៃ ឬ ចម្ការចាស់ដែលគេទុកចោល —
មីរឆាវ, មើល៖ មីរ។

ព្រៃក្រាស់ — ច្រើញង់ក្រង់ញាប់,
មើល៖ ទ្រី។

ព្រៃក្រាស់ — ច្រើមមិល, មើល៖ ទ្រី។

ព្រៃដែលមានដើមឈើធំៗ ន. ក្រង់។

ព្រៃទំនាប — ច្រើនឹង, មើល៖ ទ្រី។

ព្រៃទំនាបពេញទៅដោយដើមរាំង —
ច្រើនព្រង់រាង, មើល៖ ទ្រី។

ព្រៃធំ — ច្រើក្រង់, មើល៖ ទ្រី។

ព្រៃស័ក្តិសិទ្ធិ — ច្រើមរាះ, មើល៖ ទ្រី។

ព្រៃសួសាន — ច្រើនឹងទាករាង, មើល៖ ទ្រី។

ព្រៃស្រងាត់ — ក្រង់រាញប,
មើល៖ ក្រង់។

ព្រៃស្រងាត់ — ក្រង់រាអុត, មើល៖ ក្រង់។

ព្រៃស្រាង — ច្រើនញង់ក្រង់ញាប់,
មើល៖ ទ្រី;
ន. ក្រង់។

ព្រោកប្រាជ្ញ — ឯកិចច្រើនលោកា,
មើល៖ ឯកិច។

ព្រោងព្រាត កិ.វិ. ត្រឹង;
គុ. ត្រីក្រា។

ព្រោះ (គ្រាប់ពូជ) កិ. ឆ្ងាយ។

ព្រំចម្ការ ន. នហរ។

ព្រំដែន ន. នហរ (២)។

ព្រះ ន. ប្រោស។

ព្រះចន្ទ ន. ខែ (២)។

ព្រះចន្ទពេញរង្វង់ ន. ខែម័ង។

ព្រះជាម្ចាស់ — កោរព្យប្រោស,
មើល៖ កោរព្យ។

ព្រះបន្ទូល

ព្រះបន្ទូល ន. នាវប្រាស (២)។

ព្រះពរ ន. លាប (២)។

ព្រះអង្គ —កោរពប្រោស,
មើល៖ កោរព។

ព្រះអាទិត្យ

ព្រះអាទិត្យ —កោរពប្រោស,
មើល៖ កោរព។

ព្រះអាទិត្យ ន. កាន់។

ព្រះអាទិត្យ ន. នាវ។

ព្រះអាទិត្យ ន. មាត់នាវ។

ក

ភក់	— ទាកចិត្ត, មើល៖ ទាក; ន. ចិត្ត។	កេ	ន. ផ្ទាំង។
ភ័យ	គុ. ផ្អែក; គុ. ប្រឹក្សា។	ក្លាប់	កិ. ងក្រោប; កិ. ញុចប។
ភរិយា	ន. អូរ។	ក្លាប់ពាក្យជាតូចដណ្តឹង	— តិចតួចនិយមន្ត្រៃ, មើល៖ តិច។
កាន់កាប់	— មធ្យោបាយ, មើល៖ មធ្យោ។	ក្លឹត	កិ. ញុចប។
កាសា	ន. នាងឈើ។	ក្ល័រ	កិ. ច្បាស់។
កង់	កិ.វិ. ខ្លាំង; កិ.វិ. ពឹង។	ក្លាក់	កិ. កាស។
ក្លល	កិ.វិ. ខ្លាំង; កិ.វិ. ប្លែក។	ក្លាក់	កិ. នឡើង; កិ. នឡើង។
កូតករ	កិ. ឆ្អឹង។	ក្លាក់ផ្អើល	— នឡើងទាល់, មើល៖ នឡើង។
កូតករ	កិ. មនោស; កិ. មីរ។	ក្លាក់ពីដេក	— កាសចិត្ត, មើល៖ កាស។
កូតករ, កុហក	កិ. ក្ល័រ។	ក្លាក់ព្រើត	— កាសចិត្ត, មើល៖ កាស; — នឡើងព្រោល, មើល៖ នឡើង។
កូមិ	ន. បិទ។	ក្លាក់ព្រើត	— នឡើងព្រើត, មើល៖ នឡើង។
កូមិកំណើត	— បិទចិត្ត, មើល៖ បិទ។	ក្លាក់ព្រើត	— នឡើងព្រោល, មើល៖ នឡើង។
កូមិចាស់	ន. រាង។	ក្លាក់ព្រើត (ព្រួស)	កិ.វិ. ព្រោល។
កូមិជិតខាង	— ប្រើបិទច្បាប់, មើល៖ ប្រើ។	ក្លាក់រលឹក ឬ រលឹក	កិ. ងក្រោបពោល។
កូមិដ្ឋាន	— ប្រើបិទ, មើល៖ ប្រើ។	ក្លាស់	កិ. មពាន់ (១)។
ក្លយ	ន. ផោយ។	ក្លៀវ	— ចូរចំ, មើល៖ ចូរ។
ក្លយម្យ៉ាងដែលមានពណ៌ក្រហម	ន. ឆ្មៅ។	ក្លាល់គ្នា	កិ. តិចមមាស, មើល៖ តិច។
កើ	កិ. ឆ្អឹង។	ភ្នែក	ន. មាត់។
កើតពោះ	គុ. ប្រឹក្សា។		
កៀសខ្លួន	កិ. ទូ, (១)។		

ភ្នែកគោរ ន. រាមាង់ (១)។

ភ្នែកមុត — ត្រាមមាត់ដាង,
មើល៖ ដាង។

ភ្នែកឡើងបាយ ន. លាវមាត់។

ភ្នំ ន. យោក។

ភ្នំពេញ ន. ផានុមពេញ។

ភ្នក់ កិ. ច្បាប់។

ភ្លាម, មួយរំពេច កិ.វិ. បួល។

ភ្លាមៗ កិ.វិ. នទាល។

ភ្លាវ គុ. ក្អែក។

ភ្លឺភ្លឺ គុ. មន្ត។

ភ្លឺង កិ.វិ. ឆ្ងល់;

គុ. រាង។

ភ្លឺង (ដេក) កិ.វិ. ឆ្ងល់។

ភ្លឺប កិ.វិ. ត្រួត។

ភ្លឺ កិ. អាង។

ភ្លឺចិញ្ចែងចិញ្ចាច កិ. ញប្រាង។

ភ្លឺចៃស — អាងរាសរាស,

មើល៖ អាង។

ភ្លឺចៃស កិ. ប្រាត។

ភ្លឺច្បាស់ — ក្លឹសរាសរាស, មើល៖ ក្លឹស។

ភ្លឺច្បាស់ — អាងរាសអាងរាយ,

មើល៖ អាង។

ភ្លឺព្រាងៗ — អាងប្រឹង, មើល៖ អាង។

ភ្លឺស្រាងៗ ន. ប្លិតអាង។

ភ្លឺស្រៃ ន. នពោរស្រៃ។

ភ្លុក ន. លា។

ភ្លើ គុ. រាហាំង។

ភ្លើង ន. អុញ។

ភ្លើងចង្អៀង — អុញចង់ចេញ,

មើល៖ អុញ។

ភ្លើងចន្ទៈ — អុញពូជ, មើល៖ អុញ។

ភ្លៀង ន. មីស។

ភ្លៀងខ្លាំង — មីសហោ, មើល៖ ហោ។

ភ្លៀងឈូ — មីសខ្វក, មើល៖ មីស។

ភ្លេច កិ. កាច្វេល;

កិ. ច្វេល។

ភ្លេចត្រចៀក — ច្វេលតោរ, មើល៖ ច្វេល។

ភ្លែត កិ.វិ. ប្លិត;

កិ.វិ. ប្លុត;

កិ.វិ. ប្លុស។

ភ្លែមៗ កិ.វិ. ប្លែបៗ។

ភ្លៅ — តើមម្លូ, មើល៖ តើម;

ន. មល្ល, (២);

ន. ម្លូ។

ភ្លៅមាន់ ន. មលោ។

ម

មក កិ. ពាៈ។
 មក កិ. វាច់។
 មក កិ. វិ. ពិក។
 មកដល់ កិ. តិច។
 មកដល់កុះករ — តិចរាមិច, មើល៖ តិច។
 មកទទួល កិ. រាន។
 មកពី — ពាៈមើស, មើល៖ ពាៈ;
 ឈ. យិរមើស។
 មកពីអ្វី? — មិសយិរ, មើល៖ មិស។
 មង់ ន. ជាល។
 មង់ (ដាក់ត្រី) ន. មិង។
 មច្ចុជាតិ — កើតកាងត្នាមៃ, មើល៖ កើត។
 មឈូស ន. កាមាង។
 មឈូស ន. មាង។
 ម័ដ្ឋ កិ. ឆែ។
 ម័ដ្ឋ គុ. មោយ;
 គុ. ហាច។
 មនុស្ស ន. មនុស្ស។
 មនុស្សខ្ចីយ — មនុស្សរណេមូក្លាដើញ,
 មើល៖ មូ។
 មនុស្សចង្រៃ — មនុស្សក្លិន,
 មើល៖ មនុស្ស។
 មនុស្សចាស់ — មូរាញ, មើល៖ មូ។
 មនុស្សប្រុស ន. ក្លោ។
 មនុស្សព្រៃ ន. នួន។

មនុស្សម្នា — មនុស្សមនុស្ស,
 មើល៖ មនុស្ស។
 មនុស្សសាមញ្ញ ន. បិនឈាន (២)។
 មនុស្សស្លាប់ កិ. ញើប។
 មនុស្សហូរហែ ន. ត្រឹងត្រែង។
 មនុស្សអ្នកមាន — មនុស្សជេងកិនមៃ,
 មើល៖ មនុស្ស។
 មន្ទីរ ន. មុនតី។
 មន្ទីរពេទ្យ — ញីសទាកនី, មើល៖ ញីស។
 មន្ទីរពេទ្យ ន. មុនតីពេត។
 មមាញឹក កិ. វិ. រាន់គ្នាន់។
 ម៉ាច់ កិ. វិ. ក្អេត;
 កិ. វិ. ឆេតក្អេត;
 ខ. ក្អី។
 ម៉ាណា ន. មាណ។
 មាត់ ន. មមូង។
 មាត់ ន. មិរ។
 មាត់ (អណ្តូង ឬ រណ្តៅ) — ព្រោមមិរ,
 មើល៖ ព្រោម។
 មាត់ប្រាំង — មិងទាក, មើល៖ មិង។
 មាតា (ពាក្យល្អ) ន. មេ។
 មាន កិ. មុត។
 មាន (ផ្ទៃពោះ ឬ កូន) កិ. មាៈ (២)។
 មាន (ពណ៌នា) កិ. តែស (១)។
 មានចិត្តរីករាយ គុ. ងកើចងកើរ។
 មានណា! ខ. ញង្រិះ។

មានតែ កិ.វិ. ៣មុំ។

មានតែ ឈ. កាន់។

មានទោស —តែសទោយ្យ,
មើល៖ ទោយ្យ។

មានបាន —តែសជេង, មើល៖ តែស។

មានមនុស្សជាច្រើន មានទាំងប្រុសទាំងស្រី
ទាំងចាស់ទាំងក្មេង —
ទ្រោសទូដាសនទាមញ្ញសមរ,
មើល៖ ទ្រោស។

មានរដូវ —តែសឆក់ (២),
មើល៖ តែស។

មានសុខភាពល្អ —តែសនាវិស្វតិមឆក់,
មើល៖ តែស។

មាន់ ន. អ្បាវ។

មាន់គ្គាង —អ្បាវដាវ, មើល៖ អ្បាវ។

មាន់ឈ្មោល —អ្បាវងក្អឹង, មើល៖ អ្បាវ។

មាន់ទោរ ន. ក្អឹង។

មាន់ទោរ ន. ប្រិច។

មាន់ទោរព្រៃ ន. រាតាក់។

មាន់ព្រៃ —អ្បាវប្រិ, មើល៖ អ្បាវ។

មាស ន. មាយ្យ។

ម៉ាស៊ីន ន. មាឆិន។

ម៉ាស៊ីនឈូសឈាយ —មាឆិនឆុសឆី,
មើល៖ មាឆិន។

ម៉ាស៊ីនអារឈើ —មាឆិនកិសឆី,
មើល៖ មាឆិន។

ម៉ាឡាវិន ន. មាណវិន។

មិត្ត ន. ជាង។

មិត្ត ន. មិត្ត។

មិត្តភក្តិ —មិត្តជាង, មើល៖ មិត្ត។

មិត្តភក្តិ ន. មាជ។

មិត្តសម្លាញ់ —ជាងជាយ, មើល៖ ជាង។

មិន កិ.វិ. មោ;

កិ.វិ. លិច។

មិន កិ.វិ. ឆេ។

មិនខ្លះ កិ. នី។

មិនខ្លះទេ —មោនី, មើល៖ មោ។

មិនចេះដើរលើស្ពានឈើ កិ. តូ។

មិនចាំបាច់ —លិចខាច, មើល៖ លិច។

មិនឈប់ឈរ កិ.វិ. ឥតិត។

មិនដែល —មោព្រិត, មើល៖ ព្រិត។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ —មោទើន, មើល៖ មោ។

មិនថ្មីទេ ឈ. ងខែង (២)។

មិនទាន់ —ឆេហិះ, មើល៖ ឆេ។

មិនទាន់ កិ.វិ. ឆេហិះ។

មិនទាន់ (ដោយសារលឿនពេក ឬ ប្រញាប់
ពេក) —មោនាន់,
មើល៖ មោ។

មិនទាន់ (ធ្វើមិនទាន់ហើយ) —មោហិះ,
មើល៖ មោ។

មិនទាន់រួចរាល់ កិ.វិ. ឆេនាន់។

មិនធម្មតាទេ ឈ. មិសលេងលាង។

មិនធ្លាប់ —មោព្រិត, មើល៖ ព្រិត។

មិនបាច់ —មោខាច, មើល៖ មោ។

មិនបានការ គុ. នរានឆើន។

មិនមាន —លិចតែស, មើល៖ តែស។

មិនរវៃដៃ —មោកាះ, មើល៖ មោ។

មិនសូវ —មោនាះ, មើល៖ មោ។

មិនសូវ — មោណាង, មើល៖ មោ។
 មិនស្តាប់ដំបូន្មាន កិ. រាណវនា។
 មិនស្តាប់ដំបូន្មាន កិ. រាណវិចារម្លង។
 មិនឱ្យតម្លៃ កិ. ញ្ជូនម្រោយ។
 មីង ន. យើ។
 មីងមាត់ កិ. រាប់ជាប់។
 មីន (១០០០០) គុ. រាមីន។
 មុខ — មុសមាត់, មើល៖ មុស;
 ន. នាប់។
 មុខជា កិ. វិ. ទុមមា: ឈាស។
 មុង ន. មុង។
 មុជ កិ. ញ្ជប់ (១)។
 មុជ កិ. មូច។
 មុត កិ. តាត;
 កិ. តោត។
 មុត កិ. មាម។
 មុត គុ. ឆោត។
 មុត គុ. ហើរ។
 មុន កិ. វិ. ឈរ (២)។
 មុន កិ. វិ. ឆេឈរ។
 មុន ន. មុន។
 មុនដំបូង ន. នតើម។
 មុននឹង — ឆេឈរមា, មើល៖ ឆេឈរ។
 ម៉ូតូ ន. មោតោ។
 ម៉ូតូបួនគ្រឿង — មោតោបួនគ្រឿង,
 មើល៖ អី។
 មូរ កិ. ញោន (១);
 កិ. ឈិន។
 មូល គុ. មឈម។

មូស ន. មាច់។
 មួក ន. មោក។
 មួម៉ៅ កិ. រុល។
 មួយ គុ. ទូ។
 មួយ គុ. មួយ។
 មួយ (គ្រឿង, ក្បាល, ម្នាក់) — មួយអី,
 មើល៖ មួយ។
 មួយកន្ទុយ (គ្រឿង) — ទូនហាង,
 មើល៖ នហាង។
 មួយក្រុម — ទូមពោល, មើល៖ មពោល។
 មួយចង្កោម — ទូរាកុម, មើល៖ រាកុម។
 មួយចំហៀង — ទូដាស, មើល៖ ដាស។
 មួយឆាកជីវិត — ទូមោងនារីស,
 មើល៖ នារីស។
 មួយជីវិត — ញាជារំនាក់, មើល៖ ញាជារ។
 មួយជីវិត — ទូមោងនារីស,
 មើល៖ មោង។
 មួយដង — ទូតី, មើល៖ ទូ។
 មួយតង់ — ទូនទ្រោស,
 មើល៖ នទ្រោស។
 មួយត្រឡោក — ទូនទិស, មើល៖ ទូ។
 មួយថ្ងៃ — ទូនារ, មើល៖ នារ។
 មួយថ្ងៃវាល់ល្ងាច — ទូនារមាង,
 មើល៖ នារ។
 មួយនាក់ — ទូប្លែ, មើល៖ ទូ។
 មួយពាន់ (១ ០០០) — ទូរាមាង,
 មើល៖ ទូ។
 មួយពាន់ (១ ០០០) — ទូរាមាង,
 មើល៖ រាមាង។

មួយពួក —ទូមពោល, មើល៖ មពោល។
 មួយពំនូត —ទូមពាត់, មើល៖ មពាត់។
 មួយភ្លែត —ទូនទិម, មើល៖ ទូ២;
 —ទូនហិម, មើល៖ នហិម។
 មួយម៉ឺន (១០ ០០០) —ទូរាមីន,
 មើល៖ រាមីន។
 មួយម៉ឺន (១០០០០) —ទូរាមីន,
 មើល៖ ទូ២។
 មួយយប់ទល់ភ្លឺ —ទូនាងរាអាង,
 មើល៖ នាង។
 មួយយប់ទល់ភ្លឺ —ទូនាងរាអាង,
 មើល៖ មាង។
 មួយយប់ទល់ភ្លឺ —ទូនាងរាអាង,
 មើល៖ រាអាង។
 មួយរយ —ទូរាហ្សាង, មើល៖ រាហ្សាង។
 មួយរយ (១០០) —ទូរាហ្សាង,
 មើល៖ ទូ២។
 មួយរំពេច កិ.វិ.ងកិរ។
 មួយលាន (១ ០០០ ០០០) —ទូលៀន,
 មើល៖ ទូ២។
 មួយសន្ទុះ ន.បិតឈីត។
 មួយសប្តាហ៍ —ទូពើស, មើល៖ ពើស។
 មួយសែន (១០០ ០០០) —ទូរាឆែន,
 មើល៖ ទូ២។
 មួយសែន (១០០ ០០០) —ទូរាឆែន,
 មើល៖ រាឆែន។
 មួយស្របក់ ន.បិតឈីត។
 មួយអាទិត្យ —ទូពើស, មើល៖ ពើស។
 ម្នាក់ ន.មិរ។

មូល (កាច់ជាពីរកំណាត់) កិ.រាង្គ។
 មូលបង្គាប់ —នតោនញច្រើស,
 មើល៖ នតោន;
 កិ.កែក២។
 ម៉ែកៗ កិ.វិ.ត្រើប។
 ម៉ែមក្ខច ន.ក្លែ៖។
 ម៉ែមថ្នាំចិន ន.ញងង។
 មើល កិ.ឆ្ងាញ់។
 មើលឃើញ —ឆ្ងាញ់ឆែ, មើល៖ ឆ្ងាញ់។
 មើលងាយ កិ.មីច។
 មើលងាយ កិ.រាមិត។
 មើលងាយគ្នា កិ.តិមរាមិត, មើល៖ តិម។
 មើលចម្ការ —ឆ្ងាញ់មីរ, មើល៖ ឆ្ងាញ់។
 មើលជំងឺដោយប្រើមន្តអាគម កិ.ច្រឹង;
 កិ.ច្រង់។
 មើលត្រមង់ត្រមោច —ឆ្ងាញ់រាហើប,
 មើល៖ ឆ្ងាញ់។
 មើលថែ —មិត់ឆ្ងាញ់, មើល៖ មិត់។
 មើលថែរក្សា កិ.រាបៃ២។
 មើលទៅស្អាត —ឆែរាយិម, មើល៖ ឆែ។
 មើលបំណាំគ្នា កិ.តិមនទាង, មើល៖ តិម។
 មើលបួន កិ.ជោប២។
 មៀន ន.មៀន។
 មៀន ន.មែន។
 មៀម —ក្លាងកោ, មើល៖ ក្លាង;
 ន.អូឈិ៖។
 មេ ន.មែ (២)។
 មេកណ្តៀរ —មែក្លឹង, មើល៖ មែ។
 មេត្រ —មិងត្រៃ, មើល៖ មិង។

មេឃ ន. ព្រេតា។

មេឃភ្លឺ — អាងថ្លើ, មើល៖ អាង។

ម៉េច? ន. មើម (១)។

ម៉េច សព្វ. ខ្លាំង។

ម៉េច? សព្វ. ជើស។

ម៉េច? សព្វ. មិស។

ម៉េច (ពាក្យសាមញ្ញ) កិ.វិ. រាវរត់។

មេត្តា កិ.វិ. អោម។

មេត្រប៉ៃ ន. នឡាយ។

មេបា — ទ្រោធាន, មើល៖ ទ្រោ។

មេភ្លៀង ន. ឯត្ថាប។

មេភ្លៀង ន. ឯលាប។

មេម៉ាយ ន. នទ្រោ។

មេរៀន ន. នាវនតី។

មេរោគ ន. កាមាន។

មេស្រមោច ន. កាទុន។

មេអំបៅ ន. ក្នុងកឹម។

មេឌ័ម៉ាល់ — អិងញ៉ឹង, មើល៖ អិង;
— អិងនទ្រឹង, មើល៖ អិង។

ម៉ៃ ន. មេៈ។

ម៉ៃកឈើ ន. ឯតឹង។

ម៉ៃត្រ ន. មែត (១)។

ម៉ៃត្រវាស់ ន. មែត (២)។

មែនទែន — ងាន់ៗ, មើល៖ ងាន់។

មែនទែន ឬ ពិតប្រាកដ ឧ.វិ (១)។

មែនឬ កិ.វិ. ងាន់ (២)។

ម៉ោង ន. មិង (១)។

ម្ចាស់ — មូនើម, មើល៖ មូ។

ម្ចាស់ ន. តើម។

ម្ចាស់ ន. នើម (២)។

មូល ន. ឯលាយ។

ម៉ៃម៉ៃ កិ.វិ. ផ្ទះរាវ។

ម្តង — ទូតឹង, មើល៖ តឹង។

ម្តងបន្តិច — ដេដើន, មើល៖ ដេ។

ម្តងៗ — ទូតឺៗ, មើល៖ ទូ។

ម្តងៗ — នតឺៗ, មើល៖ នតឺ។

ម្តាយ ន. មេៈ។

ម្តាយភ្នែក — មេៈពិ, មើល៖ ពិ។

ម្តាយភ្នែក — មេៈពិ, មើល៖ មេៈ។

ម្តាយចុង — មេៈចោង, មើល៖ មេៈ។

ម្តាយដើម — មេៈតើម, មើល៖ មេៈ។

ម្តាយបង្កើត — មេៈតើម, មើល៖ មេៈ។

ម្តងទៀត — ទូតឺត, មើល៖ តឺ។

ម្តងម្តាល — តែសនតឺ, មើល៖ តឺ។

ម្តងៗ — ទូតឺៗ, មើល៖ តឺ។

ម្តេស ន. មរាច។

ម្នាក់ — ទូហ្វៃ, មើល៖ ហ្វៃ;
កិ. រាវាច។

ម្នាក់ឯង កិ.វិ. ប្តូចប្តូត។

ម្នាក់ឯង ឬ ខ្លួនឯង — ទូហ្វៃអេង,
មើល៖ អេង;
សព្វ. អេង។

ម្ចាស់ ន. ព្រឹតតងកិៈ។

ម្តៃ (២០) គុ. មារជិត។

ម្តៃមួយ (២១) — មារជិតមាមួយ,
មើល៖ មារជិត។

ម្យ៉ាង ឈ. ទីងអែ។

ម្រាម ន. កាលាវ។

ម្រាម ន. ឈាវ្ម្ម។
 ម្រាមជើង — កាឈាវជើង, មើល៖ កាឈាវ។
 ម្រាមជើង ន. ឈាវជើង។
 ម្រាមដៃ — កាឈាវដៃ, មើល៖ កាឈាវ។
 ម្រាមដៃ ន. ឈាវដៃ។
 ម្រេច ន. មរិច។
 ម្រែង ន. រាព្យា។
 ម្រោម ន. ខាង។
 ម្រះ ន. មពាង្គ។
 ម្លប់ ន. នហិម្ម (២)។
 ម្លឹង ឧ. នហិម្ម។
 ម្លូ ន. មល្ល, (១)។
 ម្លូស្នា ន. ចង្ក្រ។

ម្លូះ ឧ. នហិម្ម។
 ម្លូល ន. នត្រី។
 ម្លូលមិញ ន. នត្រី។
 ម្លូលម្លូ ន. រាត្រី។
 ម្លូលម្លូ — នារាត្រី, មើល៖ នារៈ។
 ម្លូលម្លូមួយនាយ ន. រាត្រី។
 ម្លូលម្លូមួយនាយ — នារាត្រី,
 មើល៖ នារៈ។
 ម្លូរ ន. រាត្រី។
 ម្លូប ន. ត្រាវ។
 ម្លូបម្លា — ត្រាវបាង, មើល៖ ត្រាវ;
 — ត្រាវបាង, មើល៖ ត្រាវ។

យ

យក កិ. ឆិះ;
 កិ. ពើយ្យ។
 យក (ឃ្មុំ) កិ. តោស្យ។
 យកចិត្តទុកដាក់ — នហេលនានេះ,
 មើល៖ នហេល។
 យកចេញ កិ. ងត្នោស;
 កិ. ងលោស;
 កិ. ញឆើរ។
 យកចេញ កិ. តាក់។
 យកត្រាំទឹក កិ. ត្រាម។
 យកទៅវិញ កិ. ញឆើត។
 យករឹប — ឆិះរឹប, មើល៖ ឆិះ;
 — ពើយ្យរឹប, មើល៖ ពើយ្យ។
 យកអាសាត្ថា កិ. តឹមឃើក, មើល៖ តឹម។
 យន្តហោះ ន. កាពាល់។
 យប់ ន. មាង។
 យប់ (សម្រាប់រាប់) ន. នាង។
 យប់ទី១ ន. នាងម្នាយ។
 យប់ទី២ ន. នាងមារ។
 យប់ទី៣ ន. នាងពៃ។
 យប់នេះ — មាងតាអ៊ុយ, មើល៖ មាង។
 យប់ព្រលប់ — មាងញត្រុប,
 មើល៖ ញត្រុប។
 យប់មិញ — មាងនើស, មើល៖ មាង។
 យប់ម្សិល — មាងតិ, មើល៖ មាង។
 យប់ៗ — មាងៗ, មើល៖ មាង។

យល់ កិ. វាត់។
 យល់ កិ. វត់។
 យល់សប្តិ កិ. មមើយ។
 យ៉ាង កិ. វិ. ទុតមា។
 យ៉ាងតិចណាស់ — ដោះដាន់ដោះដេន,
 មើល៖ ដោះ។
 យ៉ាងនេះ ន. នរានឆើន។
 យ៉ាងនេះ សព្វ. ញឆ្ង។
 យ៉ាងនេះ សព្វ. នរេនឆើន។
 យ៉ាងនោះ ន. នតិ;
 សព្វ. ញឆ្ង។
 យ៉ាងពិតប្រាកដ — ងាន់ងេន,
 មើល៖ ងាន់។
 យ៉ាងពិតប្រាកដ — នហេលនានេះ,
 មើល៖ នានេះ។
 យ៉ាងម៉េច? សព្វ. ដើស។
 យ៉ាងមាំ កិ. វិ. រឹងរីង។
 យ៉ាងរហ័ស កិ. វិ. ចីប។
 យ៉ាងហ្នឹង សព្វ. នរេនឆើន។
 យានជំនិះ ន. រាទែស។
 យ៉ាប់យ៉ូន — ជេរអែងអ៊ង, មើល៖ ជេរ។
 យាយ ន. អ្ន។
 យាយតា — អ្នចៃ, មើល៖ អ្ន។
 យាយម៉ប — មូនហុមញឆោតនទុល,
 មើល៖ មូ។
 យ៉ា! ខ. យ៉ា។

យ៉ា ឧ. យេ។
 យ៉ា ឧ. អីស។
 យ៉ាត កិ. វាស។
 យ៉ាត កិ. តិច (១);
 កិ. វិ. មម្រើយ។
 យ៉ាតពេល កិ. វិ. ការ។
 យ៉ាតយ៉ាវ កិ. វិ. រាត្រី។
 យ៉ាតសន្សំមៗ — តិចត្រិ, មើល៖ តិច។
 យ៉ាតៗ កិ. វិ. ព្រៃៗ;
 កិ. វិ. ផ្លែៗ។
 យួរ កិ. វិ. ជិះ។
 យួរអង្វែង — ជិះជិង, មើល៖ ជិះ។
 យួរៗ — ជិះៗ, មើល៖ ជិះ។
 យួន ន. យ៉ាង។
 យួរ កិ. យារ។
 យើង សព្វ. មិន។
 យើង សព្វ. មិន;

សព្វ. ហៃ។
 យ៉ែ កិ. វិ. ប្រុង។
 យោនី ន. ពុទ្ធតុ;
 ន. លេន។
 យោល កិ. ញាតាស (១);
 កិ. រាយៗ។
 យំ កិ. ញុម។
 យំ (សត្វ) កិ. ញាហ្វាង។
 យំឡញសោក កិ. នអិរ។
 យំយែក — ញុមផ្លែ, មើល៖ ញុម។
 យំរហាម — ញុមរាហ្វាច, មើល៖ ញុម។
 យំរៀបរាប់ (ពេលមនុស្សស្លាប់) — ញុមនអិរ,
 មើល៖ ញុម។
 យំសោកញ — ញុមផ្លែ, មើល៖ ញុម។
 យំស្រែក កិ. លុង។
 យំហី — ញុមខី, មើល៖ ញុម។
 យំឡៗ — ញុមលុង, មើល៖ ញុម។

រក កិ. ជិយ។
 រក កិ. វាង់។
 រកត្រី — វាង់កា, មើល៖ វាង់។
 រករៀង កិ. រកែស្តុះ;
 កិ. ម្សាញ់។
 រករៀង កិ. ប្រែប្រួល។
 រកលេស កិ. នតែ។
 រកស៊ី — ជិយនា, មើល៖ ជិយ;
 — វាង់កា, មើល៖ វាង់។
 រកស៊ីផ្លូវភេទ — វាង់តិរ, មើល៖ វាង់។
 រកហេតុ កិ. ម្សាញ់។
 រកា ន. ម្នាង។
 រក្សា — កឹងឯតាង, មើល៖ កឹង។
 រក្សាគ្នា កិ. តឹមពេត, មើល៖ តឹម។
 រង ន. នាប់;
 ន. មមិរ។
 រងចាំ កិ. ញ្ញតាត់។
 រងជំនួស — រិម័កឹង, មើល៖ រិម័។
 រងទុក្ខ គុ. មបិត។
 រង់ចាំដោយសង្ឃឹម — កិប្បាលើប,
 មើល៖ កិប្ប។
 រង់ចាំត្រៀបត្រា — កិប្បលើប,
 មើល៖ កិប្ប។
 រង់ចាំយូរ — កិប្បធីន, មើល៖ កិប្ប។
 រងា — ជីកាត់ (១), មើល៖ ជី;
 កិ. កាកាត់។

រងាវ កិ. នទ្រៅ។
 រងេរងើ កិ. វិ. វាត់រឹងទីងទីត,
 មើល៖ វាត់។
 រងើ កិ. រាគ្គិស។
 រងើរ កិ. ឯតាវ៉ា។
 រង្វង់ ន. រាញាញ;
 ន. រាវាញ។
 រង្វើល កិ. វិ. ត្រាង។
 រញ្ជី ន. ទោកត្នែ។
 រញ្ជីរញ្ជី គុ. អុសអាស។
 រញ្ជួយ កិ. ឯតាវ៉ា។
 រញ្ជួយខ្លួន — ឯតាវ៉ាវិរ, មើល៖ ឯតាវ៉ា។
 រង្គិបរង្គិប គុ. នទោសនទាប់។
 រង្គិក កិ. វិ. រោបដោប។
 រង្គករណែល កិ. វិ. រីលី;
 កិ. វិ. រីតទើត។
 រង្គុវ ន. ម្រើ។
 រង្គុវ (ស្រី) កិ. ឆែតាក់។
 រង្គុវប្រាំង ន. តាវាយ។
 រង្គុវប្រាំង — ម្រើតាវាយ, មើល៖ ម្រើ។
 រង្គុវវស្សា — ខែតាមីស, មើល៖ ខែ;
 ន. តាមីស។
 រងៃ ន. រាដៃ។
 រណ្តៅ ន. នតូ។
 រណ្តៅ (ដាំស្រូវ) — ត្រោមរាមូល,
 មើល៖ ត្រោម។

រណ្តៅដែលគេដឹក — នត្ថប្រឹង,

មើល៖ នត្ថ។

រត់ កិ. ញាតា។

រត់គេច កិ. ក្លាយ (២)។

រត់ទៅ (តែមួយ) កិ.វិ. ព្រឹត។

រត់ប្រុយ — ញាតាព្រឹក,

មើល៖ ញាតា។

រតាត់រតាយ កិ.វិ. មម្រិចមម្រាច។

រតាយ កិ.វិ. លាសវាស;

កិ.វិ. លីសរីស។

រតូញ ន. រាតោញ។

រទេះគោ — រាទេសនទ្រោក,

មើល៖ រាទេស្ម។

រនង់ — នទារនតឹង, មើល៖ នទារ។

រនាប ន. រាពាយ (២)។

រនាម ន. រូយ។

រនាស់ ន. ញាតាយ។

រនាស់គោ ន. ញាតាយ។

រនាស់ឈើ ន. ញាតាយ។

រនាស់ដៃក ន. ញាតាយ។

រនាស់ដៃ — ញាតាយរមពោយ,

មើល៖ ញាតាយ;

— មង់ត្រាយ, មើល៖ មង់។

រនុក ន. រានាង។

រនូត ន. រាងគុស។

រន្ទេប ន. រាលីង។

រន្ទះ ន. ងតាយ;

ន. ងឈាយ។

រន្ទ គុ. ឆុង;

ន. ត្រោម។

រន្ទគូទ ន. ឆ្មាច់។

រន្ទច្រមុះ — ត្រោមមុស, មើល៖ ត្រោម។

រន្ទត្រចៀក — ឆុងតោរ, មើល៖ ឆុង។

រន្ទត្រចៀក — ត្រោមតោរ, មើល៖ ត្រោម។

រន្ទភ្នែក — ត្រោមមាត់, មើល៖ ត្រោម។

របង ន. ងតារ។

របង ន. មពេរ។

របត់ (ផ្លូវទឹក) ន. ភ្លឺល (២)។

របស់ ន. នទើ;

សព្វ. ទេ។

របស់ សព្វ. មន្ត;

សព្វ. មន្ត។

របស់ខ្ញុំ គុ. តិបថៃ។

របស់គាត់ — ពាងទេ, មើល៖ ទេ។

របស់គាត់ សព្វ. ព្រៃ (១)។

របស់គាត់ (ស្រី) សព្វ. ខាន់អែទេ។

របស់គេ សព្វ. ម្រៃ។

របស់គេ (ប្រើចំពោះបុរស និងស្រ្តី) — ម្រៃ,

មើល៖ មន្ត។

របស់នាង — អែម, មើល៖ អែ។

របស់នាង សព្វ. ខាន់អែទេ។

របស់យើង — មិនទេ, មើល៖ ទេ។

របស់របរ — នទិសនទើ, មើល៖ នទិស។

របស់អ្នក — អែទេ, មើល៖ ទេ;

— មែន, មើល៖ មន្ត។

របស់អ្នករាល់គ្នា (ប្រុស) សព្វ. ខាន់មន្ត;

សព្វ. ខិនមន្ត។

រហូត កិ. រាលីត;

កិ. រាជ្យៗ
 រដ្ឋ កិ. វិស័យ
 រដ្ឋស ន. រោគ២;
 ន. រាមាញ់
 របៀបណា? ន. មើម (១)។
 របេះចេញ កិ. ដំណើរ
 របោម, ពពួករុយ ន. ជិបៗ
 រហ័ស (ដំណើរ) ន. ឯកោស្ត២
 រពាក់ ន. រាជ្យៗ
 រព័សដៃ គុ. រាជ្យៗ
 រមាស ន. រាជ្យៗ
 រមាស់ កិ. កាច្យាត្រ;
 កិ. ច្យាត្រ
 រមាស់ដៃ —ច្យាត្រ, មើល៖ ច្យាត្រ។
 រមិលគុណ កិ. រិម្ព, (២)។
 រមិលគុណ កិ. ជារ្ម់។
 រម្មរ ន. មម្ម (២);
 ន. រិម្ព២
 រម្មល (ពោះ) ន. ច្យាត្រ៣។
 រម្យ័ត ន. រាជ្យៗ
 រម្យ័ល កិ. រាជ្យៗ
 រម្យម គុ. ទេសរាជ្យៗ
 រយ គុ. រាជ្យៗ
 រយាងដំរើម្យប្រភេទ ន. រោគ២។
 រយៈ កិ. ក្លាសៗ
 រយៈប្រាវ —ក្លាសប្លុក, មើល៖ ក្លាស។
 រលក ន. ញាត្រ;
 ន. ញាត្រ២។
 រលត់ កិ. ញាត្រ (២)។

រលត់ កិ. រាជ្យៗ
 រលត់រលាយ —រិសាវ, មើល៖ រាយ។
 រលាក់ កិ. ញាត្រ;
 កិ. នញ្ចៈ (២)។
 រលាត់ កិ. នញ្ចៈ;
 កិ. រាជ្យៗ
 រលាយ កិ. រាយ។
 រលាយ កិ. លេក។
 រលាយខ្លាត់ខ្លាយ —ញាត្រមើល,
 មើល៖ ញាត្រ។
 រលាយចូលគ្នា កិ. តិមណាចម្រាស,
 មើល៖ តិម។
 រលាស់ កិ. រាជ្យៗ
 រលីង កិ. រិ. រោគ២។
 រលីង កិ. រិ. រាជ្យៗ
 រលីង កិ. រិ. រាជ្យៗ
 រលឹក កិ. រើ។
 រលឹម កិ. នញ្ចៈ។
 រលុង គុ. លាហិយ។
 រលូត កិ. រាជ្យៗ
 រលូតកូន —រាជ្យៗនុយ,
 មើល៖ រាជ្យៗ។
 រលួយ គុ. រាជ្យៗ
 រលួស ន. រាជ្យៗ
 រលេញ កិ. រិ. លិញរិញ។
 រលែម កិ. រិ. លាជ្យៗ
 រលោង គុ. រោគ២។
 រលំ កិ. រាជ្យៗ (១)។
 រល់ កិ. រិ. (២)។

រវិច្ចា កិ.វិ. លាផឹច។
 រវើក កិ.វិ. រាញាក់។
 រវើរវាយ កិ.វិ. លេងលើដី។
 រវៃ កិ. ឮយ។
 រវាំង កិ. ពឹង។
 រវាំងត្រចៀក — ពឹងតោរ, មើល៖ ពឹង។
 រសជាតិ កិ.វិ. ចេញ។
 រសជាតិខារ គុ. ខារ (១)។
 រស់ កិ. រស់ (១)។
 រស់នៅ — តុងរ, មើល៖ តុ។
 រស់នៅជាប្តីប្រពន្ធ — តុអូរាយ,
 មើល៖ តុ។
 រស់នៅដោយខ្វះខាត គុ. រាញាធំៗ។
 រសាត់ កិ. រាទ្ងៗ។
 រសាប់រសល់ — អាសន្នយ្យអាសនហិម៌,
 មើល៖ អាស៣។
 រសាយ (ជំនឿ) គុ. រាអ្យា (២)។
 រសាយកំហឹង — ត្រាយន្ទយ្យនហិម៌,
 មើល៖ ត្រាយ២។
 រសើប — ជឺឆ័រ, មើល៖ ជឺ;
 កិ. ឆ័រ។
 រសៀល — នារ៉ែក, មើល៖ នារ៩;
 ន. ញុត្រិញុវិញ។
 រស្មីដូចមាស គុ. រាមាយ្យ។
 រស្មីព្រាកៗ គុ. រាឈ។
 រហ័ស កិ.វិ. ព្រាធំៗ។
 រហាម កិ.វិ. រាប្បាច។
 រហូត — ងក្រែមានិង,
 មើល៖ ងក្រែ២។

រហូត កិ. នហិរ្យ;
 កិ.វិ. ងក្រៃ២ៗ
 រហូត កិ.វិ. ងក្រៃមានឹងៗ
 រហូត កិ.វិ. នហិរ្យៗ
 រហូត កិ.វិ. នឹង១ៗ
 រហូតអស់កល្ប កិ.វិ. នហិរ្យ;
 កិ.វិ. មរិមរាងៗ
 រហេតរហូត កិ.វិ. ញជើរៗ
 រហៃក គុ. ហោកៗ
 រហៃកស្នាមកន្លែងចាស់ កិ. ព្រែកៗ
 រឡឹករឡាក់ កិ.វិ. ញជើរញជារៗ
 រអិល គុ. មថើរៗ
 រអ៊ូ កិ. ឈិៗ
 រអ៊ូរទាំ កិ. បុកទុកឆ្ងិនៗ
 រអ៊ូរទាំម្នាក់ឯង — ងើយបុកទុកឆ្ងិន,
 មើល៖ បុកទុកឆ្ងិនៗ
 រអើម កិ.វិ. បើចៗ
 រអៀស កិ. មផារៗ
 រា កិ. រាចូលៗ
 រាក កិ. ត្រៀសៗ
 រាកមូល — ញជិរ្យ, មើល៖ ញជិរ្យ
 រាក់ គុ. ងើល២ៗ
 រាងចាល កិ. ញាង;
 កិ. រាញាង២ៗ
 រាត់រាយ កិ. ញហាងៗ
 រាន កិ. ញចង្អៗ
 រានហាល ន. នង្រឹង១ៗ
 របស្មើ ន. ឈឹង១ៗ
 រប័ កិ. កើបៗ

រាប់ កិ. រាប់ (១)។
 រាប់ម៉ឺនរាប់សែន — រាប់ម៉ឺនរាប់សែន,
 មើល៖ រាប់ម៉ឺន។
 រាយ កិ. នាំ (១);
 ន. រាយ (២)។
 រាយការណ៍ កិ. ងាក។
 រាយមង កិ. ទាស់មង។
 រៃក កិ. រៃក, មើល៖ រៃ;
 កិ. រៃក, មើល៖ រៃ។
 រាំង កិ. រាំង។
 រាំង កិ. រាំង។
 រាលដាល កិ. រាលដាល។
 រាល់ គុ. រាល់;
 ជ. នឹម។
 រាល់ដង — រាល់ដង, មើល៖ រាល់។
 រាល់ដង សព្វ. បាប។
 រាល់ពេល — តែងរាល់ដង, មើល៖ តែង។
 រាល់ពេល កិ. រាល់;
 កិ. រាល់;
 កិ. រាល់;
 សព្វ. រាល់។
 រស់ កិ. រស់។
 រឹត កិ. រឹត។
 រឹតគិត កិ. រឹត (១)។
 រឹត កិ. រឹត។
 រឹតមុខ ន. រឹត។
 រឹតរាយ កិ. រាយ។
 រឹតរាយ គុ. រាយ។
 រឹង កិ. រឹង។

រឹងអស់ កិ. រឹងអស់, មើល៖ រឹង។
 រឹង គុ. រឹង (១)។
 រឹង គុ. រឹង។
 រឹង គុ. រឹង (១)។
 រឹង គុ. រឹង។
 រឹងប៉ឹង កិ. រឹងប៉ឹង។
 រឹងមាំ កិ. រឹងមាំ។
 រឹងរូស — រឹងរូស, មើល៖ រឹង។
 រឹងរូស កិ. រឹងរូស (២)។
 រឹងរូស កិ. រឹងរូស។
 រឹត កិ. រឹត;
 កិ. រឹត;
 កិ. រឹត។
 រឹតតែ កិ. រឹតតែ។
 រឹតអស់ កិ. រឹត។
 រឹល គុ. រឹល។
 រុក កិ. រុក (១)។
 រុក កិ. រុក។
 រុកក្នុងរន្ធ កិ. រុកក្នុងរន្ធ។
 រុកជាតិម្យ៉ាង ន. រុក។
 រុញ កិ. រុញ (១)។
 រុយ ន. រុយ។
 រុយ កិ. រុយ;
 កិ. រុយ;
 កិ. រុយ។
 រុយមួយប្រភេទ ន. រុយមួយប្រភេទ។
 រុល កិ. រុល។
 រុះ កិ. រុះ។
 រុះរើ កិ. រុះរើ។

រូង ន. ពឹង_២;
 ន. ព័រ។

រូបជំនួស ន. តិបតាង។

រូបភាព ន. រូប។

រូបភាពធ្លុះក្នុងកញ្ចក់ ន. តូយ (១)។

រូបរួមគ្នា កិ. រាង្ខាប់។

រូមភេទ កិ. តិបតិរ, មើល៖ តិប។

រូច កិ. ក្លាយ (១)។

រូចរាល់ កិ.វិ. ជេស_២។

រូចរាល់ចេញជារូបរាង កិ.វិ. ជេសឡើង។

រូចរាល់ហើយ កិ.វិ. រាង្ខាប់។

រូញ គុ. ក្រិត (២);
 គុ. មព្រោន។

រូញរា កិ. ត្រឹម។

រូបវិត កិ. ទិរ;
 កិ. ទិម;
 កិ. រាតេត។

រូបរួមគ្នា កិ. តិបរាង្ខាប់, មើល៖ តិប។

រូមដំណេក — មិនទ្រុឌ, មើល៖ មិច។

រូមភេទ កិ. តិរ_២។

រូយ គុ. រាតេត។

រូសរាយរាក់ទាក់ កិ. រាសរើច,
 មើល៖ រាស។

រើ កិ. មពិត។

រើចេញ កិ. ញឆើរ។

រើបម្រះ — មពិតញឆ្លងញឆ្លង,
 មើល៖ មពិត។

រើស កិ. មមាន។

រើស (គ្រាប់ស្រូវចេញពីអង្ករ) កិ. ទិញ (២)។

រើស (របស់ជ្រុះ) កិ. ទិញ (១)។

រើស (របស់ធ្លាក់ ឬ ជ្រុះ) កិ. ទោញ។

រើអីវ៉ាន់ កិ. ឆើរ_២។

រឿងនិទាន ន. នឆើន។

រឿងរ៉ាវ ន. នោនាវ។

រឿន កិ. នតី។

រឿនអក្សរ — នតីឆាប់បុត, មើល៖ នតី។

រឿប កិ. រើម។

រឿបការ — ឆិះអួរ, មើល៖ ឆិះ;
 — នឆាប់ញឆោង,
 មើល៖ នឆាប់;
 — មិចអួរ, មើល៖ មិច។

រឿបការ កិ. នឆាប់។

រឿបការប្តីប្រពន្ធ កិ. តិបនឆាប់អួរឆាយ,
 មើល៖ តិប។

រឿបចំ កិ. ទាប់។

រឿបចំ កិ. នទ្រាប់។

រឿបរាប់ កិ. ឯកិច។

រឿបរាប់បំផ្លើស — ឯកិចឯក្លាះ (២),
 មើល៖ ឯកិច។

រឿបរាប់ពង្សាវតារ — ឯកិចយោទែស,
 មើល៖ ឯកិច។

រឿបរាប់ពីពង្សាវតា — ឯកិចមើលហើយ,
 មើល៖ ឯកិច។

រឿបរាប់រឿងរ៉ាវ — ឯកិចនាវ,
 មើល៖ ឯកិច។

រឿបរាប់អំពីប្រវត្តិរូប — ឯកិចនាវឆាក់នើម,
 មើល៖ ឯកិច។

រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ កិ. តិមងកិលអូរឆាយ,

មើល៖ តិម។

រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ កិ. តិមនឆាប់,

មើល៖ តិម។

រៀមច្បង ន. នោឈិរ។

រៀល ន. ធរ។

រេ កិ. រិ. ឈររេ។

រេច គុ. កាល;

ន. មេត។

រែក កិ. មហាភ័។

រែង កិ. រាង។

រែ ន. តែតតែ។

រែ ន. លាញ់។

រែ ន. វាយញ្ចៃ។

រែក្នុងសំណក ន. វាយ។

រែអង្គាស កិ. ច្រាស។

រោគសើស្បែក — រោគត្រាយ,

មើល៖ រោគ។

រោង ន. នទីប្តី។

រោងដំដែក — ច្នាញច្បារ, មើល៖ ច្នាញ។

រោម កិ. ជោប។

រោម ន. រាង។

រោមត្រឡាច ន. ឆាន។

រោមភ្នែក ន. រាងមាត់។

រោមស្រមូម — រាងរាងរុយ,

មើល៖ រាង។

រោយ កិ. ឆេស។

រោល កិ. បុរ។

រំ កិ. ពូត។

រំក្របួច កិ. បារ (២)។

រំខ្លួននឹងក្រណាត់ កិ. ងតូត។

រំកាច់ ន. រាតែស។

រំកាច់ខុស ន. នហេក។

រំកិល កិ. រាតែស។

រំខាន កិ. រាខ្វាត។

រំចេក ន. ងកិះ។

រំជែ ន. ងខ្លាំង។

រំជេង ន. ចាយង។

រំដោះ កិ. រាត្នាយ (១)។

រំដោះគ្រោះ កិ. ម្រិយ។

រំពាត់ ន. មង់។

រំពេ ន. កោក្រែវ។

រំពេចនោះ ន. បិតលីត។

រំលង កិ. ឆ្ងាង។

រំលង កិ. ញើត។

រំលឹក កិ. ងកាស។

រំលើក កិ. ផាត។

រំលែក កិ. រាណក។

រំសេវ ន. ញើវ។

រំអុក កិ. ដេក។

រំអួយ កិ. មមីត។

រំង គុ. ព្រាង (១);

ន. រាង។

រាំស្នូតហ្លួតហែង — ព្រាងខ្លីព្រាងខ្លៅ,

មើល៖ ព្រាង។

ឬ

ឫក	កិ.វិ. រែងរឹង។	ឬស្សីបន្ទាំ	ន. ញូញ៉ាវ៉ា។
ឬស	ន. តូត; ន. រាបែស; ន. រែស្ម។	ឬស្សីត្រាច់	ន. ក្រេង។
ឬស្សី	ន. ងំរ។	ឬស្សីថ្ម	ន. ងការ។
ឬស្សីវ័យ	ន. ត្នែ។	ឬស្សីបន្ទា	ន. នាម។
ឬស្សីងាប់	ន. រាទិ។	ឬស្សីមួយប្រភេទ	ន. ងីរ។
ឬស្សីងាប់ (គុម្ព)។	ន. ឆេង។	ឬស្សីមួយប្រភេទ	ន. រាតិច។
		ឬស្សីរលៀក	ន. នាម។
		ឬស្សីរលៀក	ន. រាណ។

ឬ

ឬ	ល. មោលាស។	ឬទេ?	ឧ. មើស៣។
ឬ?	ឧ. មើស៣។	ឬអត់?	ឧ. លាស៤។

ល

លក់	កិ. តាច់។	លាក់ (របស់) កិ. ពោន។
លក់	កិ. ហាក់។	លាក់ (រឿងសម្ងាត់) កិ. មិ។
លក់ផ្ទឹង	— ហាក់ (មិច) ឆ្ងោប, មើល៖ ហាក់។	លាក់លៀម កិ. វិ. នតុង។
លក់ក្តី	ន. មហិប។	លាង កិ. រាពា។
លង់	កិ. ញូញ។	លាង កិ. រាវ។
លង់	កិ. រាមិក។	លាងចាន កិ. ហាត។
លង់ទឹក	— រាមិកទាត, មើល៖ រាមិក។	លាងផ្ទាំង កិ. ហាត។
លង់ទ្រនេស	កិ. ពាម្ម។	លាងជម្រះ កិ. រាចា។
លង់លក់	កិ. វិ. វិយ។	លាប កិ. ពិត។
លញ់	កិ. ត្រិ។	លាប កិ. មហឹង; កិ. រាតូត។
លញ់	កិ. មិន្ម; កិ. រាជី។	លាប កិ. ហឹង។
លត់	កិ. ត្រង់។	លាបណ្តែត កិ. រាបាយរមិរាបាយរម្ងូង។
លប	កិ. ម្យាត់; កិ. រាមិច; ន. ត្រិះ; ន. លោង។	លាភ ន. លាប (១)។
លប	ន. ទោម។	លាយ កិ. លាយ។
លបមើល	— រាមិចម្យាត់, មើល៖ រាមិច។	លាយម្សៅសម្រាប់ធ្វើសម្ប កិ. ពាយ។
លបៗ	កិ. វិ. រាឆ្មើប។	លាយឡំគ្នា កិ. តិមពិត, មើល៖ តិម។
លម្អង់	ន. តីក។	លាស់ត្រួយ កិ. ចាត់។
លលក	ន. នតើប។	លិដ្ឋ ន. នតិកតាប។
លាក់	កិ. ពុល។	លិច កិ. ងម់។
លាក់	កិ. មពោន; កិ. មាត។	លិច កិ. ញប់ (២); កិ. លោច។
		លិចចូលក្នុងដី កិ. តិក្ក។
		លិចបាត់ — តិក្កក្តី, មើល៖ តិក្ក។
		លិចបូក — លោចក្តី, មើល៖ លោច។
		លិខ្ខ កិ. លេរ (១)។

លី កិ. តួយ្មៗ
 លីត្រ ន. លីតៗ
 លីវ៉យ — តួយញ្ជនិយ, មើល៖ តួយ្មៗ
 លីមៗ កិ.វិ. ងោរៗ្មៗ
 លុង កិ. ឆ័រ (១)ៗ
 លុត កិ. ចិនៗ
 លុប កិ. រាត្រ;
 កិ. រាពុសៗ
 លុយ ន. ព្រាក់ (២)ៗ
 លូ កិ. មឈ្ន្មៗ
 លូក កិ. ចក់ៗ
 លូក កិ. ឆ្ងកៗ
 លូក កិ. ឈក់្មៗ
 លូតលាស់ កិ. ជេង (២)ៗ
 លួង កិ. លោមៗ
 លួងលោម កិ. ដិត;
 កិ. លែង្មៗ
 លួងលោម កិ. ចេញៗ
 លួច កិ. នតុង្មៗ
 លួចលាក់ កិ.វិ. នតុង្មៗ
 លួស កិ. តែៗ
 លួស កិ. រាតែស្មៗ
 លើ ជ. លើ្មៗ
 លើក កិ. ពី្មៗ
 លើក កិ. យើកៗ
 លើកដៃ កិ. ញហើរ (១)ៗ
 លើកដៃ (ចុះចាញ់) កិ. យើរៗ
 លើកទឹកចិត្ត — នហវន្ទយ្យនហិម្ម,
 មើល៖ នហវៗ

លើកទឹកចិត្ត កិ. លែង្មៗ
 លើកឡើង — ពីហវ, មើល៖ ពី្មៗ
 លើកឡើង កិ. នហវៗ
 លើខ្យល់ — តើមឆ្ងាស, មើល៖ ឆ្ងាសៗ
 លើសពីនេះ — រាណវមើសឆ្ងា,
 មើល៖ រាណវ្មៗ
 លើសពីនេះ កិ.វិ. លើនៗ
 លើសពីនេះទៀត — រាណវមើសវីជិត,
 មើល៖ រាណវ្មៗ
 លឿង គុ. កាឆេរ;
 គុ. ឆេរៗ
 លឿន កិ.វិ. ព្រាង្មៗ
 លឿន គុ. ងាច់ៗ
 លឿន កិ. ឆិត្មៗ
 លឿន កិ. ញឆិតៗ
 លេខ ន. មណៗ
 លេង កិ. ញាញ្មៗ;
 កិ. ពិល្មៗ;
 កិ. រាជីនៗ
 លេងរលេញ — ពិល្មៗញវិញ,
 មើល៖ ពិល្មៗ
 លេងល្បែង — ពិល្មៗរាជីន, មើល៖ ពិល្មៗ;
 — ពិល្មៗរាជីន, មើល៖ រាជីនៗ
 លេងសើច កិ. ងខាច់ៗ
 លេចចេញ កិ. ញឆិតៗ
 លេចមក ឬ លេចឡើង កិ. ញឆោសៗ
 លេប កិ. រាង្វាន់;
 កិ. រាវាន់ៗ
 លែង កិ. បើកៗ

លែង កិ. មឆើក។

លែងចោល កិ. ងក្ដើយ។

លែងលះ កិ. កានក្ដើយ។

លែលក កិ. នឆាន។

លោក សព្វ. មែ។

លោកខែ ន. ខែ (២)។

លោត កិ. ញឆាត់;
 កិ. ដើង;
 កិ. នឆ្លោះ (១)។

លោតកញ្ជ័ង — នឆ្លោះព្រើល,
 មើល៖ នឆ្លោះ។

លោតផ្លោត (បាត់ឈឹង) — ញឆាត់ច្រប់,
 មើល៖ ញឆាត់។

លោតផ្លោត។ — ញឆាត់ញច្រះ,
 មើល៖ ញឆាត់។

លោតផ្លោះ — ញឆាត់ខ្លី, មើល៖ ញឆាត់។

លោតព្រួស — ញឆាត់ក្នុង,
 មើល៖ ញឆាត់។

លោតភ្លែត — ញឆាត់ប្អូត, មើល៖ ញឆាត់។

លោតយោល — ញឆាត់ពីលឈើ,
 មើល៖ ញឆាត់។

លោតឡើង — មពិសដើប,
 មើល៖ មពិស។

លោតឡើង កិ. មពិស។

លោតឡើង (ទិត) — មពិសទិត,
 មើល៖ មពិស។

លោតឡើងយ៉ាងរហ័ស — មពិសច្រប, មើល៖ មពិស;
 — មពិសច្រប, មើល៖ មពិស។

លោភលន់ ន. រាវាន។

លំនាំបទ ន. តេតតាវរ។

លំបាក គុ. ញាក;
 គុ. រាញាច់។

លំបាក ន. នឆឹសញជី។

លំបាកលំបិន — ជេរជិត, មើល៖ ជេរ។

លំពែង ន. តាក។

លូ ន. រាង។

លូង គុ. កាមិល;
 គុ. មិល។

លូង គុ. រាឡូក។

ល្វើល្វើ កិ. វិ. វាត់រឹងទីងទីត,
 មើល៖ វាត់;
 គុ. ទីងទីត។

ល្វិតល្វង — រាឡូកមិល, មើល៖ រាឡូក។

ល្វៀង ន. រាងង។

ល្វើល្វើ គុ. មឆុ។

ល្អាត កិ. ញើល។

ល្អិត កិ. ញាច់។

ល្អី គុ. ឈី។

ល្អៀង កិ. នឆើម;
 កិ. មឆី។

ល្អៅ ន. ងតាវ។

ល្អៅ ន. រាញាច់។

ល្មម កិ. វិ. រាញេត;
 កិ. វិ. ឆិយ។

ល្មម គុ. តាប (១)។

ល្មម គុ. តឹមតាន។

ល្មម គុ. មឆើម។

ល្មោភ

ល្មោភ គ.វិ. ហៃ។

ល្មាចេក ន. ឆ្មារ។

ល្វឹង គ. កាតាំង។

ល្វឹង គ. តាំង។

ល្វើយ គ. រមាយ;

គ. លេត។

ល្វើយៗ គ.វិ. លាវើច។

ល្វែង ន. រត។

ល្មុង ន. តាសង;

ន. មហុង។

ល្អ គ. ឆ្មែស (១)។

ល្អក់ គ. រកាង;

គ. រខាង។

ល្អិត គ. រហេន;

គ. អេៈ។

ល្អិតល្អន់ គ. ខាច់រខៃ។

ល្អី ន. កី។

ល្អី ន. រអី។

ល្អិត — អ្នករើត, មើល៖ អ្នករ។

៦

៧

គ. តាំង។

វគ្គ ន. តីល។
 វគ្គ ន. រឹស។
 វង្វេង កិ. ញបើត;
 កិ. ហៀត។
 វង្វេងវង្វាន់ — មង្គារមោក, មើល៖ មង្គារ។
 វណ្ណ កិ. បារ (១);
 កិ. រិរ (២)។
 វណ្ណគ្នា កិ. តឹមបារ, មើល៖ តឹម។
 វត្ថុ ន. នទី។
 វជ កិ. រាពាច់។
 វជទីល — រាពាច់ទុល, មើល៖ រាពាច់។
 វ័យ ន. មិម។
 វល្លិ ន. រាតៅ។
 វល្លិមួយប្រភេទ ន. រាញាវ។
 វ៉ កិ. រាលែត។
 វង់ កិ. ទែរ (១)។
 វត់ កិ. នតើត;
 កិ. រាពាត់។
 វាយ កិ. ទិរ្ប;
 កិ. មមាង។
 វាយ កិ. រាពាត់។
 វាយ (ដោយប្រើកណ្តាប់ដៃ) កិ. តុរ។
 វាយ (ស្តុរ ឬ គង់) កិ. តិស។
 វាយគ្នា កិ. តឹមលើស, មើល៖ តឹម។
 វាយដំ កិ. ទិង។

វាយដំធ្វើទារុណកម្ម — លើសងក្រីត,
 មើល៖ ងក្រីត។
 វាយតប់គ្នា កិ. តឹមលក់តឹមដាស់,
 មើល៖ តឹម។
 វាយទឹកលេង កិ. ពាសពុង។
 វាយពន្លត់ កិ. ពិម។
 វារ កិ. រើរ។
 វារ កិ. ហ្វុង។
 វាល ន. ចងទីង, មើល៖ ចង។
 វាលភក់ (គួរឱ្យខ្លាច) — ត្រប់អាងរំ,
 មើល៖ ត្រប់;
 — ត្រប់អាអ៊ីរ, មើល៖ ត្រប់។
 វាលភក់ល្បាប់ ន. ត្រប់។
 វាលរហោឋាន — ច្រីរាទាស, មើល៖ ច្រីរ។
 វាលរហោស្ថាន — នទ្រិចរាទាស,
 មើល៖ នទ្រិច។
 វាលស្បូវ — ជាលាច, មើល៖ ជា។
 វាលស្មៅ ន. លាច។
 វាល់ កិ. រាព្វេស។
 វាវ ន. នទិរ (២)។
 វាស់ កិ. រឹស។
 វិញ កិ. ម្ចាញ់។
 វិញ្ញាណ ន. ផាន។
 វិញ្ញាណ ន. ហ្វុង។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ — ទ្រោផាន, មើល៖ ទ្រោ។
 វិញ្ញាណក្ខន្ធ — ហ្វុងត្រឹង, មើល៖ ហ្វុង។

វិញ្ញាណព្រាយបិសាច ន. ច្បាក។

វិល កិ. នទាច់ (២);

កិ. មធាវ (២)។

វិលខ្វាល់ —នទាច់រឺ, មើល៖ នទាច់។

វិលចុះឡើង —នទាច់រាវរ,

មើល៖ នទាច់។

វិលមុខ —មធាវចោក, មើល៖ មធាវ។

វិលមុខជេងជោង —មធាវមាត់ទ្រឹង,

មើល៖ មធាវ។

វិះ កិ.វិ. មើយ។

វិតាមីន ន. វីតាមីន។

វីង កិ.វិ. ទ្រុន;

កិ.វិ. ប្តីរ;

កិ.វិ. ប្រុស។

វីប កិ.វិ. ខុប;

កិ.វិ. រីប។

វ្រ កិ.វិ. មព្រាត។

វើកៗ កិ.វិ. រាដុក។

វៀច គុ. ក្លែ (២);

គុ. រឺរ។

វៀចវេរ —ងក្លែងក្លាច់, មើល៖ ងក្លែ។

វេច កិ. ងក្លិម។

វេជ្ជបណ្ឌិត ន. ពេត។

វេញ, ក្អួច (ខ្សែ) កិ. ច្នាញ់។

វេទនា —ក្រើតមបិត, មើល៖ ក្រើត;

គុ. មបិត។

វើ កិ.វិ. ឆរ។

វើក កិ. ជិន;

កិ. មផេក។

វើកបាយ —កេបកុក, មើល៖ កេប។

វើកសម្ល —កេបជូង, មើល៖ កេប។

វើង គុ. ជិង។

វោ! ឧ. ផាស។

វះ កិ. តាស;

កិ. ឆែក (២)។

វះ កិ. រិច។

វះ កិ. លោង។

វះខ្វាក់ —ឆែកក្អីក, មើល៖ ឆែក។

វះប្រឹប —ឆែកច្រែក, មើល៖ ឆែក។

វះជាចម្រៀក កិ. ច្រួយ។

ស

ស គុ. ឯណាង។
 សក កិ. ខេក;
 កិ. នហូក។
 សិក កិ. ជ្រិះ។
 សិក កិ. ញ្ញាច្រង;
 កិ. នត្រប។
 សកសម្បកត្រយបន្ថែ កិ. ឆេក។
 សក់ ន. រំកំ។
 សក់ពោត ន. មម្រួយ។
 សក្តិសម គុ. រម។
 ស័ក្តិសិទ្ធិ គុ. តាម (១)។
 ស័ក្តិសិទ្ធិ កិ. ជើ (២)។
 សង កិ. តិម្ង។
 សង កិ. ត្រិក (១);
 កិ. ត្រិះ។
 សង (បំណុល) កិ. នត្រិះ។
 សងខាង — មាសដាស, មើល៖ ដាស។
 សងជំងឺចិត្ត (ជាទ្រព្យសម្បត្តិ) កិ. កោស
 (១)។
 សងសឹក កិ. ញើង (៣);
 កិ. ហារ។
 សងសឹកគ្នា កិ. តិមញើង (១),
 មើល៖ តិម។
 សង្កត់ កិ. ឯក្តាន់;
 កិ. ឯត្រុន;
 កិ. នតុន។

សង្កត់ (ដើមឈើដួលលើ) កិ. ឯក្តិន់។
 សង្កត់គ្រឹប — នតុនក្តុប, មើល៖ នតុន។
 សង្កត់យឹត — ឯត្រុនព្រៃ, មើល៖ ព្រៃ។
 សង្គម ន. រង់កុម។
 សង្ឃ័រ ន. ក្រាម។
 សង្ឃឹម កិ. កានើម។
 សង្ឃឹម កិ. រានើម។
 សង្រ្គាម ន. តិមលើសតិមធុ,
 មើល៖ តិម។
 សង្រ្គោះ កិ. ច្វាយ។
 សង្វាត កិ. ជីជើន។
 សង្ស័យ (ប្រើនៅពេលខឹង) ន. តិរ។
 សង្ហា គុ. អ្នកតម្បាង។
 សង្ហារ ន. កោលេង។
 សច្ចា កិ. ឯកិយ។
 សញ្ជឹង កិ. វិ. អាង្ស (១)។
 សញ្ជឹងគិត — ឯក្តិន់អាង្ស, មើល៖ ឯក្តិន់;
 កិ. នទ្រៅតោរ។
 សញ្ញា — នទើតីតនាង, មើល៖ នទើ។
 សញ្ញាខណ្ឌ (១) — នទើតីតនាងនាវាទុត,
 មើល៖ នទើ។
 សញ្ញាខណ្ឌចប់ (១) — នទើតីតនាងនាវាទុត,
 មើល៖ នទើ។
 សញ្ញាចំណុចពីរគូស (៖) —
 នទើតីតនាងនាវាទុត,
 មើល៖ នទើ។

សញ្ញាបន្តក់ (០) —នទេតីតនាឯនាវនតុន

មោក, មើល៖ នទេ។

សញ្ញាសម្គាល់ ន. នាវមេន។

សញ្ញាសួរ (?) —នទេតីតនាឯនាវអោប,

មើល៖ នទេ។

សញ្ញាអព្យាក្រឹត្យ៖ («...» ឬ "...") —

នទេតីតនាឯនាវអោកនៃ,

មើល៖ នទេ។

សញ្ញាឧទាន (១) —នទេតីតនាឯនាវនទ្រិត,

មើល៖ នទេ។

សណ្តក កិ. រីក។

សណ្តក ន. តោស្ត។

សណ្តកដី —តោសនៃស,

មើល៖ តោស្ត។

សណ្តកម្យ៉ាង ន. ឆ្មារក់។

សណ្តកសៀង —តោសឆៀង,

មើល៖ តោស្ត។

សណ្តិត កិ. នទ្រៃ (២)។

សត្រូវ ន. រាណង់។

សត្វកន្ទេចអាល ន. រីឈីច។

សត្វកែ៖ ន. កែស្ត។

សត្វកំពោង —កុងកុតអាច់អោល,

មើល៖ អាច់អោល។

សត្វក្តាន់ញ៉ែង ន. ញ៉ែង;

ន. ញ៉ែងយូ។

សត្វចតុប្បាទ ន. មពោមពា។

សត្វតាវ៉ៅ —ឆ្មុបតាវ៉ៅ, មើល៖ ឆ្មុប។

សត្វត្រសេះ —ឆ្មុបរាត្រស,

មើល៖ រាត្រស។

សត្វប្រហៀវប្រភេទតូចរស់ក្នុងបំពង់ឫស្សី ន.

នទីង។

សត្វព្រៃ —មពាប្រើឆ្មុបប្រើ,

មើល៖ មពា។

សត្វព្រៃម្យ៉ាងដូចសត្វក្តាន់ ន. ទ្រាយ។

សត្វមួយប្រភេទពពួកបង្គុយ ន. កិង។

សត្វរោមម្យ៉ាង សម្បុរពណ៌ខ្មៅ ន.

នទ្រុយ។

សត្វល្អិតមួយប្រភេទ ន. រាយ្យ;

ន. រាយ្យ។

សត្វស្លាប ន. ឆ្មុប។

សត្វស្លាបមួយប្រភេទ ន. នទីប;

ន. ពុត។

សត្វស្លាបមួយប្រភេទ ន. មរីង។

សត្វស្លាបម្យ៉ាង ន. រាណង់។

សទ្ធា ន. ឆាត់តាតា។

សន្តិភាព —ដាច់មពាន់, មើល៖ ដាច់។

សន្ទូច កិ. នទារ។

សន្ទូចវាត់ —នទាររាពាត់, មើល៖ នទារ។

សន្ទាប់ កិ. វាង។

សន្លឹកសន្ទាប់ —ទូរី, មើល៖ ទូរ។

សន្លឹង កិ. នថាង (២)។

សន្លោសន្លៅ កិ.វិ. ត្រឹង;

កិ.វិ. ថ្លើប។

សន្យា កិ. ងកិល;

កិ. តិមងកិល, មើល៖ តិម។

សន្យា កិ. តិន (១)។

សន្យាជាមុន —តិនឈើ, មើល៖ តិន។

សន្ទប់ កិ. ខិតយីស។

សន្ទប័ កិ. ខិតយើស។
 សន្ទាក់ ន. រាពាក់។
 សន្ទឹក ន. នហ្ម។
 សន្ទឹមៗ កិ.វិ. ត្រិះ;
 កិ.វិ. ត្រៃៗ;
 កិ.វិ. រាអ្សច។
 សន្ទើម ន. ងម។
 សន្ទំសំចៃ កិ. មពេត។
 សប័ កិ. ពោស។
 សប្តាហ៍ ន. ពើស។
 សប្បាយ គុ. មអាក។
 សប្បាយខ្សៀវខ្វាវ —ខោសរាអ្សះ,
 មើល៖ ខោស។
 សប្បុរស ន. ឈង្គ។
 សប្បាយផ្អែតផ្អន់ —មអាកមពៃ,
 មើល៖ មអាក។
 សម ន. កេបញ្ញប្រាយ។
 សម័យ ន. រានុក;
 ន. រើស។
 សមស្ថន គុ. រាយិម។
 សម្តេច ន. កាដាច់;
 ន. ឆាប់ដាច់។
 សម្បក ន. ងឱប។
 សម្បក ន. ញឆ្មោប;
 ន. ញជាស។
 សម្បកឈើ —ងឱបឆី, មើល៖ ងឱប;
 ន. ងឱបឆី។
 សម្បកឈើសម្រាប់ទ្រាប់ព្រែងដំរី ន. ទុរ។
 សម្បក ន. ពាង្គ;

ន. មព្វ;
 ន. រាឆិន។
 សម្បក (សត្វស្លាប) ន. រាឆាន់។
 សម្បកឃ្មុំ —ឆុតព្រាង, មើល៖ ឆុត។
 សម្បកមាន់ ន. រាតាត។
 សម្បកឆ្មោត ឬ ទង់ដែង គុ. រាហោង។
 សម្បក គុ. ឆាក់។
 សម្បកទ្រព្យសម្បត្តិ គុ. ខុន។
 សម្បើម កិ.វិ. ទីងរី;
 គុ. បាត។
 សម្បោរ ន. មុស (២)។
 សម្បោរហៀរ —ញជិវមុស, មើល៖ ញជិវ។
 សម្បារៈ —នទិសនទី, មើល៖ នទិស។
 សម្របសម្រួល កិ. រាង្វាច់។
 សម្រាក កិ. រាឈូ។
 សម្រាប់ ជ. មា។
 សម្រាលកូន —តុរិស, មើល៖ តុ។
 សម្រាលកូន —ងកែងរិស,
 មើល៖ ទែស។
 សម្រួត កិ. យូរ (២)។
 សម្រួត កិ. រាហូង។
 សម្រាំងទុកធ្វើពូជ កិ. យើង។
 សម្ម ន. ត្រាវ។
 សម្មក់គ្នា កិ. តិមផង, មើល៖ តិម។
 សម្មម្សៅ —ត្រាវពាយ, មើល៖ ត្រាវ។
 សម្លាប់ កិ. ងឱត។
 សម្លឹង កិ. ផង។
 សម្លឹងចំ —ឆាញ់រិ, មើល៖ ឆាញ់;
 កិ. ឆាញ់រិ។

សម្មត កិ. មន្រ្តាម។
 សម្លេងខោក កិ.វិ. ក្អក់។
 សម្ពាត កិ. ក្លាយ។
 សម្ពិតសម្ពាង កិ. មធ្យម។
 សិយ —មែសមីរ, មើល៖ មែស។
 សរសើរ កិ. រាន។
 សរសេរ កិ. ញចិស។
 សរសៃពួរ —រាងឆ្មាន, មើល៖ រាង។
 សល់ កិ. ខាន (២);
 កិ. រាមែស។
 សសរ ន. មែស។
 សសរជើងរៀង —មែសនទាល់មុត,
 មើល៖ មែស។
 សសរជើងរៀង ន. នទាល់មុត។
 សសរផ្ទះដែលគ្រោងរួចហើយ —មែសពឹង,
 មើល៖ មែស។
 សហការ ន. ឆាហៈកា។
 សហការគ្នា កិ. តិមទីនតោរនាវ,
 មើល៖ តិម។
 សា កិ. តោក។
 សាក កិ. នតីត (១)។
 សាកល្បង កិ. រាង១។
 សាកល្បង កិ. វា។
 សាកល្បងមើល —ឆ្ងាញ់មើម,
 មើល៖ ឆ្ងាញ់។
 សាខាអាវ —តោកខំអាវ, មើល៖ តោក។
 សាគូរនាម ន. នតេង។
 សាច់ ន. ព្យាច់។
 សាច់ ន. អ្យាច់។

សាច់ក្រក ន. នទុង១។
 សាច់ញាតិ ន. នទុលមពោល។
 សាច់ដុំ —មែលពាត់, មើល៖ មែល។
 សាច់ថ្លៃ ន. មី។
 សាច់សុទ្ធ ន. មែល។
 សាច់សុទ្ធ ន. មែល។
 សាត់ព្រាត់ កិ. មឆ្លេង។
 សាត់អណ្តែត កិ. មឆ្លេង។
 សាប (គ្មានរសជាតិ) គុ. ឆិត១។
 សាប៊ូ ន. ឆាប៊ូ។
 សាមសិប (៣០) —ពែជីត, មើល៖ ពែ។
 សារភាព កិ. រាមាឈ (២)។
 សារាយ ន. ញោម;
 ន. យោម។
 សារិកាកែវ ន. កែវ។
 សារិកាកែវ ន. អែង។
 សាលារៀន —ញីសនតី, មើល៖ ញីស។
 សាវម៉ាវ ន. ប្រាង។
 សាស ន. ឆាស។
 សាហាវឬ អាក្រក់ គុ. ឆឿស (២)។
 សាឡាង ន. ឆាឆាង។
 សិត កិ. កិត្ត១។
 សិតសក់ —កិតឆក់កិតឆី, មើល៖ កិត្ត១។
 សិទ្ធិអំណាច ន. នាវទើយ។
 សិន ន. បិត់។
 សិន, មួយរំពេច, មួយស្របក់ ន. ហិៈ១។
 សិរ ន. នតើរ។
 ស៊ី កិ. មញ្ជាស។

ស៊ីប៊ីបៗ (ត្រៃ ឬឆ្មាច្រើនក្បាល) — ឆាបឆាប,

មើល៖ ឆា។

ស៊ីប៊ីបៗ (ត្រៃ ឬឆ្មាមួយក្បាល) — ឆាបឆាបៗ,

មើល៖ ឆា។

ស៊ីល្អលតាមថ្ងៃ — ឆានរ (២),

មើល៖ ឆា។

ស៊ីញ៉ៃ កិ. ឯក្ខត (១)។

សឹក គុ. កាល។

សឹម កិ.វិ. នតែ។

សឹក្ខរ កិ. រាងៈ។

សុក ន. រាងក។

សុខភាព ន. ធុនាផ្សេងៗ។

សុខភាព ន. នបិមន្ទាន។

សុខសាន្ត — ដាច់មពាន់, មើល៖ ដាច់។

សុខស្រួល កិ. ឆ្ងាស់។

សុច ន. រាបាម។

សុចរិត — ឆ្ងាស់, មើល៖ ឆ្ងាស់។

ស៊ិត ន. កាតាប;

ន. តាប។

ស៊ិតចាំសម្បក ន. ឯឆ្ងាស់។

សុទ្ធតែ កិ.វិ. ទាទេ;

កិ.វិ. អាទេ។

ស៊ុបទ្រុប គុ. ពុម។

សុបិន្ត កិ. មើល។

សុភាព គុ. មលេស;

គុ. រាមេន។

សុភាពរាបសា គុ. ទេសរាមេន។

សុភាសិត ន. នារីហោរ។

សុរា ន. នទ្រាញ់។

សួន កិ. មិន។

សួនៗ (០) ន. ឆាន។

សួនៗឈឹង — ក្តៅក្តើម, មើល៖ ក្តៅ។

សួនៗឈឹង (មើលអ្វីមិនឃើញ) កិ.វិ.

ច្រូង។

សួនៗសុង កិ.វិ. ក្តៅ។

សួនៗសុង កិ.វិ. ផុត។

សូម កិ. ឆើម;

កិ. ឆ្ងាស់;

កិ. ទាន់។

សូមចប់ — ទាន់លែង, មើល៖ ទាន់។

សូមទោស — ទាន់ទោយ, មើល៖ ទាន់។

សូមបញ្ជូន — ឆើមញ្ជូន, មើល៖ ឆើម។

សូមមេត្តា កិ. ខិតឆោមលោមលា។

សូមអភ័យទោស — ទាន់នារីហោរ,

មើល៖ ទាន់។

សូមអស់ — ទាន់លែង, មើល៖ ទាន់។

សូមឱ្យ កិ. នទា: (៣)។

សួរខ្លួនលាន់រំពង កិ.វិ. ឯក្ខត។

សួរ កិ.វិ. លាង។

សួត ន. ក្តើមឆ្ងាស់។

សួរ កិ. ឆោប។

សួរដេញដោល — ឆោបមពែត,

មើល៖ ឆោប។

សួរម្តងហើយម្តងទៀត — ឆោបរាខេល,

មើល៖ ឆោប។

សួររំលឹក — ឆោបរាខិត, មើល៖ ឆោប។

សើច កិ. ឆើម។

សើច (សមមុខហើយ!) — តើមញ្ញតុច,

មើល៖ តើម។

សើចក្អាកក្អាយ — តើមនតើរ,

មើល៖ តើម។

សើចបំអក — តើមងត្រើស, មើល៖ តើម;

— តើមហើក, មើល៖ តើម;

— តើមងត្រើស, មើល៖ ងត្រើស;

— តើមមីច, មើល៖ មីច។

សើចទាំងអស់គ្នា — តើមរាអ្សា៖,

មើល៖ តើម។

សើចមើលងាយ — តើមមីច,

មើល៖ តើម។

សើម គុ. ឆុស្ង;

គុ. ថៃ៖។

សៀត កិ. ញចែប។

សៀវភៅ ន. ឆាផៅ។

សេក ន. តែត្ប។

សេចក្តីរីកចម្រើន ន. នាវតែសនាវជេង។

សេដ្ឋី — តេសជេង, មើល៖ តេស។

សេពគប់គ្នា កិ. តឹមច្រេ, មើល៖ តឹម។

សេសេ, មីល្លីលីត្រ ន. ឆេឆេ។

សេះ ន. ឆែស្ង។

សេះព្រៃ — ឆែសច្រើ, មើល៖ ឆែស្ង។

សែង កិ. តូង។

សែន កិ. ធ្វើ។

សែន គុ. រាឆែន។

សែនព្រេនបែបព្រហ្មញ្ញសាសនា —

រាច់ប្រាស, មើល៖ រាច់។

សែនព្រះ — ឆោបប្រាស, មើល៖ ឆោប។

សែនស្រូវ — ជានប្រាសពិៈមា,

មើល៖ ជាន។

សែសិប (៤០) — ព្នាន់ជិត, មើល៖ ព្នាន់។

សោកសៅ កិ. ក្លាំង។

សោះ គុ. ពើ;

ឧ. ប្រាវ;

ឧ. ច្នៃយ;

ឧ. អ្វីយ។

សុំ កិ. ទាន់។

សុំទោស — ទាន់ទោយ្យ,

មើល៖ ទោយ្យ។

សុំស្នាក់អាស្រ័យ — តុនទ្រែយ (២),

មើល៖ តុ។

សំកុក កិ. ឆោរ។

សំខាន់ គុ. ខ្លែ។

សំដៅ ឆ. រាបង់។

សំណ ន. នទ្រាក្ប។

សំណកស្បែក ន. រាឆោប។

សំណល់ ន. អ្សាស។

សំណាង ន. ខេប។

សំណាង ន. ឆាប (១)។

សំណាញ់ ន. ជាឆ។

សំណួរ ន. នាវឆោប (១)។

សំណុំ ន. ងត្តោន។

សំណុំ (អំបោះ) ន. ងត្តោន។

សំបុត្រ ន. ឆាមបុត។

សំបូរ (មិសនី) កិ. នី។

សំប៉ែត គុ. តែប។

សំព័ន្ធ កិ. មុស្ង។

សៀម កិ. ប្រុង (២)។
 សៀមមិនតមាត់ (ម្នាក់) — អ្នកតែងតែក្អែក,
 មើល៖ អ្នកតែងតែ។
 ស្នេរ កិ. តិច (១)។
 ស្នេរ, រំងាស់ កិ. ងក្រែក។
 ស្នេញ កិ. វិ. រាញ់។
 ស្លាប់ច្រឡំ — ប្រពៃណី, មើល៖ ប្រា។
 ស្លាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ —
 អ្នកតែងតែបើក, មើល៖ អ្នកតែ។
 ស្លាប់ស្លាត់ជ្រៀប — អ្នកតែងតែ,
 មើល៖ អ្នកតែ។
 ស្តាយ កិ. ឆ្ងល់;
 កិ. ញញឹម (១)។
 ស្តាយក្រោយ កិ. នទុយ្យតោរ។
 ស្តី កិ. ជិច។
 ស្តីដណ្តឹង កិ. មលិស។
 ស្តីបន្ទោស កិ. ញុជញ្ញ។
 ស្តីបន្ទោស កិ. នទុយ្យ។
 ស្តីបន្ទោសគ្នា កិ. តិមណស, មើល៖ តិម។
 ស្តុកស្តម្ភ គុ. ខុន។
 ស្តុកស្តីង កិ. ញុជរ។
 ស្តុកស្តីង កិ. វិ. រាង។
 ស្តើង គុ. នហើ។
 ស្តេច គ. កាដាច់។
 ស្តេច គ. ឆាប់ដាច់។
 ស្តេចកណ្តៀរ — មែក្តីង, មើល៖ មែ។
 ស្តោះ កិ. រាងស;
 កិ. ប្រាច់។
 ស្រី — ប្អូន, មើល៖ ប្អូ។

ស្តាប់ កិ. អ្នកតែ។
 ស្តាប់បង្គាប់ កិ. តោង។
 ស្តី កិ. កាណាស។
 ស្តីបន្ទោស កិ. ណាស, (២)។
 ស្តោះទឹកមាត់ កិ. ឆិស។
 ស្តាំ គ. មា,។
 ស្រីផ្កាមាស — ប្អូនរាងតិរ, មើល៖ រាង,។
 ស្រីពេស្យា — ប្អូនរាងតិរ, មើល៖ រាង,។
 ស្រីមេម៉ាយ — ប្អូនទ្រា, មើល៖ ប្អូ។
 ស្រីរកស៊ីផ្លូវកេទ — ប្អូនរាងតិរ,
 មើល៖ រាង,។
 ស្តាននរក — ប្រើធាន, មើល៖ ប្រើ។
 ស្តាក់ស្ទើរ កិ. ត្រឹម។
 ស្តាក់ស្ទើរ កិ. រំពង;
 កិ. វិ. រំពង, មើល៖ រំ;
 កិ. វិ. រំពះ, មើល៖ រំ;
 គុ. រំពង។
 ស្តាត់ជំនាញ (ខាងកាសា) គុ. រាណាច,។
 ស្តាប កិ. ពាស;
 កិ. រាពាត (១);
 កិ. ប្រា។
 ស្តីក គ. ព្រា។
 ស្តុះ កិ. រាទោស,។
 ស្តុះភ្នែក — រាទោសប្អូត,
 មើល៖ រាទោស,។
 ស្តង់ កិ. តាម (២)។
 ស្តើត កិ. វិ. បើកប្រើ។
 ស្លៀង គ. កាដាង។
 ស្មែរ កិ. ញញឹម។

ស្មោះ កិ. ញែក;

កិ. ថែស្ងួត។

ស្មោះសម្បកលេចចំណាំ កិ. កែស្ងួត។

ស្មាំងលលក — ក្លាងនតើប,

មើល៖ ក្លាង។

ស្នះ កិ. កិល្បៈ។

ស្នះ កិ. ក្រុល។

ស្នប់ដំដែក ន. នោស។

ស្នា ន. នា។

ស្នាដៃ — នទ្រៃតី, មើល៖ នទ្រៃ។

ស្នាម ន. ខាប។

ស្នាម ន. តេល។

ស្នាមប្រេះ ន. នហារ (១)។

ស្នាមរួស — ខាបឆោត, មើល៖ ខាប។

ស្និត ន. នឆើក។

ស្និតឫស្សី — នេតរាណា, មើល៖ នេត។

ស្នឹម ន. មអ្អម (១)។

ស្នក — ទីងមីង, មើល៖ ទីង;

ន. នទិស (២);

ន. មីង។

ស្នកធ្វើពីដើមឫស្សី — មីងធ្រឹងការ,

មើល៖ មីង។

ស្នូល ន. ឯកិង (១)។

ស្នូ ន. នតឹង។

ស្នូខាអាវ — នតឹងខាអាវ, មើល៖ នតឹង។

ស្នើ កិ. ទាន់;

ន. ទាច់ (១)។

ស្នៀតសក់ព្នងបុរាណ ន. នទ្រាយ។

ស្នែង ន. រានូង។

ស្នែងទន់ ន. ឯកែលោ។

ស្នែងសត្វ ន. ឯកែ។

ស្នែងសែង — រានូងតូង, មើល៖ រានូង។

ស្សុន ន. កុល្យ។

ស្សុវ ន. ជា។

ស្សុវភ្នាំង — ជាលិក, មើល៖ ជា។

ស្សុវមួយប្រភេទ — ជាត្រី, មើល៖ ជា។

ស្សុវមួយប្រភេទ ក្នុងដូចស្លឹកត្រៃ ន. ជាត្រី។

ស្សើយ កិ. រាហិន។

ស្សែក ន. នតោ។

ស្សែក ន. នតៅ។

ស្សែកជើង — នតោជិត, មើល៖ នតោ។

ស្សែកជើង ន. នតៅជិត។

ស្សែកស្វិត — នតោក្រាម, មើល៖ ក្រាម។

ស្សោង ន. លិម។

ស្តាន ន. នតូង;

ន. យុង។

ស្តាយ កិ. ចែង;

កិ. មមុរ;

កិ. អាញ។

ស្តាយ (ស្រាលស្លឹក) — ចែងនចែត,

មើល៖ ចែង។

ស្តាយកូនពីក្រោយខ្នង កិ. មា: (១)។

ស្តាយត្រុយ — អាញទ្រុយ,

មើល៖ ទ្រុយ។

ស្តាយរឹប — មា:រឹប, មើល៖ មា:។

ស្តឹក គុ. ញី។

ស្តឹក គុ. រាងល។

ស្តែ ន. ឆាពៃ។

ស្មា ន. មជ្ឈិក;
 ន. មជ្ឈិក។
 ស្មាន កិ. ញ្ញត្រិស;
 កិ. នរោន។
 ស្មានថា កិ. នហិប័។
 ស្មានរកការពិតបរិសុទ្ធ កិ. ច្រិស (២)។
 ស្មី ន. មហៃ។
 ស្មុក ន. យុល។
 ស្មុត្រ —វិះនាវ, មើល៖ វិះ។
 ស្មី ឈ. នុម។
 ស្មីគ្នា គុ. តិមរឹង, មើល៖ តិម។
 ស្មែង ន. រាគម។
 ស្មោកគ្រោក —មហិកម្មេម, មើល៖ មហិក;
 គុ. រិចប្បិចរាចប្បិច។
 ស្មោតគ្រោក គុ. មីរ (១)។
 ស្មៅ ន. ពីស។
 ស្មៅ ន. របប។
 ស្មៅខ្ចី ន. នហ្ម។
 ស្មៅតាមវាល ចម្ការ ន. តី (១)។
 ស្រក កិ. ហុច (២);
 កិ. អ៊ិស។
 ស្រករលស់ —អ៊ិសអ្សប, មើល៖ អ៊ិស។
 ស្រក់ កិ. ត្រោស។
 ស្រកា ន. រាធាប។
 ស្រកីដូង ន. ញ្ញដោកនោល។
 ស្រកីភ្លោត ន. ញ្ញដោកនោល។
 ស្រគាល គុ. អីង។
 ស្រងូត គុ. ឆើស (២)។

ស្រងូតស្រងាត់ —ឆើសឆើយឆើយ,
 មើល៖ ឆើស។
 ស្រងេះស្រងោច កិ. មោឃ្យាង (១);
 កិ. ហាត់។
 ស្រងៃ ន. ឆ្យាត់។
 ស្រងៀង គុ. ទាសម្ល។
 ស្រណុក កិ. វិ. ជីមខើម។
 ស្រណោះ កិ. ជើង។
 ស្រណោះ, មានអារម្មណ៍កើតទុក្ខ កិ. ងិត។
 ស្រទាប់ ន. ទាប់ (១)។
 ស្រទំ គុ. រាអុត។
 ស្រន់ គុ. នឆើស។
 ស្របក់ ន. រាងាង។
 ស្រពាប កិ. វិ. រាដ្ឋិប។
 ស្រពោន កិ. ញិប;
 កិ. ហាញ។
 ស្រមាម គុ. រាមូម។
 ស្រមុក កិ. ខុរ;
 កិ. នទាវ។
 ស្រមូម គុ. រាត្រុល។
 ស្រមើស្រមៃ កិ. មចិចមចើយ។
 ស្រមោច ន. ងញ។
 ស្រមោច ន. ឆ្យាម។
 ស្រមោល ន. តួយ (២)។
 ស្រលន គុ. ខ្ចីខ្ចា។
 ស្រល់ ន. នហិ។
 ស្រវឹង កិ. ញុល។
 ស្រវឹងជាកដំ —ញុលច្រើកម្លែក,
 មើល៖ ញុល។

ស្រវាំង កិ. វិវរ្ជ័យ។
 ស្រស់ កិ. ធរណី (២)។
 ស្រស់ស្រាយ កិ. វិ. ឈាវាវា។
 ស្រឡាញ់ កិ. កើត។
 ស្រឡៅមួយប្រភេទ ន. ព្រះ។
 ស្រឡាំងកាំង កិ. បរិស្សាទិយ។
 ស្រឡាំងកាំង កិ. វិ. តិស្សិក។
 ស្រឡះ គុ. រាទាស។
 ស្រឡះ គុ. អាយុ (២)។
 ស្រឡះ (ខ្ពស់ស្រឡះ) កិ. វិ. ឯកុរ្យ។
 ស្រអាប់ — មុនពុក, មើល៖ មុន។
 ស្រា ន. នទ្រាញ់។
 ស្រាកស្រាន្ត កិ. រាហិន។
 ស្រាដែលគេបូមទុក — នទ្រាញ់ឯង,
 មើល៖ នទ្រាញ់។
 ស្រាត កិ. ណាហោក។
 ស្រាត គុ. រាហោក។
 ស្រាតននល — រាហោករាតូក,
 មើល៖ រាហោក។
 ស្រាប់ គុ. ឆើម។
 ស្រាប់តែឃើញ — ទោមាឆែ, មើល៖ ឆែ។
 ស្រាយ កិ. ទ្រីស (១);
 កិ. ទ្រីស។
 ស្រាយ កិ. រាត្រាយ (២)។
 ស្រាយ (ចំណង) កិ. ទិស។
 ស្រាយខ្វាក់ — ទ្រីសខ្វាក់, មើល៖ ទ្រីស។
 ស្រាល គុ. ឯតើច។
 ស្រាល គុ. ចើល។
 ស្រាលស្លឹក កិ. វិ. នថេត។

ស្រាវ កិ. ក្លោន (១)។
 ស្រា-ស — នទ្រាញ់ឆើម,
 មើល៖ នទ្រាញ់។
 ស្រាស់ កិ. ឆើស។
 ស្រិបៗ ឧ. ត្រែបៗ។
 ស្រុក ន. ត្រុក។
 ស្រុកភូមិ ន. ឯតំនទ្រីម។
 ស្រុកភូមិរបស់អ្នក ន. ក្នុងទ្រូងបិទមែ។
 ស្រុត កិ. នទោស;
 គុ. វាម។
 ស្រុះគ្នា កិ. វិ. ត្រឹម;
 កិ. វិ. ញូតូម;
 កិ. វិ. ញូហូម។
 ស្រុះស្រួលគ្នា កិ. តិមទីមាង,
 មើល៖ តិម។
 ស្រូប កិ. ហុម (១)។
 ស្រូវ ន. មា។
 ស្រូវក្រហម — មាឆូត, មើល៖ មា។
 ស្រូវដំណើប — មាមឆេត, មើល៖ មា។
 ស្រូវទន្សាយ ន. តេវ។
 ស្រូវផ្កាខ្ចី — មាតែ, មើល៖ មា។
 ស្រូវមួយប្រភេទ — មាត្រឹង, មើល៖ មា;
 — មាតែ, មើល៖ មា;
 — មាវិយ, មើល៖ មា;
 — មាវី, មើល៖ មា។
 ស្រូវមួយប្រភេទ មានគ្រាប់ធំៗ — មាឆែ,
 មើល៖ មា។
 ស្រូវស្រាល — មាឆ្មាង, មើល៖ មា។
 ស្រួច ន. មញ្ជាញ។

ស្រួចរលែម — មញ្ជាញណាវីល,

មើល៖ មញ្ជាញ។

ស្រួយ គុ. រាមក់។

ស្រួយខ្វោក — រាមក់ក្រើម,

មើល៖ រាមក់។

ស្រួល កិ.វិ. នើយ្យ។

ស្រើបស្រួល គុ. ច្រាយ។

ស្រៀវ កិ. គ្នាម។

ស្រែក — ជីហ៊ីរ, មើល៖ ជី។

ស្រែកទឹក កិ. ឆេរទាក;

កិ. ហ៊ីរ។

ស្រេចតែ កិ. ទុត្ត;

ឈ. ទាស។

ស្រែ ឧ. ត្រែ។

ស្រែក កិ. នតែរ។

ស្រែកយ៉ៃ — នតែរប្រឹង, មើល៖ នតែរ។

ស្រែកហៅ កិ. ក្លង់។

ស្រែកអង្វរ កិ. ផឹសផឹល, មើល៖ ផឹស។

ស្រែង ឧ. កុស។

ស្រេចម្ការ — មីរមា, មើល៖ មីរ។

ស្រែដែលមិនចេះរឹងទឹក ឧ. ត្រប់។

ស្រោច កិ. តិះ។

ស្រោម ឧ. ត្រឹម;

ឧ. ញ្ជ្រោម;

ឧ. នទ្រោម។

ស្រោមខ្នើយ — ត្រឹមកានហើយ,

មើល៖ ត្រឹម។

ស្រោមពូក — ត្រឹមពូក, មើល៖ ត្រឹម។

ស្រោមអនាម័យ — ឈមនេះត្រាច់,

មើល៖ ឈម។

ស្រាំ គុ. ចារ។

ស្រាំង — អង្គត្រិយ, មើល៖ អង្គ;

ឧ. អង្គ។

ស្រាំងមួយប្រភេទ ឧ. លុងឆោរ។

ស្រះ — រាង្គរាង្គាច់, មើល៖ រាង្គ។

ស្រ្តី ឧ. កាមែ។

ស្លាក់ កិ. នហាន់;

កិ. លាហាន់។

ស្លាប ឧ. កានារ;

ឧ. នារ។

ស្លាបព្រា ឧ. កេប។

ស្លាបព្រួញ ឧ. មពិត។

ស្លាបសត្វ — នារឆ្មុប, មើល៖ នារ។

ស្លាប់ កិ. ខិត។

ស្លាប់ក្រវៀន។ — ខិតរាចោន, មើល៖ ខិត។

ស្លាប់តាយហោង — ខិតនទ្រែង,

មើល៖ ខិត។

ស្លាប់តាយហោង កិ. នទ្រែង។

ស្លាប់ប្រកាច់ — ខិតនតឹងត្រង់,

មើល៖ ខិត។

ស្លាប់ភីង — ខិតខ្លាំង, មើល៖ ខិត។

ស្លាប់មួយរំពេច — ខិតងកិរ,

មើល៖ ខិត។

ស្លាប់រដ្ឋករណែល — ខិតរំលី,

មើល៖ ខិត។

ស្លាប់ស្លុក — ខិតរាទឹត, មើល៖ ខិត។

ស្លឹក ឧ. នហា។

ស្លឹកត្រៃ ន. មណ្ឌល។
 ស្លឹកត្រៃមួយប្រភេទមានគល់ និងស្លឹកពណ៌
 ក្រហមចាស់ — មណ្ឌលព្យា,
 មើល៖ មណ្ឌល។
 ស្លឹកឈើ — នហាវី, មើល៖ នហា។
 ស្លឹកឈើងាប់ — នហាពាយ្យ,
 មើល៖ នហា។
 ស្លឹកព្យាប — នហាម្យាប, មើល៖ ម្យាប។
 ស្លឹង កិ.វិ. រាមី។
 ស្លូត គុ. ឆើយៗ។
 ស្លូតបូត គុ. មលេស។
 ស្លៀក (សំពត់) កិ. មមាស់។
 ស្លៀកពាក់ (អាវ ឬ ខោ) កិ. ញុំស។
 ស្លែក គុ. ពាល (១)។
 ស្លែកស្លាំង — ពាលរាតីក, មើល៖ ពាល។
 ស្លែ ន. មច្រើង។
 ស្លែង ន. ក្រាស់។
 ស្លោក កិ.វិ. ប្រុង។
 ស្លាំង កិ.វិ. រាតីក។
 ស្លា ន. ទោក។
 ស្លាកន្ទុយស ន. ពិក។
 ស្លាក្រិស — ទោកទាត, មើល៖ ទោក។
 ស្លាតមន៍ កិ. កោសមមាស។
 ស្លាង គុ. អាយ្យ (១)។
 ស្លាមី ន. ឆាយ។

ស្លាមួយប្រភេទ — ទោកប្រោល,
 មើល៖ ទោក។
 ស្លាយ គុ. ឆ្ងល់។
 ស្លាយ ន. ឆាយ។
 ស្លាយបួនផ្ទៃ — ឆាយប្លាន់រី, មើល៖ រី។
 ស្លាយព្រៃ ន. មម្លៃ។
 ស្លាអង្គត់ — ទោកលុត, មើល៖ ទោក។
 ស្លាអង្គត់សម្បុរឆ្មោត — ទោកលុតរាហោង,
 មើល៖ ទោក។
 ស្លិត គុ. ក្រាម។
 ស្លែង កិ. ឆ្ងល់។
 ស្លុះពន្លះ កិ. ម្យាង។
 ស្លាង កិ. រាតៈ។
 ស្លាត គុ. ឆ្ងល់ (២)។
 ស្លាតបាត — ឆ្ងល់ឆ្ងល់, មើល៖ ឆ្ងល់។
 ស្លាតម្ល៉េះ កិ.វិ. នហិល់ឆ្ងល់។
 ស្លិត កិ. ក្រេប។
 ស្លិត គុ. ប្លិត។
 ស្លិត គុ. ពេង។
 ស្លិត (ជ័រស្លិត) កិ. ក្រាប។
 ស្លិតល្អិត គុ. ប្លិត។
 ស្លឹ? — មិសនទី, មើល៖ មិស។
 ស្តុយ គុ. អោម។
 ស្តុំ កិ. អប់។

ហ

ហ៊ាំ ឧ. នែស្ងួត។

ហត់ កិ. រាអាស;

គុ. រាតាញ់។

ហត់នឿយ — រាតាញ់រាតោញ,

មើល៖ រាតាញ់។

ហត្ថ ន. ហាត់។

ហា កិ. ហា;

កិ. ហាក។

ហាក់ដូចជា ឆ. នហៈ។

ហ៊ាន កិ. ទ្រិត;

កិ. មាញ់;

កិ. ប្រើត។

ហាន់ កិ. ឆ្ងាត់។

ហាប់ គុ. ដាច់។

ហាម កិ. ថ្ងៃ។

ហាល កិ. អីស។

ហាលេលូយា ឧ. ហាលេលូយា។

ហាវ! កិ. ហៅ។

ហាស់ហាយ ឧ. ហាសហាយ។

ហាសិប (៥០) — ព្រាមជិត, មើល៖ ព្រាម។

ហិនហោច កិ. ហេង។

ហិប ន. ហុប។

ហិះ ឧ. ងើ។

ហឹងត្រចៀក ន. តឹកតោរ។

ហិរ គុ. ហាំង។

ហុច កិ. នតា (២);

កិ. នទី។

ហុច កិ. មមើត។

ហុត កិ. នឆ្លៀត។

ហុយ គុ. ថុល។

ហូត កិ. រាហ្វាត់ (១)។

ហូតខ្វក — តាក់ច្រើប, មើល៖ តាក់។

ហូតចេញ កិ. តាក់។

ហូប, ញ៉ាំ, ស៊ី (ក្រៅពីបាយ) កិ. ឆា។

ហូប (បាយ) កិ. ឆោង។

ហូប (បាយនិងម្ហូប) — ឆោងឆា,

មើល៖ ឆោង។

ហូបគ្រូបៗ — ឆាក្រុមក្រុម, មើល៖ ឆា។

ហូបចុក (សម្រាប់បាយ និងម្ហូប) — ឆោងឆា,

មើល៖ ឆា។

ហូបជុំគ្នា — ឆោងត្រឹម, មើល៖ ឆោង។

ហូបបាយឆ្អែត — ឆោងហើម,

មើល៖ ឆោង។

ហូបបាយថ្ងៃត្រង់ — ឆោងនារ,

មើល៖ ឆោង។

ហូបបាយព្រឹក — ឆោងឆាឆាយ,

មើល៖ ឆោង។

ហូបលេងៗ (ពាក្យគួរសម) — ឆាឆើន,

មើល៖ ឆា។

ហូរ កិ. ហិច។

ហូរហៀរ កិ. នី។

ហូរហែ កិ. វិ. ត្រិច;

កិ.វិ. នហិច្ច។

ហូល ន. ហូល។

ហួច កិ. ហួច។

ហួតហែង កិ.វិ. វេញក្រើញ;
គុ. ក្រិស (២)។

ហួរ កិ. ធំ្ម។

ហួស កិ.វិ. ឆាន់;
ជ. រាណ្ឌ។

ហួសហេតុ — រាណ្ឌកែស, មើល៖ រាណ្ឌ។

ហួសហេតុពេក — អីរអារ, មើល៖ អីរ។

ហើម — ជីពុកជីមោរ, មើល៖ ជី។

ហើម គុ. ពុក។

ហើម គុ. មោរ។

ហើយ កិ.វិ. ឆើយ្ម;
កិ.វិ. ឆែ្ម្ម;
កិ.វិ. ហើយ្ម;
កិ.វិ. ហោម្ម។

ហើយ, ហ្នឹងហើយ ខ. ហែស្ម។

ហើរ កិ. មពាវ។

ហើរ (ព្វយ) — មពាវព្វយ,
មើល៖ មពាវ។

ហើរពណ៌ គុ. ពាល (២)។

ហើរគីល — មពាវថ្លៃ, មើល៖ មពាវ។

ហៀបនឹង កិ. រាច់មា។

ហៀរ កិ. ឆែរ (២)។

ហៀរទឹកមាត់ — ហិរទាកទីរ, មើល៖ ហិរ។

ហៀរសម្បោរ — ហិរមុស, មើល៖ មុស;
— ហិរមុស, មើល៖ ហិរ;
កិ. ហិរ។

ហេ! ខ. ហែ្ម។

ហេតុតែ... ឈ. កាសមា។

ហេតុតែ ឈ. ញុជារំលាស។

ហេតុនេះ ឈ. យីរី។

ហេតុអ្វី — មិសនាវ, មើល៖ មិស្ម។

ហេតុអ្វី? — មិសកោះ, មើល៖ មិស្ម។

ហេតុអ្វី? — មិសយីរ, មើល៖ មិស្ម។

ហៅហាត់ គុ. ហ្វាវ។

ហែក កិ. ងខេក។

ហែល កិ. ងែ្ម។

ហែល (ព្វយ) — ងែ្មយ, មើល៖ ងែ្ម។

ហែលរលេញ — ងែ្មញ្ជិញ, មើល៖ ងែ្ម។

ហើ កិ. ត្រិស។

ហោរ — មូពិល, មើល៖ មូ។

ហៅ កិ. ក្វាស់។

ហៅ កិ. រាតុក។

ហៅឈ្មោះនរណាម្នាក់ កិ. ញុនិត (៣)។

ហៅមាន់ឱ្យមកដោយប្រើសំឡេង កិ.
ងក្វរ។

ហំហាន កិ.វិ. ខីម។

ហំហែង កិ.វិ. ខីម។

ហ្នឹង ន. នែ្ម្ម;
សព្វ. នេ។

ហ្នឹង សព្វ. ងែ្ម។

ហ្នឹង សព្វ. ងែ្ម។

ហ្នឹង សព្វ. ងែ្ម។

ហ្នឹង សព្វ. ងែ្ម។

ហ្នឹង សព្វ. ងែ្ម។

ហ្នឹង, ហ្នឹង ខ. ហែ្ម។

ហ្នឹងចត់ គុ. រាជាប់ (១)។

ហ្វឹកហ្វឺន — នតុមនតី, មើល៖ នតុម។

ហ្វូង

ឡើងរមាស់

ហ្វូង

ន. ផ្ទាំង។

ហ្វូងជ្រូក

—តុរង្វង, មើល៖ ផ្ទាំង។

ឡើង

ឡើងកាំភ្លើង

ន. លិច។

ឡើង

គុ. នទីត។

ឡើង

គុ. រាហាំង។

ឡើង

ន. នទេស។

ឡើង

ន. លាម។

ឡើង

ន. លាវ។

ឡើង

—អុសអាសពាសពាយ,

មើល៖ អុសអាស;

—អុសអាសពាសពីរ,

មើល៖ អុសអាស។

ឡើង

កិ. កាហាវ (១)។

ឡើង

កិ. ហាវ។

ឡើង

កិ.វិ. ថ្មី។

ឡើងរមាស់

កិ. អិក (២)។

អ

អក —ក្លាងផាន, មើល៖ ក្លាង;
 —ក្លាងលេង, មើល៖ ក្លាង;
 —ឆាមមីប (១), មើល៖ ឆា។

អក កិ. នត្រើង។

អក កិ. វិ. មមីប។

អក្សរ ន. រាង។

អង្រៃ —មង់រាងាយ, មើល៖ មង់។

អង្គត់ ន. រាត្នុត។

អង្គរ ន. ផែ។

អង្គរដំណើប —ផែមរេត, មើល៖ ផែ។

អង្គរស —ផែមក, មើល៖ ផែ។

អង្គរសម្រិត —ផែមក, មើល៖ ផែ។

អង្គាម ន. ឈក់។

អង្គាំ ន. ញឹង។

អង្រ្គង ន. ត្រិច។

អង្គការ ន. អង់ការ។

អង្គញ់ ន. ក្លាច់;
 ន. រាកាយ។

អង្គប៉ ន. គោង។

អង្គុយ កិ. តុ (២)។

អង្គុយកំប្រាន —តុរាញោន, មើល៖ តុ។

អង្គុយក្រញោន —តុនតុនចុន,
 មើល៖ តុ។

អង្គុយក្រវៀន —កោនអាត្រ, មើល៖ ក្រ។

អង្គុយចាំ —តុកប៉, មើល៖ តុ។

អង្គុយចាំត្រមង់ត្រមោច —តុកប៉ប្លូតប្លូត,
 មើល៖ តុ។

អង្គុយច្រងោ —តុរាតីប, មើល៖ តុ។

អង្គុយច្រហោង —តុជើច, មើល៖ តុ។

អង្គុយច្រហោង —តុជើច, មើល៖ ជើច។

អង្គុយជ្ជឹង —តុខើម, មើល៖ តុ;
 —តុរាត្រ, មើល៖ តុ។

អង្គុយពែនក្នែន —តុក្លោនជឹង,
 មើល៖ តុ។

អង្គុយមានមនុស្សច្រើន (ពេលរួចរាល់ពីកិច្ច
 ការ) —តុរើមខើម, មើល៖ តុ។

អង្គុយសម្លំ —តុរាចោន, មើល៖ តុ។

អង្គុយហាលថ្ងៃ —តុញច្រែងនារ,
 មើល៖ តុ។

អង្គុយហាំហាន —តុខើម, មើល៖ តុ។

អង្គុយហាំហែង —តុខើម, មើល៖ តុ។

អង្គុយអណ្តែតអណ្តូង —តុរាតីប,
 មើល៖ តុ។

អង្គុយឱបក្បាលជង្គង់ —កោនអាត្រ,
 មើល៖ កោន។

អង្គ្រ ន. នទ្រិសឆា។

អង្រើង ន. ញាវា។

អង្រើង ន. តុង។

អង្រ្គត ន. នទ្រុត។

អង្រ្គន កិ. ញាស្រោស;
 កិ. រាត្រ។

អង្គ្រៃ ន. រាងាយ (២)។

អង្គ្រៃល កិ. រាពោត (១)។

អណ្តាត ន. បញ្ចាត់។

អណ្តាងទឹក ន. នទ្រម៍។

អណ្តាត កិ. រាទ្វី។

អណ្តាតភ្លើងភ្នំ កិ. មពីប។

អណ្តាតអណ្តាង កិ. វិ. រាតើប។

អណ្តើក ន. កិប្ប។

អណ្តើកសង្កល់ ន. កិល។

អណ្តាត កិ. ដោង។

អណ្តាត កិ. នហោង។

អត់ កិ. វិ. បី២;
កិ. វិ. មោ១;
កិ. វិ. លិច។

អត់ឃ្លាន —ជីវិតជីវិត, មើល៖ ជី១។

អត់ទោស —ទាន់នារិយោ៖, មើល៖ ទាន់។

អត់លាប —មោលាបមោលាប,
មើល៖ លាប។

អត់សំណាង —មោលាបមោលាប,
មើល៖ លាប។

អធិស្ឋាន —មមើសឆើម,
មើល៖ មមើស។

អន់ឈឺ គុ. នឆើស។

អនាគតកាល កិ. វិ. កានទី;
កិ. វិ. កាលទី។

អនាម័យ ន. ប្រាច់។

អនាម័យ ន. នារីរាត់ប្រាច់។

អនាម័យ ន. នេះ, (២)។

អនាម័យ ន. នេះប្រាច់។

អនុស្សាវរីយ៍ ន. នទ្រ១។

អន្ទង់ កិ. ញ្ជូង២។

អន្ទង់ ន. នទ្រ២។

អន្ទាក់ ន. ទាក់។

អន្ទាក់ព្រួញ ន. ឆ័២។

អន្ទង់ ន. ក្លាំង។

អន្ទង់ ន. រាជ្យង។

អន្សម ន. ញឆិម។

អបអរសាទរ កិ. តិមរាម៍, មើល៖ តិម។

អប្បំ ន. អប្បរុម។

អ័ព្វ —តុកលេម, មើល៖ តុក;
ន. លេម។

អម កិ. រាមិ។

អម្បាញ់មិញ —នទើសនើស,
មើល៖ នទើស;
—អានទើសនើស,
មើល៖ នទើស។

អម្បាញ់មិញ —អានទើស, មើល៖ អា១។

អម្បាញ់មិញ កិ. វិ. នទើស។

អម្បាញ់មិញ សព្វ. នើស។

អម្បោស —មិមមពេស, មើល៖ មិម។

អម្ពិល ន. មិល។

អរ គុ. រាម៍។

អរគុណ —លាសឆ្កែស, មើល៖ លាស។

អល់អែក កិ. វិ. វិវីង, មើល៖ វិ;
កិ. វិ. វិវីង, មើល៖ វិ។

អរយវៈកំបាំងរបស់ស្ត្រី (ពាក្យសុភាព) ន.
លែន។

អរយវៈភេទស្ត្រី ន. ពុរទុត។

អស់ កិ.វិ. ឈេះ;
 កិ.វិ. ហូរច (១)។

អស់កម្លាំង — ឈេះឆ្ងាន, មើល៖ ឆ្ងាន។

អស់កម្លាំង កិ. រាអាស។

អស់កំលាំង គុ. រាតាញ់។

អស់លក្ខ កិ.វិ. នឡើង។

អស់លក្ខណ៍ — ក្លាស់នឡើង,
 មើល៖ ក្លាស់។

អស់ហើយ — ហោឈេះ, មើល៖ ហោរ។

អស់ហើយ កិ.វិ. រាងាច។

អស្ចារ្យ គុ. លេងលាង (១)។

អស្ចារ្យបំផុត គុ. ទុក្ខនារី, មើល៖ ទុក្ខ។

អាការថយក្រោយ កិ.វិ. ប្រូច។

អាការៈកត់ចំណាំអ្វីដែលគេនិយាយ ឬ
 ត្រង់ត្រាប់ កិ.វិ. រាតែក។

អាក្រក់ កិ. បី, (២)។

អាក្រក់ គុ. មហឹក។

អាងតែ ឈ. ញូងរំលាស់។

អាច កិ.វិ. ទើយ។

អាចទៅរួច កិ. ជេង (៤)។

អាចម៍ ន. អាច់។

អាចម៍ ន. អែក។

អាចម៍ក្របី ដែលនៅក្នុងនោះមានកណ្តៀរ
 តូចៗ ន. កិស។

អាចម៍ខ្លី ន. វ៉ែ។

អាចម៍ខ្សៀ — កាច់ហាត់, មើល៖ កាច់។

អាណិត កិ. កាមាក;
 កិ. ឈោះ។

អាណិតមេត្តា — ឈោះនអាច,
 មើល៖ ឈោះ។

អាណិតអាសូរ — ឈោះយាច,
 មើល៖ ឈោះ។

អាទិត្យ ន. ពើស។

អាន កិ. រិះ។

អាប ន. ច្បាក;
 ន. មង្គរ។

អាពឹង — រឹងក្លាញ់, មើល៖ រឹង។

អាម៉ាស់ គុ. ញែ។

អាយុ ន. នាម់។

អាយុវែង កិ. តិច (២)។

អារក្ស — ហៀងម្រើនីយុត,
 មើល៖ ហៀង។

អារក្សអ្នកតា ន. ប្រាស។

អារក្សអ្នកតាព្រៃភ្នំ — ប្រាសយាង,
 មើល៖ ប្រាស។

អាល័យតែ កិ. ងោយ;
 កិ. ហិល;
 កិ.វិ. ពើសមា។

អាល័យតែដើរ — ពើសមាប្រោះងាន់,
 មើល៖ ពើសមា។

អាល័យតែមើល — ពើសមាញ់,
 មើល៖ ពើសមា។

អារ ន. អារ។

អារជុះ — អារអ្សាស់, មើល៖ អារ។

អារ៉ូកាត់ ន. បើ។

អាសន្នរោគ ន. អានិន្ទតាណក។

អី ឧ. ហ្សា;

ខ. ហ្សាស។

អ៊ុកអ៊ុក កិ.វិ. រាជ្ជរាជ្ជិន។

អ៊ីចឹង ឈ. នឡើ;

ខ. ឆើមនឡើ។

អ៊ីចឹងក៏បាន! —នឡើខ្លាំង, មើល៖ ខ្លាំង។

អ៊ីចឹងក៏បាន! (យល់ព្រម) ខ. កាដោយ្យ
(២)។

អ៊ុយ៉ូដ ន. អីយោត។

អ៊ីវ៉ាន់ —ទ្រាប់នឡើ, មើល៖ ទ្រាប់។

អ៊ីវ៉ិច ន. អីវ៉ាមិច។

អ៊ុកស៊ីតេត្រាស៊ីក្លិន ន. អុកនីតេត្រាស៊ីក្លិន។

អុជ កិ. មពូច;

កិ. មពិស្ស។

អូ! ខ. អោ។

អូ! ខ. ប្តូលប្តូល, មើល៖ ប្តូល។

អូដ្ឋ —ឆែសឆាមោ, មើល៖ ឆែស។

អូន ន. អិស។

អូយ! ខ. អី។

អូរ ន. នហឹង;

ន. អោ។

អូស កិ. អូយ្យ។

អ៊ូអរ កិ.វិ. ខោស;

កិ.វិ. ញុច្រិញ្រិញ;

កិ.វិ. រាញៃ;

កិ.វិ. រាឡា។

អូល កិ. អិល។

អើត កិ. ងតើរ (២)។

អៀន កិ. ច្បាម;

កិ. ព្រេង;

ន. មាយ្យ។

អៀនខ្មាស កិ. ដីត។

អៀនប្រៀន កិ.វិ. រាជាន។

អេះ កិ. ក្អក (៣);

កិ. ក្អាច។

អុំ កិ. តុម;

កិ. ច្វាស (២)។

អុំ ន. វា។

អំណាច ន. នាវឡើយ។

អំបិល ន. មិស។

អំបោះ ន. ប្រោយ។

អំបៅអំបែក ន. តោរតឹក។

អំប្រុស ន. យា។

អំពិលអំពែក ន. កាណោក។

អំពី ជ. នតិលនាវ, មើល៖ នតិល។

អំពើបាប ន. នាវតិស។

អំពៅ ន. កាតាវ។

អំពៅ ន. តាវ។

អំស្រី ន. យា។

អាំង កិ. តុច។

អាំង កិ. នឆោង;

កិ. ពីត;

កិ. ពីរ។

អាំងទាំងមូល —តុចមឈប់, មើល៖ តុច។

អាំងភ្លើង —ញុជរអុញ, មើល៖ ញុជរ;

—មិចអុញ, មើល៖ ទែស;

កិ. ញុជរអុញ។

អាំងភ្លើង កិ. ដងអុញ។

អាំងភ្លើង កិ. ងកែង។

អះអាងចង់បាន (របស់គេ) កិ. នត្ថប្ប។

អះអាងចង់បាន (របស់គេ) កិ. នទាៈ (២)។

អ្នក ន. នាក់;

ន. នើម្ប (១)។

អ្នក សព្វ. មែ។

អ្នក សព្វ. មែ។

អ្នកជប — ម្ល៉ោយ, មើល៖ ម្ល៉ោយ;

— ម្ល៉ោយ, មើល៖ ម្ល៉ោយ។

អ្នកជិតខាង — ផ្ទះច្បាស់, មើល៖ ផ្ទះ;

— ម្ល៉ោយ, មើល៖ ម្ល៉ោយ។

អ្នកជិតខាង — ម្ល៉ោយច្បាស់, មើល៖ ម្ល៉ោយ។

អ្នកជឿ — មើលច្បាស់ច្រើន,

មើល៖ មើល។

អ្នកដទៃ — ម្ល៉ោយច្បាស់, មើល៖ ម្ល៉ោយ។

អ្នកណា? — មើលមើល, មើល៖ មើល។

អ្នកណា? សព្វ. មើល។

អ្នកណា? សព្វ. មើល, មើល៖ មើល។

អ្នកទាយ — មើល, មើល៖ មើល។

អ្នកទិញដី — នាក់រាវតាម,

មើល៖ នាក់។

អ្នកធ្វើការមានមុខមាត់ — មើល,

មើល៖ មើល;

— មើល, មើល៖ មើល។

អ្នកជំនាញ — មើល, មើល៖ មើល;

— មើល, មើល៖ មើល។

អ្នកជំនាញ ន. កោណ្ឌ។

អ្នកធ្វើចម្ការ — នាក់ជាន់មី,

មើល៖ នាក់។

អ្នកធ្វើស្រែចម្ការ — នាក់ជាន់មីជាន់ស្រែ,

មើល៖ នាក់។

អ្នកនាំសារ — មើលច្បាស់,

មើល៖ នឹកច្បាស់។

អ្នកបង្រៀន ន. នឹកច្បាស់។

អ្នកផ្តល់ដំណឹង — មើលច្បាស់,

មើល៖ នឹកច្បាស់។

អ្នកភូមិ ន. បិណ្ឌ (១)។

អ្នកមហា — មើលច្បាស់, មើល៖ មើល។

អ្នកមាន ន. នឹកច្បាស់។

អ្នកមានបុណ្យសក្តិ — មើល, មើល៖ មើល;

— មើល, មើល៖ មើល។

អ្នករាល់គ្នា សព្វ. មើល។

អ្នករាល់គ្នា (ប្រុស) សព្វ. មើល។

អ្នករាល់គ្នា (ប្រុស និង ស្រី) សព្វ. មើល។

អ្នករាល់គ្នា (ប្រុស និង ស្រី) — មើល,

មើល៖ មើល។

អ្នកល្បី — មើល, មើល៖ មើល។

អ្នក! ឧ. មើល។

អ្នកខ្លះ? — មើល, មើល៖ មើល។

អ្នក! ឧ. មើល។

៩

ឥតពាក់អាវ គុ. កុស្មៗ

ឥន្ទធន្ទ ន. មេសជ័ងតឹង។

ឥឡូវ កិ.វិ. បែររុក;

កិ.វិ. មអា;

គុ. អាបា;

គុ. អាបែ។

ឥឡូវនេះ — មអាវី, មើល៖ មអា។

ឥឡូវនេះ កិ.វិ. បែរ។

ឥឡូវនេះ កិ.វិ. អាបែរ។

ឥឡូវនេះ កិ.វិ. អាបែររុក។

១

ឧណ្ណា គុ. ទើញៗ។

ឧទាហរណ៍ — នតីតណាស (៣),
មើល៖ នតីត។

ឧទាហរណ៍ ន. នាវនតីត។

ឧទ្ទិស — ឆោបម្រាស, មើល៖ ឆោប;
កិ. ញុជាត់។

ឧទ្ទិស កិ. រាច់។

ឧបករណ៍ធ្វើពីខ្សែសម្រាប់ដេញចាប់ ន.
មពិស្សៗ។

ឧបករណ៍នេសាទត្រីម្យ៉ាង ន. មារៗ។

ឧបករណ៍ភ្លេងមួយបែបធ្វើពីឃ្លោក ន.
មម្នាត់។

ឧបករណ៍ភ្លេងរបស់ជនជាតិដើមព្នង
ប្រើសម្រាប់ផ្គុំ ន. រាវែត។

ឧបករណ៍ភ្លេងរបស់ជនជាតិព្នង ធ្វើពីឫស្សី
និងខ្សែលួស — តិងរង,
មើល៖ តិង។

ឧបករណ៍រាងដូច "ឆ្មៅ" ប្រើសម្រាប់លាង
អង្ករដាំបាយ ឬ ចំហុយបាយ —
ឆ្មៅរាតុស, មើល៖ ឆ្មៅ។

ឧបករណ៍សម្រាប់បញ្ឆោតអារក្ស ន.
ចិសតិស។

ឧបកិច្ច កិ. រាច់។

ឧបទ្រព ន. នាវត្រាតអារ។

ឧបាយកល កិ. ញាច់។

ឧស ន. លិង។

ឧស្សាហ៍ ន. តើយ្យ។

ឌ

ឌីពុក	ន. មថី។	ឌីពុកបង្កើត —មថីតើម, មើល៖ មថី។
ឌីពុក	ន. ថី។	ឌីពុកម្តាយ —មេ:មថី, មើល៖ មេ:។
ឌីពុកភ្នែក	—មថីពិ, មើល៖ ពិ។	ឌីម៉ាល់ ន. រាមាណ៍។
ឌីពុកភ្នែក	—មថីពិ, មើល៖ មថី។	ឌីឡីក ន. តាងអាយ។
ឌីពុកចុង	—មថីចោង, មើល៖ មថី។	ឌីឡីក ន. រាធិ។
ឌីពុកដើម	—មថីតើម, មើល៖ មថី។	

ឯ

ឯ	ឈ. អា _២ ។	ឯង សព្វ. មែ។
ឯកា	គុ. មម្រាច់។	ឯណា? សព្វ. មមាស _៤ ។
ឯកោ	កិ.វិ. ល្អញ;	ឯណា សព្វ. អាស។
	គុ. មម្រាច់។	ឯណា, ទីណា —ជិតលេត, មើល៖ ជិត _៣ ។
ឯង	សព្វ. នើម _១ ។	

ឱ

ឱន កិ. កុញ;

កិ. ចុន។

ឱនលំទោន — កុញរញ្ជោន,

មើល៖ កុញ។

ឱប កិ. អូត។

ឱសថ ន. នាមៗ។

ឱ កិ. អន់។

ឱ (ធ្វើឱ) ឆ. អន់។

ឱចំណី (ជ្រូក និង ឆ្កែ) កិ. មរ។

ឱច្បាស់មែនទែន ន. នេះ, (១)។

ឱឈ្នួល កិ. ងខោម។

ឱដំណើរការបាន — អន់ហិច,

មើល៖ ហិច។

ឱតែ កិ. អ្បាត់មា។

ឱថែម — កើយអន់, មើល៖ កើយ។

ឱទោស — អន់ទោយ្យ, មើល៖ ទោយ្យ។

ឱមានទោស — អន់បុតទោយ្យ,

មើល៖ ទោយ្យ។

ឱរង្វាន់ កិ. ងខោម។

ឱសេរីភាព — បិងតិរ, មើល៖ បិង។

ឱស្រឡះទៅ, សមមុខហើយ កិ. ញុត។

ឱហូរ — អន់ហិច, មើល៖ ហិច។

នាវនតិប ២

ឧបសម្ព័ន្ធ ២

**នាវមិសវែទីងនឹងនៃងតានាវងើយមូនិង
ពាក្យប្រើប្រាស់ញឹកញាប់ក្នុងភាសាព្នង**

មរណ ល.រ.	នាវមិសមូនិង ពាក្យព្នង	មពោលនាវមិស ថ្នាក់ពាក្យ	នាវមិសទ្រាន ពាក្យខ្មែរ
១	ពាង	សព្វ.	គាត់
២	រី	សព្វ.	នោះ
៣	លាស	កិ./ឈ.	ថា, បើសិន
៤	តិប	សព្វ.	ខ្ញុំ
៥	អី	ឈ.	ដែល
៦	តា	ជ.	នៅ, នៅឯ, ទី
៧	អ្យា	សព្វ.	នេះ
៨	មែ	សព្វ.	អ្នក, ឯង, លោក (ប្រុស)
៩	ហាន់	កិ.	ទៅ, ដើរ
១០	មើស	ជ.	ខាង
១១	អា	ជ.	នៅ
១២	ជេស	ឈ./កិ.វិ.	បន្ទាប់, រួចរាល់
១៣	តែស	កិ.	មាន
១៤	ងាន់	កិ.វិ.	ណាស់
១៥	នទ្រី	ឈ.	ដូច្នេះ
១៦	ជេសរី	ឈ.	បន្ទាប់មក
១៧	លិច	កិ.វិ.	មិន, អត់
១៨	មូ	សព្វ.	គេ
១៩	តិត	កិ.	ដល់

មរណ ល.រ.	នាវមិសមូល ពាក្យព្រះ	មពោលនាវមិស ថ្នាក់ពាក្យ	នាវមិសទ្រព្យ ពាក្យខ្មែរ
២០	ទើប	កិ.វិ.	ជើង
២១	ឆែ	សព្វ.	នាង, អ្នក, ឯង (ស្រី)
២២	នែ	សព្វ./គុ.	នោះ
២៣	តុ	កិ.	អង្គុយ, (រស់)នៅ
២៤	អិន	កិ./ធុ.	ឱ្យ
២៥	ជិត	កិ.វិ./ន./គុ.	ទៀត, ខាង, ដប់
២៦	មេ:	ន.	ម្តាយ
២៧	អិស	ន.	ប្អូន, អូន
២៨	ហើយ	កិ.វិ.	ហើយ
២៩	ឈែ:	កិ.វិ.	អស់
៣០	អូ	ន.	យាយ
៣១	ឆា	កិ.	ហូប (ក្រៅពីបាយ)
៣២	មោ	កិ.វិ.	អត់, មិន
៣៣	ដឹង	កិ.វិ.	ដែរ
៣៤	ជាន	កិ.	ធ្វើ
៣៥	មមី	ន.	ឪពុក
៣៦	ឆឹត	កិ.	ត្រឡប់
៣៧	ឆែ	កិ.	ឃើញ
៣៨	ឆាស	ឧ.	ទេ
៣៩	កិន	ន.	កូន
៤០	កោញ	ន.	ពូ
៤១	តែ	កិ.វិ.	ទៀត
៤២	នាវ	ន.	ការ

មរណ ល.រ.	នាវមិសមូល ពាក្យព្រះ	មពោលនាវមិស ថ្នាក់ពាក្យ	នាវមិសទ្រាន ពាក្យខ្មែរ
៤៣	ទូ	គុ.	មួយ
៤៤	ឆើស	កិ./ន.	ឆ្នើយ, ចម្លើយ
៤៥	ឆើ	ឧ.	បាទ, ចាំ (ប្រើសម្រាប់ឆ្នើយយល់ព្រម)
៤៦	ប្រោះ	កិ.	ដើរ
៤៧	ទាក	ន.	ទឹក
៤៨	នើម	សព្វ.	ឯង
៤៩	ហោម	កិ.វិ.	នៅ(តែ)
៥០	ម្ខាញ់	កិ.	មើល
៥១	នារ	ន.	ព្រះអាទិត្យ, ថ្ងៃ
៥២	កា	ន.	ត្រី
៥៣	ថ្ងៃ	ន.	ព្រៃ
៥៤	អូរ	ន.	ប្រពន្ធ
៥៥	ដី	កិ.	ឈឺ
៥៦	រាពាយ	ន.	ទន្សាយ
៥៧	អុច	កិ.	ចង់, ចូលចិត្ត
៥៨	ទីង	ន.	បំពង់
៥៩	ហេន	សព្វ.	យើង, ពួកយើង
៦០	តី	ន.	ដៃ
៦១	ឆោប	កិ.	សួរ
៦២	នទាម	ន.	កម្លោះ
៦៣	ជិយ	កិ.	រក
៦៤	ដោះ	កិ.	បង្គាប់, បញ្ជា
៦៥	ច្បាញ	ន.	ផ្ទះ

មរណ ល.រ.	នាវមិសមូល ពាក្យព្រះ	មពោលនាវមិស ថ្នាក់ពាក្យ	នាវមិសទ្រទាន ពាក្យខ្មែរ
៦៦	មាធ	កិ.វិ.	គ្នា
៦៧	តីត	កិ.	ដឹង, ចេះ
៦៨	មិច	កិ.	ដេក
៦៩	អិរ	សព្វ.	នុ៎ះ
៧០	អេង	គុ.	ផ្សេង
៧១	មិន	ន.	ភូមិ
៧២	យោ	ន.	ខ្លា
៧៣	មិន	សព្វ.	យើង
៧៤	អិរ	កិ.	យក
៧៥	ព្យាង	ន.	បាយ
៧៦	ខិត	កិ.	ស្លាប់
៧៧	ចៃ	ន.	ដីតា
៧៨	រាវិស	ន.	ដំរី
៧៩	មារ	គុ.	ពីរ
៨០	ឈើ	កិ.វិ.	កុំ
៨១	ជេង	កិ.	កើត, ក្លាយជា, លូតលាស់
៨២	មមើស	កិ.	ប្រាប់
៨៣	មា	ន.	ស្រូវ
៨៤	ឆោង	កិ.	ហូប (បាយ)
៨៥	អិរ	ន.	ឈើ, ចៃ
៨៦	នៅ	ន.	ចៅ
៨៧	លោស	កិ.	ចេញ
៨៨	មាង	ន.	យប់

មរណ ល.រ.	នាវមិសចូលនិង ពាក្យព្រង	មពោលនាវមិស ថ្នាក់ពាក្យ	នាវមិសទ្រទាន ពាក្យខ្មែរ
៨៩	លើស	កិ.	ធ្វើ
៩០	ផ្អែស	គុ.	ល្អ, ស្អាត, ពីរោះ
៩១	ជាន់	កិ.	បបួល
៩២	ត្រាវ	ន.	ម្អូប, សម្ម
៩៣	ឆោយ	ន.	ព្រឹក
៩៤	ឆាក់	ន.	ខ្លួន
៩៥	កាស	កិ.	ទ្វាញ់, ក្លាក់
៩៦	នតុក	ន.	កន្លែង
៩៧	មិន	ន.	ក្លាយ (ស្រី, ប្រុស)
៩៨	ឆាយ	ន.	ប្តី
៩៩	យោស	ន.	បងស្រី
១០០	កើត	ល.	ដូច

នាវនតិប ៣

ឧបសម្ព័ន្ធ ៣

តារាងញីចីសតីសទីរាធិបូនិង តារាងអក្ខរាវិរុទ្ធ ភាសាព្រង

មរា ល.រ.	នាវមិសតីមរាង្គប្រកបខុស	នាវមិសតីមរាង្គប្រកបត្រឹមត្រូវ
១	ហើយស	ហើយ្យ
២	បាហ៊ីស	ប្លីស
៣	បាម្លៃ	ប្លៃ
៤	បាហ្សា	ប្ល្យា
៥	ឡាន	លាហាន
៦	ឡើ	លាហើ
៧	ឡង	លាអាង
៨	ដាហិដាហាម	ដ្ឋិដាយ
៩	រាដហិរាដហិន	រាដ្ឋិរាដ្ឋិន
១០	អៀស	អៀស
១១	អៀរាម	អៀរាម
១២	អៀរុប	អៀរុប
១៣	អៀរត	អៀរត
១៤	អៀរហិន	អៀរហិន
១៥	អៀរហេម	អៀរហេម
១៦	រាអ្វា	រាអ្វា
១៧	រាអ្វា	រាអ្វា
១៨	រាមហាន	រាមហាន
១៩	លុស	លោស

មណ ល.រ.	នាវមិសពីមរាង្គបំពិស ពាក្យប្រកបខុស	នាវមិសពីមរាង្គបំទី ពាក្យប្រកបត្រឹមត្រូវ
២០	មីថ្ម	មិច
២១	ន្ទាម៍	នទាម៍
២២	ន្ទឹក	នរឹក
២៣	នាអាម	នអាម
២៤	នតោក៍	នតុក
២៥	ង្គាប	ងលាប
២៦	ងករុង	ងក្រុង
២៧	ន្រ្ទល	នទ្រ្ទល
២៨	នតាលាង	នត្តាង
២៩	ន្លោះ	នញ្ជោះ
៣០	ង្រៃ	ងរៃ
៣១	ង្រោង	ងរោង
៣២	ង្រវ	ងលាវ
៣៣	ង្រ្ទះ	ងល្វះ
៣៤	ញរាំង	ញាង
៣៥	ញ្យាង	ញហ្យាង
៣៦	មឃាង	ម្យាង
៣៧	មឃាត៍	ម្យាត៍
៣៨	ម្រា	មរា
៣៩	ម្រាង	មរាង
៤០	ម្រាច់	មរាច់
៤១	ម្រាយ្យ	មរាយ្យ
៤២	ម្រាះ	មរាះ
៤៣	ម្រិច	មរិច

មណ ល.រ.	នាវមិសពីមរាង្គបំពិស ពាក្យប្រកបខុស	នាវមិសពីមរាង្គបំទី ពាក្យប្រកបត្រឹមត្រូវ
៤៤	ម្រោស	មរោស
៤៥	ម្រុស	មរោស
៤៦	មរុស	មរោស
៤៧	ម្រេស	មរេស
៤៨	ម្រែ	មរែ
៤៩	ម្រែវ	មរែវ
៥០	ម្រោ	មរោ
៥១	ម្រិ	មរិ
៥២	ម្រិង	មរិង
៥៣	ម្រិម្រាង	មរិមរាង
៥៤	ម្រើ	មរើ
៥៥	ម្រើស	មរើស
៥៦	ម្រៃ	មរៃ
៥៧	ម្រិ	មរិ
៥៨	មរាម	ម្វាយ

ឆាន់តិប ៤ តារាងឆាត់តាត

ឧបសម្ព័ន្ធ ៤ តារាងសម្ព័ន្ធ

Table 1: Bunong Consonants

	Labial		Alveolar		Palatal		Velar		Glottal	
Stops—voiceless	p	ព	t	ត	c	ច	k	ក	ʔ	អ ៈ
Stops—aspirated	p ^h	ផ	t ^h	ថ	c ^h	ឆ	k ^h	ខ		
Stops—implosive	ɓ	ប	ɗ	ដ						
Stops—voiced	b	ប	d	ទ	ɟ	ជ	g	ក		
Fricatives					ç	ឃ្មុ			h	ហ ស
Nasals	m	ម	n	ន	ɲ	ញ	ŋ	ង		
Liquids			l	ល						
			r	រ						
Approximants	w	វ			j	យ				
Glottalized approximants	ʔw	អ្វ			ʔj	អ្យ				

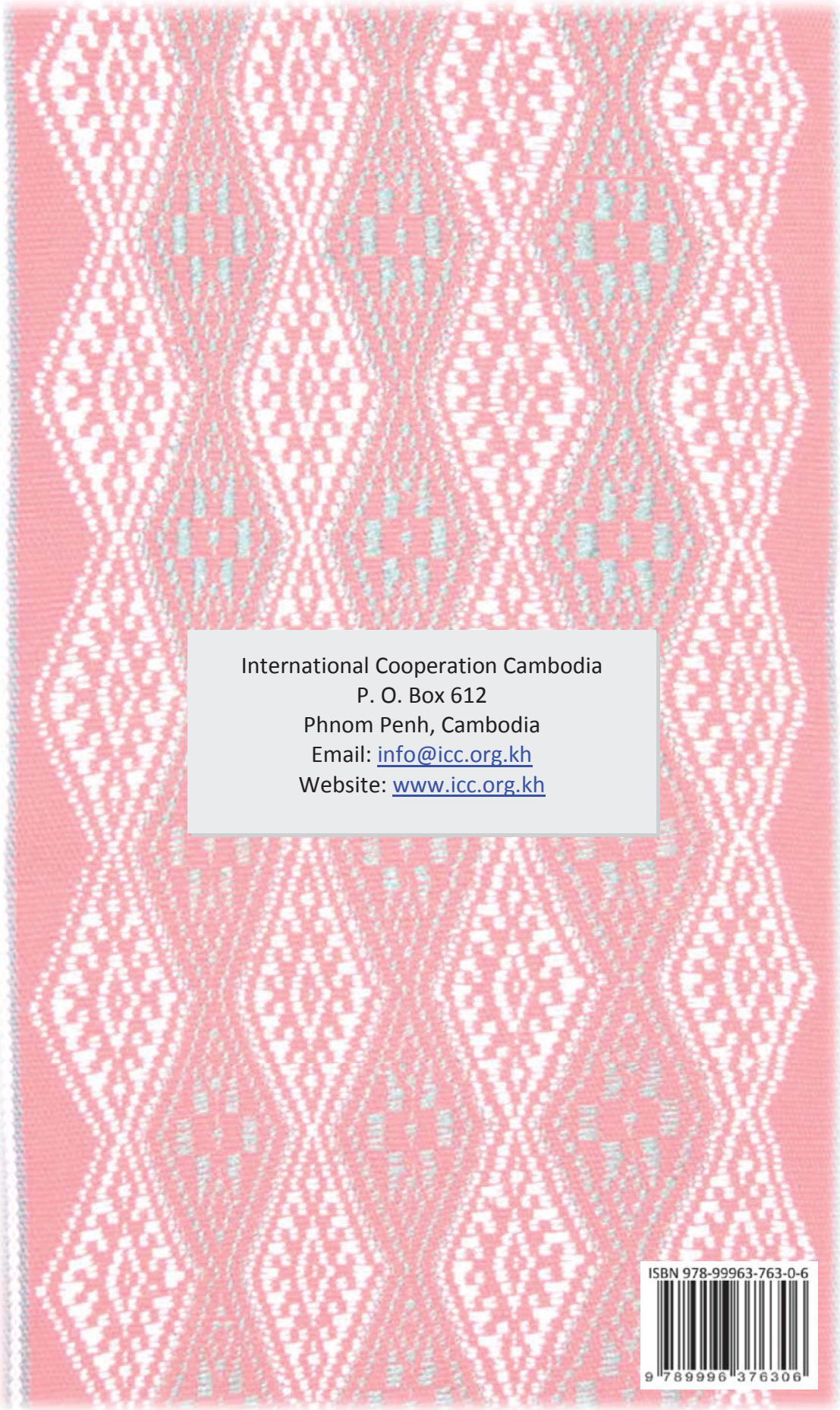
Table 2: Vowel Symbols

	Front				Central				Back			
	Extra-short		Normal		Extra-short		Normal		Extra-short		Normal	
High	(i) ¹	ិ	i	ី	ឺ	ី	ɨ	ី	ុ	ុ	u	ូ
Mid	(e)	េ	e	ែ	ə ²	ី	ə	ែ	ɔ ³	ោ	o	ោ
Low	(ɛ)	ៃ	ɛ	ៃ	ă	ា	a	ា	ា	ា	ា	ា

¹ These three extra-short front vowels are not phonemic, but are represented in the writing system.

² The distinction between high and mid central vowels is not phonemic.

³ The distinction between high and mid back vowels is not phonemic.

International Cooperation Cambodia
P. O. Box 612
Phnom Penh, Cambodia
Email: info@icc.org.kh
Website: www.icc.org.kh

ISBN 978-99963-763-0-6

